

E. J. TA.

9

157

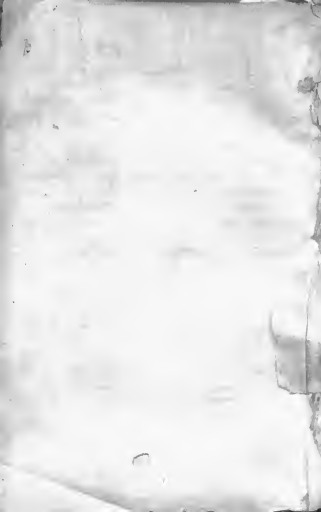
5.2.7. A

81-9

62-157

18657968

TRACTATUS.
DE VISITA
TIONE, CIRCA TEX.

in Capit. 3. Concilij Tridentini
Sess. 24. de Refor-
matione.

*Autore Balthassaro Altamirano iuris consulto, Sanctæ
inquisitionis Commissario, ex oppido de Sálucar la
mayor, in conuentu Hispalensi.*

CVM PRIVILEGIO.

Hispani, Apud Andreæ Pescioni.

Expensis Antonij Viues, & Didaci Nañez Ortiz.

Anno. M. D. LXXXI

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

AT THE UNIVERSITY OF CHICAGO

IN THE DEPARTMENT OF CHEMISTRY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

E L R E Y.

PO R quanto por parte de vos el Licenciado Balthasar Altamirano, vezino de la Villa de Sant Luear de Barrameda. Nos a sido fecha relacion que vos auades cõpuesto vn libro intitulado Tratado de visitaciõ, y enello os auades ocupado mucho y puesto y passado trabajo, suplicandonos vos mandassemos dar Priuilegio y licencia para le poder imprimir y vender, por tiẽpo de veynte años, arento q̃ era vtil y prouechoso para la republica para q̃ durante el tiempo , otra ningũa persona le pudiesse imprimir sin vuestro consentimiento, o como la nuestra merced fuere. Lo qual visto por los del nuestro Consejo, por hazerõs bien y merced fue acordado, q̃ deuiamos mandar dar esta nuestra cedula para vos en la dicha razon, e yo tũue lo por bien. Por la qual vos damos licencia y facultad para q̃ vos o la persona q̃ vuestro poder vuicre, y no otra persona alguna podays hazer imprimir el dicho libro q̃ de luso se haze minciõ, en estos mis Reynos de Castilla,

stilla , por tiempo y espacio de diez años , primeros siguientes que corren y se cuentan desde el dia de la fecha desta nuestra cedula en adelante sopena que qualquier persona o personas , que sin para ello tener vuestro poder lo imprimiere o vendiere o hiziere imprimir o vender, pierda toda la impressiõ que hiziere con los moldes y aparejos de ella y mas incurra en pena de cinquenta mil maravedis cada vez que lo contrario hiziere, la qual dicha pena sea la tercia parte para la persona que lo denunciare, y la otra tercia parte para el juez que lo sentenciare, y la otra tercia parte para la nuestra camara y fisco. Con tãto que todas las vezes que vuierdes de hazer imprimir el dicho libro durante el dicho tiempo de los dichos diez años le traygays a nuestro consejo, juntamente con el original que en el fue visto que va rubricado, y firmado de Mignel Ondarze çaua la nuestro secretario de camara de los q residen en el nuestro Consejo para que
se vea

se vea si la dicha impresion esta conforme a el, y se os tasse el precio a como se vuiera de vender sopena de ella y de incurrir en las penas contenidas en la dicha prematica, y mandamos a los del nuestro Consejo, y a otras qualesquier justicias destos nuestros Reynos os guarden y cumplan y executen esta nuestra cedula y todo lo en ella contenido. Fecha en Badajoz Jueves a ocho dias del mes de Henero de mil y quinientos y ochenta y vn Años.

Y O E L R E Y.

Por mandado de su Magestad.
Antonio de
Erasso.

*ILLVSTRIS S. Sapientiff. & viro Domino meo
Licentiato Chumacero de Sotomayor Philippi .II. Hi-
spaniarum Regis inuittiffimi. summi Prætorij & Regij
ſenatus Conſulario, Balthaffarus Altamirano Catho-
lica fidei Comiffarius, diuturnam incolumita-
tem ſempiternamque felicitàtem
precatur.*

*C*VM ſollicitus cogitarem (vir ſapientiſſime, &
ætatis noſtræ lumen fulgentiſſimum) cui præci-
pue mentalium, meorum ſtudiorum primum fru-
ctum, ex vetuſtiſſimo hominum more dicarem. Tu pri-
mam ſolus occuſiſti: Cum & hoc munere etiam ſi exi-
guo digniſſimus eſſes. Maxime cum in iuris prudentia,
vt pote difficiliſſima, ita utiliſſime te nemini cedere palā
ſit. Cuius literarij fructus inter doctiſſimos quoſq; viros
in Sal'manticenſi præſertim totius Hiſpaniæ nobiliſſima
Academia fecundiſſimi fuerunt. In qua cum primū pue-
ritiæ fines vix egreſſus fuiſſes: in D. Bartholomei colle-
gium & honorificum conſortium cunctis laudantibus
& aprobantibus receptus, poſtea cum maximo totius
ſcolæ applauſu gymnaſiarca Cathedralis creatus fuiſti
& cum ſcientia inſignes, atq; etiam in virtute cunctos
ſuperaffes: tamquam per gradus queſtam ad ſummam
dignitatis ſaſtigium aſcendiſti: ita vt nec interceſſerūt
multa menſuræ cārricula, vt à Rege noſtro Philippo in
Granatens. Senatū deſignatus fuiſſes. Quid tam inſi-
gne munus adeo religioſe ſemper adminiſtraſti: vt idem
Rex

Rex tuarum virtutum nomine adductus, & à Deo Opti-
mo Max. inspiratus, te ultro (ut silet complares alios,
pietate & doctrina antecellentes) in ordinem patrum
amplissimorum summi Prætorij & Senatus Regij accer-
sendam exstravit. Inter quos tanto fulges splendore,
& animi magnitudine, ut de te cunctis raram quandam
spectationem exhibeas. Cum ergo hæc omnia, & multa
alia inte considero: rivulorū meorū fontem (post Deū)
à te quasi ex vastissimo Oceano scaturire certo scio quem
parentem duco, & revereor: & cui meorum operum pri-
mitias offero. Istud tamen gloriari mihi convenit, licet &
cum multis satius est, ut proprium iactem, cum hoc sa-
tis superq. sit, quomodo offerre possim. Excus in lucem, si
ignoscis (vir observandissime) libellus hic: quod si facis,
scio felicissime persecuturum, & multæ auctoritatis atq.
& existimationis habiturum: Omnes quippe invidorum
& malenolorum morsus tua auctoritas, tumq. celebra-
riam nomen retundet, velut sub Liacis clypeo delite-
scens. Quare gratiorem vnaquam rem facere band potui,
quàm si hoc meos labores libenter accipias: Accipe igitur
mi Mecenas hilari vultu hoc tenue munus: & Deus

Opt. Max. amplitudinem tuam mihi quam fle-
rentissimam sernet, ut mea studia sub
tali Coryphæo & protectore
valeant. Vale,

* *

*

G A S P A R V S A L T A M I-
rano in Cõplutensî gymnasio Sacræ rei
Medicæ Doct̃or, Licentiato Balthaffaro
Altamirano fratri suo charissîmo, catho-
licæ fidei iudici Cõmissario, atq; in Theo-
logiæ facultate, Iurîsq; prudentia, omni-
q; disciplinarum genere vndecum
q; doct̃issimo, salutem
P. Dicit.

S I famæ rerum standũ est, vt grauissi-
mus historiæ scriptor Lîuius affirmat
(frater charissîme) quæ omnem superat
antiquitatẽ, atq; certã derogat vetustas
fidem: vt de illo iuvene bello & egregio
Marco Curtio de Rep. Romana quàm
optimè merito, siquidẽ pro illa equo insi-
dens, in specũ immensæ altitudinis arma-
tus desilierit: Admirandũ sane facinus, ta-
li tamq; forti viro dignũ. At non mino-
ri laude dignũ te existimo, mi frater: cũ
non solũ Reip. sed etiam vniuerso homi-
num generi maximè consulueris. Decla-
rat id palã liber hic egregius atq; erudi-
tissi-

tissimus. Nam quis erit, ut cetera taceā
quē non reficiat, ac recreet tam recondi-
ta eruditio, tantaq; rerum varietās, quan-
tā tu magno iudicio in istud tuum opus
contulisti? Ego vero, mi frater, sic existi-
mo, non solū istud tuum laborem quē in
enarratione huius operis suscepisti, dig-
nū esse, quē studiosi bonarum artium pedi-
bus manibūsq; excipiant. Sed ex eo con-
iugio quantum abste Academia omnes,
si processeris sperare debeant. Perge tu
tamē scelicibus auspicijs, nec te (præpo-
sterē nati quidam inuidi & ab omni inge-
nij cultu alieni: miseri enim hi sunt, atq;
ingenio imbecilles: quod tanquā parū
irrident, atque damnant) sollicitet. Nam
inter eximias præclarasq; tui animi do-
tes, ac virtutes prope diuinas quibus illis
tātū antecellis ac præstas omnibus; hoc
vnum inte potissimū semper mihi visum
est, quod nullū vnquā in toto vitæ cur-
riculo ab ipsa præcipuē in eunte adoles-
centia tēporis momentum præterlabi si-
nis: quo nō aliquid hīs studijs, optinēsq;

-disciplinâ sapienter intra tuos priuatos
parietes addas: contra morem & exem-
plum aliorum. Omnes qui te norunt, hoc
bene sciunt mi fratre, vti magistri illi ac
philosophi veteres quos superare mihi
videris: nec dicere hoc possum, quam in-
credibiliter librorum speculatione dele-
cteris, vt Mineruam, non minus quàm Dia-
nam in montibus & silis subinde ac in
domo tua amplecteris. Perge, perge, ite-
rum dico mi frater, atq; hoc quidem tuum
tam sanctum tamq; salubre institutum secta-
re, quod non mediocri mortalium bono
& cum sempiterna quoq; nominis tui glo-
ria eueniet. Quippe autor e gregius cum
sis, tantusq; in omni arte, vt non imme-
rito tum Patriam nostram, tuosq; cōsan-
guineos & amicos, tum deniq; sæculum
hoc nobilitaueris, illustrauerisq; tui nomi-
nis vmbra. Huius igitur oppidi de Sāt Lu-
car lumen mi frater decus & orna-
mentum. Vale, & ad maiora opera vt facis ani-
mum adde, quæ te & sæculum fortasse tuum
illustrent, Diu viuas, præcor patriæ splen-
dor,

dor, sæculi tui decus, & ornamentũ. Sed
vereor sanè (nec hoc tacere possum) si
patris nostri vnde quaq; doctissimi nec-
non & sapientissimi, ac famigeratissimi
viri fratris nostri Lazari Altamirano, hoc
in loco mentionem aliquã fecerim , quo-
rum mortem cequo animo ferre nemo
bonus poterit: ne fortassis meum mærorẽ
exagitem, & te in eundem luctum reuo-
cem. A quibus tu mi frater non degene-
rasse videris sed similem processisse; ne di-
cam superas se multum. Optima quidem
hæreditas a parentibus tradita liberis ea
censetur, optimoq; patrimonio præstan-
tior gloria videlicet virtutis, & insi-
gnis fama meritõrũ. Iam dixi, va-
le, iterum atq; iterum, dico lō-
gum vale , Ne si horeosq;
vincas feliciter
annes .
(.? .)

P R O O E M I V M.

C V M pietas diuina bis nostris tēporibus inspira-
re fidelium cordibus sit elargita: vt Sacro Sancta
OEcumenica, & generalis Tridēt. Synodus sub
Paul. III. & Iul. III. etiā Pio. III. feliciter cōgregata
atq; cōfirmata: ad excolēdū agrū Dominici gregis, refor-
mandūq; statū ecclesiasticū enormitatibus perniciosiss, et
deformitatibus plenū: Vt diuinus honor refloresceret inter-
ris, lumēq; Catholicæ veritatis Christo vera luce largiē-
te effulgeret ecclesiasticæ libertatis cōseruatio subsisteret
& nauis Christiana salubriter regeretur, ac in portū sa-
lutis perduceretur. Quæ quidē Sancta Synodus in Sipi-
ritu sancto legitime cōgregata, huiusmodi deformitates
prospiciēs: palā curare decreuit salutaribus monitis, quā-
tū potuit. Propter quod certa decreta, certasq; ordinatio-
nes, & statuta solēnia fecit, & cōdidit. Quibus decretis
nihil potest, nec addi, nec adimi: præcipue in hac nostra
materia Visitationis in varis, diuersissq; locis feliciter vs-
q; ad Colophonē posita: maxime & in expressō in cap. 3.
sess. 24. de Reform, incipit Patriarchæ. Quē textū agre-
dior declarare: Ad cuius expositionē sic diuido. Primo
declarat per quos Visitatio fiat. Secūdo demonstrat, præci-
pue Visitationis scopus qualis sit. Tertio prohibet, ne Vi-
sitatores graues, onerosi vè sint. Quarto instruit patronos
quibus minime se ingerāt. His peractis huius Decreti in-
terpretatio absoluetur, ad laudē & gloriā Omnipotētis
Dei, Beatęq; semper Virginis Marię, nec nō ad felicē re-
cordationē Illustriss. D. Didaci de Anaya Archiepisc.
Hispa. D. Bartholomei collegij fundatoris patroni nostri
Quæcūq; præterea scripsero cēsura S. R. ecclesię subijcio

CAPIT. III. CONCILII

Tridenti. Sess. 24. de Re-
formatione.

*De auctoritate, modo & ordine visitandi ecclesias,
atque etiam de stipendo. Cap. III.*

PAtriarchæ, Primates, Metropolita-
ni, & Episcopi propriâ diœcesim per-
seiplos, aut, si legitime impediti furint,
per suum generalem Vicarium, Visitato-
rem, si quotannis totâ, propter eius lati-
tudinē visitare non poterūt, saltem maio-
rem eius partē: ita tamē, vt tota biennio
per se, vel Visitatores suos compleatur,
visitare non prætermittāt. A Metropoli-
tanis vero, etiâ post plene visitatam pro-
priam diœcesim, non visitentur cathe-
drales ecclesiæ, neq; diœceses suorū cō-
prouincialiū, nisi causa cognita & proba-
ta in Concilio prouinciali. Archidiaconi
autē, Decani, & alij inferiores in ijs eccle-
sijs, vbi hætenus visitationē exercere le-
gitime consueverunt, debēāt quidē assū-
pto notario, de consensu Episcopi deinceps
per seiplos tantū ibidē visitare. Visi-

ta-

ratores etiā, a Capituli deputandi, vbi Capitulū ius vīsitāndi habet, prius ab Episcopo approbētur: sed nō ideo Episcopus, vel eo impedito, eius, vīsitator eadē Ecclesias seorsum ab his vīitare prohibeatur, cui ipse Archidiaconi, vel alij inferiores, vīitationis factæ infra mēsem rationē reddere, & depositiones testiū, ac integra acta ei exhibere teneātur: uō obstātibz quacunq; consuetudine, etiā immemorabili, atque exēptionibus, & privilegijs quibuscunq; Vīitationū autē omnīū instarū præcipuus sit scopus sanā orthodoxāq; doctrinā, expulsis hæresibus, inducere, bonos mores tueri, prauos corrigere, populū cohortationibus, & admonitionibz ad religionē, pacē, innocentīāq; accēdere, cætera prout locus, tēpus, & occasio feret, ex vīitantiū prudētia ad fidelīū fructū cōstituere. Quæ vt facilius, feliciusq; succedāt, monētur prædicti oēs, & singuli, ad quos vīitatio spectat, vt paterna charitate, Christianoq; zelo oēs amplectātur, ideoq; modesto cōtenti equitatu, famulatuq; studeāt quā celerrime,

debita tamen cum diligentia, visitationē ipsam absolucere . Interimque caueant, ne inutilibus sumptibus cuiquam graues onerosive sint, neve ipsi, aut quisquā suorum quidquam procurationis causa pro visitatione, etiam testamentorū ad pios vsus, prater id, quod ex relictis pijs iure debetur, aut alio quouis nomine, nec pecuniam, nec munus, quodcumque sit, etiam qualitercunq; offeratur, accipiāt: non obstante quacumque cōsuetudine, etiam immemorabili: exceptis tantum victualibus, quæ sibi, ac suis frugaliter, moderateque pro temporis tantum necessitate, & non ultra erunt ministranda. Sit tamen in optienc eorum, qui visitantur; si malint soluere id quod erat ab ipsis ante solui, certa pecunia taxata, consuetū, an vero prædicta victualia sub ministrare: saluo item iure conventionū antiquarum cum monasterijs; alijs ve pijs locis, aut ecclesijs non parochialibus in toto q̃ illæsum permaneat. In ijs vero locis seu prouincijs, vbi cōsuetudo est, vt nec victualia, nec pecunia, nec quidquā aliud

a Visitationibus accipiatur, sed omnia gratis fiant, ibi id obseruetur. Quod si quisquā quod absit, aliquid amplius in supradictis omnibus casibus accipere præsumpserit is præter duplici restitutionē; intra mensem faciendā, alijs etiā pœnis iuxta Cōstitutionē Cœci. generalis Lugdunēsis, quæ incipit, Exigit: necnō & alijs pœnis in Synodo prouinciali arbitrio Synodi, absq; vlla spe veniæ, multetur. Patroni vero in ijs quæ ad sacramentorū administrationem spectant, nullatenus se præsumant ingerere, neq; visitationi ornamentorū ecclesiæ, aut bonorum stabilium, seu fabricarum prouentibus immisceant, nisi quatenus id eis ex institutione, ac fundatione cōpetat: sed Episcopi ipsi hæc faciant, & fabricarum redditus in vsus ecclesiæ necessarios, & vtilēs, prout sibi expedire magis visum fuerit, expendi curent.

(.? .)

TRACTATVS
VISITATIONIS CIRCA
TEX. IN CAP. III. DE RE-
formatio. Concil. Tridenti. Sessio.

XXIIII, Incipit Patriarchæ
Primates. &c.

IN VERBIS PATRIAR-
chæ, Primates.

- 1 Patriarchæ & Primates licet diversa sunt no-
mina, tamē vnā formā tenent: & idem sunt.
- 2 Inter Patriarchas & Primates quatuor sunt
principales.
- 3 Patriarcha, que significa.
- 4 Primas o Primado, significa primero d' spues
del Papa.
- 5 Primates constituūtur vbi apud Ethnicos, Pro-
toflamines.
- 6 Archiepiscopi ponuntur, vbi Archisflamines
erant.
- 7 Presumitur maior, qui primo nomi.natur.

A Ordò

IN VERBO

- 8 Ordo verborum describit ordinem intellectus.
- 9 Secundū ordinē dignitatis , debetur ordo loci.
- 10 Patriarcha & primas visitare possunt suam diocesim.
- 11 Quem ordinem Patriarcha & Primas serua-
bunt in visitatione.

1 ¶ Patriarchæ & Primates licet diuer-
sa sunt nomina , vnam formam tenent,
& idem sunt. tex. in cap. De Primatibus.
& cap. provincie. 99. distin. in ca. duo si-
mul. de officio ordin. glos. verb. Patriar-
chis. ca. 1. §. & quoniam de statu regul. lib.
6. glos. verb. Archiepiscopi Extrauag. cō-
muni. de censibz incipit vas electionis.

2 Quorum quatuor sunt principales
videlicet Constantinopolitanus, Alexā-
drinus. Antiochenus, & Hierosolymita-
nus & attende, quod Antiochena eccle-
sia fuit prior tempore quā Romana tex.
in cap. renouantes. 22. dist. de quo dic. vt
in cap. mos antiquus. 65. distin. & in cap.
antiqua de priuileg. Et facit ad prædicta

tex.

tex.in.cap.omnes siue.22.distin.& capi.
 exigit & cap.felices.de censibus.lib.6.&
 in extrauag.si fructuum ne sedenacant.
 Ioannis.22.& plenius in extrauag.sancta
 Romana,Ioãnis.22.de religiosis domib.
 & Antiochena an fuit prior quã romana
 vide tex.in ca.Rogamus & ibiglossa.24.
 quest.1.nam Dominusecclesiam suam
 Romæ instituit,vt not.Petrus a Monte
 tractatu Monarchia conciliorũ. Alij ve
 ro patriarchæ dicuntur primates propriè,
 vt Aquilegiensis.Cantuariensis Bitu
 riensis.Toletanus, tex.in capitul.nullus
 primas.9. quest.3. fere per totum, capit.
 duo.de offici.ordini.l.12.titu.5.par.1. isti
 tamen quandoquẽ vocantur improp
 riè patriarchæ, vt Speculat.de dispensa
 tion.§.sunt quoque.nn.2. sequitur Ioan.
 Franciscus Pauin tractatu. de officio &
 potestate.capit.sedenacante preludio.6.
 nume.13. vbi dicit sunt etiam primates
 in Italia Archiepiscopus Pisanus in Un
 garia Archiepiscopus Stirgoniensis: in

IN VERBO

Germania Archiepiscopus Magdeburgensis: in Hispania Archiepiscopus Toletanus: in Frãcia Archiepiscopus Vienēs. & Bituricē. de quo Bituricen. habetur in c. fin. de mayor. & obedien. & tex. in c. ex posuit de dilationibus. Lugdunens. appelle lasse primatem galliarum, Archiepiscopus Eboracens. de quo in c. 1. de appellat, Archiepiscopus Toletanus in Hispania primas est. c. cū longe 63. dist. glos. verb. primado. l. 10. in fin. et l. 9. tit. 5. p. 1, vbi dicit lex Patriarcha.

3 Tanto quiere dezir como cabdillo de los padres, que se entiende por los Arçobispos, y por los Obispos, ca pater en latin tãto es como padre, y Arcas en Griego tanto quiere dezir, como Principe que es caudillo en nuestro lenguaje, e Primado.

4 Tanto quiere dezir como primero de spues del Papa, y esta misma dignidad tiene que el Patriarcha, como quiera q̃ los nomes sean departidos, glos. fin. in c.

vibes

PATRIAR. PRIMAS.

vrbes. 80. dist. dicit idem est Primas & Patriarcha, et dicit lex, differentia tantū nominis est inter pignus & hypothecā, allegat. l. res hypothecæ. §. inter pignus. ff. de pignoribus. Primates et Patriarchæ in quorum loco sin susecti, & superpositi, videnti sunt Lucius Clemens atq; Anacletus papæ in d. c. vrbes, & c. in illis, et in c. Episcopi. 80. dist. vbi subdunt; quod Primates.

5 Ibi constituuntur, vbi olim apud Ethnicos Protoflamines ponebantur, & ibi ponuntur.

6 Archiepiscopi vbi Archiflamines erant declarat Hugo in tracta. de officio quatuor prelatorum parte 4. n. 2. ibi qualis officialis imperator ante conversionem habuit. Et qui sint Archiflamines, & Protoflamines, vide. 21. dist. in princ. & 80. dist. per totū. Itaq; Primas & Patriarcha an sint idem, & an in aliquibus differant, vide Spec. de iurisdic. omnium iud. §. 1. n. 8. & addition. ad Abb. in c. 1. de trā-

IN VERBO

flatio.Episcop. in principio.

- 7 ¶ Patriarcha & primas ponuntur in primo loco secundum ordinem dignitatis. Presumitur enim maior qui primo nominatur.tex.in capit.bene quidem glos. verb.Mediolanensem.96.diff.glos.verb. predicatorum.c.quorundam de electio. lib.Bal.in l.cum quidā.C. de ver. sig.n.3.
- 8 ¶ Nam ordo verborum describit ordinem intellectus. Quid autem erit dicendum de Cardinalibus præferendis patriarchis,an hoc preueniat ex consuetudine, vide Felin.in Rubric.de maior, & obed.col.1.&.2.& secundum.
- 9 ¶ Ordinem dignitatis debetur honor loci.l.1.ff.de alb.scri.&.1.2. C.vt dignita. ord.seruet.lib.12.
- 10 ¶ Patriarca & Primas, visitare possunt suā diocesim. Vt ex tex.nostro colligitur & ex cap.felicis,&c.exigit.de censibus lib.6. sed omnia loca & omnes personas deputatas in oculum visitabit secundum.dd.in.c.1.§.sane.de cen.1.in.6.& Socinus

cinus intraſtu de viſitatione.n.4.

11 ¶ Arbitror ego quod reſpectu proprie diocēſis cuius eſt epiſcopus (aliquando namq; Epiſcopi appellantur) eam poteſtatem viſitandi habebit quā habet Epiſcopus in ſua diocēſi. Reſpectu vero prouinciarū ſuffraganeorū ſuorū hoc eſt Archiepiſcoporū qui dicuntur ſuffraganei ſui vt habetur.c.1.99.d.Arbitror quod eūdem ordinem& formam debeat ſeruare Primas in viſitando prouincias ſuffraganeorum ſuorum,& diocēſis Epiſcoporū quarumcumq; prouinciarum ſibi ſubjectarum,quam ſeruare tenentur Archiepiſcopi, reſpectu diocēſum ſuffraganeorum ipſius. Vnde primo debent propriā diocēſim viſitare vt dicemus poſtea. Sicut enim ſe habent Epiſcopi ad metropolitanoſ ſuos, ita ſe habent Metropolitane ad Primates. Secundum quod hac legi poſſunt in.d.1.c.99.diſt. & per totum & per tex. in.c. duo ſimul de effi.c. ord. & per Marianū ſoc. tract. de viſit. li.5.

IN VERBO

ibi quarto quæro Abb. in c. duo simul. n.
1. de offic. ordin.

IN VERBO METRO

politano.

- 1 *Metropolitani unde dicatur remissive.*
- 2 *Metropolitanus & Archiepiscopus solum diserunt nudis verbis.*
- 3 *Dignitatem Archiepiscopi minorem esse, quàm Patriarchæ & Primate.*
- 4 *Ascenditur enim de dignitati minori ad maiorem.*
- 5 *Dignioribus dignior locus debetur.*
- 6 *Patriarchæ & Primate in Concilio generali præferuntur in sede cæteris Episcopis.*
- 7 *Metropolitano licet suam diocesim visitare.*
- 8 *Archiepiscopus quàm formam habebit in visitatione.*
- 9 *Quare Archiepiscopus prius visitat suam diocesim, quam suorum suffragancorum.*
- 10 *Capite languesciente cetera membra inficiuntur.*
- 11 *Membra caput sequitur.*

De

PATRIAR. PRIM.

5

- 11 De errore alterius indicet qui in se non habet quid condemnet.
- 13 Capitulum facit unum corpus cū episcopo.
- 14 Cathedrales ecclesie etiam matricēs dicuntur.
- 15 Archiepiscopus debet a capitulo incipere visitationem, aliter appellatur a perversione ordinis.
- 16 Archiepiscopus in rebus episcopalibus, & episcopus in rebus capellarum suarum est visitator, a jure.
- 17 Capitulum & ecclesia Cathedralis dicitur ecclesia.
- 18 Canonici dicuntur ecclesia.
- 19 Quoties fit mentio de capitulo solum intelligitur canonici.
- 20 Itac ditio persona ponitur pro quocunque ministro ecclesie.
- 21 Canonici ecclesie Cathedralis dicuntur clerici primi gradus.
- 22 Prælati debet visitare suos subditos, & propter quid.

IN VERBO

- 23 *Nulla est excusatio pastoris, si lupus oves comedat, & pastor nesciat.*
- 24 *Portio quæ accesserit possessionem bonorum, auget legata, ita è conuerso minuit.*
- 25 *Quod oppositum in opposito, id reperatur propositum in proposito.*
- 26 *Pastor tacendo occidit, quos reprehendere noluit.*
- 27 *Error, cui non resistitur, approbatur.*

1 ¶ Super isto verbo videbimus de Metropolitanis, qualiter visitare teneantur propriam diocesim. Metropolitanus secundum Isidorum lib. 7. c. 12. ætimolog. De quo est tex. in. c. clericos. 21. di. dicitur à mensura ciuitatum. Singulis enim prouincijs preeminet. Propterquam de nominatione carpitur Isidorus a Didac. de Cou. in. c. 19. n. 2. praticarum. que. vbi videbis a quibus deriuetur.

2 ¶ Inter Metropolitanum & Archiepiscopum ponit diferetiam glos. i. c. presenti. de of. ord. lib. 6. sequendo opinionem Archid.

Archid. Guliel. autem in clementina Archiepiscopo de priuil. dicit esse idem, & solū differūt verbis nudis, notat glos. verbo. Archiepiscopi in extrau. Vas electio- nis inter cōmun. de censibus & exact. gl. verb. metropolitana in prag. Sāct. de col- lation. §. primo cum. foll. 212. col. 2. Fran. Pauin. tract. de offi. & potesta. capituli & deuacant. præludio. 6. n. 14.

3 ¶ Ex ordine literæ nostri tex. cognos- citur dignitatem Archiepiscopi minorē esse quam Patriarche & primatis. Idem prouatur ind. capit. clerico. 21. distinctio. capitul. in illis. 80. distinctio. Abb. c. duo de offi. ordin. nu. 1. & 2. vnde videmus de Archiepiscopo quem promoueri in Patriarcha.

4 ¶ Ascenditur enim de dignitate mi- nori ad maiorem. capit. legimus. 93. dist. 1. vt gradatim. ff. de mune. & honoribus.

5 ¶ Itaque dignioribus dignior locus debetur capitul. Metropolitano. 63. dist. capitul. final. 75. distin. Et ibi gloss. gloss. verb.

IN VERBO

verbo. altiori. §. illam inst. de bono. possess. Neq; est decens maiores dignitate á minoribus præcedi. c. legimus. 93. di.

6 Vnde in consilio generali preferuntur in sede Patriarchæ vel. Primates ceteris Episcopis. c. fin. 93. dist. gl. in c. fin. 17. dist.

7 Metropolitano licet visitare suã dioccesim. c. 1. & c. 2. de cen. li. 6. c. cum apost. c. sopite. c. super eo. c. cum nuper. eo. tit. l. 2. 4. 5. 6. & 7. titu. 22. p. 1. tex. in c. 4. de ref. in Cõc. trid. sess. 6. & in c. 6. de ref. sess. 25.

8 Archiepiscopus in sua visitatione observat formam. c. 1. de sensibus. lib. 6. & visitatio fiet á capite prius visitando capitulum suum, & ecclesiam suam metropolitanam. Deinde ecclesias suæ civitatis. Deinde ecclesias suæ diocæsis, postea poterit visitare dioceses suorum suffraganeorum. tex. ind. c. 1. l. 4. titu. 22. p. 1. qui tex. dicit Archiepiscopum prius debere visitare capitulum suæ ecclesiæ. Intellige si consuetudo specialis aliud non habeat argum. tex. in c. 1. de offic. ordin. lib.

libr.6.

9 Sed queritur, quare prius visitare teneatur suam diocesim quam suorum suffraganeorum diocesim, ut iura petunt. Prima ratio est quā ponit glos.2.ind.c.1. & glos.verb.integraliter.c.cum personæ de privilegiis.lib.6.nam est ratio edenda.l. argentarius.ff.de edendo.

10 Quo lāguescente cetera membra inficiuntur.c.ex merito.6.q.1.c.sicut.2. qu.7.

11 Quorum membrorum officiū est ipsum caput sequi, Matt. laud. intract.de principibus.q.5.ergo qui alios corrigit, prius corrigit se.

12 Et iudicet de alterius errore, qui non habet in seipso qui cōdemnet, c.judicet.3. questio.7. quem textum Sanctus Thom. tribuit.Augustino super psalmos cum tamen sit deductus ex Ambrosio in psalm.118. Miserationes tue multe nimis Domine,secundum iudicia tua vivifica me. Secunda ratio potest esse quia talis est actus exterior charitatis, & secundum

IN VERBO

dum talem ordinem debet a se incipere
l. preses. C. de seruitutem, & aqua. Ex pre
dictis infertur ratio, quare prius debeat
Archiepiscopus capitulum suum totum
visitare.

13 ¶ Quoniam capitulum facit, vnum
corpus cum illo. ca. nouit. de ijs quæ sint
ap̄lat. merito ergo ab ipso capitulo ex
ordine charitatis debet prius inchoare,
tenet Ioann. Andr. ind. capitul. i. & non
solum tenetur visitare suam Ecclesiam
Cathedralem prius, sed etiam ecclesiam
matricen. si forte ibi non est ecclesia Ca
thedralis. Tenet Ioan. Andr. vbi supra &
Doctores sequuntur.

14 ¶ Quoniam etiam Catedrales Eccle
siæ matrices dicuntur. capitul. i. de pres
cript. capitul. venerabili. de verborum
significatio. sed an Archiepiscopus pri
mo debeat visitare propriam ciuitatem,
quam diœcesim. textu. ind. capitul. i. in
principio ex ordine literæ videtur velle
quod sic, cum primo ponat ciuitatem vt
caput,

caput, deinde subiciat diœcesim. Sed
 host. & Ioan. monach. dicunt quod talis
 ordo est seruandus in prouincia quo ad
 æcclesiam ciuitatem & diœcesim Metro
 politanã. Sed quo ad suffraganeos si diffi
 cultas vel commoditas sit indistincto ordi
 ne seruando, non putant ordinem neces
 sarium. Ioan. Andr. quem allegat & se
 quitur Domin. in dicto. capitul. i. §. deni
 que. num. 6.

¶ Si vero aliter fit, ita vt Archiepisco
 pus non á capitulo incipiat, potest appel
 lari a preuentione ordinis, ita notat Do
 minicus ind. capi. i. in princip. nu. 4. vbi
 refert Ioan. Monac. dicentem, quod si Ar
 chiepiscopus non seruat visitando ordi
 nem dicti. capi. i. processus ab eo factus
 est nullus, quia est ordo substantialis, vn
 de reddit processum nullum capitulo
 eum dilecta de rescriptis. l. prolatam.
 C. de sentent. & inter locutione omni.
 Iud. Et dicit quod super nullitate vidit li
 teras dari p̄r cancellariam.

Et nota

IN VERBO

- 16 Et quod Archiepiscopus in rebus episcopalibus, & Episcopus in rebus capellarum suarum est visitator a jure. c. fraternitatem. 71. dist. Ioan. Franciscus Pauin tract. de officio & potest. Capituli sede uacante. q. 9. secundæ partis principal. n. 3. allegat tex. in cap. final. 10. q. 2. & debet visitare capitulum idest ecclesiam.
- 17 Capitulum namq; ecclesie cathedralis dicitur ecclesia c. apostolica. § 6. dist. cum clerici de verborum sig. in pragm. sanct. de electionibus c. sicut §. quanta tom. fol. 75. col. 1. in fin.
- 18 Vbi dicit quod canonici dicuntur ecclesia, & dicit Cesar Lambertin. de iure patron. q. 2. arti. 13. p. 1. librō. 2. n. 2. Quod ubicunque.
- 19 In lege el statuto, aut dispositione, alia fit mentio de capitulo, tunc soli canonici ob excelentiam comprehenduntur, & non comprehenduntur decani & similiter probat tex. in cap. ex parte de cani. & c. eam te de rescriptis vbi Ant. & Ioā.
de

de Imol. propterea sacrum Cōcil. Trid.
ind. c. 4. sess. 6. proinde statuit circa capi-
tula & etiam illorum personas.

20 ¶ Hæc dictio persona ponitur pro quō-
cumq; ministro ecclesiæ, clem. 1. de eta-
te & qualita. in princ. glos. verb. persone
de collationibus. §. in ecclesijs in pragm.
Sanct. fol. 245. col. i. sequitur Io. Mōtaig-
ne tract. de autoritate conciliorū in prin-
21 ci. n. 8. ¶ Vbi dicit q. canonici ecclesia-
rum cathedralium dicuntur clerici pri-
mi gradus, allegat Inn. in. c. sedes Aposto-
lica. de prescript. & ibi dat rationem qua-
re dicantur primi gradu. De Archiepis-
copis postea latissime dicemus in verb.
metropolitanis. Solum debent aduerte-
re quod Archiepiscopi sunt prælati.

22 ¶ Et prælatus debet visitare suos subdi-
tos. c. 1. & c. ad hæc. de offic. archid. c. irre-
fragabilis. de offic. judic. ordin. Et debet
adhibere magnam diligentiam corrigē-
do suorum subditorum excessus, & refor-
mādo eorum mores, ne forte sanguis om-
niū Christi de suis manibus requiratur.

IN VERBO

23 ¶ Et nulla est excusatio pastoris, si Lupus Oves comedat, & pastor nescit, eam quam vis. deregul. iur. Concilio Triden. sess. 6. c. 1.

24 ¶ Nā quemadmodū portio, quæ possessionem bonorum accesserit, auget legata: ita quæ ab secesserit minuit.

25 ¶ Nā q. oppositū in opposito, id operatur propositū in proposito, l. & si contra tab. ff. de vulgari & pup. & ob id non poterit cū apostolo dicere, munde sunt manus meæ à sanguine omnium vestrorū

26 ¶ Mūdos ergo non est à sanguine eorum, qui cum increpare delinquētes noluerit, eos procul dubio tacēdo pastor occidit, c. Ephesis. 43. dist. Ideo in necc. ausus fuit dicere.

27 ¶ Qued error cui nō resistitur approbatur. Et veritas opprimitur, cum nō defensatur. Si negligis perturbare peruersos, & non facis, nihil aliud committis, quam fouere, & qui manifesto facinori desinit cbiuare nō caret scrupulo societatis occulte. c. error & cap. Consentire. titul.

83. distinct. cap. 1. de offic. Delegat. l. 48.
titul. 5. p. vbi multa admiratione digna.

IN VERBO ET EPISCOPI.

- 1 *Episcopatus an sit culmen dignitatum.*
- 2 *Cardinalis est maior in officio, Episcopus maior in ordine.*
- 3 *Episcoporum dignitas vsq; ad tempus Clementis, & maior cunctis fuit.*
- 4 *Episcopus dicitur superintendens.*
- 5 *Episcopi, & praelati officio nihil est periculosius in hac vita.*
- 6 *Episcopi officium est magis oneris quā honoris.*
- 7 *Episcopus tenetur visitare diocesim.*
- 8 *Episco. dū visitāt, procedāt etiā appel remota.*
- 9 *Episcopus an primo visitabit capitulum suū deinde ecclesiā & ciuitatē postea autē diocesim.*
- 10 *Episcopus est caput, capitulum est membrum.*

1 *Hic videre oportet de Episcopis, & qualiter in visitatione debēt procedere. Licet ordo episcopalis talis sit quo mayor aut par non reperiatur. Et episcopatus dicitur culmē dignitatū*

non tamen dicitur supremum culmen.
Nam Cardinalatus, Patriarchatus, vel
Primatus, dicitur aliud culmen vt dig-
nius.

2 ¶ Cardinalis est maior in officio, licet
Episcopus sit maior ordine. c. quanquam
2. q. 7. ibi glos. solennis vbi bona additio.
Bart. in l. 1. §. si quis circa princ. ff. de appé-
llat. allegat fel. in Rubr. de maior. & obe.
n. 9. vbi dicit quod estâte stylo curiæ Ro-
manæ non erit verum, quod Episcopa-
tus dicatur culmē dignitatum vide glos.
pen. in l. 9. tit. 5. p. 1.

3 ¶ Episcoporum dignitas vsq; ad tem-
pora Pape Clementis quinti, & Io. 22. in
Ecclesia Dei, ita in excelso honoris &
existimationis fastigio posita fuit, vt dig-
nitate de primi, ac gradu minui arbitra-
retur, si episcopus assumeretur ad Cardi-
nalatus officium, Gomes. in procm. Re-
gul. cācel. de diminution. dignit. Episco-
porum. fol. 5. col. 2.

4 ¶ Episcopus dicitur superintendens
qui debet curam subditorum gerere, &
debet

debet speculari & prospicere mores & vitam populorum infra se positorum. c. cleros. 21. dist. ca. qui Episcopatum. 8. q. 1. l. 16. tit. 5. p. 1. vbi dicitur. Obispo tanto quiere dezir como sobre entendiente; esto es, porque el a de entender sobre todos los de su Obispado, en guardar las animas.

5 ¶ Ideo Episcopi & Prelati officio nihil est periculosius in hac vita. Sed apud Deum nihil beatius, si eo modo militetur quo Christus iubet, c. Ante omnia. §. item nihil. 40. dist.

6 ¶ Cuius officiũ est magis oneris quã honoris. Quia ministerium est propriũ & substantiale episcopatui, honor vero accidens. His tamen temporibus Episcopus primum ponit vltimam, & vltimum primum. Agnoscat igitur se vocatũ non ad propria cõmoda, non ad diuitias aut luxum, sed ad laborem & sollicitudinem pro dei gloria. in Concil. Triden. sess. 25. cap. 1. de reform.

7 ¶ Ex quibus facile deducitur, Episco-

IN VERBO.

pum ad visitandam diocēsim teneri, c. decernimus. c. Episcopus. 10. q. 1. cū apostolus. c. procurationes decensibus. ca. si Episcopus. de offic. ordin. lib. 6. c. Romana. §. fin. de censibus. lib. 6. l. 2. tit. 22. p. 1. & probat noster tex. & etiam dicit Tex. in cap. venerabilis de censibus. Quod Episcopus habet hanc visitationē ratione suæ iurisdictionis. Non nulli vero voluerunt, quod visitatio sit de lege diocēsanā, ut voluit Hostiensis in summa Tit. de offi. ordin. §. quid pertinet verbo lex vero diocēsanā. In quantum enim Prælatuſ inquit, instituit, d̄ponit, reformat prouidet, corrigit, atq; punit, videtur pertinere ad iurisdictionem. In quātum verò a visitatis procurationem recipit, talis receptio d̄ legi diocēsanā appellari potest, in qua visitatione procedūt etiā tamquam apostolica sedis delegati, omni appellatione remota, Concil. Triden. sess. 24. c. 10. de reforma.

9 ¶ Episcopus itaq; primum visitabit capitulū suū, de inde ecclesiam, & ciuitatem

tem

tē postea aut diocēsim. Hūc ordine debet seruari. Sed host. Ioa. Monach. dicūt istū ordinem seruari in prouincia, quo ad ecclesiam, ciuitatem, & diocēsim metropolitanā, sed in suffraganeis difficultas vel commoditas si vlla sit, in hoc ordine seruando non putat necessariū ordinem talem seruari. Sequitur Domin. in d.c. Romana. §. deniq; n. 6. decēsis lib. 6. Diximus capitulum suum, nam capitulum maioris ecclesiæ, ne dū dicitur capitulum Ecclesiæ sed etiam Episcopi.

10 ¶ Quia Episcopus est caput, vt capitulum est membrū. c. scire. 7. q. 1. tradit Bonifac. in Clem. Si d̄ beneficio. de prebēd.

IN VERBIS PROPRIAM

Diocēsim.

- 1 Episcopus tenetur visitare propriam diocēsim.
- 2 Diocēses quare fuere distincte.
- 3 Natura opus non est, vbi deficit ordo.
- 4 Vbi ordo, ibi ratio est.
- 5 Archiepiscopus si eodem tempore concurrat, cū Episcopo in visitatione, admittuntur simul.

IN VERBO

- 6 Vbi iudices discordant in sententia, pro reo valeat.
- 7 Si Archiepiscopus & Episcopus simul concurrunt, magis obediendum est Archiepiscopo.
- 8 Si concurrat Episcopus cum decano in visitatione, Episcopus preferendus.
- 9 Quæ nobiliora sunt, magnitudinem sibi postulant.
- 10 Quod maius est, mouetur a facultate ampliori.
- 11 Si primas, Archiepiscopus, & Episcopus in visitatione concurrunt, admituntur, quid si discordant.
- 12 Prælati si non recipiuntur in visitatione, possunt sententiam excommunicationis inferre.
- 13 De lusoria esset iurisdictio, si non haberet cohercionem.
- 14 Qui allegat exceptionem, non dicetur expoliare, & qualiter Prælati se habeant contra resistentes.
- 15 Subditi a visitatione liberari non possunt.
- 16 Quatuor sunt in prescriptibilia.
- 17 Si subditus subtrahit domino obedientiam, potest puniri a Domino de iure & de facto

manu armata, & bellum indicere.

18 *Visitator græte recipiendus est & cum honore.*

19 *Honor est premium virtutis.*

20 *Honor indubio importat quandam reuerentiam alicui exhibitam in testimonium eius excellentiæ.*

21 *Bonum ex visitatione proueniens.*

22 *Obediens verus mandata nō procrastinat.*

24 *Visitari onus non est, sed commodum.*

25 *Visitator recipiendus cum pauore.*

26 *Visitatio propter quid fiat.*

27 *Visitator si sua querit tyrannus est.*

28 *Visitator recipitur, pro vt de consuetudine seruatur.*

29 *Prohibēs vt visitatio nō fiat, qualiter punitur.*

30 *Episcopus a sede expulsus, potest procedere in aliena diocœsi cōtra expulsores, & qualiter.*

31 *Visitator procedit cōtra impediētes missos conuocantes visitatos.*

32 *Visitator potest conuocare populum.*

33 *Episcopus qualiter recipiendus, quando venit ad visitandas parrochias.*

34 *Diocœsis quid sit.*

IN VERBO

- 33 *Episcopus est prefectus curæ & regiminis animarum totius diœcesis.*
- 36 *Episcopus iurisdictionem non potest in alieni diœcesi exercere.*
- 37 *Episcopi non debent exercere pontificalia in diœcesi aliena.*
- 38 *Iurdictio coheret territorio.*
- 39 *Pastor non benefacit, si fuerit præ esse ovibus alienis.*
- 40 *Visitator an possit procedere cōtra citatum, extra locum visitandum.*
- 41 *Possunt prælati in visitatione corrigere clericos seculares, qualiter cumque exemptos.*
- 42 *Monasteria quæ possunt a prælatis visitari.*
- 43 *Beneficia tam curata quam non curata secularia, & regularia, qualiter cumque commēdata, etiam exempta an visitentur.*
- 44 *Quæcumque ad deꝝ cultum expectant ab ordinarijs curari, & provideri oportet.*
- 45 *Monachorum delicta quando ab ordinario corriguntur.*
- 46 *Locus exemptus dicitur de diœcesi.*
- 47 *Dispositiones & mandata facta in diœcesi includunt*

cludunt loca exempta, & qualiter.

- 48 Locus exemptus quo ad iurisdictionem, equiparatur loco existenti extra diœcesim.
- 49 Aliqua sunt in bonis, aliqua de bonis.
- 50 Episcopus potest compellere rectorem ad predicandum, licet sit exemptus.
- 51 Beneficia curata unita pio loco visuntur singulis annis.
- 52 Ecclesiæ quomodo libet exemptæ visuntur, & reparentur.
- 53 Beneficia exempta, quæ nullius diœcesis dicuntur esse, ab episcopo cuius cathedralis proximior est visuntur.
- 54 In quibus monasteriis curam animarum habentibus episcopus visitare non potest.
- 55 Religiosi possunt habere ecclesias seculares multis modis.
- 56 Monasterium licet sit liberum in capite, in membris tamēque nō probatur exēpta subiacēt episcopo, & ad quid Abbas remanet obligatus.
- 57 Diœcesanus quando puniat abbatem.
- 58 Membra quando non sunt exempta, Illo casu Episcopus habet iurisdictionē super ecclesiis.
- 59 Abbas

- 63 Abbas exemptus si procedit contra personas, quæ sunt de membris ipsius monasterii, non tamen sunt exemptæ; tunc a sententia abbatis poterit appellari ad Episcopum.
- 64 Episcopus loci potest se intro mittere, ne ex cõmunicati, vel usurarii sepeliantur etiam in loco sacro a sua iurisdictione exempto, dummodo locus ille sit in sua diœcesi.
- 65 Monasteria in mediata sedi apostolicæ tenentur quo libet trienio deputare visitatores, in cuius defectu Metropolitanus conuocat ad hoc. Quod si neglexerint, subduntur Episcopis, tanquam sedis apostolicæ delegatis.
- 66 Monasteria monialium Apostolicæ sedi in mediate subiecta quando ab episcopis gubernentur.
- 67 Monasteria quando visitantur, quas & quot personas secum ducit visitator.
- 68 Exempti quando possunt effugere visitationẽ ab episcopo & n. 66.
- 69 Concessio limitata parit limitatum effectum.
- 70 Ex separatis non fit illatio.
- 71 Privilegia strictè interpretanda.

- 68 *Privilegium exemptionis si sit concessum simpliciter & vniuersaliter, tunc monasteria visitari non possunt.*
- 69 *Exempti virtute exemptionis an possint effugere visitationem Episcopi.*
- 70 *Episcopus quando non vt iudex, sed vt pars debet procedere extraiudicialiter.*
- 71 *Privilegium quando potest ab Episcopo videri, non vt iudicet, sed vt certior fiat de eius validitate.*
- 72 *Iudex quis in sua causa esse non potest.*
- 73 *Episcopus an possit excommunicare religiosos regulares.*

1 ¶ Circa ista verba propriam diocesim consideranda sunt sequentia. Episcopus tenetur visitare propriam diocesim, si secus fieret ordo Ecclesiasticus confunderetur.

2 ¶ Ideo iure optimo diocesanes fuerunt distinctæ ac vnicuique gregi proprii attributi pastores, vt suarum ouium curam habeat quisq;. Concil. Triden. sess. 14. ca.

IN VERBO

9. de reformat.

3 ¶ Opus namq; naturæ non est, vbi deficit ordo.

4 ¶ Omnis vero ordo ratio vt dicit Aristot. lib. 8. phisic. c. 1. Et cum ordinate laboramus, & bibimus, & comedimus, naturam, vires quæ nostras, & augemus, & seruamus Aristot. Sectio. 19. problematum questione. 38.

5 ¶ Propterea si Archiepiscopus eodẽ tempore concurrat cum Episcopo in visitatione alicuius ecclesiæ omnes simul admitteatur. In n. Host. Ioan. Monach. Abbas Archidia & reg. glos. 2. leg. 5. tit. 22. p. 1.

6 ¶ Et si isti in sententia fuerint diuersi, talis sententia pro reo valet, c. fin. de senten. & reiudicata. c. ex literis. de probat. nisi in causa fauorabili. Domin. in. c. Romana. §. deniq; n. 7. lib. 6. vbi dicit, qd si Ecclesia non sufficiat vtrumq; , tunc admittetur primo veniens l. qui prior ff. de reg. iur. c. proposuisti: de for. compet. si vero cõcurrunt neque appareat quis prior

prior licet Episcopum preferendus vide-
tur, nam illi specialiter in est cura. cap.
regē. 10. q. 1. Tamē prædictis doct. pla. Ar-
chie. pref. esse, c. qui resistit. 11. q. 3. vbi in-
quit, si aliquid iusserit curator, faciendum
est, nō tamē si procōsul contrariū iubeat
nō utiq; cōtēnis potesta. sed eligis maio-
ri seruire, nec hinc debet iudex minor
irasci, si maior prælatus est. Cōsidera etiā
tex. in. c. cū ex off. de presc. in. gl. pen. vbi
Abb. n. 16. quasi casus Archiep. sit spetia-
lis perimens. reg. in. li. ff. de reg. iur. facit
ad hoc. ca. si a sede de preb. libr. 6.

7 ¶ Etsi eodē tēpore concurrunt, magis
obediēdu Archiep. tenet. In. ind. c. cū ex
officij num. 4. de prescript. Abb. n. 16.

8 ¶ Si vero cōcurrat Episc. cū prælato si
bi subiecto veluti decano ad quē visita-
tio expectabit, dicit Archid. pref. Episc.
nisi obstat cōsuetudo. Quod notat. In. c.
in lat. de pre. Cuius rei causa esse potest

7 ¶ Quod quæ nobiliora sunt, eadem
sua natura magnitudinem sibi postulāt.

9 ¶ Quod enim maius est, id a facultate

IN VERBO

ampliori moueri necesse est. Aristot. lib. 2. de generat. animal. c. 1. glos. verb. per alios in extrauagan. vas electionis de censibus inter commun.

11 ¶ Si autem Primas, Archiepiscopus & Episcopus concurrant in visitatione alicuius ecclesie sunt admitendi, si vero discordarent in sententia, tunc maiori parti standum. c. 1. c. 2. dist. 65. cap. 1. de ijs quæ fiunt a mai. par. cap. 1. duo ex tribus. ff. de re iud. l. si intres cum l. seq. l. dicm. proferre. §. si plures. ff. de arbitr.

12 ¶ Propterea debes aduertere, q; si Prælati ad visitationem nō recipiuntur, possunt in resistentes excommunicationis & interdicti sententiam inferre, per ea quæ tradunt Inn. Zabara. & multi doctores in cap. venerabilis de censibus.

13 ¶ Si aliter fieret de lusoria esset iurisdic-tio iudicium si coher-tionem non haberet. l. contumacia. §. contumax. ff. de re iudic. c. ex literis de offic. delegat. Sed in hoc debes considerare Prælatos hoc posse facere si alius Prælatus resistat nō autem

autem si excipiat, aliquid in suum auxilium allegando.

14 ¶ Nam per talem allegationem non dicitur expoliare Episcopum, sed allegando exceptionem, utitur iure suo, si verò resistit tunc contra resistentes seu impediētes Prælati spiritali & tēporali gladio utuntur. In tantum hoc est verum, quod contra resistentes possunt Prælati per violentiam introire, & resistentes expellere, siquidem de iure communi probatam habent in tales resistētes suam intentionem, per ea quæ notantur in. ca. olim causam de Restitucion. spoliat. cap. dilecto. de sent. excommunic. libr. 6. Abb. Zab. & Anton debuti. in ca. 1. de immun. Ecclesiarum. Paul. & Io. de Immol. de cēsis, n. 5. cum seq. Quod intelligerē verum si iurisdictio erat euidens, & notorias & subditus vel alter subtrahit sibi exercitium iurisditionis Bald. in Marga. Inn. verb. iudex potest.

15 ¶ Subditi namque a visitatione non possunt liberari, ut visitatio non fiat, ne-

C que

que possunt præscribere etiam per tantum tempus quod non sit memoria in contrarium. c. cū ex officij de præscript. De quo Abb. Immol & Fel. quos allegat Aui-les ca. prætorum. in c. 6. verb. como vsan, vbi tenet.

- 16 ¶ Quatuor esse in præscriptibilia, quæ etiam nō potest Episcopus a se tacite vel expresse abijcere, scilicet visitationem, correctionem, procurationem, & Cathedra-licumque omnia continētur sub episcopali imperio merito, quod non potest a se abijcere, vt in l. legatus. ff. de offic. Præf. l. Ius autem agnatio. ff. de pacto. de quo per Host. in sum. tit. de offic. ordin. §. quod pertinet. Et sicut visitatio nō potest præscribi, ita nec obedientia, ne alicui obediatur. Bene verum est, quod obedientia subditi potest per præscriptionem de vno Prælato in alium Prælatum transferri, & ita non remanet sine capite. Sic dicendum in visitatione, allegat Bald. in cap. auditis de præscript. num. 7. & in cap. cum olim eod. tit. in fin. Et dicit.

cit. quod quis non potest præscribere in se, quod non obediatur, dum est subditus, bene tamen potest prescribere, quod nõ sit subditus eius sed Papæ Gaed. indi. ca. cũ ex offi. cod. tit. & vide bñl. in c. tuanos de cohab. cleric. & muli. nu. 21. vbi tenet.

17 ¶ Quod si subditus domino subtrahit obedientiam, potest Dominus suus punire de iure, & de facto, mano armata; & bellum indicere allegat. Inñ. in capit. de hoc de symonia.

18 ¶ Ideo subditus visitatoris accessum grate cum reuerentia & honore debet recipere.

19 ¶ Honor enim est præmium virtutis secundum Aristotelem in Ethic.

20 ¶ Honor indubio in portat quandam reuerentiam alicui exhibitam in testimonium eius excelentiæ. S. Th. 2. 2. q. 13. art. 1.

21 ¶ Ideo dicit Esai. cap. 9. letabuntur coram te, sicut qui letantur in me esse. Et Leo papa. in serm. de Natiuitate Christi.

22 ¶ Exultet sanctus, qui appropinquat ad palmam: gaudeat peccator

IN VERBO

quia inuitatur adueniam: animetur gentilis, quia vocatur ad vitam.

23 Et verus obediens mandata non procraftinat, dicit August. quē refert Domin. in cap. qui resistit. n. q. 3. sed potius parat aures precepto, pedes gressui, manus operi, totum scintus recolligit, vt imperantis mandatum adimpleat argum. cap. 23. q. 4.

24 ¶ Propterea dixit Archid. in. ca. visitā di. 18. q. 2. quod visitari onus non est, sed commodum ergo visitator debet recipi honorifice. D. D. & Abb. in cap. dilectus filius verb. circa istam materiam de Rescriptis.

25 ¶ Visitator etiam debet recipi cū pauore, paupor nanq; reuerentiam importat, Archid. in cap. peto. 2. q. 7.

26 Pro correctione, & reformatione Ecclesiarum & personarum. Prælati visitāt quorum alterum ad charitatē, alterum ad iustitiam pertinet. Vnde visitator nō debet accedere, vt quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi quærat. Pau. Apof. ad Cor. 13

27 Si sua

27 ¶ Si illa quærit tyrannus est id circo nõ
finimus hominem dominari, sed ratio-
nem. Arist. Ethic. c. 5. & 6. Concil. Trid. c.
sess. 13. cap. 1. de reform. post. princ. ibi vt
non in eis domineatur. c. quia cognoui-
mus. 10; q. 3. ibi forma estote gregi, nõ vt
dominantes in cl. etum.

28 ¶ Preterea visitator taliter est recipiẽ-
dus; vt in hoc consuetudo seruetur Ioa.
Andre. & host. in cap. his qui, de maiorit.
& obediẽ. Frias in tract. de visitatio vi-
dendus est in cap. 2. Consulo tamen vt
visitatus genu flexus visitatoris manus
osculetur;

29 ¶ Si vero aliquis impedimentum po-
suerit ne fiat visitatio, maxime si spatio
triginta dierum perseuerauerit, punitur
talis vt in l. 6. tit. 3. li. 1. in ordinum nouæ
compilationis. Si autem fuerit princeps,
prohibẽs excommunicetur a visitatore
in c. quoniam. 18. dist. Et si piscopus pro-
cedit contra in obediẽtes tanquam de
legatus sedis Apostolicæ in Conei. Trid.
sess. 24. ca. 10. de reformat. & omni appe

IN VERBO

ilatione post posita vt in dict. capit. 10. & sess. 13. cap. 1.

30 ¶ Item Episcopus de sua sede expulsus in aliena diœcesi, potest procedere contra eos qui ipsum expulerunt, & ibi citare ipsos expulsores per publicum proclamatores in ecclesijs illius diœcesis diebus festiuis, quando populus congregatur in ecclesijs, & hoc quando non possit illos citare personaliter, propter accessum non tutum, Rob. mar. de ordine iudiciorum: part. 6. de citatione. nume. 105. allegat clemen. 1. de for. competet.

31 ¶ Item potest visitator procedere contra impediētes missos conuocantes visitatos etiam si sit Archiepiscopus, secundum Ioan. Andr. in cap. Romana de penis libr. 6.

32 ¶ Item potest visitator conuocare populum, c. 1. §. sane. de cõsib. l. 6. tit. 22. par. 1. Frias in dict. tracta. vbi supra ibi, dicit, e despues desto antes q̃ el Visitador se retrayga a su posada: deue de proueer como los oficiales del pueblo auiedo
prego

pregonero, dōde no por sus muñidores
hagan publicar en los lugares acostum
brados q̄ el dia siguiente todos lo guar
den y no salgan a trabajar , mas que el
dia san̄cto del Domingo hasta ser aca
bada la visitacion. Y mas que todos
los hombres y mugeres moços y moças
desde doze años arriba entañendo a
Missa conuengan a la yglesia. Y podrá
el Visitador punir a los que así hallare
ser contumaces y rebeldes conforme al
capit. Romana. de peniten. in 6. Y esto y
todo lo al concerniente a su officio se
gun lo parecen tener el Arcecdiano Iuan
Andr. Bernar. Innocē Hostien. y otros.
Aliás de historia effct iurisdic̄tio visitan
di, como se colige del capit. ex literis de
officio iudic. delegat. quia cum commi
titur principale: & accessorium, ve dici
tur in capit. de causis & capitu. pruden
tiam ibidem. Deue esto mismo el Visita
dor mandar al Sacristan de la yglesia do
otro dia viere de visitar que acabando
de tañer a la oraciō del Aue maria, repi q̄

IN VERBO

las campanas como acostumbra hazer los dias de fiesta principales porque la gente mas se anime y despierte el dia siguiente a guairdar y venir a la yglesia a la visitacion como les fue pregonado y mandado.

33 ¶ Ordo qualiter recipi debeat episcopus quādo venit ad visitādas parochias vide in sacerdotali. Rom. fol. 297: considera etiam hic verbum diœcesim.

34 ¶ Diœcesis diuinctio dicitur, vel gubernatio, quia diuisa est ab Ecclesia alterius episcopatus, & commissā gubernatio vnus. Archid. in ca. Episcopum, 7. q. 1. allegat. c. vnio. 10. q. 3. cap. sicut. 21. q. 2. glos. verb. de sua diœcesi, cap. statutū. §. cum vñ de rescrip. lib. 6. Ideo diœcesis est parrochia Episcopi Immol. Clem. 1. n. 15. de priuileg.

35 ¶ Et Episcopus est præfectus curæ & regiminis animarū totius diœcesis. Prepositus in summ. 21. dist. sequitur Cosm. pragm. sanct. de elect. cap. sicut. §. & omni fol. 120.

36 ¶ Idcirco Episcopus non potest iurisdictionem aliquā in aliena diœcesi exercere. c. Episcopum & duobus cap. sequētib. 9. q. 2. De sci. Rot. in nouis de offic. vicar. num. 3. Nec debent in aliena diœcesi exercere pontificalia Concil. Trid. sess. 6. c. 5. & sess. 14. c. 2.

37 ¶ Et potest esse ratio quia iurisdictione coheret territorio. l. fin. C. vbi & apud quem. l. 1. ff. de offic. prefet. vrbis. §. cum urbem Bart. in l. 1. col. pen. ff. de iur. omnium iudic. Quod intellige verum sine licentia petita illius Episcopi in cuius diœcesi procedere & cognoscere vult, neq; subditos suos in victos ibi trahere, ca. cū Episcopus de officio ordin. libr. 6. quod odio habent iura precipue Concil. Trid. sess. 14. c. 8. de reform. dicens.

38 ¶ Non nullos esse pastores, querentes præesse etiam alienis ouibus, & ita alienis subdictis intendunt, vt negligant suorum curam, quibus profecto ordo ecclesiasticus confunditur, si vnicuiq; episcopo sua iurisdictione non seruetur, ca. perue

IN VERO

nit. 11. quæ. 1. ca. inter dilectos. de donat.
& Concil. triden. c. 2. sess. 7. ibi cum val-
de felix sit ille.

40 ¶ Et an visitator possit procedere cō-
tra citatum extra locum visitandum Fe-
der. de Sen. consi. 145. quem refert addi-
tio ad Abb. in capit. dilectus filius verb.
circa istam materiam de rescrip.

41 ¶ Possunt etiam Prælati in visitatione
corrigere Clericos seculares qualiter cū
q; exemptos. vt in dict. sess. 14. cap. 4.

42 Possunt etiam Prælati visitare mona-
steria commendata, etiam Abbatiæ, prio-
ratus, & præposituræ nuacupatæ, vbi ob-
seruantia Regularis non viget Concil.
Triden. sess. 21. c. 8. de reform.

43 ¶ Idem dicit de beneficijs tam curatis
quan non curatis, secularibus, & Regula-
ribus qualiter cumque commendatis,
etiam exemptis. Et in his etiam proce-
dere tamquam delegati Apostolicæ se-
dis vbi ratio assignatur.

44 ¶ Quia quæcumque in diœcesi ad dei
cultum spectant, ab ordinariis curari &
provi

provideri oportet. Et per tex. in capit.
per singulas. 9. quæst. 3. cap. nulla. 93. dist.
Quia in istis monasterijs viget obseruan-
tia Regularis quæ forsitan nõ bene serua-
tur, ideo episcopi debent facere vt serue-
tur, alias talia possunt visitari ab episco-
pis vt in dicto. Concil. Triden. & in capi.
monasteria cl. 218. quæst. 2.

45 ¶ Potest nanque episcopus monacho-
rum delicta corrigere propter negligen-
tiam Abbatis, ad quem prius pertinet
correctio monachorum, ad Episcopum
vero pertinet subsidiaria tantum. capit.
quanto de officio ordin. cap. 1. cum glos.
de statu monacho Abba. in capit. 2a quæ-
num. 1. de statu monach.

46 ¶ Et nota quod locus exemptus dici-
tur de diocesi, quia negari non potest,
quin sit de diocesi licet nõ sit de iurisdic-
tione, sicut dicimus aliqua sunt in bonis
aliqua de bonis. l. rem in bonis. ff. de ac-
quit. rerum domin.

47 ¶ Et sic disposir. & madata quæ in dioc.
sunt, includ. loca exēpta, si sūt per habētē
iuris-

IN VERBO

iurisdictionem in exemptos glos. super
verb. primi anni. in clem. frequens de ex
cessibus prelat. Et vide quæ notantur in
cap. abbatem de rescript.

48 ¶ Item locus in diœcesi exēptus quo
ad iurisdictionem exercendam pær Epif
copam equiparatur loco existenti extra
diœcesim. Feder. de sen. Cōsil. 16. Domi.
in c. cum Episcopus de officio ordin. lib.
6. num. 3.

50 ¶ Item Episcopus potest compellere
ad predicandum rectorem licet sit exem
ptus. Concil. Triden. sess. 5. cap. 2.

51 ¶ Item beneficia curata vnita perpe
tuo Ecclesijs quibuscumq; vel monaste
rijs, colegijs, aut pijs locis, visitentur sin
gulis annis. sess. 7. c. 7.

52 ¶ Item ecclesiæ quæcūque quomodo
libet exemptæ visitentur singulis annis,
& reparentur, si reparatione indigent,
in quibus si cura animatum imminet,
aut alia obsequia, minime defraudentur
in d. sess. cap. 8.

53 ¶ Itē visitentur Beneficia etiā exēpta,
que

que dicuntur esse in nullius diocesi ab Episcopo. cuius Cathedralis proximior est. Concil. Trid. sess. 24. cap. 9.

54. ¶ Item in monasterijs parochiam continentibus ubi animarum cura imminet personarum huiusmodi curam exercentes In his visitentur ab Episcopo sess. 25. cap. 11. ubi excluduntur monasteria Cluniacensium cum suis limitibus, & alia monasteria seu loca in quibus Abbates, Generales, aut capita ordinum sedem ordinariam habent, & alia in quibus superiores iurisdictionem Episcopalem & temporalem exercent in parochos & parochianos.

55. ¶ Religiosi namque possunt habere Ecclesias seculares multis modis de quibus per Abb. in cap. de monachis de præbendis.

56. ¶ Et monasteria possunt habere iurisdictionem temporalem & Episcopalem in subditos Abb. in cap. dilectus de offic. ordin. num. 1. Et taliter possunt eas Ecclesias habere quod Episcopus in eis nihil habe-

IN VERBO

habet agere, nec aliquid pretendere, de his quæ sunt iurisdictionis, dignitatis seu ordinis episcopalis, quod dicit Guil, verum quādo isti religiosi sues rectores & alios instituunt & destituunt, & faciūt ordinari & alia sacramenta episcopalia impendi, sub quo episcopo voluit & isto modo dicit Abbatem Climatensem habere multas ecclesias in diocesi Climatensi allegat Gui. 16. quæst. 1. in sum. & capit. 1. de offic. ordin. refert Ioan. de Imol. in clem. frequens. num. 7. de excess. præla. Et atende quod Guil. dicit Climatensem & glos. verb. Abbates in extravagā. Vas electionis de censibus dicit Cluniacensem. Quod concordat cum dicto Concilio Tridentino in die, capit. 11. Quo modo autem isti religiosi taliter ecclesias obtinere possunt dicit quod ex privilegio Papæ quod debet ostendi capitul. recepimus de privileg. Item possunt obtinere ex consuetudine prescripta & hoc si vice & nomine superioris teneat possessionem, secus si vice sua, quia inferior

ſerior non poteſt præſcribere ius ſuperioris contra ſuperiorem allegat capit. cum ex officij & capitul. auditis. de præſcriptionibus.

Si autem monaſterium eſt exemptum, ſed non cum ſuis capellis, tales capellæ ſub ſunt diœceſano, quo ad legem diœceſanam & iuriſdictionem capituli. conquerente de offic. ordinario. capitul. ſane. 16. quæſtione. 2. capitul. cum & plantare. §. in eccleſijs capitul. ex ore, in ſini. de priuil. & dicit Petrus de Vbaldis in tractatus de canonica episcopali & parochiali in capitul. 4. quæſtione. 9. num. 1. quod licet monaſterium ſit liberum in capite tanquam ab episcopali iuriſdictione prorsus exemptum, & ſolum Romano Pontifici ſubiectum, in membris tamen quæ non probantur exempta, diœceſano episcopo ipſum monaſterium ſubiacet. Propter quod Abbas ad ſinodum eius debet accedere pro ipſis quoque membris non exemptis. Idem Abbas tenetur diœceſano episcopo exhibere.

IN VERBO

exhibere reuerentiam, obsequium & honorem quibus competente exhibitis, ipse diœcesanus debet remanere contentus.

57 ¶ Et addit quod quando membra nō sunt exempta, sed Abbas est exemptus cui membra sunt subiecta; & in membris delinquat diœcesanus exemptum Abbatem iudicabit, & puniet, & deponet, vide Innoc. in cap. venerabilis de censibus & cap. cum capella. de priuileg. c. postulasti de for. competen. Seruata tamen forma constitutionis. c. volētes de priuileg. lib. 6. & cap. Romana de foro cōpet. li. 6. Sed si non delinquat in locis non exemptis, sed delinquat in personis exemptis, puta quia negligens est in regimine eorum, vel etiam iniuriatur eisdem tunc diœcesanus non habet potestatem contra eum procedendi, non enim sunt isti modi, vt diœcesanus sortiātur forum in personas exemptas, & subdit ibidem idē Inn. quod diœcesanus propter delicta cōmissa in personas exemptas, non potest Abbatē priuare ab Ecclesia non exēpta, vel

vel eum suspendere, quia hoc nō potest
facere diœcesanus, nisi cum causē cog-
nitione, sed ipse non potest cognoscere
de delictis personæ exemptæ, ergo nec
contra eum procedere.

§8 ¶ Item in hoc casu dicit idem Petrus
de Vbaldis, quando membra non sunt
exempta, habet Episcopus iurisdictionē
super Ecclesias, allegat capit. quanto &
cap. cum ab Ecclesiarum de offic. ordin.
Et in hoc casu presentabit Clericos præ-
latus & respondebitur eis de temporali-
bus, allegat. cap. cum & plantare. §. in Ec-
clesijs de priuileg. & cap. 1. de capel. mo-
nach. & cap. in lateranensi. de prebend.
nisi etiam Ecclesiæ essent pleno iure sub-
jectæ monasterio, quo ad utramque le-
gem, scilicet diœcesanam & iurisdictionis,
quia tunc Abbas institueret, allegat.
cap. 1. 16. quæst. 2. & vide quod plene no-
tatur in cap. de monachis de prebendis
& clem. vt cōstituto de iure patron. sub-
dit enim Innoc. in dicto. ca. ex ore de pri-
uileg. quod.

I N V E R B O

si Abbas exemptus procedat contra personas quæ sunt de membris ipsius monasterij, non tamen exemptæ quod tunc à sententia Abbatis poterit appellari ad Episcopum.

60 ¶ Quæritur sepe continget quod fratres & alij exēpti sepeliunt de facto vsurarios excommunicatos & interdictos, nunquid Episcopus loci possit intrare ad ecclesias, seu ad cimiterium istorum exemptorum, & de facto facere corpora istorum ex humari, & procul projici? Abba. in cap. sacris. num. 7. de sepulturis dicit, ego credo quod possit in excommunicatis publicæ, & in vsurarijs manifestis; & nominatim interdictis, in alijs vero casibus credit episcopum hanc auctoritatem exercere non posse in loco exempto, quia perinde est ac si non esset in diocesi sua.

61 ¶ Monasteria prepterea quæ non sub sunt capitulis generalibus, seu Episcopis sed sub protectione Apostolicæ sedis immediata sunt, tenentur quolibet

bet trienio deputare visitatores in cuius defectu Metropolitanus in cuius diocesi sunt, conuocat ad hoc, quod si neglexerint, subduntur Episcopis tanquã sedis Apostolicæ delegatis. sessio. 25. capit. 8. de regula. Isti visitatores quem ordinem seruabunt in sua visitatione. l. 18. & 19. titul. 7. part. 1. ibi glos.

62 ¶ Item monasteria Sanctimonialium subiecta immediate sedi Apostolicæ qualiter cumque nuncupentur ab Episcopis tanquam sedis Apostolicæ delegatis gubernentur. Quia moniales neque visitabunt, visitabunt neque corrigent sed visitabuntur cap. noua de peniten. & remiss. in talibus enim non cadit actio sed passio Greg. in glos. fin. lib. 21. tit. 7. par. 1. secus si reguntur à deputatis in capitulis generalibus sess. 25. capit. 9. de regularib. Clemen. attendētes de statu monachorum.

63 ¶ Quas personas & quot debet secum ducere, dum monasteria visitantur. Ab. in. capi. vt iuxta de offic. ordinari. num. 2.

64 ¶ Queritur nunc an exempti possint effugere visitationem Episcopi, Archiepiscopi vel similium, in quorū diocesi & prouincia monasteria sunt sita, ad quod respondendum est, quod si priuilegium exemptionis concessum á summo Pontifice, expresse loquitur de visitatione, de ciso est manifesta, exemptum posse se ipsum excusare á visitatione. argum. ca. cum instantia de censibus & capit. cum personæ de priuilegiis lib. 6. Si vero priuilegium nihil de visitatione exprimeret, si exemptio est limitata ad quosdam casus, in suis terminis seruāda est, & sic restringenda ad limitatos terminos, nō autem extendenda in preiudicium ordinarij, li. 2. §. si quis á principe. ff. nequid in loco publico. cap. quamuis de rescript. li. 6. de quo per Abb. in cap. 1. de rescript.

65 ¶ Concessio namque limitata parit limitatum effectum cap. licet de decimis. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. delegat. 2.

66 ¶ Item ex separatis non fit illatio cap. quod traslationem de offic. legat. l. naturaliter

raliter. §. nihil commune. ff. de acquiré.
posseſſ.

67 ¶ Item priuilegia extriçtè interpretā
da & restringenda cap. 1. & cap. 2. de filijs
presbiter. lib. 6. cap. ex tuarum de autori
tate & vsu palij.

68 ¶ Si autem priuilegium exemptionis
sit simpliciter & vniuersaliter cōcessum
tunc monasteria & alia loca huiusmodi
exemptionem habentia visitari non pos
sunt ar. c. cum personæ de pri. l. 6. & nota
tur in c. cū istātia & c. venerabili de cen
sibus. Idem dicendum si Ecclesiæ mona
steria vel loca aliqua essent exempta á
iurisdictione Prælati, intellige sui, nam
visitatio est annexa iurisdictioni alicuius
vt in cap. 1. §. hanc autem de censibus li.
6. vbi tex. dicit Episcopis alijsq; Prælatiſ
ordinario iure & cap. Prædicta sunt limi
tanda quo ad visitationem ordinariorū,
secus est dicendum quantum ad visita
tionem legatorum apostolicæ sedis. Nā
dicunt host. & Ioan. Monach. quod vices
Papæ, gerunt vide Dominicum in dicto.

IN VERBO.

§. hanc autem num. 3.

69 ¶ Sed circa materiã quæro Episcopus monuit monachos & abbatem. N. vt se preparêt ad visitationem, Abbas & monachi responderunt eos esse exemptos, & incontinenti offerebant probationẽ coram eodem Episcopo, vel coram alio iudici. competenti, cumque intelligerent Episcopum ad censuræ sententiam fulminandam paratum, ad sedem Apostolicam appellauerunt, causa instā interta, verum ea non obstante Episcopus in Abbatem excommunicationis, & in conuentum interdicti sententiam protulit. Hanc quæstionem tractat. Inno. in cap. venerabili. de censibus. Sed cum Abbate paucis insistam propter nouam decretalem capit. cum personæ de priuileg. libr. 6. ex dictis Innocen. breuiter colliguntur tres casus, primus quando constabat Episcopum esse in quasi possessione iuris visitandi. Secundus quando constabat contrarium. Tertiũs quando de hoc dubitabatur. Primò casu concludit excom-

excommunicationem validam esse eo
 quòd in præiudicium sui iuris neque ex-
 ceptionem neque probationes oblatas
 recipere, ne appellationem admittere te-
 nebatur. Non enim ut iudex sed ut pars
 pro suo iure conservando procedebat.
 Quo fit ut probationis oblatio nequa-
 quam appellationem iustificaret, quam-
 vis alias sicut iudex processisset excep-
 tionis legitimè oppositæ oblata proba-
 tio appellationem iustificaret ut in cap.
 interposita de appell. cap. cum inter ca-
 nones de election. Nec enim in terminis
 nostræ quæstionis tenebatur Episcopus
 causæ cognitionem assumere, sed extra
 iudicialiter potuit Prælatum sibi subdi-
 tum contra quem fundatam de iure cõ-
 muni intentionem habebat, eo modo ex-
 tra iudicialiter admonere, & hoc tutius
 est secundum Abbat. Quamvis Host. ve-
 litq; ex quo cõtumacia Abb. erat manife-
 sta, illū citare nō tenebatur. Secūdo vero
 casū cõcludit Inn. vera existēte exēptio-
 ne excommunicationem non valuisse,

IN VERBO.

pær notata in cap. cum dilectus de religiosis domib. lib. 2. tit. 12. par. 1. in fin. subdit tamen quod propter talem illegitimam excommunicationem si monasterium vt presupponitur in sua diœcesi erat situm non venit puniendus cum probabili errore duci potuit, quæ excusatio cessat si monasterium extra diœcesim suam situm fuisset, argum. capit. sacro de sentent. ex communi. Tertio vero casu excommunicationis & interdicti validitas pendet ex futuro euentu. Etenim si constabat monasterium exemptum & Episcopum in quasi possessione iuris visitandi minimè fuisse non valebit sententia, alias secus. Quare consuluit *Innocē.* quod.

- 7° ¶ Episcopus non vt index, sed vt pars pro huiusmodi & alijs similibus iuribus consequendis & defendendis debeat extra iudicialiter procedere, eo nãque modo nec probationes recipere, nec appellacionem admittere tenebatur. Sed temporali atq; spirituali gladio iura sua consequi

sequi, atque defendere poterit. cap. dilecto de sentent. excommun. libr. 6. Ad quod vide Imol. in clemen. de excessibus Prælat. num. 10.

71 ¶ Poterit tamen Episcopus recipere ac videre priuilegium, nō vt indicet, sed vt validitate exemptionis certior fiat.

72 Nam cum de ipsius commodo & in commodo tractetur, in causa propria iudex esse nō potest. C. nequis in sua caus. iudex in rubr. & nigro. Abb. late in capi. ad audientiam de appellation. & capitu. super literis de rescript. Et hæc faciunt ad intellectum præ alleg. capi. cum personæ de priuileg. quod valet quando Episcopus non procedit, vt iudex quamuis glo. verb. ordinarijs in dic. cap. cum personæ aliud senserit, quoniam licet Episcopus iudex esse possit in causa Ecclesie sue, nō tamen potest esse, quando eidem commodum venit applicandum argu. lib. de iure. ff. ad municip. vt per Abb. in dicto. cap. venerabili. num. fin. de censibus.

73 ¶ De iure communi omnes religio si
D s etiam

IN VERBO

etiam predicatorum & minores sunt sub-
 jecti Episcopis locorum cap. cum vene-
 rabilis de religios. domib. & .18. q. 2. per to-
 tum. Sed hodie isti predicatorum & mino-
 res sunt ex toto exempti á iurisdictione
 Episcoporum. Vnde non possunt ex qua-
 cumque causa ab Episcopo excommuni-
 cari. Abb. in cap. nimis praua. num. 4. de
 excess. Prælato. Dicit tamen circa hoc ef-
 se inspicienda priuilegia eorum & seruã-
 da allegat in cap. porro de priuileg.

IN VERBO PER SE IPSOS

- 1 *Dictio per denotat perfectionem.*
- 2 *Mat vale hucgo de ñaña que leche de ama.*
- 3 *Industria Episcopi in visitatiõe operatur multũ*
- 4 *Magna est diferentia inter homines.*
- 5 *Dictio per se ipsos quid importet, & cur recuperet.*
- 6 *Nunquam nimis, quod nunquam satis.*
- 7 *Bis terque pulchra.*
- 8 *Verba sunt nunciũ siue precursores mentis.*
- 9 *Pronomen se est reciprocum.*
- 10 *Pronomen ipsos habet emphasim.*

- 10 Pastores debent cognoscere vultum sui pecoris.
- 11 Oculi Domini pingue facit equum.
- 12 Vestigia Domini plurimū pingue faciunt agrū.
- 13 Visitatio quare fit.
- 14 Visitatio si per Episcopum non fit, per alium ca-
ste non potest fieri.
- 15 Episcopus personaliter visitare tenetur.
- 16 Quo impedimento epis. a visitatione excusatur.
- 17 Patriarchæ, Primate metropolitani & Episco-
pi, si non visitant, an peccant mortaliter.
- 18 Testator si iubet aliquem, ut personaliter visi-
tet monasterium, non potest per alium facere.
- 19 Multi per se possunt exercere officium qui lo-
co sui non possunt substituere.

1 ¶ In isto c. semel & iterum reperitur
verbum per quod de sui natura denotat
perfectionem. l. urbana. §. per notare. ff.
de verbo signific. q. glos. verb. per nota-
re in. c. veniens. l. de sponsa. l. dicit & enim
parabola mas vale huelgo de ñaña que
2 leche de aña ¶ Industria enim Episco-
pi in visitatione operatur multum.

3 ¶ Mag

IN VERBO

- 4 ¶ Magna est diferentia interhomines in lib.de offic.dicit Cicero.multi homines & pauci homines : multi nomine & pauci re facit tex.in capi.multi sacerdotes.40.dist.Abb.in cap.quoniam.§.is autem.num.6.de offic.& potestat.iudic.de legat.
- 5 ¶ Consideret Prælatus propter quid, tot repetatur ista dictio per seipsos. Quod á Concilio nõ fit sine misterio, vnum quodq; verbum non est sine virtute operãdi Bald.in rubr. C.de cõtra hẽd. emptio.q.9.refert & sequitur glos. verb. vniuersitate de collation. §. primo cum pragma.sat.fol.215.col.2.
- 6 ¶ Et nunquam nimis , quod nũq; satis authore Seneca. Vnde illud prouerbium emanauit .
- 7 ¶ Bis terq; pulchra,refert Ludou.Go. in regul.de Idiomate.q.3. in princip. fol. 118 .
- 8 ¶ Verba enim nihil aliud sunt , quã quidam nũcij , siue precursores mentis. Sunt enim verba pãssionum animi indicatiua

catua.l.labeo.ff.de supellectil.leg.Bald.
in tract.schisma.col.20.Gomes.in regul.
de publicand.resignat.quæst.4.fol. 474.

9 ¶ Istud pronomē se est reciprocū pro
pterea sic dictum,quòd sicut reciproca-
tur spiritus,cum vicissim efflatur, & at-
trahitur ita hoc pronomē ad idvnde pro
dierat,reuertitur.

10 ¶ Et pronomē ipsos habet emphasim
id est,expositionem rei alicuius latentis,
& sic videtur habere quandam energiā
latentem.Bene igitur stat si credamus sa-
pienti pron.cap.27.& ecclesiast.32.extra
uag.Sedes apostolica,inter comun.de
offic.delegat.

¶ Diligenter agnosce vultum pecoris
tui,tuosq; greges cōsidera.Agnitio enim
vultus alicuius plerumq; nos trahit in co-
gnitionem facilem eorum quæ intus ge-
runt.Prælati enim tanquam arietes du-
catum gregi præbere debent.cap.scisci-
taris.7.quæst.1.ideo Pindarus interroga-
tus.

12 Quæ fruges maximè pingue facerent
equum.

IN VERBO

equum, oculus inquit domini.

- 13 ¶ Quod autem sterquilinum agrum plurimum pingue faceret, vestigia respōdit domini. *Aristo. economic. 1.*
- 14 ¶ Et cum visitatio ideo fuit in venta propter salutem subditorum, tam clericorum quam laicorum, & propter utilitatem ecclesiarum, & reformationem tam in capite quā in membris per notata in cap. cum apostolus & cap. procuraciones de censibus & cap. 1. eod. tit. li. 6. facit cap. visita. 18. quæst. 2.
- 15 ¶ Quæ visitatio non potest castè fieri per alium quam per ipsum Episcopum. *Soto de iustitia & iur. lib. 10. quæstion. 3. artic. 1.*
- 16 ¶ Ergo Episcopus visitare personaliter tenetur ca. inter cetera de offic. ord. *Inn. Ioann. Andr. in cap. 1. de censibus. li. 6. glos. Greg. Lup. verb. porque embargo do. l. 1. tit. 22. par. 1.*
- 17 ¶ Nec excusatur Episcopus á visitatione personali quouis impedimento sed eo tantum, quod necessitate quadam sic
vrgcat

urgat, vt nisi maximo cum detrimento
vel publice vel propriè salutis spiritualis
vel corporalis per seipsos eam visitationem
exequi non valeant Concil. Prouin
cil. Tolet. actio. 2. §. Secundo incipit, vigi
lent Episcopi.

18 ¶ Patriarchæ Primates metropolita
ni & Episcopi si non visitant, an mortali
ter peccant glos. verb. debeant. Clem. at
tendentes de statu. monach. vbi doctores
dicunt esse visitationem in precepto &
tenet Marian. Socin. in tract de visit. li. 5.
ibi tertio quero. Quod peccant mortali
ter si non visitant nō solum temporibus
statutis. Sed etiam quotiens cumque in
tellexerint expedire visitationem face
re allegat illud prophete Psalmo. 58. visi
ta omnes gentes.

9 ¶ Et dicit Bald. in. §. ne autem eli. libr.
1. C. de caduci. tollend. quem sequitur Se
bast. sap. in add. ad Abb. c. quoniam is au
tem. num. 1. de offic. & potest iudic. dele
gat quod si testator mandauit alicui,
vt personaliter visitet monasterium

non

IN VERBO

non posset per alium id facere.

20. ¶ Et multi possunt per se officia exerce-
re, qui minime loco sui possunt ponere
substitutos vt sunt iudices de la herman-
dad vt in.l.1.del quaderno de la herman-
dad ibi vsen por si mesmos los dichos of-
ficios & alios casus notat. Auendaño in
cap.prætorum.c.3.num.5.par.1.

IN VERBO AUT SI LE- gitimè impediti fuerint.

1. Episcopus quando non potest visitare per se, po-
test visitare per alium.
2. Lex, statutum, aut superior, aliquid mandat fie-
ri suis manibus, quod non potest fieri per sub-
stitutum.
3. Corrector si per se visitare non potest, per alium
poterit visitare.
4. Visitatio terminorū debet fieri per ipsius perso-
nam correctoris.
5. Visitatio locorum potest fieri per locum tenentē
6. Latitudo est causa, vt Episcopus visuet per
alium.

Quan-

1 ¶ Quando Episcopus nō potest visitare per se, potest visitare per aliū glos. verb. per alios. c. 1. de offic. ordin. lib. 6. glos. 1. cap. 1. de cēsis lib. 6. probatur in cap. intercetera, d̄ officio ord. c. decernimus 10. q. 1. vbi ait, si autem Episcopus in ualitudine impeditus diocēses suas per se metipsum visitare non poterit, visitationis officium cōmittat alijs.

2 ¶ Quoties lex vel statutum aut superior mandat aliquid fieri suis manibus, non potest per substitutum expediri facit text. et ibi doct. in l. 1. §. nec autem. C. de caduc. tollen. tradit Abil. c. 6. Pratorū verb. salario. Vbi dicit.

¶ Quod corrector si per se visitare nō potest, per alium poterit visitare et sic per suum locum tenentem, licet Lap. & Zabarella in clem. fin. §. 1. de statu monach. tenent simpliciter quod etiam cessante impedimento ordinarij delegare possunt & vide glos. Greg. verb. porquel. 1. tit. 22. p. 1.

4 ¶ Visitatio terminorum debet fieri
E per

IN VERBIS

per ipsius personam correctoris. Auend.
in capp. præ. p. l. c. 4. n. 43.

5 ¶ Visitatio vero locorum potest fieri
per suum locum tenentem, ibid. n. 44.

6 ¶ Latitudo etiam est causa ut Episcopus
visitet per aliū, ut in isto tex. ibi pro-
pter eius latitudinem glos. verb. persona-
liter in cap. procuraciones de censibus.
glos. Greg. verb. derecha. l. i. titu. 22. p. 1.
Ob multitudinem igitur messium dignū
fuit, ut mitterentur alij operarij ad tantā
messē colligendam glos. verb. vnicus
pastor in extrauag. Sedes apostolica, de
concess. prebend. loan. 22.

IN VERBIS PER SVVM generalem Vicarium.

- 1 *Vicarius debet esse generalis.*
- 2 *Vicarij qualiter exercent iurisdictionem.*
- 3 *Vicarij Episcoporum ordinariam iurisdictionē
exercere dicuntur, & sic sunt ordinarij.*
- 4 *Locum tenentes habent ordinariam iurisdic-
tionem contra Alexand.*

Consue

- 5 *Consuetudo & lex dat ordinariam iurisdictio-*
- 6 *Episcopi possunt cogi habere Vicarium*
- 7 *Officium Vicarij non cessat in presentia Epis-*
copi.
- 8 *Vicarius vt possit generalis dici, quid requirā-*
tur.
- 9 *Vicarius quandoq; vocatur officialis.*
- 10 *Officialis quas causas, & quas Vicarius audire*
remissive.
- 11 *Vicarius Episcopi quando possit causas civiles*
& criminales audire.
- 12 *Obtinens collationem seu dispensationem à Vi-*
cario, quid debet advertere: Et sic sunt aduer-
tenda clausula cōmissionis.
- 13 *Vicarius Episcopi quando visitare possit.*
- 14 *Ex generali mandato vicarius Episcopi visita-*
re non potest, idem de Vicario capituli.
- 15 *Vicarius generalis collationem beneficiortū non*
potest facere, nisi habeat in mādatis, & quid
debet dispensatus advertere.
- 16 *Vicarius generalis an possit cōstituire procura-*
torem, non tamen Vicarium generalem & in
quibus possit.

IN VERBIS

1 ¶ Vicarius debet esse generalis, dicit glo. in cap. constitutus. de concess. Præbendi, & D D. ibi. Et per c. fin. de offic. vicar. lib. 6. c. deliberationes. §. prohibemus, de offic. legat. idem in cap. statutum. 16. q. Rebuff. prax. benef. de Vicarijs Episcoporum. n. 15. vbi addit multa valere generaliter, quæ non specialiter.

2 ¶ Isti Vicarij quadam conscientia, & permissione juris exercent mandata & iurisdictionem sibi à Prælatiis cõmissi, & ideo Episcopi tacite censetur esse permissum de iure canonico ponere eos Vicarios, atq; iurisdictionem demandare, vt eorum locum teneant, vicesq; gerant.

3 ¶ Et isti Vicarij Episcoporum iudices ordinarij, & ordinariam iurisdictionem exercere dicuntur, glof. verb. generaliter. c. Romana. in princip. de appellat. lib. 6. glof. in capit. secundo de offic. Vicarij, lib. 6. & in cap. per lectis. 21. distinctio. Fel. in Rubric. n. 4 de offic. delegat. & est cõmunis opinio quicquid. Alciat. in Rubric. de offic. ordinarij. dicat.

Idem

¶ Idem est dicendum de iudicibus secularibus ciuitatum positi, qui vocantur locum tenentes nā & hi habent iurisdictionem ordinariam quam exercent ex consensu principis, licet a rectoribus nominentur, & nō a principe Paul. Castren. in Rubric. ff. de offic. assess. Curtius iunior in Rubric. ff. de offic. eius. n. 19. Auend. in cap. præt. c. 3. n. 2. p. 1. contra Alexand. in ibi. qui voluit Vicarios istos ordinariam iurisdictionem non habere in iure ciuili. An idem sit dicendum de iudicibus Ducū, Marchionum Comitū, & huiusmodi, glos. Greg. verb. c. estos atales. l. 2. tit. 4. p. 3. vbi dicit in hoc valet cōsuetudo.

¶ Nam consuetudo & lex dat ordinariam iurisdictionem, allegat. l. 1. c. de mācipijs et colonis et c. lib. 11. c. conquestus 9. q. 3.

¶ Et possunt Episcopi cogi habere Vicarium glos. verb. valeat. c. fin. de offic. archipresbiter. Abb. in c. quoniā de offi. ordin. dicit quod sic. vbi Fel. & dicit Bal.

IN VERBIS

ibid. quod in qualibet ciuitate debet esse vnus Episcopus, & vnus Vicarius gloss. verb. Vicarijs. tit. de collationibus. §. statuit. pragm. Sanct. fol. 253. col. 1. tom. 1.

¶ Istam quæstionē tract. Boer. decis. 347. n. 6. Vbi dicit, quod in presentia.

7 ¶ Episcopi non cessat officiū Vicarij, & sic ad eum de omnibus recursus habetur, sicut fit in absentia Episcopi. tenet Io. Andr. in add. ad specul. tit. de offic. Vicarij Domini. in cap. licet. cod. tit. lib. 6.

8 ¶ Vicarius vt possit dici generalis requiritur vt ab Episcopo in temporalibus & spiritualibus creetur; in c. si Episcopus de supplend. negligent. pralat. lib. 6. Nec sufficit vt Vicarius creetur tantum in spiritualibus, vel temporalibus, quia non esset generalis in c. pen. & vlti. de supplend. negligentia. lib. 6. Rebuff. in prax. benefic. titulo. forma Vicariatus Archiepiscoporū & aliorū collat. n. 16.

9 ¶ Aliquādo Vicarius vocatur officialis, vel ecōtrariō. Et ista vocabula sunt synonyma. vt Ioā. Andr. in add. ad Specul. in Rubr.

in Rubric.de offic. Vicarij. Ista autē vocabulorum diuersitas redigi debet pro patriæ consuetudinibus. vt per Barb. in clem.etsi principalis de rescript. quem refert & sequitur Bernardus diaz de luc. in sua praxi criminali c.3.

10 ¶ Quas autem causas audiet officialis, & quas Vicarius, Zabarel. clem. de offic. Vicar. n. 19. De istis officialibus multa per Ioan. Fran. Panin. tract. de officio & potest. capitul. sede vacant. q. 102. partis principalis.

11 ¶ Vicarius Episcopi potest audire causas ciuiles & criminales si in cōmissione exprimatur. Hæc autem causæ criminales non censentur cōmissæ per generalem potestatē c. 2. de officio Vicar. lib. 6. Nec in criminalibus posset ille officialis aut Vicarius cognoscere, nisi specialiter sit eidem cōmissum, dicto cap. 2. etsi cognosceret nullus esset processus quia deficit iurisdictio, Rebuff. vbi sup. numer. 152. allegat Federicu. consil. 220. & addit Rebuff. n. 185.

IN VERBIS

2 ¶ Perpetuò ſige menti, quod in caſibus in quibus obtines diſpenſationem à Vicario, vel aliquam collationem ſeu gratiam, opere precium erit videre inſtrumentū Vicariatus, an habeat ad illud ſpeciale mandatum, & poteſtatem, & cuſtodias illud inſtrumentum, quia ſine illo non proderit tibi collatio ſeu diſpēſatio Vicarij, vel alius actus per eū factus ſub mādato ſpeciali, niſi fuerit hoc expreſſū in inſtrumento. Allegat domin. Gemin. cōſul. 38. qua propter ſemper aduertere debes clauſulas & comiſſionem Vicarij & quibus multa vtilia per Cou. lib. 2. var. c. 5. n. 9. vbi declarat cap. 2. de offi. Vicar. lib. 6.

13 ¶ Preterea Vicarius generalis non poteſt viſitare, nam Episcopus per cunctas diœceſes, parrochiasq; ſuas per ſingulos annos ire oportet. Quod ſi ipſe, aut languore, aut alijs occupationibus implicatus ad implere nequiverit, preſbiteros probabiles, aut diaconos mittat. c. Episcopum. 10. q. 1. c. intercetera, de offi. ordin.

din.c.si Episcopus illo tit. lib. 6. Marian.
Socin. in tract. de visitation. quę allegat
Rebuffus: prax. vbi sup.n.100. vbi dicit,

14 ¶ Quod ex generali mandato Vica-
rius Episc. visitari nō pot. sicut nec Vica-
rius capituli. Ideo opus est speciali con-
cessione allegat glos. in verb. capituli
15 clem.1. de hereticis, et ibi doct.

¶ Item Vicarius generalis collationē
beneficiorum facere non potest, nisi ex-
primatur in sua cōmissione. c. fin. d. offic.
vic. lib. 6. Cou. lib. 3. var. c. 20. n. 7. vbi di-
cit q. non censetur data Vicario genera-
li potestas inquirendi, corrigēdi, aut pu-
niendi subditorum excessus, nec priuan-
di quenquam ecclesiastico beneficio. Ista
nanq; grauiora & maiora sunt quā, vt
in generalem delegationem veniāt Re-
buff. vbi sup. n. 166. Vbi reprehendit Ioā.
Monachum, tenentem quod ex genera-
li potestate Vicarius inquirere possit.

¶ Vicarius generalis in spiritualibus
& tēporalibus alicuius Episcopi, an pos-
sit constituere procuratōrē Capella Tho

IN VERBO

Iosan. decis. 36. dicit quod sic. per no. col-
lect. in cap. tua nos. de officio Vicar. et c.
fin. ne prælat. vic. suas. Non tamē potest
constituere alium Vicariū generalē, nisi
habeat in cōmissione vel in mādatis, alle-
gat c. clericos, & ibi doct. de offic. Vica-
rij. Vide glos. optimā verb. ipsius c. 1. cod.
tit. lib. 6. Vel ex consuetudine, nam ex
consuetudine potest. Card. Zab. clem. 1.
n. 20. de offic. vic. Abil. c. 4. prætorum.
verb. iustitiam. n. 7. fol. 104. Auend. ibid.
c. 3. n. 5. vbi dicit nisi substitutus ponere-
tur ex causa infirmitatis, vel ex alia parū
duratura. Allegat Abb. ind. c. clericos. Et
quas partes debet habere substitutus, &
qui dicantur in sufficientes vt non pos-
sint substitui, ibi per eum.

IN VERBO VISITATOREM.

- 1 *Ordinarius omnis non prohibita iure canonico
demandat.*
- 2 *Pena Episcopi male committentis.*
- 3 *Visitatio competit iure ordinario Episcopo, quā
poterit delegare.*

In offi

- 4 In officio visitationis qui sunt eligendi.
- 5 Visitator habet ordinariam iuri: dictionem.
- 6 Pro consul est generalis visitator. (lem.)
- 7 Commissio generalis visitandi an tollatur per specia
- 8 Visitator generalis potest corrigere male factū ab speciali visitatore.
- 9 Visitator datus dioecesi potest visitare civitatē.
- 10 Corrector in visitatione potest priuare quem ab officio propter graues & manifestos excessus.
- 11 Visitator à Papa datus habet ampliorem potestatem quàm habet datus ab inferiori.
- 12 Visitator datus à Papa potest priuare.
- 13 Visitatores generales ordinis non possunt priuare generalem.
- 14 Visitator ad corrigendum datus potest priuare beneficijs.
- 15 Visitator ab inferiore datus ad corrigendum potest corrigere si inferior habet illā potestatem.
- 16 Visitator potest conuocare populum.
- 17 Visitator singulis annis potest visitare ecclesias quomodolibet exemptas.
- 18 Decani, archidiaconi & alij inferiores causas criminales, & matrimoniales non possunt

IN VERBO

possunt tractare in visitatione.

19 Visitator habet liberam & generalem administrationem. Et substituere visitator an possit.

20 Visitator ordinarius potest compellere subditū ad ostendendum titulum sui beneficij.

21 Visitator debet curare ut decreta & cānones concilij Tridentini recipiantur in studijs et vniuersitatibus.

22 Visitator in sede vacante datus non potest dare licentiam sacerdoti transeundi in aliam ecclesiam.

23 Visitator poterit punire clericos, qualitercumq; exemptos, si in suis ecclesijs residerint.

1 ¶ Iure cānonico omnia non prohibita ordinarius mandat. c. quòd sedem de offic. ordinar.

2 ¶ Cauēat tamen Episcopus, cui committat. Quia sanguis subditorum de manibus Prælatorum requiritur, c. irrefragabili. eod. tit. Ioan. Botius in tract. de sinodo Episcopi. 2. p. n. 2.

3 ¶ Vbi dicit quod visitatio competit Episcopo

Episcopo iure ordinario. Ipse enim Episcopus poterit visitationem delegare, notat Rebuff. prax. benefic. tit. forma vicariatus Archiepiscopi & aliorum collatorum. n. 151.

4 ¶ In ista delegatione seu electione ab Episcopo facta, videat, necadat, eligendo in sufficiens, obscuris, viles, infirmos, & imperitos. De quibus loquitur glo. verb. honestior. in authent. de defenso. ciuita in pr. col. 3. Debent esse honesti honestate seculi. Et conuenientes qualitates enumerat. tex. in l. 18. tit. 9. p. 2. & l. 3. tit. 4. p. 3.

¶ Visitator habet ordinariam iurisdictionem. Innoc. c. in singulis de statu monach. n. 1. sequitur Add. ad Abb. in cap. inter cetera. de offic. iudic. ordinari. Visitator dicitur quasi circuens circuit, enim prouinciam, diocesim, vel locum iurisdictionis sue commissum. vt probatur c. nō debere. Iuncta glo. 80. dist. Et dicit Abil. in cap. 6. prætorum. verb. visite.

6 ¶ Quod pro consul est generalis Visitator & circuitor totius prouinciæ. Et de

IN VERBŌ

bet visitare loca publica allegat Bald. in l. si in aliqua per tex. ibi. ff. de offi. pro cōsulis & lega. num. 5.

- 7 ¶ Et cōmissio generalis visitandi per aliquam specialem non tollitur, quia omnia intelligūtur cōmissa alicui tāquā sub eo. allegat l. nec quicquam eod. tit. & arg. l. 1. C. de offi. prefēcti. vrb. & ca. per hoc de hæretic. lib. 6. Iass. l. quod in rerū §. si quis. ff. delegat. 1. n. 5. vbi enumerat arduā quæstionē quæ viguit inter fratres ordinis humiliatorū & Archiepisc. Mediolanēsem. Nā dicti fratres impetrarunt à sūmo Pontifice vnū de ordine suo in generalē, qui haberet eos visitare, & corrigere totū ordinē: an Archiepisc. possit eos visitare & corrigere sicut antea consueuerat iste tex. ind. §. si quis facit quod nō: vt dicit Iass. Quia q. alteri est datū, cēsetur alteri ad emptū, seu diminutum, allegat l. dominicis. C. vbi causa fiscal. & l. si duo. ff. de administrat. tuto. Sequitur Raph. cum a. & Paul. de castr. ind. §. si quis. Et concludit, q. licet materia sit diffusa, & pro

pro utraq; parte disputabilis, credit,
quòd per specialē visitationē cōcessam
generali quo ad fratres humiliatos, non
intelligatur derogatum generali visita-
tioni, quam habet Archiepiscopus in to-
ta prouincia. Et ita in spetie tenet Petr.
de anchar. in cap. tibi qui, de rescript. in
6. Vbi tenet, quòd specialis visitator non
derogat generali. Idem tenet Petr. de an-
char in cap. per hoc, de hæret. in 6. vbi te-
net, quòd licet Patriarcha Grandensis
dederit specialē visitatorē mouasterijs
suis, tamen Episcopus Castellanus pote-
rit in ore suo visitare allegat Bart. in l. in
Prouinciali §. i. ff. de oper. nou. nunc. &
in l. i. §. dixerit aliquis. ff. de public.
Istam opinionem tenet Barb. in capit.
dilectus de rescript. num. 10. Sed Troi-
lus Maluctius, tracta. de oblationibus
ecclesie, vel altari, vel imagini factis 4.
p. tractatus numer. 13. Dicit quod.
Prouincialis spetialis Visitator depu-
tatus ad visitandum excludit Episco-
pum, allegat Bald. in autho. habita;
in. 9.

IN VERBO.

in.9.col.ia decima oppositione. C. ne fili-
lius pro patre. Tu cogita. nam si species
euellitura genere tãquã species separât
à toto, videtur procedere opinio Troil,
secus si species ponitur gratia coadiuuã.
di vel suplendi genus, benefacit tex. inl.
quoties. §. fin. ff. de administrat. tuto. Et
videtur facere tex. in cap. pastoralis. de
priuil. vbi probatur, quòd propter priui-
legium Papæ indultum aliquibus cleri-
cis, non intelligitur derogatum ius ordi-
nariæ potestatis nisi Papa concedat ex-
ceptionem ab ordinario.

8 ¶ Item dicit Bald. in l. si in aliquam ff.
de officio pro consul. Quòd Visitator ge-
neralis potest corrigere malefactũ à vi-
sitatore speciali & allegat. l. Si hominem
ff. mandati. Refert, et sequitur Barbat. in
cap. studuisti. n. 12. de officio legat.

9 ¶ Et si visitator fuerit datus diocesi,
an possit visitare ciuitatem. dicit Barb.
quod nõ. in cap. dilectus. n. 10. d. rescript.
Et vide ibi additionem dicentem quod
sic. Nam diocesis nomine etiam ciuitas
contine

continetur, allegat tex. optimum in cap. sacrorum 63. distin.

- 10 ¶ Et in tali visitatione corrector potest remouere aliquē ab officio propter graues & manifestos excessus, Bald. in cap. dilectus, el. 1. de rescript. n. 3. vbi dicit Abb. n. 3. clericos non debere priuari beneficijs suis, nisi propter graues & manifestos excessus, & quæ sint graua crimina & graues excessus vide eundem Abb. in cap. cum ab homine de iudicijs, in num. 14.

- 11 ¶ Visitator datus à Papa habet ampliore potestatem quam ab inferiori, Archid. Domin. in cap. ecclesiæ. n. 4. de supplend. neglig. prælat.

- 12 ¶ Qui etiā potest priuare, tenet Abb. in cap. dilectus el. 1. de rescript. sequitur Gregor. glos. in l. 20. tit. 7. p. 1. vbi dicitur.

- 13 ¶ Quòd Visitatores generales ordinis generalem Prælatum non possunt depone-
re, nā immediate sub sunt Papæ. Ad quem mittere possunt talem Prælatum, vt illum puniat.

IN VERBO

14 ¶ Item Visitator si est datus ad corrigendum potest priuare beneficijs. Abb. & Fel. in d. cap. dilectus. n. 2. de rescript. De quo late per Cardin. Zab. in clem. attédentes de statu monach. Vbi cū Lapo concludit, quod Visitator simpliciter datus non potest deponere nisi in mandato dicatur, inquiras, & corrigas, quia tunc si non posset amouere, perpetuò correctio nō esset integra. Imol. ibi col. 6. dicit Visitatorem non posse amouere quem, vbi talia verba non ponuntur in cōmissione. Et allegat Felin. Ioan. Andr. in cap. 1. de homic. lib. 6. dū dicit delegatū nō posse priuare aliquē suis beneficijs nisi incōmissione fuerit expressum, quia regulariter talis visitator nō habet iurisdictionem in puniendo Mar. in tract. de visitat. lib. 8. ibi quarto principaliter quæro, in med. allegat, c. 1. §. sane de cēsibus lib. 6. Circa hoc vide concil. Trid. sess. 21 c. 8. in fin. de reform. ibi eos visitari possint, & corrigere.

15 Visitator datus ab inferiore ad corrigē
gen

gēdū potest corrigere, si inferior, habet talem potestatem Barb. in d. cap. dilectus, de rescript. n. 13. & 14.

16 ¶ Potest etiā Visitator cōvocare populum. cap. 1. de censibus. in. 6. in princ. l. 7. titul. 22. p. 1.

17 ¶ Item potest Visitator ecclesias quomodolibet exemptas singulis annis visitare concil. Trid. sess. 7. c. 7. & cap. 8.

18 ¶ Causas vero matrimoniales in visitatione an possit tractare Decanus, Archidiaconus, & alij inferiores, cōcil. Tri. sess. 24. c. 20. dicit quod non. Idem dicit de causis criminalibus.

¶ Quæro an Visitator habeat legitimam administrationem, si aliter in mandatis non exprimat. Solut Ioan. And. dicens, quod sic, licet ad cautelam illud in cōmissione exprimat. Sequitur Domin. c. ecclesiar. n. 10. de supplenda neglig. Prælat. allegat. c. cum nobis olim, de electio. Nec obstat l. mandati. ff. de procurat. nec etiam obstat. c. qui generaliter de procurat. lib. 6: ubi non venit libera

IN VERBO

& generalis potestas, nisi exprimatur mandato. Quia iura in contrariū aducta loquūtur in procuratore. Tex. autem in d. c. ecclesiæ, loquitur in Visitatore. Et est ratio diuersitatis quia dignius est officium visitatoris, quam procuratoris, allegat Lapum & Ioan. And. & quòd habeat liberam administrationem tenet Fel. c. cum deputati, de iudic. n. 9. notat add. ad Abb. in cap. fraternitatem de donation. Quærø etiam visitator an possit alium visitatorem substituere, glos. 2. c. si Episcopus de offic. ordin. lib. 6. dicit quod si pertinet iure ordinario bene potest, secus si iure delegato. Zab. in clem. attendentes. n. 7. de statu monach. Franciscus Pau. in tract. d. visitatione, Add. ad Abb. in cap. inter cetera de offic. ordin. verb. alios visitare. Et dicit Zab. vbi sup. quòd potest dummodo in mandatis non adiiciatur quod visitet personaliter, per tex. in cap. fin. §. is autem de officio delegat. à contrario, & etiam arg. nostri tex. ibi Archidiaconi autem, & ibi perse ipsos tantum

tantum ibidem visitare.

20 ¶ Potest etiam Visitator ordinarius subditum suum compellere ad ostendendum omnes titulos beneficiorum suorum. Etiam si alibi talia beneficia sint ut per Gomeſ. in regul. de trienali possessore q. 10. ante fin. Dicit nullus excepto ordinario superiore, potest cōpellere possessorem ad ostendendum titulum beneficii post trienalem possessionem, ut omnes moder. notant. in cap. licet Hely. de Simon. Anania ibid. requirit triennium. Fel. vero ibidem exigit decēnium. Idem Fel. in ca. illud de præsumptionibus nūc triēnium, nunc decēnium necessarium esse censet. Cou. vero in reg. possessor. 2. p. §. 10. n. 9. dicit hoc relinquendū arbitrio iudicis, an sit triēnium an decēniū.

21 ¶ Debet etiam Visitator diligēter curare ut decreta & cānones Cōcil. Trid. recipiantur in studijs generalibus & vniuersitatibus Concil. Trid. sess. 25. c. 2. de reformat.

22 ¶ Præterea visitator in sede vacante

F 3 datus

IN VERBIS

datus nō potest dare licentiam sacerdoti transcundi in aliam ecclesiā Rot.nou. decis.6.n.2.de rerum per mutation.

- 23 ¶ Poterit etiam Visitator punire clericos, si in suis ecclesijs residerint qualiter cumq; exēptos, concil. Trid. sess.14.c.4.

IN VERBIS SI QUOT ANNIS

totam, propter eius latitudinē visitare nō poterunt. Saltem maiorem eius partem: ita tamen, vt tota bienio per se, vel visitatores suos compleatur, visitare non prætermittant.

- 1 Puer nō debet ad scholas duci, nec tēpore hiemis cōstringentis, nec tēpore estatis comburentis.
- 2 Visitator propter quid non timebit calorem estatis, nec hiemis frigiditatem.
- 3 Zelus Romanorum quantus fuit.
- 4 Homines propter quid nascuntur.
- 5 Visitatio quoties, seu quando fiat, n.9. C. n. 15.
- 6 Quis erit iudex, vt fiat visitatio.
- 7 Infamia an sit expectanda, vt visitatio fiat.
- 8 Ad inquisitionem ordinariam faciendam præambula infamie requirantur.

Visita

- 9 Visitatio fieri potest, quando voluerit visitator.
- 10 Visitatio fit, ut malum corrigatur.
- 11 Visitatio fit propter commissa corrigenda, non propter cōmitenda.
- 12 Visitatio potest fieri diebus feriatis.
- 13 Nolentes ad pacem & concordiam venire ab ecclesia expellantur.
- 14 Subditi non dabunt legē cibariorum superiori.
- 15 Visitatio fit singulis annis, de beneficijs curatis annexis cathedralibus, collegijs aut alijs pjs locis.
- 17 Visitatio potest fieri bis, aut pluries, si causa subest.
- 18 Capitula cathedralium illorumq; persona visitentur, quoties opus fuerit.
- 19 Collegia seu seminaria puerorum sepius ab Episcopo visitentur.
- 20 Visitatio pluries fieri potest, si in fundatione fuerit conditio apposita.
- 21 Cōsuetudine speciali præscripta potest cōpetere visitatio ut pluries fiat, idē de procuratione.
- 22 Privilegio visitatio potest cōpetere, et fiat pluries colem anno.

IN VERBIS

- 13 *Archidiaconus de triennio in triennium debet visitare.*
- 24 *Archiepiscopus potest visitare semel in anno, & si est legatus natus potest eodem anno facere secundam visitationem, & duplicē pro curationem recipit, & quando vnam.*
- 25 *Ordinarius visitator si vult potest visitare in anno sepius, dummodo tantum recipiat vnam pro curationem.*
- 26 *Patriarchæ, Archiepiscopi, & alij visitatores quot euectionibus, & equitatibus (dū visitat) sint contenti.*
- 27 *Ius non debet calūniari, neq; verba captari.*
- 28 *Ecclesia Dei per plures si regatur, sanctius ordinatur.*
- 29 *Incendia spiritualia visitatione fugantur.*
- 30 *Quod à pluribus sapientibus quæritur, facilius inuenitur.*
- 31 *Clerici sibi imputent, qui tales se reddunt, vt toties debeant visitari.*
- 32 *Medium cōsequi, nimium difficile.*
- 33 *Virtutes & vitia sunt in nostra potestate.*
- 34 *Ad medium qualiter peruenitur.*

35 Ecclesia si est pauper, qualiter visitatores procurabuntur.

36 Visitator suplet impotentiam visitati.

37 Latitudo causa est, ut per alium visitatio fiat.

38 Prælatus debet habere coadiutores.

39 Episcopi per se tenentur visitare, & ubi habitabunt.

40 Libellū repudiij cōtinebat, res tuas tibi habeto.

41 Visitationis actus personalissimus.

42 Verbum per se ipsos quid importet.

43 Vicarios diligentes esse domini non diligentis impossibile est.

¶ Pro istis verbis nota quod dicit Boetius de disciplina scholarium c.1. in princ. Cum puer ad scholas ducitur, cauendum est, ne obtusitas hyemis constringentis, aut profunditas estatis comburentis periculi in clementum generet.

¶ Nonne visitator timere debet nimiam frigiditatem hyemis, aut in clementum caloris estatis? certe non. Nam bonum reipublicæ solum consideratur.

IN VERBIS

3 Tantus namq; fuit zelus apud antiquos Romanos, quod statim honoris apices assumentes abiecta priuata charitate publicam induebant. Nec etiam filios plorabant quando in bello mortem pro re publica sustinebant.

4 ¶ De quo Valerius, lib. 5. c. 6. & ait Tul. lib. 1. de offic. Non solū nobis, sed ortus nostri partem patri vendicat, partē amici. Atq; vt placet Stoicis, sicut quæ in terris gignuntur, ad vsum hominum omnia creari, sic homines hominum causā esse generatos, vt ipsi inter se alij alijs pro de esse possint.

5 ¶ Visitatio fit, quoties seu quando ei eum onus visitandi incumbit, videbitur expedire. Secūdu Henric Bohic. c. cum apostolus de cēsis argum. tex. in cap. procurationes, eod. tit. Nam cū tempus non sit determinatum in iure, relinquatur arbitrio iudicis glos. 2. c. pen. de tēporibus ordinat. glos. fin. c. finem litibus de dolo & cōtumacia l. 1. in fin. ff. de iur. deliberandi, c. de causis de offic. delegat.

Quis

¶ Quis vero declarare poterit, seu cuius dicto stabitur, quod sit opportunum visitare. Domi. in cap. Romana. de censibus, lib. 6. §. postquam. n. 3. dicit quod stabitur dicto Archiepiscopi. Allegat Inn. Host. & Ioa. Monachū Quasi ipsi velint, quod in ista causa quæstio nō potest moveri. Sed Dom. Ioa. de Imol. dicūt quod melior ratio videbitur si intra eundem annum non fiat visitatio bis. Et honeste facit Episcopus abstinendo, addictio ad glos. fin. in cap. cum venerabilis de censibus.

¶ Visitator non debet expectare ad visitationem faciendam, vt infamia oriatur. Henri. Bohic. c. mandamus de offic. Archidiacon.

¶ Licet ad ordinariam inquisitionem faciendam præambula infamiae requiratur. Mar. Socin. ca. qualiter, & quando el. 2. de accusat. 9. princ. Sed predictis obstare videtur, quia cum ratione visitationis procuratio debeatur, secundum Gofred. c. cum instantia de censibus, & proba

IN VERBIS

& probatur per tex. in cap. procurationes, eod. tit. de censibus. Ergo sequitur quòd in fine anni collectis iam fructibus fieri debeat visitatio, vt notat Vicent. c. cum nuper eod. tit. & iuxta illud, quãdo dan los campos, han los sanctos. Tamen Anton. de Butrio ibid. n. 6. dicit procurationem deberi eo tẽpore quo ecclesia visitatur. Sequitur Abb. per illũ tex. ibid. contingerit visitare, & per tex. in cap. procurationes. Subdit tamen Abb. quòd dictum Vinc. potest assumi pro consilio.

¶ Sit ergo conclusio visitationẽ posse fieri quancocũq; voluerit Visitator. Sed quæ dicta sunt, veniunt limitãda, per ea quæ à glos. notatur verb. annis singulis, in clem. attendentes de statu. monach. Dummodo tempora debita veri similis cõrectionis & reformationis seruẽtur. Vide glos. fin. in d. c. cum venerabilis de censibus. Vnde non videtur q̃ vna visitatio possit fieri in fine vnus anni, & alia in principio sequentis anni glos. verb. annis singulis, in clem. attendentes. de statu

statu monachorum, & arg. notat. in cap.
in singulis de statu mon. & ibid. tenet
Zenzen. & Paul. in d. clem. attendentes.

10 ¶ Assignātes rationē quia cessat cau-
sa visitandi quæ est, vt malum corriga-
tur, c. i. §. ex quo de censibus, lib. 6. ibi ne
animarum periculum aliquatenus negli-
gatur, c. visitandi. 1 §. q. 2. Et etiam consi-
derandum est ne inter primam & secu-
dam visitationem, sit tam breue tempus
in quo nihil possit inueniri correctione
dignum, veluti si visitatio vna sit in fine
anni, & alia in principio sequentis anni.

11 ¶ Nam visitatio fit propter commissia
corrigenenda, non propter committenda
Abil. c. 6. præ. verb. vna vez, n. 1.

12 ¶ Et visitatio potest fieri diebus feria-
tis, cum pertineat ad correctionem, &
eleemosynam spirituales. Et plerumq;
fiat pro pace & concordia inter clericos
& religiosos, ac etiam laicos inducenda,
per tex. in ca. fin. de fer. & in nostro tex.
ibi pacem innocentiamq; accendere.

13 ¶ Tales nāq; ad concordiam nolētes
venire

IN VÉR B IS

venire ab ecclesia excommunicationis
sententia sunt expellédi. c. placuit. c. stu-
dendum. 90. dist. Ita q; visitatores tenen-
tur acendere populum ad pacem. c. i. de
treuga & pac. c. præcepimus distin. 90.
Quamvis autem omnibus diebus visita-
tio possit fieri, tamen honestum est ad-
vertere in visitatione monasterij.

14 ¶ Quod visitator accedat feria sexta,
seu Sabatho, vel his diebus quibus ciba-
ria visitantium convenirent cibarijs re-
gularium visitandorum. Si autē alio die
Visitator accedit, subditi non possunt le-
gem imponere superiori in cibis glos.
verb. si voluerint, in clem. 2. de censu-
bus.

15 ¶ Quæro visitatio quoties fieri potest
tex. in cap. decernimus, & cap. Episco-
pus et c. placuit 10. q. i. dicunt visitatio-
nem posse fieri semel in anno, alibi dici-
tur, quod potest fieri visitatio bis in an-
no. C. cum venerabilis de cēsis. c. excō-
municamus. §. adijcimus, de hæretic.
Alibi autem dicitur quod visitatio po-
test

rest fieri quoties necessitas fuerit. c. regē
da. 10. q. 1. c. non semel, 18. q. 2. refert Hu
go tract. de offic. quatuor Prælatorum. 2
p. de ex actione Episcopali. Aliqui dicūt
visitationem posse fieri semel in anno, si
causa subest. c. relatum & c. cauendum
10. q. 3. Sed si necessitas non subest de
triennio in triennium, c. 1. de officio Ar
chidiat. Communis autem opinio est
quod prælatus cuius tribuit potestatem
visitandi, semel in anno visitationem po
test exercere, c. conquærite de offic. or
din. ibi glos. verb. visitandas, & verb. an
nua. c. mandamus de officio Archid. ibi.
glos. fin. Gosfred. Ioan. & Philip. in cap.
venerabilis de censibus Henr. Et hic
in cap. cum apostolus de censibus.

¶ Item beneficia curata an exa cathē
dralibus, collegijs, aut alijs pijs locis, visi
tentur annis singulis, Concil. Trident.
sess. 7. c. 7.

¶ Sed ista limita, si causa visitandi ne
cessaria vel legitima subest, nam tunc
bis, aut pluries posset visitatio fieri. cap.
manda

IN VERBIS

mandamus, de officio Archid. ibi nisi forte talis causa emerferit, propter quā ipsum oporteat præfactas ecclesias visitare, c. visitandi, c. non semel. 18. q. 2. l. 2. tit. 22. p. 1. c. regenda. 10. q. 1. Abil. c. 6. prætorum verb. vna vez. n. 2. allegat Archiep. Flor. 3. p. tit. 20. c. 5. §. 4.

18 ¶ Capitula etiam cathedralium illorū q; personæ visitētur toties quoties opus fuerit concil. Trid. sess. 6. c. 4. de reform. & sess. 25. c. 6.

19 ¶ Item collegia seu seminaria puero-
rum sepius ab Episcopo visitentur cum
consilio duorum canonicorum, concil.
Trid. sess. 23. c. 18.

20 ¶ Fallit etiam si in fundatione eccle-
siæ fuit conditio apposita, vt bis vel plu-
ries visitetur arg. tex. in cap. Eleutherius
18. q. 2. & per nostrum tex. in fine ibi nisi
id eis ex institutione ac fundatione cō-
petat, & est tex. secūdum vnū intellectu
quem tenet glos. in fin. in d. c. venerabi-
lis de cēsis, sequitur Abb. ibi. n. 6. licet
Zab. dicat quod cōtinet diuinationem,
facit

facit. c. quanto, eod. tit. lib. 6. c. præterea
de jur. patron. tradit Henr. Bohic. in cap.
cum apostolus de censibus, & Zab. in
clem. fin. de stat. monach.

21. ¶ Fallit etiam si potestas pluries visi-
tandi, & procurandi ex cōsuetudine spo-
ciali præscripta cōpeteret, vt notat Mar.
in tract. de visitat. lib. fin. allegat tex. secū-
dum vnum intellectum in. c. d. venerabi-
lis, & sequitur Hosti. vbi dicit, quod illa
decretalis loquitur secundum consuetu-
dinem quarundam ecclesiarum in qui-
bus Episcopi præcurationem recipiunt
bis in anno. Vnde dicitur in talibus ec-
clesijs vulgariter, quod Episcopus habet
procuracionem cum feno & cum herba,
hoc est semel in hyeme, & semel in esta-
te: Inde potest habere vnam procuratio-
nem de iure communi. & aliam de con-
suetudine præscripta, facit. clem. 2. verb.
ipsis autem de censibus. Et idem tenet
Hosti. in sum. tit. de censibus verb. quibus
est danda in fin. Henric. cap. cum apo-
stolus.

IN VERBIS

22 ¶ Fallit etiam si visitandi potestas eodem anno pluries competeret ex priuilegio, idem Mar. vbi sup. allegat. c. pastoralis & cap. porro. de priuileg. & clem. 2. §. ipsius autem, de censibus. Item quia si hoc potest facere consuetudine vt sup. diximus, fortius hoc potest priuilegium Papæ, vt in extrauaganti Ioannis. 22. quæ incipit. Suscepti regiminis, facit etiam tex. in cap. in synodo, & cap. Adrianus. dist. 63. secundum Henric. in d. c. cum apostolus.

23 ¶ Fallit etiã in Archidiacono qui non semel in anno, sed de triennio in triennium vnã visitationem debet facere & vnã procurationem. c. 1. de offic. Archidiacon. & Host. in summ. in tit. de offic. archidiacon. §. quod sit officium, verb. patet ex præmissis, quod ad minus de triennio in triennium debeat visitare, per d. cap. 1. sed ad plus semel in anno nisi causa emerferit, propter quam habeat scriptius visitare. Et ita procedat. cap. mandamus de officio Archidiacon. Vel secundum

SI QUOTANNIS TOT. 30

cundum glos. in d. cap. 1. possumus distinguere quod aut loquimur de visitatione propriæ parrochiæ ipsius Archiepiscopi, & illa semel in anno iure ordinario tenetur visitare ita dicit. c. mandamus. Aut loquimur de visitatione faciendâ de tota diocesi si ad mandatum Episcopi propter ipsius impedimentum & tunc de triennio in triennium, & sic loquitur dict. cap. 1.

24. ¶ Fallit etiam si vellet visitare diversis iure quia tunc potest bis visitare. Exemplum in illo qui est Archiepiscopus & legatus natus, qui tanquam Archiepiscopus potest semel visitare in vno anno, & tanquam legatus potest eodem anno secundam facere visitationem, & duplicem recipiet procurationem text. in capit. cum nuper de censibus. Et tenet Zab. ibi facit. c. cum olim. de re iudic. Quod tamen præcedit secundum Zaba. quando ex causa sic visitaret, alias si postquam

IN VERBIS

visitationem confestim facit secundam,
 nā tunc videtur secunda superflua quod
 procedit in dubio vt arbitror, alias pos-
 set contingere causa propter quam etiā
 eo iurē posset in mediate reiterare visi-
 tationem. Et sic facta duplici visitatione
 legitime vna tantum duntaxat simplici-
 ter soluta sit procuratio indubio. Secun-
 dum Vinc. potius intelligitur soluta no-
 mine legationis cum minus possit resi-
 sti legato, quam Archiepiscopo, & solu-
 tio præsumitur facta in causam duriorē,
 l. in his. in princ. ff. de solut. secundū Vinc.
 in d. c. cum nuper, & sequitur ibi Zabar.
 25 ¶ Fallit etiam si prælatus ordinarius
 velet sepius eod. an. io visitare absq; eo
 quod aliquam precurationem recipiat
 inde, vel aliud grauiamen inferat, secun-
 dum Henric. Bohic. in cap. cum aposto-
 lus in pr. de censibus. Quoniam ex tali-
 bus procurationibus salus cleri & popu-
 li, & utilitas & reformatio ecclesiarum,
 & non grauiamen ecclesie procuratur.
 Et ita dicit posse intelligi. c. visitandi, in
 princ.

SI QVOT ANNIS TOT. 51

princip. 18. q. 2. Ceterum cum supra dictum fuit q̄ eadem ecclesia potest visitari à Legato, à Patriarcha, ab Archiepiscopo, ab Episcopo, & ab alijs de quibus postea dicemus, & non solum semel, sed ex varijs causis pluries. posset aliquis dicere, quid faciet miser rector talis ecclesie.

26 ¶ Nam Archipræbiter visitat cū duobus æquis, Decanus cum duobus æquis, Archidiaconus cumquinq̄, vel septem æquis, Episcopus cum viginti vel triginta, Archiepiscopus cū quadraginta, vel quinquaginta, & similiter Patriarcha, Cardinalis cum viginti quinq̄. c. cum apostolus de censibus. l. 2. tit. 22. p. 1. quare si omnes hi eodem anno etiam semel ad eandem ecclesiam declinauerint, cito certe ad exinanitionem extremæ virtutis, idest facultatis ecclesia deueniret, & longi temporis victum brevis hora consumeret, quod est contra iura. c. inter cetera. c. cum apostolus. §. prohibemus de cens. Ad huiusmodi absurdum evitandū,

IN VERBIS

varij varia dixerunt, quorum opiniones refer. Host. in sum. in tit. de offic. Archidiacon. §. quid sit eius officium, verb. sed diceres quid faceres, sed illas opiniones referre omitto, quia communiter reprobanter, & sunt omnino falsæ.

27 ¶ Unde dicit Host. in d. loco se putare quod ius non debet calūniari, neque verba captari, sed qua mente quid constituatur animadvertere, cōuenit. l. pen. ff. ad exhibend. Abb. in cap. sicut olim. n. fin. de accusatione.

28 ¶ Putat ergo idem Hostiensis. quod ad hoc ut ecclesia Dei sanctius regatur, crimina purgentur, & virtutes inserantur, plures visitatores sunt admittendi, & interest reipublice, quam plurimos admittere ad defendendam suam causam. l. nā reipublice. ff. de oper. noui nūciatione, sicut ergo septem cohortes cōstitutæ sunt, præpositis eis tribunis, & super omnes spectabili viro qui præfectus vigilum appellatur, ut urbs ab incendijs defenderetur. l. 3. ff. de offic. præfect. vigilum.

Sic

29 ¶ Sic multo fortius cauendæ sunt ecclesiæ Dei ab incendijs spiritualibus. Nam extra vndā, & fumum, longe compelle carinam, circe monebat. vt refert Arist. Ethic. 2. c. 9. Vnde ad hæc incēdia euitanda inferiores constituti sunt, præpositis Episcopis, & Archiepiscopis, & super omnes summus Pontifex præponitur. Quare omnes ad prædictum effectū visitabunt, & dicit. l. 12. tit. 15. p. 1. No se deuen tener las iglesias por agrauiadas en tener muchos patrones, ca quanto mas fueren, tanto mas sera mejor guardada e amparada de ellos. Y dize el refran, por abundancia no ay mal año. Y piedra sobre piedra a las nuues llega.

30 ¶ Quod enim à pluribus sapientibus quæritur, facilius inuenitur. capit. de quibus. 20. distin. & per ampliores homines perfectissima veritas reuelatur. l. fin. C. de fidei commissa. capit. prudentia de offic. & potes. iudic. delegat. & plurà participant infinito. Aristote. problematum sectio. 18. quæstion. 9.

IN VERBIS

ideo idem in lib. 1. Rhetoricorum. c. 4. dicit ad cōseruationem regionis multitudinem custodium necessariā esse. Quod impossibile est, nisi à custodibus optimè noscatur, vt si minora sunt præsidia, augēatur, si uero superuacua, omnino tollantur & loca oportuna magis custodiātur. Y dice el refran, mas vale hallado que hurtado. Y manos duchas comē truchas. Sed aduertendum est, quoniā per prædicta non videtur tolli supra dictum absurdum. Quare dicendum est quod si propter necessitatem in ecclesia toties reiteretur visitatio, sibi imputet ecclesia quæ talem causam præbuit.

31 ¶ Sibi imputent clerici qui tales se reddunt, vt toties debeāt visitari, glos. verb. visitandas. c. conquerēte de offic. ordin. glos. verb. dici, in extrauag. inter cōmunes electionis, de censibus. si vis, vt visitatio raro fiat, accedas ad medium, quod tenuere beati.

32 ¶ Ad quod consequendum, est nimiū difficile, ethicorum. 2. c. 9.

Sed

33 ¶ Sed cum virtutes & vitia sunt in nostra potestate, vt per Arist. lib. 1. c. 12. magnorum moral.

34 ¶ Adiuti Dei auxilio, ad medium venire possumus, si nos longe à delinquendo se cernimus, ethicorum. 2. c. fin.

35 ¶ Si vero ecclesia nullam causam visitationi præbuit, & pluries visitaretur nec posset tot visitatores procurare, tunc vel facta contributione, vel proprijs sumptibus visitatis talis visitatio fiet, & semper habenda est ratio ne ministri egeant. Et dicit Lap. post Io. And. in cap. fin. de censibus, lib. 6. vbi Domin. n. 4.

36 ¶ Quod impotentia visitati visitans suplere tenetur suis sumptibus.

7 ¶ Latitudo dicit tex. est causa vt visitatio possit fieri per alium, quam per Episcopum glos. verb. derecha. l. 1. tit. 22. p. 1. allegat glos. verbo personaliter, in c. procurationes, de censibus. Videntes apostoli messem multam esse, & operarios paucos rogauerunt dominum messis, vt mitteret operarios in messem

G 5 suam

IN VERBIS

suam Luc. 10. & Math. 9.

38 ¶ Itaq; Prælati debet procurare ut se cum habeat coadiutores in officio. Abb. in cap. mandata cœlestia. de præsumptionibus, allegat. c. fin. de offic. Archipræsbit. ita multiplicato populo debuerunt prædicatores & ministri plures poni. c. in vno. 21. dist. in. fin. allegat gløf. verb. vnicus pastor. extrauagan. sedes Apostolica, de concessione præbendi. Ioan. 22.

39 ¶ Ve autem Episcopo qui per se non visitat, sed potius minima occasione in uilulis profugus, ac si inter se & ecclesiam esse libellum repudiij interpositum.

40 ¶ Veluti res tuas tibi habeto. l. consensu. C. de repudijs. Quod potius ab sententia quam residentia censenda est cōcil. prouincial. Toletan. actione. 2. ad priu. in fin. ubi dicitur illic oportet Episcopos habitare, ubi sedes Episcopalis fuit constituta. Dize el refran, el medico en el lugar, la botica en la Ciudad, mal

malpudden a mi sanar. Episcopi ibi resideant vbi facilius, & commodius poterint regere subiectos, & illos continere honestate vitæ, ac morum Concil. Tridentin. sess. 13. c. 1. de refor. c. fin. 80. distin.

41 ¶ Et actus visitationis personalissimus est, per ipsum Episcopū implendus. Verba ista perse ipsos astringunt ad personaliter exercēdum vt in. l. fidei commissa. § fin. ff. delegat. 3. & in. l. 3. §. fin. ff. qui petant tutores, Auend. c. 4. numer. 33. p. 1. de exeq. mand.

42 ¶ Vbi dicit quòd ista verba perse ipsum important, vt non possit ponere substitutum allegat text. in capit. fin. de offici. delegat. Et Iasson. in. leg. quòd quis. numer. 4. C. de procuratoribus. Quidigitur Visitator seu Episcopi Vicarius videns Domini negligentiam, & cum recubantem subtegmine fagi, faciet, maiestas namq; , & ocium non pocunt. Muliercula cum deferret apud
Philipam

IN VERBIS

Philipum Regem Macedonum quæremôniam, isq; tedio negotiorum exaudire recusaret, aulâ est reclamare. aut aurem patientem quæremônij accommoda; aut Regem esse desine, id Rex patienter effecit. Consule Arist. lib. 1. æconomicorum. c. 6. dicentem nisi enim quis bonum exemplum de se præbuerit imitatore diligentia habiturum non existimet, neq; in re familiari neq; in alijs.

- 43 ¶ Quoniam impossibile est, non diligenter domini diligentes esse Vicarios. Vigilent igitur Episcopi super Gregem sibi commissum, ne eis dormientibus inimicus homo veniat, ac zizania super seminet: veluti errores doctrinæ, ac morum corruptionem. Quæ quidem frequenti visitatione extirpanda sunt, ne crescant, & percunte Grege, sanguis ovium ab eorum manibus requiratur, qui iuxta Prophetam, & Apostolum speculatores adeo constituti sunt. Visitent ergo Episcopi per se vel per alium proprias diocese

dicceses omnino seruantes quæ à sacro
sancta Sinodo Tridentina statuta sunt.
Neq; excusentur ab hac personali visita-
tione quouis impedimento, quod alio-
qui begnina quadam indulgentia solet
admitti. Si secus Episcopi fecerint, intel-
ligant, subituri, non qualemcumq; cen-
suram, præter diuinam ultionem. Cum
& dominus apud Ezechielem Prophe-
tam .c. 34. durissime increpet Episcopo-
rum negligetiam in hac visitationis mu-
nere exercendo. Dum inquit super om-
nem faciem terræ dispersi sunt Greges
mei, & non erat qui requireret, non erat
inquam, qui requireret. Concil. prouin-
cil. Toleranum. 2. actione secunda.

IN VERBIS, A METROPO-
litano vciò.

- 1 Visitator pro reformanda ecclesia tam in capite
quam in membris qualiter se habeat.
- 2 Visitator debet prædicare.

IN VERBIS

- 3 Sermo seu prædicatio cõuenire debet personis
rebus, tempori, & loco.
- 4 Prædicator quas partes habere debeat, et n. 6.
num. 7.
- 5 Sacra quibus mandanda.
- 8 Prælatus qualiter querit denita & conuersatio
ne ministrantium in ecclesijs.
- 9 Pastoris diligentis quod sit.
- 10 Ferro abscindantur, quæ non sentiunt fomen-
ta.
- 11 Bonum pene.
- 12 Episcopi propter quid dicuntur pastores, & nõ
Domini.
- 13 Visitatores omnes in visitationibus vnã for-
mam seruabunt.
- 14 Archiepiscopus qualiter visitat, & ubi visita-
tio fiat.
- 15 Testes in visitatione qualiter interrogantur ge-
neraliter contra Episcopum.
- 16 Interrogatus si non audet loqui, Visitator quid
faciet.
- 17 Testes interrogantur specialiter & n. 12.
- 18 Testes contra clericos interrogantur.

- 20 *Cantela decens, quando sunt interrogationes contra Episcopum.*
- 21 *Praelati si delinquunt, crudelius puniuntur.*
- 22 *Causæ criminales hodie qualiter ventilantur contra Episcopum.*
- 23 *Accusatio cōtra Episcopū nō facile admittitur.*
- 24 *Archiepiscopus qualiter in visitatione canonicorum, beneficiorum, clericorum, & laicorū se habeat.*
- 25 *Episcopus in visitatione quid faciet, & qualiter testes interrogantur.*
- 26 *Concubinam clerici an habeant, interrogatio.*
- 27 *Aleatores clerici, interrogatio, an sint.*
- 28 *Blasfemos esse queritur.*
- 29 *Vsurarios esse queritur.*
- 30 *Coniuratorem seu conspiratorem esse queritur.*
- 31 *Alienantorē rerū ecclesiasticarū esse queritur.*
- 32 *Obligare rem ecclesie, an permittatur.*
- 33 *Dilapidet res ecclesiasticas, vel consumat an quis, queritur.*
- 34 *Sacrista thesaurarius an bene custodiant ornamenta, & vestimenta, & res alias ecclesiarum.*

IN VERBIS

- 35 *Res digna memoriae.*
36 *Officia divina horis competentibus celebranda.*
37 *Divinum officium vt diminuat, tale statutū non valet.*
38 *Contra eos qui minuunt voluntates defunctorū.*
39 *Interiora per exteriora iudicantur.*
40 *Mos ecclesiæ metropolitanae seu diocæsane in singulis ecclesijs seruandus.*
41 *Exequijs mortuorum an inter sint sacerdotes.*
42 *Ecclesias, eucharistiam, sacrum fontem, cimiteria, & alia huiusmodi, an nitide retineat sacerdotes.*
43 *Baptismus, & pœnitentia qualiter fit.*
44 *Hæretici vel de heresi suspecti an sint.*
45 *Chori honeste, & cū vestibus, an intrēt clerici.*
46 *Secularia negotia clericis prohibita numerantur.*
47 *Visitatores regularium seu monachorum quid interrogare debeant in visitatione & quid facere, & n. 49.*
48 *Episcopus monitus à Visitoribus, vt amoueant rectores, debet facere: aliàs Visitores referunt ad sedem apostolicam.*

Monachi

- 50 *Monachi contumaces rebelles per quem puniuntur.*
- 51 *Mădata seu instituta Visitatorū sunt seruanda ab abbatibus, & monachis; quod si neglexerit, qualiter puniantur.*
- 52 *Abbati negligenti detur coadiutor.*
- 53 *Abbas dilapidator inuētus, amouetur sine strepitu iudiciorum per Diocesānum; & prouidetur administrator neq; quo de Abbate prouideatur, si Diocesānus non adimpleuerit; praesentes quid debent facere.*
- 54 *Visitatores sequentes perquirant vestigia Visitorum illorum, qui praecesserunt; & reserant negligentias capitulo sequenti.*
- 55 *Ad Visitatorem pertinet examinare ecclesiae rectorem, & de quibus examinatio fiat.*
- 56 *Visitor gratias Deo agit, quando omnia bene exercentur.*
- 57 *Visitor quando insinuit ignaros.*
- 58 *Facilis est, qui de facili credit.*
- 59 *Credulitas quando dicitur temeraria.*
- 60 *Fama bona, quā infamia delectatur Prælati.*
- 61 *Peccatorē occultū abscondere tenetur iudex;*

IN VERBIS

- 62 *Christus Petro peccatori commisit ecclesiam, ut sua culpa diceret, qualiter alijs misereri debuisset.*
- 63 *Subditi non ferro, sed verbo agrauandi.*
- 64 *Rex apum non habet aculeum, quo pungat.*
- 65 *Prælati quibus verbis uti non debet contra clericos in præsentia laicorum.*
- 66 *Laici oppido clericis in festi existunt ut in plurimum.*
- 67 *Cithara cum psalterio non concordat bene.*
- 68 *Inquisitio de iure parochiæ cum bonis & honestis fieri debet.*
- 69 *Cartulas an debeat recipere visitator, quas subditi clanculum illi dant.*
- 70 *Inquisitionem si vult facere Visitator contra aliquem, quid debet inquirere. n. 71.*
- 71 *Infamatus quis non dicitur propter dicta paucorum.*
- 72 *Inquisitio quæ sit per Visitatorem, dicitur præparatoria, non sollemnis, sit absq; iuramenti executione.*
- 73 *Populus cum male monetur est docendus, non sequendus.*

Delicta

- 75 Delicta notoria punienda sunt.
- 76 Pena debita dicitur, quæ à canone instituitur.
- 77 Delicta ubi notoria non sint, & absq; infamia,
an Visitator peruenire possit ad solennem in-
quisitionem.
- 78 Rectori ignaro an detur coadiutor.
- 79 Illiterati & imperiti Rectores, minus apti sunt
sacris officijs.
- 80 Ignorantia cura sacerdotibus vitanda.
- 81 Cecus si ceco ducatum præstet, ambo in foueam
cadent.
- 82 Clericos minus idoneos, & incapaces Visitator
potest suspendere.
- 83 Apellatio non conceditur in causa habilitatis,
& in inhabilitatis.
- 84 Indignos promouentes peccant. Et promoti.
- 85 Irregularis est quis rationi defectus scientiæ.
- 86 Literis carens non potest præesse officijs sacris.
- 87 Infamatum clericum si inuenerit Visitator, qua-
liter procedat cum eo, an acriter, an vero
benigne.
- 88 Correctio ad actum exteriorum charitatis, &
iustitiæ pertinet.

IN VERBIS

89 Reprehensionem an liceat publicæ facere. **Id**
an remaneat infamis.

90 Inquisitio specialis dicitur. & quando fit.

91 Inquisitio in crimine hæresis fit sola suspitione,
licet diffamatio non procedat.

92 Inquisitio solennis fit, si infamia talis oritur. Et
quid Archiepiscopus faciet si visitat subdi-
tos mediatos.

93 Correctio visitatio ut detur, qualiter Visitator
procedit.

94 Visitator si probat aliquā super quibus aliquis
non est infamatus, non venit puniendus.

95 Inquisitio quæ fit ad corrigendum, & puniendū
inquisitor exigit iuramentum.

96 Populus qualiter visitandus.

97 Inquisitio contra populum & sic contra laicos
ab honestis personis debet fieri. (tor.

98 Laici an divinis officijs inter sint, quærit visita

99 Inquisitio fit, an laici semel in anno confiteātur,

& Eucharistiam sumant in paschate, & non
sumens Eucharistiam per annum præsumi-
tur ut hæreticus, & qui negaverit omnes fide-
les in ætate discretionis constitutos teneri sin-
gulis

A METROPOLIT. VERO. 59

gulis annis ad cōmunicandum anathemasit.

100 *Prelatus moneat populum vt frequenter ad suas parrochias accedant.*

101 *Parrochiani vt interesse diuinis teneantur in sua parrochia trina monitio requiritur.*

102 *Parrochiani quibus diebus interesse diuinis teneantur.*

103 *Matrimonium qui contraxerunt incestuose, sunt excommunicati, cum quibus non dispensatur. Et sunt denunciandi, & euitandi.*

104 *Conuenticula occulta celebrare prohibetur.*

105 *Habitū noue religionis assumere, vel inuenire nouam religionem prohibitum.*

106 *Inquirit visitator an sint aliqui viri scelerati, aut adulteri.*

107 *Blasphemi an sint, inquirit visitator.*

108 *Blasphemus si fuerit absolutus sacramentaliter non liberatur à penis iudicialibus.*

109 *Discordia ausu inter aliquos inquirit visitator.*

110 *Vsuras seu baraterias prauas quem exercere, inquirit visitator.*

111 *Sacrilegii quem commisisse inquirit visitator.*

112 *Ferie solēnes an seruentur, quærat visitator.*

IN VERBIS

- 137 *Contra contumacem qualiter proceditur.*
138 *Denunciatus si comparet, petit dicta & nomina testium.*
139 *Practica in fulminatione processus.*
140 *Visitator quam pœnitentiam denunciato imponet.*
141 *Zacheus meruit Christiũ habere in domo sua quia fecit contraria, ibi etsi aliquid defraudaui, reddo quadruplum.*
142 *Visitator videns pœnitentiam denunciati, quid facit.*
143 *Iniquitas emendanda est paterna pietate.*
144 *Affectus paternus vincit omnem affectum.*
145 *Expensis fisci, fit inquisitio.*
146 *Inquisitio inepta an validetur confessione inquisiti.*
147 *Archiepiscopus visitans provinciam an possit punire.*
148 *Si dubitat Iudex, an crimina sint notoria, quid facere debet.*
149 *Notorium dicitur cuius testis est populus.*
150 *In notorio quæ probatio requiritur, iuris ordo est, iuris ordinem non servare.*

Archie

IN VERBIS

- 113 Decima primitiæ an soluantur, inquit Visi-
tator.
- 114 Coniugati ante benedictionem sacerdotale ha-
bitantes sub eodem tecto non permittuntur.
- 115 Sponsa in domibus sponsorum vt haberentur,
antiquitas seruabat.
- 116 Coniuges separati sua voluntate, cōpellantur
simul habitare.
- 117 Concubinari qualiter corrigendi.
- 118 Adulterum seu concubinarium potest iudex
ecclesiasticus compellere, & ab iurare con-
cubinam.
- 119 Ab iurationem de non redeñdo ad concubinā
clericus non compellitur facere.
- 120 Cautela vtitur Visitator quando vult proce-
re contra concubinam vxoritam.
- 121 Obstetrices quid debeant scire. num. 126.
- 122 Baptismi minister est quilibet viator tempore
urgente.
- 123 Baptizare nulla mulier quamuis sancta præsū-
mat necessitate non urgente, & quando pec-
cant mortaliter.
- 124 Supersticiosi non debent consuli.

- 125 Sortilegi, diuinatores, malefici, et venefici quoliter puniuntur.
- 126 Pauperes si sint in parrochia, & alie persone miserabiles, quærat.
- 127 Quærelæ ad suum forū pertinentes Visuator debet audire.
- 128 Notoria delicta, & quæ dicantur delicta mixta si fori.
- 129 Ecclesiasticus iudex non potest se impedire in delictis fori secularis.
- 130 Laici an possint visitari per indicem ecclesiasticum.
- 131 Archiepiscopus dum visitat an possit notoria delicta corrigere.
- 132 Ecclesiasticus non potest suplere negligentiã iudicis secularis.
- 133 Quando denunciat ecclesiasticus seculari iudici, qua cautela utetur.
- 134 Inquisitione facta intelliget Visuator quæ sunt prædicanda populo.
- 135 Denunciatio quid sit.
- 136 Via ad iudicium est denunciatio, & qualiter fiet.

IN VERBIS

- 137 *Contra contumacem qualiter proceditur.*
- 138 *Denunciatus si comparet, petit dicta & nomina testium.*
- 139 *Practica in fulminatione processus.*
- 140 *Visitator quam pœnitentiam denunciato imponet.*
- 141 *Zacheus meruit Christum habere in domo sua quia fecit contraria, ibi etsi aliquid defraudauit, reddo quadruplum.*
- 142 *Visitator videns pœnitentiam denunciati, quid facit.*
- 143 *Iniquitas emendanda est paterna pietate.*
- 144 *Affectus paternus vincit omnem affectum.*
- 145 *Expensis fisci, fit inquisitio.*
- 146 *Inquisitio inepta an validetur confessione inquisiti.*
- 147 *Archiepiscopus visitans prouinciam an possit punire.*
- 148 *Si dubitat Iudex, an crimina sint notoria, quid facere debet.*
- 149 *Notorium dicitur cuius testis est populus.*
- 150 *In notorio quæ probatio requiritur, iuris ordo est, iuris ordinem non seruare.*

Archie

- 151 *Archiepiscopus in criminibus non notorijs in quibus sola laborat infamia non procedit, sed denunciare debet ordinario, ad quam ordinarius incitatur.*
- 152 *Archiepiscopus compellit Episcopum ut inquirat, & puniat.*
- 153 *Archiepiscopus in visitatione provinciae iurisdictionem fori contentiosi non exercet sed solum in duobus.*
- 154 *Archiepiscopus potest audire confessiones subditorum suffraganeorum & audire, & dare indulgentias.*
- 155 *Archiepiscopus non potest ordinare subditos suffraganeorum, ne dare literas commendatitias, & an possit dispensare.*
- 156 *Archiepiscopus an supleat negligentiam Episcopi.*
- 157 *Archiepiscopus in visitatione quando supleat negligentiam Abbatis circa correctionem monachorum.*
- 158 *Religiosi immediate habent Praelatũ loco Dei.*
- 159 *Monachi cũ misericordia corrigendi, & non passim.*

IN VERBIS

160 *Correctio monachorum si est gravis, temperatur per capitulum.*

161 *Gubernatio temperata durabilior est.*

162 *Statuta & consuetudines religiosorum in visitatione seruanda.*

163 *Monasteria immediata sub protectione sedis Apostolicæ quolibet triennio tenentur eligere Visitatores. & si non fecerint subdantur Episcopis.*

164 *Visitator circa priuilegia & elemosinas qualiter se habeat.*

165 *Elemosinas an Visitatores possint facere inuitatis monachis de fragmentis.*

166 *Ratio reddi non potest de omnibus quæ in maioribus scripta sunt.*

1 ¶ Primo quæritur hic qualiter Visitator se habeat circa examinationem faciendam pro reformatione ecclesiæ tam in capite quam in membris. Item in cap. 8. sane de censibus. lib. 6. dicit quod Visitator proposito verbo Dei quærat de uita & conuersatione ministrantiū in ecclesijs

A METROPOLIT. VERO. 62
fijis & locis alijs diuino cultui deputatis ;
ac ceteris quæ ad officiũ ipsum expectant
absq; coactione , & exactione qualibet
iuramenti, ad ipsorum emendationem
per salubria monita, nunc lenia nunc as-
pera iusta datã sibi adeo prudentiam, di-
ligenter intendens. l. 7. tit. 22. p. 1. vbi di-
cit. Puede el Arçobispo crismar en los
Obispados de su prouincia quando los
visitare por negligencia de los Perlados
e consagrar las iglesias, e fazer las co-
sas, que pertenecen al officio de Obispo
e aun deve fazer mas: ca deve allegar to-
do el pueblo de aquel lugar: e visitar tã
bien los clerigos como los legos, e pre-
dicarles que tengan, e guarden la fe de
nuestro Señor Iesu Christo : e que se
guarden quanto pudiesen de fazer pec-
cadas mortales, assi como falso testimo-
nio, y perjuero, y adulterio, y de todos los
otros de qualquier manera que sean: E
que ninguno no faga a otro lo que no
quiera q̃ fiziesse a el, e que crean q̃ an de
resucitar, e venir a juyzio de nro Señor
Iesu

IN VERBIS

Iesu Christo para recebir galardón, o pena cada vno segun mereciere, e despues que esto vniere fecho, puede otro dia yr a visitar a otro lugar, e fazer todas estas cosas assi como dichas son. E todo lo q̄ dize esta ley, y en todas las otras que son ante desta, que deue fazer, e guardar el Arçobispo en la visitacion, e otrosi en la procuracion recebir: esto mismo son tenidos de guardarse de fazer los Obispos e los Perlados en los lugares que visitaren.

- 2 . ¶ Debet namq; Visitator prædicare
tex. etiam similis. 10. q. 1.
- 3 . ¶ Et tunc sermo debet cõuenire personis, rebus, tempori, & loco. c. quisquis. 41. dist. c. quoniam de officio. iud. ordin.
- 4 . ¶ Debet esse prædicator prudens, vt pro ingenio discẽtium semetipsum possit aptare, ne misteria secreta coram indignis & non intelligentibus referet, in his captum vulgi debet attendere. Qui enim ea docet, quæ ab auditoribus non valent intelligi, non ad eorum vtilitatẽ sed

A METROPOLIT. VERO. 63
sed ad sui ostentationem facit. Quæ om-
nia paucis congerit concil. Trident. sess.
5. c. 2. ibi. Plebes sibi commissas, pro sua,
& earum capacitate pascant salutaribus
verbis, docendo, quæ scire omnibus ne-
cessarium est ad salutem, annūciandoq;
eis cum breuitate, & facilitate sermonis
vitia, quæ eos declinare, & virtutes, quas
sectari oporteat, vt pœnam æternā eua-
dere, & cœlestem gloriā consequi va-
leant.

5 ¶ Et dicit Origenes porcis & canibus
sacra non sunt commitenda. refert Gra-
tia. c. in mandatis. c. dispensatio. 43. dist.
Paul. ad Corinth. c. 2. epist. 1. & Cann. vl-
timus apostolorum.

6 ¶ Et Nazianzenus oration. 13. Debet
prædicator apte esse eruditus, & do-
ctus, irreprehensibilis, maturus, & pau-
dus, sicuti diuus Petrus instituit. c. oportet.
8. q. 1. Debet etiam gratiam docendi
habere, & in ipsa doctrina discretus esse,
ne aut tacenda proferat, aut dicenda ta-
ceat. c. 1. 43. dist. Animaduvertere oportet.

tetnenimia & proluxa loquacitate odio
 fus fiat, breuitatem auditores Ecclesie
 diligunt, sicuti Origen. super libr. iudi-
 cum homilia. 6. Etenim brevis & cir-
 cumspectus sermo, & auditur libentius,
 & melius memoria commendatur, &
 econtra facietas inimica est auribus,
 quem admodum cibus superfluous cor-
 poribus.

- 7 ¶ Idem Nazianz. oratione in sanctu
 lacrum. Etiam in predicator est ne-
 cessaria probitas. Nam Chrysostomus in
 actis apostoloru Homilia. i. nihil docto-
 re frigidius, qui verbis dumtaxat philo-
 sophatur: nec enim hoc doctoris est, sed
 histrionis, & hypocrite. Et rursus ibid.
 Homil. 30. inquit. Multum nocet, qui
 quod docet, non facit. Diuus quoq;
 Gregorius ait cuius vita despicitur, re-
 stat vt eius predicatio contemnat. .
 Et Aristotel. 10. ethicorum. capit. 1.
 circa humanas actiones minus inquit
 creduntur sermones, quam opera ni-
 si sint operibus concordet. Et Leo
 Mag-

A METROPOLIT. VERO. 64

Magnus. in Sermone de sancto Laurentio, validiora inquit sunt exempla quam verba, & planius est opere docere, quã voce. Ideo dicit Seneca longum est ire per præcepta, breue et efficax per exempla, Concil. Trident. sess. 25. cap. 1. de puritate vitæ Episcopi.

8. ¶ Postquàm prælatus prædicauerit, tunc quærat de vita & conuersatione ministrantium in Ecclesijs & locijs alijs, diuino cultui deputatis per salubria monita nunc leuia nunc aspera vt in d. §. sane. cap. 1. de censibus.

9. ¶ Cum sit diligentis & pij pastoris officium, morbis ouium lenia primum adhibere fomenta, post vbi morbi grauitas ita postulat, adueriora, & grauiora remedia descendere. Concil. Trident. sess. 13. cap. 1. de reform.

10. ¶ Et quæ fomenta non sentiunt, ferro abscindantur. Archidiacon. cap. hac constitutione. num. 3. de offic. & potestat. iudicis de legat. lib. 6.

Quibus

IN VERBIS

11 ¶ Quibus remedijs adhibitis, cæteri exemplo salubri animaduersionis in eos à vitijs de terreantur vt in d. decreto de reformat. c.1.

12 ¶ Vbi habetur etiam, vt Episcopi meminerint, se pastores non percussores esse, atq; ita præesse sibi subditis oportere, vt non in eis dominantur; sed illos tanquam filios & fratres diligant, elaborentq; , vt hortando , & admonendo ab illicitis de terreant, ne ; vbi deliquerint debitis eos poenis coercere cogantur. Quos tamen si quid per humanam fragilitatem peccare contigerit, illa apostoli est ab eis seruanda præceptio, vt illos arguant, obsecrent, increpent, in omni bonitate, & patientia cum sæpe plus erga corrigendos agat beneuolentia quã austeritas, plus exortatio, quam cõminatio plus charitas, quam potestas. Sin autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum misericordia iudicium, cum lenitate seueritas adhibenda est.

Quam

13 ¶ Quam formam visitandi non solū Archiepiscopi sed etiam Episcopi & alij Prælati seruabunt in d.c.1. §. fin. & d.l.7. tit.22.p.1. Quamquam iura loquentia de Archiepiscopis non includūt Episcopos & alios inferiores Prælatos, notat. Domin.in.e.1. §. hanc autem de censib. lib.6 n.1. allegat.c. quia periculosum de sentent. excoḡmun. Nunc primò prosequar examinationem faciendam ab Archiepiscopo.

14 ¶ Igitur proposito verbo Dei. acerſitis enim ad se Prælatiſ canonicis & clericiſ ecclesiæ cathedralis. in ecclesia cathedrali seu sacristia vel capitulo aut aula vel camera palatij Episcopalis ipsos charitatiue admonebit, vt bene ac diligenter considerent.

15 ¶ Vtrum sciant vel nouerint. vel credant, an aliquid sit in dicta ecclesia & diœcesi reformandum vel corrigendū tam in capite quam in mēbris. Et quod loqui debeant audater. Et solummodo Deum ac veritatem præ oculis habere

IN VERBIS

Et secundum quod ab illis intellexerint pro reformatione correctione iuxta canonum disciplinam prouidebit.

16 ¶ Et si forte nullus d̄ Episcopo publice loqui auderet. De leget illos Prælatos, Canonicos, & clericos bonæ famæ & honestatis, quos ad veritatem dicendam magis aptos, nouerint, ac intellexerint, & singulariter quemlibet, ac sigilatim & secreto, interrogabit.

17 ¶ Vtrum sciat, vel credat, vel fama sit Episcopum fecisse aliquam concessionem rerum spiritualium recepta pecunia vel alia re temporali. c. quam pio. i. q. 2. .c. cum in Ecclesiæ de simonia. Vel vtrum sciat, vel credat, vel fama sit, vtrū aliquis dederit aliquid Episcopo pro eo quod est in continēs vel pro eo quod habet vel habuit concubinā, vel sustinuerit eum delinquentem pro aliquo cōmodo temporali. cap. nemo de Simonia, & cap. vt clericorum de vit. & honest. cleric. Interrogabit in super vtrum sciat, vel credat, vel fama sit quod Episcopus
aliquid

A METROPOLIT. VERO. 68
aliquid receperit, vel aliquid habuerit
per se vel alium tacite vel expresse:

18 ¶ Aut clericus aliquid dederit aut
promisserit per se vel per aliquam inter
positam personam pro beneficio eccle-
siastico obtinendo vel vt ad beneficiũ
ecclesiasticum eligeretur, argum. cap.
reperiuntur. i. q. i. cap. tuam de etate &
qualitate.

19 ¶ Item si Episcopus est negligens in
monendo clericos suos super vita & ho-
nestate, & super diligentia in diuinis offi-
cijs & alijs eis incumbendis. Et quod
delinquẽtes nõ puniuerit. c. i. §. sane de
censib. lib. 6. c. vt clericorũ de vita & ho-
nest. De his ergo & similibusq; ab Episco-
po fugienda, & per ipsum faciẽda incum-
bũt, juxta datam sibi a Deo prouidẽtiam
diligenter Archiepiscopus inquirere &
interrogare tenetur. Et quãuis huiusmo-
di interrogationes & examinationes
per Archiepiscopũ de ipso Episcopo fie-
ri possint in casu vt dicũt. Host. Io. mon.
& Archid. c. i. de censib. lib. 6.

IN VERBIS

20 ¶ Decentius tamen est vt Episcopus primo interrogetur seorsum, & corrigatur, si quid fuerit corrigendum cum sit alijs exemplum. c. cū incunctis de elect. & electi potestate. c. magne. De Voto & Voti redempt. c. præcipue. 11. q. 3.

21 ¶ Vbi ait deterius quippe prælati in populis delinquant ac per hoc ipsi crudelius, quam cæteri puniuntur. Vt ait Beatus Gregorius scite prælati debēt, quòd si peruersa vnquam perpetrant, tot moribus digni sunt quot ad subditos suos perditionis exempla transmittunt.

22 ¶ Hodie tamen causæ criminales grauiorẽs contra Episcopum ventilātur coram Roman. Pontifice & etiam terminantur ait Concil. Trid. sess. 24. c. 5. Et est ratio quia Prælati sunt positi tanquam signum ad sagittam.

23 ¶ Et ideo sancti patres prouide statuerunt vt accusatio Prælatorum non facile admitratur ne concussis colūnis corruat ædificium ideo cautela diligens adhibetur, per quam non sum false sed etiā maligne

maligne criminationi Ianua præcludatur tex. est in. c. qualiter & quando el. 2. de accusation. Quæ autem causæ Episcoporum terminentur in concilio provinciali vide in d. Concil. Trid. vbi sup.

24 ¶ Qualiter verò Archiepiscopus se habeat circa visitationem canonicorum, beneficiatorum, & clericorum, atq; populi, & laicorum visitatorum, circa suâ diocesim colligitur clare ex his quæ dicemus circa visitationem Episcopi visitantis suam diocesim.

25 ¶ Episcopus quid debet facere dum visitat. Primum proponere debet verbū Dei, interrogabit, vtrum aliquid reformatum tam in capite quam in membris.

26. ¶ Et vtrum quis sciat vel credat, vel fama sit, aliquem clericum cuiuscunq; status vel ordinis concubinam habere, vel suis expensis in domo, vel extra retinere, vel ad aliquam accedere vel ad se venire facere. Aut cum aliqua suspecta muliere consortium, vel colloquium

IN VERBIS

habere. c. 1. 2. 3. & cap. 4. decohabit. cleric. & mulie. Anth. Episcopo de Episcopis & cleri. c. quorundam. 34. distin. c. legitur. si. dist. Concil. Trid. sess. 25. cap. 14 de reformi.

27 ¶ Item vtrum sciat, credat vel fama sit clericum aleatorem. c. clerici. de vit. & honest. clericorum. cap. inter dilectos de excess. praelat.

28 ¶ Vel blasphemum. c. fin. de maledic. cum similibus.

29 ¶ Vel usurarium. 47. distin. per totum cap. prater ea de vsuris.

30 ¶ Vel coniuratorem seu conspiratorem. c. coniurationum & c. conspirationum. 11. q. 1. c. cum. Io. & A. de re iudicat. c. exhibita de iudici.

31 ¶ Vel alienatorem rerum ecclesiasticarum. c. monemus. c. quis quis. ca. non liceat. 12. q. 2. c. si quis Presbiterorum, de rebus Ecclesie non alien.

32 ¶ Vel obligare. c. 1. de pignor. l. 3. tit. r3 p. 5. l. Sancimus. C. de Sacro sanct. Ecclesijs in princip,

Vel

A METROPOLIT. VERO. 68

33 ¶ Vel male administrantem, aut res ecclesiasticas dilapidantem, vel consumētem, vel male disponentem. c. de Siracufane. 28. distin. c. licet Heli. de simonia. c. fin. 3. q. 2. c. fin. de accusationibus. c. venerabili de offic. de legat.

34 ¶ Item an sciat, vel credat, vel fama sit quòd sacrista thesaurarius vel custos vasa vel vestimenta, & alias res vel ornamenta Ecclesiæ puta libros, vel alia diuino cultui dedicata, bene saluauerit, & si aliqua de immobilibus vel mobilibus diminuta sunt, & per quem & quare, & quando, & qualiter. capit. 1. de offici. sacriste. & capit. 1. de offici. custodis. Frias de visit. cap. 13. fol. 18. leg. 6. titul. 6 p. 1. capit. per lectis. 25. distin. cap. clericos. 21. distin.

35 ¶ In sacrario seu sacristia Ecclesiæ sanctæ Mariæ municipij de Sanlúcar la mayor, vbi ego fui natus per istemata seu cortinam inuenies factam anno. 1454. quod certe mirabile, & bene Sermo-
ne Hispano vocatur palamento idest

IN VERBIS

apareja, o endereça el entendimiento.
 Nihil post hominum memoriã gratius
 nec tempore quidem ipse opportunius
 accidere, vidi propterea memorie pro-
 dere, posterisq; huius rei memoriam te-
 nere atq; in mentem reuocare decreui,
 in quo custodis seu sacristæ diligētia lau-
 danda est.

36 ¶ Item an sciat, vel credat, vel fama sit
 quod officia diuina de diæ & de nocte
 horis competentibus solēniter celebra-
 da omittantur, & vtrum diminuunt cul-
 tum diuinum, quod debet augeri & non
 diminui. c. fin. de rescript. lib. 6.

37 ¶ Nec valet statutum in contrarium
 factum. c. ex parte de constitutionibus.

38 ¶ Non attendunt æquidem quod san-
 guinem mortuorum defunctorum bi-
 bunt, & animæ illorum in purgatorio si-
 tiunt, vindictamq; clamant ad Dominũ
 dicentes. Misere mini mei, misere mini
 mei saltem vos amici mei. Contra tales
 est præsumendum, quod suas præbēdas
 non ambierunt propter Iesum, sed vt La-
 zarum

SI QVOTANNIS TOT. 69

zarum viderent, Ioan. 12. in. c. quod est dictum non ad seruitium venerunt diuinum sed ad perceptionem distributionum. In hoc cognoces beneficia & dignitates ambientes.

39 ¶ Quia per exteriora iudicantur animi interiora secreta, & sicut alijs fecerunt fiat eis, iuxta verbum sapientis pater ele gem quam ipse tuleris, et erunt sicut et ceteri, qui spem non habent.

40 ¶ Item an sciant, vel credant, vel fama sit in singulis ecclesijs mos ecclesie diocesane, vel metropolitane in diuinis seruetur officijs. c. 1. & c. dolentes de celebra. c. institutus de consecrat. dist. 2. Cosm. Gimier. de collationibus. §. primo in pragm. Sanct. fol. 212. col. 2. in fin.

41 ¶ Et vtrum inter sint exequijs mortuorum.

42 ¶ Et an ecclesias, Eucharistiam, Reliquias, sacrum fontem baptismi, cimiteria, & alia huiusmodi nitide & caute retineat. c. 1. & c. 2. de custodia Eucharistie. c. sane & c. cum marte de celebrat. missarum.

IN VERBIS

43 ¶ Item qualiter baptizent vel Pœnitentiam iniungant, & ad huiusmodi facienda negligentes sint, & aliqui propter negligentiam sine Baptismo, seu Pœnitentia decesserint. c. quicumq; de consecrat. dist. 4. Bern. diaz de iur. prax. criminali. cap. 41.

44 ¶ Item vtrum credat, vel fama sit an in ciuitate vel diœcesi hæreticum, vel de hæresi suspectum vel conuenticulos per tales fieri, vel an sciant domum Prædiū, vel antrum, vel locum vbi conueniant, vel vtrum sciat vel fama sit aliquem esse receptatorem, vel factorem, vel credentem, defensorem, aut laudatorem, vel vice eorum ministrantem, eis que ad victū vel vestitum & alia necessaria. c. excommunicamus el. 1. §. credentes de hæreticis, l. nullus. C. de summa Trin. & fide ca. l. conuenticula. C. de Episcopis & clericis. c. si quis extra. dist. 30. l. cuncti. l. Arriani. C. de hæreticis & schismaticis.

45 ¶ Item an in choro honeste et cōuersibus intrent, & ita debet inquirere de singulis

A METROPOLIT. VERO. 70
singulis ad honestam vitam clericorum
pertinentibus. cap. i. ne clerici. vel mō-
nachi.

46 ¶ Vbi in Concilio Maguntinō multa
negotia secularia enumerātur; à quibus
iubet clericos abstinere, & sunt quatuor
decim, & verba Edicti generalis quod
pro visitādis clericis in ecclesijs legitur
hæc sunt.

¶ EDICTO.

N O S. N. &c. A los vezinos y mora-
dores estantes y abitantes en este
Obispado en especial en este lugar
de qualquier calidad e condicion que
sean à quien toca e atañe lo infraescrito
en qualquier manera, salud y gracia. Ya
sabeys la obligacion que tiene el Obispo
mi señor como pastor e prelado, corre-
gir e castigar los vicios e peccados pu-
blicos escandalosos, y cumpliendo con
ella, de pedimiento del Promotor fiscal
deste Obispado, mãde dar esta mi carta
de Edicto general, por la q̃l e su tener os
exorto

IN VERBIS

exorto y amonesto e mando, en virtud de sancta obediencia, y fopena de exco-
munion mayor trina canonica monitio
ne premissa, a que dentro de seys dias de
la publicacion della, manifestey's ante
mi lo que supierdes e ouierdes oydo de
lo contenido en ella en la forma que se
figue.

¶ Primeramente si sabeys o aueys oy-
do dezir, que los curas o sus lugares te-
nientes, o los otros clerigos e ministros
dela iglesia son o han sido negligentes,
enel administracion delos diuinos Sacra-
mentos dela confesion, comunion, ex-
trema vncion, o baptismo siendo llama-
dos para ello, o en otra manera. O si han
muerto sin se los administrar por su cau-
sa e negligencia.

¶ Item si han dexado de hazer e de-
zir los diuinos officios en los dias que
tienen obligacion para ello, o si han de-
xado de dezir las missas, o aniuersarios,
o otras memorias delos difunctos, q son
a su cargo, como y quando tienen obli-
gacion

gacion para ello, e si dexan predicar a
gun clérigo o religioso, sin tener licéncia
del prelado.

¶ Item, si los curas o sus tenientes, e
los otros clérigos que tienen obligació
para ello, no declaran el sagrado Euan-
gelio a sus feligreses, quando son obliga-
dos, e si dexã d dezir la doctrina christia-
na y enseñarla como les es mandado.

¶ Item, si los tales clérigos, mayordo-
mos, sacristanes, dan o dotan sepultura
por su autoridad y sin licencia, e si no de-
xan enterrar los difuntos pobres sin q̃
les den prendas o dineros.

¶ Item, si por el administracion delos
diuinos Sacramentos, lleuan dineros o
prendas, e si por no se lo dar no los quie-
ren administrar.

¶ Item, si han desposado algunas per-
sonas sin auer precedido las monicio-
nes requeridas por el sancto Concilio.

¶ Item, si algunos clérigos, han dicho
missas en algunas iglesias nueuamente
edificadas, sin estar consagradas, e sin li-
cencia

IN VERBIS

deceñcia del Prelado.

¶ Item, si se han encargado de mas misias delas que pueden dezir.

¶ Item, si tratan bien e con deceñcia los ornamentos dela iglesia, e si estan deteriorados por su causa, o los bienes rayzes della, o d las hermitas o lagares pios hospitales deste Obispado, o si sabē que esten enagenados o perdidos o quiē los tenga.

¶ Item, si los tales clerigos son desonestos en sus hablas, dichos, o hechos, o tratos, o que sean viciosos, o si tañen vihuela o harpa, o otros instrumentos en publico, o que dancen, o baylen, o jueguen publicamente, o en parte sospechosa, o que vistan desonestamente, o sean escandalosos.

¶ Item si han velado e dado las bendiciones nupciales, antes del alua del dia, o fuera dela iglesia dōde son parrochianos los que se velan sin licencia.

¶ Item, si juran o blasphemian, o que sean jugadores tablajeros, viciosos del vino

vino, o que sean amancebados, o que tengan personas desonestas y sospechosas en su casa.

¶ Item, si estando excomulgados o suspensos han celebrado, o si estandolo otros los han admitido a los diuinos officios, o si han recebido orden o beneficio ecclesiastico o capellania por dinero o promessa, o por otra via illicita.

¶ Item, si los sacristanes son o hã sido inobedientes a sus curas e clerigos, tratandolos mal de palabras o hechos.

¶ Item, si son o han sido negligentes en sus officios, y en el dar y poner recaudo a sus tiempos, tañer sus campanas, y lo demas tocante a su officio.

¶ Por tanto los que supierdes o ouierdes oydo dezir en qualquier manera de los dichos vicios e peccados publicos, e de otros cuya correccion y castigo pertenezca a su Señoria illustrissima, los manifestad ante mi dentro del dicho termino para q̃ en ello se ponga remedio con justicia, lo cõtrario haziendo
pongo

pongo e promulgo en vos y en cada vno de vos que rebeldes, e inobedientes fuereis, sentencia de excomuniõ, e vos excomulgo en estos escriptos, y por ellos dada. &c.

47 ¶ Si autem fuerint regulares seu monachi Visitator interrogare debet non solum de his quæ superius dicta sunt; in quantum ipsis adaptari possunt, sed etiã de his quæ ad eorum regulam pertinet, secundum ea quæ traduntur in tit. de regul. & transeuntibus ad religio. & titu. de stat monacho. & summistas in prædictis titulis. Concil. Trid. sess. 25. de regularibus. Et hæc seruanda sunt ab ordinarijs visitantibus monasteria & loca monachorum. Spec. tit. de inquisitione. §. viso. n. 25. vbi querit circa sustantialia regulæ. Et sic instruit visitatorem, vt inquirat triginta & tres articulos, & circa temporalia vt inquirat decem & octo articulos.

48 ¶ Visitatores vero deputati à capitulis generalibus quæ in singulis prouincijs de triênio in triênium celebrari debent

A METROPOLIT. VERO. 73

bent studere debent, corrigere, & reformare, quæ correctionis officio viderint indigere, ita quod si rectorem loci ab administratione agnouerint pœnitus à mouendum, denuntient Episcopo proprio, vt à mouere procuret, quod si non fecerit, Visitatores hoc referant ad apostol. sedis examen: vt est tex. in. c. in singulis, verb. ordinetur, de statu monach. vcl latius per ipsos seruari debent quæ habentur in. cap. ea quæ. de statu monach. vbi tex. formaliter sic instruit.

- 49 Porro cum Visitatores secundum statum generalis concilij ordinati à generali Abbatum consilio processerint, ad visitationis officium exequendum de statu monachorum & obseruantijs regularibus diligenter inquirant, & tam in temporalibus quam spiritualibus corrigant, & reforment, quæ viderint corrigenda. Ita tamen quod monachos delinquētes per Abbatem loci corrigi faciant, eisq; iniungi pœnitentiam salutarem. Iuxta beati Benedicti regulam, & apostolica

K insti-

IN VĒRBIS

instituta.

50 ¶ Ipsi etiam Visitatores monachos cōtumaces quos inuenerint & rebelles. Iuxta modum culpæ vice sedis apostolicæ regulari censura percellāt, absq; personarum delectu; non parcendo rebellibus ob suam pertinaciam, vel potentiā amicorum, quoniam ouem morbidam eijcient ab ouili ne inficiat sanas oues. c. ressecandæ. 24. q. 3. l. 19. tit. 7. p. 1.

51 ¶ Si vero Abbates iuxta Visitorum mandata, & instituta se ipsis sine monachis inuenti fuerint negligentes, pro clamet, & corripiantur, & ita corripiantur publicè in. c. generali quod pœna eorū sit alijs exemplum vñde Concil. Triden. sess. 25. c. 20. de regularib. & monialibus.

52 ¶ Quod si Abbas non exemptus fuerit à Visitoribus nimis negligens & remissus inuentus, id loci diocessano denūtiatur sine mora, & per illum detur ei fidelis & prouidus coadiutor, vsq; ad capitulum generale. Itaq; debent esse Abbates & superiores diligentes & habere omnem

A METROPOLIT. VERO. 74
omnem curam. Idem dicendum de Visi-
tatore. Concil. Trid. sess. 25. c. 1. de regul.
& monial.

33 ¶ Si autem Abbas dilapidator inuen-
tus fuerit, vel aliàs merito à mouendus
per diœcesanũ, postquã hoc sibi à Visita-
toribus denuntiatus fuerit; à moueatur
absq; iudiciorũ strepitu à regimine Ab-
batiae, ac monasterio prouideatur inte-
rim administrator idoneus; qui tẽpora-
liũ curã gerat, donec ipsi monasterio fue-
rit de Abbate prouisum. Quod si forsi-
tam Episcopus hoc adimplere noluerit
vel neglexerit; Visitatores vel Præsiden-
tes in capitulo generali defectũ Episco-
pi apostol. sed non differant intimari.
Quæ etiam in exemptos Abbates serua-
re præcipiantur, depositione ipsorũ apo-
stol. sed. reseruata. Ita vt Abbate qui à mo-
uendus videbitur interim per visitato-
res. vel in capitulo præsidentes ab admi-
nistratione suspensio; administrator ido-
neus monasterio deputetur. Illorum au-
tem excessus, & alia quæ visa fuerint;

IN VERBIS

intimanda capitulo Præsidentes nobis denuntient, per fideles nuntios & prudētes, quibus de cōmuni contributione Abbatum iuxta cuiuslibet facultatem sufficienter minestrentur facultates & expensæ.

54 ¶ Sequentes autem Visitatores perquirant, ipsorum Visitorum vestigia diligenter, & eorum negligentias & excessus referant sequenti capitulo generali, vt iuxta culpam publicè debitā pœnam portent. Idem etiam de Abbatibus Præsidentibus generali capitulo obseruari præcipiantur, hæc formaliter cōtinentur in. d. c. ea quæ de statu monachorum. l. 18. l. 19. 20. & 21. tit. 7. p. 1. quæ ideo hic formaliter inferuntur, eo quòd frequenter Visitoribus decretales nō sunt in promptu. Multa hodie in Concilio Tridétino in ista materia per te vide præcipue sess. 25. de regularibus & monialibus: cœterum reditum faciam ad inquisitionem & examinationem quam ordinarius Visitor facere debet.

Adden

55 ¶ Addédum est quòd ad Visitatorem pertinet examinare ecclesiarum rectores maxime rurales, & parrochiales, & quibus cura animarum incumbit, de celebratione missarum de Baptismo iniungendo, si Ecclesia est Baptismalis. Itē de Pœnitentia, de extrema vntione, qualiter dicatur diuinum officium, & de similibus.

56 ¶ Si Visitator in venerit tales bene vivere & officia legitime exercere, gratias Deo optimo max. agat, vt dicit Hostiēf. in Sum. tit. de offic. ordi. §. quid pertinet ad officium suum. verb. Visitabit autem Episcopus, & in. c. placuit. 10. q. 1. ibi Deo gratias agant. Si autem minime, docere debet ignaros, virtus namq; laudata crescit, & ibunt de virtute in virtutem teste Dauī. psal. 83. veluti per gradus, quoniā virtus quibusdam gradibus augetur. c. cum sanctam de pœnitent. distin. 2. virtutes suscipientes per consuetudinē perficiuntur Aristotil. lib. 2. A Etichorū. c. 1. progredientur de fortitudine in fortitu-

IN VERBIS

dinem: ambulabunt imo peruolabunt
viam mandatorum Dei. Psalm. 118. vola-
bunt & non deficient, Esaias. c. 14. iuxta
illud nescit labi virtus quæ augetur pos-
sessione & exercitatione, ait Aristot. ybi
sup. c. 2. in fin.

57 ¶ Si vero aliquod sinistrum de aliquo
ex clericis audiat, eos instruat, nec de-
bet res incognitas illis imputare. cap. si
quid vero. 86. dist. c. licet Heli. de simon.

58 ¶ Quia facilis est qui de facili credit.
c. incunctis. 11. q. 3. l. sicut. C. de fide. in-
strum. Neq; debet esse nimis credulus,
vt traditur per Bart. & Angel. l. 1. §. fecis-
se. ff. de eo per quem fact. erit.

59 ¶ Credulitas enim quæ causatur ab
eo quod quis aleuibus, & forte paucis au-
diuit dānabilis est, & facilis & lenis, ac te-
meraria dicitur. notat glos. 2. in. c. inquisi-
tione de sentēt. ex cōmunicat. sed deber
esse probabilis quæ ex veris signis habea-
tur, & per quæ signa & per quos gradus
quis ad probabilem credulitatem indu-
catur late per Marian. Socin. in repet.
cap.

A METROPOLIT. VERO. 76
cap. fin. de iure iuran. in. 3. prim. articul.
& dicit Cicer. 1. offic. ab his, qui iudica-
turi sunt, fugiendum est, ne incognita
pro cognitis habeant, hisq; temere as-
sentiant.

- 60 ¶ Et Prælati potius delectatur opi-
nionē bonæ famæ circa subditos, quam
eorum infamia. cap. licet de accusat.
Nam præstātius est privilegium bonæ fa-
mæ, quā male opiniones, arg. text. in. c.
cū in iuventute de purgatione canonic.
In tātū Prælati in hoc debēt esse circun-
specti circa famam clericorū quod dicit
Pap. Nicol. quē refert grat. c. in scriptu-
ris. 96. distint. in scripturis narratur Cō-
stantinū Imperatorē dixisse, vere si pro-
prijs oculis vidissem Sacerdotem Dei
peccantem: chlamidem meam expolia-
rem, & cooperirem cū ne ab aliquo vide-
retur. Qua propter si de Domini Sacer-
dotibus aliquid contigerit vos audire,
quod confusionē pijs mentibus ingerat,
debentes imitati filios pudoratos Noe,
qui cooperierunt verecūdiā paternam,

IN VERBIS

& sic meruerunt benedictione affluentī repleri.

61 ¶ Propter quod tenetur Iudex occultū peccatorem abscondere. Ioan. Neuſan. in ſil. nuptial. lib. 3. num. 37. allegat. c. p. ſi peccauerit. 2. q. 1. Nam dū ſtudes correctioni, parce pudori. Ita refert Auguſt. dixiſſe. Sunt nōnulli Prælati, qui potius ꝑ cuſſores, quam paſtores nēminādi ſunt vt in Concil. Trident. ſeſſ. 13. c. 1. de reformat.

62 ¶ Chriſtus Dominus Petro peccatori cōmiſſit Eccleſiam, vt ſua culpa diſceret qualiter alijs miſereri debuifſet.

63 ¶ Et ꝑc Bern. ad Eugenium dicit agra ua ſubditos non ferro, ſed verb. Montalu. gloſ magn. l. 17. tit. 6. lib. 3. for. ll.

64 ¶ Ideo rex apum non habet aculeum, quo poſſit pungere, ſicut cæteræ apes ꝑū gunt Guil. Bened. in repet. c. Raynūtiſ. verb. condidit. 1. n. 58. cū ſeq. de teſtam.

65 ¶ Sunt nonnulli Prælati dicentes ſi aliquis de rectore ſeu clericis aliquid ſciat, dicat mihi, ego nanqꝫ crudeliter & ſine miſeri

A METROPOLIT. VERO. 77

misericordia púniam, nihil aliud desiderant scire laici.

66 ¶ Nam' vt in plurimum laici oppido clericis in festi existunt. c. laicos. 2. q. 7. c. clericis. de immunit. Ecclesiarum lib. 6

67 ¶ Nec concordat bene cithara cum psalterio. c. diuersis, de clericis coniug. imo laicorum accusatio in clericos audiri non debet. cap. sicut. & c. sequent. de accusatio.

68 ¶ Vnde cū aliquibus de electis bonis prudentibus & honestis atq; fide dignis iure de parrochia inquirere debet.

69 ¶ Nec debet passim recipere cartulas quas frequēter rustici contra suos rectores clanculum offerunt. c. sacerdotibus. II. quæst. 1.

70 ¶ Sed si forte Visitatori id quod apostum est in cartula credit probabiliter, debet ab illo quærere, an talis sit de illo excessu infamatus publicè. Et si respōdet, quod non, ei imponat silentium. c. si peccauerit. 2. q. 1. c. nouit de iuditijs. Si vērō dixerit quod sic, quærat qualiter scit si

K 5 dicit

IN VERBIS

dicat quod audiuit, quærat à quibus & à quo.

71 ¶ Nam propter dicta paucorum non debet dici infamatus. c. inquisitionis, in fin. de accusatio.

72 ¶ Quærat etiam à quibus audiuit, vtrum à maleuolis, vel maledicis, vel incolis, vel vilibus quo casu non procederetur contra talem. De materiâ vide notata in. c. qualiter & quando, de accusat. & ibid. dd.

73 ¶ Huiusmodi autem inquisitio quæ fit per Prælatū visitantem, vocatur præparatoria, & non solennis. Et ideo in ea nulla coactio aut exactio iuramenti fit, quoniam regulariter talis Visitator non habet iurisdictionem in puniēdo vt in. c. 1. §. sane. de cēsis. lib. 6. & dicit Rob. Mar. de ord. iudic. 6. p. n. 14. vbi de hoc latissime quod ista inquisitio per Visitatorem de moribus & idoneitate clericorum ex officio facta, solum fit ad correctionē, & pœnitentiā imponendam nō autem ad effectū puniendi, nec ei est in dicenda pur-

A METROPOLIT. VERO. 78

purgatio. Abb. in. d. cap. qualiter. nu. 29.
Nam vanæ voces populi non sunt audiē
dæ. c. Osius de electione.

74 ¶ Et populus cum male monetur, est
docendus, non sequendus. c. docendus.
62. dist. Bart. in. l. de minore. §. tormenta
ff. de quæstion. Marian. Socin. in. d. c. qua
liter & quando artic. 9.

75 ¶ Si autem delicta sunt notoria Visi
tator debet corrigere, in fligendo pœ
nam debitam pro illis, vt in. d. c. i. §. sanc
ibi notoria.

76 ¶ Quæ autem dicatur pœna debita,
debes intelligere de illa, quæ à canone in
stituta est, quæ aliquādo cōmutatur pro
pter aliquas causas, tex. est iuncta glos. in
l. hodie, ff. de pœnis. Bart. in. l. quid ergo.
§. pœna grauior. ff. de his qui notātur in
famia. Refert. Robert. Mar. Specul. aur.
fol. 102. n. 65. p. 4.

77 ¶ Si autem delicta notoria non sunt,
debes attendere, an infamia orta est,
sed non tanta per quam non possit
perueniri ad solennem inquisitionem
aut

IN VERBIS

aut talis est orta infamia per quam legitime ad solēnem inquisitionē deueniri potest. Primo casu arbitror quod siue sit Episcopus siue Archiepiscopus etiā dioceses suffraganeorum visitans, siue alius quicūq; Ordinarius Visitator quod hūc modum seruare debeat.

78 ¶ Si rectorem pœnitus ignarum inueniat, dabit illico adiutorem. Si tamen ignarum non crasse sed leui ignorantia reperiret, ipsum instruet vel sibi mandabit quod ad magistrum accedat, per quem instruatur vt in Concil. Trid. sess. 21. c. 6. de reformat. vbi dicit.

79 ¶ Illiterati namq; & imperiti Rectores minus apti sunt sacris officijs & ignorantia.

80 ¶ Vt habetur in Concil. Toletano est mater cunctorum errorum maxime Sacerdotibus vitanda, qui docendi officiū in populo Dei susceperunt. c. ignorātia. 38. distin. teste Paulo ad Timot. 1. cap. 4. Attēde lectiōni, & exortationi doctrinæ & semper in his per mane.

Aliter

81 ¶ Aliter si cæcus cæco ducatum præster ambo in foueam cadunt. Math. 15. Et malum est si offeratis animal cæcum ad immolandum. Cæcum animal offert qui ordinat in doctum, magistrumq; facit, qui vix discipulus esse poterat. c. Sacerdotes. 49. distin.

82 ¶ Ita tamen poterit suspendere clericos in capaces & minus idoneos, vt in altari, aut aliquo ordine non ministrent. Concil. Trid. sess. 14. c. 3. de reform. si autem Rector scit officium suum licet sit ignarus an debeat repelli. Archid. c. placuit. 10. q. 1.

83 ¶ Idcirco in causa habilitatis & in habilitatis appellatio non conceditur. Concil. Trid. sess. 13. c. 1. de reform. ante fin.

84 ¶ Quia peccant tales indignos promouentes, & promoti. glos. verb. honorem clem. 2. de magist. Cosm. in pragm. Sanct. verb. discipulos. tit. de collationibus. §. item vt de cætero.

85 ¶ Et in tantum hoc est verum quod ratione defectus, scientiæ irregulares sunt

IN VERBIS

sunt. c. præcepimus. 34. distin. c. illiteratos. 36. dist.

36 ¶ Et literis carens sacris officijs præesse non potest.

7 ¶ Si vero de alijs excessibus inueniret infamatum, vocabit eum, & narrabit sibi quæ de ipso de lata sunt, & acriter corriget sub iungendo aliquam legitimam causam, sibi tunc circa poenam infligendam gratiani faciat, cōminando quod diligenter animaduertat, ne aliàs tales excessus committat. Quod si secus fecerit acriter puniet, & ostendat ei quandā benignitatem, quæ potissimū in correctione adhibenda est.

88 ¶ Cum correctio ad actum exteriorē charitatis & iustitiæ pertineat, secundum ea quæ late traduntur per doct. in. capit. nouit de iuditijs, & iuxta illud Iacob. Apostol. capit. 5. dicentis qui conuerti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ saluabit animam eius à morte: Tradit Bernard. super Cantic. sermo. 64. & Anselmus super Epistolas

A METROPOLIT. VERO. 80

las ait ob hoc enim studere debemus
vt eos ad pœnitentiam conuertamus.
Castro de iusta. hæreticorum punitio.
lib.1.c.18.in princ.col.2.

89 ¶ Et aduertat Visitator qualiter fa-
ciat reprehensionem, ne fiat publice.
Nam si vituperet publice clericum aut
eum impropere, diceret, fac melio-
rem, vitam, quam antea fecisti, tunc re-
manet infamis. l. interlocutio. C. ex qui-
bus caus. infamia irrogatur Azo. in
sum. eod. tit. num. 3. l. 2. tit. 6. p. 7. ibi di-
xesse publicamente a alguno que fizies-
se mejor vida de la que fazia, non juzgã-
do mas castigandolo.

90 ¶ Specialis inquisitio est per quam
specialiter de certis personis & crimini-
bus inquiritur, & hæc fieri non debet,
nisi præcedat infamia, quæ vicem accu-
satoris obtinet. d. c. qualiter & quando
de accusat.

91 ¶ Sed in crimine hæresis inquiri po-
test propter solam suspicionem, et si dif-
famatio non præcedat vt asserit Por-
zinibus

IN VERBIS

zinibius tractatu. de lamijs. n. 88. quē refert & sequitur Iacobus septimacensis de catholicis instit. c. 43. n. 5.

92 ¶ Si autem infamia talis orta est per quam legitime ad solēnem inquisitionē perueniri possit, & debeat, speculator. tit. de inquisitione. §. Viso. n. 38. si Visitator sit Archiepiscopus, vel alius qui visitet subditos mediatos, & non immediatos ordinarij immediatos ipsorum infirmatorum vt super his solēniter inquirāt denuntiabit, si viderit expedire, tex. in d. c. 1. §. sane de censib. lib. 6.

93 ¶ Si vero talis visitatus sit subditus immediatus Visitatoris quo ad correctiōnem, & pœnam imponendam, Specul. vbi supra. n. 23. dicit quod tunc Visitator eum ad se vocabit dicēs ei, amice Deus omnipotens, vt nos à præcipitandæ sententiæ prolatione compesceret, cū omnia nuda & aperta sint oculis eius, mala tamen Sodemæ noluit audita iudicare, nisi prius manifeste cognesceret, quæ dicebantur: Vnde ait Genes. 18. descendā, scilicet

A METROPOLIT. VERO 81
scilicet mittendo angelos meos & vide
bo vtrum clamorem qui venit ad me o-
pere compleuerint, an non vt sciam sci-
licet tāquam iudex. c. Deus omnipotēs,
2. q. 1. Cum igitur omnis Christi actio no-
stra sit instructio vt. c. exemplum, 12. q. 1.
c. Significasti de election. ipsum exem-
plum quantum adest possibilitas intēdo
imitari. Licet ergo multa sinistra de te
pluries, & a pluribus mihi sint à fidedig-
nis & idoneis nuntiata, quæ vergente
conscientia vltèrius nequeo dissimula-
re, in ea tamen diuino ductus exemplo,
non ad plenum credo. Nec me mouent
ad condenandum, nisi de ipsis prius mi-
hi probatione constiterit luculēta. Nam
& si ille villicus de quo in euangelio legi-
tur fuisset apud Dominum infamatus,
quasi dissipasset bona eius, audiuit tamē
à Domino, quid hoc audio de te, redde
rationē villicationis tuæ iam enim hoc
probato, non poteris villicare Lucæ. 16.
hæc omnia probantur in. d. c. Deus om-
nipotens. 2. q. 1. & in. d. c. qualiter & quā-
do de

IN VERBIS

do de accusationib. & c. i. de postul. præ
lat. c. si quid verò. 86. dist. c. licet Heli. de
simon. c. fin. de collusio. de tegēda. Et id
circo super his volo inquirere veritatē,
& sic tolēnem faciat inquisitionem, &
aduerte vt per Spec. vbi supra.

94 ¶ Quod si Visitator probaret aliqua
super quibus nō est infamatus, nō esset
propterea puniendus, allegat Tanē. idē
dicendum si testes dicant de occultis,
tunc non puniuntur rei vt. glos. penul. c.
qualiter & quando el. i. de accusatio.

95 ¶ Et in istā inquisitione quæ fit ad cor
rigendum & puniendum exigit inquisi-
tor iuramentū glos. verb. coactione. §. fa-
ne in. d. c. i. de censib. lib. 6. Et sic ex præ-
dictis patet late expeditum primum mē-
brum de Visitatione clericorū & perso-
narū ecclesiasticarū, & locorū eorūdem.
Expedita ergo examinatione & diligēti
inquisitione clericorū & laicorū ecclesia-
sticorū quā Visitator prima die sui adue-
tus ē sero faciēda. Debet Visitator popu-
li visitationē facere quā sic facere debet.

Sequen

A METRÓPOLIT. VERO. 82

96 ¶ Sequenti enim die de mane populo vocato prædicabit verbum Dei dicendo fidem, & articulos fidei et vitia mortalia detestando tam in temporalibus quam in spiritualibus propter maximū illorum periculum, & sic merito illa fugiant, & ab illis abstineant. Et quod quisq; fieri nollet, non faciat alteri: Et quod resurrectionem spectent, & quod diem iudicii timeant. Et vt se continue in bonis operibus exerceant. cap. placuit. 10. quæst. 1. Domin. c. 1. §. de niq; num. 5. lib. 6. de censib. Et esset vtilius si expedita de sero clericorum visitatione super esset tempus, quo inquireret, quæ in populo essent reformanda & corrigenda, sin autem de sero facere non posset sequenti die summo mane illud adimpleat.

97 ¶ Proposito enim verbo Dei vt supra diximus Prælatus visitans à clericis etiam laicis honestis bonæ famæ catholicis, & Dei timorosis quos poterit ad id vocatis inquirere debet de vita &

IN VERBIS

conuersatione & moribus laicorum.

98 ¶ Negari non potest quim iniqui gerat officium visitandi qui volens facere inquisitionem contra aliquem velit instrui ab inimicis suspectis, aut inquisito odiosis vt notat Dialog.relat.ca.59.p.3. n.16.allegat.l.4.titul.15.lib.2.ord. in fin. Idem dicendum si inquiritur tantum de improbe gestis,nam debet etiã fieri de bene gestis allegat.l.57.§.61.in pragm. & in.c.4.iudicium residentie in dictis regijs pragmati. Veritatem enim tenetur inuestigare,& vndecũq; eruere. allegat. l.2.vbi glos.et Bart.C.de Edendo.Etiam partibus inuictis,in criminalibus allegat glos.in authent.de tabellio,in princip,& in l.3.§.si tibi.ff.de conditi.ob turpẽ causa.l.2. C.de abolition. Ne ipse faciat litõ suam Amod.de Castello de syndicat. n. 157.Vtrum diligenter & congruis & debitis horis & diebus veniat ad Ecclesiam & diuinis officijs inter sint.c.Ioannes de homicid.Concil.Trident.sess.25.c.in super hortatur de delectu ciborum.

Et an

A METROPOLIT. VERO. 83

99 ¶ Et an semel confiteantur in anno,
& eucharistiam sumant in paschate. c.
omnis, de poenitent. & remis. c. & si non
& c. frequentius de consecratio. dist. 2.
Nam Fel. in Rubric. de hæreticis & in. c.
ad abolendā. n. 2. cod. tit. Carrerius. tra-
ctat. de hæret. n. 37. dicunt q. non sumes
eucharistiam per annū præsumitur hæ-
reticus. Qui vero negauerit omnes fide-
les in ætate discretionis constitutos te-
neri singulis annis ad cōmunicandum
anathema sit. Concil. Trid. sess. 13. c. 9.

100 ¶ Et debet monere populum vt fre-
quenter ad suas parrochias, saltem die-
bus Dominicis & maioribus festis acce-
dant. Concil. Trid. sess. 22. c. de obseruan-
dis & euitandis in celebr. missæ. in fn.
de quo per glos. in clem. de excessibus
prælatorum. Vbi Card. Zab. num. 5. loa.
de Imol. n. 7.

101 ¶ Ista monitio vt parrochiani inter-
sint diuinis debet esse trina vt per Ferdi.
Pacz in rep. c. missas de consecr. dist. 1.
n. 134. cum seq.

IN VERBIS

- 02 ¶ Parrochiani etenim tenentur in festiuitatibus præcipuis anni, scilicet in paschate Natalis Domini A Epiphania, Ascensione Domini, Pentecostes & alijs relatis in. c. si quis etiam de Consecratione dist. r. adesse diuinis in parrochia. Firmat Turre cremat. c. missas de Consecrat. distin. ead. n. 4. Refert & sequitur idem Ferdin. Pacz vbi sup.
- 103 ¶ Et vtrum sciant, aliquos esse coniunctos coniunctione matrimonij incestuosa. c. consanguineorum. 3. q. 4. hodie tales si scienter contraxerunt sunt excommunicati ipso iure, clem. eos, de cons. & affinitate. Et tale matrimonium non valet. cap. non debet de Consanguin. & affinit. Nauar. in manual. cons. cap. 22. num. 41. & careat spe dispensationis consequendæ. Consil. Trident. sess. 24. cap. 5. de reformat. matrimon. qui à visitatore sunt denunciandi publicandi & euitandi Frias in tract. visita. cap. 26. col. 1. de los despesados, o casados en grado prohibido.

Et vtrum

- 104 ¶ Et vtrum sint aliqui oculta conuenticula celebrantes. c. i. cum ex in iuncto. de hæretici. l. conuenticula. C. de Episcop. & cleric.
- 105 ¶ Item alij qui nouum ordinẽ aut religionem inuenerũt, vel assumunt habitum nouæ religionis. capit. fin. de religiof. domibus, cap. i. eod. tit. lib. 6.
- 106 ¶ Item inquirat Prælati si sint ibi aliqui viri scelerati, aut adulteri. cap. i. de officio. ordin.
- 107 ¶ Item vtrum sint ibi blasphemij. cap. 2. de maledicis, veluti escupir hazia el cielo con saña, o herir las paredes de la yglesia. l. 5. tit. 28. p. 7. reniego de la fe, reniego de la chrisina que recebi, pefe a Dios, por vida de Dios, reniego de Dios no à poder en Dios, & multis alijs blasphemijs Couar. in cap. quamuis pactum de pactis. lib. 6. p. 1. rele. c. §. 7. n. 9. Et de istis vituperijs aut cõuicijs in diminutione honoris diuini, vel in cõtumeliã creatoris dictis, & maxime quando ad inquisitores hæreticorũ spectet vide Castro,

IN VERBIS

& Simanc. de catholic. instit. c. 8. Sot. de iustit. & iur. lib. 8. q. 2. arti. 3.

108 ¶ Si blasphemus fuerit absolutus sacramentaliter, non liberatur à pœnis iudicialibus, nam absolutus sacramentalis nullo modo excusat à pœna iudiciali. c. de his. de accusatio. Nam iste non solū peccat in Deum, sed & in totam rem publicam, quidquid dicat Philippus. decius consil. 137. & alij Doctores.

109 ¶ Item quærat an sit discordia inter aliquos homines. c. i. de tregua. & pac. & c. placuit. qui tex. mirabilis est. Secundum Panormi. c. fin. nu. 2. de maior. & obed. Idem in. c. cum pridem. de pact. n. 6. Vbi dicit quod si partes diu litigassent, hoc casu potest iudex eos compellere ad cōcordiam atq; transactionem, & dicit cōmunem opinionem Anton. de Padill. in rubric. de transacti. num. 14. tex. c. præcipimus. 90, distin.

110 ¶ Item si sunt aliqui exercentes vsuras seu baraterias prauas. c. quicumq;. 14. q. 4. c. quoniā de vsuris nam vsura prohibita est

A METROPOLIT. VERO. 85

est iure naturali & diuino, ostēdit Coua.
lib. 3. var. c. 1. n. 5.

111 ¶ Item quærat an aliqui committāt sa-
cilegium. Bern. diaz. de luc. prax. cri-
minali. cap. 81.

112 ¶ Item quærat an feriæ solēnes seruen-
tur. c. fin. de ferijs.

113 ¶ Item moneat vt soluantur decimæ
& primitiæ de decim. per totum.

114 ¶ Item an sint aliqui cōiugati habitan-
tes sub eodem tecto ante benedictionē
sacerdotalem in templo suscipiendam,
quibus coram notario præceptum fa-
cient vt intra tempus breue benedictio-
nem nuptialem recipiant sub pœna ex-
cōmunicationis. c. sacro de sentent. ex-
cōmuni. c. Cum sit medecinalis. cod. tit.
lib. 6. nam vt dicit Augustin. lib. 4. suarū,
confessio, & trahitur. 27. q. 2. c. institutū
est per totum, institutum est vt sponsæ
iam. Factæ non statim tradantur, ne vilē
habeat maritus datam, quam suspirauit
sponsus dilatam, & quod ante matrimo-
nij consumationem teneantur benedi-

tionem ecclesiæ suscipere, patet in decretis. 30. q. 5 per totum. Concil. Trident. sess. 24. c. 1. de reformatione matrimonij, ibi sancta synodus hortatur, vt cōiuges ante benedictionem sacerdotalem, in templo suscipiendam, in eadē domo non cohabitent.

115 ¶ Chrysostomus super Mattheum, homil. 4. dicit hunc morem seruabat antiquitas, quod sponsæ in sponsum domibus haberentur, refert Gregor. Lopez. glos. verb. del huerrano, l. 19. tit. 16. p. 6.

116 ¶ Item quærat an aliqui coniuges sua voluntate separentur, nam debet eos compellere, vt in eadem domo & lecto cohabitent sub pœna excommunicationis in præsentia notarij, qui si noluerint procedat vsq; ad inuocationem brachij secularis per incarcerationem, vide Fria. in tract. de visitatione; col. 2. in pr.

117 ¶ Item quærat an in parrochia sint concubinarij publici. Debet præcipere eis vt separētur præsente notario aliter
excom

A METROPOLIT. VERO. 86
excōmunicentur vt in Conc. Trid. sess.
24. c. 8. de refor. matrimonij, vbi dicitur
quod ter fiat admonitio etiā ex officio.

118 ¶ Potest etiam iudex ecclesiasticus cō
pellere adulterum vt abiuret adulterā
seu concubinam, Abb. in. c. cum haberet
de eo qui duxit in matrem. quam poluit
per adult. num. 2. Nec debet postea eos
absoluere absq; abiuratione de non am
plius redeundo. Abb. in, c. intelleximus
de adulter.

119 ¶ Licet ista abiuratio nō habeat locum
in clericis. c. clericos de Cohabitat. cle
rico. & mulier.

120 ¶ Et aduertat Visitator qualiter proce
dit cōtra aliquā concubinā cōiugatā, cō
tra quā procedat cū cautela nam si mari
tus sciret vxorē suā accusatā esse de con
cubinato, forte occidere eā, vel amasiū,
& iudex procedat secreto modo, ne cau
sa cōdēnationis exprimat in sentētia. Vi
de Calagurritanū Episc. ī sua praxi. cano
nic. c. 79. quē sequitur Petrus nuñez de
Auēd. de exequend. mand. c. 26. p. 2. n. 2.

Item

IN VERBIS

121. ¶ Item Visitator aduertat vt obstetricæ compareant, & ab eis quærat qualiter officium perfecte faciant, debent namq; scire baptismi formam.
122. ¶ Nam minister baptismi est quilibet viator vt dicit Aureol. dist. 5. q. 1. quæ refert & sequitur. Angel. in sum. verb. Baptismus. 5. Quod intellige tempore necessitatis. c. in necessitate & c. constat. de consecration. dist. 4. c. neq; 1. q. 1. & dicit tex. in. c. mulier de consecrat. distin. 4.
123. ¶ Mulier quamuis docta & sancta non præsumat aliquos baptizare nisi necessitate cogente. in obstetricibus requiritur & experiētia & sciētia, & habetur Exod. c. 1. ibi nō sunt hebreæ sicut Egip̄tiæ mulieres, ipsæ enim obstetricandi habent scientiam, Greg. lopez. glos. verb. muges. l. 17. tit. 6. p. 6. Vbi dicit quod confert vt ad protomedicos regni, istarum sicut & medicorum examinatio cōpetat allegat. l. 1. vers. sed obstetrices. ff. de varijs & extra ordinar. cognition. l. item si obstetrices. ff. ad legem. Aquil. Quæ si ignorant

A METROPOLIT. VERO. 87
rant formam baptismi peccant mortali
ter Palud. in. 4. dist. 5. q. 2. & Anton. 3. p.
tit. 14. c. 13. sequitur Naua. in man. confes.
cap. 22. n. 7. Hodie obstetrices non exa
minantur. Alonso de Azevedo in reper.
tor. de todas las pragm. capit. de Cort.
lib. 5. tit. 15. §. 3. l. 1.

124 ¶ Item quærat an sit aliquis vel aliqua
mulier superstitiosa quæ carminat in fir
mos aut pueros, si nihil superstitiosum
dicit, aut facit. Sed tantum utitur licitis
precibus, sicut per passionem & crucem
& similia non est peccatum mortale, sed
non debent consuli nisi discretis perso
nis vel religiosi, quia communiter istæ
mulieres superstitiones inmiscent. An
gel. in sum. verb. superstitio. n. 9. Nau.
in man. c. 11. n. 36. S. Thom. 2. 2. q. 96. ad
quartum. glos. fin. l. fin. tit. 23. p. 7. Vbi di
cit quod licet per preces sacrorum ver
borum procurare salutem, vel alia utilia
dummodo habeatur solum respectus ad
sacra & ad virtutem diuinam. Ensalma-
dores non videntur prohibiti, nam. l. seu
pragm.

IN VERBIS

pragm.88.regni, dicit quod examinentur, in compilat. Dida. Petez. hodie autē non examinantur; petic.124. cortes de Madrid, anno de 63. ergo si examinātur non videntur prohibiti.

125 ¶ Item quærat an sint sortilegi, & diuinatores, & malefici, & venefici, quōs debet deshonestare, vt puta mitrañdo, vel ponendo ad scalām cū vituperiō, & eos de diocēsi eiicere, tex.in, c. Episcopi. 26. q. 5. Abb.in. c. 1. de sortilegijs. n. 2. allegat. Abil.in, c. 53. prætorū verb. castiguelos. n. 3. vbi dicit quod ipse fecit eos verberari cum mitris.

126 ¶ Item debet inquirere an pauperes sint, & orphani, & aliæ personæ miserabiles veluti viduæ in aliqua necessitate cōstitutæ vt subueniantur. c. est probanda, c. non satis. 86. distin. c. quoniam, c. apostolicis. 16. quæst. 1.

127 ¶ Item audire debet omnes causas & quærelas ad forū suum pertinentes, spectantes de iure ad forum ecclesiasticum cap. inter cetera, cap. conquærente de officio

A METROPOLIT. VERO. 88
officio iud.ordin.c.cum Episcopus eod.
tit.lib. 6.

128 ¶ Item si aliqua delicta notoria inue-
nerit, quæ ad ecclesiasticam cognitionē
dumtaxat pertainent, idem erit dicen-
dum si delicta sunt mixti fori, & qualiter
cognoscantur. Crimina esse mixti fori,
declaran doctores in. cap. cum sit gene-
rale, de for. cōpeten. & per Marian. Soc.
ibid. num. 26.

129 ¶ Si autem sunt delicta fori secularis
dumtaxat, arbitror, quod ecclesiasticus
nō poterit de se impedire, quamvis sint
notoria. Quoniam de talibus nec me-
diatam nec immediatā iurisdictionem
habet.

130 ¶ Pro complemento quero an laici
possint visitari per ecclesiasticum iudi-
cem, l. 4. tit. 22. p. 1. ibi, puede visitar los
Obispos e Prelados de su provincia, e
los cabildos de las yglesias cathedrales,
e las yglesias e los pueblos de ellas, e los
monasterios e yglesias, e los cabildos cō-
uentuales, y todas las otras yglesias e
lugares

IN VERBIS

lugares religiosos que son fechos à ser-
uicio de Dios, e los clerigos e los legos,
Istam quæstionem tangit. Dom in. in .c.
Romana. de censibus. lib. 6. nu. 7. Grego.
lopez. glōf. 3. in. d. l. 4. vbi dicit aduerte ta-
men quia. Ioan. Andr. & post eum Car-
din. videntur velle quòd per prælatos
ecclesiasticos non debeant visitari nisi
loca ecclesiastica, & familiæ ecclesiasti-
cæ: vnde infert, quod cum mercenarij
& similes qui habitant cum personis ec-
clesiasticis non censeantur de familia
ecclesiarum capit. per exemptionem, &
e. pen. de priuileg. lib. 6. merito non de-
bent visitari: ergo longe minus populi,
& puri laici. Pro quo & facit, quia si aliud
diceremus, sequeretur, quòd prælati ec-
clesiastici iurisdictionem. in laicos vsur-
pare viderentur, quod fieri non debet. c.
nouit. de iudicijs. c. quoniam. dist. 10. c.
cum aduerum. 9. 6. distin. Vnde dicit
Ioan. Andreas vbi supra, post Frânciscum
Vercelle. quod rex. dist. 1. c. 1. de censib.
lib. 6. permittens in hoc visitationem lai-
corum

A METROPOLIT. VERO. 89
corū, debet intelligi respectu matrimo-
niorum, & criminum ecclesiasticorum,
pro quibus corrigendis poterit visitan-
do etiam contra laicos inquirere, non
alias. Idem Frias. tractatu de visitat. c. 16:
Ioan. vero de Imola quē refert Domin;
ibi, & Marianus Socin. in tractat. de visi-
tatione, col. 4. dicit. Quod de omni cri-
mine poterit visitare cum istud fiat ex-
tra iudicialiter per modum fori pœnitē-
tialis, quod Dominicus ibi admittit, dū-
modo visitans non procedat ad finem
pœnæ imponendæ, & allegat. c. placuit.
10. q. 1. & sic videtur quod possit proce-
dere ad finem pœnitentiæ & correctio-
nis, non ut aliqua pœna imponatur. Et li-
cet delicta laicorum sint notoria, si illa
non sunt ecclesiastici & mixti fori, sed
fori duntaxat secularis, non poterit se
Visitator impedire, cum ad superiorem
secularem iudicem non ad ipsum perti-
neat, suplere negligentiam iudicis secu-
laris. Iudex ecclesiasticus vero dicit glo.
de pacific. possessoribus. §. ordinarij in
M pragm.

IN VERBIS

pragm. Sanct. col. 2. in fin. quòd in materia peccati procedit contra omnes tam clericos quam seculares, & legitur & notatur in. c. nouit de iudicijs. & c. 1. de cōuersion. coniungat.

131 ¶ Quamuis enim Archiepiscopus visitans possit notoria delicta clericorū corrigere: tamen hoc potest ex eo, quia super illis potest notari ordinariorum negligentia, quam Archiepiscopus potest & tenetur supplere, vt dicit. tex. in. d. c. 1. § sane. lib. 6. & dicit Marian. Socin. in. d. tract. de visitat. lib. 10.

132 ¶ Quòd non cōtingit in terminis prædictis, eo quod ab superiorem secularē pertinet, supplere negligentiam secularis inferioris, & non ad ecclesiasticum si modo superiorem secularem recognoscit. Secus si non recognoscat, secundum ea quæ late diximus in. c. licet de foro competent. Eo autem casu quo superiorem ecclesiasticum cognoscit, qui illius inferioris negligentiam supplere potest. Idem arbitror, quod debeat denuntiare

A METRÖPOLIT. VERO. 90
nuntiare tam ordinario quam superiore:
riori:

133 Sed quomodo hoc faciet, cum posset
exinde sequi mors aut membri mutila-
tio, & sic talis incideret in irregularita-
tem. dist. 50. c. clericorum, & c. sicut dig-
num, & c. penult. de homicidio, & dixit
in. cap. ad audientiam de homicid. in. 7.
princ. quod talis denunciatio fiat sub pro-
testatione de qua in. c. 2. de homicid. lib.
6. Si vero solum de talibus delictis labo-
ret infamia, si sint delicta dumtaxat ad
forum ecclesiasticum pertinentia, illa de-
nuntiabit prælatō ordinario ut per eam
contra tales infamatos inquiret. Si vero
sunt delicta mixti fori, tunc si tales infa-
mati sunt sibi immediate subiecti, quia
forte est Episcopus qui alienam visitat
diocesim vel similia, tunc prælatus ordi-
narij locorū ut super his solēniter inqui-
rat, denunciabit, si viderit expedire. Sed
utrum denunciabit etiā seculari potestati,
dicendum est ut sup. & idem faciet, si a-
liquem reperiret infamatum, solum

IN VERBIS

de crimine temporali seu seculari. Si vero reperiret aliquem infamatum, sed infamia non est tanta quod possit ex ea fieri solēnis inquisitio, tum serua formam quam dedimus de clericis.

134 ¶ Facta autem huiusmodi inquisitione & examinatione, faciliter poterit intelligere quæ sint quæ prædicanda ad populum, reprehendere, corrigere, & reformare debeat. Si vero quisquam aliquam denuntiationem fecerit quem ordinem seruabit.

135 ¶ Attende prius quod vt dicit Hostiēs. Denuntiatio est criminis alicuius apud iudicem sine inscriptione legitime facta delatio, ad pœnitentiam per agenda vel aliam pœnam legitimam imponendam, vel etiam ad vtrumq̃. Et de ista denuntiatione qualiter & a quo fieri possit vide Spec. de denuntiatione.

136 ¶ Per viam denuntiationis igitur ad iudicium peruenitur. Robert. Marant. in Specul. de denunt. num. i. quam sic concipies.

En tal

¶ En tal yglesia de la ciudad de Senilla à tres dias del mes de Febrero de 1578 años en presencia de mi. N. Notario Apostolico y de la santa visitacion ante el muy magnifico y reuerendo señor. N. Visitador general &c. Parecio presente. N. vezino dela dicha ciudad de Senilla: y dixo que por descargo de su consciencia, y con zelo de aprouechar à la salud espiritual de su próximo, y por no caer en las censuras y descomunión por el dicho señor Visitador fulminadas, el denunciava y denunció à su merced en como. N. clérigo beneficiado dela yglesia de. N. dela dicha ciudad, era persona que biuia muy dissolutamente en mucho escádalo de su vezindad, y que allende de ser gran jugador de dados tablas y naypes, segun que este deponente le auia visto publicamente jugar muchas vezes en casa de. N. vezino dela dicha ciudad en especial el viernes que se contó veynte y dos dias de Enero, y sabado y domingo siguiente del dicho mes, y otras muchas vezes en tablero publico, dinero seco, y que allende de lo dicho estaua en fama publica de ser amancebado con. N.

IN VERBIS

muger soltera, vezina asimesmo de la dicha ciudad la qual el dicho Beneficiado tenia en su casa à pan y manteles como marido y muger, y que este deponente lo sabe, porque los ha visto estar juntos en la dicha casa y. N. vezina dela dicha ciudad auia dicho à este deponente, que en tal dia los auia visto estar solos y juntos en una cama. &c. y que desto y de otras cosas mas feças y mal sonantes perpetradas por el dicho Beneficiado, podra ser informado el señor Visitador de fulano, y fulana, y firmolo de su nombre. Por el consiguiente vernà otro testigo è dira lo mesmo.

- 137 ¶ Si tale delictum fuerit probatum per denuntiationem debet Visitator vocare denunciatum, qui si fuerit contumax nõ comparèdo, procedit contra eum vt in c. Veritatis de dolo & contumac. tunc Fiscalis accusat suam contumaciam, & excommunicatur qui si etiam persenerauerit, & obduratus fuerit procedit Visitator vsq; ad inuocationem Brachij secularis, vt in. capit. perniciosam. & cap. quoniam

A METROPOLIT. VERO. 92
quoniam de offic. ordinar. c. principes
cum alijs. 23. quest. 5.

138 ¶ Si vero denunciatus vocatus com-
paret, poterit petere dicta & nomina te-
stium. l. 12. titul. 20. lib. 4. fori. cap. quali-
ter & quando el. 2. de accusation. vbi di-
citur quod exceptiones & replicatio-
nes legitimæ denunciati sunt admitten-
dæ. Nam non est consuetudo romanis
quemquam damnare priusquam is, qui
accusatur præsentis habeat accusato-
res, locumq; defendendi accipiat ad
abluenda crimina quæ ei obijciunt.
Etcæter. actuum Apostol. capit. 25. in
medio.

139 ¶ Y dize Frias en el dicho tractad.
de Visitat. capit. 25. & vice versa de su
defension y respuesta, mandara dar
traslado al Fiscal fasta que concluyan
y sean admitidos a la prouança con
cierto termino. Y presentados los
interrogatorios de entrambas partes:
y por el luez admitidos: saluo iure

IN VERBIS

impertinentium, & non admittendorũ.
 Hecha la prouança y mandada hazer la publicacion de testigos con cierto termino e interualo, en el qual recebiças las excepciones legitimas, y defensiones. Concluydo el processo, visto y con diligencia examinado, ordenada la sentencia, pedida e citadas las partes ad vltimum, pronunciarla ha el juez pro tribunali sedẽdo, la qual, o cõsentida o sien do justa, friuolamente appela y por juez admitida, mandara al apelante, que dẽtro de cierto termino competẽte se presente con ella ante iudicem ad quẽ &c. Verdad sea que en las visitaciones y re formaciones hechas en los Monasterios y personas regulares aunque en algo se aya de guardar este estilo y orden judi ciario, pero no ad vnguem vt in. d. c. qua liter & quando & c. olim. de Accusatio nib.

- 140 ¶ Si autem Visitator viderit quod de nuntiatus cognoscit delictum suum, pen sata qualitate personæ & consideratis
 omni

omnibus circumstantijs criminis seu delicti, tunc in libro & in presentia notarii imponat ei pœnitentiam salutarẽ prout saluti eius viderit expedire. c. Deus qui ecclesiam de pœnitent, & remission. c. hoc sit. 26. q. 7.

141 ¶ Et talis pœnitens debet agere multa contraria, sicut & Zacheus fecit qui festinans descendit. Ideo meruit, vt Christus in domo sua maneret luc. 19.

142 ¶ Tunc Visitator videns pœnitentiã denũtiati qui curatur cõtrarijs. c. si quis de pœnitent. dist. 2. Conuocabit amicos & vicinos dicens, congratulamini mihi: quia inueni ouem meam quam perdideram. Luc. 15.

143 ¶ Emendanda enim est iniquitas pietate paterna. l. si mater, C. de in offic. testamento.

144 ¶ Nam paternus affectus omnem vincit affectũ. l. vltimum. in princ. C. de curator. furios.

145 ¶ Cuius expensis debeat fieri inquisitio dicere debet fieri expensis fisci secũ

IN VERBIS

dum Andre. de Isernia in const. iustitia-
rij, la. 3.

146. ¶ Si autem inquisitio fuerit inepta, an
validetur per confessionem inquisiti. Ro-
bert. Maran. in Specul. de ordin. iudicio-
rum. p. 6. n. fin. vbi tenet cum Angel. di-
cens tutius esse quod inquisitus absolua-
tur, & de nouo postea apte inquiratur.

147. ¶ Potest etiam Archiepiscopus visi-
tans prouintiam debita pœna punire, op-
timus tex. in. c. i. de pœnis. lib. 6. Ita intel-
ligo quod Hostiens. tradit in sum. tit. de
officio ordin. §. quid pertinet ad officium,
verb. visitabit autem Episcopus. colū. 4.
ante fin. vbi dicit, quod si viderit aliquos
à mouendos ipsos debet à mouere. c. di-
lectus filius el. i. de rescriptis, & quod ibi
tradunt doct. Si enim crimem à motio-
ne seu priuatione dignum, non esset no-
torium, sed sola laboraret infamia, seruā-
da sunt quæ sup. dixi.

148. ¶ Quid autem dicendum si iudici est
dubiū, an crimina sint notoria, qualiter
debet procedere dicit Inno. quē refert.
Domin.

IN VERBIS

denuntiationem Archiepiscopi vel simili-
lis tenebitur Episcopus inquirere. c. audi-
tum. c. omnibus. 2. q. 4. Et si Episcopus
nolet inquirere, poterit tunc Archiepis-
copus eius negligentiam supplere. arg. e.
cum simus & c. seq. 9. q. 3. Alij dicunt quod
propter eius negligentiam hæc cogni-
tio ad Archiepiscopum non deuoluitur:
quia in canonibus non est hoc expressum.
Et nemo potest plus iuris sibi vendicare,
quam ei per canones sit concessum. c.
duo simul. de offic. ordin. c. conquæstus.
9. q. 3. c. quia cognouimus. 10. q. 3. de quo
per gloss. ante pen. verb. subditis in. c. 1. de
supplenda neglig. prælib. 6. Nec obstat
si dicatur quod secundum hoc, crimina
remanebunt impunita. c. vt famæ de sen-
tentia excommunic. l. ita vulneratus, in
fin. ff. ad leg. aquil. l. licitatio. §. quod illi-
cite. ff. de publican.

152 ¶ Respondeo quod Archiepiscopus co-
pellat Episcopum, quod inquireat, & pu-
niat. Quod potest ratione pacti negligē-
tiæ. Cuiusmodi. 4. dist. c. de his. 12. dist.

Quam

IN VERBIS

denuntiationem Archiepiscopi vel simili
 lis tenebitur Episcopus inquirere. c. audi
 tum. c. omnibus. 2. q. 4. Et si Episcopus
 nolet inquirere, poterit tunc Archiepis
 copus eius negligentiam suplere. arg. c.
 cum simus & c. seq. 9. q. 3. Alij dicunt quod
 propter eius negligentiam hæc cogni
 tio ad Archiepiscopum nõ deolvitur:
 quia in canonibus non est hoc expressũ.
 Et nemo potest plus iuris sibi vendicare,
 quàm ei per canones sit concessum. c.
 duo simul. de offie. ordin. c. conquestus.
 9. q. 3. c. quia cognovimus. 10. q. 3. de quo
 per glos. ante pen. verb. subditis in. c. 1. de
 suplenda neglig. præl. lib. 6. Nec obstat
 si dicatur quod secundum hoc, crimina
 remanebunt impunita. c. vt fama de sen
 tentia excommunic. lita vulneratus, in
 fin. ff. ad leg. aquil. l. licitatio. §. quod illi
 cite. ff. de publican. dicitur.

152 ¶ Respondeo quod Archiepiscopus cõ
 pellat Episcopum, quod inquireat, & pu
 niat. Quod potest ratione pacti negligẽ
 tiæ. C. querũdam. 4. dist. c. de his. 12. dist.

Quam

153 ¶ Quamuis autem Archiepiscopus visitans prouinciā non possit exercere iurisdictionem fori contenciosi, nisi puniendo crimina notoria. Vt dictum est, vel propter impediētem visitationem, glof. Greg. Lopez. Scholio. Iuez ordinatio in fin. l. 10. tit. 5. p. 1.

154 ¶ Tamen potest Archiepiscopus confessionem subditorum suffraganeorum audire, ac absoluerē cōfītentēs, & ipsis pœnitētiās iniungere salutare, vt tex. in. c. fin. de censib. lib. 6. Item poterit dare Archiepiscopus literas indulgentiarum. c. nostro de pœnitēt & remiss. glof. pen. in. d. c. fin. de censib.

155 ¶ Sed quamuis hoc possit, non tamen potest ordinare tales, vt notatur in. c. cū nullus, de temporibus ordinat. lib. 6. secū dum Ioan. And. in. d. c. fin. de censib. Et dicit Lopus. Abb. quod etiam in talibus non potest dare literas cōmendatitiās ad ordines. Sed an Archiepiscopus possit cum talibus dispensare, traditur in. c. ad extirpandas de filijs præsbyter.

156 ¶ Pro maiori autem declaratione requiritur an Archiepiscopus succedat Episcopo ratione negligentiae in eo quod facere debeat. Istam quaestionem soluit. Greg. Lopez, scholio la quinta. l. ii. tit. 5. p. i. allegat. c. cum simus & per illum tex. dicit glos. in. c. pastoralis de offic. ordinat. quam plerique doctores sequuntur. Quod ubicumque Episcopus est negligens in eo quod facere debeat, succedit Archiepiscopus, & sic quod negligentiae Episcopi deuoluat iurisdictionem ad Archiepiscopum. Et dicit Paul. de Leazar in. cap. i. de supplend. neglig. praelat. lib. 6. quod vniuersus mundus tenet hoc, & etiam Domin. ibi & multi relati per Abbatem, in. c. si quis contra clericum de foro competenti. Contra quam conclusionem ita generalem tenent Cosm. de concubin. §. quod si glos. verb. illos, col. i. Abb. ibi & in. d. c. pastoralis in princ. col. fin. de officio. ordin. Vbi ipse firmat regulam generalem in contrarium, immo quod non succedat Archiepiscopis ratione negligentiae

A METROPOLIT. VERO. 96
gligentia regulariter exceptis duobus
casibus. Primus in casu cap. ad reprimen
dam, de offic. ordin. & allegat infra istā
legem ibi el septimo. Secundus casus est
in correctione criminum notiorum
vt in cap. Romana. §. notoria de censib.
lib. 6. Et cum dictis Abbatis transit Fe-
lin. in d. cap. pastoralis, addens quod si à
negligentia Episcopi appellaretur ad Ar-
chiepiscopum, appellatio operaretur
effectum deuolutiui, quod non opera-
retur per viam quærelæ aditus ad Ar-
chiepiscopum, vide Concil. Triden. Sess.
24. c. 20. in medio. Et pro opinione ista
Abbatis contra cōmunem facit dicta. l.
Partitarū ibi los yerros que acaecen, &
adde. l. 9. tit. 9. cad. partita. Est tamen ad-
uertendum quod ea quæ ab Archiepis-
copis & ordinarijs visitantibus secūdam
quod supra diximus sunt seruāda, saluis
semper super hoc rationibus & probatiō-
nibus religiosorū consuetudinibus & re-
gularibus institutis vt dicit. tex. in. d. c. 1.
in fin. de censib. lib. 7.

Vnde

157 ¶ Vnde licet notoria ipsorum religio-
 forum crimina suo iure possit punire,
 quia notatur negligentiam Abbatis, vel
 Episcopi, vt. d. c. i. §. notoria. c. de perso-
 na. ii. q. i. nisi consuetudo esset in cōtra-
 rium. c. accedentibus de excess. prælat.
 Barthol. in. l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff.
 de aqua quotidiana & estiuale. Quæ con-
 suetudo dat iurisdictionem. c. conqua-
 stus. 9. q. 3. l. i. & l. vltima. C. de Emanci-
 pat. liberorum. Tamen primo loco non
 corrigit religiosos, quos correctio, & co-
 ertio primo loco pertinet ad Abbatem.
 c. quanto de offic. iudic. ordinarij. secun-
 dum. Ioan. Andream. in. d. c. i. prope fin.

158 ¶ Nam immediate habent Prælatum
 proprium loco dei. Abb. in. c. pastoralis.
 n. 6. in fin. de offic. ordin.

159 ¶ Monachi & religiosi corrigendi sunt
 misericorditer, & non passim, & nō sunt
 corrigendi, nec detrudendi more latro-
 num in grauem carcerem, glos. verb. Ab-
 bates, la. 3. in extrau. vas. electionis, de cē-
 sibus & exactionibus inter commun.

Audiui

Audiui Cartusienses monachos in hoc crudelissimos in debite deuiantes à precepto misericordiæ.

160 ¶ Et dicit Dominic. in. d. c. i. §. fin. n. fin. de censib. lib. 6. quod licet ad Abbate expectet correctio, si tamen est nimis grauis, de concilio conuentus, idest capiti sui temperanda est idem dicit glos. in. d. extrauag. allegant. text. in. c. nouit, & c. ea noscitur de his quæ fiunt à prælat. c. reprehensibilis, de appellat. Domin. in. d. c. i. §. fin. n. fin. Filipus Francus. in. d. c. reprehensibilis. num. 13.

161 ¶ Gubernatio enim temperata durabilior est Politicorū. 4. c. 12. in fin. Et intelligent Abbates se esse prælatos non percussores, sed diligant monachos tamquā filios, & fratres, claborentq; vt hortādo, & admonendo ab illicitis de terreat. Si autem per humanam fragilitatem monachi peccauerint, tunc seruent illud Apostoli Pauli dicentes, vt illos arguant obsecrent, increpent, in omni bonitate, & patientia : Cum sepe plus erga corripiendos

IN VERBIS

gandos agat beneuolentia, quam austeritas, plus exortatio, quam comminatio plus charitas, quam potestas. Concil. Trid. sess. 13. c. 1. de reform. Prælati regulares cognoscunt de criminibus contra subiectos dummodo non procedatur ad depositionem notat Abb. in. c. quod sedem de offic. ordin. in fin.

162 ¶ In visitationibus ergo religiosorum statuta & consuetudines & eorum correctiones si sunt rationabiles & approbata seruandæ sunt, secundum Ioan. Andream quem refert Domin. ubi supr. nu. fin. Et visitatores monasteriorum magna cum diligentia debent illorum reformationi incumbere. Et ea obseruare quæ in sacris canonibus & in sacro Concilio Trident. sunt decreta sess. 25. cap. 8 cum alijs de regularibus & monialibus.

163 ¶ Hodie monasteria immediata sub protectione sedis apostolicæ tenentur quolibet triennio in congregationem se se redigere ad visitatores eligendos, in quibus

A METROPOLIT. VERO. 98

quibus si negligentes fuerint, tunc Archiepiscopus pōtest tanquā sedis apostolicæ delegatus, pro his causis conuocare, quod si non fecerint, sub dantur Episcopis in quorum diocesi monasteria sunt sita.

164 ¶ Quæro vltimo qualiter Visitator se habeat circa priuilegia & elemosinas & similia, respondeo. Quod Visitator non debet violare priuilegia loci visitati maxime religiosorum vt in. c. 1. in fin. de cōsib. lib. 6. & clem. ad nostrum de censib. Concil. Trident. sess. 25. capit. 20. in fin. Et quantum ad hoc dicit Paul. in. d. clem. quod priuilegia religionis sunt quod intra monasteria per super venientes carnes non comedantur, & quāuis ipsi Visitatores possint fragmenta quæ de ipsorum Episcoporum & suorum familiarium mensis colliguntur, per ipsorum Episcoporum elemosinarios ibi pauperibus erogaret, vt vult text. in clem. 12. de censib.

165 ¶ Panes tamen integros qui de mensa

IN VERBIS

leuantur, vel capones integros vel similes epulas in tactas non potest præfatus elemosinarius inuictis monachis pauperibus erogare, vt probatur à contrario sensu dict. clem. 2. & voluit glos. ibi, verb. fragmenta, & quamuis, tex. loquitur de Episcopis visitantibus, & monachis visitatis: tamen idem arbitror de alijs visitantibus ecclesijs visitatis, propter rationis identitatem. Et quod dictum est de fragmentis procedit siue talia fragmenta collantur de mensa visitatoris seu familiarium suorum vt voluit glosa ibi super, verb. familiarium & sequuntur doct. Itē procedit siue procuratio fiat visitatori ex debito siue gratuito, quia illa talia vtroq; casu videntur donata. vt dicit glosa super, verb. colliguntur. in. d. Clem. 2. & sequuntur doct. Sed aduertendum est quia ista ratio videtur concludere quod etiam de integris possit fieri elemosina, cum illa videntur donata, & si dicerentur, videntur donata quæ ab eis comeduntur, non reliqua, tunc nec fragmenta videren-

A METROPOLIT. VERO. 99

deretur, posse erogari. Vnde dici potest, quod prædicta ratio non procedit.

166 ¶ Et quod non omnium quæ à maioribus constituta sunt, ratio reddi potest. I. non omnium. ff. de legib. vel forte dici potest, quod quātum ad ea quæ integra sunt res quodam modo dicitur integra, quoad fracta scæus. Vtrum autem de talibus fragmentis possit fieri elemosina per Visitatorem seu eius elemosinarium alibi quam in monasterio glos. pen. in dicta Clem. 2. tenet quod non iniicitis monachis sumpto argum. à contrario sensu & sequuntur doct. facit secundum Ioan. de Imol. in. c. cū Apostolica, de his quæ sunt à prælat.

IN VERBIS ETIAM POST

plene visitatā propriam diocesim, non visitetur cathedralis ecclesia, neq; dioceses

sueorum comprouincialium, nisi cau-

sa cognita & probata in Con-

cilio prouinciali.

IN VERBIS

- 1 Commendatio Bene agendi in duobus consistit,
- 2 Propositum Visitatoris debet esse videre optimam rem publicam.
- 3 Res publica dicitur optima, si optime civitas gubernatur.
- 4 Gubernatio optima, si felicitatem recipit.
- 5 Vbi virtus ibi felicitas.
- 6 Felicitatem importat bene agere & bene vivere.
- 7 Perfectum consistit in superantia.
- 8 Reversum est cui nihil de est.
- 9 Dioecesis plene visitata dicitur quando nulla Parrochia remansit in visuata.
- 10 Omnisio modice sollemnitatis non vitiat.
- 11 Visitator quid visitare teneatur.
- 12 Synodo convocato & ibi fieri inquisitio an sufficiat, si non fiat Visitatio.
- 13 Ratio administrationis Reddenda ubi sit.
- 14 Visitator quando non teneatur visitare singula loca.
- 15 Visitatio ubi debet fieri.
- 16 Dioecesi plene visitata, tunc Archiepiscopus visitat provinciam.

- 17 Suffraganei etiam sint diligentes poterit etiam Archiepiscopus visitare diœceses suas & qualiter.
- 18 Archiepiscopus cœpit visitare diœcesim sui suffraganei & ad aliam trã-siuit, an possit redire ad diœcesim inter missam, & quando requiratur eius assensus.
- 19 Mayor pars suffraganeorum si consentiret in visitatione Archiepiscopi, potest Archiepiscopus reuerti, & visitationem complere etiã contradicente diœcesano.
- 20 Archiepiscopus postquam semel visitauerit omnes prouincias siue diœceses, prius requisiti concilio suffraganeorum suorum an poterit reiterare visitationem absq; assensu eorũ & quam prouidentiam in visitationis reiteratione habere debeat & nu. 19.
- 21 Archiepiscopus tenetur annuatim facere cœcilium prouinciale hodie autem qualiter.
- 22 Diffinitio, vt visitatio prouinciæ fiat, cui cœpetit cœcordantibus Episcopis seu discordantibus.
- 23 Archiepiscopus qualiter diffiniat, vt conueniat fieri visitatio prouinciæ.

IN VERBIS

- 24 *Ab aprobatione facta ut visitatio prouintia
fiat, non appellatur.*
- 25 *Suffraganei an possint allegare consuetudinem
quando Metropolitanus vel & iterato visi-
tare suam prouinciam.*

1 ¶ Dicit Aristotel. Politicorum. 7. c. 13.
duo sunt in quibus omnis cōmendatio
bene agendi consistit, Vnum, vt proposi-
tum, ac finis agēdi recte subiaceat, aliud
vt eas actionesquæ ad illum finem ferāt
inueniamus.

2 ¶ Propositum ergo Visitatoris debet
esse optimam rempublicam videre.

3 ¶ Ea autem optima respublica est,
per quam ciuitas optime gubernatur.

4 ¶ Optime autem gubernatur, si felici-
tatem maxime recipiat.

5 ¶ Et tantum felicitatis cuiq; cōtingit,
quantum virtutis. idem Aristot. in. cap. 1
eod. libr.

6 ¶ Et felicem esse consistit in viuendo
& operando, & talis operatio est bene
agere, & bene atq; perfecto viuere.

Et per

7 ¶ Et perfectum consistit in superātia.
Aristot.lib.5.cap.7.de generatione ani-
malium. plene hic idem est quod per-
fecte.

8 ¶ Et perfectum est, cui nihil de est: vi-
de. l. 6. tit. 1. & per tot. p. 1.

9 ¶ Igitur propria diœcesis plene visita-
ta ab Archiepiscopo dicetur, quando nu-
lla parrochia remansit non visitata, dum
modo visitari cōmode possit vt statim
dicemus. Et visitationis causa subsit: quo-
niam hic omnia ad boni viri arbitrium
essent redigenda. Vnde Hostiens. dixit
non propterea diceretur non facta ple-
na visitatio ex eo quod duæ vel tres ec-
clesiæ, vel partes remaneant visitandæ
allegat Archidiaconus. 7. q. 1. §. de aliq; & sub-
dit quod in spiciendus est mos regionis
ff. de ventre in spiciendo. l. 1. §. fin.

10 ¶ Vbi Bart. dicit quod ommissio modi-
cæ solēnitatis non vitiat.

11 ¶ Et nō solum tenetur in propria diœ-
cesi visitare ecclesias & clericos & om-
nes ministros deputatos loco, eccle-

IN VERBIS

ſic vel diuino cultui mancipatos. Sed etiam laicos, & ſic viſitatur quodcumq; habens beneficium eccleſiaſticum & licet curatum non ſit, vt dicit tex. in. d. c. i. ſi ſane vbi Dominicus. num. 2.

12 ¶ Sed querit dicta gloſ. verbis plene nunquid ſufficiat Synodum conuocare & plene inquirere, videtur quod ſic. cap. ſicut Olim. de accusation. cap. quoniam. Si diſtin. Sed dic contrarium vt dicit dicta gloſ. quoniam in tam breui tempore ſingularum inquisitio fieri non poteſt, tunc quia ibi non conueniunt omnes clerici, & laici, qui ſunt viſitandi tunc.

13 ¶ Quia in loco adminiſtrationis eſt reddenda ratio, ſiue adminiſtratio ſit publica, ſiue priuata. l. prætor. §. is etiam. ff. de edendo. C. vbi de ratrocin. agij oportet. l. 32. in fin. tit. 2. p. 3. Vide Non. Auen. daño, de exequend. mand. capit. 1. p. numer. 16. tum quia ſubieſcenda eſt reſ. oculis. Et perſone præſentia multum operatur. l. ſi irrupſque. §. ad officium ff. ſiniura

ff. finiam regund. capit. fin. de offic. & potestate iud. delegati. quam glos. sequuntur ibi Innocen. Ioan. monach. Hostienf. Archidiac. & Dñmin. Aduertendum tamen est. Quia que de dicta visitatione plena propriæ diocesis dicta sunt, procedunt, si Archiepiscopus commode, & absq; aliqua difficultate accedere ad vnam quamq; poterit.

- 14 ¶ Sed si commode, vel absq; aliqua difficultate non possit accedere, puta propter niues, vel viarum discrimina, aut simile impedimentum potest de pluribus locis ad vnum congruum locum, clericos, & laicos, conuocare, ne etiam in ipsis laicis visitatio post ponatur. text. in dict. capit. 1. de censib. l. 4. titul. 2. part. 1. Ant. Archiepiscop. Florentin. 3. p. titul. 20. capit. 5. §. 5. col. 4. Auiles. capitu. 6. prætor vers. Vna vez. num. 3. facit. text. in. capit. ad audientiam, de Ecclesiastic. ædificijs. leg. 2. §. si quis in iudicio. ff. si quis cautionibus.

IN VERBIS

15. ¶ Et in dicto. c. i. dicit tex, quod debet conuocare ad locum congruum, vbi glosa dicit congruum. idest honestum, & cōmunem & sufficientem ad omnes recipiendos, prout erit possibile allegat. c. accepimus. de fid. instrumēt. c. cum personā, de privilegijs. Nec est verum secundum Hostiens. quod quidam dixerunt Archiepiscopum visitare loca opulenta tantum, non parrochias minutas, nisi aliquid audiat sinistrum, & graue, quia nec possunt ipsum recipere cum tot equitaturis. c. cum apostolus de censib. additio ad glos. verb. autoritate propria in. c. cū imper. eod. tit.

16. ¶ Finita autem plene visitatione propriæ diœcesis licitum est Archiepiscopo per totam prouintiam, vel eius partem visitationis exercere officium visitando non solum ciuitatem, & diœceses, sed etiam suffraganeos, & eorum subditos. Et non solum ecclesias Cathedrales sed etiam alias, & monasteria, & pia loca, & clericos, & populos libere visitare potest.

test tex. est in. d. c. i. §. deinde. de censib.
lib. 6.

- 17 ¶ Quod procedit etiam suffraganeis non negligentibus secundum glō. super verb. prouinciam. in. d. c. i. & per tex. in d. c. fin. cod. tit. Quamuis Bernardus in glō. verb. autoritate. c. cum nuper de cē sib. dixerit, quòd solum suffraganeis negligentibus posset talem visitationem facere & male. Quamuis autem Archiepiscopus totam diocesim suam plene visitare teneatur, vt supra diximus, tamen non precise arētatur ad visitandam totā prouinciam sed potest totam, & partem libere visitare, ex quo tamen aliquam de ipsis diocesibus visitare cepit. Nūquam postea siue totam, siue partem eius visitauerit reuertatur causa visitationis ad illam, priusquam omnes reliquæ ipsius prouintię diocesēs in tota vel in parte quas secure visitare poterit. Et si de nouo fuerint visitatę vt habetur in. d. c. i. §. ex quo subdit, tamen ibi tex. quod si forte eadem diocesis vel aliqua ibi ecclesia plus

IN VERBIS

plus alijs indiguerit visitari, aliarum Visitatione inter missa ad eandem redire te-
neatur. Si à loci diœcesano requisitus ex-
titerit, vel de omnium, aut maioris par-
tis Episcoporum eiusdem prouinciæ pro-
cesserit consilio, & assensu ad quos pro
nos exhibere debet ne animarum pro-
fectus aliququaliter negligatur.

- 18 ¶ Exigitur ergo ad hoc quod Archie-
piscopus postquam vna diœcesim incoe-
pit visitare, & ad aliam transiit, vt sine
noua propriæ diœcesis visitatione possit
reddire ad diœcesim inter missam, quod
à diœcesano sit requisitus, & faciat de
eius consilio & assensu, quia non suffi-
cit solum consilium, sed etiam assensus
per capit. cum olim. de arbitr. secun-
dum Ioan. Andr. Et potest esse ratio se-
cundum glos. ibi nam per exitum vide-
tur renuntiasse visitatione illius anni, fa-
cit. c. quo ad consultationem de senten-
tia & re iudicata. c. gratum, de offic. &
potestate iudic. delegat. l. ad solutionem
C. de re iudicat. glos. solen. ad hoc verb.
requisi-

ETIAM POST PLENE. 104
requisitus in. d. cap. 1. §. ex quo de censib.
lib. 6. l. 4. tit. 22. p. 1. & ideo reddere non
potest, nisi in alterum prædictorum ca-
suum.

19. ¶ Si tamen Episcopus non requireret
Archiepiscopum, & maior pars suffraga-
neorum consentiret ipsum reddere, pos-
set reuerti, & visitationem complere, e-
tiam diocesano contradicente secun-
dum glos. prædictam, facit. c. 1. 66. dist. in.
& sequuntur Hostiens. Archidiaconus. & Ioan.
And. in. d. c. 1. Et nota q. quamuis glos.
prædicta assignet dictam rationem quare
non possit ex propria voluntate reddere
ad cōplendam visitationem, quam inter-
missit, tamē præter illam etiam ratio du-
plex assignari potest. Prima ne illa dice-
cesis grauetur. Secundā ne visitatio aliorū
negligatur. Secundum Frāncis. Vercel. quē
sequitur Ioan. And. in. d. c. 1. in nouell. Et
prædicta procedunt quādo Archiepisco-
pus visitās intermisit cōplere visitati-
onē ex propria volūtagē, scēns. si ex aliqua
necessaria causa intermisit; quia tunc
abs q.

IN VERBIS

absq; noua uisitatione propriæ diœcesis potest ad illam reddire, ex quo iure permittente intermissit secundum Hostiën. & Ioan. Andream in. d. c. 1. §. ex quo tamen; glos. verb. uisitar. l. 4. tit. 22. p. 1. Et debes aduertere quod ex quo. tex. in. d. c. 1. dicit, quod ex quo totam suam prouinciam uisitauit, potest totam uel partem prouinciæ libere uisitare, quod propter uerbū libere positum in tex. potest illam facere contradictione, præscriptione, uel appellatione. Non obstantibus. c. cum ex officio, & c. accedentes, de præscriptio. & per tex. in. c. fin. de censibus, lib. 6. tenet ita glos. verb. libere, in. d. c. 1. de censibus Archiepiscopus etiā potest reiterare uisitationem diœcesum suffraganeorū suorum eodem anno per text. in. c. 1. §. postquam, de censibus, lib. 6. cuius uerbo hæc sunt. Postquam autem semel omnes diœceses prouinciæ suæ uisitauerit, licitū sit ei postea (prius tamē suffraganeorū suorum requisito consilio, uidelicet in cōcilio prouinciali, ut dicit

dicit ibi glos. & ipsius diffinitione super
 hoc habita coram eis quæ in his scriptis
 redigi volumus, vt possit alijs esse nota)
 visitationem per eandem reiterare pro-
 uinciam, iuxta modum superius annota-
 tum, etiam si non interueniat in hoc suf-
 fraganeorum assensus, illam semper pro-
 uinciam adhibendo, vt in posterioribus
 visitationibus illas ecclesiâs, eosq; cle-
 ros, & populos, prius visite, qui non fue-
 rant ab eo in prioribus visitati. Nisi ma-
 gis alijs visitationis officium opportunū
 sit vt in. d. §. postquam. Et prædicta pro-
 cedunt, etiam si nulla negligentia data
 fuerit a suffraganeis vt in. d. c. fin. de cen-
 sib. lib. 6. nota etiam si Archiepiscopus
 iure metropolitano semel visitasset
 prouinciam suam, & demum data regu-
 la suffraganeorum suorum, vel alicuius
 suffraganei, sui vellet iterum visitando,
 negligant eorum supplere, nec in hac
 visitatione arbitror necessarium formā
 dicti. c. primi de censib. lib. 6. Videlicet
 vt incipiat à sua diocesi, quoniā primam

IN VERBIS

visitationem facit iure ordinario, glos.
 Greg. Lupi. pen. l. i. tit. 22. p. i. hanc autē
 facit propter negligentiam suffraganei,
 quam supplere tenetur. c. cum simus. 9.
 q. 3. c. per tuas de sententia excomm. c.
 qua fronte de appellatione, & §. si quis
 autem in fin. Authentic. de ecclesiasticis
 titulis collat. 9. optima glos. verb. excep-
 tis. c. pastoralis de officio iudicis ordina-
 rij. Nam in hac visitatione cessat ratio
 cessandæ formæ. de qua in. d. c. i. de cen-
 sib. lib. 6. Et quia non esset conueniens
 propter negligentiam suffraganei gra-
 uare propriam diocesim Archiepiscopi
 iterata eodem anno visitatione vt in re-
 gul. non debet alteri. ff. de regul. iuris, cū
 sua materia. Ex prædictis rationibus idē
 arbitror, quando forte instantia necessi-
 tatis iteratam suffraganeorum suorum vel
 alterius eorum vellet facere visitationē,
 vigore cuius necessitatis annuā visitatio-
 nē reiterare posse: hæc omnia tu cogita.
 Aduerte etiā, quod postquā Archiepis-
 copus semel omnes prouincias, siue dice-
 ceses

eccles visitauerit, licitū est ei, prius tamē
 suorū suffraganeorū requisito cōsilio, &
 ipsius super hoc habita diffinitione corā
 ipsis quæ in scriptis redigēda est, vt alijs
 possit esse nota, per eundē potest visita-
 tionē prouinciarum reiterare iuxta mo-
 dum superius ad notatum, etiam si nō in-
 terueniat in hoc suffraganeorū assensus.
 l. 5. tit. 22. p. 1. Tenetur tamen illā proui-
 dentiā adhibere vt in posterioribus visi-
 tationibus illas ecclesias eosq; clericos &
 populos prius visitare teneatur, qui non
 fuerāt ab eo in prioribus tēporibus visi-
 tati, nisi sit magis opportunū officium vi-
 sitationis alijs tex. est in. d. c. 1. §. postquā
 de censib. lib. 6. l. 4. tit. 22. p. 1.

20 ¶ Archiepiscopus non potest secūdo
 visitare sine diffinitione concilij pro-
 uincialis, & propter hoc prouidetur
 Archiepiscopo, quia aliter vix vel nun-
 quam secundam visitationem facere po-
 tetit, nisi concilium celebret. secundum
 Ioan. Andream. d. c. 1.

21 ¶ Tenetur Archiepiscopus prouinciale

IN VERBIS

concilium annuatim facere. c. graue de
præbend. c. sicut olim de accusationibus
glos. verb. concilio. §. postquam in. d. c. i.
de censib. Hodie quolibet saltē triēnio
concilium prouinciale debet celebrari
à Metropolitanis, in Concil. Tridē. sess.
24. c. 2. in pr. de reform.

22 ¶ Et ideo dicit de concilio dumtaxat,
quia hoc casu non requiritur quod con-
cilium consentiat, quia siue concordent
Episcopi siue discordent, ad Archiepisco-
pum pertinet diffinitio circa hoc, & stan-
dum est diffinitioni Archiepiscopi. c. cū
olim de arbitris secundum glos. verb. cō-
cilio in. d. c. i. de censib.

23 ¶ Archiepiscopus autem qualiter cir-
ca hoc debeat diffinire. glos. verb. diffini-
tione d. c. de censib. lib. 6. dicit quod fiat
sub hac forma, diffinimus procedendū
esse ad visitationem prouinciæ nostræ,
& Ioan. And. in nouellis in. d. glos. quod
H: siens. Et Archidiaconus etiam dicūt
nō requiri quod hoc fiat causa cognita.
Hodie tamen text. noster dicit nisi cau-

sa cognita, & probata in Concilio prouinciali non visitentur Cathedrales ecclesiæ, neq; diœceses suorum cōprouincialium.

24. ¶ Aqua probatione cum sit super executione sui officij non potest appellari, per tex. in. c. irrefragabili de officio ordinari. Idem tenent Innoc. Hostiens. Ioan. Monach. & Archid.

25. ¶ Metropolitanus si vellet iterato suā prouinciam visitare secundum formam assignatam, suffraganei nō possunt allegare consuetudinem quod Archiepiscopus non debeat visitationē iterare, Specul. de procuratoribus. num. 2.

IN VERBIS ARCHIDIA-

coni autem, Decani.

1. Archidiaconus ansit maior post Episcopum & in quo, & num. 3.

2. Archidiaconus de iure cōmuni est Prelatus immediatus post Episcopū ecclesia cathedrali.

IN VERBIS

- 4 Ordo titularum attendendus.
- 5 Decanus quando precedat...
- 6 Archidiaconus appellatur oculus Episcopi.
- 7 Archidiaconi debent esse magistri in Theologia seu doctores aut licetiat in iure canonico.
- 8 Archidiaconus an habeat à iure vt visitet, Canonum. 21.
- 9 Archidiaconus quam iurisdictionem habeat.
- 10 Iurdictio acquiritur consuetudine.
- 11 Iurdictio acquiritur prescriptione.
- 12 subditos potest acquirere inferior ab Episcopo in certa parte diocesis.
- 13 Prælati contra Prælatus potest acquirere præscriptione visitationem.
- 14 Visitatio est actus iurisdictionis.
- 15 Iurdictio quo tempore acquiritur.
- 16 Consuetudo de sui propria essentia non acquirit privato sed potius in publico.
- 17 Iurdictio acquisita prescriptione contra subditos intelligitur priuatim et nõ cõmunicatiue.
- 18 Iurdictio cõpetens in aliqua diocesi inferiori prælato, non priuat Episcopum ordinaria iurisdictione sed ei accedit accomplatine.

Consue.

1 2 *Consuetudine, aut præscriptione, aliquid compe-
tere, quibus modis intelligatur.*

2 2 *Canonistæ aliquando sumunt consuetudinē pro
præscriptione.*

2 1 *Archidiaconus de iure communi excommuni-
care non potest.*

1 ¶ Archidiaconus est maior post Episcopum secundum Ioan. Andr. & Abb. in Rubric. de offic. Archid. Notat Nicola. Boeri. in tract. magni Concilij. n. 75. l. 4. tit. 6. p. 1.

2. ¶ Qui de iure cōmuni est prælatus in mediatu post Episcopum in ecclesia cathedrali Rot. de præb. in nou. decisio. 9.

3 ¶ Et dicitur maior Archipræbitero in officio, & in administratione, sed in ordine est minor. Barbat. in tract. de præstantia Cardinalium prima quæstio basilica primæ partis. n. 48. glos. verb. electionis. c. de liberatione, de offic. legat. lib. 6. pro hoc est tex. in. c. perlectis. 25. distin. Ibi Archipræbiter vero se esse sub Archidiacono eiusq; præceptis.

IN VERBIS

- 4 ¶ Et satis probatur ex ordine titulorū decretalium qui attendi debet. l. 2. ff. de statu hominum, & Ioan. de Imol. & moderni in rubrica. ff. de verborum obligatio. Vbi sunt Præpositus & Archidiaconus præcedunt Decani.
- 5 ¶ Nisi Decanus esset primus post Episcopum, tunc præcedet ipsos, vt tenet Cardin. in consil. 63. quem refert & sequuntur Nicol. Boeri. tract. de ordine & præcedenti graduum. p. 1. n. 22.
- 6 ¶ Et appellantur Archidiaconi oculi Episcoporum. c. ad hæc. de offic. Archidiacon. Concil. Triden. sess. 24. c. 12. de reform.
- 7 ¶ Propterea magistri debent esse in theologia, seu doctores, aut licentiati in iure canonico, in. d. c. 12.
- 8 ¶ Et Archid. in. d. c. per lectis. 25. dist. num. 12, dicit. Quod Archidiaconus habet à iure vt visitet. Sed Hostiæ. in sum. de officio Archidiacon. §. quod sit eius officium. verb. ego puto non debere ius calūniari. Dicit Archidiaconis, & Decanis non

non competit de iure communi ius visi-
tandi. De consuetudine tamen potest ip-
sis competere. Refert & sequitur Greg.
Lopez Scholio. de costumbre. l. 1. tit. 22.
p. 1. Et potius quam de cōsuetudine quā
de iure Archidiaconi iurisdictione iuuatur
glos. fin. in. c. ad hanc de excessibus præ-

9 ¶ Et si vis scire quam iurisdictionē ha-
beat Archidiaconus vide Domin. in. d.
c. per lectis. 25. distin. in medio.

10 ¶ Consuetudine igitur iurisdictione po-
test acquiri. glos. in. c. quanto de officio
ordin. l. ultim. C. de Emancipatione libe-
rorum, glos. c. conquestus. 9. q. 3.

11 ¶ Et etiam iurisdictione potest acquiri
præscriptione. Coua. in regula. possessor
2. p. relection. §. 3. num. 2.

12 ¶ Et in tantum hoc est verum quod
potest aliquis citra episcopum, idest in-
ferior, acquirere sibi subditos in certa
parte diocesis. glos. in. c. pastoralis, de
offic. ordinari. quam dicit singularem.
Abb. ibi. n. 7.

13 ¶ Item prælatus contra alium præla-

IN VERBIS

tum potest præscribere visitationem vt
in. cap. irrefragabili. §. excessus de offic.
ordina.

14 ¶ Nam visitatio est actus iurisdictionis in. c. cum venerabilis de censib.

15 ¶ Et iurisdictionio acquiritur tempore ordinario quo alia iura præscribuntur Balb. de præscriptionibus. §. patte. 2. partis vers. circa primam quæstionem, sequitur Coua, vbi supra. n. 5. Et ista iurisdictionio sic acquisita potius consuetudine quam præscriptione dicetur.

16 ¶ Quia consuetudo propria non acquirit de sui propria essentia alicui priuato, sed potius in publico, ita Marian. Socin. in tract. de visitat. lib. 6. ante fin.

17 ¶ Et iurisdictionio acquisita præscriptione contra subditos alterius intelligitur priuatiue & non communicatiue. Abb. in. capit. auditis de præscript. vbi Felin. idem Feli. in capit. pastoralis de offic. ordinar. tradit Nun. Auend. de exco. mandat. princip. cap. 1. p. 1. numer. 23. Et vide que notantur in. dict. capit. irrefragabili

gabili. §. excessus. Bald. conf. 64. vol. 1.
vbi plene.

18 ¶ Iurisdicção etenim competens in aliqua diœcesi prælato inferiori, ita est accipienda, vt minime priuet Episcopum ordinaria iurisdicçãoe quam habet sed ei accedat acumulative vt notat Coua. in. c. Alma mater de sententia excomunication. in. 6. p. 1. §. 12. n. 3.

19 ¶ Qualiter igitur possumus intelligere modos, quibus aliquid competit ex consuetudine, vel ex præscriptione. glos. in c. fin. 18. q. 2. Bald. in authen. quas actiones. 7. col. verb. e contra quæritur. C. de Sacros. ecclesijs. Feli. in. d. c. auditis. n. 22. de præscript. vbi refert Bald. dicentē quod præscriptio est rerū, cōsuetudo vero est morū. Itē per præscriptionē ius priuatus acquireret, per consuetudinem vero res publica, quod subditos regat.

20 ¶ Canonistæ tamen interdum sumūt consuetudinem pro præscriptione. Vnde si parrochia in consueuerunt reficere ecclesiam parrochiale cum alijs, ipsi

IN VERBIS

ipsi appellant hanc consuetudinem. Sed potius debet dici præscriptio iuris, quia ecclesia præscribit cōtra eos hoc ius seruitutis. Actus vero gesti à priuato, possunt inducere consuetudinem: puta cessio in certo loco diu continuata per. l. Venditor. §. si constat. ff. commun. prædiorum. Vbi ista appellatur consuetudo per iuris consultum, & si vis alia exempla videre quibus hæc certiora fiunt vide Coua. in regula possessor. part. 2. relectio. §. 3. n. 2.

21 ¶ Est igitur dicendum quod Archidiaconi & interiores possunt visitare ad quos visitatio potius ex consuetudine præscripta quam ex iure communi pertinet. c. 1. c. mandamus. de offic. Archidiacon. cap. cum apostolus. cap. procuraciones, de censib.

22 ¶ Nec etiam competit Archidiacono de iure cōmuni posse excommunicationis sententiam pro ferro Abba. in. c. Odoardus de solution. n. 7. allegat. cap. ad hæc de offic. Archidiacon.

IN VERBIS ET ALII INFE
riores in ecclesijs, ubi hactenus visitatio
nem exercere legitime consueverāt.

- 1 Inferiores gratia superiorum facti.
- 2 Potentioribus pares esse non possumus.
- 3 Inferiores non possunt tollere in superioris per
 suas consuetudines.
- 4 Falcem in messem alienam non licet mittere
- 5 Honorem contra maiorem nemo præsumat.
- 6 Negligentia tam frequens est inter mortales si-
 cut in homine oscitatio.
- 7 Præscriptio de sui natura inducitur contra ne-
 gligentiam & desidium.
- 8 Prælati inferiores regulariter non habent ea
 quæ sunt imperij quorum coertio levis est.
- 9 Excommunicare est meri imperij & quando
 sit mixti imperij.
- 10 Qui dicantur inferiores.
- 11 Archipræbiteri rurales Decani aliquando
 nuncupantur.
- 12 Inferioribus prælatis ab Episcopo iure ordina-
 rio.

IN VERBIS

rio an potest visitatio competere.

- 23 Inferior ab Episcopo potest præscribere in parte aliqua diœcesis iurisdictionem episcopalem tam in ecclesijs quam in cæteris.
- 24 Ecclesia dicitur pleno iure subiecta alicui, quando nullum ius Episcopus ibi exercet.
- 25 Inferior ab Episcopo aliquando habet æqualem iurisdictionem Episcopo.
- 26 Foranei officiales, an dicantur habere iurisdictionem ordinariam aut delegatam, & quare foranei dicantur.
- 27 Decani rurales censentur Vicarij foranei.
- 28 Consuetudo an valeat ut inferiores prælati cognoscant de homicidio, & de his quæ ad degradationem tendunt.
- 29 Inferiores prælati habentes ordinariam iurisdictionem possunt visitare.
- 30 Abbates possunt visitare & habent ordinariâ iurisdictionem
- 31 Causas criminales nec matrimoniales inferiores etiam in visitatione non possunt audire idem dicendum de concubinarijs.
- 32 Inferiores prælati sunt onerosi & qualiter ad se

ET ALII INFERIORES. 112
se trahunt iurisdictionem.

- 23 Inferiores prælati permittuntur ne partes grauentur & quid contentioni insurgat inter officiales ordinarios & inferiores. (stñ.)
- 24 Omne quod est legitimū quodāmodo dicitur in.
- 25 Consuetudinis autoritas non est parua circa tribuendas aut adimendas iurisdictiones.
- 26 Consuetudo præscripta præbet iurisdictionem.
- 27 Præscriptio legitime introducta est propter publicam utilitatem.
- 28 Per inferiores possunt præscribi ea quæ sunt dignitatis Episcopalis veluti cognoscere de causa matrimoniali & de alijs.
- 29 Abbatissa potest habere iurisdictionem super clericos de iure speciali, non de iure cōmuni.
- 30 Inferiores, si acquirunt sibi Episcopalia ansit contra ius.
- 31 Consuetudo si est rationalis & nō contra ius, sufficit, ut sit longeva licet præscripta non sit.
- 32 Cōsuetudo præscripta fit de iure canonico cōtra ius spacio quadraginta annorū, secus si præter ius.
- 33 Consuetudo illicita nō dicitur, licet repugnet iuri nisi expresse inueniatur improbata à iure.

Consue

IN VERBIS

- 34 Consuetudo facit licitum, quod aliter erat illicitum.
- 35 Consuetudo repugnans iuri diuino est irrationalis.
- 36 Consuetudo potest priuata personae tribuere iurisdictionem.
- 37 Consuetudo de inhabili persona facit habilem.
- 38 Consuetudinis appellatione indubio in materia stricta intelligitur de praescripta.
- 39 Consuetudo ante praescriptionem non dicitur, sed potius voluntas inducendi consuetudinē.
- 40 Consuetudo ubi est contra ius, vel onerosa non extenditur.
- 41 Consuetudo laudabilis potest competere Archidiacono de facili & qualiter extēdatur.
- 42 Consuetudo contra quam nihil est statutum illa est seruanda & an extendatur.
- 43 Consuetudo illa seruanda, quam maior pars seruat in diœcesi & in prouintia ad quam seruandam possunt cogi etiam ecclesiae de nouo edificatae nisi sit contra rationem.
- 44 Consuetudo consistens in praestationibus nō est extendenda.

Consue

- 45 *Consuetudo quando extendenda.*
- 46 *Episcopus si tacet an consentire videatur, Archidiaconum seu inferiorem visitare monasteria & habere iurisdictionem.*
- 47 *Consuetudo an inducat, ut Archidiaconus possit etiam visitare noua monasteria.*
- 48 *Archidiaconus sola prescriptione si niteretur visitare monasteria noua hoc facere non potest, nam non extenditur secus, si consuetudine.*
- 49 *Quæ dicta sunt de Archidiacono intelligenda sunt de Decano & de quolibet qui exercet prædicta iura.*
- 50 *Decanus si exercuit ex consuetudine præscripta seu ex privilegio in vno monasterio visitationē ibi Archidiaconus non potest visitare, licet in illa diœcesi visitauerit consentiente Episcopo.*
- 51 *Decanus de consuetudine vel privilegio habet ordinariam vel saltem potestatem fulminandi censuram.*
- 52 *Inferiores an possint determinare minora.*
- 53 *Archipræbiter si vocet clericū ad residētiam,*

1. si non

- 45 *Consuetudo quando extendenda.*
- 46 *Episcopus si tacet an consentire videatur, Archidiaconum seu inferiorem visitare monasteria & habere iurisdictionem.*
- 47 *Consuetudo an inducat, ut Archidiaconus possit etiam visitare noua monasteria.*
- 48 *Archidiaconus sola præscriptione si niteretur visitare monasteria noua hoc facere non potest, nam non extenditur secus, si consuetudine.*
- 49 *Quæ dicta sunt de Archidiacono intelligenda sunt de Decano & de quolibet qui exercet prædicta iura.*
- 50 *Decanus si exercuit ex consuetudine præscripta seu ex privilegio in vno monasterio visitationē ibi Archidiaconus non potest visitare, licet in illa diœcesi visitauerit consentiente Episcopo.*
- 51 *Decanus de consuetudine vel privilegio habet ordinariam vel saltem potestatem fulminandi censuram.*
- 52 *Inferiores an possint determinare minora.*
- 53 *Archipræbiter si vocet clericū ad residētiā,*

I. si non

IN VERBIS

si non venerit non potest illum privare beneficio.

54 *Inferiores propter quid sunt inveni.*

55 *Excommunicatio an valeat ante prescriptionem completam.*

56 *Clericus simplex non potest prescribere ius excommunicandi.*

1 ¶ Inferiores superiorum gratia facti sunt Aristot. lib. 6. de partibus animalium. cap. 10.

2 ¶ Et potentioribus pares esse non possumus. leg. 3. ff. de alienat. iudici mutad. causa.

3 ¶ Ideo inferiores non possunt tollere ius superioris per suas consuetudines, Ioan. Monach. quem refert & sequitur Dominic. in. c. pastoralis. n. 4. de clericis. Egrotant. lib. 6.

4 ¶ Nec licet mittere falcem in messem alienam. c. cum ad verum. 96. dist.

5 ¶ Unde dicit sapiens contra maiorem nemo presumat honorē, aliquādo vero contrarium fit propter negligentiam.

Quæ

- 6 ¶ Quæ tã frequens est inter mortales sicut in homine ipsa oscitatio. Gometius in regula epilog. casuũ negligentia. 214.
- 7 ¶ Ideo præscriptio de sui natura inducitur contra negligentem & desidem. l. fin. C. de Annali except. c. vigilant. de præscriptionib.
- 8 ¶ Prælati inferiores regulariter de iure communi nõ habent, ea quæ sunt imperij, nisi forte ea, quæ sunt de minori imperio, & minimo, & leuiter coercẽnt. Item forte possunt excommunicare.
- 9 ¶ Et excommunicare est meri imperij, vt notat Innoc. in. c. transmissa. de electione & Hostiens. Nam in excommunicatione exercetur iurisdicctio ex officio iudicis nobili ad publicam vtilitatem, quandoq; tamen exercetur in fauorem priuatum, & tunc credo quod sit mixti imperij Abb. in. capit. quod sedem. num. fin. de officio ordinar. & dicit limitanda sic dicta Innoc.
- 10 ¶ Qui autem inferiores dicantur seu qui sint vide glos. pen. c. t. de censib. lib. 6

IN VERBIS

& glos. verb. Archipræsbyteri in extra-
uag. Vas electionis de censib. inter com-
mun. vbi habetur.

11 ¶ Quod Archipræsbyteri iurales De-
cani aliquando nuncupentur & est tex.
in. cap. in capite distin. 50.

12 ¶ His prælatis inferioribus ab Episco-
po iure ordinatio potest visitatio cõpe-
tere. Dominic. in. c. 1. §. hanc. autem. nu.
2. de censibus. lib. 6. Milis, in suo reperto-
rio super verb. Archidiaconus Step-
hanus Auffrerius decisione. 187. capell.
Tholosanæ in hoc autem considera quæ
dicta sunt in. §. præcedēti: incipit Archi-
diaconi.

13 ¶ Præterea Prælatus inferior citra E-
piscopum potest habere iurisdictionem
in clericos, etiam proprio Episcopo ex-
cluso. Nam in aliqua parte diocesis talis
inferior potest præscribere, & acquirere
iurisdictionem Episcopalem, Abb. in. c.
dilectis. n. 3. de appellat. glos. t. in cap. pa-
storalis de officio iudic. ordinar. Licet
Hostiens. teneat contrarium in. c. cum

c contin

ET ALII INFERIORES. 115
contingat de for. competent. Ita Abb. in
d. c. pastoralis. n. 6. Item prælatus citra
Episcopum potest præscribere omnes
ecclesias existentes in certa parte dice-
cesis, quoad totale ius Episcopale, taliter
quod iste prælatus inferior & non Epis-
copus ibi iurisdictionem exerceat Epis-
copalem. tex. in. e. auditis ibi pleno iure
de restitut. in integrum.

14 ¶ Nam tunc ecclesia est subiecta ali-
cui pleno iure quando ius nullum Epis-
copus ibi exerceat, vt notatur in. c. quo-
niam de priuilegijs. Abb. in. d. c. auditis
de in integrum restit. num. 4.

15 ¶ Item inferior Episcopo habet quan-
doq; iurisdictionem æqualem Episcopo
notat glos. verb. habentibus. clem. vnica
de foro competen. vbi Cardin, numer. i
verb. per præmissa.

16 ¶ Item officiales foranei an dicantur
habere iurisdictionem delegatam, an or-
dinariam. Innocen. Hostiens. in. c. Ro-
mana de officio ordinarij. lib. 6. dicunt
quod habent delegatam, & dicuntur so-

IN VERBIS

ranei qui incerta parte diceccsis vel ad certos actus constituuntur glos. antep. in clem. 2. de rescript. Coua. praxi. c. 4. n. 7.

17 ¶ Et quid dicendum de Decanis ruralibus dic quod Decani rurales cēsentur vicarij foranei, addi. ad Abb. in capit. ad hanc de offic. Archidiacon. vbi idem Abb. late declarat.

18 ¶ Consuetudo vero an valeat quod inferiores praelati cognoscant de homicidio, & de omnibus quæ tendunt ad degradationem ordinis, & Collectat, in. c. literas de restit. spoliatorum dicit q̄ curia approbat cōsuetudinē, q̄ possint cognoscere de homicidio, & etiā de omnibus quæ nō tendunt ad degradationē ordinis, refert & sequitur Ioā. Frācis. Pauin. Tract. de officio & potestate cap. sede vacante. q. 10. primæ partis princip. n. 8.

19 ¶ Praelati isti inferiores habentes iurisdictionem ordinariam possunt visitare Abb. in. c. cum apostolus, de censibus, c. in singulis de statu monachorum.

20 ¶ Idem est dicendum de Abbatibus, qui

qui possunt visitare. Nam habet ordinariam iurisdictionem. Greg. glos. verb. de costumbre. l. i. tit. 22. p. i.

21 ¶ Hodie tandem iudices isti inferiores Decani, Archidiaconi, & similes etiam in visitatione non possunt audire causas matrimoniales nec criminales. text. est in Cõcil. Trident. sess. 24. c. 20. de ordin. iudicio. in beneficia. Nec etiam possunt cognoscere de concubinarij in. d. Conc. Trid. sess. 25. c. 14.

22 ¶ Isti namq; inferiores prælati sunt onerosi & quasi per alluvionem latenter ad se omnem iurisdictionem trahunt, nam alluvio non percipitur, quia est latens incrementum §. præterea inst. de rerum divisione tradit Domin. c. Roman. de offic. ord. lib. 6. n. 4

23 ¶ Ideo isti permittuntur ne partes graventur labore & expensis. Sed maior est incommoditas quam utilitas, scilicet per turbationem, & contentionem, quæ statim est in ianua inter huiusmodi officiales inferiores & ordinarios, dicit rex. noster q; ubi consueverunt legitime visitare.

IN VERBIS

- 24 ¶ Aristote. lib. 5. æthic. c. 1. ait omne quod est legitimum, quodammodo dicitur iustum.
- 25 ¶ Ideo consuetudinis autoritas nō est parua circa iurisdictionis tribuendas, adimendas, aut etiam alterandas dicit Claudius Cantiuncula lib. 2. c. 5. n. fin. de officio iudic.
- 26 ¶ In tantum hoc est verum, quia præscripta consuetudo iurisdictionem præbet glos. fin. c. accedentibus de excessib. prælatorum.
- 27 ¶ Ideo legitime propter utilitatē publicam præscriptio introducta est vt Co uar. notat in regul. possessor. 3. p. relectio in initio. n. 1. de ista consuetudine legitima de qua tex. noster loquitur vide Anton. de Butrio. in. d. c. accedentibus de excessib. prælat. n. 2. & num. 9.
- 28 ¶ Vbi Abb. n. 2. dicit quod ea quæ sunt dignitatis Episcopalis vt cognoscere de causa matrimoniali, & de alijs possunt præscribi per inferiores.
- 29 ¶ In tantum quod Abbatisa potest habere

ET ALII INFERIORES. 117

bere iurisdictionem super clericos de iure speciali non autem de iure communi idem Abb.in.c.dilecta.cod.titul.

30 ¶ Item Archidiaconus & alij inferiores Episcopo si acquirunt sibi episcopalia, an sit contra ius, videnda est glos. magn.in.c.1.de præscription.lib.6.

31 ¶ Vbi vero consuetudo rationabilis est, & non contra ius sufficit vt sit longeva, licet quadraginta annis præscripta non sit, glos.verb. consuetudo. c. cum in tua de consuetudin.lib.6.& glos.1.in.c. vt litigantes de officio iudic.ordin. cod. lib.

32 ¶ Consuetudo enim præscripta secundum ius canonicum fit contra ius spacio quadraginta annorum. Si vero esse præter ius sufficit quod sit decem annorum glos.verb.præscripta.tit.de causis. § statuit.1.pragmat. sanct. thom. 2.col.1.

33 ¶ Idcirco Lapis allegatione.101. quæ sequitur Abil.c.7.prætorum in fin.nu.5. dicit quod non dicitur statutum vel consuetudo illicita licet repugnet iuri positivo, vel naturali mutabili, nisi expresse in

IN VERBIS

ueniatur improbatam à iure allegat. l. ius
ciuile. & l. omnes populi. ff. de iustic. &
iur. & dicit videndum, quod notatur in
l. nec pignus & in l. nec ex pratorio, ff.
de regul. iur. & ideo dicit.

34 ¶ Lap. quod consuetudo facit licitum
quod aliter erat illicitum, quia immutat
iuris cōmunis dispositionem allegat au-
tenticam de defenso. ciuit. §. præcepta
vero coll. 3.

35 ¶ Secus si repugnaret iuri diuino quia
tunc esset irrationabilis, quæ corruptela
vocatur, & ita loquitur. c. vltimo de con-
suetudine.

36 ¶ In tantum hoc habet verū quod cō-
suetudo etiam pœnitus priuatæ personæ
potest tribuere iure publico iurisdictionem
Bald. in consil. 289. in pr. sequitur
glos. pragm. Sanct. vbi supra, col. 2.

37 ¶ Et est tante virtutis ipsa consuetu-
do quod de persona inhabili, idest in-
capaci, facit habilem & capacem. l. 1. C.
de Emancip. lib. capit. dilecti filij, de ar-
bitris, & de illicito facit licitum Ar-
chidiac.

chidiac.in.c.sanctum.63.distin.

38 Et indubio appellatione consuetudinis præsertim in materia stricta, intelligitur de præscripta, tex. & ibi. doct. in. c. Cumana de election. vbi Abb. n. 4, & in. c. generali eod. tit. lib. 6. Feder. consil. 86.

39 ¶ Ideo Bald. in. c. 1. de feud. cog. in v. sib. feud. dicit quod consuetudo antequam sit præscripta non dicitur cōsuetudo, sed voluntas inducendi consuetudinē add. ad Abb. in. d. c. Cumana, de election. vbi querit remissiue an de iure ciuili consuetudo debeat esse præscripta allegat Iass. post Bart. in. l. de quibus, ff. de legibus. Sed latius per Rochum. Curtiū in repet. capit. fin. de consuetudin. vers. secundū requisitum.

40 ¶ Nota etiam quod Innoc. in. cap. fin. de offic. Archid. dicit quod vbi consuetudo est contra ius, vel onerosa, non est extendenda allegat. capit. cum contingat & cap. tua de decimis. Et talis cōsuetudo nō est extēdēda ad alia iura. c. 2. de capel. monachorū. c. auditis de præscrip.

Nec

IN VERBIS

Nec extēditur ad alias ecclesias vel personas. c. omnia. 12. dist. cap. catholica. 11. distin.

41 ¶ Si vero consuetudo sit laudabilis, & quæ iuuetur ratione, & quod sit super re concessibili, quale est in Archidiacono, in monasterijs quod de facili debet Archidiacono concedere, vt in alios sua onera partiatur allegat. c. fin. de cleric. p. regin.

42 ¶ De qua vel cōtra quam nihil sit statutum illa seruanda est & extendēda ad alias ecclesias non ad alia iura allegat hic vt supra. ea. cum ecclesia vulterana, de electione. c. in his. 11. dist. c. quæ contra. 12. distin. c. consuetudo. 8. dist. c. sopite de censib.

43 ¶ Et intelligit Innoc. sufficere si maior pars ecclesiarum vel personarum eiusdem conditionis seruet illam consuetudinem. l. pen. ff. de iust. & iure & in. d. ca. sopite. de censib. Et intelligit non solum de ecclesijs eiusdem diocesis sed etiam eiusdem prouinciæ. Et in tātum hoc est

verum

verum, quia si certum sit eas non serua-
re consuetudinem, tamen cogi debent
eā seruare, quod ex eo apparet quia ec-
clesiæ de nouo edificatæ ad illud tenen-
tur allegat. c. super eo de censib. c. cum
olim de cōsuetudin. Et dicit idem quod
alij dicunt, in his quæ sunt iurisdictionis
vel iurisdictioni annexum, fieri prerro-
gationem de personis ad personas, dum
modo pars maior vtatur, l. pen. ff. de iu-
stic. & iure. l. quod maior. ff. ad municipa-
les. l. ad testium. ff. de test. Nisi consuetu-
do esset introducta contra rationem. l.
quod non ratione, ff. de legibus.

- 44 ¶ In alijs autem quæ cōsistunt in præ-
stationibus, & consimilibus, non est ex-
tendenda consuetudo, allegat tex. in. d.
c. fin. de offic. Archidiacon. & argumen-
tatur de lege venditor. §. si constat, ff. cō-
munia prædio. Sed ibi non dicitur exten-
sio, quæ est contra vnā rem tantum. c.
sopite, de censib. cum suis concord. Non
obstat quia ea præter cōsuetudinem de-
bita erant de iure, nunquam tamen est
restrin-

IN VERBIS

restringenda ita consuetudo vel priuilegium vt vna res diuerso iure censeatur, allegat. c. cum in tua de decimi. c. cognouimus. 12. q. 2.

45 ¶ Item similiter fit extēſio in his quæ pertinent ad alium de iure communi allegat. cap. 1. de religioſis domibus. Sed mirum videtur quod negligentia vnius obest diligenti, qui non permisit cōtra se consuetudinem induci, vel præscribi, contra illud nā res inter alios acta. &c. vbi in. c. per totum titul. Rēſpōdeo hoc quod hic dicitur nō obest vel modicū obest monasterio Sancti. P. quia iura quæ hic petebantur, vel Episcopus, exercebit in. d. monasterio vel Archidiaconus, vel alius loco Episcopi, & sic nihil monasterio præiudicat, vel modicum sed Episcopo dignum est vt præiudicet.

46 ¶ Quia tacite consentire videtur quod Archidiaconus iurisdictionem Archidiaconalem habeat in monasterijs, cum videt & non contradicit, argum. capit. 2. de consuetud. leg. de quibus, ff. de legi-

IN VERBIS

est præscriptio, vt notat. Aliàs item quia si exercuit, tunc videtur & præsumitur, quod nolit Episcopus in hoc monasterio Sancti. p. prædictam iurisdictionem, scilicet eorum quæ interdum exercuit, concedere Archidiacono, & propter hanc rationem dicerem quod si Episcopo nesciente prædictam iurisdictionem exerceret, quod nõ induceretur argu. c. 1. de consuetudine & dicit idem Innoc.

47. ¶ Sed oppones noue & si sustinuit, quod in vno monasterio tantum exerceat prædictam iurisdictionem, videtur tacite consentire quod eam habeat etiã in alijs monasterijs. Resp. non quia tunc ratione præscriptionis potest in illo monasterio prædictam iurisdictionem vindicare, etiam si Episcopus consentit tacite, & etiam si nesciuit, & non ratione consuetudinis præscriptæ nec impositæ, nec in ipso, nec in alijs. Sed quando in pluribus consentit tacite tunc etiam videtur consentire in alijs, vbi non exercuit quæ tamẽ eodẽ iure censetur argum. præd. c.

Et

Et hac ratione, quia non tantum ratione præscriptionis, sed cōsuetudinis præscriptæ hoc innititur.

48 ¶ Posset autem dici quod hæc cōsuetudo extenditur ad noua monasteria, scilicet quod Archidiaconus in eis habeat iurisdictionem, arg. c. super eo, de cēsib. c. cum olim. de consuetudine. Si autem sola præscriptione niteretur, tunc ad noua monasteria non extenderetur. Quidam tamen nullam differentiam facientes inter consuetudinem præscriptam & præscriptionem dicunt, quod etiam si in omnibus monasterijs exercuit prædictam, nō tamē exercebit in nouis monasterijs, i. de nouo ædificatis arg. præd. decreti. c. cum contingat, de decim. Nec obstat, quod elicitur in. c. cognouimus, 12. q. 2. ubi dicitur, quod etiam noui redditus iure veteri censentur, quia non statuitur ibi, quod Episcopus de nouis redditibus partem suam soluat clericis, quia de veteribus sic soluit, sed quia de iure communis solui debet. Item non est con-

tra. c. super eo. de censib. & c. cum olim de consuetudin. quia ibi loquitur de his iuribus, de quibus nihil est certum in iure statutum. Unde dignum est, quod in eis seruetur consuetudo antiquarum ecclesiarum eius provinciae, vel etiam vicinar, argu. c. dicitur hi omnia & c. sequenti 12. distint.

49 ¶ Quod Archidiaconus praedicta exerceat in monasterio contra ius est. Sed Innoc. dicit quod ea quae dicta sunt de Archidiacono, etiam sunt intelligenda de Decano, vel quolibet, qui praedicta iura exercet, cum neuter utatur iure communi.

50 ¶ Et in praedictis rationibus dicimus quod si in hoc monasterio sancti Pauli Decanus ex privilegio vel consuetudine praescripta iura praedicta exercuerat, in alijs autem Archidiaconus, licet in omnibus alijs exercuerit Archid. consentiente Episcopo potam non exercebit in hoc monasterio sancti Pauli, etiam si toto tempore quo Archidiaconus praescripsit praedicta iura in alijs monasterijs. Decanus in monaste-

naſterijs ſanct. P. nō exercuit, & hoc ſatis¹²
 probatur ex litera. d. c. ſin. de offic. Archi-
 diacon. vbi dicitur in huiusmodi Abbatis,
 cū non ſint ſimiles ſi ad diuerſos ibi iuriſ-
 dictio pertinebat. Itē dicimus quod ſi a-
 geretur de alijs iuribus videlicet quod
 ab omnibus alijs monaſterijs cōſuevit ha-
 bere decē ſolidos, annuatim vel certam
 partē oblationum nō tamē propter hoc
 habebit in monaſterio ſanct. P. quia dili-
 gēs fuit, & eſt cōſuetudo oneroſa & præ-
 ter ius. Itē quæritur vnde eſt hoc quia ſi
 Episcop. Archidiacono in omnibus alijs
 hoc expreſſe cōceſſiſſet, non tamē pro-
 pter hoc haberet in monaſter. ſanct. Pau-
 li, tamen propter conſuetudinē hoc obti-
 net. Reſpōdeo, quia quādo conceſſit de
 aliquibus ſpecialiter, de alijs prohibuiſſe
 videtur, alleg. c. diſciplin. 45. diſt. c. ad au-
 dientia, & c. ex parte, de decimis. Sed in
 cōſuetudinē d̄ omnibus tacite cōſentire
 videtur. Quæ aut ſit iuriſdictio Decani. l.
 3. tit. 6. p. 1. & gloſ. verb. Decanō, c. dilecto
 filio de ſentent. excommunicar. dicit.

- 51 ¶ Decanus de consuetudine vel priuilegio habet ordinariam vel saltem potestatem fulminandi censuram, & sic possunt inferiores determinare minora, quam iurisdictionem habeat Decanus glos. verb. Decanus Prag. Sanct. tit. quomodo diuin. offic. sit celebrandum, §. super his debite. tom. 2. glos. fin. c. fin. de officio Archipræsbit. Aliàs tex. in. d. c. fin. esset sibi contrarius secundum Hostiēs.
- 52 ¶ Vnde dicebat Innoc. quod terminabit minora secundum ordinationis Episcopi vt dicit Abb. in. d. c. fin. num. 1.
53. ¶ Quod si Archipræsbyter vel plebanus vocet clericum ad residentiam & si non veniat, nō poterit illum priuare beneficio, quia cum agitur in figura iudicii solus Episcopus est iudex clerici, allegat. c. de persona. 10. q. 1. Et hoc est verum nisi ad ipsum spectet destitutio de iure speciali, allegat. c. Relatum de clericis non residentib. & c. qualiter de election. idem Abb. in. cap. cum cōtingat de foro competent.

54 ¶ Iſti inferiores inuēti ſunt nam ſicut Episcopuſmatrici eccleſiæ præeſt ita iſti præ ſint plebibus, vt in nullo titubet eccleſiaſtica ſolicitudo. c. ſi. de offic. Archi præſbiteri.

55 ¶ Quid erit ſi quis excōmunicat, ante cōpletam præſcriptionem; an talis ex cōmunicatio teneat vide Ioā. Andr. in. c. auaritiæ de electione lib. 6. col. ſin. vbi refert diſputationem Fratris Vberti, an ſola poſſeſſio ſine præſcriptione det poteſtatem excommunicandi, & diſtinguit an poſſeſſio ſit proprio nomine an vt prælatus, & ſi datur proprio nomine nō tenet excōmunicatio. Si vero vt prælatus & caret bona fide vel titulo qui ſaltem det cauſam præſcribendi, & idem erit: ſi vero vtrumq; habeat dicit tunc excommunicationem ligare, ita tamen ſi per eā non frangatur terminorum limitatio, vt in. c. ſuper eo de parōch. & ad iſtā dictā ſe remittit Abb. in. c. olim in terte. col. 4. de reſtitut. ſpoliat. ſequitur, gloſ. verb. ceſtumbre. l. 7. tit. 9. p. 1.

IN VERBIS

56 ¶ Vbi dicit q. simplex clericus nō potest præscribere ius ex cōmunicādi, allegat Abb. vbi sup. vltimo si vis videre quæ iura Episcopalia per inferiorem possunt præscribi, vide Francisc. Balb. tract. de præscriptionib. l. p. §. partis princip. q. ii. vbi latissime videbis an inferior Episcopo possit contra Episcopū præscribere.

IN VERBIS

Debeant quidem assumptō notario, de consensu Episcopi, deinceps per se ipsos tantum ibidem visitare.

- 1 Debeo regulariter importat necessitatem
- 2 Debeo quando non importat necessitatem
- 3 Indices habere debent notarium qui fideliter acta conscribat.
- 4 Notarium sacerdotem potius debet habere visitator quam secularem.
- 5 Coniungi non possunt, quibus studia sunt diuersa.
- 6 Layci clericis opido sunt in festi.

Princi-

- 7 Principes & domini temporales possunt creare notarios.
- 8 Consuetudo immemorialis an sit necessaria ad creandos notarios.
- 9 Notarius creatus per inferiorem à principe non potest ubi instrumenta conficere.
- 10 Notarius unius comitatus potest conficere contractum in alio comitatu volente domino illius comitatus.
- 11 Prælati in eorū iurisdictione seu spiritualibus pertinentibus ad eos possunt tabelliones creare.
- 12 Consensus Regis aut Episcopi quando requiritur si sunt absentes extra provinciam sufficit consensus vicariorū illorū qui alias nō sufficeret.
- 13 Absens & præsens non consentiens equiparentur.
- 14 Non improbare rati habitio impar est.
- 15 Consensus ubi est præstandus ab eo qui habet officium publicum debet præstari per medium autoritatis.
- 16 Consensus præsumitur esse de substantia.
- 17 Consensus debeat præcedere, vel saltem sit quod sequatur.

IN VERBIS

- 18 *Dispositio si requirit iussum debet præcedere,
& non sequi.*
- 19 *Autoritas debet adhiberi in ipso actu in conti-
nenti ante vel post.*
- 20 *Licentia debet præcedere & similiter con-
silium.*
- 21 *De consensu vel cum consensu vel ex consensu
an differant inter se.*
- 22 *Dictio de causa proxima & materialem de-
notat.*
- 23 *Consensus Episcopi debet esse expressus quia re-
quiritur pro forma.*
- 24 *Consensus propter executionem inuentus.*
- 25 *Consensus si per Episcopum non præstatur sine
causa rationabili an habeatur pro præstito.*
- 26 *Archidiaconi Decani & alij inferiores perse-
tantum visitare debent.*
- 27 *Consuetudo non extenditur de vno casu ad
alium.*
- 28 *Præscriptio & consuetudo non extendunt se,
ultra id quod agitur.*
- 29 *Ius visitandi qui præscripsit certum locum, non
puterit impeditus per alium visitare.*

Circa

- 30 *Circa maiora cautius est agendum.*
- 31 *Discretio circa minora si requiritur, fortius circa maiora.*
- 32 *Legislator satis est quod prohibeat aliquid simpliciter.*
- 33 *Visitator non habet plus iuris quam per canones exprimantur inferiores.*
- 34 *Transgressores huius capit. an incidant in poenam.*
- 35 *Ordinarius inferior Episcopo an possit sibi constituere Vicarium.*
- 36 *Archidiaconus cui commissa est ab Episcopo inductio in possessionem beneficii, potest eam possessionem alteri subdelegare.*
- 37 *Inferiores Episcopo tenentur servare quae in isto cap. sunt statuta aliter sunt in dolo.*
- 38 *Iudices si non servant statuta Principum puniuntur.*
- 39 *Bonum consistit in ordine.*
- 40 *Ordo ubi non est ibi est confusio.*
- 41 *Paria sunt contra legem facere, & facere sine lege.*
- 42 *Lege quod non cauetur in practica non habetur.*

·IN VERBIS

1 Istud verbum debeo, regulariter importat necessitatem. l. prator in principio. ff. de edendo. l. i. §. ff. quod quisq; iur. notat Bart. in. l. 3. C. de pignoribus glos. verb. debent. c. proposuit de appellat. & istud est ex propria significatione istius verbi, vt glos, verb. debeant clem. attendentes de statu regul.

2 Aliquando importat honestatē. c. i de despons. impuber, allegat Abb. in. c. adhuc, de dolo & contum. n. 7. Vbi add. dicit nisi forsam ex forma statuti quis deberet iudicare ex consilio sapiētis, quia tunc non tenetur de necessitate sequi tale consilium allegat Bart. in. l. bonorū, ff. de bon. poss. tit. generali. Item etiā ratione subiectæ materiæ non dicit necessitatem: & tunc stat improprie vt glos. in. cap. i. 25. quæst. i. & allegat Philip. in cap. proposuit de appellation. Quando q; iunitur pro potest, allegat Bart. in. l. obseruare in princ. ff. de offic. pro cōsu. & l. Plautius. ff. de proc. & in. l. sepe, & ibi per Alexand. ff. de offic. præsid. & vide

de Ioan. Andr. in. capit. fin. de iur. calumn.

3 ¶ Assumpto notario, iudices habere debent notarium qui fideliter cuncta processus, & omnia acta visitationis conscribat, glos. verb. Notarij in Pragma. Sanct. tom. 1. l. si librarius & ibi Bart. & Alexand. ff. de re iudic. Plura sunt nomina notariorum de quibus glos. in Rubri. C. de tabularijs scrib. lib. 10. & ibi Platea & Luc. de penn.

4 ¶ Et debet Visitator procurare ut notarius sit sacerdos, non secularis, ne laycis pate fiant secreta Clericorum. c. ut iuxta de offic. ordin.

5 ¶ Quia coherere & coniungi bene possunt, quibus studia sunt diuersa, c. in nota. 16. quest. 7. nam non arabis boue & alino Deuteronom. c. 22.

6 ¶ Et opido in festi sunt layci clericis, c. laycos. 2. q. 7. & c. clerici de immunitatem ecclesiarum lib. 6. Neq; concordat bene cithara cum psalterio, c. diuersis de clericis coniugatis.

Quibus

IN VERBIS

7 ¶ Quibus datum est notarios creare, dic quod principibus dominisq; temporalibus in suis terris. Inno. in. c. pen. de fide instrumentorum, Bart. in. l. Barbarius ff. de officio præsidis, & in. l. non aliter. ff. de adoptionibus, notat Palatios Ruuios in Rubrica de donation. inter virum & vxor. verb. sic item videtur mihi. n. 20.

8 ¶ Et an consuetudo in memorialis sit necessaria, ad creandos tabelliones tradit Grego. Lopez Scolia otorgasse. l. 3. tit. 19. p. 3. Sed Nuñez de Auendaño de exeq. mandatis, reg. p. 1. c. 10. num. 3. dicit quod sufficit habere consuetudinem quadraginta annorum.

9 ¶ Notarius tamen creatus per inferiorem à principe non potest ubiq; instrumenta conficere, Didac. Perez. l. 2. tit. 5. lib. 2. ord. allegat. glōf. in. c. Abbate sane, de re iudic. lib. 6. & Bart. in. l. 1. C. de Sum. Trinit. ideo notarius creatus per alium quam per Papam vel Imperatorem nō facit instrumentū extra territoriū creatis. Rot. nou. de fd. instrumen. decis. 5.

Notarius

- 10 ¶ Notarius vero vnius comitatus potest facere contractum in alio comitatu volente domino illius comitatus. Andr. in prælud. fœud. in. 3. quæst. sequitur Rob. Mar. disputatione. 2. n. 15. idem de ordin. iudiciorum. p. 3. n. 104.
- 11 ¶ Et dicit Spec. quem refert Felin. in c. cum. p. tabellio. de fid. instrum. num. 4. quod prælati in eorum iurisdictione seu spiritualibus pertinetibus ad eos, possunt tabelliones creare, idem Stephan. Aufrer. tract. de potest. Ecclesiæ super laycis. q. 35. n. 27. & debet fieri de cōsensu Episcopi
- 12 ¶ Archidiac. in. c. Reatina. 63. dist. dicit fuisse obtentum, quod quando cōsensu Regis requiritur aut Episcopi si absentes sint extra prouinciam sufficit consensus vicariorum illorum qui alias non sufficeret, quod placet Bald. in. c. cum venerabilis de consuetudine, & est de mente Iass. in. l. in prouinciali. §. si ego. num. 6. ff. de nou. operis nunciat.
- 13 ¶ Sed absens & præsens non consentiens equiparantur, vt notat Bald. in. leg. fin.

IN VERBIS

fin. C. de bonisq; liber. col. 1. Item absens non videtur consentire, sed contradicere. Idem Bald. in l. si quis. col. ultim. vers. dubitatur hic. C. de testib. Tudic. cum Bart. in l. si cum dotem. §. eo tempore. ff. soluto matrim. quod non habetur pro contradicente, nisi expresse contra dicat, de quo vide eundem Bart. in l. quæ dotis. col. 6. eod. tit.

14 ¶ Et nō improbare rati habitioni par est. glos. in c. rati habitionem de regul. iuris in. 6. Paul. de Castro in l. interdum. ff. rem ratam habere.

15 ¶ Et ubicumq; consensus est præstandus ab eo qui habet officium publicum, debet præstari per modum auctoritatis, dicit Barb. in cap. dilectus. numer. 13. de consuet.

16 ¶ Et consensus semper præsumitur esse de substantia, vt notat Bald. in l. fin. §. necessitate. numer. 16. allegat Archidiaconus. in cap. Episcoporum. 18. dist. vide Bart. in repet. l. 1. §. si plures. ff. de exercitor action.

Quarro

- 17 ¶ Quæro etiam an consensus debeat præcedere, vel satis sit quod sequatur. Bart.in.l.si autem plures.ff.de aqua plu- uiali arcend.dicit.
- 18 ¶ Quod quando dispositio requirit iussu, tunc debet præcedere, & nõ sequi.
- 19 ¶ Autoritas autem debet adhiberi in ipso actu in continenti ante vel post, cõ- sensus vero potest præcedere vel sequi.
- 20 ¶ Sed licentia debet præcedere & si- militer consilium glos.verb.ante omnia. clem.vnica de for.compet.
- 21 ¶ Et an ista differant inter se, de con- sensu, vel cum consensu, vel ex consen- su, vide plene in reg. nullus ex consilio de regul. iur. lib. 6. in mercurial. & per Federicum consil. 204. incipit Vica- rius domini Episcopi, & notat in.capit. ne pro defectu, & capit. cum inueteri: de election , & capit. cum olim de ar- bitris.
- 22 ¶ Distio namq; de causa proxima & materiale denotat Bart.in.d. §. si plu- res.n.4.ff.de exercitor actio.

IN VERBIS

- 23 ¶ Consensus Episcopi debet esse expressus, quia requiritur pro forma, quia in formalibus tacitus non sufficit, vt in. c. statutum. §. in nullo quoq; de rescript. lib. 6. Et facit quod tradit Lud. Gomez in regul. de impetrantibus beneficia vacantia per obit. famil. Cardina. q. 11.
- 24 ¶ Et iste consensus inuētus est ad executionem vt notat idem Gomez in regul. de infirmis resignantibus infra viginti dies. q. 12.
- 25 ¶ Quid erit dicendum si Episcopus non vult præstare consensum sine causa rationabili, an habeatur pro præstito, & isti inferiores possint visitare, vide Abb. in c. quoniam. n. fin. de vita & honest.
- 26 ¶ Debent etiam considerare Archidiaconi Decani, & alij inferiores quod hodie visitent per se ipsos tantum.
- 27 ¶ Nam consuetudo non extenditur de vno casu ad alium Barb. in. c. cum translationem. num. 73. de officio legat. allegat Barr. in authen. qui rem. C. de Sacro sanct. ecclesi.

28 ¶ Vbi dicit quod consuetudo & præscriptio non extendunt se ultra id quod agitur, allegat. l. i. §. 3. ff. de itinere actûq; priuato & voluit. Cyn. in. l. i. C. quæ sit longa consuetudo in. 4. oppositiue, & Inno. in. c. pastoralis, de decim. vbi dicit.

29 ¶ Quod quidam præscripsi ius visitandi certum locum per se ipsum, & ita visitabat, postea impeditus volebat visitare per substitutum, opposebatur quod nō poterat visitare per illum nisi per se ipsum refert fuisse obtentum in Cancellaria Papæ, quod non potuit, & motiuum iudicantis fuit quia præscriptio seu cōsuetudo non extenditur, nam vno exprohibitis permisso, non videntur permilla reliqua prohibita. Ista namq; permissio est causata consuetudine, quæ non extenditur de iure ad ius, vt probat. Cardin. in. d. c. quod translationem, allegat. c. fin. de offic. Archidiacon. quem dictum colligit etiam Abb. in. d. c. quod translationem, nullam faciens mentionem de dict. Cardinali. Et sic præscriptio vnius exprohibi

IN VERBIS

tis seu reſeruatis non extenditur ad alia prohibita ſeu reſeruata, licet ſint eiſdē naturæ, & ſic conſuetudo non extenditur de vno caſu ad alium, licet ſint eiſdem naturæ, vt Innoc. in. c. dilectus de capell. monach. & Bart. in. leg. 1. §. 3. ff. de itinere actūq; priuat. Ideo feliciter. tex. noſter dicit, per ſe ipſos tantum, quia cū in iſtis maius periculum vertitur, ideo non vult per alios fieri.

30 ¶ Quia circa maiora cautius eſt agendum, vt in. c. qui eſcamus. 42. diſtin. cap. nuper. 7. queſt. 2.

31 ¶ Si enim in minoribus adhibēda eſt diſcretio, fortius in maioribus. l. 1. §. 2. ff. de Carboniano edic. gloſ. verb. periculum, in. d. c. quieſcamus. 42. diſt. Si vero ordo huius tex. non ſeruatur, an poſſit fieri viſitatio, videtur quod nō gloſ. verb. cognitione cap. fin. de ſuplend. neglig. prelat. lib. 6.

32 ¶ Sufficit enim legiſlatorem aliquid prohibuiſſe, & ſi non adiſciat, quod fuerit factum in contrarium nihil valeat.
l. non

l. non dubium. C. de legibus.

33 ¶ Nā Visitator nō habet plus iuris quā
p canones exprimatur. Dom. in. c. Eccle
sia de supplend. negligēt. præl. n. 11. lib. 6

34 ¶ Transgressores huius capit. in quam
pœnā incidant. glos. verb. in hibemus. c.
generalis de election. & lecti potest. lib. 6

35 ¶ Quæro etiā an ordinarius inferior
Episcopo possit sibi constituere Vicariū
glos. verb. Diaconus, de officio primi
cer. c. 1. & glos. in. c. per lectis, 25. dist. no
tat add. ad Abb. in. cap. postulasti de res
cript. verb. Vicarium.

36 ¶ Archidiaconus autem cui cōmissa
est ab Episcopo inductio in possessionē
beneficij potest eam possessionē alteri
subdelegare. Rota in nou. de offic. dele
gati decis. 14. in summa.

37 ¶ Nota quod vt inferiores isti possint
visitare, tenētur seruare eaquæ in isto de
creto statuta sunt: aliter in dolo est ille;
qui negligit illud ad q̄ ex natura actio
nis tenetur. Bonus tex. in. l. dolus. ff. man
dati, refert Genez in Epilogo casuum

IN VERBIS

negligentiæ, cas. 169.

38 ¶ Et iudices negligentes non seruantes constitutiones principum puniuntur. l. i. §. fin. ff. de fals. Debes facere prout ordinatum est.

39 ¶ Nam dicit Augst. Bonum consistit in ordine prout refert. Luc. de pen. in. l. 2. circa principium. C. de proxim. sacrar. scrini. lib. 12.

40 ¶ Et vbi non est ordo ibi est confusio Ioan. Neuizan. in silua nuptiali in princip. num. 9. allegat Roch. de curt. de consuetud. cart. 27.

41 ¶ Et Paria sunt contra legem facere, & facere sine lege. Bal. in. capit. in Genesi. colū. fin. de election. quem refert Gomez. regul. de Annali possessore. quest. 52.

42 ¶ Vbi dicit quod lege non cauetur, in practica non habetur, allegat eūdem Bald. in. cap. nihil de election.

IN VERBIS

Visitatores etiam à capitulo deputandi, ubi capitulum ius visitandi habet, prius ab Episcopo approbentur: sed non ideo Episcopus, vel eo impedito, eius Visitator easdem ecclesias seorsum ab his visitare prohibeatur, cui ipsi Archidiaconi, vel alij inferiores, visitationis factæ infra mensem rationem reddere, & depositiones testium, ac integra acta ei exhibere teneantur.

- 1 Capitulum ex consuetudine potest visitare.
- 2 Capitulum est capax iurisdictionis.
- 3 Capitulum si aliquam potestatem aut iurisdictionem habet salva & intacta relinquatur.
- 4 Capitulum quid importat.
- 5 Collegium seu universitas constituit unum corpus, cuius prælatus dicitur caput.
- 6 Collegium esse qualiter cognoscitur. & quid debeat habere.
- 7 Episcopus & capitulum proprie faciunt unum
K 3 corpus

IN VERBIS

corpus & qualiter copulantur.

- 8 Appellatione capituli non continetur proprie Prælatus.
- 9 Capitulum quando fiat, & cum quibus.
- 10 Congregatio sit ex duobus.
- 11 Collegium sit ex tribus, & quando ex duobus.
- 12 Collegium quid sit, & si caret capite quis censeatur caput.
- 13 Capitulum potest iudicare super causa matrimoniali & quando.
- 14 Causa matrimonialis potest tractari per inferiorem Episcopo ex consuetudine præscripta.
- 15 Capitulum & Decanus Parisiensis. habent iurisdictionem simul in singulos ministros & Canonicos & Dignitates.
- 16 Capitulum & Decanus Parisiensis. deponunt verbaliter clericum & perpetui carceribus mancipant.
- 17 Capitulum sede vacante an possit visitare diocesim vel provinciam suam.
- 18 Verbum destituere quid significet.
- 19 Procedendum qualiter sit in inquisitione & visitatione contra certas personas & loca.

Visitator

VISITATORES ETIAM. 132

- 20 *Visitator capituli sede vacante recipiendus & admittendus, ubi de proximo nō expectatur Episcopus.*
- 21 *Capitulum sede vacante eligit economum & Vicarium.*
- 22 *Capituli Vicarius non potest visitare ex generali mandato.*
- 23 *Capitulum Metropolitanum vacante sede poterit, & debet singulis annis convocare synodū tam provinciale quam diocesanam, quæ est preparatoria ad visitationē & quid in ea fit.*
- 24 *Visitatores possunt per diocesim confessiones audire suffraganeorum.*
- 25 *Visitatores poterunt conferre confessoribus casus reservatos Episcopo.*
- 26 *Absolutio ab excommunicatione est reservata Episcopo.*
- 27 *Capitulum sede vacante succedit in his quæ sunt necessitatis, ne defectu superioris periculum animis inferatur.*
- 28 *Parrochiales Presbyteri ubi non sufficiunt, an possint convocare monachos in adiutorium ad confessiones audiendas.*

IN VERBIS

- 29 Inferiores Prælati an possint delegare curam
parrochianorum ad modicum tempus.
- 30 Capitulum dum visitat poterit exigere procura-
tionem,
- 31 Capitulum sede vacante an possit visitare mo-
nasteria monialium exempta, quæ potuisset
visitare Episcopus vivens auctoritate appo-
stolica.
- 32 Verbum debeant, imponit necessitatem.
- 33 Capitulum sede vacante in quibus nō succedat,
& an succedat Episcopo in his quæ cōpetunt
iure speciali.
- 34 Capitulum sede vacante an succedat Episcopo
in his quæ Episcopus cognoscit tanquam de-
legatus.
- 35 Visitatores à capitulo deputandi prius ab Epis-
copo approbantur.
- 36 Capituli visitatores ubi habent ius visitandi si
prius non approbentur ab Episcopo, an pro-
cessus factus ab eis sit nullus.
- 37 Exclamatione uti in principio conveniens
non est. (pedimēto.
- 38 Episcopi à visitatione nō excusantur quoniam im-
Episco

- 39 *Episcopus potest seorsum visitari easdem ecclesias.*
- 40 *Ac publice inter est admittere quam plurimos ad defendendam suam causam.*
- 41 *Custodum multitudine regio conseruatur.*
- 42 *Piedra sobre piedra à las nubes llega.*
- 43 *Episcopus non potest infringere facta per Episcopum prædecessorem.*
- 44 *Economus si habet liberationem quæ vulgo dicitur finiquito, quando compellatur iterum ad rationem reddendam suæ administrationis.*
- 45 *Ratio quando dicatur non reddita sed potius confusio.*
- 46 *Rationum redditio ad quid fuit inuenta.*
- 47 *Libros rationum qui non habet videtur in dolo.*
- 48 *Archidiaconi & alij inferiores tenentur reddere rationem suæ visitationis Episcopo.*
- 49 *Exactores ad quid teneantur.*
- 50 *Archidiaconi & aliorum inferiorum officium quid sit, & num. 52.*
- 51 *Archidiaconi sunt septem ab apostolis electi & instituti.*
- 52 *Archidiaconi loco Diaconorum successerunt.*

IN VERBIS

- 54 Synodales testes ad quid inuenti & etiam dicuntur Visitatores.
- 55 Archidiaconi & inferiores si in parrochia inueniunt facinora, debent ad Episcopum referre, sicut legatus ad proconsulem.
- 56 Ratio quid sit, & num. 58.
- 57 Archidiaconi & inferiores propter quid ratione suae visitationis tenentur Episcopo reddere.
- 58 Visitator in visitatione quid debet intendere & quærere.
- 60 Peccata hominum dupliciter possunt considerari.
- 61 Visitator debet uti duplici correctione.
- 62 Denuntiatio secreta, coreigatur secreta.
- 63 Iudices inferiores non abreniant, aut prorogant tempus à iure praefixum.
- 64 Absens à concilio praefixus an possit exire iuxta causam subsistentem.
- 65 Inferiores iudices tenentur sine monitione infra mensem reddere rationem Episcopo.
- 66 Practica bona citandi testes quando ignoratur persona.
- 67 Falsum committit, qui interrogatus veritatem occultat.

- 68 *Monitoriæ generales leguntur in ecclesia mandato Visitatoris ad propalandam veritatem propter quas contumaces excommunicantur.*
- 69 *Stilus erroneus iudicum dicentium in monitorialibus, quod debent propalare iudicialiter, nam boni viri solent tacere quod probare non possunt.*
- 70 *Prælati non debet esse sollicitus plus debito in inquirendo.*
- 71 *Depositiones testium ex duobus constituuntur, ex dicto & iuramento.*
- 72 *Acta scribuntur in causis ut veritas habeat locum, & falsitas aboleatur.*
- 73 *Acta in scriptis sunt reducenda, alias non valent nisi sint breviores, nam tunc non requiri iur scriptura.*
- 74 *Depositiones testium Visitatoris tenentur exhibere Episcopo, & acta integra.*
- 75 *Notarius si dicat nullum originale fecisse, an possit puniri pena periurij.*
- 76 *Notarius si dicat se amisisse acta non tamen probat casum amissionis potest torqueri.*

IN VERBIS

- 77 *Notarius si laceravit acta praesumitur falsarius.*
- 78 *Notarius si celat protocolum, an puniatur de falso.*
- 79 *Acta iudicij quae sunt.*
- 80 *Acta causae quae sunt.*
- 81 *Notarius non tenetur addere acta iudicij sine salario & quando teneatur sine salario.*
- 82 *Acta originalia notarius non debet dare sed tantum copiam actorum & qualiter.*
- 83 *Practica circa editionem faciendam à notario.*
- 84 *Verbum teneantur importat necessitatem & quando habet vim praeccepti.*
- 85 *Decani, Archidiaconi, & alij inferiores, si infra mensem rationem non reddiderint Episcopo nisi compulsi, an incidunt in poenam.*

I ¶ Capitulum ex consuetudine potest visitare. Imo & de iure ordinario secundum Domin. & doct. in c. pen. de suppl. negligetia praelat. lib. 6. notat gloss. verb. per alios extrauag. Vas electionis, de censibus inter commun.

2 ¶ Et merito nam capitulum est capax jurisdictionis Domin. in. c. 1. de maior, & obedient. lib. 6. allegat. c. irrefragabili de offic. ordinarij. c. cum contingat de foro competent.

3 ¶ Et in tantum hoc habet locum & proeedit quod si potestas seu iurisdicção aliqua competit capitulo, omnino intacta relinquatur ab Episcopo. Concil. Trid. sess. 25. c. 6. post med. m.

4 ¶ Sed debes aduertere importantiam huius nominis capituli vniuersitas quid importet, capitulum, collegium, societas, cetus, congregatio, populus, conuentus, & similia nomina dicuntur collectiua, & constituunt corpus vnum mysticū, quod sumitur aliquando large, aliquādo vero proprie & strictē, large autem sumitur cum dicimus & appellamus fideles vnum corpus, siue vnam ecclesiam, per fidem, & charitatem, & perfectionē gratiæ. c. 2. de summa Trinitate & fid. cū similibus cuius corporis caput est Christus, c. ponderet. 50. distint.

Similiter

IN VERBIS

- 5 ¶ Similiter omne collegium, siue vniuersitas cōstitui vnum corpus cuius, prælatus dicitur caput, & alij dicuntur membra. c. nouit de his quæ fiunt à prælatis. A quo capite nō licet membra discedere. c. cum non liceat, de præscriptionib.
- 6 ¶ Et tale corpus ex eo esse cognoscitur collegium, si haberet iura collegijs puta sigillum commune. c. significauit, de appellat. Et actorem & archam communem. l. i. §. i. ff. quod cuiusq; vniuersit nomin. glos. celebris, in c. dilecta de excess. prælatus. vbi multa circa hoc.
- 7 ¶ Proprie autē est striete Episcopus cum capitulo facit vnum corpus cuius ipse Episcopus est caput. Sed cum clero ciuitatis & diocesis non dicitur propriè facere vnum corpus. capit. cum clericis de verb. signific. Quia non est tanta communio inter Episcopum, & capellas, seu monasteria, seu alia pia loca ciuitatis, & diocesis suæ, quanta est inter Episcopum & ecclesiam cathedralē, cui est spiritali collegio copulatus;
- notat

notat glōf. penult. in dict. cap. cum clerici allegat. capit. requisisti de testament.

- 8 ¶ Et licet prælatus & capitulum faciant vnum corpus, non tamen appellatione capituli continetur prælatus; de proprio significato vocabuli, notat de concess. præbend. cap. post electionem, & c. nouit de ijs quæ fiunt à prælat. cap. à collatione de appellat. lib. 6. & cap. 1. ne sede vacant. eod. lib. Nisi interuenierit Episcopus & canonicus. not. in dict. capit. à collatione de quo per Archidiacon. in cap. sed illud. 45. dist.

- 9 ¶ Et adde quod tunc Episcopus cum minore parte canonicorum nō faceret maiorem partem capituli, prout disputando firmauerunt in studio Paduano principales, & Federic. de senis quos sequitur. Ioan. Andr. Card. & alij in d. cap. à collatione, licet Hostiens. teneat contrarium vbi. Butric. & Abb. in dict. cap. post electionem. numer. 8. Quandoque soli canonici faciunt capitulum cum
præla-

IN VERBIS

prælato, secundum Compostel. in. c. i. de electione. Corpus autem istud potest cōstitui ex duobus, vel tribus vna congregatione existentibus, vt in. d. c. i. de electioni. Dum tamen sint ibi vt collegium vt ibi notat.

10 ¶ Duo ergo sufficiunt ad faciendam congregationem.

11 ¶ Tres vero ad faciendum collegium quod intelligit ibi Card. de collegio seculari: per. l. veratius. ff. de verb. signific. Sed duo sufficiunt ad faciendum collegium ecclesiasticum secularium clericorum, siue conuentum religiosorum secundum Innoc. in. c. dilecta de excessib. prælatorum, & c. postulasti. de iure patron. Cardin. in clem. & si principales. n. 16. de rescriptis & vide quæ traduntur per modernos in. d. c. i. de electione.

12 ¶ Quid autem sit collegium habetur in. l. i. l. veratius, & est vnum reputatione l. mortuo, ff. de fideiussoribus, notat. in. l. i. ff. quod cuiusq; vnīuersit. nomin. Et quando nō habet caput, ille intelligitur esse

VISITATORES ETIAM. 137

esse caput qui est nobilior, & potentior, prout notatur de pace constantie, verb: maior pars. Ita q; omnes isti termini videntur synonyma, & idem importantia largo modo, scilicet ectus, vniuersitas: collegium, capitulum, conuentus, congregatio, & similia. vt notat in clem. ne-romani de election. & Ioã. Francis. Pau. in tract. de officio & potestate capitul. sede vacant. præludio. 5.

13 ¶ Capitulū potest iudicare super causa matrimoniali, contra quod videtur, tex. in. c. accedentibus, de excessib. prælatorum, & in. c. 1. de consanguinitate & affinit. Vbi dicitur quod causa matrimonialis pertinet ad dignitatem Episcopalem, propter quod. Doct. intelligūt tex. in. c. præterea, de testib. cogend. dum sedes vacat, vt in. c. ad abolendam de hæreticis. Vel etiam potest intelligi quando hoc habeat consuetudo præscripta.

14 ¶ Quod etiam procedit in inferioribus Episcopo, licet. Hosti. senserit cōtrarium, in. c. literas de restit. spoliatorum;

S sed

IN VERBIS

sed glos. verb. in tua ibi tenet contra Hostienſ. quam glos. ſequitur Abb. ibid. idē Abb. in. c. auditis de præſcriptio, vbi etiā Felin.

- 15 ¶ Capitulum vero & Decanus Pariſien. habent iuriſdictionem ſimul in ſingulis miniſtros Eccleſiæ, etiam canonicos præbēdatos, etiā in dignitates in ea obtinētes, quam iuriſdictionem per officialem capituli capitulariter inſtitutum exercēt, glos. verb. Decanus. §. ſuper his debite, tit. quomodo diuinum officium ſit celebrandum in pragm. Sanct. tom. 2. colu. 1.
- 16 ¶ Item deponunt verbaliter ſuum clericum ſubditum, & perpetuis carceribus mancipant, glos. verb. pone. §. & nihilo minus tit. de concubina. pragm. Sanct. col. 1. vbi dicitur, quod habent illam iuriſdictionem ex privilegio, clem. 7.
- 17 ¶ Quæro an capitulum ſede vacante poſſit viſitare prouinciam, ſi eſt metropoliticum, vel alias diœceſim, & procurationes recipere, iuxta determinationem

VISITATORES ETIAM. 138

nem extrauag. Benedict. 12. quæ incipit
vas electionis, de censib. Respond. quod
Ioan. Monac. in. c. Ecclesiæ de supplēd.
negligentia prælatorum, lib. 6. tenet q̃
non possit, quia non reperitur iure ex-
pressum ergo. &c. capit. illa ne sede va-
cante. Licet enim capitulum cōseruet
iura Episcopatus vacante sede. capit. cha-
ritatem. 12. quæst. 2. & ius reddat agēti-
bus, accusationibus, & denuntiationi-
bus, non tamen visitat nisi solus qui da-
tur à Papa. capit. ebiter. 61. distin. vbi pa-
tet quod ecclesia vacans destituitur visi-
tatione. Item qui à capitulum est nec-
cessarius non voluntarius administra-
tor, ergo non poterit visitare, quia ad-
ministrationi necessarie non incumbit.
Archidiac. tamen videtur tenere con-
trariū in. cap. si Episcopus de supplēda ne-
gligentia prælatus. quia Episcopus hoc
potest & est iurisdictionis, in qua suc-
cedit capitulum sede vacante. capit.
cum olim de maior. & obedientia &
capitul. 1. eodem titul. lib. sexto. Aliàs

sequeretur absurdum quod tempore vacationis sedis remanerent crimina in correcta, probat etiam hoc per d. c. ecclesiæ ubi patet, quod Visitator datus à metropolitano à quo certus casus excipitur in alijs videtur potestatem habere quasi per exceptionem firmetur regula c. dominus. 32. quæst. 7. l. qui libertatis, ff. de cuiuslibet. Cum autem metropolitanus nihil habeat nisi de iure trās lato in metropolitanum de capitulo, ergo infertur quod capitulum hoc habebat, faciunt notata per Innoc. in c. ad abolendam de hæreticis.

- 18 ¶ Et respondet ad c. obitum quod ibi destituere non respicit visitationis operam, sed ecclesiæ vacationem, per Archid. facit quia iste nō est actus per quē præiudicetur Episcopo successorī, sicut beneficiorum cellatio, & alienatio personarum, & rerum de quibus de maiori-
tat. & obediē. c. 1. lib. 6. c. fraternitatē. 71. dist. cap. si qua de rebus. 12. q. 2. Idem tenet Ioan. de lignan. in. d. c. cum olim &
in. c.

in. c. his quæ de maior. & obedient, & collectar. in. d. c. cū olim vt refert ibi Bald. vbi dicit, quod probabiliter potest dici quod visitare potest quia propter negligentiam eis datur. Visitator, vt in. d. c. ecclesiæ, per ea quæ notantur in. c. sua de offic. Vicar. nisi probabiliter dicatur quod sit iurisdictionis voluntariæ vt sequitur ibi & hoc in visitatione ecclesiarum non exemptarum, sed Ioan. Andr. in. d. clem. 1. de hæreticis. verb. capituli dicit quod egerit hac declaratione, & nō solum in hoc, sed etiam in pluribus alijs articulis, videlicet quomodo dicatur capitulum sede vacante succedere in iurisdictione quæ competebat Episcopo viuenti. Subdit tamen quod volens tenere cum Ioan. Monach. posset dicere illam veram in generali visitatione ciuitatis & diocesis.

- 19 ¶ Et opinio Archidiaconi procederet in inquisitione cōtra certas personas & loca Paul. ibi & Petrus de Ancharran. & alij quam plures Doctores videntur

IN VERBIS

sequi decisionem glos. & distinctionē.
 Sed Dominic.in. d. c. 1. de maioritat. &
 obediēt.lib.6.refert Ioan.de Inamol.di
 centem opinionem Archidiaconi de iu
 re esse veriorē:licet opinio.Ioan. Andr.
 sit satis æqua.Cardin.Florēt.in. d. clem.
 1.de hæretic.in.q.9.dicit opinionē Ioan.
 Andr.æquam,tamen opinio melius pro
 batur,quod possit visitare generaliter,
 vt ex iuribus dict.glos.probatur. Abb.in
 dict. capit. cum olim, de maioritate &
 obed.numer.2.ibi extra glossam seu ca
 sus exceptus, dicit quod in distincte te
 netur quod generaliter posset visitare,
 quia visitatio est iurisdictionis quæ fit
 ex necessitate iuris, capit. sopite de cen
 sib. capit. relatum.10.quæst.1. capit. fin.
 de supplenda negligent prælat. lib. 6.

- 20 ¶ Subdens quod hoc satis debet ad
 mitti vbi non speratur, quod de proxi
 mo provideatur ecclesiæ de Episcopo,
 per. capit. intercetera de officio ordin.c.
 cum nullus. §. Episcopo, de temporib.
 ordin.lib.6.

Conci-

- 21 ¶ Concilium autem Trident. sess. 24. cap. 16. de reformat. dicit capitulum se-
de vacante eligat economum & Vica-
rium seu officialem infra octo dies post
mortem Episcopi, nihil dicit de Visitato-
re sed tene quod dictum est vbi supra.
- 22 ¶ In super iste Vicarius à capitulo ele-
ctus non potest visitare est mandato ge-
nerali, glos. verb. capituli in. d. elem. 1. de
hæretic. & ubi ff. de praxi benefic. in. for-
ma Vicariatus Archiepiscoporum & a-
lio. collat. 6. num. 101.
- 23 ¶ Ex prædictis infero quod Capi-
tulam metropolitanam vacante sede
poterit & debet singulis annis conuo-
care synodum tam provincialem quam
Diocesanam quæ est preparatoria ad
visitationem, & quædam visitatio ge-
neralis, præambula visitationis parti-
cularis, vt probatur in capit. sicut o-
lim de accusation. vt legantur con-
stitutiones, & publicentur novæ, si quæ
sunt per Capitulum & vt fiant men-
tiones contra non residentes, & contra

IN VERBIS

negligentes executores testamentorū,
de quo in.c.Ioānes de testament. Et vt
anuntientur festa Paschalia, &c. vt in.c.
quoniam, &c. decernimus. 18. distin. &
vt exigatur cathedraticus, & similia con-
sueti fiant. c. ea quæ & c. in tantum, de
symon.

24 ¶ Infero etiam quod Visitatores pote-
runt per totam diocesim dum visitant
confessiones iustitaneorum & suorum
subditorum audire, & absolvere cōfite-
tes, & ipsis iniungere pœnitentias saluta-
res. c. fin. in. fin. de censib. lib. 6.

25 ¶ Item quod poterunt conferre con-
fessoribus casus reservados Episcopis,
quos enumerat glos. post Ioan. Monach.
in clem. dudum de sepulturis, & Ioan.
Francisc. Pauin. in tract. de Visitatione
in. 4. q. 2. partis principalis, glos. verb. re-
servantur. c. 2. de pœnit. & Remiss. quam
allegat. Nau. in Man. cap. 27. num. 256.
Et quia concessum est tunc capitulo, æ-
qualem, videlicet absolvere ab excoṃu-
nicatione, vt notat Abb. in capit. hisq;
de maio-

de maiorit. & obedient.

26 ¶ Quia absolutio ab excommunicatione est reservata Episcopo.

27 ¶ Item quia in his quæ sunt necessitatis, succedit capitulum, ne defectus superioris periculum animarum possit generari, vt notatur in clem. 1. de hæretic. Præsentabunt etiã capitulo fratres mondicantes deputati pro cõfessionibus audiendis iuxta clem. dudum. vers. statuimus de sepulturis.

28 ¶ Et vbi præsbiteri parrochiales non sufficiunt, possunt & ipsi conuocare monachos in adiutorium audiendarum cõfessionum, præsertim in Paschate attēta generali consuetudine qui sciēter tollerantur, secundum quendam Monaldū, quem allegat Archid. in. c. placuit, 16. q. 1. & habetur in clem. 1. d. priuilegijs, verb. præsbiteri.

29 ¶ Quinimo prælati inferiores possūt delegare curam parochianorū ad modicum tempus, puta intra tres septimanas ex iuxta causā se absentande. Ioan.

IN VERBIS

Andr.in.cap.3.de officio Archipræbit.
post Hostiens.Gregor.Lopez.glos.fin.l.
4.tit.20.p.3.Hodie vide Concil.Tridēt.
sess.23.c.1.de reformat.

30 ¶ Poterit etiam capitulum visitans exigere procurationem iuxta determinationem extrauagantis Benedicti, quæ incipit vas electionis. &c. vt glos. verb. capituli in clem. 1. de hæretic. Et clarius in clem. statutū, de electione, verb. declaramus. Et quod supra dixit de cura animarum, intelligo large prout plene examinat Ioan. Andr. in. c. cum satis, de offic. Archidiacon.

31 ¶ Quæro consequenter an capitulum sede vacante possit visitare monasteria monialium exempta quæ potuisse visitare Episcopus viuens autoritate apostolica.

32 ¶ Clem. attendentes. §. illas de statu regul. vbi tex. imponit necessitatem visitandi propter verbum debeant de quo ibi circa principium, vbi glos. verb. debēt, reprehēdit prælatos, qui has visitationes

nes

nes omittunt ex quo est ibi, verb. præcepti quod necessitatem inducit. c. oblate de appellation. & c. vt famæ desent. ex cōmunication. Respondeo Lapum formasse hanc quæstionem, & super eam consuluisse. Domin. Feder. arguendo ad partes vt patet in consilijs Federic. consil. 291. incipit Domine mi vellē. & c. licet ibi non apparet eius responsio tamen, Lapsus ipse in. c. 1. de maior, & obed. lib. 6 refert Federicum sibi respondisse, & cōsuluisse quod non, & sic etiam ibidem refert Dominic. Colletarius autem in d. c. cū olim, de maior, & obed. refert, quod suo tempore in Cancellaria apostolica multi petiti fuerunt propter hoc cōgregati Dēctores, & recesserunt varij, & videtur ipsum velle quod possit subsistēte necessitate. Abb. autem in. c. cum olim de maiortate & obedientia refert Lapū consuluisse quod non succedat capitulum sede vacante, & sic refert respondisse Ioan. Andr. dum super hac quæstione consuluisse monetur.

IN VERBIS

- 33 ¶ Quia capitulum non faccedit in his quæ competunt Episcopo iure speciali: unde non succedit in iure cognoscendi de causa fecudi, vt habetur in. c. verum de foro competenti. Et hanc opinionem sentit Innoc. secundum eum in. c. ad abolendam de hæreticis, vbi dicit quod capitulum sede vacante succedit in his quæ Episcopus exercet iure suo.
- 34 ¶ Et idem videtur sentire ipse Feder. consil. 30. vbi dicit, secus esse si Episcopus cognoscit iure delegato, vel alio iure speciali facit. c. Pastoralis. §. præterea, de offic. ordinar. vbi mortuo Episcopo delegato expectatur successor, & non recurritur ad capitulum. Multi tamen tenuerunt contrarium, vt refert ibi Abb. dicentes, quod si Episcopus habet soluere vt delegatus, huiusmodi potestas eo mortuo transit ad capitulum, per tex. in c. 1. de maior. & obed. lib. 6. quod loquitur in distinte. Sibi tamen plus placet præcedens opinio per supra dicta. Item facit aliam rationem. Capitulum succedit

dit Episcopo propter communionem quæ est inter eos, sunt enim vnum corpus, vt in. c. nouit & c. quanto de his quæ fiunt à prælat. Item vt dixit Inno. in cap. dilecti de maior. & obodient. dignitates & iura ecclesiæ pariter possidentur per Episcopum & capitulum. Sed in his quæ competunt Episcopo vt delegato iure speciali cessat hæc communio, ergo nõ succedit. Et ex his dicit limitandam regulam affirmatiuam quod scilicet capitulũ non succedat in iurisdictione quæ Episcopo competit iure speciali Abb. in. cap. ad abolendã, num. 17. de heretic, & quia hoc non concluditur ybi Episcopo esset aliquid ab homine vel à iure cõmissum sub nomine dignitatis principaliter sicut in casu isto ideo moderatio collectarij placet mihi.

- 35 ¶ In summa Visitatores à capitulo deputandi, ybi capitulum habet ius visitandi, sunt approbandi prius ab Episcopo, & potest esse ratio, vt videat Episcopus an expediat ecclesiæ talem visitare, vide simile

IN VERBIS

mile vt per Abb. num. 6. c. illud prætereū
dum de iur. patron.

36 ¶ Si prius ab Episcopo isti Visitatores
non sunt approbati: processus ab eis fa-
cti an sint nulli, quia ordo huius, tex. vi-
detur substantialis, si vero ordo iste esset
debitus à iure aliud esset declarat opti-
me. Ioan. Monac. c. 1. de censib. lib. 6. vbi
Dominic. n. 4. in princ.

37 ¶ Vel eo impedito: Prodeum, licet vt
exclamatione in principio conueniens
non sit, tamen non possum aliter loqui.
Nam schema seu talis exclamatio confi-
cit significationem doloris ideo excla-
matione vtor. Nam sacrosancta Triden-
tina Synodus non in merito toties ea-
dem præcepta resumit. Et vtinam Epis-
copi à somno surgant.

38 ¶ Non enim excusantur ab hac per-
sonali visitatione quouis impedimento,
quod impedimentum solet admitti qua-
dam indulgentia benigna. Sed id debet
admitti, quod necessitate quadam sic vr-
geat, vt nisi maximo cum detrimento
proprie

VISITATORES ETIAM. 144

proprie vel publice salutis tã spiritualis
 quam corporalis per se ipsos eam visita-
 tionẽ exercere non valeant: aliter nãq;
 iudicium ac censuram non qualẽcunq;
 expectent, prãter diuinam ultionem.
 Attendant obsecro Episcopi illud Eze-
 chielis Prophete in.c.34.qualiter Domi-
 nus durissime increpet Episcoporum ne-
 gligentia in visitationis officio exercen-
 do, dicens super omnem faciem terre
 dispersi sunt greges mei & non erat qui
 requireret, non erat inquam, qui requi-
 reret.refert Synod.Toletanus a.ction.2.
 ad secundum.Et Ioan.Christost. Homil.
 39. in Ioannem insectatus est eundem
 Ezechielem his verbis.Ve pasteribus Is-
 rael, nonne pascebant semetipsos non
 ne greges pascuntur à pastoribus? Sed
 illi contrarium faciebant,nam quod ab-
 iectum erat,non reducebãt: neq; quod
 perierat,quãrebant,neque confractum
 alligabant,neque infirmum consolida-
 bant, quoniam se,non gre gem pasce-
 bant.

IN VERBIS

- 39 ¶ Facta ergo visitatione à capitulo, potest etiam Episcopus siue eius Visitator Ieorum & separatim, vt dicit. tex. noster facere visitationem.
- 40 ¶ Nam reipublicæ interest, admittere quam plurimos ad defendendam suam causam. l. nã reipublice, ff. de operis nou. nuntiatione.
- 41 ¶ Et ad conseruationem regionis necessariam esse multitudinem custodum vt notat Aristotel. lib. 1. Rhetoricorum capit. 4.
- 42 ¶ Et in prouerbijs est: piedra sobre piedra à las nuues llega.
- 43 Sed Episcopus non potest infringere facta per Episcopum prædecessorem. Bar. in. l. Semel. C. de Apochis pub. & c. lib. 10
- 44 ¶ Secus erit si dicatur Episcopo, æconomũ non bene rationem administrationis suæ reddisse, etiam si habeat æconomus liberationem quæ vulgo dicitur finiquito: nam si contra illam liberationem dicatur quod fuit data non visõ libere rationum, qui ex cõsequentia actus non

VISITATORES ETIAM. 145
non est liberatus ad ministrator seu æco-
nomus, qui non offerdat librum ratio-
nis. Bald. in Rubr. C. de exercitoria a-
ctio. n. 12. vers. & ideo. l. 14. tit. 18. p. 3. Ideo
talis liberatio nullo modo valet, vt per
Alexand. vol. 7. consil. 74. Bart. in l. tutor
qui repertorium. ff. de administratione
tuto. in fin. Matheus de afflict. decisio.
360. facit, tex. in l. si quis ex argentarijs. §
penult. ff. de edend. Idem erit si ostenda-
tur liber & rationes præcesserunt tam in-
tricatæ, quæ non intelliguntur: talis nãq;
ratio non dicitur ratio, nec videtur data
vt in l. cum seruus. ff. de condition. & de
monstr. & in l. summa curatione. §. pri-
mo. ff. de peculio.

- 45 ¶ Et nisi causa liberationis vera appa-
rent, non dicitur ratio reddita, sed quæ-
dam confusio vt in l. 30. c. 10. notat. Auē-
daño. n. 41. de exequend. mandat. vbi di-
cit quod nisi nominatim constet, cui da-
tum sit, & qua de causa nō poterit intel-
ligi ratio, hec valebit liberatio, tanquam
data super ignotis vt in l. qui cum tutori

T bus,

IN VERBIS

bas, ff. de transactionibus. l. argentarius.
§. edi autem. ff. de edendo.

46 ¶ Nam rationum redditio inuēta fuit
ad habendam veritatem, & ne bona oc-
cultētur & reliqua possint inferri. Hiero-
nym. gratus respons. 135. num. 34. lib. 1.

47 ¶ Et qui non habet hos libros rationū
videtur in dolo tanquam transgressor le-
gum, vt notat Aymon. consilio. 193. n. 13.
volumine. 1. de materia latius dicemus
postea.

48 ¶ Præterea dicit. text. quod ipsi Ar-
chidiac. vel alij inferiores tenentur red-
dere rationē suæ visitationis Episcopo.

49 ¶ Bart. in. l. apparitores. C. de exacto-
ribus tributorum. lib. 10. dicit quod ex-
actores debent remittere ad curiam in-
scriptis. quod ex actum est, & quod non,
vt ex eorum scriptura officiū reddatur
instructum. allegat. l. 1. §. officio. ff. de tu-
tel. & rationibus distrahend. & l. si statu
libera. §. fin. ff. de statu. liber. In tantum
hoc est verum quod horum relationi sta-
tur. vt notatur ex dicta. l. apparitores, &
ex

VISITATORES ETIAM. 146
ex.l.si qua per calūniam.C.de Episcopis
& cleric.

50 ¶ Officium Archidiaconi & aliorum
inferiorum est quæ corrigenda viderint
corrigant,& emendent, nisi fuerint ar-
dua negotia,quæ absq; maioris sui præ-
sentia nequeant terminari.c. ad hæc. §.
item in epistola,de offiç.Archidiac.Hu-
go.tract.de officio quatuor prælatorum
p.2.de autoritate Episcopi. Ideo officiū
horū in adiutoriū inuētū est,vt ibi p eū.

51 ¶ Præterea Archidiaconi sunt septem
ab apostolis electi,& instituti actum apo-
stol.6.& in.c.Diaconi septem.93. distin.
& in.c.Diaconi ead.distinct.

52 ¶ Vbi dicitur Diaconi ecclesiæ sunt tā
quā oculi Episcopi,ob errantes & circū-
lustrātes cū verecūdia actus totius eccle-
siæ:præscrutātes diligētius si quē videāt
fieri vicinū præcipitio & proximum esse
peccato:vt referant hoc ad Episcopum,
& ita Episcopus suggerere quæ ad cultū
ecclesiæ,& disciplinam eius pertinent,
Diaconibus cura sit.

T 2 Vbi

IN VERBIS

53 ¶ Vbi notat glos. quod loco diaconorum successerunt Archidiaconi.

54 ¶ Inueniuntur etiam testes synodales habentes oculos circum lustrantes. c. Episcopus in Synodo. 35. quæst. 6. qui electi sunt, vt per illorum industriam excessus corrigantur, & mores reformatur, Cōcil. Prouincial. Toletan. 1. c. 3. in. c. 28. Et debent inuestigare quæ correctione vel reformatione sunt digna, & ea fideliter perferant ad Metropolitanum, & suffraganeos, vt super his & alijs (preut utilitati, & honestati congruit) prouida deliberatione procedant, vt in. c. sicut olim de accusatione. Etiam dicuntur visitatores, qui debent circuire totam parochiam de villa in villam, vt in. c. non debere. 80 dist. vbi dicitur, quod in Concilio Laodicensi statutum est, vt Episcopi non ponantur per vicos & villas: sed Visitatores, id est Archipræsbyteri qui visitent parochias: qui sine consilio, & conscientia Episcopi ciuitatis nihil agere debeant.

55 ¶ Et addit Archid. in. c. perlectis. 25. distin.

dist.n.ii. si iurgia seu facinora in parrochia euenerint, aut si quid erit, quod animaduersionem maiorem exigat, tunc ad Episcopum erit referendum, sicut refert legatus ad proconsulem allegat. l. si quid erit. ff. de offic. proconsulis. tex. notabilis in. d. c. ad hæc de officio Archidiaconi. Bene igitur stat, ut Archidiaconi & inferiores teneantur reddere rationem Episcopo, nam quod caret ratione extirpare necesse est.

56 ¶ **Q**Uæ quidem ratio est quasi sermo singulorum de quærelis, secundum doctores antiquos arg. glos. verb. syndicum l. i. §. quibus, ff. quod cuiusq. vniuersitatis nomin. vel potest dicere rationem esse experimentum totius iustitiæ secundum Paris. de Pute. in tract. syndica. Nam sicut homo post sumptum pastum, habet necesse illud digerere ita post assumptum & completum officium oportet visitatorem illud digerere. Id est rationem reddere ut si male gessit luat penas, glos. penult. leg. 3. C. de Coartalibus principib.

IN VERBIS

vbi Platea.

- 57 ¶ Propterea tex. noster determinat
vt id quod isti inferiores in visitatione
faciunt super intendens videat, & quod
vnicuiq; cōueniat, agnoscat: & quod cō-
uenire nouerit, accomodet.
- 58 ¶ Et nota quod quociens leges loquun-
tur de reddenda ratione duo continēt,
scilicet computum dare, & reliqua resti-
tuere. l. quamuis, ff. de conditioni, & de
monstrat. l. non solum. la. 2. §. si liberatio-
nis, ff. de liberat. legat. leg. 4. C. de testa-
men. manumissio. istud est rationē red-
dere.
- 59 ¶ Præcipue si in visitatione intēdunt
Visitatores & quærunt non quæ sua sunt
sed ea que sunt Iesu Christi, vt in. c. cum
apostolus, & capit. procurationes. de
censib. vbi habetur, quod Visitatores nō
quærant quæ sua sunt, sed ea quæ sunt Ie-
su Christi prædicationi, & exorationi,
correctioni, reformationi vocando, vt
fructum referant, qui non pereat. Nō
ergo debēt procurationibus, aut lucro,
seu

VISITATORES ETIAM. 148
seu ad propriam vtilitatem, vt sibi the-
saurizent: sed saluti animarum, & morū
profectui cultuiq; diuino ampliando, sta-
tuiq; ecclesiarum in melius reformādo,
intendere debent vt in. cap. 1. de censib.
lib. 6. cum text. ibi dicit caueant in super
ne ipse vel quisquam suorum aliquod
munus quocumq; sit, & qualitetcumq;
offeratur, præsumat recipere: vt nō quæ
sua sunt sed quæ Iesu Christi quærere vi-
deatur: & intendere debet, atq; in vigila-
re prædicationi, saluti, ædificationi & re-
formationi cleri & populi, vt in. d. c. pro-
curaciones, & d. cap. 1. de censibus, lib. 6.
facit. leg. nam. ff. de offic. præfecti vigil.
Nec debent Visitatores ve nationibus
aut similibus vacare, mente enim repe-
tere debent, quod de om̃ibus sibi com-
missis rationem reddere tenentur si nō
corrigant, moneant, & reforment: alias
singula de manibus suis requirentur. c.
irrefragabili. de effic. ordinar. cap. 1. c.
adhæc, de offic. Archidiacon. ergo optimū

IN VERBIS

erit vt super intendens ſedulitatem eorum in viſitatione videat.

60 ¶ Et quoniam peccata hominum dupliciter poſſunt cōſiderari vno quidem modo in quantum eſt nocuum ei qui peccat: alio modo in quantum vergit in nocumentum aliorum, qui ex alicuius peccato vel exceſſu leduntur vel ſcandalizantur, vel etiam in quantum eſt nocumentum boni cōmunis cuius iuſtitia per peccatum hominis perturbatur.

61 ¶ Ideo Viſitator duplici correptione vti debet, vna quidem quæ adhibet remedium peccato in quantum eſt quodā malum ipſius peccātis, & ita eſt proprie fraterna correptione quæ ordinatur ad emendationem delinquentis, remouere autem malum alicuius, eiufdem rationis eſt, quod bonum alicui precurare, procurare autem bonum fratris pertinet ad charitatem. c. ſi peccauerit. 2. q. 1. & c. nouit de iudic. Quod patet quia corripere delinquentem eſt quædam ſpiritualis elemoſina. c. & qui emendat. 45. diſt. S. Thom.

Thom. 2. 2. q. 33. artic. 3. Cum ergo opera-
mur bonum amico, vt de peccato ad pœ-
nitentiam reducat, hæc remotio. ma-
gis ad charitatem pertinet, quam remo-
tio nutrimenti corporalis vel egestatis,
& infirmitatis, tamen quia bonum veri-
tatis magis est proximum & affine ipsi
charitati, quam bonum corporis exte-
riorum rerum, tunc etiam quia respicit
animam, quæ corpore longe præstâtior
est. c. solite de maiorita, & obedientia. l.
sancimus. C. de sacrosanct. ecclesijs & in
c. Matheus de Symon. Et hoc respectu
pertinet ad charitatem, in quantum ve-
ro fraterna correctio adhibet remediũ
peccato delinquentis, in eo quod præ-
stat malum exemplum in fratres qui ex
tali exemplo leduntur cæteri & scanda-
lizantur. c. præcipue. 11. q. 3. & maxime in
nocumentum communis boni: & talis
actus dicitur iustitiæ ad quam pertinet
conseruare reſtitutionem in cõmune bo-
num vnius ad alterum. c. cum deuotiſſi-
ma. 12. q. 2. c. facte. 4. dist. cap. vt fame. de

IN VERBIS

Sentent. excommuni. Et sic frater tuus corrigendus est zelo iustitiæ, & ad istum effectum pertinet ad iustitiam.

62 ¶ Insuper aduertant Visitatores quādo inquirunt. Nam si aliqua de aliquo denuntiantur secrete talia sunt secrete corrigenda. c. si peccauerit. 2. q. 1. Ioan. de Immol. in. c. vt iuxta de offic. ordinat. dicit etiam text. quod ista ratio debet dari intra mensem.

63 ¶ Nam iudices inferiores non abreuuiāt, aut prorrogant tempus à iure præfixū, notat. l. nemo. C. de tēpor. appellat.

64 ¶ Mensis autem iste an possit prorrogari seu extendi per inferiorē iusta causa interueniente dicēdum est, quod sic. glos. verb. recisius tempus in. c. cum sit romana. de appellatio.

65 ¶ Ideo tenetur Archidiaconi & alij inferiores sine alia monitione intra mensem rationē reddere Episcopo, nam tale tēpus interpellat pro homine. c. potuit de locato. l. magna. C. de cōtrahēd. & cōmit. stip. l. 2. C. d. iur. emphit. Et dicit tex. quod

quod Archidiaconi & alij inferiores tenentur exhibere depositiones testium.

66 ¶ Abb.in.c.ad nostrā cl. 2. de iurciur. n.2. dicit quod est bona practica citandi testes quando ignorantur personæ, vide licet vt fiat generale preceptum sub ex cōmunicationis pœna, vt qui super tali facto nouerint veritatē cōpareant ad testimonium proferendū, nam tunc tacere veritatē est peccatū mortale, allegat. c. quisquis. 11. q. 3. & c. 1. de crimi. fals. tenet Ioann. de Neuif. in silua nuptial. lib. 3. num. 33

67 ¶ Et etiā falsum cōmittit, qui interrogatus, veritatē occultat, ac si mēdatum dixerit, Couar. in lib. 1. vari. c. 2. n. 3. allegat. d. c. quisquis, & d. cap. 1.

68 ¶ Ideo in praxi Visitatores seruāt, vt in loco eminentiori voce intelligibili notarius legat monitorias generales de verbo ad verbum. Vt in Archiepiscopatu Hispal. leguntur per Visitatores: propter quas monitiones, omnes fideles tenentur comparere apud Visitatorem.

IN VERBIS

propalandam veritatem, aliter cōtumaces dicentur & in excommunicationis sententiā incidere possunt, tenes Hostiens. in sum. de sententia excommunication. verb. quibus ex causis, quem allegat Gregor. Lopez. scholio excusa. l. 10. tit. 9. p. 1.

69 ¶ Sed aduertant Visitatores, quam sit erroneus stylus eorum iudicum qui in monitorialibus dicunt, quod debeant propalare, & illud iudici aliter vel coram notario & testibus in forma fidem faciente vt dicit idē Neuif. in. d. silua nuptial. vbi supra. n. 46. Nam acta faciunt notorium l. gesta. C. de re iudicata, & boni viri solent tacere quod probare non possunt. c. plerumq. 2. q. 7. Alex. consil. 55. lib. 4. In tantum hoc est verum, quod quis iudici non tenetur dicere de eo quod probare non potest. Sum. Tabien. verb. accusatic. §. 14. & verb. inquisitio. §. 7. Nau. in Man. cap. 25. num. 46. vbi late de ista materia.

70 ¶ Prælati igitur non debet esse sollicitus plus debito in inquirendo, sed moderate

VISITATORES ETIAM. 151

derate id agat, ita ne nimia suspitio illū
præcipitem, & exosum reddat. Nam qui
nimiū emūgit, elicit sanguine. prouerb.
30. tradit frat. Anton. Cordubensis in tra-
ctatu de secreto. membro. 2. in annot. q.
3. in princ.

71 ¶ Præterea depositiones testium ex
duobus constituuntur, scilicet ex dicto
testis, & ex iuramento: nec vnum valet
sine altero. Lanfranc. ab Oriano. in tra-
ctatu de testib. in princip. allegat. c. fra-
ternitatis, de testib. & l. iurisiurandi. C.
de testib.

72 ¶ Propterea in causis acta scribuntur,
vt veritas habeat locum, & falsitas abo-
leatur: cum in iudicijs debeat esse verita-
ti locus. Item ne propter assertionem iu-
dicis iniqui innocens, litigator ledatur.
idem Lanfranc. in repetit. capit. quoniā
contra falsam deprobat. in princ. n. 1.

73 ¶ Et acta in scriptis sunt reducenda
aliās non valēt, nisi sint causæ breuiore,
quia tunc non requiritur scriptura, per
auth. nisi breuiore & ibi Bart. C. de sen-
tent.

IN VERBIS

tent.ex breuit.recitand. ita tenet Abb.
in.d.c.quoniam cōtra.in notabil.3. & ibi
etiam Felin.de probat.Robert.Marant.
de ordin.iudiciorum.p.6,n.22.

74 ¶ Depositiones testium Visitatores te
nentur exhibere Episcopo,& acta inte-
75 gra.

¶ Quid dicendum si notarius dicat se
nullum originale fecisse,possit ne puni-
ri pœna periurij,siquidem notarius con-
trauenit vni ex capitulis iuratis.Host.in
c.sicut.ne clerici vel monach.Ripa.in.l.
admonendi.n.150.ff.de iur.jurand.dicūt
quod sic.

76 ¶ Si vero dixerit amississe acta, non ta-
men probat casum amissionis, poterit
torqueri secundum Bal.in Rubr. de fid.
instrum.

77 ¶ Quid si notarius lacerauit acta, tūc
falsarius præsumitur secundum Curti.
Junio.consil.166.Rip.loco proxime cita-
to.numcr.150.Ioan.Purpura.in rep. lis
apud quem.num.20.C.de edendo.

78 ¶ Si vero notarius celat prothocolū
punitur

punitur de falso, vt probat Lanfranc. de
 Oriano in. d. repet. verb. instrumētorum
 productiones. n. 34. notat Bald. Salicet.
 & moderni in. l. qui accusare. C. de eden
 do per tex. ibi quod occultātes propria
 instrumenta, non incidūt in pēnā falsi,
 quamuis occultantes aliena incidant,
 tex. notabilis in. l. Paulus. ff. de fals. Di-
 dac. Perez. l. 2. tit. 5. lib. 2. ord. in princip.

79 ¶ Præterea in iure sunt acta iudicij, &
 sunt illa que tendunt ad ordinationem
 litis, prout est libellus, litis contestatio,
 terminus probatorius, satisfactio, & alij
 similes actus.

80 ¶ Acta autem causæ dicuntur ea que
 tendunt ad litis decisionem prout sunt
 depositiones testium, instrumenta, con-
 fessiones & alia similia acta probatoria,
 ita declarat glos. verb. defensione in.
 clem. sæpe de verbo. signific. sequitur
 Robert. Marant. de ordin. iudic. part. 3.
 num. 55.

81 ¶ Item acta nō tenetur notatius ede-
 re sine salario ~~sed~~ mercede text. est in. l.

IN VERBIS

argentarius in princ. & ibi communiter
Doct. ff. de edendo. Secus hic nam nota
rius actorum tenetur suis expensis acta
Episcopo dare Greg. schol. ean quenta.
l. 6. tit. 22. p. 3. & vide omnino Franciscū
de Auil. c. 21. pratorum verb. Derechos.

82 ¶ Et non debet dare notarius acta ori
ginalia, sed tantum copiam actorum ede
re debet, vt in. d. c. quoniam contra. de
probat. & ibi per omnes doct. & habetur
in Conc. Tridēt. sess. 24. c. 20. de reform.
in fine, quæ acta debent esse integra cū
die, & consule, loco, & tempore, vt per
Bal. & Doctores in. l. 2. C. de Edendo, &
non sufficit vt pars Episcopo à notario
detur, nam iam non esset dare acta inte
gra, sed exēplum totale dari debet glos.
verb. exemplum. cap. 1. de sentent. excō
mun. lib. 6.

83 ¶ De practica autem qualiter sit fa
cienda ista editio per notarium vidēdus
est Specul. in titul. de instrumentorum
editione. §. postquam. num. 18.

84 ¶ Et ideo Archidiaconi & alij inferio
res

VISITATORES ETIAM. 153
res tenentur edere acta integra nam verbum tenentur importat necessitatem, & habet vim præcepti, bonus tex. in clem. exiui. §. itē ordo. de verb. signific. Cosm. Guimier. in pragm. Sanct. titul. de collation. §. 1. tom. 1.

85 ¶ Si autem isti inferiores infra mensem non reddiderint rationē Episcopo; nisi compulsi, an incidant in aliquā poenam, vide Bart. in l. 2. ff. ad senatus consult. tertull. §. quid ergo. Cardi. Zabarel. late in clem. quia contingit. §. illi. num. 3. de religios. domib. Sed tu dic quod ut verbum teneantur vim præcepti habeat requisitionem importat aut depositionem. tex. in cap. 1. ibi si petatur. de sepultur. lib. 6. & glo. verb. annis singulis in clem. quia contingit.

IN VERBIS

*Non obstantibus quacunq; consuetudine, et
immemoriabili, atq; exemptionibus, &
privilegijs quibuscunq;.*

V

locus

IN VERBIS

- 1 Locunda ea sunt, in quibus assueti sumus.
- 2 Cōsuetudo habet maximā vim, nā ea quæ sunt puerilia & fabulosa plus possunt propter consuetudinem, quam si cognosceremus ea.
- 3 Consuetudo multiplex.
- 4 Quā lo sit mentio de cōsuetudine intelligitur de longa.
- 5 Cōsuetudo an censeatur sublata per legē generalem, si habeat consensum populi.
- 6 Consuetudo irrationalis licet sit cētenaria, damnata à lege censeatur sublata & quando.
- 7 Cōsuetudo res magna cuiq; , difficile est mutare cōsuetudinem quia similis est naturæ
- 8 Consuetudo quando derogatur per legem editā in concilio generali.
- 9 Lex quando reprobatur consuetudinem expresse tunc consuetudo immemoralis an valeat.
- 10 Consuetudo immemoralis & priuilegium reprobatum circa vsum duellorum.
- 11 Consuetudo & priuilegium equiparantur.
- 12 Consuetudo, priuilegium, & statutum nō semper a pari procedunt.
- 13 Prescriptio non reddit laicum capacē iuris in spiritalia

spiritualibus sed priuilegium apostolicum.

14 *Consuetudo mala an roboretur præscriptione.*

15 *Papatus est in primo loco.*

16 *Papa an visitare teneatur.*

17 *Papa in terris vicem dei gerit.*

18 *Oculus est certior arbiter aures.*

19 *Nemo docere potest, quod minime nouit.*

20 *Pontifex quasi faciens pontem ad vehendū subditos in viam salutis.*

21 *Tu es Petrus & super hanc petrā edificabo ecclesiam meam pascere oues meas, his verbis de notatur, laboret ministerium.*

22 *Madre que cosa es casar? hūa, hilar, parir & llorar.*

23 *Regere, pascere, prædicare, & retia in aliū ducere, hæc omnia ad officium Visitationis conueniunt.*

24 *Visitatio quare fit à prælatū.*

25 *Verba imperatiui modi important aliquando cōsilium aliquando necessitatem.*

26 *Quod præcipitur imperatur, & quod imperatur, necesse est fieri.*

27 *Lex cum loquitur per verba præceptina aut*

IN VERBIS

equipolētia obligat ad peccatū cōtraueniētē.

28 *Sedes apostolica negotiis quam plurimis opprimitur in dies.*

29 *Papa habet pedes plumbeos & non plumcos.*

30 *Papa est quasi immobilis, stabilisq; manens, dat cuncta moueri.*

31 *Pralatus est animā, & spiritus ecclesie.*

32 *Tutor est anima & spiritus pupilli.*

33 *Animarationalis absq; extētione seu dilatione in vniuersum corpus infundit.*

34 *Vbi Papa ibi Roma.*

35 *Papa an debeat transferre curiam sine sedem suam de Roma ad alium locum & .nu.38.*

36 *Petrus cum vellet à Roma abire, apparuit ei Christus in via & interrogauit, Domine quo vadis, respondit Christus vado. Romam iterum crucifigi propterea Petrus reuersus est ad Romam vbi martirium suscepit.*

37 *Papa in quibus habet liberam potestatem.*

39 *Roma est disciplina veritatis, quæ aliquando fuit magistra erroris.*

40 *Papa tenetur visitare, seu procurare vt fiat visitatio.*

Papa

- 41 *Papa impendat diligentiam ut bonos atq; idoneos pastores singulis ecclesijs praeferat, aliter Christus sanguinem ovium suarum de manibus eius requirit.*
- 42 *Madre no viste, padre no tuviste, diablo te heziste, dize el refran.*
- 43 *Lo que quiere la harda, monte espesso y mala guarda.*
- 44 *Negligens dicitur quasi non eligens.*
- 45 *Papa quantum ad Dei iudicium an sit solutus legibus, & quando sit supra legem.*
- 46 *Papa potest equare quadrata rotundis anima eius in manica sua.*
- 47 *Papa quando utitur plenitudine potestatis.*
- 48 *Sensus qui in oculis est, vicinior dicitur animae.*
- 49 *Factum ex visitatione emendatum memoria commendandum.*

1 ¶ In verbo consuetudine nota quod ea iocunda sunt in quibus assueti sumus Aristot. Rethoric. 1. ad Theodetem.

2 ¶ Et quantam vim habeat consuetudo, leges declarant, in quibus ea quae sunt

IN VERBIS

puerilia & fabulosa plus possunt propter consuetudinē quam si cognosceremus ea Arist. Methaphis. 2. cap. 3.

3 ¶ Consuetudo multiplex est, vt notat Bald. in tit. qui feudum dare possunt, col. 3. quædam est consuetudo, quæ requirit præscriptionem, quædam vero est consuetudo solēnis, quæ non requirit præscriptionem. glos. verb. etiam intelligitur in pragmat. Sanct. tomo. 2. de causis. §. statuit el. 1. colū. 2. Non solum tex. hic excludit consuetudinem præscriptā & non præscriptam pacificam vel non, ita Abb. in, c. cum satis de offic. Archid. numer. 2. Sed etiam excludit consuetudinem cuius memoria in contrarium non extat, quæ habet vim legis & priuilegij principis, secundum doctrinā Abbatis in. cap. super quibusdam. num. 8. cū seq. de verb. signific. & habetur in. l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quotidian. & stual. Felin. in cap. cum ex officij n. m. 13. de præscript.

4 ¶ Quando fit mentio de cōsuetudine intelli-

intelligitur de longa. cap. cum mana. de electio. glos. fin. leg. 3. titul. 2. p. 1. & ibi Greg.

§ Consuetudo autem non censetur sublata per legem generalem quæ ante ipsam legem vim habet consensu populi. c. 1. de constitution. lib. 6. vbi Domin. Francus. & Gometius. n. 86. Nec huic sententiæ præiudicat. l. 3. §. diuus. ff. de sepulchro violato quidquid Acurtius ibi cōmentus est, nam illa. l. procedit quando fit constitutione vel cōsuetudo propria alicuius ciuitatis, & ei peculiaris post legem generalem principis, & circa istum sensum non probat iuris consultus per legē generalē tolli constitutiones municipales, & particulares consuetudines, si in lege ponantur hæc verba sublata quæcūq; cōsuetudine aut nō obstāte quacūq; cōsuetudine etiā immemoriali tunc reuocata est cōsuetudo quæcūq;. glo. verb. quamuis clem. vltima. de rebus ecclesiæ & glos. verb. quanticumq; de for. competent, & Card. in d. clem. vltima.

IN VERBIS

6 ¶ Quod est intelligendum quoties lex dānet ac reprobet consuetudinem, tanquam iniquam, & irrationabilem: nam tunc quævis cōsuetudo etiam immemoriabilis, & centenaria censēbitur eodem pacto dannata, vt tenet Arctin. in. l. cum stipulatus. ff. de verb. obligation. Felin. in c. cum ex officij, de præscrip. quos allegat & sequitur Cou. lib. 3. Var. c. 13. nu. 5. vbi dicit, illud intelligendum in consuetudine generali, non autem in consuetudine quæ habuit speciali & peculiari causa in aliqua ecclesia propter iustam & rationabilem causam.

7 ¶ Cōsuetudo namq; res magna cuiq; Arist. problematum sectio. 28. q. 1. ideo eam mutare difficile est, quia similis est naturæ. idem Arist. ethicorum. 7. c. 10.

8 ¶ Consuetudo vero derogatur per legem editam in concilio generali quia ceteretur habere clausulam derogatoriā ad cōtrarias dispositiones quæ in futurum etiam fierent, Roch. de Curt. in. c. fin. de consuetud. quæ refert & sequitur Auiles c. 8.

c.8.prætor.numer.3.

- 9 ¶ Et etiam dicit quod quando ius reprobatur consuetudinē expresse, tunc non valet consuetudo, etiam tanti temporis de cuius initio non sit memoria allegat Card. in. clem. 2. de rebus ecclesiæ non alien.

- 10 ¶ Pariter etiam reprobatur consuetudo praua etiam immemorabilis, & quod cumq; priuilegium, circa vsum detestabilem duclorū Concil. Trid. sess. 25. c. 19.

- 11 ¶ Consuetudo & priuilegium equiparantur. c. nouit & ibi not. de iudicijs. cap. accedentes de præscription. Præsertim consuetudo & priuilegium equiparantur si est immemoralis, glos. verb. nō extat. in. d. c. super quibusdā, de verb. signific. Bald. in. l. si solēnibus. C. de fide instrum.

- 12 ¶ Nota etiam quod consuetudo, priuilegium, & statutum non semper procedunt a pari: nam in clem. vt hic qui. §. illi vero de etate & qualitat. reuocantur statuta, & consuetudines non reuocantur priuilegia. ita Zabara. ibid. num. 4.

IN VERBIS

13 ¶ Vnde præscriptio non reddit lay-
cum capacem iuris in spiritualibus, sed
privilegium apostolicum, vt dicit Abb.
in. capit. cum instantia. numer. 4. de
censib.

14 ¶ Si autem consuetudo mala roboratur
præscriptione temporis, cuius initij
non est memoria vel saltem triginta an-
norum, tenebit cōsuetudo. vt dicit glos.
in. l. Domini prædi de agricol. & censitis
C. lib. 11. quam glos. dicit Card. in. c. finali
de consuetudine, non esse alibi, contra
quam glos. tenet Ioan. de Plat. in. dict. l.
Domini prædiorum dicens quod mala
consuetudo nullo tempore potest robo-
rari, allegat. §. 1. in authent. vt nulli iu-
dicum. coll. 9, quem refert & sequitur
Gregor. Lopez scholio. bien. vbi supra,
vbi dicit forte esse dicendum, quod si
consuetudo non inducat peccatum, sit
tamen alias mala quia contra ius, ha-
bet aliquam causam rationabilitatis, ta-
lis consuetudo roboratur ex præscrip-
tione. 30. annorum. Si autem consue-
tudo

tudo non solum esse contrarius, verum esset ita irrationabilis, quod nihil bonæ rationis per se habeat, tunc non roboratur tempore; & saltem procederet, quando consuetudo nō esset de tempore immemoriali, & vt procedat de iure canonico debet esse rationabilis simpliciter. De ista clausula non obstante. multa dicit Barr. in extrauag. ad reprimendum verb. non obstantibus,

15 ¶ Dictum est de omnibus prælatis ad quos visitatio conuenit. nunc quærendum est de Papatu qui est in primo loco cap. ante omnia. vbi glos. 40. distin.

16 ¶ Papa an teneatur visitare dic quod sic.

17 ¶ Nam Papa in terris vicem Dei gerit. vt habetur in capit. quanto. & capit. licet de translation. prælat. & in capit. vt nostrum. §. porro. vt Ecclesiastic. benef. sine dimin. conf. & habetur. 21. distin. & in capit. 1. de homic. lib. 6. & c. quoniam. 24. quæst. 1.

Præterea

IN VERBIS

18 ¶ Præterea certior aure arbiter oculus est.

19 ¶ Et quod minime nouit nemo docere potest Ouidius.2.tristium & Pontifex veluti via est sequentium.cap.cleros.21. distin.

20 ¶ Ideo dicitur Pontifex quasi faciens pontem ad vehendum subditos in viam salutis exemplo vitæ,& doctrinæ.laff. in l.possessio appellata.num.25.ff.de acqui renda possessio.

21 ¶ Præterea considerata est vox illa Iesu Christi dicentis,tu es Petrus,& super hanc Petram ædificabo ecclesiam meam.Mathei.c.16.& in.c.ita dominus 19.distint.& in.c.nouo.c.quamuis.21.distint.& id.c.aliorum.9.q.3.& postea idē Christus dixit Petro pascere oues meas Ioan.in.c.fin.c.significasti de electione, in quibus verbis denotatur laboret ministerium vt per Abb.in.c.mādata de præsumptio,

22 ¶ Y dize el refran Español, madre que cosa es casar ?hija,hilar, parir y llorar?
Et

Et etiā præcepit Petro & omnibus Apostolis, ite prædicate euangelium omni creaturæ. & quamuis omnibus Apostolis imperauerit, præcipiendo vt etia relaxarent Luc. 5. l. 3. tit. 5. p. 1.

23 ¶ Tametsi Petro & successotibus suis dixit regere, pascere, prædicare, & etia in altum ducere hæc omnia ad officium visitationis cōueniunt, cōfirmatus quod dictum est Genes. 18. & c. Deus cū inipotens. 2. quæst. 1. vbi Deus Optim. Maxim. ait, descendam & videbo, vtrum clamorem qui venit ad me, opere cōpleuerint.

24 ¶ Ergo Papa debet descendere, ac maxima cum diligentia inquirere, ne grex sibi commissus pereat, & de eius manibus sanguis eorum quærat. Consideranda enim sunt verba imperatiui modi vt in l. cum pater. §. mode, ff. de legat. 2.

25 ¶ Quæ verba important aliquando consilium, aliquando necessitatem circa subiectam materiam. Abbas in. cap. magnæ deuoto, & voti. diuer. 4. Hic

iucatio

IN VERBIS

iudicio meo illa verba imperatiui modi important necessitatem, & vim præcepti habent. c. qui iubente. 11. quæst. 3. notatur in clem. præsentī, de censibus.

26 ¶ Quod enim præcipitur, imperatur, & quod imperatur necesse est fieri, si non fiat, pœnam habet, vt dicit D. Greg. in Epistol. ad Iouinianum & refert Gratianus in. c. quisquis. 14. quæst. 1.

27 ¶ Et cum lex loquitur per verba præceptiua, aut equipollentia, obligant ad peccatum contra venientem. capit. 2. de mai. & obedient. clem. exini de paradiso, de verb. signific. Archid. in cap. vti. nam. 76. dist. Ant. & Abb. in. c. nam concupiscentia. de constitut. & idem Abb. in c. clerici. de vit. & honest. clerico.

18 ¶ Sed cum sedes apostolica negotijs quam plurimis & varijs sollicitudinibus in dies opprimatur.

29 ¶ Et Papa habeat pedes plumbeos & nō plumeos. vt refert Gomez. in prolog. regularū cācellarie apostolicæ Cosmas Gumer. in pragm Sanction. Decreto de

cen-

concubinarijs tom. 2. colun. 2.

30 ¶ Vbi inquit quod Papa est quasi immobilis stabilis quæ manens, dat cuncta moueri.

31 ¶ Idem. Cosm. vbi supra de annatis. §. item quod ratione in princip. in glos. verb. ecclesia tom. 2. subdens quod prælatus est anima & spiritus ecclesiæ.

32 ¶ Tutor autem anima & spiritus pupili, quare aduertere debes cons. detractionem Calcadr. in Timeo Platon. dicentis, quod Arachneus in medio telæ existens facile sentit quidquid sit, seu accidit in quacumq; parte suæ telæ.

33 ¶ Ita anima rationalis in centro cordis absq; extentione, seu dilatione vniuersum corpus infundit.

34 ¶ Nā vbi Papa ibi Roma, notāt Doct. in. c. ego de iure iur. Archid. 7. q. 1. c. scire, & in. c. præsentī, de præbend. in. 6.

35 ¶ Nec debet Papa transferre curiam suæ sedē suam de Roma ad aliū locum nisi ex magna causa. ad hoc est tex. in. c. quamuis. 21. dist. c. rogamus. 24. quæst. 1.

Vbi

IN VERBIS

Vbi Archid.in.c.per Venerabilem.§.rationibus,verb.fane.qui filij sint legitimi c. fundamenta.§.ne autem de election.lib.6.vbi Archi.& Ioā.Andr.in nouella. quod fit,quia ibi sedes apostolica diuina dispositione est collocata.ideo non licet Papam mutare illam.

36 ¶ Nam cum ab ea Petrus vellet abire, apparuit Christus in via, quem cum interrogasset Domine quo vadis respondit Christus vado Romam iterum crucifigi quod Petrus intelligens in suam admonitionem dictam, reuersus ad Romam, vbi martyrio sibi & successoribus sedem vna cum.D.Paulo stabiliiuit.c.beati.2.q.7.quod prosequitur prepositis in.c.nolite.11. distin.vbi col.fin.dicit quod Papa ad semper in ea manendum non necessitatur,quia vbiq; est tribunal suum,& sedes sua.

37 ¶ Et in ordinatis à Christo quæ fidei substantiam,& animarum salutem non impediunt,Papa habet libertatem,& dominium iurisdictionis,& potestatis, vt possit

possit illam limitare & ex causa mutare.
Tamen conuenientius magis congruit,
vt Papa sedem habeat Romæ quam
alibi.

38. ¶ Tunc propter præsentiam apostolorum, Petri & Pauli, in quorum martyrio & sanguine est fundata sedes Apostolica & Romana ecclesia.

39 Tum vt illa sic disciplinaveritatis quæ aliquando fuit magistra errori.

40 ¶ Itaq; Papa tenetur visitare, seu præcurare, vt Visitatio fiat, per tot tantosq; operarios, quos habet.

41 In quorum electione. Beatissimus Romanus Pontifex maximam sollicitudinē ex officio sui muneris debet impendere eam potissimum diligentiam adhibēdo, vt bonos maxime atq; idoneos pastores singulis ecclesijs præficiat: qui si in suo regimine negligentes fuerint, Christus Dominus sanguinem ouium suarum de manibus eius requiret. Concil. Triden. sess. 24. capit. 1. in fin. de reform. ibi nihil esse magis necessarium Ecclesiæ Dei.

- 42 ¶ Y bien dize el Refran, madre no viste, padre no tuuiste, diablo te heziste. ¶
- 43 Et alibi. Lo que quiere la harda, monte espello y mala guarda. Si autem negligens fuerit, & negligentia prouenit ex quadam remissione voluntatis.
- 44 ¶ Nam Isidorus. lib. ethimologiarum dicit. Quod negligens dicitur quasi non eligens, precipiendo inquam, ea quæ debet, vel eo modo quo debet: nã tunc peccat. S. Thom. secunda secunde. quæst. 54. artic. 2.
- 45 ¶ Vnde quãtum ad Dei iudicium Papa non est solutus legibus quantum ad vim directiuam earum, & debet voluntarius nõ coactus eas seruare: & ipse est supra legem, in quantum cum expediens fuerit, potest eam mutare, & in ea pro loco & tempore dispensare. Et licet habeat plenitudinem potestatis. capit. quanto. cum ibi notatis, de translat. præl.
- 46 ¶ Et potest equare quadrata rotundis: & anima eius in manica sua add. ad Barbat.

Barbat.in.c.canonum statuta.num. 171.
de constitut.

47 ¶ Tamen non debet ea vti sine causa.
quia iura sunt fundata super ratione. c.
cōsuetudo. i. dist. Host.in.c.ad decorem,
de vsu pal.glos.verb.reservationes.titul.
de electionibus.§.licet.col. 2. in pragm.
Sanct.tom. 1. Et licet omnia possit non
debet prætmittere clauem discretio-
nis.notat Hostien.in.d.c.quanto,adhoc
notatur in.c.ad apostolicæ, de re.iudic.
lib.6.Plenitudo namq; potestatis in exe-
cutione bonitatis,non autoritate prau-
tatis consistit,alias mutato vocabulo nō
plenitudo potestatis sed tempestatis di-
cetur,restrictitur ergo sub ratione pote-
statis.c.illa.ii.quæst. 3.

48 ¶ Itaq; visitatio multum operatur,
ideo sensus qui in oculis est, vicinior di-
citur animæ.glos.verb.oculos.cap. quo-
rundam de election.lib.6.glos. in præ-
mio. §. quibus ad plenum, in Pragmat.
Sanct.col. 2. Archidiacon. capit. nec solo-
rum. i. 23. quæst. 5.

49 ¶ Audiui factum memorie dignū Re-
gis Ferdin. 5. huius nominis, qui dum vi-
sitasset regnum Hispaniæ, & esset in ciui-
tate Plazentina, sponsus cuiusdam virgi-
nis significauit Regi, Comitē (cuius ipse
erat vassalū) in diæ nuptiarum primam
habere carnalem sponsæ cognitionem.
cui consuetudinem, seu potius tyrānidē
vassali propter eius potentiam resistere
non poterant, huic sensualitati carnali
Rex taliter correxit, & abusuū decla-
rauit, vt Comes ipse ab hominibus nus-
quam visus fuit, & sic consuetudo spira-
uit, & desponsata quæ iam erat in lecto
cum Comite, remansit illesa, & incorru-
pta. Ecce improuisam & inopinatam re-
ex visitatione principis preuenientem.
El Refian Portugues dize, escaueme
quen quisier, podeme quen saber, caue-
me seu dono. Et alibi, En la tierra del rey
la vaca corre al buey, y es la razon por-
que el Rey y igualmente haze justicia al
pobre que al rico. Hic solus nō est, vbiq;
gentium video regnare improbitatem,
& bonos

VISITATORES ETIAM. 163.

& bonos à malis iniuste opprimi propter quod Rex seu Princeps: aduertat petitionem Dauid, quando Saul missis militibus iussit obsideri domum eius. vt. 1. regum. c. 19. tunc Dauid dixit in occursum meum exurge, & vide & intende ad visitandas omnes gentes Psalm. 58. consideret Rex seu Princeps videat & intendat.

IN VERBIS

Visitationum autem omnium istarum, precipuus sit scopus, sanam orthodoxamq; doctrinam expulsis hæresibus inducere.

- 1 *Causa finalis est cuius gratia cetera sunt.*
- 2 *Finis Visitatoris qualis sit. G. num. 4.*
- 3 *Tridentina Synodus: ad quid fuit congregata.*
- 5 *Prædicare tenetur Visitator.*
- 6 *Prædicationem verbi Dei necessariam esse ad fidem diuinorum misteriorum assequendam.*
- 7 *Verbum Dei quid sit.*
- 8 *Nautæ absentia causat naufragium.*

X ; Prædica

IN VERBIS

- 9 *Prædicatores sunt veluti canes Dei qui latratu fugant lupos.*
- 10 *Visitatores si non prædicant, sunt velut canes muti non valentes latrare.*
- 11 *Visitor in quibus persistere debet circa credenda, circa facienda, & servanda, circa fugienda, circa timenda, circa appetenda.*
- 12 *Prædicator ante prædicationem debet orare.*
- 13 *Fructus visitationis.*
- 14 *Prælati mali intentum suæ diligentia.*
- 15 *Prælati mali quare diligunt terrena.*
- 16 *Sententia contra malos prælatos.*
- 17 *Christiane dignitates non est in temporalibus exaltari, sed potius deprimi.*

1 ¶ *Visitacionum Autem. &c. in istis verbis textus noster dat causam finalem visitandi. Causa finalis est cuius gratia cætera fiunt Arist. Physic. 2. c. 3. & Methaphisic. 5. capit. 2. de qua per Bart. in extrau. ad reprimendum, verb. absentia & Andr. de liernia in vsibus Fecud. in prologo.*

Sed

2 ¶ Sed propositum visitatoris debet esse, bonos mores inducere, corrigere prauos, & extirpare hæreses.

3 ¶ Ad hoc namq; fuit congregata Tridentina Synodus. sess. 3. in princip.

4 ¶ Sagittas circa hoc debet Visitator dirigere, vt attingat scopum, tenetur etiã Visitator, inducere, persuadere, etiam si necesse fuerit ad sanam orthodoxamq; doctrinam, salutaribus verbis plebes sibi commissas pascant, docendo ea quæ scire omnibus est necessarium ad salutem animarum, annunciandoq; eis cum breuitate & facilitate sermonis, Vitia quæ eos declinare, & virtutes quas oportet sectari: vt pœnam æternam euadere, & cœlestem gloriam consequi valeant. Concil. Trident. sess. 5. c. 2,

5 ¶ Est enim necessaria prædicatio verbi Dei, per quã auditores de his quæ credere tenentur edoceantur, iuxta Paul. ad Roman. 10. quomodo credent, quæ non audierunt? Quomodo autem audiēt sine prædicante, sicut scriptum est.

IN VERBIS

Quam speciosi pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bona: sed non omnes obediunt euangelio. Esaias enim dicit: Domine quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi.

6 ¶ His verbis Paul. apertissime docet, prædicationem verbi Dei esse necessariam ad fidem diuinorum misteriorum assequendam. vide Castr. de iusta Hæreticorum punit. lib. 3. cap. 2.

7 ¶ Est enim verbum Dei, lumen quo mediâte quisq; videre possit facile quæ agere, & quo gressus dirigere vellit. Vt in Psalm. 118. lucerna pedibus meis verbum tuum & lumen semitis meis, & iterum, declaratio sermonum tuorum illuminat, & intellectum dat paruulis. Si ab illo qui in tenebris ambulat, lucernam subtraxeris, luminis absentia efficiet, vt ambulâs tertio quoq; gressu offendatur.

8 ¶ Vt dicit Arist. absentiam nauæ causam esse, quod naus patiatur naufragiû. Ideo Paul. ad Timothe. Episcopum & discipu

discipulum suum in epistol.2.cap.4.prædica verbum,insta opportune, importune,argue,obsecra increpa:erit enim tēpus cum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria coaceruabunt sibi magistros,prurientes auribus,& à veritate quidem auditum auertent, ad fabulas autem conuertentur.Itaq; doctrina sana & orthodoxa est vehiculum ad cœlestem patriā,& fugat hæreses. Ideo Esaias.cap.58.dicit clama,necesses quas tuba ex alta vocem tuam,annūcia populo meo scelera eorum.

9 ¶ Prædicatores namq; sunt veluti canes Dei qui latratu suo lupos fugant,nō solum hæreticos hæreses, sed etiam omnia vitia quæ gregem dominicum deuastant, facile propellere possunt.

10 ¶ Si autem non prædicant facti sunt vel vt canes muti non valentes latrare, vt dicit Esaias.cap.56.quæ interpretans Hieronymus super Esaiam, sic ait isti de quibus Propheta loquitur non solū speculatores ceci, sed et canes muti appell.

IN VERBIS

ur, non valentes latrare. Qui enim gregem Domini custodire debebant, & lupos abigere & latrare pro Domino. diligunt somnia, & delectantur visionibus demoniacis. Hos enim redarguit Deus per Ezechielem Prophetam. c. 3. quod infirmum fuit non consolidastis, & quod egrotum non sanastis. quod contractum est, non alligastis, & quod obiectum, non reduxistis, & quod perierat nō quæstistis, in quibus omnibus debent insistere Visitatores & in vigilare super gregem domini, hæresesq; vndiq; sparsas multisq; in locis radicatae euellere, & sacra dictamina plantare, & plantata rigare, & rigata crescere permittere, ideo Esaias, c. 27. ait, propterea visitasti eos, & perdidisti omnem memoriam eorum.

- 11 ¶ Et vide Ang. in Sum. verb. prædicare. n. 11. vbi dicit primo debet insistere circa credēda, sicut articulos fidei, secūdo debet insistere circa faciēda, & seruanda, sicut præcepta. Tertiō circa fugiēda, sicut peccata. Quarto circa timēda

VISITATION. AVTEM. 166
menda, sicut mors æterna. Quinto de-
bet insistere circa appetenda, sicut glo-
ria.

12 ¶ Et ut prædicator fructificet, etiam
prius debet orare, ut dicit glo. Genes. 24
his & similibus gloria æterna consequi-
tur.

13 ¶ Itaqué finis visitationum fructus san-
ctissimi necessarij ac vtilis sunt ex illa
provenientes, per eam certe prælati ca-
nonicis præceptis atque divinis, satisfacere
intelliguntur, ita ut canonice visitan-
tes non possunt de negligentia reprehē-
di. Insurgit etiam animarum salus tam
clericorum quam laycorum per exorta-
tionem, correctionem, & reformationē,
ex ea namque fructus vberissimi & salutife-
ri referuntur qui nunquam pereunt, ut
dicit text. in capit. procuraciones, de cē-
sibus. In summa per visitationem eccle-
sia Dei Sanctius regitur, crimina pur-
gantur, virtutes in seruntur, iste est præ-
cipuus scopus visitationum.

14 ¶ Non fiat sicut mali prælati faciunt,
de qui-

IN VERBIS

de quibus Beatus Bernard. super cant.
 dicit quid euorant plebem meam, sicut
 ex campanis. Vnde vero hanc rerum af-
 fluentiam illis exuberare existimas: ve-
 stium splendorem, mensarum luxuriam
 congeriem vasorum argenteorum & au-
 reorum, nisi de bonis sponsæ, id est eccle-
 siæ? inde est quod illa pauper inops & nu-
 da relinquitur, facie miseranda, inculta,
 hispida, exanguis, propterea hoc non est
 ornare ecclesiam sponsam: sed expolia-
 re, non est custodire, sed perdere, non est
 instituere, sed prostituere, non est pascere
 gregem, sed mactare & deuorare. Et
 postea & in alio propheta. Peccata mei
 populi comedunt. q. d. peccatorum pre-
 tia exigunt, & peccantibus debitam soli-
 tudinem non impendunt, plus in vigi-
 lant subditorum euacandis malis superiis,
 quam vitijs extirpandis. O utinam tam
 vigilantes reperirentur ad curam animarum
 quam alacres currunt ad cathedram.
 Et dicit Guilielm. in clem. 1. de magistr.
 quod constitutiones Buriales optimæ me-
 moriæ

VISITATION. AVTEM. 167

morix commendantur à prælatis. Sicut illa de censib. fœlicis. lib. 6. & vide circa hoc Concil. Trid. sess. 25. cap. 1.

- 15 ¶ Sed ideo memoriæ non comedāt quia sunt huius seculi dilectores, in terrenis rebus fortes sunt, in cœlestibus debiles. Nam pro temporali gloria usq; ad mortem de sudare appetunt, & pro spe perpetua nec parum quidem in labore subsistunt, pro terrenis lucris quolibet iniurias tollerant, & pro cœlesti mercede vel tenuissimi verbi ferre contumelias recusant, terreno regi toto etiā diu assistere fortes sunt, in oratione vero coram Domino vel vnius horæ momento lassantur, sepe nuditatem, deiectionem famem pro acquirendis diuitijs atq; honoribus tollerant, & earum rerum se abstinentia cruciantur, ad quas adipiscendas festinant, superna autem laboriose quærere tanto magis dissimulant, quanto ea retribui tardius putāt. Hi itaq; quasi aliarum arborum more deorsum vasti sunt, sursum angusti quia fortes in interiora

IN VERBIS

iora subsistūt, sed ad superiora deficiūt: & si vis alia multa cōgerere vide. B. Gregor. in. 19. lib. moral. c. 25. Sic faciunt hi prælati prout iudei qui venerunt Bethaniam, vbi Lazarus fuerat mortuus, non venerunt vt Iesum viderent, sed Lazarū suscitatum viderent. Ioan. c. 12. solum enim sepulturæ Christi quærunt lintheamina, non autem corpus, licet contrarium fecerit. S. Petrus Luc. 24. Ideo in diæ iudicij dicent illi, prout ipsi fecerunt iudei de corpore Christi furati sunt eum nobis dormientibus. Math. c. vltim. quod est dictum, dicent Christo iudici, & eius apostolis consedetibus. Diabolus animas subditorum nostrorum nobis dormientibus, idest negligentibus est furatus.

- 16 ¶ Ideo sequitur iudicis sententia, ite maledicti in ignem æternum qui paratus est diabolo & angelis eius. Igitur qui peruenire vult ad salutem animæ attingat scorum visitationis, & ad quam vocationem vocatus est.

Nam

- 17 ¶ Nam Archidiaconus in causa perfecta de penitentia dist. 3. dicit quod non est Christi aut dignitatis in temporalibus exaltari, sed potius deprimi: quem vide in causa maioribus. 16. quest. 7.

IN VERBIS

Bonos mores tueri, prauos corrigere.

- 1 Boni mores considerantur diuerso modo de iure civili, & de iure canonico.
- 2 Mores corriguntur suspensione, excommunicatione, & Visitatione.
- 3 Iudex equalis exhibetur bene viventibus, & iustus circa peruersos.
- 4 Questio vltima hodie est de bonis moribus.
- 5 Imperium quibus retinetur.
- 6 Crimina si incipiunt veterascere, in privilegio assumuntur.
- 7 Pusillanimitates quae latenter in republica subcrescunt, in magnum quid latenter in vadunt.
- 8 Omnis scabiosa aculeo repellenda, & carnes putridae ressecanda ne corpus intereat.

Audite.

IN VERBIS

- 9 *Auaria omnes student.*
- 10 *Diuitie postquam ceperunt honori esse hebesce
re virtutes ceperunt, & num. 12.*
- 11 *Ecclesiastici de Euangelio viuere debent.*
- 12 *Ecclesiasticorum quatuor vitia sunt reprehensibilia.*
- 13 *Audi responsum Philippi cancellarij Parisien-
sis Guilielmo Episcopo Parisiensi factum di-
centis se esse dānatum tribus de causis.*
- 14 *Vestes clericorum ab honestate non deuiant.*
- 15 *Clericorum talāres vestes debent esse.*
- 16 *Vestes clericorum non debet esse rubæ & vi-
rides.*
- 17 *Clerici an possint vti vestibus sericis aut sul-
gidis.*
- 18 ¶ *Nota in præsentī quod boni mores
considerātur diuersimode in iure ciuili,
& in iure canonico, nam de iure ciuili
consideratur esse contra bonos mores,
quidquid communiter reputatur in ho-
nestam. ita Areti. in l. pacta quæ. C. de pa-
ctis. num. 1. allegat. l. probrium & l. oppro-
brium*

brium. ff. de verb. signific. Sed de iure canonico aliquid contra bonos mores dūtaxat dicitur si nutrit peccatum, intellige. vel veniale. allegat glos. in. c. si vero de iure iur. ibi per doctōr.

2 ¶ Vide Cosm. in Pragm. Sanct. tom. 1. titul. de collationibus. Vbi dicit quod ad correctionem morum sunt, suspendere, excommunicare, & visitare, & alia quæ sunt fori contentiosi.

3 ¶ Iudex idcirco bene viuētibz debet se exhibere æqualem, quasi honore suppresso, & circa peruersos exercere iustitiam: vt. D. Hieron. super. Hierem. lib. 20 l. 16. tit. 4. p. 3. in tātum quod si sunt boni mores delectent: si autem mali, emēdentur. c. non putes. 23. quæst. 5.

4 ¶ Sed hodie vt iuuenalis verbo vtar de bonis moribus vltima sit quæstio, & Oratius primum quæritur pecunia, virtus post numos, & si vis, vt boni mores non corrumpantur, fuge consortia praua, bonos sequere. l. i. §. persuadere. ff. de seru. corrup. c. sepe malorum. 28. q. 1.

Y Pro-

IN VERBIS

- 5 ¶ Propterea dicit Salustius imperium facile his artibus retinetur, quibus initio partum est, verum ubi pro labore desidia, pro continentia libido, pro equabilitate superbia inuasere; fortuna simul imperium cum moribus inmutata est. Et Poeta dicit moribus antiquis res stat Romana virisq;. Ideo iudex in principio his obstare debet, iuxta illud vulgatum quod malis principiis est resistendum.
- 6 ¶ Quia cum crimina incipiunt veterascere, in privilegium assumuntur, sed difficiliter tolluntur.
- 7 ¶ Simile apud philoso. 5. Ethic. quod pusillanimitates quæ latent in republica subcrescunt, in magnum quid latent in vadunt, & negliguntur: merito ab initio est talibus obuiandum, etiam si parua videantur.
- 8 ¶ Et dicit. text. in. cap. ressecande. 24. quæst. 3. putridæ carnes ressecandæ sunt & scabiosa ouis acaulis repellenda ne tota demus, massa, corpus, & pecora ardeat, corrumpatur, putrescat, intereat.
- Argius

Arrius in Alexandria vna scintilla fuit: sed quoniam non statim oppressus est per totum orbem eius flamma pululata est: & præcipue in his temporibus in quibus tot mala, totq; corruptiones subsequæ sunt.

9 ¶ Et dicit Hierem. cap. 6. & capit. 8. animino vsq; ad maierem omnes auaritiæ, student, & à propheta vsq; ad sacerdotem cuncti faciunt dolum.

10 ¶ Vnde Salustius, postquam diuitiæ honori esse cæperunt, & eas gloria, imperium & potentia sequebantur, hebescere virtutes, cepit paupertas opprobrio haberi, innocentia pro maleuolentia duci cepit.

11 ¶ Audi si placet Origenem in proposito & capit. & hoc. 16. quæst. 7. ibi qui non considerat in multis ecclesiasticis talium Christianorum peccata, inueniet quæstum esse, arbitantes pietatem, & cum deberent de Evangelio viuere secundum quod docet

Y 2 viuere

IN VERBIS

viuere seruos Dei, hoc non faciunt, sed diuitias & possessiones multas acquirūt: nonne diees speluncam latronum factā esse sub illis ecclesiā. vt recte dicat Christus ad eos propter dissipationem ecclesie sue quæ utilitas in sanguine meo, dū descendo in corruptionem? Psal. 29.

12 ¶ Multæ exinde subsecutæ sunt morū corruptiones atq; deformationes status ecclesiastici, de honestationes atq; decorationes.

13 ¶ Præcipue tamen sunt quatuor vitia in vitis ecclesiasticis reprehensibilia. de malis sermo est primum vitium negligētia diuini officij, de quo in Pragm. Sanctio. tom. 2. quo tempore diuin. offic. c. 1. & c. 2. secundum est nimia pōpa, ac præciosior cultus in victu & vestitu, contra & ultra decentiam clericalem, de quo in Rubr. de vita & honest. clericorū per totam, & .41. distint. per tot. vnde Bern. ad Eugen. Papā. Quid sibi vult quod clerici aliud esse volunt, aliud videri? Nempe habitu milites, quæstu clericos, actu neutrum

neutrum exhibent, &c. Idem Bernar. super Cantic. intueri, quomodo incedant nitidi & ornatī circum amicti varietatibus, tanquam sponsus procedens de thalamo suo, & de malis clericis conceditur tibi ut si bene de seruis, de altari viuas, non autem conceditur tibi, ut de altari luxurieris, ut tibi compares inde aurea frena, sellas de pictas. &c. Deniq; quicquid præter necessarium victum, ac simplicem vestitum de altari retines, tuum non est rapina est: sacrilegium est, quia res pauperum non dare pauperibus, par sacrilegij crimē esse dignoscitur. ad hoc tex. est in. c. sicut hi. 47. distint. cap. aurū cap. gloria Episcopi. 12. q. 2. Tertium vitium est publica in continentia, pleriq; enim non verentur publice concubinas tenere de quo in tit. de cohabitatio. clericorum & mulierum per totum. 28. 31. 32. distint. per totū. Quartum est nimia pluralitas beneficiorum de qua in pluribus locis in iure præsertim in extrau. Ioā. 22. Execrabilis, ubi notabilia ponuntur in

IN VERBIS

conuenientia quæ proueniunt ex pluralitate beneficiorum fouetur ambitio & vide quæ ibi notantur.

14 ¶ Audi responsum Philippi Cancellarij Parisiensis Guilielmo Episcopo Parisiensi factum, dicētis se esse damnatum tribus de causis in prædictis comprehensis quarum prima est, quia super ex crescentes beneficiorum fructus annuos, contra pauperes temere mihi reseruati secunda causa, quia contra sententiam plurimorum de pluralitate beneficiorū quas licite tenēdorū opinionē propriā defensauī. Tertia est grauissima omnium, quia ab eminabili carnis vitio in scandalum multorum multo tēpore elaborauī, hec inuenies in quodam tract. quo de testatur beneficiorum pluralitas imprecse in tract. thesaur. pontifica. & vide Philip. Prohib. in scala beneficiāli. p. 1. art. incipiente pluralis indignitatibus.

15 ¶ Aduertat etiam Visitator vt clerici in vestibus non deuiant ab honestate. ca. 2. 21. c. 4 & quibus cōsuetudinibus debeāt se con

& cōformare investibus. vide. c. quisquis
41. distin. c. si quis virorum. 30. dist.

- 16 ¶ Et debēt vti veste talari, idest longa
vsq; ad talos. c. pen. 23. dist. sic intelligi-
tur. c. clerici de vita & hon. clericorum
vbi dicit quod clausa debent esse de su-
per vestimenta, nimia longitudine vel
breuitate nō notanda clem. ne in agro.
§. 2. de stat. monachorum.

- 17 ¶ Nec debent vti vestibus aut caligis
rubeis & viridibus, aut alijs vestibus à iu-
re prohibitis vt in. d. c. clerici: & clem. 2.
eod. tit. de vita & honestate.

- 18 ¶ Sed an clerici possint vti sericis, aut
alijs vestibus fulgidis disputat glo. 21. q. 4
in sum. glos. & Doct. in. d. c. clerici, quam
disputationē maxime prælatus huius tem-
poris relinquerunt pertinacibus existi-
mantes vere non fore prælatos, nisi sint
ipsis vestibus sericis inducti.

IN VERBIS

*Populum cohortationibus, & ad-
monitionibus.*

Y 4 *Populus*

IN VERBIS

- 1 *Populus ut catholicus à senatu ecclesie debet regi, sicut prout est civis.*
- 2 *Populus in quibus obedire debet ecclesiastico iudici.*
- 3 *Pastores tanquam boni milites admoneant populum obedire prepositis suis.*
- 4 *Populus regitur melius vita, & num. 6.*
- 5 *Manos de maestre son inguente, dize el refran.*
- 7 *Generosus animus hominū, facilius ducitur, quam trahitur.*
- 8 *Elemosinæ spirituales sunt potiores quam corporales & quare dicuntur spirituales.*
- 9 *Quibus ad monitionibus & exhortationibus Visi-
tator debet uti.*
- 10 *Subditi si fomenta non sentiunt, ad graviora
descendendum.*
- 11 *Melius est ditari quam philosophari.*
- 12 *Visitator aduertat qualiter loquatur.*
- 13 *Index dicitur quasi ius dicens.*
- 14 *Iudicium à iudice dicitur.*
- 15 *Oppressio pauperum vitanda.*
- 16 *Homo qui erranti corniti monstrat viam, quasi
lumen de suo lumine accēdat, facit Ennius poeta.*

Rex

- 17 Rex sapiens est sanitas terrarum, & stabilimentum populi.
- 18 Defectus scientiæ facit colere multos deos.
- 19 Errores evitantur si cognoscantur.
- 20 Iudiciorum determinatio fit per sapientum discretionem.
- 21 Sapientia quid faciat.
- 22 Stulticia supplantat gressus eius, & cōtra Deū feruet animo suo.
- 23 Mandata multa in libro visitationis non relinquuntur à Visitatore.
- 24 Iudex quilibet Dei minister est in terrā.
- 25 Iudicium censetur prodire de vultu Dei.
- 26 Iudex qui non facit iustitiam, est minister diaboli.
- 27 Iustitia est apud Deum magis accepta, quam immolare hostias.
- 28 Iudex duos sales habere debet.
- 29 Homo lege fouens est optimum animalium, ita pessimum animalium est à lege & iustitia separatus.
- 30 Mandatum iudicis si est notorie iniustum, non tenetur subditus ei obedire.

IN VERBIS

- 31 Mandata forte per inobedientiam si non seruā-
tur sunt veluti laquei & ofendicula.
- 32 Mandata multa non ponantur in libro visitatio-
nis nisi necessaria.
- 33 Festinata reprobantur.
- 34 Indicialiter Visitator debet procedere.
- 35 Mandata quæ non fiunt cum cognitione causæ
sed ex abrupto non tenent vim sententiæ, ideo
non transeunt in rem indicatam.
- 36 Visitator datus à principe potest procedere ex-
tra indicialiter si habet in mandatis.
- 37 Iudex iniuste procedendo extraiudicialiter an
possit procedere in illa causa.
- 38 Iudex suspectus nō potest cognoscere an sua sit
iurisdictio.

1 ¶ Populus regi debet à senatore eccle-
siæ, idest cœtu clericorum vt catholicus
subest iurisdictioni ecclesiæ: populus ve-
ro vt est cuius subest iurisdictioni tem-
porali, idest regi. glos. verb. regeretur
in Pragmat. Sanct. tomo. 1. in procmio
§. cum itaq.

Popu

2 ¶ Populus tenetur obedire Ecclesiastico iudici, nā in delictis ecclesiasticis ecclesiasticus procedit contra laycum veluti in crimine hæresis in cap. vt commissi de hæretic. lib. 6. & in clem. 1. cod. tit. Et etiam in delicto superstitioso & incantationis tex. est in. c. contra ydolorū & glos. ibi. 16. q. 5. Et etiam in crimine sacrilegij vt in cap. attendendum. 17. quæst. 4. & Dominic. in cap. cum Episcopus. de offic. ordinat. lib. 6. Et etiam si laycus in sorduerit per annum, & obdurato animo cēsuris ecclesiasticis fuerit annexus proceditur contra eum per ecclesiasticum. capit. cum contumacia de hæretic. lib. 6. & tex. cū glos. in. c. grauem de penitent. & capit. bonæ. de ætate & qualitat. Concil. Trident. sess. 25. capit. 3. in fin. de reform. In his & similibus casibus potest ecclesiasticus contra seculares procedere, & etiam in concernentibus pietatem layci subiecti sunt Episcopo pro quo text. in capit. 1. de Emption. & vendi. vide Stephan. Auctet. de po

IN VERBIS

de potestate eccles. super laycis. nu. 3. Et potestas ecclesiastica qualiter extendatur inter laycos varij varia dixerūt, nam Guil. Ochan. dialog. p. 1. lib. 7. c. 67. aliqui namq; potestatem ecclesiasticam extendunt etiam vsq; ad dissolutionem matrimonij rati & non cōsummati vt glos. in. c. ex publico de cōuersio. coniugat. etiam glos. in. c. quod votum de voto & votire dempt. Alij autem doctores taliter potestatem ecclesiasticam diminuerē volūt, quod dicere ausi sunt Papam non posse excommunicare quemquam sine consensu principis seu imperatoris vt tenet Marsilius de Padua in libro cui titulum fecit defensorium pacis & cōmemoratur à Iacobo Senonensi in tractatu. de autoritate ecclesiæ. c. 3. quos refert Martinus de Frias. tractat. de visitat. c. 23. in fin. Sed in hoc videndus est Iacobus septimacensis de catholic. institut. c. 44. per totum.

- 3 ¶ Præterea Trident. Sinod. sess. 25. c. de delectu ciborum dicit. quod pastores
tanquam

tanquam boni milites ad moneant popu-
lū crebro, obedire præpositis suis, quos
qui audiunt, Deum remuneratorem au-
diunt, qui vero contemnunt, Deum ip-
sum ultorem sentient.

4 ¶ Præterea populus melius regitur, & ita
ideo Visitatores non minus exēplo quā
verbo ædificare & plantare debent. ca.
quoniam. cap. inter cetera: de offi. ordi-
nar. nam quod agitur à prælatis cito tra-
hitur à subditis in exemplum. c. magne.
deuoto. cap. præcipue. 11. q. 3.

5 ¶ Y dize el refran, manos de maestre
son inguente. Alias tot mortibus digni
sunt, quot pernicioſa exempla de ſe in-
ſurgunt. glos. verb. Abbates honeste in
extrauag. de cenſibus. inter cōmun.

6 ¶ Itaꝓ; elaborare debet vt ſubicctos
regant honestate vitæ, ac morum. vt or-
tādo & admonēdo ab illicitis deterreāt.
Concil. Trid. ſeſſ. 13. c. 1. de reformat.

7 ¶ Generoſus namꝓ; animus hominis
facilius ducitur, quam trahitur. Archid.
cap. cum beatus. 45. diſt. num. 3. & 5. vbi
allegat

IN VERBIS

allegat Senecam.

- 8 ¶ Et elemosinæ spirituales sunt potiores quam corporales loquendo simpliciter & absolute, quia quod exhibetur nobilius est, quia est donum spirituale, & dicitur spiritualis elemosina, quia per eam spiritus ad bonum dirigitur. ¶ Vt est in proverb. cap. 4. donum bonum tribuam vobis, legem meam ne derelinquatis, oculi tui recta videant, & palpebræ tuæ præcedant gressus tuos, dirige semitas pedibus tuis, & omnes viæ tuæ stabilientur, ne declines ad dexteram, neq; ad sinistram: auerte pedem tuum à malo, vias enim quæ à dextris sunt, nouit Dominus: perterse vero sunt, quæ à sinistris sunt. Ipse enim rectos faciet cursus tuos, itinera autem tua in pace producet. iustorum autem via seu semita quasi lux splendens procedit & crescit usque ad perfectam diem, via impiorum tenebrosa: nesciunt ubi corruant. His & similibus cohortationibus & ad monitionibus debet Visitator uti.
- 10 ¶ Si vero fomenta non sentiunt nec leuia

leuia descendere opus est ad grauiora
& veriora remedia Concil. Trid. sess. 13.
d. cap. 1.

- 11 ¶ Nam melius est ditari quam philoso-
phari. vt dicit philos. quē refert & sequi-
tur Archid. in cap. tria sunt. n. 2. dist. 45.
- 12 ¶ Debet etiā aduertere Visitator qui-
bus verbis vtatur in præsentia visitando-
rum. Hinc Domin. in. c. ponderet. distin.
50. inquit. ante quā quis loquatur debet
cogitare & prameditari quid loquatur
ideo qui iudicat ante quam intelligat in-
cidit in labyrinthum erroris. C. sciēdum
29. dist. Fel. in proemio decreti. colū. 2.
glos. verb. in simili. §. item vt de cetero.
tit. de collationibus in Pragm. Sanct. Nā
illa verba sepe sepius pro lege seruantur
quod patet ex ipsa de nominatione vo-
cabuli.
- 13 ¶ Nam dicitur iudex, quā si ius dicens
vt in. c. forus de verb. signific. notat Bart.
in. l. 1. col. 2. in pt. ff. de iuris. omnu. iudic.
- 14 ¶ Inde venit inditiū à iudice quia dici-
tur iudi tiū, quasi iurisdicōio, sicut iudex
dicitur

IN VERBIS

dicitur quasi ius dicens vt in. d. c. forus,
 vnde sicut iudex dicitur ius dicere, & sic
 iustitiam ministrare vt habetur in. l. i. ff.
 de iusti. & iur. & ita iudicium quod descē
 dit ab ore iudicis dicitur ipsa iustitiæ mi
 nistratio. Ego vidi petitionem parrochi
 cuiusdam populi factam Visitatori quæ
 continebat, quod ipse parrochus sepe
 liebat gratis omnes pauperes ideo pete
 bat vt illi daretur aliquod stipendium ab
 administratore illius hospitalis vbi cor
 pus pauperis iacebat. Visâ petitione Visi
 tator respondit tu non teneris vllum of
 ficiū facere pauperi, quæ responsio ho
 die seruatur tâquam lex, & consuetudo
 illius populi optima efugit ad salices
 quæ erat vt cuilibet pauperi officiū triū.
 lectionum mortuorum dicebatur. Attē
 de igitur qualiter responsū suffragia
 pauperum extenuauit. Bene Seneca phi
 losophauit, cum dicit, pauper vbiq; ia
 cet. melius esset Visitatori si natus non
 fuisset. cui merito dicetur patere legem
 quam ipse tuleris, iniqua petitio, &
 peior

peior responsio. asp

15 ¶ Vexatio & oppressio pauperum qualiter permittatur cum debeat prohiberi vt in. c. si quis de potentibus. 24. q. 1. de quo per Innoc. & doctor. in. c. cum sit generale, de foro competent. Ecce qualiter stulti per sapientes curantur, quorum infinitus est numerus.

16 ¶ Ecce qualiter erranti comiti monstrat viam, quasi lumen de suo lumine accendat, facit. Erant apud Athenienses diræ, ac publicæ execrationes in eum, qui viâ erranti non demonstrasset, autore Cicerone lib. 3. de officijs. Si ergo delectamini sedibus, & sceptris. O Visitatores, diligite sapientiam, vt in perpetuum regnetis.

17 ¶ Sanitas terrarum, & stabilimentum populi est Rex sapiens. cap. 6. sapientiæ. Qualiter poterunt Visitatores accendere populum ad religionem si sapientiam non habent.

18 ¶ Vnde ex defectu scientiæ prouenit colere multos deos. Sapient. cap. 13. non
Z . cogno-

IN VERBIS

cognoscētes quis esset omnium artifex,
aut ignem, aut aerem, aut gyrum stella-
rum, aut aquam, aut solem rectores om-
nium terrarum putauerunt. c. qui sine.
26. q. 2. c. nec mirum. 26. q. 5.

19 ¶ Non enim possunt errores vitari &
reprobari nisi agnoscantur. c. fin. 24. q. 3.
cap. legimus. 37. dist.

20 ¶ Iudiciorum determinatio fieri non
potest nisi per sapientum discussionem.
Vnde Salomoni dictum est. 3. reg. cap. 3.
quia postulasti tibi sapientiam ad discer-
tendum iudicium ecce feci tibi secun-
dum sermones tuos. & dedi tibi cor sa-
piens & intelligentis. x. qui ecclesiasticis.
§. cccc. 36. dist. vbi dicitur, qui ecclesiasti-
cis disciplinis per ordinem non est imbu-
tus, & temporum aprobatione diuinis
stipendijs non est eruditus, nequaquam
ad sumum ecclesie sacerdotium aspira-
re presumat.

21 ¶ Et sapientie. cap. 8. dicitur per sapiē-
tiam habebō claritatem ad turbas, & ho-
nō res apud seniores, disponam populos
& natio

& nationes erunt mihi subiectæ, secus autem erit si Visitator fuerit stultus.

22 ¶ Nam stultitia supplantat gressus eius & contra Deum feruet animo suo. Proverb. cap. 19. & quia tu repullisti sciētiam repellam te ne sacerdotio fungaris mihi Olce. c. 4. c. omnes psallētes. 38. dist. c. ni si cum pridē. §. pro defectu, de renūciat.

23 ¶ Aduertat etiam Visitator ne in libro visitationis relinquat multa mandata ut solent multi facere.

24 ¶ Nam quilibet iudex dicitur minister Dei in terris. c. qui malos. 23. q. 5. & cap. non solum ibid.

25 ¶ Vnde etiam iudicium censetur pro dire de vultu Dei. c. ut nostrū in princip. de appellat. & c. in princ. ut ecclesiast. beneficia. & Paul. de Castro in cōsil. 38. in princip. vol. 1. Sed de vultu Dei non potest egredi nisi iustitia, & veritas; cum Deus ipse dicat. Ego sum via, veritas & vita, ut habetur Ioann. capit. 14. & Psalmo. 24. dicitur: vniuersæ viæ Domini misericordia & veritas. &c.

IN VERBIS

Ergo quam diu iudex aut Visitator sequitur veritatem, & iustitiam, dicitur minister Dei.

26 ¶ Vnde cum facit iniustitiam non est minister Dei, sed potius diaboli, nec tunc dicitur iudex. cap. iustum. 23. q. 2. & notat glos. in. c. cum æterni. verb. iudex. de re iudic. lib. 6. Et dicit Casiodorus. lib. 3. epist. 28. tam diu iudex dicitur, quam diu iustus putatur.

27 ¶ Idem dicitur proverborum. ca. 16. quod iustitia est magis accepta apud Deum quam immolare hostias.

28 ¶ Et dicit Bald. in. l. 2. col. fin. C. de sentent. ex breuitate recit: quod iudex debet habere duos sales, vnum qui dicitur sal scientiæ, alias dicitur insipidus, & aliū qui dicitur sal conscientiæ. alias dicitur diabolicius, immo iudex, qui non facit iustitiam, non solum non dicitur iudex, verum etiam nec homo poterit appellari. Sed connumeratur inter animalia bruta, teste Aristotele Politicorum. l. vbi ait.

29 ¶ Sicut optimum animalium est homo

mo

mo lege fruens ita pessimum animalium
est homo à lege & iustitia separatus.

30 ¶ Ex quibus potest inferri quod quan-
do factum seu mandatum Visitatoris est
notorie & euidenter iniustum, non tene-
tur subditus ei obedire, immo inferior iu-
dex se intromittere potest reuocando di-
ctum factum seu mandatum iniustum pro-
pter eius notorietatem. Casus est in. c. so-
licitudinem. verb. si vero, & ibi Philip. de
appellat. Hinc est quod sacerdotes non
seruant mādāta facta à Visitatore si sunt
iniusta obuiando, vt non sortiantur effe-
ctum tale mandatum vide Card. Zab. in
clem. 2. num. 10. de pœnit. & remis.

31 ¶ Et aliquando si subditi non obediūt
immo contemnunt talia mandata forte
per contemptum & inobediētiam sunt
veluti laquei & offendicula.

32 ¶ Qua propter Ioannes Gerson. in ser-
mone de vita clericorum & Abulensis
in floribus super Math. eadem. 23. & re-
fert. Frias tract. de visita. cap. 17. dicunt
vt in libro visitationis nō penātur multa

T A L I A I N V E R B I S

mandata nisi necessaria, & non procedere debet ad mandata talia nisi cum maturitate.

33 ¶ Nam festinata reprobantur, & virtus lenta est omnium per contratrix, iniquitas autem omnia precipitat. c. inter hæc, de pœnit. dist. 3. Hinc. Bias philosophus hoc intuens inquit, quod consilio sunt contraria ira & festinantia & dicit Titi, I iuij. lib. 1. de bello Macedon. nullam rem consilijs tam inimicam esse quam celeritatem, festina ergo lente, & nō perdeas ex tempore.

34 ¶ Præterea Visitator debet procedere in omnibus iudicialiter & in forma iudicij cum cognitione causæ & facto processu. vide Fel. in. c. si quando. n. 8. de rescriptis. vbi dicit: aduerte, quia dū dicit superiorem posse præcipere subdito, etiam sine causa, loquitur in spectantibus ad officium suum, secus in non spectantibus. An autē sit appellandū in primo calu: dicūt ibi Hostiens. & Ioā. Andr. quod nō & tale grauamē extraiudiciale non

non transit in rem iudicatam & sequitur
 ibi late Butr. & nō obstat dictum Innoc.
 in. ca. 2. in glos. & male de restit. in inte-
 grū: quia secundū Abbat. ibi in. 6. col. di-
 cit quādo præceptū sit sine cognitione
 causæ, nō in figura iudicij non transit in
 rem iudicatā, ita loquitur Innoc. ibi non
 dicit, quod non valeat, si sit causa nō co-
 gnita, nisi excedat metas suæ potestatis:
 quia præceptum nō astringit, etiā si pars
 taceat, & nō appellet, quod valde notat
 Abbas & adde Petrum de Anchar. in re-
 gul. ea quæ col. 5. ibi & hoc intelligo. de
 regul. iuris in. 6. vbi dixit, quod si præcipi-
 tur in spectantibus ad officium iudicis,
 emissā causæ cognitione, nō reddit præ-
 ceptū nullū: nisi esset notorie iniustū. al-
 legat Inno. & Ioā. Andr. in. c. 2. & intelli-
 ge sane in his, quæ habentur p iudicē ter-
 minari, nō in figura iudicij, sed in exequē-
 do officio, vt cogere clericos ad p motio-
 nē, vel residētiā: quia in talibus non repe-
 ritur traditus cērtus ordo, & præsumitur
 pro iudice. Inno. in. c. annotat de eo qui

IN VERBIS

furti. ordin. suscep. secus in his quæ deducuntur principaliter in iudicio & debent per sententiam terminati, debent enim expediri ordine iuris & causa cognita. l. prolatam. C. de sentent. quia officium iudicis est à iure limitatum in talibus in l. pro grammata. C. comminationes epistolas. &c. Et per totum titul. vbi mandata iudicum de soluendo debitum siue pœnam, non audita, nec examinata causa non valet. Hoc modo intellige Butr. in. cap. ex parte el. 1. ad fin. de verb. sig. vbi dicit, quod sicut post sententiam non reuocatur error. c. fin. de confess. Ita nec post præceptum latâ causa cognita. Secus si non præcessit causæ cognitio propter glos. fin. ibi quâ bene notat. Sic intellige Bart. in. l. non fatetur. ff. de confess. & Abb. in. c. peruenit el. 2. col. 2. de appell. Et cum istis concordat. Paul. consil. 39. vol. 3. de quibus late per Bald. in repet. l. 2. ff. de iure iur. sol. 7.

- 35 ¶ Mandata quæ non fiunt cum cognitione causæ sed ex abrupto, non tenere vim

vim sententiæ diffinitivæ vel interlocutoriæ ideo non transire in rem iudicatā, etiam si non appellatur Nau. in cap. cum cōtingat de rescriptis allegat Ioannem Lupum. lib. de benef. vacant. in curia. §. fin. probus. c. 2. de constit. l. 6.

36 ¶ Si vero Visitator datus à principe procedit extra iudicialiter, & habet in mandatis, potest nam in principe. semper præsumitur iusta causa. vt notat Felin. in. c. quæ in ecclesiarum de constit. n. 60. refert, & sequitur Rob. Mar. disputatione. 1. num. 33. secus si nō est datus à principe, aut in iure non exprimatur.

37 ¶ Nam iudex procedendo iniuste extra iudicialiter nō potest amplius in illa causa procedere iudicialiter: quia satis redditur suspectus illi. Processit enim primo, vt priuata persona, sic videtur, se contulisse aduersarium. glos. verb. voluerit. c. cōquerente. de restitut. spoliato.

38 ¶ Glos. verb. copia. c. statutum de rescript. lib. 6. quæ dicit quod si iudex assumit defensionem super suā iurisdictionē

IN VERBO

& sic constituit se partem, non potest cognoscere an sua sit iurisdicção idē tenet Abb.in.d.c.conquerente.n.ii. vbi dicit, quod ad prædicta faciunt.c.adhæc.&c. proposuit.de appell. & hæc solutio.glos. sic intellecta placet Abbati.Nā Hostiēs. soluendo dicebat,quod ideo in.d.c. conquerente seruatur iste ordo iuris,& non proceditur iudicis officio.vt Episcopus puniatur in eo,in quo deliquit, qui primo nullū ordinem seruauerat,ad hoc.c. quāto.verb. ceterum de translationibus Gofr.dicit concordando huic ordini iudiciario,locum esse cum occultum delictum subditi nouit superior,nec apparet accusator vel denunciator quo casu superior tenetur denunciare allegat. cap. duo ista.23.quæst.3.quia de ipsius anima iudex tenetur reddere rationem.c.cognouimus.18.quæst.2.in notorio non,vel cum apparet denunciator superior non agere contra illum sed suum officium exerceret.cap.1.de offic.ord.& quasi per totum ita Abb.

IN VERBO AD RELIGIONEM.

1. *Religio Christiana principaliter circa tria mouetur secundum canonistas.*
2. *Religio non solum ordinat ad Deum quod est proprium religionis, & etiam ad proximum.*

1. ¶ Doctores canonistæ dicunt quod religio Christiana circa tria mouetur principaliter, scilicet ministeria officiorum. Sacramenta spiritualium, & negotia, quia per prima familiamur Deo: per secunda nobis: per tertia proximo cōsulimus ad salutē, vt per obsequia exhibita Deo speremus æterna stipendia & per fidē sacramētorū perueniamus ad intellectū oculorū in officijs, & per absolutionē litium animos proximorū pacificemus in negotijs. vt sit in negotijs charitas, in officijs spes, in sacramētis fides exerceatur, quibus tribus generibus officiorū q̄d t̄c̄o pariete & fūdāmēto totius dñice ciuitatis

ideit

IN VERBO

idest sanctæ ecclesiæ officium consumatur.

- 1 ¶ Religio itaq; non solum ordinat ad Deum quod est proprium religionis sed etiam ordinat ad proximum. Iacobus. c. 1. religio munda & in maculata apud Deum & patrem hæc est. Visitare pupillos & viduas in tribulatione eorum: & in maculatum se custodire ab hoc seculo.

IN VERBO PACEM.

- 1 *Ad pacem quilibet debet tendere.*
- 2 *Conseruatio mundi est in pace & in tranquillitate viuere.*
- 3 *Christus in suo testamento nobis relinquit pacẽ.*
- 4 *Romani duo templa construxerunt vnum pacis, alterũ iustitiæ quæ claudebãtur tẽpore belli.*
- 5 *Pax summopere querenda est, & qualiter respondit angelus Bedæ, lū pro pace oraret Beda Beda tace, quia nunquã italia erit in pace.*
- 6 *Visitatio fit pro pace & concordia inter omnes & fieri potest diæ feriato.*

Ad pa

- 1 ¶ Ad pacem quilipet debet tēdere. 90
dist. per totum, & de tregua & pace per
totum cum ibi notatis per Doct.
- 2 ¶ Mundi conseruatio est in pace &
trāquilitate viuere in proœmio decret.
Ant. de Rosellis tract. de concilijs. §. 25.
numer. 2.
- 3 ¶ Ideo Christus in suo testamento no
bis relinquit pacem. Pacem meam do
vobis. Ioan. c. 14.
- 4 ¶ Romani olim duo templa constru-
xerunt sibi, vnum pacis, alterum iustitiæ
nec erat via ad tēplum iustitiæ, nisi per
templum pacis: quæ templa claudebant
tempore belli.
- 5 ¶ Igitur summopere pax quærēda est
iuxta verbum Psalm. 33. inquire pacem
& persequere eam. c. noli. 23. q. 1. Laurēt.
Calcan. consil. 24. n. 9. dicie quod Italia
quæ in tantum est bellis discordijs, & de
populationibus subiecta diuina quasi
permissione, vt nulli nisi bellum discor-
diam & de populationem, non pacē nisi
modicam, vel alterius belli preparatoriā
spectare

IN VERBIS

ſpectare liceat. prout vulgo fertur, reſpōſum fuiſſe datum ab angelo venerabili Bedæ. dum oraret pro pace populi Itali- ci. Beda Beda tace, quia nunquam Italia erit in pace.

- 6 ¶ Viſitatio fit pro pace, & concordia inter clericos & religioſas perſonas, ac etiam laycos inducenda. & poteſt fieri diſtinctis feriatis. gloſ. fin. in fin. cap. fin. de fer. & dicit. l. 7. tit. 22. p. 1. Deue el Arçobispo allegar todo el pueblo de aquel lugar, y viſitar tambien los clerigos como los le- gos, e predicarles que tégan, e guarden la Fe de nueſtro ſeñor IeſuChriſto: y que ſe guarden quanto pudieré de fazer pec- cados mortales, aſi como falſo testi- mo, y perjuro, y adulterio, y de todos los otros de qualquier manera que ſean, y que ninguno no haga a otro lo que no querria que fizièſſen a el. &c.

IN VERBIS

Innocentiamq; accendere.

Populi

- 1 *Populi affectio qualis.*
- 2 *Innocentis officium est non solum malum non inferre, sed etiam mala cohibere.*
- 3 *Qui corripit delinquentem non ex odio, sed amore, non solum officium castissimæ innocentie sed diligentissimæ severitatis implevit.*

1 ¶ Debet Visitator etiam accendere populum ad innocentiam & integritatem, & talis sit populi affectio quæ nemini noceat.

2 ¶ Ad officium enim innocentis, pertinet non solum malum non inferre, sed etiam mala cohibere. capit. non est innocentie. 23. quæst. 5. ubi habetur; non est innocentie parcendo sincere ut in malum grauius incidatur; sed etiam cohibere à peccato, vel punire peccatum, ut alij terreantur exemplo seu correctionis experimento.

3 ¶ Ideo qui corripit delinquentem non ex odio, sed amore: non solum officium castissimæ innocentie, sed diligentissimæ severita

IN VERBIS

seueritatis impleuit. c. ita plane. 23. q. 4.
& debet populum accendere. verbo, ope
re, & exemplo. c. qui Episcopatum. 8. q. 1.
cap. sit rector. 43. dist. c. precipue. 11. q. 3.
c. magne. §. 1. deuoto.

IN VERBIS

*Cetera, prout locum, tēpus, & occasio feret,
ex visitantium prudentia ad fidelium fru-
ctum constituere.*

- 1 *Prudentia in Visitatore requiritur.*
- 2 *Prudens dicitur quasi porro videns, perspicax enim est, & incertorum videt casus.*
- 3 *Prudentia est recta ratio agibilium.*
- 4 *Iudicium rectum in hoc consistit, quod vis cognoscitina apprehendit rem aliquam secundum quod in se est.*
- 5 *Prudentia ubi est, non habet locum penitentia.*
- 6 *Prudentie partes sunt memoria, intelligentia, prouidentia.*
- 7 *Prudentis est praesentia ordinare, futura prouidere, praeterita recordare.*

Pruden

- 8 *Prudentia maiori ex parte in sene inuenitur
vbi multa de prudentia.*
- 9 *Visitator non sit iuuenis, & quas partes debet
habere.*
- 10 *Episcopus quem debet in Visitatorem eligere.*
- 11 *Officialis qualis eligendus an nobilis.*
- 12 *Nobilitas generis sola non efficit deo gratum.*
- 13 *Nobilis (ceteris paribus) praefertur ignobili.*
- 14 *Professores sacrarum legum canonicarum &
civilium preferendos, in dignitatibus Episcopo-
patum, theologie professoribus est opinio con-
sultior.*
- 15 *Iuris peritus dicitur neruus reipublicae & an-
chora nauis huius seculi.*
- 16 *Lites quare extendantur, ex ignorantia iudi-
cum, & non licet eas extendere.*
- 17 *Visitatores praebiteri & vt minimum bacha-
laurei designentur.*
- 18 *Episcopus an possit visitare per officialem, qui-
cumq; sit ille.*
- 19 *Visitator si idoneus non fuerit & excessum co-
mitteret, an Episcopus teneatur. (mus.*
- 20 *Episcopus in electione Visitatorum sit vigilantissi-*

IN VERBIS

- 11 *Visitatorum autoritas qualis & quanta cum principis locum representat.*
- 12 *Quos fructus dabit Visitator.*
- 13 *Arbitrio committuntur quæ non possunt in certam regulam tradi.*
- 14 *Rigor si fuerit scriptus tunc æquitati non scripte præfertur & æquitas scripta rigori non scripto.*
- 15 *Lites dirimentes, sciant quod ipsi à Deo iudicabuntur.*
- 16 *Visitator debet esse contentus honore, utilitatē reseruet fidelibus.*
- 17 *Visitatores ultra iuris metas an habenas laxare possint.*
- 18 *Ratio de arbitrarijs non potest reddi.*
- 19 *Iudex si debitam pœnam non imponit tenetur restituere in foro conscientie.*

1 ¶ In Visitatore prudentia requiritur, cōcordat. c. 1. §. sanc. ibi iuxta datā sibi à Deo prudētiā, quæ est virtus Cardinalis.

2 ¶ Et dicit. S. Iulior. prudēs dicitur quasi porro videns: perspicax enim est, & in auctorum videt casus.

3 ¶ Sequitur. S. Thom. 2. 2. q. 47. ad primū
vbi

vbi dicit quod prudentia est recta ratio agibilium.

- 4 ¶ Et rectū iudicium consistit in hoc quod vis cognoscitiua apprehendit rem aliquam secundum quod in se est: quod prouenit ex recta dispositione virtutis apprehēsiuæ. Sicut in speculo si fuerit bene dispositum, formæ corporum secundum quod sunt imprimuntur: si autem speculum fuerit immundum, seu maculis conspersum, imagines ibi apparent distortæ, & de formes.

- 5 ¶ Et dicit Seneca vbi prudentia ibi nō habet locum pœnitētia. propter quod tria numerātur in tex. nostro scilicet locus, tempus, & occasio.

- 6 ¶ Partes prudentiæ sunt memoria, intelligentia, prouidētia. Verum enim vero qui initium, & finem considerauit, facile intelligere poterit mediū. vn notat Ioan. Matiēzo in dialogo Relatori. 3. p. c. 58. n. 5. vbi allegat. l. partite.

- 7 ¶ Seneca in lib. de virtutib. c. 1. inquit si animus trius prudēs est. p̄sentia ordina,

IN VERBIS

futura prouide, præterita recordare.

8 ¶ Quæ prudentia maiori ex parte in senectute inuenitur & dicit D. Hieronymus ad Nepotianum de vita clericorum senectus ætate fit doctior, usu tritior, processu temporis sapientior. In antiquis itaq; est sapientia & in multo tempore est prudentia.

9 ¶ Iob. cap. 12. Visitator non sit iuuenis Tullius de senectute inquit temeritas est ætatis florentis, prudentia senectutis. Y dize bien el refran Gallego, mal vay a o passariño, q̃ anda en mao do minino. Hoc est, mal va al paxatillo que anda en mano del muchachillo. Et debet habere scientiam sufficientem. gloss. 2. l. 18. tit. 9. p. 2. per quam suo possit satisfacere officio. l. ad rempublicam. ff. de muneribus & honor. notat Rebuff. prax. benefici. de Vicarijs Episcoporum. num. 29. debet esse idoneus. c. fin. deuoto, & intelligo idoneum, moribus scientia & ætate. cap. cum incunctis, de Election. Concil. Trid. sess. 24. c. 12. debet esse curiosus hoc est
foli-

solicitus Bald.in.l. si quando inuitos. C. de testib,n.2. In sacris ordinibus & ecclesiasticis ministerijs requiritur maturitas ætatis, grauitas morum, & literarũ scientia. Multo fortius debet inquiri in eo qui ad curam aliorum positus est, aliter nãq; esset corruptela ignorare qualiter ceteri in domo Dei possint conseruari. gloss. 1. Greg.l. 17. tit. 5. p. 1.

10 ¶ In hoc aduertat Episcopus quem elegit ad officium visitationis, non cõcedat tale officium petẽtibus sed benemeritis & eos viros egregios, in se cessu latentes, honoresq; minime ambientes eligat, non inquam petitores frontis proficute, obtundentes, atq; etiam enecantes ambiendo, efflagitando, se se venditando aulicos sed viros iustos & honestos eligat.

11 ¶ In Electione itaq; officialis consideranda est nobilitas, prudentia, fidelitas & bona cõscientia cum mentis integritate proueniens. Platea.l. 1. C. de conditis in public.lib. 10. Poca sciencia y mu-

IN VERBIS

cha consciencia, dize el refran. Mas vale puñado de natural q̄ almoçada de sciencia. Ad regimen proprie conuenit prudentia & iusticia Hierem. cap. 23. Nō Autem nobilitas sola generis. Vnde cū duo contenderent de electione Papatus, & vnus allegaret nobilitatē alterius, alius ex aduerso respondit, piscatori Petro fabri filio successorem quærimus non augusto. Nobilitas fastum, fastus litem parit, armat lis odium, capiūt hæc tria mortis iter. glos. verb. inuidia. c. quoniam vetus. 24. q. 1.

- 12 ¶ Nobilitas generis sola nō efficit Deo gratum sed morum honestas, ac virtutum nobilitas. tex. in. cap. venerabilis de præbend. & dignitat. Nec apud Deū gradus elegantior, sed vitæ melioris actio comprobatur. cap. sicut excellētiam vestram. 23. q. 4. His adde D. Hieronym. in prologo ad Romanos qui in hæc verba prærupit. Sic autem vos de generis nobilitate iactatis, quasi non morum imitatio magis quam carnalis natiuitas filios
vos

vos faciat esse sanctorum. Vnde Seuerius de consulatu philosophico inquit, quid genus, & proavos strepitis: si primordia vestra autoremq; Deum expectes, nullus degener extat, ne vitij peiora fouens proprium deserat ortum.

13 ¶ Ceteris tamen paribus nobilis ignobili est præferendus. Sed cum prudētia sit propria virtus præsidētis. Arist. Politicorum. 3. c. 3. & iudici an xum sit iudicare.

14 ¶ Obtinuit opinio consultior doctorū existimantium professores sacrarum legum canonicarum & civilium præferendos in dignitatibus Episcopatum doctoribus theologiae, notat Decius. in. capit. ne imitaris in fin. de constitut. Abb. cap. 1. de consanguin. & affinit. n. 9.

15 ¶ Vnde iuris periti dicuntur nerui reipublicæ & anchoræ navis huius seculi. glos. in Prag. Sanct. de collationib. §. videlicet tom. 1. col. 1. & dicit. l. 8. tit. 31. p. 2. ibi. La sciētia delas leyes es como fuēte de iusticia, y aproueechase de ella el mundo mas que de otra sciencia. Istam quæstionem

IN VERBIS

vocat triviale Sot. lib. 3. de iustit. & iur.
q. 6. art. 2. verb. in primis si mea opinio,
col. 2.

16 ¶ Manifestum est enim lites in lōgius
proferri plerumq; ex ignorantia iudiciū.
l. 1. tit. 4. lib. 3. ordin. lites autem coarctā-
re reipublicæ expedit. & modi sunt quæ
rendi vt lites citius finiri possint clem.
vnica in fin. de concession. præbend. ca.
finem litibus. de dolo & contumacia. l.
12 in verb. retengat. lib. 3. ord. & adde. l. 1.
& 2. tit. 22. lib. 4. ordi. noui.

17 ¶ Concilium autem Prouintiale Com
postellanum action. 3. decreto. 16. deter-
minauit dicens. Visitatores præsbiteri,
iam & vt minimum bachalarij. iurium
quam aliarum sciētiarum, maius autem
priuilegium datur bachalarijs iuriū quā
aliarum sciētiarum in Pragm. Sanction.
tit. de collationibus. §. videlicet vbi bona

18 glos. ¶ Dubitari potest, an Episcop. possit
visitare per alium quicumq; sit ille. Soluit
Domin. in. c. si Episcopus de offic. ordin.
lib. 6. dicens quod non. immo debet esse
idoneus,

idoneus allegat. cap. Episcopum. 10. q. 1. vbi tex. dicit præsbiteros probabiles, allegat etiam cap. inter cetera. de offic. ordinat. vbi tex. dicit viros idoneos.

- 19 ¶ Si autem non fuerint Visitator idoneus aut probabilis & absq; prudentia in visitatione processerit, ad excessum commissum à Visitatore Episcopus tenetur arg. tex. in l. 1. in pr. ff. de exercit. actione vbi præponens aliquem exercitio navis tenetur ex eius delicto. leg. observare. §. proficisci. ff. de officio proconsul. ibi si quid uxores eorum qui ad officia proficiscuntur, deliquerint ab ipsis ratio, & vindicta exigatur. Notat Archid. & Dominicus. in c. si Episcopus. num. 4. de officio ordinat. lib. 6.

- 20 ¶ Ideo Episcopus in electione Visitoris debet esse vigilantissimus non debet ad statum venti scilicet affectionis, cognationis, aut amicitie cogitari. nam talis electio in amaritudinem damnationis vertitur. C. quatuor. & cap. quicumq; 11. q. 3. & qui amat patrem aut matrem,

IN VERBIS

aut filium, aut consanguineum: plus me
 nō est me dignus. Math. c. 10. igitur si ami-
 cus intenditur, cūr Deus offenditur? Au-
 gustinus ad Bonifacium refert Grat. in
 cap. in ior. 17. q. 4. & est prima lex amici-
 tie ne rogemus res turpes, neq; facia-
 mus rogati: vt inquit. Cicer. de amicitia,
 cui videtur respondere dictum Aristot.
 æthi corum. 1. non licet fauere amico ni-
 si vsq; ad aras. quibus concinit illud Va-
 lerij. lib. 6. loquentis de Rurilio, cui dictū
 fuit: quid mihi opus est amicitia tua, si
quod rogo non facis. Respōdit Rutilius
 & quid mihi tua, si propter te aliquid in-
honeste facturus sum. de negligētia ideo
 Visitatoris dabit rationem Episcopus. Si
 cut beatissimus Papa, si in singulis eccle-
 sijs nō præficiat bonos maxime, atq; ido-
 neos pastores. Concil. Trid. sess. 24. c. 1.
 in fin. considerare oportet in electione
 Mathiæ apost. qualiter apostoli orātes di-
 xerūt. ostēde quē elegeris. actū. apost. c.
 1. & etiā Platonis dictū qui dicebat bea-
 tas fore respublicas in quibus magistra-

tus philosopharētur. Greg. glo. 2. l. 16. tit. 5. p. 2. Aliquando autem non meritis, sed precibus præficiuntur ad officium Visitatoris tanto operi impares: quibus succedit illud quod filio solis & elymenes nimphe, qui multis precibus à patre suo impetrant, ut currum solis, qui quatuor æquis trahitur, vno die regetet sed cum ille Phaeton esset impar tanto operi, æquis cum nō audientibus, sed extra viam currentibus mūdus incensus est ardore solis: quare Iupiter etiam cælo timens fulmine ipsum Phaetontem in padum deiecit: & in eligentem, & electum erit Anathema maranatha in conspectu sempiterni Dei & efficiuntur pabulum ignis æterni, horum remuneratio extabit.

- 21 ¶ Præterea hic erit disceptandum de iudicio seu Visitorum auctoritate cum locum Principis repræsent. leg. 1. in fine. tit. 15. lib. 2. ord. ius Senatorum. C. de dignitatibus.

IN VERBIS

lib. 12. cuius verba sunt. Ius senatorum & auctoritatem eius ordinis (in quo nos quoq; ipsos numeramus) necesse est ab omni iniuria defendere. & indices funguntur Dei vice & auctoritate tanquam eius ministri vt in. cap. nec is. 15. q. 1. cap. non solum. 23. quaest. 5. & in specul. vit. & humanæ. lib. 1. c. 13. & Dei minister est, dicit Paul. apostol. ad Roman. cap. 13. vbi dicit, potestatem ordinationem dei esse quis ergo visitatori non obtemperabit, siquidem auctoritate & ordinatione Dei fungitur.

- 22 ¶ Quid enim exercitium, inter mortales ex cogitari præclarius digniusq; potest, quam vnum hominem in republica reperiri inquit Cicero de legib. qui communia pro suis, & sua pro cōmunibus habeat? qui communi vtilitati seruiat? qui velit, & sciat personam ciuitatis gerere, dignitatem decusq; sustinere? certe is nō modo gloriam & honorem, sed & vtilitatem consequi quam notissimum est. dicit text. hic quod prudentia Visitatoris consui-

constituat fructus, prout conuenit ad fideles. Iudex seu uisitator arbori adequatur apud Varronem legitur rem publicā seu ciuitatem bene ordinatam hortulo seu uiridario cōparatim in quo varia sunt arborum, & plantarū genera, ut fructus suo loco & tempore producere quæat. Refert Ioan. Matienzo in dial. relat. c. 1. p. 3. ubi dicit quod ideo arbor plantatur, ut fructus emittat, & debet habere tres radices, uidelicet timoris Dei, scientiæ iuris, & experientiæ. Visitatores sunt ueluti quatuor flumina de paradiso terrestri egredientia, & totam terram irrigantia Genes. capit. 2. ideo sancta Synodus cōmittit prudentiæ Visitatoris cetera.

- 23 ¶ Ea enim quæ non possunt sub certa regula tradi, iudicum arbitrio cōmittuntur, qui ex varijs figuris causarum decernit, id quod eis æquum esse videbitur. ut in. l. continuus. §. cum ita. ff. de verb. obligation. l. 1. §. expilatores. ff. de effraCTORIB. & expilat. quandoq; enim arbitrio iudicis cōmittuntur aliquid ad exaggerandam

IN VERBIS

dam pœnā. l. aut facta. §. vltim. ff. de pœ-
 nis: vnde propter terribiles casus licitū
 est leges trasgredi iudici. vt Innoc. in. c. 1.
 de constitut. Bald. in. c. obertus in princ.
 n. 1. in quibus caus. fœudū amitta. Hinc
 glos. dicit propter immanitatē criminis
 reum mortuū posse bestijs in cibū tradi,
 facit etiā tex. in. c. anulier. 15. q. 1. vbi pe-
 cus traditur morti propter immanitatē
 delicti vt in peccato cōtra naturā: quod
 quotidie fieri videmus quandoq; etiam
 denegatur audientia reo propter crimi-
 nis immanitatem vt in. l. per omnes. C.
 de defensor. ciuitat. Alciat. lib. 1. de verb.
 significat. num. 101. cum seq. Quandoq;
 datur iudici arbitrium ad pœnarum mi-
 tigationem, non enim ita senex torquæ-
 ri debet, ne forte in tormentis moria-
 tur, sicut iuuenis. l. quid ergo. §. pœna
 grauior. ff. de his qui notant. infamia.
 Quādoq; arbitriū datur iudici propter in-
 cognitā hominū voluntatē, vt cū dubita-
 tur casu ne, an dolo quis deliquerit. Quā-
 doq; etiam propter nimiam negotiorum
 varie

varietatē vel propter differentias circumstantiarum vt in. d. c. Obertus vbi Bald. & glos. in. l. neq; leges, ff. de legib. in quo tit. multas eges inuenies circa hoc inter dum etiā arbitrium datur iudici propter cognitam eius hominis fidelitatem. arg. legis creditor. §. lutiū. ff. mandati. Quādoq; etiā iudici permittitur arctare vel augere pœnam iure præscriptam causa vitandi scandali, vel alijs ex causis. leg. 8. tit. 3. p. 7. vbi multa de ista materia & vide Didac. Couar. lib. 2. var. c. 9. nu. 8. Fel. affatim. post Innoc. cap. 1. de constit. n. 48. cum seq. Guillerm. Bened. in repetit. cap. Rainuntius in verb. adiecte impuberi. num. 20. cum seq. de testament. qui omnium latissime id examinat.

24 ¶ Et vbi rigor fuerit scriptus, tunc æquitati non scripte præfertur, & æquitas scripta rigori non scripto. l. prospexit. ff. qui & a quibus. c. scriptam. 6. q. 3. l. inter causas. §. non omnia. ff. mandati c. fin. de trāsaçtio. Bart. & ceteri. in. l. 1. C. de legibus & in. l. placuit. vbi salicet. Alex. & las.

IN VERBIS

& Ias. C. de iudici. ceterum debet iudex aduertere ad ea quæ commissa sunt arbitrio suo nempe vt arbitrari semper teneatur quod iuri conueniat vt probat Philip. Decius. in. c. ne imitaris, post principium. de constitutio. & in. c. de causis. col. 2. de officio de legat. & ita æquitatē semper seruare tenetur quamuis eius libero arbitrio commitatur vt Bald. cōsil. 177. col. 2. post medium lib. 1. Nam leges aliquid arbitrio iudicis committētes. id faciunt, vt personis prouideant, sicut tyriaca contra venenam. Vt idem Bald. asseruit cōsil. 145. incipit casus talis est in quodam instrumento ad fin. lib. 3. propter quod in arbitrarijs iudex tenetur facere in re aliena, quod in suis fieri desiderauerit, vel quod ipse in eis faceret iuxta sententiam Bart. in. l. 1. ff. solut. matrimon. Rom. in rubri. de arbitr. col. 3. refert Decius. in. l. in personam. §. 1. in fin. ff. de regul. iur.

25 ¶ Ex quo alibi. Bald. in cōsil. 211. lib. 4. dicit in arbitrarijs secundū consciētiam
iudica-

iudicare debet iudex. l. rē non nouā. C.
de iudicijs vbi ait dirimentes lites sciāt,
quod ipsi iudicabuntur, siquidem litiga-
tores sub hominibus litigant. Iudices au-
tem à iudicio terribili Dei spectēt regula-
ri & causas trutinandas & dirimendas.
 Iuxta illud qua mensura mensi fueritis
 , remetiatur vobis.

26 ¶ Visitator debet esse contentus honore quem ex visitatione consequitur. Vtilitatem seu fructum, vt dicit tex. noster, reseruet & constituat subditis fidelibus. in. d. dialog. relat. c. 12. p. 3. nu. 14. vbi allegat. Valer. lib. 4. c. 3. quem refert Luc. de Pena. l. 2. C. vt dignit ord. serue. lib. 12

27 ¶ Verum Visitatores potestatem & auctoritatem sibi traditam vltra iuris metas non debent protendere nec ita late habenas laxare: vbi alegat Ciceron. in oratione pro Cluentio. num. 128. dicentem, est enim sapientis iudicis cogitare tantum sibi à populo Romano esse permissum, quantum cōmissum sit & creditum & non solum sibi potestatem datam.

IN VERBIS

utrum etiam fidem habitam esse memi-
niffe, posse quem oderit absolvere, quē
non oderit condemnare: & semper non
quid ipse velit, sed quid lex & religio co-
gat cogitare. Animadvertere qua lege
reus citetur, de quo reo cognoscat, quæ
res in quaestione versetur. cum hoc sunt
videnda, tum vero illud est hominis ma-
gni atq; sapientis, cum illā tabellam cau-
sa iudicandi sumpserit, nō se putare esse
solum, nec sibi quodcumq; concupierit
licere sed habere in consilio legem, reli-
gionem æquitatem, fidem, libidinem au-
tem, odium invidiam, metum, cupidita-
tesq; omnes amovere, maximeq; esti-
mare conscientiam mentis sue, quam à
Dijs immortalibus accepimus quæ à no-
bis diuelli non potest, hæc ille.

28 ¶ Ita q; ratio de arbitrarijs non potest
reddi glos. verb. vel quatuor. cap. cū mul-
tis de rescript. lib. 6. glos. verb. complene-
rint. c. 1. de ætate & qualitate eod. lib. glo.
verb. restringere clem. 1. de iudicijs.

29 ¶ Iudex namq; si debitam pœnam nō
impo-

QVAE VT FACILIVS. 194

imponit in foro conscientiae tenetur, restituere. Alphons. de Cast. in. l. 2. de lege poenali. c. 12. & 13. sequitur Nun. Auend. cap. 7. num. 7. præt. p. 1.

IN VERBIS

Quae ut facilius, feliciterque succedant, monentur praedicti omnes, & singuli, ad quos visitatio expectat ut paterna charitate Christianoque zelo omnes amplectantur.

1. *Necessario sequitur sapientes feliciter absolute fortunate vivere nulla re impediri, nulla prohiberi, nulla egere.*
2. *Sapientes vocantur optimi professoris iuris civilis.*
3. *Iudex qui recte iudicat, statera in manu gestat.*
4. *Magistratus virum ostendit si rite & recte gesserit, praemia digna fert.*
5. *Praelati qualiter debeant diligere subditos.*
6. *Praelati negligentes qualiter punientur.*
7. *Pater malos filios non puniens qualiter punietur.*

INVERBIS

- 8 Pastoralis cure officium præcipuū est charitas.
- 9 Charitas ecclesiam ædificat.
- 10 Charitatis effectus.
- 11 Mores mali ubi non corriguntur charitas non est, sed languor.
- 12 Regnum Dei non acquiritur in amplitudine graduum, sed in sublimitate charitatis.
- 13 Zelus in discretus reprobatur, & quid de zelo Christiano.
- 14 Iudex ecclesiasticus punire zelo correctionis delicta multa pecuniaria.
- 15 Iudices ecclesiastici curabant pœnas pecuniarias pro criminibus infictas potius in pios usus quam in propriam utilitatem erogare.
- 16 Iudex ecclesiasticus quando potest convertere pœnas pecuniarias in proprios usus.
- 17 Iudex ecclesiasticus laicum an possit imponere pœnam pecuniariam.
- 18 Visitator pauper potest multare subditos pœna pecuniaria & in suos usus convertere.
- 19 Pauperem bene principari impossibile est.
- 20 Iudices sunt venales propter egestatem.
- 21 Pauper ab administratiōe officij publici arcetur.

Cicero

1 ¶ Cicero. 3. de finibus dicit necessario sequitur, omnes sapientes semper foelicititer, absolute fortunate viuere, nulla re impediti, nulla prohiberi, nulla egere.

2 ¶ Vnde optimi preffores iuris ciuiliſ vocantur ſapiētes notat Abil. c. 1. prætor. verb. ſiel. n. 8. allegat. l. 2. §. deinde ſexus. ff. de origin. iur. & Luc. de Peña in. l. quoties. C. de Ponderatoribus lib. 10.

3 ¶ Insuper quando quis recte iudicat ſtateram in manu geſtat. ca. cum æterni tribunal. de re iudicata lib. 6. verb. ſtateram. & in. c. omnis. 45. diſtint. condemnans condemnandum, & abſoluens abſoluendum.

4 ¶ Vnde Ariſtot. vt refert Cicero magiſtratus virum oſtendit ſi rite & recte geſſerit, i. deſt ſeruato iuris ordine & iuſte iudicauerit, præmia digna fert. vt Amodeus iuſti, in tract. ſyndicat. in præſatione diſt. tractatus, & iuſto non aduerſabitur quicquam malignum. cap. iniuſtum. 11. q. 3. & iuſtus eſt qui iuſtitiam facit: vt in. d. cap. iuſtum. propter quod nō

IN VERBIS

debet declinare ad dexteram vel ad sinistram. cap. qualiter & quando el. i. de accusationib. l. vbi. C. ad legem. Cornel. de falsis ideo vocatur sedēs in medio vt in c. quoad cōsultationē de re iudicat. Specul. in tit. de aduocato. §. 5. vers. itē de iustitia. num. 13.

- 5 ¶ Prælati debent diligere subditos tanquam filios & fratres. Concil. Trid. sess. 13. c. 1. de reformat. vbi ait, vt prælati meminerint se pastores non percussores. Propterea dicit Gregor. in moralibus quem refert Gratian. in c. vera. 45. dist. quod vera iustitia compassionem habet, falsa vero de dignationē: quāuis & iusti solēat recte peccatoribus indignari sed aliud est quod agitur typo superbie. aliud quod zelo disciplina. Indignātur etenim sed nō de dignātes sunt, & dicit Hieron. in Hierem. vt in c. recedite. ead. dist. boni etenim rectores ex sua infirmitate aliorū infirmitates pēsantes, magis perhumilitatis & māsuetudinis leuamētū student peccātes ab erroris laqueo eruere, quam

quam per austeritatē in foueā perditionis mitētes propellere: vnde doctor gentium inquit factus sum infirmus infirmis & dicit Ouid. 3. trist. si quoties peccāt homines sua fulmina mittat iupiter, exiguō tēpore in ermis erit. Et debet esse visitator potens in opere & sermone, vt exemplo vite, verboq; doctrinae, fratres suos & instruere possit in bono, & à malo etiam reuocare, zelū religionis habēs se cundū cōscientiā, vt delinquentes corripiat, & castiguet, ebediētes reueat, & cōfortet. cap. cū ad monasterium. §. prior de statu monacho.

¶ Si vero negligēs fuerit. l. 16. tit. 7. p. 1. dicit. Porq̃ no tā solamēte à de lazeriar por el mal q̃ hizo, mas aun por el mal q̃ fizierō los otros tomādo mal exēplo del, ē no los castigādo como deuia. Durūver bū est istud pro praelatis negligētibus. c. qualiter & quando. §. pen. de accusat. cap. irrefragabili de officio, iudic. ordinari. nam praelatus licet in se sit bonus, & sanctus, tamen non solum æternaliter;

IN VERBIS

sed aliquando temporaliter punitur, ex hoc quod excessus subditorum suorum non punit.

7 ¶ Et idem in patre malos filios nō punientem Abb. in cap. licet Hely. num. 2. de simonia & qualiter Visitator procedat rex. hic dicit paterna charitate omnes amplectantur.

8 ¶ Pastoralis curæ officium seu præcipuum ac excellentissimum ipsa charitas est, quæ tanta debet esse in pastore, quod cum Petro possit dicere animam meam pono pro te. Ioan. c. 13.

9 ¶ Hæc est enim quæ ecclesiam ædificat, quoniam scientia inflat, sed charitas ædificat. 1. Corinthio. c. 8. hæc est quæ operit multitudinem peccatorum: quoniam vniuersa delicta operit charitas. Hæc patiens est & benigna, non emulatur, non agit perperam, nec quærit quæ sua sunt. Sed omnibus omnia communicat: non gaudet super iniquitate: omnia sustert: omnia sustinet. 1. Corinthio. c. 13. Sine ea ceteræ virtutes nihil sunt, sine ea
nemo

nemo potest peruenire ad regna cœlorum, quoniam est vestis nuptialis, qua carens proijcitur in tenebras exteriores Matthæi. cap. 22.

- 10 ¶ Hæc est quæ ab alto desinu patris filium Dei traxit in vterum virginis: vt à faucibus diaboli nos eriperet, ne perderet. quos in carne creauerat, ex charitate enim Dei filius pro nobis natus dolens & gemens, qui prius erat pater factus est frater. hæc est illa virtus quam præ ceteris omnibus Dominus cōmendans Apostolis. Hoc est præceptum meum, vt diligatis inuicem, sicut dilexi vos. Ioan. cap. 15. & vbi charitas nō est, non potest esse iustitia. cap. Vbi sana. 24. q. 1.

- ¶ 11 ¶ Ideo vbi mali mores non corriguntur, non est charitas sed langor. cap. non putes. 23. q. 5. propterea charitas ædificat cap. nisi. §. pro defectu, de renuntiatio.

- 12 ¶ Et debent aduertere Visitatores quod regnum Dei non acquiritur in amplitudine graduum, sed in sublimitate charitatis. c. ad aures. de tēpor. ordinat.

IN VERBIS

Et non solum debent Visitatores amplecti omnes charitate paterna sed etiam zelo Christiano.

13 ¶ Zelus in discretus reprobatur. c. in perpetuū. 24. q. 3. si aliquando zelo Christiano mali ab eo puniuntur talis amplectus amore fit, exēplum enim habemus de Mose qui idolatras ex amore puniuit exed. 32. & in. capit. quid crudele. 23. quæst. 4. vbi abi ait sic plane & Apostolus non crudeliter sed amicabiliter tradidit hominem satane in interitum carnis, vt spiritus eius saluus sit in diæ Domini nostri Iesu Christi: tradidit & alios, vt discerent non blasphemare. 1. Timot. capit. 1.

14 ¶ Præterea iudex ecclesiasticus zelo correctionis, & punitionis potest punire aliqua delicta multa pecuniaria vel statuto vel sententia, potissimum vbi illa magis timetur, vt declarat Abb. in. c. 3. de pœnis. glos. 2. in. d. cap. 3. dicit quod cum ius statuit pœnam pecuniariam infigendam quicumq; cognoscit de illo crimini

crimine, illa potest infligere. allegat. l. 2. §. vltim. ff. de iudici. & cap. in Archiepiscopatu. de raptorib. cap. cum deuotissimam. l. 2. quæst. 2.

15 ¶ In quo debent aduertere vt pœnas pecuniarias pro criminibus in fictas in pios vsus potius quam in propriam vtilitatem erogare procurabunt Felin. in. c. irrefragabili. §. ceterum de offic. ordinar. Concil. Coloniense. tit. de iurisdictione ecclesiastica contentiosa. cap. 8. text. optimus, in. c. cum sit nimis. §. vltim. de Iudeis. cap. cum tu, de vsuris. ad suspicionem auaritiæ tollendam iudex ecclesiasticus pœnas pecuniarias conuertat in pias causas. Couar. lib. 2. variarum. cap. 9. numer. 9. allegat Concilium Coloniense in. d. cap. 8.

16 ¶ Vbi dicit Couar. quod vbi sententia iudicis datur in pœnis pecuniarijs, si tamen talis pœna fuerit in statuto aut constitutione sancita poterit iudex ecclesiasticus expendere pœnam in proprios vsus quod sit autoritate statuti seu legis propte

propter quod suspitio auaritiæ ab eſſe vi
detur ab ipſo iudice allegat Hoſt. Abb.
& Felin. in. c. irrefragabili. §. ceterum. de
offic. ordin. & Bernard. Diaz. prax. cri-
min. c. 134. vbi dicit quod delinquentes
non ſunt puniendi pœnis pecuniarijs quã-
do ſit ad imbuſandum quia tunc præſu-
mitur emanare ex auaritiæ fonte, ſecus
ſi cauſa correctionis fiat & ex fonte cha-
ritatis procedat: quod præſumitur iuſte
fieri dum iudex non imbuſat. Sed pau-
peribus erogat & vide Abb. in. d. c. 3. de
pœn. num. ſin. & num. 8.

17 ¶ Dubitatur an Epiſcopus poſſit im-
ponere pœnam pecuniariam layco tem-
poraliter ſibi non ſubieccto & dicit quod
ſi iudex eccleſiaſticus in aliquo caſu ven-
dicat iuriſdictionem in laycos tunc po-
teſt imponere pœnam pecuniariam.

18 ¶ Et etiam Viſitator poteſt mulctare
ſubditos ſi eſt pauper: & per ſententiam
delinquentes pœna pecuniaria mulcta-
re & eam in proprium victum expẽdere.
vt notat Bernar. Diaz vbi ſupra cõcluſi.

tertia

IDEOQVE MODESTO. 199

tertia notat Coua. vbi supra cōtigit mul-
 toties egere Visitatores quia Episcopi
 non soluunt salarium, & si soluunt est tã
 paruum & exiguum cum quo vix buccã
 seu oris concauitatem inflare possunt.

19 ¶ Ideo Arist. 2. Politic. inquit impossi-
 bile est egentem bene principari.

20 ¶ Et propter egestatem venales fiunt
 cap. 7.

21 ¶ Pauper etenim ab administratione
 officij publici arcetur. l. ad subeunde. C.
 de decurio. lib. 10.

IN VERBIS

Ideoq; modesto contenti equitatu.

1 *Æquitatu modesto Visitatores debent esse
 contenti.*

2 *Valitudo quibus conseruatur.*

3 *Mens humane dignitatis & potentie anida,
 nec abstinere nouit anetitiz nec gaudere con-
 cessis: nec pietati adhibere consensum.*

4 *Modus suus cuiq; est in omnibus rebus tamen
 magis*

IN VERBIS

magis offendit nimiam quam parum.

4 *Archiepiscopi, Patriarchæ, Episcopi, Cardinales Archidiaconi, Deconi quot equitaturas secum portabunt.*

6 *Episcopi appellatione, Papa etiam continetur.*

7 *Cardinales quot equitaturas secum ducere possunt.*

8 *Homo non dicitur sed bellua qui nolit quod lex vultus & ratio.*

1 ¶ In hoc loco imbueret, & instruere more suo desiderat sancta synodus qualiter debeant esse contenti Visitatores modesto æquitatu.

2 Cicero lib. 2. officiorum ait valetudo sustentatur notitia sui corporis, & observatione earum rerum quæ aut prodesse soleant, aut obesse.

3 ¶ Continentia autē in omni victu omnique cultu corporis tuendi causa, & in prætermittendis voluptatibus. Si vero habere cupiditatis non cohibetur, mens humane dignitatis, & potētiae auida nec abstinere nouit auctitis: ne gaudere cōcessis:

ne

IDEOQUE MODESTO. 100

ne pietati adhibere cōsensum ait. Ico: Episcopus quē refert Gratian. 47. dist. cap. virum & in. cap. de testāda. de cōcession. præbend. lib. 6.

4 ¶ Propterea dicit Cicero de oratore in omnibus rebus & si enim suus cuiq; modus est, tamen magis offendit nimium quam parum. c. cū apostolus de cēsis.

5 ¶ Et. l. 1. tit. 22. p. 1. dicit quod Archiepiscopus. visitās potest secū ducere. 40. vel. 50. æquitaturas idē intelligo dicēdū de Patriarchis & maxima cū ratione licet in iure nō reperiatur expressum Episcop. 20. vel. 30. Cardinalis. 25. cunctiones Archidiaconi. 5. vel. 7. Decanus vero ab Episcopo cōstitutus duobus a quis debet esse contentus & pro Decano intelligit glos. de Archipræbiteris ruralibus facit c. fin. de offic. Archipræsb. Episcopis etiā videtur cōcessū dū visitāt, vt possint secū ducere. 40. æquitaturas secundū glos. in c. inter cetera. 10 q. 3. quam allegat Marian. Socin. tract. de visitatione lib. 8.

6 ¶ Vel potest dici secundū Hostiens. quod

quod ibi Episcopi appellatione contine-
 tur Archiepiscopus nam etiam Papa ap-
 pellatur Episcopus vt in prima decretal.
 in lib. 6. & in prima clementina. & dicit
 idem Socinus vbi supra, quod dispositi-
 ue concordat dict. tex. cum Apostolus,
 est tamen aduertendum quod ea quæ de
 Cardinalibus dicta sunt, intelligi debent
 de Cardinalibus qui non sunt Episcopi
 cum sint legati non seruant dictum. tex.
 propter quod dicit Hostiens. vtinam es-
 sent Cardinales contenti de. 30. & dicit
 idem Socinus quod licet Egidius dicat
 quod ipsi etiam si legati sint prædictum
 numerum seruare tenentur. tamen ipse
 hoc non credit. cum in dicto capit. cum
 Apostolus delegatis nullam mentionem
 faciat. Vnde secundum Hostiens. nume-
 rus prædictus debet intelligi taxatus cū
 visitant suam parrochiam in quā habent
 iurisdictionem quasi Episcopalem de iu-
 re. cap. his quæ. de maiorit. & obedient.
 Hoc quod dictum est de iure habetur
 sed non seruatur.

7. ¶ Cardinales namq; ad libitum æquiraturas quas volunt ducunt in his ordo seruetur.
8. ¶ Aliter qui nolit quod lex vult, ius & ratio non dicitur homo, sed bellua ait Marc. Mantua. consil. 134. n. 8. glos. verb. nomen in pragm. Sanct. tit. de collation. §. item vt de cetero.

IN VERBIS

Famulatuq; studeant.

1. *Visitatores quo numero personarum comiti seu associari possunt.*
2. *Euectio qualibet an possit habere vnum equitē & vnum peditem custodem.*
3. *Duo sunt tertia pars de Sex.*
4. *Numerus si excedatur in aliquo puta in vno aut duobus non est mirum, cū ius in omnibus seruari non possit.*
5. *Visitor si excedit numerum personarum & pro illis procuraciones nō exigat, non est hoc prohibitum.*

IN VERBIS

- 6 Ambasciatori quibus est permissum ducere tot equitaturas, possunt unum famulū pedestrē ducere inter duas equitaturas.
- 7 Multitudo onerosa nihil habet honesti.
- 8 Visitatores si proficiscuntur cum canibus & salconibus non quærūt quæ sunt Christi, sed sua & qualiter puniantur.
- 9 Numerus taxatus per canones non recipitur ubi ecclesia grauatür quod fit à sacerdote.
- 10 Seruitutem habentē ad aquandū certum numerum pecorum si plures ducit ad aquam quam habes, superflua possunt per Dominū remoueri.
- 11 Visitator an possit prohiberi maxime quando numerus superfluus à permissio separari non potest.
- 12 Subditus (si Visitator excedit numerum) protestetur se esse paratissimum illum recipere cum numero debito.
- 13 Subditi an possint à Visitatore excommunicari si Visitator non recipitur propter excessum electionum.
- 14 Sententia excommunicationis quantumcūq; iniusta an semper teneat etiam si error in ea expressus sit.

15 Capitulum, cum ad quorundam, qualiter intelli-
gatur.

16 Visitator si excommunicat subditum quia eū non
recipit propter numerum personarū excessū,
talis excommunicatio non tenet.

17 Sacerdos potest remouere euectiones superfluas

18 Si aqua quam debes dācere per fundum meum,
aliam aquam ad mices: non tantum ad mi-
sta aqua, sed etiam ab illa quam solitus eras
ducere te arcebo.

19 Quae, & quantas personas, & quales potest E-
piscopus introducere in monasterium tempo-
re visitationis.

20 Episcopus quando visitat ecclesiam cathedralē
quas personas secum ducere debet.

21 Notarius Visitatoris an debet esse clericus.

22 Layci ciues non debent interuenire cum Visita-
toribus in visitatione.

1 Quo numero personarū Visitatores
comitari seu associari possunt, in hoc
sunt variae opiniones quas recēset Socin.
in tract. visitation. vbi supra quidam di-
cunt, quod quāuis numerus euectionū

IN VERBIS
exprimitur, tantus possit esse numerus
personarum.

2. ¶ In tantum quod euectio quælibet v-
num æquitem, & vnum peditem custo-
dem habere possit. Indecēs enim & præ-
ter decorem esset quod æquitatores &
maxime prælaterū socij proprios æquos
custodire, & hunc intellectum stilus cu-
rie aprobare videtur, quando enim ali-
quis nuntius sedis apostolice prouideri
mandatur, si exprimitur de quatuor eue-
ctionibus, intelligitur de octo personis.
Sed hæc opinio videtur nimium graua-
re ecclesias. Alij vero dicūt quod nume-
ro euectionum quarta pars personarum
iungenda est, in tantum quod si quis mit-
titur numero sex euectionum habebit
octo personas. Si vero mittitur cum duo-
decim habebit. 16.

3. ¶ Sed aduerte secundum Arithmeti-
cos isti non bene ponunt exempla. nam
duo sunt tertia pars & non quarta pars
de sex & sic de singulis & sic arbitror
quod velint dicere de quarta parte om-
nium

nium personarum simul iunctarum, dicunt tamen quod licet hæc opinio expresse videatur per cap. in singulis de statu monachorum in princ. & tamen numerum personarum nimis restringere videtur propter quod dicit Henric. Bohic. in. c. cum ad quorundam de excessibus prælatorum quod hoc potius arbitrio boni viri relinquendum est, qui diuersas locorum consuetudines & personarum qualitates considerabit cuius arbitrio quandoq; pauciores concedentur. l. 17. tit. 7. p. 1. dicit. Ninguno deue aduzir mas de seys bestias e ocho cmes. In aliquibus enim regionibus qualibet euectio ad minus habet custodem, & hoc potissimum est necessarium quando vnus solus est æques ne forte d' illo dicatur uefoli: quia cum ceciderit, non est qui subleuet eum vt Salom. & in capit. illud. 7. q. 1. & in cap. in omnibus. 81. dist. in alijs vero regionibus due euectiones habent vnum custodem, & hoc æquum & sufficiens esse videtur in illis qui plures du-

IN VERBIS

eunt electiones & hæc consuetudo potius videtur considerata, quia quasi ubiq; cōmuniter observatur vt in cap. erit autem lex. 4. distin. his viis & considerata arbitrabitur bonus vir seu iudex. arg. cap. fin. de transactionibus.

4 ¶ Sed cum omnia non possunt secundum ius seruari si numerus taxatus aut arbitratus in aliquo excedatur puta in vno aut duobus non est mirū iuxta glos. fin. in proemio decretalium Henric. tamen qui videtur residere quod excessus numeri personarum ad numerum electionem potest esse in quarta parte intelligendo vt supra, dixi & hoc de iure per. d. c. in singulis, vel etiā ex generali cōsuetudine in tertia parte hoc est quod due electiones habeāt vnā personam.

5 ¶ Ant. de Buttr. optime. in. d. cap. cum ad quēdā. nu. 3. de excessib. prælat. vbi dicit quid si numerū excedat, & pro illis procuratiōē non exigat. dicit quod hoc non est prohibitum: quia in hoc casu duo requiuntur copulatiue scilicet quod

quod vt procuracionem exigat, & ducat
vltra numerum.

6 ¶ Et dicit Abb.in.d.c.in singulis.nu.1.
quod Ambasiatores quibus est permis-
sum ducere tot arquitaturas: possunt v-
num famulum pedestrem ducere inter
duas arquitaturas seu duos equites.

7 ¶ Et multitudo onerosa nihil habet ho-
nesti in authent.de referenda.col.2.c. si
officia.59.dist.c.legimus ad fin. 93. dist.

8 ¶ Quid erit si Visitatores profleiscun-
tur cum canibus venatorijs falconibus
& alijs auibus si hoc faciunt, quæ tua sunt
querunt, non quæ Iesu Christi, vt in.d.
capit.cum apostolus de censibus. elem.
2.de censib.& talia facientes incurrunt in
penam.capit.1.& cap.2.de cleric.vena-
tore.sequitur Imol.in dict.elem.2.& cre-
do dicit idem Socin. vbi supra quod isti
debent puniri tanquam transgressores
canonum vide glos.verb. in hibemus in
capit.generali de election.& elect.lib.6.
in hac questione vide omnino legem
57.titul.5.parte.1.vbi videbis an prius

IN VERBIS

debet fieri monitio antequā ab officio priuentur per tres menses quidquid displiceat Episcopo Calagurritano in praxi criminali. verb. venatores.

9 ¶ Quæro etiam quid erit dicendum si Visitator excedat prædictum numerū taxatū qualiter subditis succurratur. glos. fin. in cap. inter cetera, 10. q. 3. vbi dicitur nec numerus taxatus per canones est recipiendus. Si ecclesia grauatur vt habetur in d. cap. cum Apostolus. & in cap. cum ad quorundam. de excessibus prælat. illos ergo qui superflui sunt potest remouere sacerdos.

10 ¶ Quia si habens seruitutem ad aquā dicendum numerum pecorum : si plus ducis ad aquam quam habes, superflua possum per Dominū remoueri. glos. verb. existant, in cap. Cum apostolus de censibus absoluit istam quæstionem Marian. vbi supra.

11 ¶ Et si forte superfluus numerus à permissis separari non potest Visitator poterit tali ex causa simpliciter prohiberi
secun

secundum Vinc. in cap. cum instantia de censib. allegat etiam leg. 1. §. idem quæritur. ff. de aqua quotidian. & stual. & sequitur Ioan. Andreas, qui intelligit de impotētia separationis quo ad factum, ex eo quia prælatus visitans, non cōsentit quod pars aliqua admittatur alia parte reiecta. Et sequitur Zabar. & doct. in d. cap. cum Apostolus. de censib.

- 12 ¶ Vnde tunc Subditus poterit simpliciter talem numerum non admittere. Consulerē tamen subdito, quod accersitis testibus. & rogato notario, si facultas adesset, offeret se promptissimum & paratissimum Visitatorem recepturū cum debito numero. Et protestaretur quod per ipsum non stat, quo minus illum cū debito numero admittat, per ea quæ statim subijciam.

- 13 ¶ Sed pro complemento huius materiæ quæro. quid erit si propter excessum non recipitur Visitator, an possint subditi excōmunicari, & talis excōmunicatio in eos prolata habeat vim. addit. ad Abb.

in cap. inter cetera. de offic. ordin. dicit quod talis sententia excommunicationis non valet, allegat cap. cum ad quorundam. Et ibi doctor. de excess. praelat. Conuat. in capit. Alma mater. de sentent. excommunication. lib. 6. part. 1. §. 7. n. 5. in principi. allegat Abbat. in d. capit. cum ad quorundam. glos. in cap. cum apostolus de censib. Soluit, primo dicit, quod forte excommunicationis sententia tenebit. in contrarium allegat dictum. c. cum ad quorundam, de excessib. praelat. ubi tex. videtur esse in contrarium. sed glos. pro solutione illius contrarij dicit, quod ille text. continet specialem indulgentiam. In hoc. vero per illam Decretalem tenet, talem excommunicationis sententiam esse nullam. Subdit tamen se curius esse quod subditus poenes superiorem deponat. & est consilium Abbatis ut refert idem Abb. in dicto cap. cum Apostolus. n. 4. de censib. Petr. vero dicit appellandam esse, & tollitur omne dubium, & intellige ante excommunicationem. ut per
 Doctor

Doctor. in cap. Sacro. de sentent. excom-
 munication. maxime per dictu Marian.
 Socin. ibidem. Sed Abb. in d. cap. cum A-
 postolus. n. 4. pro concordia opinionum
 distinguit. quod aut Episcopus excōmu-
 nicat subditū, ex eo quia non vult reci-
 pere ultra numerū taxatum cuctionis :
 & sententia est nulla tanquam lata con-
 tra ius expresse iuris errore, vt in capit.
 per tuas. de sententia excommunicatione
 nis, & hoc casu potest saluari dictus tex.
 in cap. ad quorundam. & sic continebit
 ius, & non indulgentiam. Aut error non
 fuit expressus in sententia : puta quia
 excommunicauit subditum, ex quo
 nolebat cum procurare, & tunc aut no-
 torium erat excommunicationem pro-
 ferri, quia noluit recipere ultra sta-
 tutum numerum. Et credit Abb. e-
 tiam excommunicationem non vale-
 re, cum sit notorie iniusta. per text.
 cum glos. in clem. pastoralis. §. pisana. de
 re iudicat. & per notata per Innoc. in
 capit. fraternitati. de frigid. & capit. de
 dilatio

IN VERBIS

dilationibus : nisi aliud specialitatis esse dicamus in sententia excommunicationis.

- 14 ¶ Alij autem doctores vt Archidiac. in cap. venerabilibus. de sentent. excommunication. lib. 6. tenent quod excommunicatio semper tenet, quantumcunq; sit iniusta, & error sit in ea expressus. Sed primum plus placet Abb. per tex. in cap. Romana. §. in vniuersitatem. de sententia excommunicationis lib. 6. Aut nō est notorium. & tenet sententia, licet sit iniusta. & procedit alia opinio secundum eundem Abbatem Marian. Socin. in. d. lib. 8. dicit. Sed miror de eo, qui videtur ponere prædictam distinctionem, tãquã suam, quandoquidem plurimi idem voluerunt: vt apparebit ex infra dicendis. Distinguitur enim quod aut sententia continet in se errorem intolerabilem in ipsa sententia expressum. vt quia dicit excommunico te quia non vis mihi procurari cum centum æquitaturis, & talis sententia non ligat. cap. cum contingat. §. in eo vero casu. de officio de legat. & cap.

cap. 1. de sentēt. & re iud. & cap. per tuas
 §. nos igitur, de sentent. excōmunicat. &
 in hoc, notorium est talem sentētia esse
 iniusta in cap. sollicitudinē. §. si vero no-
 torium. de appell. secundum Vincen. In-
 noc. & Hostiens. in. d. cap. cū ad querun-
 dam de excessib. prælato. qui sic intelle-
 xerunt dictam decretalem. Aut non cō-
 tinet errorem intolerabilem, vt quia E-
 piscopus fert sententiam hoc modo, ex-
 cōmunicote quia procuratorem mihi
 debitam denegas. capit. cum ex officijs.
 de præscriptio. & tunc tenet sententia se-
 cundum Hosti. cum quo Astens. concor-
 dat in lib. 6. tit. de censib. ad fin. q. vers.
 quid si Episcopus quod intelligendū est,
 quod ipso iure tenet, & in effectu vbi nō
 excedit debitum numerum cūectionū
 vel personarum secundum quod supra
 dictum est.

- 15 ¶ Si vero excedit, non tenet excōmu-
 nicatio ipso iure. Et sic dicta Decretalis
 continet ius secundum Gofred. ibi & in
 sum. de sentent. excōmunicationis ad
 fin.

in die & em quod in d. e. cum ad quorundam
 est casus specialis in quo non tenet
 sententia a suo iudice lata idem Innoc.
 dicens nos dicimus generale ius quod di-
 citur hic. scilicet in d. decret. cum ad quorundam,
 quod si subditus alicuius sit pri-
 vilegiatus in aliquo capitulo a papa, &
 si prius illius ecclesie occasione illius
 capituli fertur in eum sententia excommuni-
 cationis, quod non tenet. ut ibi. c. cum capel-
 la, & c. equato de preiud. idem Archid. lib. c. 1.
 n. q. 3. alias enim Deere. illa esset res eadem
 tanquam nullius effectus: ut in proemio de
 cret. idem Philip. lib. c. cum contingat de offi.
 deleg. & Astel. lib. 7. de forma excommuni-
 cationis verbo. 10. quodvis Berni tenet contra ibi
 intelligens cum Alan. & Tact. ibi quod illa De-
 cret. contineat indulgentiam. & ita sentit Ta-
 ct. & Goff. in d. c. cum Apost. sed Host. scri-
 ptum in d. c. cum ad quorundam, quod in illa decre-
 ta nihil exprimitur, quod aliquod pri-
 vilegium specialiter sit concessum, excepto
 verbo concedimus ibi posito, quod exponit.
 id est concessum esse ostendimus. unde dicit
 Arch.

Arch.in.d.c.1.q. sit indulgētia iuris com-
munis, quæ cōpetit omnib9 subditis. arg.
optim.in p̄mio Decret. iuxta finē; pro
hoc etiā facit expresse, quia nō apparet
cui, vel quibus, Papa ibi loquit̄r. vnde di-
cebat ibi Alan. & Tācr; cui Papa loquit̄r :
nescimus. adeo quibus sit indultū priusle-
giū ignoramus; intelligi ergo debet, ut p̄-
dixi. licet sit tutius ad superiorē sup̄ hanc
querelā deferre ut intelligūt Tācr. Gest.
& Vinc.in.d.c.cū Aposto. & q. nō teneat
sentētia excommunicationis tenet curia
secūd. Bern. qui ita notat. in. c. cū cētin-
gat. de offi. deleg. prout not. Arch.in.d.
c.1.1. q. 3. & ibi glos. fin. & Ioā. Andr.in.d.
c. cū ad quorundam. Et hoc p̄test intelli-
gi quādo excedit numerū cūctōrum :

16 ¶ Si vero excederet numerū p̄sonarū
rum de quo non est expresse tractatū
in cōcilio generali. tūc potest dici quod
excommunication propter hoc lata, nō te-
neret ipso iure, & est tenēda, & timēda.
quo usq; per superiorē fuerit sup̄ hoc ar-
bitratem. yt supra dictum est & sic patet

ex prædictis quod visitandus potest procuracionem denegare, quando numerū excedit. & nō alias secūdum Innoc. in dict. capit. cum ad querundam, & tenet Henric. Bobic.

17 ¶ Quis igitur potest remouere euectiones superfluas glos. fin. in cap. inter cetera. 10. q. 3. dicit quod sacerdos potest etiam remouere Episcopum arg. d. l. 1. §. item quæritur. ff. de aqua quotidiana, & estiu.

18 ¶ Vbi dicitur quod si aquæ quā debes ducere per fundum meū aliam aquam admisceās: non tantum ad mixta aqua sed etiam ab illa quā solitus eras ducere, te arcebo, secūdum Alan.

19 ¶ Quot, quales, & quantas personas potest Episcopus introducere in monasteriū tempore visitationis. Istam quæstionem tractat Abb. in cap. vt iuxta de offic. ordinari, & dicit aduerte, quia in principio capituli tex. videtur innuere, quod non debent plures persone introduci etiam in claustrum, vt patet ibi in claustro.

clauſtro. Sed in verbo firmiter videtur innuere, quod in cap. duntaxat introducere non poſſit. Doctores tamen non aperiunt: ſed puto: ſed etiam ad clauſtrū introducere non poſſit, niſi perſonas cōtentas in. d. cap. vt iuxta. propter rationem litere poſitam in principio dict. c. nam debet extendi ad limites rationis. l. cum pater. §. dulciſſimis. ff. de legat. 2. Opponit Abb. contrad. cap. & videtur quod non poſſit Epiſcopus ſecum ducere niſi duos ex canonicis. vt in cap. de cetero. & in cap. audientiam. de clericis nō reſid. ſoluit dicens quod illa iura procedunt, quando Epiſcopus vult ſecum ducere canonicos: nam tunc non poteſt vltra duos grauare eccleſiā. Sed Hoſtienſ. cōſiderata mēte litere. d. cap. dicit quod poteſt plures & pauciores Epiſcopus ſecum ducere ſecundum qualitatem perſonarum. Dum Epiſcopus viſitat monaſteria virorum ſeruetur tex. in. d. cap. vt iuxta. in monaſterijs verō monialiū ſerua clem. attendentes, de ſtatu regular.

IN VERBIS

- 20 ¶ Et hodie dicit idem Abb. in. d. c. vt iuxta videndā esse extra vagantem Bonifac. 8. quæ incipit debent. vbi dicitur quod Episcopus visitans capitulū ecclesiæ cathedralis, debet esse contentus tribus clericis quorum vnus sit religiosus.
- 21 ¶ Debet etiam habere secum vnum notarium clericū, & dicit Ioan. de Imol. ibid. n. 3. quod loquitur quādo visitat capitulum sue ecclesiæ cathedralis. & dicit quod hodie est statutum per clem. attendentes, de statu monachorum quod visitantes monasteria monialiū debent esse contenti duobus notarijs, & duobus personis ecclesiæ sue & quatuor alijs viris honestis.
- 22 ¶ Layci vero ciues loci nō debēt in visitatione cū visitatoribus interuenire Di. dac. Per. in. l. 4. ti. 3. lib. 1. ord. reg. in med. glos. allegat dict. c. vt iuxta & etiam allegat cap. conuenior. 23. q. 8.

IN VERBIS

*Quam celerrimè, debita tamen cum diligentia
visitationem ipsam absolucere.*

Dica

- 1 *Dies quot Episcopus debet morari in vna quaq;
ecclesia, dum visitat.*
- 2 *Visitator potest moram trahere in vna ecclesia
per aliquot dies, si causa rationabilis exposcit.*
- 3 *Reddere ad locum visitatum potest Visitator ex
causa rationabili.*
- 4 *Praelatus à correctione non debet cessare.*
- 5 *Praelati peccant, si omittunt corrigere vbi pos-
sunt sine escandalo.*
- 6 *Verba praeceptiva quando obligant.*
- 7 *Praelati ex neglectu correctionis videntur sub-
ditos in suis criminibus fouere, & .num. 9.*
- 8 *Episcopus qui crimina non corrigit, magis dicen-
dus est canis impudicus, quam Episcopus.*
- 10 *Negligentia iudicis est lata culpa, vel dolus prae-
sumptus.*
- 11 *Paria sunt facere nō faciēda, & non facere fa-
cienda.*
- 12 *Leges infinitae sunt punientes officiales de negli-
gentia.*
- 13 *Negligentia solet nocere in. 214. casibus.*
- 14 *Tutores & curatores tenentur de negligentia
in administratione tutelae.*

IN VERBIS

- 15 *Contractus fit inter rempublicam & prelatos,
idem de iudicibus.*
- 16 *Negligentes & desides qui sunt immemores
sui priuantur officio.*
- 17 *Visitatio quando fit debita cum diligentia.*
- 18 *Apes opus suum perfectum faciunt.*
- 19 *Negligens facere, dicitur repudiare.*
- 20 *Res tuas tibi habeto, continebat repudiij libellū.*
- 21 *Visitationis thema est, ut sit pax, & cōsolatio
bonis, & fiat iustitia, & correctio malis.*
- 22 *Visitatio quid sit.*
- 23 *Visitatio in quo loco fieri debeat.*
- 24 *Ratio in quo loco reddenda.*
- 25 *Rationis redditio quo iure petatur.*
- 26 *Rationem redditurus quo ordine procedere de-
beat. num. 28.*
- 27 *Liber publicus calendarium appellatur.*
- 29 *Cōfessio introitus in libro posita non præiudicat,
nisi acceptetur expensa, nam sunt cōnexa.*
- 30 *Ratio administrationis potest reddi ostenso li-
bro continente introitum & exitum.*
- 31 *Administrator quilibet tenetur ad conficiendum
librum rationis.*

Admini

- 3 2 Administrator quilibet tenetur reddere rationem administrationis.
- 3 3 Fratres si equaliter administrant bona inter se, non agunt de reddenda ratione.
- 3 4 Frater si solus administrat, tenetur reddere rationem fratri.
- 3 5 Administrator frater in minimis & etiam in non modicis quando stetur iuramento suo.
- 3 6 In libro rationis debent exprimi causa erogationis.
- 3 7 Ratio non videtur reddita quæ intelligi non potest.
- 3 8 Ratio quando datur, considerandi sunt fructus qualiter percipi potuissent.
- 3 9 Administrator publicus ex equitate an possit soluere vnum numum.
- 4 0 Executor datus in testamento non potest soluere debitum naturaliter tantum.
- 4 1 ratio reddi debet de non gestis, quæ geri debuerunt, sicut & de gestis.
- 4 2 administratores seu tutores plures si sunt, non potest vnus reddere rationem sine altero, ne ratio diuidatur.

IN VERBIS

- 43 *Executor testamenti tenetur reddere rationē,
& cui.*
- 44 *Ratio quando redditur Episcopo, heredes & legatarij possunt adesse.*
- 45 *Exempti, uedum subditi tenentur reddere rationem Episcopo, etiam si non petatur: & possūt ab eo puniri.*
- 46 *Episcopus non potest à se abdicare redditionem rationis, nec visitationem.*
- 47 *Administrator quando soluit aliquid in quantitate parua sine iussu iudicis vel Domini, registratur libro cum iuramento.*
- 48 *Liber rationis procedit si habet verisimilia.*
- 49 *Ratio quādo redditur correctori, debet esse minutatim, quid, & quātum & in quibus rebus sit expensum.*
- 50 *Patronus qualiter rationem reddit.*
- 51 *Administrator punitur si pecuniam expendit in proprijs commodis.*
- 52 *Receptores pecuniæ publicæ nō possūt illā cōuētere ī suos vsus, nec in aliā utilitatē trāsferre.*
- 53 *Administrator si pecuniam publicam in suum vsum conuertit, an incidat in pœnam.*

Admini

54 Administrator qui rationem nõ reddidit plenã Domino, & non scripsit plene in libro accepta talis appellatur predo, & inquam pœnam incitat.

55 Iuramento heredis statur de quantitate & valore rerum mobilium, & vilium.

56 Iuramento commissarij statur de paruis distributionibus: secus si sunt magna.

57 Iuramento uxoris statur, dum patefacit bona heredibus in minimu.

58 Liber executoris in paruis prebat.

59 Consuetudo est in aliquibus locis, vt administrator sin libramiẽto soluat sex regalia, dummodo faciat de concilij mandato.

60 Administrator si scripsit multa minuta, an stetur suo iuramento, maxime si attingunt maximam sumam.

61 Tutor omittens aliquid scribere in inuentario, dolo omisisse presumitur.

62 Dolus presumptus est ignorare quod omnes intelligunt.

63 Tutor si surripuit sibi aliquid dari pupillo, aut occulte auit, etiam conuenitur ad duplum.

IN VERBIS

- 64 *Administratores si aliquid dolose acceperunt in duplum condēnandos.*
- 65 *Administrator si accesserit ad negotia animo depradandi, non repperit expensae utiles, nisi quatenus pupillus factus est locupletior.*
- 66 *Intentio mala administratoris qualiter constabit.*
- 67 *Prædo an dicatur, qui studet utilitati propriae, & non Domini.*
- 68 *Ratio cum redditur, probatur nihil esse subtrahum, eo ipso quod non probatur contrarium.*
- 69 *Qui dat rationem potest petere, ut calculator ponatur, qui revideat: & potest petere, ut absolvatur ab administratione.*
- 70 *Bona per administratorem acquisita an ex administratione præsumantur habita.*
- 71 *Ratio semel reddita, an detur iterum.*
- 72 *Rationi reddendarum conditio quatuor complectitur.*
- 73 *Sententia quæ fertur per iudicem super computatione an executioni mandetur non obstante appellatione.*

Super

1 ¶ Super istis verbis quam celerrimè,
nota quod dicit Abb.in cap.mandamus,
de officio Archid.quod, nec etiã debet
ibi morati Episcopus nisi per diem vnũ,
secundum modum quem habes in cap.
placuit.10.q.1.idem Abb.in cap.cũ Apo
stolus.n.6.de censib. Quæro extra glo
sam quot diebus potest Episcopus mora
ri tempore visitationis apud eandem ec
clesiam.tex.in cap.placuit. 10. q. 1. dicit
quod duobus diebus:in primo die debet
habere clerum,in secundo diem popu
lum.Sed tex.in cap.inter cetera. 10. q. 3.
dicit quod per vnum diem, & in concor
dia illorum capitulorũ sunt opinionet.
Aliqui dicũt quod cap.placuit,sit corre
ctum per illud cap. inter cetera. Alij di
cũt,quod in die aduentus habet clerum
& in sequenti die mane prædicabit ad po
pulum,& recedet:& sic stabit in effectu
respectu grauaminis per vnum diẽ. Alij
dicunt,quod visitatio incipit à cena,& fi
nitur in prandio sequentis diei. Ita quod
potest dici quod stetit p duos dies, quia

IN VERBIS

attingit partes duorum dierum per vnū diem naturalem vt Dom.in.d.c.placuit, in fin. Vide leg.7. tit.22. p.1. Illud autem verū est.vt notat Innoc.in.c.1.de censib. lib.6.& Ioā.Andr.in.d.c.cū Apostolus.

2 ¶ Quod si causa rationabilis exposcit potest ibi diutius moram trahere.

3 ¶ Quia si ex causa rationabili potest reddire ad locum visitatum.vt in. d. c.1 fortius poterit ibi moram trahere,& cōtinuare,quod est faciendum.prout text. noster dicit debita cum diligentia.

4 ¶ Siquidem prælatus à correctione non debet cessare.c.sicut.23.q.4.&. cap. qualiter & quando el. 2. de acufation. l. congruit.ff.de offic.præsid.

5 ¶ Et peccant prælati,si omittunt corrigere, vbi possunt sine scandalo. Vnde illa autoritas, si peccauerit in te frater tuus,vade &c. maxime quo ad prælatos est præceptiua.notat Ioan. & Archid.in capit.si peccauerit.2.q.1.DD.in cap. no uit.de iudicijs.propter hec quod verba euangelica sunt imperatiui modi:vt vade,
de,

de, & corripe.

6 ¶ Et verba imperatiua obligant, sicut præceptiua, ex quo materia subiecta nõ sua det oppositum. vt est tex. in clem. exiui. verb. nos itaq; de verb. signific. & verba præceptiua necessitatem importat cap. quod præcipitur. 14. q. 1.

7 ¶ Et prælati ex neglectu correctionis videntur subditos in suis criminibus fouere. cap. qui potest. 23. q. 3. cap. error. 83. dist. 1. 48. tit. 5. p. 1.

8 ¶ Et Episcopus qui crimina non corrigit, magis dicendus est canis impudicus, quam Episcopus. c. nemo. 83. dist. c. qui nec. 2. q. 1. 7.

9 ¶ Et iudex qui crimen repertũ non vindicat, vt cõsciis criminis punitur Bart. & Bald. in. l. mancipia C. de seruis fugitiu.

10 ¶ Vbi dicit idẽ Bald. q; negligẽtia iudicis est lata culpa, vel dolus præsumptus. idem Bald. in. l. si quãdo. n. 2. C. de testiõ. Ideo officiales ita debent syndicari de neglectis, sicut de commissis.

11 ¶ Quia quãdo aliquid incũbit ratione officij,

IN VERBIS

officij, paria sunt facere non facienda,
& non facere facienda. tex. est in tutore
& curatore vt in leg. 1. in princ. ff. de tu-
tel. & ration. distrah.

12 ¶ Sunt enim leges infinitæ punientes
officiales de negligētia vt in leg. si quos
iudices. C. de offic. præfekt. præ. l. manci-
pia. C. de seruis fugit. l. iudices. C. de an-
non. & tribut. l. 1. C. de suscept. & archar.
lib. 10.

13 ¶ Et si placet videre. 214. casus in qui-
bus negligentia soleat nocere, videndus
est epilogus casuum negligentie hos cō-
tinentium. in Ludouic. Gomef. in regu-
la de triēnali possessore. q. 28.

14 ¶ Ideo sicut tutores tenentur de ne-
gligentia in administratione tutelæ. l.
hæc enim. §. fin. ff. de suspectis tutor. ita
officiales iudices & prælati in admini-
stratione reipublicæ.

15 ¶ Quod probatur quia inter eos & rē
publicam, & ecclesiam cōtractus fit gra-
tia vtriusq; celebratus, qui fit ex parte
ecclesiæ reipublicæ, & eligentium, quia
per

per eas dātur salaria, honores, & prerogatiua, & multa alia, vt reipublicæ iustitia ministretur. Quod si non sit ita vt in contractu celebrato, venit dolus, lata & leuis culpa. l. si vt certo. §. videndum. ff. commodat.

16 ¶ In summa negligentes omnes, & de fides, qui sunt immemores sui, priuantur officio suo. rex. in cap. cum ad monasterium. in fin. de stat. monach. l. pen. in fin. C. de canon. largitionum titulum lib. 10.

17 ¶ Itaq; vt visitatio fiat cum diligētia debita vide text. in capit. placuit. 10. q. 1. quem allegat ad hoc Abb. in cap. cū apostolus, in fin. de censib. & Specul. tit. de censib. & tit. de inquisitione. §. nunc tractemus.

18 ¶ Negligens tibi dico si vis scire, vade ad apem, & considera qualiter opus suū perfectum faciat.

19 ¶ Et considera doctrinam cōmunem quod vbi quis intra legitima temporis curricula aliquid facere debuit, & neglexit.

IN VERBIS

xit. leges existimauerunt illum repudiare iura ad se pertinentia. l. si ea. C. qui accusari. nō possunt. glo. in. l. si ergo. ff. de negot. gest.

- 20 ¶ Cul bene concinit. quod cōtinetur in libello repudij. res tuas tibi habeo. vt in. l. consensu. C. de repudij. Aut illud Math. c. 25. amen dico vobis; nescio vos.
- 21 ¶ Vis igitur cum diligentia absoluerē visitationem, & intelligere thema huius tex. Debes cōsiderare quod totā intētiō visitation. vt dicit Petrus Ferd. d. Villeg. in tract. visitat. col. 2. est. vt sit pax, & consolatio bonis, & fiat iustitia, & correctio malis; de primo locutus est Hierem. visitabo vos, & suscitabo superbos verbum meū bonū. Istud autē verbum proposuit Beat. Petrus princeps apostolorū epist. 1 c. 2. obsecro vos tāquā ad venas & peregrinos, abstinere vos à carnalibus desiderijs quæ militāt aduersus animā, cōuersationē vestrā inter gētes habētes bonā, vt in eo q. detractāt de vobis tāquā de malefactoribus, ex bonis operibus vōs cōsideran

derantes glorificēt Deū in die visitationis. De secūdo autē quomodo minister Christi debet administrare iustitiā, scilicet faciendo correctionē in sua visitatione, de hoc locutus est Amos Prophetā in. c. 3. dicēs visitabo super vos omnes iniquitates vestras: scilicet faciā iustitiā & correctionē. Sed qualiter absolvere possumus visitationem, si descriptionē, aut definitionē eius ignoramus: siquidē maiores nostri non ponunt descriptionem aut definitionē vt tradit. Socin. in tract. de visitatione in principio vbi dicit.

22 ¶ Quod visitatio est munus quod prælatus ecclesiæ iurisdictionem habens in subditos, cum eorundem visitorū procurationem per se vel delegatū à se annis singulis semel vel pluries necessario pro subditorum salute atq; vtilitate, & ecclesiarū reformatione subire tenetur.

23 ¶ Quæro præterea quo in loco fieri debeat ista visitatio tex. in cap. conquærente. de offic. ordinarij. ibi ad eos visitandos accesseris. & in c. 1. de cēsis. lib. 6. ibi & si cōmode

IN VERBIS

commode & absq; difficultate accedere ad vnā quamquam nō poterit &c. propterquod glo.verb. accedere dicit quod ire tenetur, nec sufficit ad suam ecclesiā cōuocare. Vnde infert ibi Archid. quod si Episcopus non solum alterius sed ecclesiæ suæ capitulum ad suam cameram vel ad aulam visitandi causa vellet cōuocare, hoc non posset, eo quod prædictæ Decretales exigunt, quod Visitatores ad locum accedāt, vbi fieri debet visitatio. Quod sentit glo.verb. plene. in. d. cap. i. de censib. lib. 6. dicens quod non sufficeret Synodum conuocare, quia ibi nō veniunt omnes clerici, & layci, qui sunt visitandi.

24 ¶ Tamen Barbat. in cap. sedes. nu. 92. de rescript. dicit quod quando quis tenetur reddere rationem, locus relinquitur arbitrio iudicis, allegat. l. pen. §. priscus. ff. de condition. & demonstratio. vbi Imol. nu. 3. dicit quod statu liber rationē reddit. vbi Iudex voluerit: nisi aliud dicatur ex qualitate personæ. vt quia patro-

nus

nus est nobilis & magna persona, vel ex loco, vt quia est valde remorus & potest tunc ire, alias videtur quod sufficiat statu liberum tunc paratum reddere rationē in aliquo loco congruo ad arbitriū iudicis. Et iudex nō debet arbitrari de nimis remoto, quando non ab est causa rei publicæ, nec qualitas personæ patroni aliud suadeat. Auiles preterea dicit in ca. 27. prætor. n. 22. quod ad rationē reddendā remittitur quis ad locū, vbi administraticōe habuit. Ista redēditio rationis receptorū & datorū a publico administratore debet fieri in aperto & nō in secreto. Ideo in pluribus locis rationes sindicorum & aliorum administratorum publicorum redduntur in publico & generali concilio vt declarat idem Abiles in cap. 30. prætorum ver. y acabē de tomar, allegat Ioan. de Plat. in l. securitates. C. de susceptorib. & archarijs lib. 10. Nec debet esse domus priuata etiā si domus eiusdem domini sit, sed in locis publicis rei publicæ talis ratio summenda est. Idē

IN VERBIS

tenet. Petr. Auenda. in c. 9. præt. p. 1. n. 4. vbi dicit ita fuisse dicissim per dominos concilij regalis.

25 ¶ Quæro quo iure petatur redditio rationis, an officio iudicis vide add. ad tex. in d. §. priscus. l. pen. ff. de cōdi. & demō.

26 ¶ Item rationes redditurus a quo debet incipere, & qualiter debeat procedere vide Ioan de Immol. in. l. cum seruus n. 3. ff. de condition. & demonstrat. pratican cōficiendi rationes ab officialibus publicis notat Bart. in. l. comperimus. n. 1. C. de nauiculari seu naucleris libr. 11. Ili enim qui multa receperunt, & multa transferunt ad alios, debēt ea quæ receperūt, & multa transferūt ad alios, debēt ea quæ reperūt scribere a quo receperūt nominatim, & ex qua causā alleg. l. appa-ritores. C. de exactorib. tributorū l. 10. Itē debēt scribere cuide derūt nominatim al legat l. neminē. C. de susceptor. & archarijs l. 10. Debet etiā ponere diē receptionis, vt notatur ex d. l. cōperimus. Si. n. ista regulariter nō scripserin, nō videtur ratio reddi, quia nō potest ille cui ratio red

ditur eā intelligere, nec cōprehēdere si aliquid machinationis in ea habitū sit vt dicit tex. in d. l. nemine. Ratio. n. quæ itel ligi nō pōt, reddita nō videtur, vt in. l. ar gētarius. §. 1. ff. de edēd. Et hoc intellige verū nisi in expēsis valde minutis in qui bus statur sacramēto administratoris vt in l. scimus. §. in cōputatione. C. d. iur. de liberā. & in l. si quis p redēptione. C. de dona. l. diu. ff. si cui plusquā petfal. Vel ali ter forma exigēdæ & rationis dādæ per camerariū, seu rationalē publicū & per administratorē rei publicæ hæc esse debet

27 ¶ Liber publicus qui & calēdariū appel latur vt Zasius in l. 2. ff. de orig. iur. n. 66. quē vulgus appellat lib. d. cargo vt tenet Bar. i. l. cū seruus. ff. d. cō. & d. mō. vbi dicit Io. d. Im. i. d. l. cū seruus. n. 2. q. sufficit, q ex hibeat librū, & faciat copiā d illo, vtpōssit semp d iure suo docere si forte petatur.

28 ¶ In quo li. debēt esse nominatim scri pta omnia quæ camerarius recepit, seti rationalis publicus & ex qua causā vt su pra dictū est, & notat Bar. Plat. & Lucas

IN VERBIS

de Pen. in l. 2. C. de nauicularis seu naucleris lib. 11. glōf. ante pen. l. 25. tit. 9. p. 2. Et in ista computatione prius tit. computatio introitus quā expensarum vel erogationis vt glōf. notat in leg. Thais ancila. §. libertatem. ff. de fidei comisar. libertat.

29 ¶ Ista enim sunt adeo conexas ad inuicem, vt nūquā preiudicet confessio introitus, nisi acceptetur expensa, & e contra, vt in leg. cum quæritur. ff. de administrat. tutor. & notat Ioan. de Plat. in l. 1. C. de Apochis public. n. fin. lib. 10. & Alexand. in Appostill. ad Bart. in l. si pupillus ff. de administrat. tutor.

30 ¶ Et ratio administrationis potest reddi ostendendo libro continentes introitum & exitū, vt notat Philipp. Corneus consil. 319. n. 6. Vbi potest facile colligere qualiter tutor rationem pupillo reddet, & qualiter mercator mercatori, & socius socio, ibi vide fidem horū librorū & de codicibus rationum.

31 ¶ Ideo tutor & quilibet administrator

tor

tor bonorum alicuius tenetur ad conficiendum librum rationis.

32 ¶ Et etiam tenetur reddere rationē administrationis vt per Abb. consil. 12. p. 1. n. 5. Hieron. Gratus, resp. 105. nu. 10. libr. 2.

33 ¶ Fratres vero si equaliter administrant inter se, non possunt de reddenda ratione agere, idem Hieron. Grat. resp. 135. n. 2. libr. 1. allegat Paul. de Castro consil. 126. col. 10.

34 ¶ Secus si solus administrat, nam tūc tenetur reddere rationem administrationis fratri, & si nolit reddere, defertur iuramentum fratri de administratione l. 1. §. officio. ff. de tutel. & ration. distrahend. Abb. consil. 12. p. 1. l. 6. tit. 11. p. 3.

35 ¶ In minimis & modicis suo statuitur sacramento, & etiam in nō modicis si per sonæ qualitas, verisimilitudo, & iudicis motus cum hoc concurrat glos. fin. vbi Greg. Lopez. l. 26. tit. 12. p. 5. allegat in argu. l. si quis pro redemptione. C. de donation. & Socinus cōsil. 46. vol. 1.

36 ¶ Et in libro debet exprimi causa erogationis vt diximus, & dies vt in l. nemi-
nem. C. de fufceptorib. li. 10. Nec aliter
perfecte videtur ratio reddita nifi hæc
omnia dare exprimantur, quia nõ aliter
bono modo cõprehendi potest an ali-
quid fraudis admiſſũ fit.

37 ¶ Nec videtur ratio reddita quæ intel-
ligi non potest, vt in d. l. argentarius. §.
edi. ff. de edẽdo. Requiritur etiam, quan-
do ratio datur, quod reddatur pleno, &
bona fide Bald. in l. pen. C. de cõditioni-
bus insert sequitur Ioã. Bertachin in tra-
ctat. de episcopis. p. 6. q. 29. n. 61.

38 ¶ Et quod habeatur ratio circa fructus
secundũ quod cõmuniter percipi potuiſ-
sent l. si sine. §. modestius, & 2. ff. de ad-
ministratione tutorum glos. & Bald. in l.
cũ testamento. C. de testament. manu-
miss. ideo bene disponitur in l. 30. cap.
prætorum ibi non pasando en quẽta sal-
uo lo que se mostrare libramiento libra-
do de justicia y regidores cõ carta de pa-
go, siendo la tal librãça justa y lo q se ga-
stare

stare por menudo , informese si se gasto verdaderaiente y si fuere bien gastado o si ouo algun fraude, y hagan tornar lo q̄ hallaren mal gastado. Y dé pena alos q̄ ouieren gastado como no deuen.

39 ¶ In tantū quod dicit Bald. in rubr. C. de cōstitu. pecuni. quod officialis pub. l. non potest soluere vnū namū ex equitate sui capitis arg. l. si is autē. §. flauius. ff. de solution.

40 ¶ Vbi bona additio asserit quod executor datus in testamento nō potest soluere debitū naturaliter tantū allegat Bar. in l. legauit. ff. de liberat. legata. Abiles in dict. l. 30. verb. libramiento. n. 1.

41 ¶ In tantū hoc est verū q̄ ratio reddi debet de nō gestis, quæ geri debuerūt, si cut & de gestis: & q̄ administrator certus agnouit ex causa fidei iussionis in. l. p. & l. hæred. C. d. hære. tutor vel curator

42 ¶ Itē si sunt plures administratores nō potest vnns reddere rationē sine altero, ne ratio diuidatur, cū simul tota reddi debeat 2. Bal. i. l. si plu. C. d. cōd. in scētis n. 17

IN VERBIS

- 43 ¶ Et est quæstio an executor testamenti teneatur reddere rationem visitatori, hæredi vel etiam legatarijs, Specul. in tit. de instrument. edition. §. nūc verò n. 45. ibi Bald. verb. legatarijs, sequitur Ioan. Bertachin. tract. de episcopis. 6. p. de autoritate & potestate episcop. circa vltimas voluntates. n. 58.
- 44 ¶ Quæratio potest etiam reddi presentibus & legatarijs, & etiam quibus nō sit integrè solutum, cum ipsorum inter sit allegat eundem specul. ibid. & per clemē. quia cōtingit. de religiosis domibus.
- 45 ¶ Patet etiam exemptos, nedū subditos teneri reddere rationem episcopo, & per eum puniri si in officio delinquerint, imo tenentur offerre reditiōē rationis etiam si non petatur glos. verbanis singulis. in d. dem. quia cōtingit. glos. in d. verb. legatarijs super specul. vbi supra.
- 46 Aqua ratione summanda Episcopus nō potest abdicare a se: nam episcopi nō possunt remittere vel confetre correctione-

ctionem, aut visitationem cap. cum venerabilis de censib. ca. constitutus de religiosis domib.

47 ¶ Præterea quando administrator soluit aliquid in parua quātitate sine iussu iudicis, vel domini. tūc statur libro cū iuramento. notat Abiles ind. cap. 30. prætorū verb. libramiento allegat. l. fin. C. de alimentis pupilli prest. & Baldia. l. i. col. fin. vers. qualiter sumptus probantur C. de fructib. & litiū expēs. Auend. in ca. 10. p. 2. n. 33. de e. eq. mandat.

48 ¶ Voi dicit quod procedit si habet verisimilia talis liber, allegat Iason in. l. admonendi. ff. de iure iurand. & videt. l. 25. tit. 9. p. 2. ibi por alualaes de los que la recibieron.

49 ¶ Et addit quod ista ratio quando a correctore exigatur debet esse minutatim quid, & quantū, & in quibus rebus sit expensum.

50 ¶ Secus est in patrono ecclesiā, qui licet exigit ille, rationes non dantur minutatim. Sed quomodo regantur posses-

siones, & quomodo prouentus expendā
tur, non quantū expēdatur singulis die-
bus in carnibus, vel piscibus allegat cap.
cū & plātare. §. in ecclesijs de priuilegijs
Roch. de Curte in tract. de iure patronat
verb. honorificū in fin.

51 Et administrator est puniendus, si ex
pendit pecunia in suis proprijs cōmodis
l. 14. tit. 14. p. 7.

52 Idē dicendū est de receptoribus pecu-
niæ publicæ qui nō possunt pecuniā pu-
blicā conuertere in suos vsus, vel mutuo
accipere, nec in aliam utilitatem tran-
sferre. Paris de puteo in tract. sindicatus
in parte sindicantur etiā officiales notat
idem Abiles in cap. 19. iudiciū syndicus
verb. cuenta y razon n. 4.

53 ¶ Et dicit quod si aliquis habet aliquā
administrationem publicam, & ex ea ali-
quid in suum vsu conuertit, incidit in
pœnam tertiæ partis.

54 ¶ Ad quod addit quod administrato-
res qui non rediderunt domino plenam
rationem, & omnia perfecte (quæ ex pu-
blico

blies acceperunt) in libro scripserunt, tales appellantur prædones, & cōdemnantur in quadruplū allegat tex. in. l. excellentia. C. de erogatione militaris annon, & par. de puteo in d. tract. fin. in parte officiales finito officio. Itaq; in parua quantitate statuitur libro rationum cum iuramento; vt dictū est, & per l. fin. §. in cōputatione. C. de iure deliberandi

55 ¶ Sicut statuitur iuramento hæredis de quantitate & valore rerum mobiliū & vilium vt habetur in l. presenti. §. sic vbi C. de his qui ad ecclesiam confugerunt.

56 ¶ Item statuitur iuramento commissarij testamēti de paruis distributionibus sed distributiones magnæ debent probari per testes de quō per Bart. in l. diuis. ff. si cū plusquā per l. falcidiam legat; Item statuitur iuramento tutoris de expensis paruis secus in magnis leg. 1. §. de officio. ff. de tutel. & ration. distra. vbi Bart. & tenet Ioan. de Plat. in leg. 2. C. quando & quibus quarta pars debeat libr. 10. num. 3.

IN VERBIS

- 57 § Vbi etiam addit quod vxor suo iuramento tenetur patefacere bona hæredibus in minimis lass. in l. admonendi. ff. de iure iur. n. 188.
- 58 § Tenet Bertach. in tra. de Gabellis 4. p. n. 7. ibi sed quæro vbi dicit quod idē est dicendum in libro executorum qui probat in paruis summis allegat Bald. in l. id quod pauperibus col. vlti. C. de episcopis & clericis.
- 59 § Abiles in d. cap. 30. prætorum verb. libramiento n. 2. dicit quod in aliquibus ciuitatibus est consuetudo quod vsq; ad sex regalia in qualibet vice potest æconomus soluere sine libramiento dummodo soluat mandato concilij & in hoc statatur iuramento æconomi. Item dicit quod licet de expensis minimis stet scripturæ tutoris, seu administratoris vt in l. fin. §. licencia. C. de iur. de liberand.
- 60 § Tamen si administrator seu tutor scripsit tot minuta, quæ ad sumam maximam attingunt, tunc fides non adhibetur

tur allegat Barbat. in consi. 15. vol. 2. col. 1. & Fel. in cap. qualiter & quando col. 4. de acufation. Item administrator tenetur omnes prouentus & pœnas pecunia-
rias & omnia alia quæ recepit nomine reipublicæ, quæ omnia si in libro scripta non sunt, tenetur adduplum vt declarat Ioan. de Plat. in d. l. excellentiam. C. de erogation. militar. an non libr. 12.

61 ¶ Tutor omittens aliquid scribere in inuentario, dolo omisiffe præsummitur Bart. in l. tutor qui repertorium. ff. de administrat. tutor.

62 ¶ Sequitur Hieron. Grat. resp. 25. lib. 2. n. 6. vbi dicit dolo præsumptus est ignorare quod omnes intelligunt. allegat l. late. ff. de verb. signifi.

63 ¶ Item si tutor surripuit aliquid si videre pupilli, aut occultauit, conuenitur etiam ad duplum l. 5. ti. 14. p. 7. & alij multi conueniuntur ad duplum quos notat glos. verb. integrum in l. defensionis facultas. C. de iure fisci lib. 10. Si autem tutor tanquam extraneus in tercepit dolo se-
tem

rem pupili, tenetur furei, & conditione
furtiua vt declarat Aberic, in l. i. §. de ra-
tionibus. ff. de tutel. & rationib. distra-
hend. Sequitur Greg. glos. i. in d. l. 5. vbi
dicit quod si dubitatur, an dolo accepe-
rit an bona fide, tunc lex presumit in du-
bio tutorem dolose accepisse, & pro-
pter dolum præsumptum non datur
actio furti, neque conditio furtiua sed
actio de rationibus distrahend. vt dolus
præsumptus puniatur: & etiam dicit
quod furti actio hoc casu non competit
propter velamen administrationis.

64 ¶ Et dicit Par. de put. in d. tract. sind.
quod æquius videtur administratores
cōdemnandos esse in quadruplum quā
in duplum sed Nun. Auendan. de exeq.
mand. in cap. 10. n. 35. p. 2. dicit condem-
nandos esse administratores in duplum
allegat Cepol. in autent. sed nouo iure
n. 15. C. de seruis fugiti.

65 ¶ Si autem administrator accesserit
ad negotia animo de prædandi, non re-
peteret expensas utiles nisi quatenus pu-
pillus

pillus est factus locupletior. l. si pupilli
§. sed & si quid. ff. de negot. gest.

66 ¶ Qualiter vero constabit de mala intentione huius administrationis vide glos. singularem in l. fulsius. §. quid sit autem ff. ex quibus caus. in posses. eatur, Bartul. in l. si pupilli. §. sed & si quis. ff. de negot. gestis dicit quod constabit de hoc si tempore reddendæ rationis aliqua celat, & suprimat, nam præsumitur ab initio talem animum habuisse arg. l. sed & Iulianus. §. proinde. ff. ad Macedonian. Potest etiam apponere ex alijs cōiecturis secundum Alberic. ibi & ex d. §. sed & si quis.

67 ¶ Nota etiam quod dicitur prædo ille qui studet utilitati propriæ, & nō domini, ita illum tex. allegat Bal. in capit. 1. de feud. marchie. & adde leg. qui secundum. §. si tutor. ff. pro emptore.

68 ¶ Præterea cum ratio redditur probatur nihil esse sub tractum eo ipso quod non probatur contrarium Bertachin in d. tract. de episcopis. p. 6. de auctori-

toritate & potestate episcopi circa vltimas voluntates. n. 61. al' egat Bart. in. l. qui sub conditione. ff. de conditionib. & demonstrationib.

69 ¶ Et iste quidam rationem potest petere vt ponatur calculator, qui reuideat & iudicet de reliquis. l. sicut libertas & ibi Bart. ff. de condition. & demonstrat. & potest petere qui gessit aliena negotia calculationem, & reuisionem rationis, vt absolueatur ab administratione: nec semper stet in suspensio. & post mortem heredes molestantur, siue molestia afficitur de mala administratione, & est consilium sanum, hoc facere: ne bona administratoris sint semper pignorata, & obligata pro administratione. l. 6. titu. 19. lib. 3. fori. l. ciuitas. ff. de rebus credit. & si certum petat. cap. illud. 13. q. 2.

70 ¶ Quæ etiam an potest dici contra administratorem, & contra suos heredes, quod bona quæ habet, ad quisiuit ex administratione. Castil. in l. 27. de toro in tract. 13. parte vbi pro & cōtra examinat

nat ista quæstionem & vide Barb. in cap. inuestigandum de pecul. clericorū per tres columnas.

- 71 ¶ Ratio semel reddita amplius nō datur, si is qui reddit habet apochian de ratione reddita ita Bertachin. vbi sup. nu. 39. istā quæstionem tractat Abilecius late in cap. 30. pretorum verb. y acaben de tomar. num. 3.
- 72 ¶ Et quid est quod comprehendat cōditio reddendarum rationum vide glos. magn. in l. cum testamento. C. de testamentaria manumis. vbi dicit Baldu. n. 4. quod quatuor complectitur scilicet codices edi: calculum poni: reliqua reddi: culpam purgati solutione eius quod debetur allegat l. cum seruus & l. si cuilibet tas. ff. de cōdit. & demonstrationib.
- 73 ¶ Sententia autem quæ fertur per iudicem super computatione an mandetur executioni nō obstante appellacione dicendum est quod sic nam contra eam appellatio non admittitur nisi facta solutione tex. in autent. de sanctissimis

IN VERBIS

mis episcopis..§.oeconomos co.9.in par
te repetitionem l.5.tit.8.lib.3.ord.rega.
idem tenet doctor del Castell.in leg.
27.Taur.tract.de ratione reddenda in
fin.

IN VERBIS

*Interimquè caueant, ne in vtilibus sumptibus
cuiquam graues, onerosi ue sint, neue ipsi.*

- 1 *Episcopus quid cor mite considerabit.*
- 2 *Ratio, ac magnitudo animorum in maiori-
bus hæc fuit, vt cum in priuatis rebus,
suisquè sumptibus minimo contenti, tenuis-
simo cultu viuerent.*
- 3 *Visitatores in quibus non sint graues.*
- 4 *Homines vite tenuis in aduentu officialium
nec iniurijs affici debent.*
- 5 *Graue de orsum fertur suapte natura, sur-
sum autem præter naturam.*

Visita-

- 6 *Visitatores sint grati recipientes procurationes.*
- 7 *Quod debetur, in beneficium transit ex affectu ministrantium.*
- 8 *Visitatores manus mundas & puras habere debent.*
- 9 *Iudas fuit damnatus propter cupiditatem.*
- 10 *Famuli visitatoris debent habere manus mundas.*
- 11 *Munera excecant prudentes, & suuertunt verba iustorum.*

1 ¶ Tenues ignauo pollice chordas pul-
 so, ideo rusticatim tangam, vrbanatim
 vero nescio, dum considero dictum Do-
 minic. de sancto Gemin in capitul. Ro-
 mana. de censibus libr. 6. §. procuratio-
 nes num. 5. vbi refert Hostiensem ad e-
 piscopum cor mite considera, ne simi-
 lam & mella fastidias quinquatus in pau-
 pere domo, & tugurio rusticano, &
 de te non dicatur solus Episcopus

IN VERBIS

incumbat donis cap.ecclesiæ principes
35.dist.& cap.diaconi.93.distin.

2 ¶ Hæc enim ratio, ac magnitudo animorum in maioribus fuit, vt quum in priuatis rebus, suisq; sumptibus minimo contenti, tenuissimo cultu viuerent dicit Cicero.pro Flaco.

3 ¶ Ideo visitatores disponere debent ne in pensis aut inutilibus sumptibus graues onero siue fiat cap.inter cetera.10.q.3.ibi præ multitudinem onerosus existat & ibi in discreto moderamine pre grauantur parochianas ecclesias pene vsq; ad exinanitionem extreme virtutis & in cap.cum apostolus de censibus ibi graues vbi glos. id est onerosi quod facere non debent cap.cauendum capi. relatū 10.q.3.cap.cum instantia.§.sane de censib.lib.6.

4 ¶ Nec homines vitæ tenuis sub aduentu officialium iniurijs affici debent. leg. illicitas.§.2.ff.de offi.præsidis ca. ea quæ de censib.

5 ¶ Graue namq; suapte natura deorsum

INTERIMQVE CAVEANT 227

orsum fertur, sursum autem preter naturam inquit Aristot. Problemat. Sectio. 2. q. 38. itaq; textus noster instruit nesine graues.

6 ¶ Potius sint grati & iocundi, procuraciones recipientes nam begnine & cū humanitate & gratiarum actione debēt recipere procuraciones l. 2. tit. 22. p. 1. ibi recebir con mesura de aquellos que dieren las procuraciones con amor, y agra descerlo tex. in cap. cum apostolus de cē sib ibi ne sumptuosas epulas querāt, sed cum gratiarum actione recipiant quod honeste ac competenter illis fuerit ministratum scribitur enim ad Colossens. cap. fin. in omnibus gratias agite quamuis enim visitator recipiat à visitatis debitum quodammodo necessarium.

7 ¶ Tamen ex affectu procuratium maxime forte ultra quam teneantur, quia opi pare procurant, transit in beneficiū vt voluit Seneca libr. 3. de beneficijs & Tho. 2. 2. q. 106. ad tertium.

8 ¶ Præterea ipsi visitatores manus mū

IN VERBIS

das & puras habere debent, aliter recipient in hoc seculo, & in futuro, in illo terribili iudicio magni Dei & saluatoris nostri Iesu Christi, & habebit partem cum Iuda, & lepra Giezi, & tremore Cain. *vr* habetur in autent. ius iurandum quod prestatur ab his collat. 2.

9 ¶ Iudas propter cupiditatem triginta argenteorum fuit damnatus Matthæi. capit. 27. & in actibus apostolorum capitul. 1.

10 ¶ Et non solum ipsi sed & serui & famuli debent habere manusundas ne in lepra Giezi famuli Elisei prophete incidunt glos. antep. in d. autent. ius iurād.

11 ¶ Hinc Exod. cap. 23. non accipies munera, quæ etiam excecant prudentes, & subvertunt verba iustorum idem Deute. in cap. 16. ibi non accipies munera nec personam, quia munera excecant oculos sapientū, & mutant verba iustorum & Psalm. 25. in quorū manibus iniquitates sunt, dextera eorum repleta est muneribus & Prou. c. 15. cōturbat domū suā qui

scēta-

señtatur auaritiã : qui autẽ odit munera
 vñcc. & in capit. 7. Munera desinu in
 pius accipit, vt per vertat semitas iudicij
 In summa quidam Hispanus optime di-
 xit in quadã epistola, ningun juez puede
 tomar, sin ser tomado scilicet de iniusto
 o de ingrato.

I N V E R B I S.

Aut quisquam suorum quidquam.

- 1 Visitatores & sui familiares debent habere ma-
 nus mundas.
- 2 Pecunia sicut fuit causa vt Giezi lepram incur-
 reret, sic pecuniale conquisita corpus & ani-
 mam commaculat.
- 3 Appellatione familie quis veniat.
- 4 Visitor pro omnibus quos secunducit, tenetur
 & quando.
- 5 Familiaris potestatis si aliquem vulnerat, quis
 teneatur.
- 6 Delictum cõmissum si nõ sit cõmune cũ officio,
 quis teneatur, an locũ tenens, an potestas.
- 7 Familia in bonam habere expedit.

IN VERBIS

- 8 *Qualis dominus, talis familia.*
- 9 *Domus queque maxima est servis superbis plena.*
- 10 *Dominus recipiens famulos, presumitur de illorum moribus ac conductione esse instructus.*
- 11 *Famulum malum eligens an liberetur eum exhibendo.*
- 12 *Familiares ratione visitatoris non possunt quidquam recipere, seu exigere.*
- 13 *Cocus aut scriptor sine sigillatorem episcopi non possunt quidquam exigere.*
- 14 *Familiaris si facit literas quando possit recipere aliquid pro labore.*
- 15 *prelatus quantumcunque bonus, potest grauari & d. primi excessibus subditorum, quos non corripiendo videtur occidere.*
- 16 *Prælatura est onus non modicum, & tenetur corripere malos, quod si non facit, punietur in hoc seculo & inuenturo.*
- 17 *Peccatum est causa quandoque, ut citius quis moriatur.*
- 18 *pater tenetur corripere filiorum excessus.*
- 19 *iudices & rectiores dissimulantes eaque prau-*
ue

ne geruntur ab officialibus suis, puniuntur.

20 Cōsensus tacitus nō minus punitur, quā faciens.

21 Officiales qui dissimulatione non puniunt maleficia, acriter puniantur.

22 Magistratus & officiales puniuntur si gratia aut dissimulatione pertranscunt per leges.

23 Iudex si non vindicat facinus repertum, ut conscius festinat tegere criminosam.

24 Visitator si secum habet amicum, si committit aliquam barateriam, & visitator facit illum recedere, an pro illo teneatur.

25 Contra potestatem si agitur quod eius familia damnum dederit, petitio procedit, licet sigillatim non exprimatur nomen famuli, tunc tota familia exhibetur ut liquideatur maleficium.

26 Agens contra officialem de delicto familie, duo probare debet.

27 Famulus si committit maleficium finito officio sequenti visitator cognoscit, non indicator.

28 Syndicator solum cognoscit, quæ in officio committuntur.

29 Iudices post officium finitum non debent coartari, nisi crimen sit gravissimum.

1 ¶ Cum isto loco concordat tex. in ca.
 1. §. caueat. de censib. libr. 6. l. 2. titul. 22.
 p. 1. tenentur visitatores habere manus
 mundas, & etiam sui, ne forte incidāt in
 leprā Giezi. aut. ius iurandū q. præstatur
 col. 2. in fin. vbi glos. antep. dicit q. Giezi
 fuit seruus Elisei prophete, & cū Naamā
 leprosus accessit ad Prophetam, vt libe-
 raret eum a lepra, quod fecit propheta
 gratis quod videns Giezi accurrit post
 eum tunc Naaman dedit ei duo talenta
 argenti, & duplicia vestimenta, ipse au-
 tem ingressus stetit coram domino, &
 dixit Eliseus, nunc igitur accepisti argen-
 tū, & accepisti vestes; sed & lepra Naha-
 man ad herebit tibi, & semini tuo vsq; in
 sempiternum cap. 5. lib. 4. Regum.

2 ¶ Et vide. c. cito. 1. q. 1. vbi dicitur quod
 sicut Giezi propter pecuniam leprā in-
 currit, sic pecunia male conquesta cor-
 pus & animam commaculat.

3 ¶ Appellatione præterea familiæ quis
 veniat. dic. quod eius appellatione venit
 etiā seruus l. 1. §. famil. ff. de vi & vi arm.

& l.

& l. si familia. ff. de iurisdic. omniū iudic. l. si. C. de ver. signifi. de quibus multa per Abiles in c. 3. pratorū. in prin. & appellatione familie cōtinetur, siue sit laicus siue clericus, siue pedester, siue equester secū dū. Ioā. And. Host. in c. 1. de cēsi. l. 6.

- 4 ¶ Visitator tenetur pro omnibus quos secū duxit. etiā si aliquo officio non sint prepositi, si prætectu officij domini dū quant vt in aut. de iudic. §. his qui. co. 6. Amodeus Iusti. in tract. sindicat. in parte qui dominus, potestas & officialis vers. sed pone. Montal. in l. 1. tit. 2. li. 2. fori. gl. verb. porque no entienda.

- 5 ¶ Vbi dicit quod si familiaris potestatis vulnerat aliquē, quod potestas nō tenetur soluere pœnā, si criminaliter agatur. allegat Dinū in l. obseruare. ff. de offici. proconsul. & sic licet statutū dicat, quod potestas pro sua familia teneatur intelligitur ciuilitet & non criminaliter.

- 6 ¶ Si autem delictū non sit cōmune cū officio, vt quia locū tenens fecit homicidiū. potestas non tenetur pro eo allegat tex. in c. cū ad sedē. de restitu. spoliator.

IN VERBIS

Si vero familiares delinquāt ratione officij tenetur potestas ad interesse partis lese ex facto sue familiz, vt in autent. vt diferentes iudices. §. si quis col. 9. & glos. magn. in d. cap. cum ad sedem.

7 ¶ Propter quod visitatori expedit bonam habere familiam arg. l. i. §. & si seruus. ff. de ventre inspiciend.

8 ¶ Et est in prouerbijis qualis dominus talis familia ad hoc facit tex. in cap. cum in iuuentute de purgation. canon.

9 ¶ Et dicit Iuuenal. maxima quēq; domus seruis est plena superbis

10 ¶ Et dominus eodē recipiēs in suo famulatu, presumitur de illorum moribus ac conditione esse instructus lex. fi. §. seruorum. ff. naute caupones stabul. vide Placent. in tractatu de delictis lib. 1. cap. 14. n. 3.

11 ¶ Et quid si fuit in culpa male eligendo familiares, an liberetur eos exhibēdos vide leg. videamus in princip. ff. locat Greg. glos. verb. los otros omes. l. i. titul. 16. par. 3.

Et

12 ¶ Et isti familiares non possunt ratione visitatoris quidquam recipere seu exigere cap.1.de censib.lib.6.

13 ¶ Vnde cocus Episcopi vel Archiepiscopi aut scriptor aut sigillator aut similis non potest aliquid exigere, vt notat glos.verb.offic.in d. cap.1. de censib. idē tenuit Hostiensis qui allegat tex.in cap.1.de simen.& capit.sicut episcopū.1.q.2. quod est verum si petatur ratione visitationis.

14 ¶ Et dicit Hosti. quod si familiaris facit literas, poterit recipere aliquid pro labore, argum.cap.charitatem.12.q.2. nisi si de publico salarium reciperet, nam tunc stipendijs suis debet esse contētus cap.militare.23.q.2.

15 ¶ Pralatus certe quātumcunq; bonus & sanctus in se potest grauari, & de premissis ex subditorum excessibus, quos negligenter emisit in correctos, ipse enim videtur eos occidere non corripiendo ephesis.43.dist.cap.irrefragabili. de omni ordin.

IN VERBIS

- 16 ¶ Et ideo prælatura non est modicum onus: cū nedum sibi, sed etiā alijs oportet quod sit bonus, vt in cap. qui episcopatu. 8. q. 1. Et prælatus quandoq; ex hoc punitur nō solū eternaliter in alio seculo, sed etiā in isto morte violēta & tēpor.
- 17 ¶ Ex quo infertur quod propter peccatum citius quādoq; quis moritur, nec cōplet dies suos iuxta illud Psalmist. viri sanguinum non dimidiabunt dies suos glos. fin. in cap. episcopi. 11. q. 3.
- 18 ¶ Idem dicendum est in patre negligēte corripere excessus filiorum suorum, tenetur enim ad hoc cap. sicut. §. necesse. 47. dist. cap. qui consentit. 11. q. 3.
- 19 ¶ Et facit quod tenet Ioan. de Platea in l. placet. C. de excusationibus muner. lib. 10. in finalib. verbis vbi ait quod Iudices & rectores dissimulantes ea quæ prauē geruntur ab officialibus suis, puniuntur, vt in l. præcepit. C. de canone largitio. l. 10. Felin cap. Petrus de Homicid.
- 20 ¶ Est enim quidā tacitus cōsensus negligendo in ductus, q̄ nō minus punitur quam

AVT QVISQVAM SVORVM 232
quã faciēs, vt Plate in d.l. placet. in fin. &
clarius idē Platea in l. omnes iudices. C.
de delatoribus n. 2. allegat. l. 1. in fin. C. d
desertoribus & occultatoribus.

21 ¶ Bart. in l. vni. C. de publicæ letitiæ li.
12 vbi dicit q̃ officialis qui maleficia nō
puniunt dissimulatione, sunt acriter pu-
niēdi, & adidem facit, q̃ tenet idē Platea
in l. 1. C. de fundis & saltib. lib. 11.

22 ¶ Et dicit idē Platea in l. 1. C. de deser-
toribus milit. lib. 12. n. 3. q̃ eadem pœna
imponitur magistratui, & eius officialib.
qui pœnas statutas per leges gratia vel
dissimulatione per transeunt.

23 ¶ Et nimirū quia si iudex nō vindicat
facinus repertū, vt cōscius festinat tege-
re criminosa.

24 ¶ Queritur si visitator secū habeat cō-
sanguineū, vel amicū qui nō administrat
in officio, sed tātūmodo est in sua præfē-
tia, si iste cōmittit aliquā barateriā, de in-
de visitator facit illū recedere, & dicit se
nō teneri pro illo quia nō est in numero
familie, nec inter suos familiares de feri-
ptis, tamē Angelus in l. preter. §. familie

IN VERBIS

ff. vibonorum raptor dicit quod boni syndicatores debent contra talem fraudem occurrere, sicut occurritur contra dominos expellentes famulos suos, ut possint eos in testes producere.

25 ¶ Et vide Nuñez Auend. in cap. 3. p. 1. de exequend. mandat. n. 5. & in eadem l. in. §. hæc actio tenet quod quando agitur contra potestatem, quod eius familia damnum dederit, quod petitio procedit, licet non exprimatur sigillatim nomina familiarum: tamen ut maleficium melius liquidetur, tota familia erit exhibenda cum si exhibuissent. *ff. de publican. & vectigal.* & istud est multum utile, quando civiliter agitur contra rectorem tempore sui sindicatus pro damno, iniuria, & rapinis illatis per eius familias.

26 ¶ Propter quod quando agitur contra officialem de delicto familie, agens debet probare duo scilicet ipsum de familia esse, & positum tali officio, & probatur esse de familia eo ipso quod cum alijs famulis est associatus, licet alia scriptura

ptura nō appareat per tex.in leg. fin. C.
de proximis sacrorum scrinio. libr.12.
& quem esse positum alicui officio pro
batur eo ipso, quod probatur illud offi-
cium exercuisse sciente domino v. in. l.
1. §. magistratū. ff. de exercitoria action.
& tenet Cataldin. in tract. sindicat. quæ.
264.

27 ¶ Si vero aliquis ex familia visitatoris
committit aliquod maleficium, finito of-
ficio syndicatores seu ratiocinatores nō
debent de hoc cognoscere, sed novus vi-
sitator seu potestas.

28 ¶ Quia iudices sindicatus tantum ha-
bent cognoscere de illo quod durante
officio commiserunt. vt patet in leg. le-
ge Julia. cum leg. sequenti. ff. ad legem Ju-
liam repetund.

29 ¶ Abiles in cap. 1. prætorū glos. verb.
durante. n. 3. dicit quod post depositum
officium non debent coartari durante
sindicatu, nisi sit grauissimū crimen per
leg. prim. & leg. diuus. ff. de custod. reo-
rum.

IN VERBIS
IN VERBIS.

— *Procuratoris causa pro visitatione.*

- 1 *Benefactori dabitur honor & reuerentia, & sustentatio per accideus.*
- 2 *Gratitudo habet tres gradus.*
- 3 *Procuratio quid sit.*
- 4 *Procuratio debetur praelatis n. 24.*
- 5 *Procuratio debetur delegato & nō delegati n. 25.*
- 6 *Archiepiscopus & episcopus si concurrant in visitatione, & ecclesia non sufficiat utrinque
— : cui dabitur procuratio.*
- 7 *Episcopus si concurrat in visitatione cum praelato sibi subiecto, cui etiam visitatio competit, an episcopus præferatur.*
- 8 *Procuratio solum datur a locis visitatis.*
- 9 *Legatus vel nuntius si non visitat, an procuratio debeatur illis n. 25.*
- 10 *Legatus aut nuntius si recipit procurationem, & non visitat, an teneatur restituere.*
- 11 *Loca visitata quæ intelliguntur.*
- 12 *Episcopo procuratio an debeatur, si visitat, pro reconcilianda ecclesia.*
- 13 *Violans ecclesias an teneatur ad expensas, & si non*

si non constat, quis violauit.

14 Ecclesiæ plures si sunt visitate eadem die an procuratio pro virili debeat: & an omnes ecclesiæ debent soluere procurationes.

15 Index quando proficiscitur extra domicilium, an computet, ea quæ domi expendisset.

16 Procuratio an detur in signum subiectionis, an ratione officij.

17 Procuratio an sit de lege diæce sana, an de lege iurisdictionis. (tori.

18 Propter multas causas procuratio datur visita

19 Labor non debet esse sine fructu.

20 Labore fugatur egestas. (edūt.

21 Qui operatur in sacrario, quæ de sacrario sunt

22 Procuratio non datur cessante visitatione.

23 Creditor in victus non potest recipere aliud pro alio à debitore.

24 Archiepiscopo procurandum est, dū moram trahit in aliquo loco pro ratione totius prouin. n. 16

27 Procurationes dantur legatis & similibus ratione communis honoris.

1 Benefactori debetur honor & reuerentia, sed per accidēs debetur ei sub vōtio

IN VERBIS

vel sustentatio. propterea dicit Beatus Thom. 2. 2. q. 107. ad secundum.

2 ¶ Quod gratitudo est vna virtus specia-
lis habens tres gradus in pr^omo debet ho-
mo recognoscere beneficium acceptū.
Secūduſ est quod laudet, & gratias agat.
tertius quod retribuatur pro loco & tem-
pore secundum suam facultatem. Inci-
pit tex. noster materiam procurationū
scire oportet quid sit procuratio.

3 ¶ Ad hoc respondet l. i. titu. 22. p. i. di-
cens procuraciones de derecho de despen-
sas para comer que deuen dar a los per-
lados delas yglesias, y delos otros luga-
res, que visitaren, vel aliter procuratio
est præstatio quædam ad quam visitati
tenentur causa visitationis prælatis ex
debito officij pro correctione morum
& reformatione ecclesiarum tam in ca-
pite quam in membris per se vel per a-
lios legitime visitatis debito loco & tem-
pore incubarijs aut pecunia canonice
providenda.

4 ¶ Ita definit Marian Socin. in tract. vi-
lita

PROCVRATIONIS CAUSA. 235

litatio.l.11. quæ procuratio debetur præ-
latis visitantibus cap.cum apostolus ca.
procuraciones de censib.li.6. Clem.1. &
2.de censib.l.1.& l.2.tit.22. p.1. & in alijs
iuribus postea allegandis.

5 ¶ Item debetur procuratio de legato
misso ad visitandum, ex eo quod præla-
tus est impeditus, non autem debetur
deleganti, seu mittenti, sed ipsi visitanti.
in propria persona glos. ver. nō impēso
c.2. d. cēs.l.6. allegat tex. in c. si epis. d. offi.
ord.co.li.gl.ver.offi.in c.3.de censi.co.li.

6 ¶ Si autem Archiepiscopus & Episco-
pus concurrant in visitatione, & eccle-
sia non sufficiat vtrinq;, quis eorum præ-
fertur, cui procuratio dabitur, Innocen.
Host. Ioan. Monach. & Archidiaconus. in ca.
1. de censib.lib.6. vbi Domin. §. de riq; n.
7. & 8. dicunt, quod admittitur primo ve-
niens, & illi procuratio fiet allegat Dō.
l. qui prior. ff. de iudicij & cap. proposui-
sti. de foro competent facit. l. si ex pla-
gijs. §. in diuo. ff. ad legem aquili. Si vero
concurrūt ambo nec apparet quis prior

IN VERBIS

licet videatur Episcopū præferendum eo
q̃ sibi specialius cura in est. c. regēda. 10.
q. 1. tamē plus placet prædictis doctori-
bus archiepiscopū præferendū. c. qui re-
sistit. 11. q. 3. glos. p. in. c. cū ex offi. de præ-
scriptionib. quasi casus archiepiscopi sit
specialis cōtra iuris reg. l. 1. ff. de reg. iur.
ad hoc facit. ca. si à sede de preb. li. 6.

7. ¶ Si vero concurrat episcopus cū præ-
lato sibi subiecto, ad quem etiam spectat
visitatio dicit archidiaconus preferendū
esse episcopum, nisi obstaret consuetu-
do allegat quod notat Innoc. in c. in La-
teranensi. de preb. & sequitur Ioan. An-
dr. in d. ca. 1. de censib. li. 6.

8. ¶ Ista procuratio debet dari solū à lo-
cis visitatis vt ī d. c. 1. §. d̄ inde. in fi. d̄ cēsi,
li. 6. ca. 2. & ca. procuraciones de censib.

9. ¶ Quid dicendū si legatus vel nuntius
nō visitant, nūquid procuratio illis debe-
tur Abb. in d. ca. procuraciones. n. 5. dicit
quod dd. dicunt procurationem dari
principaliter legatis & nuntijs, non ra-
tione visitationis: sed quia subeūt onera
alio-

aliorū c. 2. de offi. leg. li. 6. & ea. cū instan-
tia de censib. & ea. Ego. N. de iur. iurand.

10 ¶ Quid dicendū si recepit procuratio-
nem, & non visitauit, an teneatur restitu-
tionē facere notat Fed. consil. iiii.

11 ¶ Loca visitata intelliguntur siue sint
illā quæ personaliter visitat, siue illa quæ
ad visitationem vocat. glos. verb. visita-
tis. c. 1. §. deinde de cens. lib. 6. Idem te-
net Innoc. Ioan. Andr. in d. cap. 1. præte-
rea loca visitata intelligūtur siue pro sa-
lute animarum, aut cultu diuino ampliā-
do, vel pro statu ecclesiæ in melius refor-
mādo, aut pro cōfirmādis pueris, aut p-
cōsecrādis ecclesijs visitatio celebretur.

12 ¶ Quid autē dicendū si visiter pro re-
conciliāda ecclesia Archid. in d. ca. 1. de
cens. tenuit procurationē nō deberi, al-
legat opinionem Vin. & idem tenuit in
ea. p. proposuisti. de consecratione eccle-
siæ vel altaris qui refert idem Archidia.
de consecration. dist. 1. in cap. ecclesijs,
& allegat notata per Vincent. Laud. &
Gofred. in capitul. cum ab omni. de uita

IN VERBIS

& honest. cleric. idem tamen Archidia.
in cap. cauendum. 10. q. 3. allegat opinio-
nes contrarias, & nullam asumat.

- 13 ¶ Io. And. i d. c. proposuisti recitat opinio-
nes aliorū qui tenēt q. episcopus ꝑcura-
bitur expēsis illius qui violauit ecclesiā
ar. tex. in c. si. de iniuris & c. si cano. §. pē.
de officio ordin. libr. 6. & si non constat,
quis fuerit qui violauerit ecclesiā, vel si
non sit soluendo, recurrēdum est ad sta-
tutum, vel consuetudinem loci, secundū
quam determinabitur, quis teneatur fa-
cit ad hoc. c. con quæstus. 9. q. 3. & si hæc
omnia deficiant parrochiani cum recto-
re contribuent & si isti non possunt solue-
re: tum Episcopus gratis hoc faciet. 1. q.
2. cap. placuit. & in cap. cauendū. 10. q. 3.
vt notat Archid. ibid. & istā opinionem
tenet Ioan. de Lig. in Clem. 1. de celebra-
tion. missarum tenet Abb. in cap. propo-
sui. n. 11. de cōsecration. ecclesiæ vel al-
tar. istam opinionē tenet Inno. in capi.
conquærente de offic. iudic. ord. dicens
quod episcopus debet hoc facere suis ex-
pen

penſis, quia propter hoc eſt ſimilia recipit redditus Episcopales, nec obſtat tex. in cap. cum ſit Romana. de ſimon. quia loquitur in conſecratione ſecundū Vñ cen. in cap. ſicut olim de accuſationibus vbi dicitur quod non debetur procuratio niſi in caſibus à iure expreſſis, & idē ſentit in dicto cap. propoſuiſti. quod eſt ſingulare ſecundum Zabari. ibi. pro hoc quia cum in certis caſibus ius exprimat procuracionem deberi, videtur in aliis prohiberi arg. leg. cū prætor. ff. de iudicijs l. ex eo. ff. de teſtib. cap. qualis 25. diſ. Subdit tamē quod prælati hoc volūt ſeruare. Sed quoties ex aliqua cauſa accidit eoſ egredi ad aliquam eccleſiam volunt procurari, & ſic ſecundum prædictā opinionem procuratio nō debetur, & idem tenuit Guil. de Montel. in Clem. frequēs de exceſ. prælat. Domin. in cap. 1. de conſib. l. 6. dicit quod ſi recte opinionēs prædictæ inſpiciantur, per illas nō decidere, vtrum procuratio debeatur: ſed ſolum quis debeat procurare. Sed hoc dictum

IN VERBIS

fatis rude videtur, quia disputātes à quo sit procurandū præsūponūt disputantes procuratiōē deberi: vnde placet mihi q̄ debeantur, quia eadē est ratio, q̄ debeat pro reconciliatiōe, sicut pro cōsecratiōe, vt satis dicit ipse Domi. & satis æqua est distinctiō prædicta; & ab omnibus ecclesijs visitatio debetur.

14 ¶ Et si sint plures eadē die visitate ab omnibus pro virili portione debetur, vt postea dicemus, & talis procuratio nō solum ab ecclesijs inferioribus visitatis, sed etiā ab alijs ecclesijs ciuitatis ipsius episcopi, vel archiepiscopi, si illas visitāt. vt in ca. venerabili. de censib. & per glos. in qua primo allegatur ratio dubitādi in illo tex.

15 ¶ Videbatur enim quod non esset procurandus, sicut in simili dicimus quod quando iudex proficiscitur extra domicilium, computat ea quæ domi expēdisset, in ca. cum ab omni, de vita & honestate clericor. vbi gl. ver. præter expēsas.

16 ¶ Sed ratio decidēdi in contrariū q̄ debeat

beatur procuratio. vt in d. ca. venerabili. fuit quia in procuratione nō confideratur interefle. Sed procuratio datur in fignum fubiectionis, vel ratione officij quæ ratio non folum vendicat fibi locū tam in ecclefijs ciuitatis quam diœceſis.

17 ¶ Præterea procurationem dare an fit de lege iuriſdictionis, an de lege diœceſana Greg. gloſ. ver. procuraciō in l. 2. tit. 12. p. 1. dicit quod eſt de lege diœceſana & allegat Hoſtienſ. dicentem eſſe de lege iuriſdictionis.

18 ¶ Lex tamen part. dicit contrarium, nam determinat, quæ ſint de lege diœceſana, & quæ ſint de lege iuriſdictionis propter multas rationes inquam, & propter varias cauſas ꝑcuratio viſitatori datur, prima eſt, quia nature conſonū eſt, viſitatores nō recuſare onera, qui eorū cōmoda complectuntur, vt eſt tex. in Clem. 1. de cenſib. in princip. & probatur in regula ſecundum naturam. ff. de regul. iur. & in regul. is qui ſentit onus de regul. iur. li. 6. vnde dicit lex, non eſt ferendus qui

IN VERBIS

qui lucrum amplectitur & c. l. i. §. pro se-
cundo in fin. C. de caduc. tollend. Secun-
da ratio est, quia qui in vno grauatur, de-
bet in alio releuari. l. cum qui, in princi-
pio. ff. de iure iurand. & cap. fin. de parro-
chijs. Tertia ratio est, quod cum visita-
tor laboret pro ipsis visitatis, bene sequi-
tur, vt ab illis subsidium reportet. ca. cū
istātia de cēl. Quarta rō est ex quo visita-
tor seminat spūalia cōbeniēs est vt tēpo-
ralia metat. vt in c. cū ex offi. de præscri.
c. felicis prope finem de cens. li. 6. Quin-
ta ratio quia datur ratione officij, & in
signum subiectionis notat Abb. in capit.
procuraciones n. 5. & in cap. venerabili.
n. 2. de censib. idem Abb. in cap. cum ex
officij n. 9. de præscriptionib. Sexta ratio
vt facilius prælati inducantur ad visita-
tionem faciendam, sicut videmus in ca-
nonicis, quibus distributiones quotidia-
ne dantur ratione inter essentie diuino-
rum, licet de iure teneantur ad officia
diuina. ca. i. de clericis non residenti. li.
6. Abb. in d. ca. procuraciones n. 5. de cen-
sib.

lib.& in cap.cum ex officij nu.9. de præscriptio.Septima ratio est quæ colligitur ex cap.cum instantia.de censu. videlicet quod datur propter sollicitudinem quã prælatus gerit visitando, & prouidendo ecclesijs, ex quo infert Goffred. & post eum Zabari. ibi quod cessante visitatione procuratio non debetur, de quo postea dicemus. Octaua ratio est, quia dicitur visitatio quodammodo militare: & nemo suis stipendijs militare debet cap. charitatem. 12. q. 7.

19 ¶ Labor namq; non debet esse sine fructu. vt ibi glos. fin.

20 ¶ Labore certe fugatur egestas.

21 ¶ Ideo Apostol. Paul. Epistol. 1. ad Corinth. c. 9. nescitis quoniam qui in sacrario operatur, quæ de sacrario sunt, edunt & Deuteronom. ca. 25. non ligabis os bouis terentis in area fruges tuas. Nona ratio quia procuratio datur, ne visitatio negligatur, vt refert Ioan. Andreas post Innoc. & Abbatem in cap. cum ex officij nu. 9. de præscriptionibus quia procuratio

IN VERBIS

annexa est visitationi. ca. cū venerabilis de censu. & ibi Zabar. & in c. venerabili. cod. tit.

- 22 ¶ Infertur ex prædictis q̄ cessante visitatione non debetur visitatori procuratio. secundū Goffred. in ca. cum instantia. de censib. & probatur in d. ca. procuraciones cod. tit. & ibid. Abba. & Zabar, & probatur in ca. 2. de cēsi. in. 6. ibi dū dicitur tex. p̄curationē sibi ratione visitationis debitam, & c. felicis ibi à locis personaliter visitatis, & cap. si episcopus de offi. ordinat. lib. 6. tenet Ioan. Andreas in additio. ad Specu. tit. de procurationibus in vltima additione vbi subdit, quod per prædicta non esset dubia quæstio domini Thom. de Piperata de marchione mōtis ferrati, qui debebat habere ab vniuersitate cuiusdam castri quolibet anno duas albergarias: cum vero per quinque nium stetisset, quibus non iuit ad Castrū prædictū, nec procuraciones recepisset: quærebatur, vtrum posset petere estimationē illarum albergariarū, & prædicta quæ-

quæstio etiã posset esse utilis canonistis in procuratione, quæ debetur prælato ex constitutione vel ex pacto ca. quãto. de censu. de quo postea dicemus tenuit Thomas quod non possit, & maxime illa ratione quia tacite videtur actum inter partes illas albergarias præstati si marchio ad Castrũ iuerit. facit tex. in ca. cum venerabilis de censu. vel cum ad ecclesiam ipsam accesserit. Et quod tacite agitur pro expresso habetur. l. cũ quid ff. si certũ petatur l. si cui. ff. de seruitu. Itẽ quia alias esset in potestate marchionis nõ eũdo ad castrũ, recipere aliud p alio. videlicet estimationẽ pro albergaria: & hoc licet cõmuni cõsensu possit fieri vni tamẽ soli parti nõ licet l. si quis in rẽ. ff. d arbitris. l. in vẽdẽdis. C. d cõtrahẽ. empt.

23 ¶ Item esset in iustum quod creditor à debitore inuitus reciperet aliud p alio q dbitũ in vito creditori solui nõ posset l. 2. §. mutui datio. ff. si certũ petatur in fi. l. promiss. §. si. ff. de cõstituta pecunia quæ propter æqualitas seruanda est l. si. C. de fru.

IN VERBIS

fructibus & licitum expens, & in cap. nō licet aētori. de reg. iuris li. 6. vbi habetur non licet aētori, quod reo licitum non existit. & sic Ioan. Andr. in dict. additione ad Specul.

14 ¶ Et quæ dicta sunt procedunt in procuratione debita de iure cōmuni, vt Archiepiscopo Episcopo & similibus qui procurari non debent, nisi personaliter visitent.

15 ¶ Si tamen impediti fuerint, quia non possent personaliter visitare, & propter hoc per alios visitent: tunc illi visitatores procurabuntur, vt legitur & notatur in cap. inter cetera de offic. iudic. ordinat. ca. si Episcopus. eod. tit. lib. 6. prædicta tamen non procedunt in legatis.

16 ¶ Sed in illis distinguendum est, quod aut loquimur de legatis de latere, aut de alijs legatis puta missis vel natis primo casu dicendum est, quod recipere debent procurationem, licet personaliter non visitent, vt in cap. procurationes. §. ad fr̄bitō moderamine, de censib. Secundo casu

casu cum loquimur delegatis missis vel natis, & isti non recipient procuracionē nisi personalitet visitent. vt in d.ca. procuraciones resp. i. tenet Specul. in titul. de legatis. §. superest ver. illud non omitrendum. n. 22. & hæc est vna differentia inter legatos dīlatere & alios de alijs differētijs nota in c. i. dī offi. lega. l. 6. Et hæc procedit quando legatus vult colligere procuraciones per totam prouinciam si bi cōmissā. Alias qui cumq; legatus sit missus, vel natus, siue micius qui in aliquo loco habeat moram trahere, potest procuraciones exigere vt in d.ca. procuraciones, & ca. cum instantia. de censib. quia in eis habet locum ratio quæ tangitur in d.ca. procuraciones, & idem tenet Speculat. dicto ver. illud non est omittēdum dicens quod si oportet in vno loco necessariam morā trahere, moderatas recipiet procuraciones ab ecclesijs, vel personis, quæ non dum fuerint de suis procuracionibus agrauatis, & secundum prædictam distinctionē intelligo dictū

Abbatis in d. cap. procuraciones n. 5. qui dicit quod legatis etiam nuncijs debetur, procuratio, licet non visitent, quia procuratio non datur illis principaliter ratione visitationis, sed quia subeunt onera aliorum ca. 2. de offi. legat. li. 6. facit rex. in cap. cum instantia. de censu. & ca. ego N. de iur. iurand.

- 27 ¶ Archiep. i. copo si oportet ipsum moram trahere in aliquo loco pro negotio totius provincie, est continue procurandum cap. 1. de censu. lib. 6. tenet Hostie. & Ioan. Andr. in d. ca. procuraciones, quia eadem est ratio in ipso quæ in legato. ergo idem ius. Nec obstat si dicatur, quod licet ubi eadem sit ratio iuris communis idem ius esse censetur: non tamen ubi est eadem ratio privilegij ibi idem debet censi privilegium, nisi à principe interpretetur cap. sane. de privilegijs quia respondetur potest, quod illud procedit in privilegio non clauso in corpore iuris secus si clausum in corpore iuris secundum Hostien. Ioan. And. Sed dicit Henr. Bohic, in d.

ETIAM TESTAMENTORVM 242
in d.c. procuraciones, q̄ tutius est, maxi-
me hodie, q̄ nō ratione visitationis à lo-
cis vicinis, vt dicit tex. in d.c. procura-
tio nes. Sed potius ratione cōmunis hono-
ris procuraciones à tota provincia com-
muniter exigantur arg. ca. in singulis de
statu reg. c. cū pro causa. de procur. saluo
eo q̄ dicitur in. c. procura. ver. cū aliquē.

IN VERBIS

*Etiam Testamentorum ad pios vsus, præter id,
quod ex relictis p̄ys iure debetur, aut
alio quouis nomine.*

- 1 *Episcopi in relictis p̄ys se intromittunt.*
- 2 *Pium relictum potest exequi per iudicem secula-
rem, & ecclesiasticum, & in relictis p̄ys est
locus præuentionis.*
- 3 *Episcopus in legatis profanis an se intromittat.*
- 4 *Ecclesiasticus iudex an sit competens pro execu-
tione dotis.*
- 5 *Voluntates & iure, conuenit in suis hominibus,
vt seruentur.*

IN VERBIS

- 6 *Pia causa qualiter intelligatur.*
- 7 *Index secularis quando tractat delegatis pijs, secundum ius canonicum tractabit.*
- 8 *Pia legata dicuntur multis modis.*
- 9 *Executor testamenti pro relictis ad pias causas an possint visitari.*
- 11 *Hospitare curatus tenetur.*
- 12 *Hospitalitas expectat ad officium pietatis, ad quam beneficiati tenentur.*
- 13 *Hospitibus in recipiendis nulla debet esse distinctio, & clericorum domus communis hospitibus est.*
- 14 *Hospitalitatis hortator esse non poterit, qui domum propriam hospitibus clauscrit.*
- 15 *Hospitalem oportet esse episcopum.*
- 16 *Hospitalitas commendatur.*
- 17 *Piam domum quilibet potest facere ad recipiendos pauperes ad placitum, & talis domus potest vendi.*
- 18 *Hospitale non constructum auctoritate prelati in quo infirmi habitant, an dicatur locus religiosus: & an parochus, vel episcopus habent aliquod ius in eo.*

Hospi-

- 19 Hospitalia qua dicantur religiosa: & qua hospitalia possunt visitari per prelatos.
- 20 Hospitale si est priuatum, nihilominus episcopus poterit videre, & inquirere, an cūta procedant secundum defuncti voluntatem, etiā si defunctus prohibeat.
- 21 Præsumptiones non probantes hospitalia esse religiosa, & qua præsumptiones probant.
- 22 Episcopi curent, vt hospitalia quæcumquē fide liter gubernentur, nam ex præcepto tenentur.
- 23 Prelatus ex negligentiam punitur.
- 24 Dei opus qui facit negligenter, maledictum est vocari in sacris literis.
- 25 Negligentia fugatur cura.
- 26 Episcopus est oculus Dei.
- 27 Hospitalia sub protectione regis posita ab episcopis non visitentur.
- 28 Hospitalium fructus qualiter ordinarius potest conuertere in alium vsum pium, vbi institutum est certum genus personarum, si persone similes non in veniantur.
- 29 Voluntas pia testatoris si ad effectum perducere non potest, an episcopus possit illam commutare

IN VERBIS

re, in aliā causam piam.

30 *Hospitalia qualiter visitanda.*

31 *Executores testamentorum an possint commutare usum destinatum per testatorem, etiam in usum meliorem, etiam episcopo permittēte.*

32 *Executores testamentorum sunt cogendi per episcopum exequi ultimam voluntatem testatoris, etiam si testator inter dixerit.*

33 *Testator in quo casu possit prohibere ne episcopus impediat se in executione testamenti ipsius testatoris.*

34 *Episcopus an possit expendi pecuniam à testatore destinatam in certum usum pium non ita necessarium, in alium pium magis necessariū rei publice.*

35 *Dispensatio testatoris respiciens spiritualitatē an sit licita vel non, tunc non oportet ad episcopum occurrere.*

36 *Dubium ubi est, an iure licitum sit, ad Papam recurrendum est.*

37 *Episcopus, in fundatione quæ bene constituta sunt, nō potest detrahere in cōstitutionibus cōnarīs, & ea quæ à testatoribus constituta sunt,*

ETIAM TESTAMENTORVM 244

sunt, diligenter compleantur.

- 18 Episcopus potest excommunicare omnes administratores si nō cōpluerint testatoris volūtatē.
- 19 Cōmutationes vltimarū volūtatū qualiter fiāt,
Et quā diligētiā episcopus adhibere debet. Et.
- 40 Volūtas testatoris nō temere mutāda. (n. 41.)
- 41 Relictū in genere pauperibus potest episcopus applicare fabrice ecclesie pauperū reparatione indigentis.
- 43 Fames magna vbi fuerit, bona fabrice possunt alienari pro alimonia pauperum.
- 44 Præbiteri tenentur ad onera imposita in fundatione circa missas dicendas. (cett)
- 45 Sacerdos ad celebrandū quotidie astringi nō potest
- 46 Animæ defunctorum in purgatorio de iūte suffragiū fidelium inuocatur.
- 47 Misse sacrificium potissimum esse valoris omnium suffragiorum.
- 48 Missa amittendo dicitur
- 49 Suffragia viuorū facta pro defunctis in purgatorio existentibus ex rigore iusticie satisfaciunt pro temporali pena.
- 50 Qui decedit post contritiōē ante satisfactionē

IN VERBIS

puniuntur post hanc vitam.

- § 1 *Suffragia varijs modis pro mortuis sunt.*
- § 2 *Litania fit cum cruce & oratione.*
- § 3 *Anniversarijs & memorijs defunctorum in ecclesijs relictis, ubi elemosyna pro illis celebrandis est adeo tenuis, ut non inueniatur qui huic muneri se subiiciat, quid episcopus faciet*
- § 4 *Sacerdotes non beneficiunt recipientes temporalia ad certa onera pro anniversarijs dicendis & postea constituunt se indices commutando ad libitum testatoris voluntatem.*
- § 5 *Anniversaria propter multitudinem etiã sunt recipienda, sed vetera non minuuntur.*
- § 6 *Anniversarium si contingat in festo solenni, qualiter celebretur.*
- § 7 *Conuentum si fuerit, ut quotidie sacerdos dicat missam de sancta Maria, sacerdos non arctatur sumper illam dicere: sufficit quod celebret, nam non licet dimittere missas feriales*
- § 8 *In diem parasceues & pasche nemo sepeliebatur, in quibus missa defunctorum non dicitur*
- § 9 *Defunctus si ab intestato decessit, pro eius anima venientes ab intestato quid distribuere*

60 Testator si in testamento relinquit pro anima
quod iustum fuerit, vel quod iustum vidibi-
tur filijs suis, an episcopus poterit agere con-
tra heredes.

61 Testator si reliquerit certam summam pecu-
nie sacerdotibus promissu celebrandu an cõ-
mittatur simonia.

62 Sacerdos si celebrat ea intentione, ut pecuniã
recipiat pro missis celebrandis, alias non cele-
braturis, an committat simoniam.

63 Anniversarium quid sit.

64 Anniversaria quando ceperunt ab ecclesia.

65 Anniversaria quare fuerunt instituta.

66 Diligentia adhibenda per visitatorem circa
anniversarijs.

67 Modus adiectus circa usum pium si non ad im-
pleatur quibus remedijs agendum.

68 Oratoria an visitari possint. C. n. 70. C. n. 77

69 Pij loci appellatione non venit oratorium pri-
uatum.

70 Oratorio constructo absque autoritate episco-
pi an possit visitator percipere procuracionẽ.

IN VERBIS

- 73 Oratorium constructum auctoritate episcopi dicitur religiosum, & quæ loca religiosa dicantur
- 74 Oratoriū idē est, quod ecclesia, seu capella.
- 75 Oratorium aut hospitale si non est constructū auctoritate episcopi, dominus potest penitere quandoquē voluerit, & sibi relictū distribuit episcopus inter pauperes.
- 76 Oratorio constructo si construens prohibeat, ne episcopus habeat curam oratorij, talis prohibitio an sit valida.
- 77 In institutione aut in ordinatione si expresse cautum est, quod episcopus non habeat curam oratorij, aut alicuius loci p̄j, tunc ordinarius adhibeatur cū is quibus ratio redditur.
- 78 Oratoria & capelle qualiter visitandæ.
- 79 Oratorij, seu hospitaliū bona an gaudeant privilegio ecclesie.
- 80 Confraternitatum bona an gaudeant privilegio ecclesie, & sint libera à contributione.
- 81 Confraternitates quando dicantur seculares & non spirituales.
- 82 Testator potest heredem gravare, vel legatarium ut annuatim exhibeat procurationem visitatori in locis p̄j.

1 ¶ Visitatores tenentur testamenta visitare: nam Episcopi in relictis pijs se intromittunt, non autem in profanis, in quibus se intromittit preses provincie, vt in capitul. tua nobis de testament. vbi glos. 1. Sed in leg. hereditas. §. si. cum glos. ff. de petit. hereditatis, vbi habetur quod executio testamenti seu legatorum ad pias causas potest fieri per iudicem secularem herede negligente.

2 ¶ Respondeo quod iste casus est mixti fori. ideo vterque iudex se intromittit in executione vltimarum voluntatum fauore anime: & inuicem in hoc seculo ad iuuant. vt notat Abba. in capitu. Ioannes capitul. si heredes numer. 3. de testamentis, vbi dicit quod est mixti fori. allegat autem hoc amplius. C. de fidei commiss. & dicunt dd. scilicet Castel. Gomez de Arias & Tellio Ferdinandus. in leg. 36. taur. quod licet illa lex committat executionem testamentorum iudicibus secula-

ularibus, non ex hoc tollitur facultas iudici ecclesiastico: nam iste casus est mixti fori, & est locus preuentioni. Cou. in d. ca. si hæredes. n. 1. de testa. Greg. glos. ver. quæ cum pla. in l. 7. tit. 10. p. 6.

3 ¶ Episcopus præterea an possit se impedire derelictis ad causas non pias. Petrus de Anchar. in d. ca. si hæredes de testamentis. dicit quod non etiam ex offi. Sed an & quando succedat episcopus declarat Abb. ibi. n. 7. in hoc varie sunt opiniones: de quibus late per Roland. passa geriu. in tract. 2. formarum ad omnia capitula testam. Rubri. 4. n. 4. vsq; ad nu. 6.

4 ¶ Et an iudex ecclesiasticus sit competens pro executione dotis, maxime si mulier est pauper, non est dubium capi. significasti. de offi. de legati. Si autem mulier non esset pauper, videretur magis dubium: quia cum causa matrimonialis est spiritualis, & spectet ad iudicem ecclesiasticum ea. causamq; qui fil. sint legitimi, & dos sit quid accedens, siue dependens à matrimonio: & sic a spirituali: ideo
vide

videtur, quod spectare possit ad ecclesiasticum, per id quod habetur in Clem. dispendiosam de iudic. In contrarium facit tex. in ca. de Prudentia. de donationibus inter virum & vxor. vbi solum videtur permitti talis cognitio super dote, quando venit incidenter ad causam matrimonij. Bald. Nouel. tract. de dote. p. 5. n. 14. late Anton. Gomes. in. leg. 50. taur. num. 53.

¶ Finaliter nihil est magis sic debitum hominibus iustis, quam quod vltimæ voluntates seruentur. Franciscus Aretin. an l. habeat. C. de sacrosanct. eccl. n. 2.

¶ Sed quid est, quod dicatur relictum ad pias causas, & respondetur, quod est omne illud, q̄ relinquitur pro anima. secundum glos. in leg. si quis titio. ff. de legat. 2. notat Aretin. vbi supra, & Specul. tit. de instrument. editione. §. nū vero aliqua. n. 62. in fin. & dicit Aretin. hoc esse verum si relinquatur etiam cōsanguineo, dum tamē sit pauper. glos. ante pē. in ca. relatum de sepultur. Secus ē relinqua-

IN VERBIS

quatur etiam consanguineo diuiti. allegat gloss. in leg. illud. C. de sacro sanct. ecclesijs.

7 ¶ Aduertere debet iudex secularis q legata pia sunt tractanda secundum canonum decreta notat Fortun. Garci. de ultim. fin. illation. 15. ca. 7. ex tex. & ibi sepiissime notatis in ca. ecclesia. de constit. Abb. & d. quos refert, & sequitur Coua. in c. relatu cl. 1. n. 1. & n. 13. de testam.

8 ¶ Præterea legatum pium dicitur multis modis: videlicet si fiat promaritandis virginibus, nam tunc videtur Deo relictum Bald. in autē. nisi rogati. C. ad Trebel. in c. 3. idē Bald. in leg. post col. pen. C. de fidei commis. & intellige de pauperibus congruam dotem non habētibus, ut tradit Bald. Nouel. in d. tract. de dote. p. 1. Idem si fiat puelis, viduis, peregrinis, in firmis, vel senibus si sint pauperes, nō diuites Spe. co. tit. de instrum. edictiō. §. nūc vero aliqua. n. 62. vbi dicit. etiā de destitutis auxilio prop. i. vel ratione morbi, vel etatis, expositis liberis, & similibus de cis.

de cil. Tolos. 214. adde etiā legatum esse
piū quando legatur pro via faciendā, vel
reficiēdo ponte vel fonte. glos. & docto-
res in leg. 1. §. ad munici piū. ff. ad legem
falcid. Bald. in autent. similiter. C. eo. tit.
quod relictū etiā si fuerit in certū, valet
secundū Bald. in l. privilegia. C. de sacro
sanct. ecclesijs, & Bart. in l. si cu annuum
ff. de annuis legat. & quidā testamētū. l.
ff. de legat. 2. vbi dicit, tātum intelligi es-
se legatum, quātū sufficit ad ipsum opus
dummodo non sit magna impēsa, idem
si fiat pauperi pro refectiōe domus sue
l. si quis pro redēptio. §. fin. C. de donati.
Cepol. de seruituti. urbanorū prædio-
rū ca. 59. n. 27. Vbi dicit quod executor
testamentorū pro relictis ad pias causas
pōtest dispēsare pro refectiōe alicuius
domuscōbuste, vel ruinosa, quod intelli-
gē quande Dominus de mus est pauper,
secus si esset diues allegat notata in leg.
illud. C. de sacro sanct. ecclesi. Itē si fiat
pro quocunq; actu in salutē animarum
principaliter urgente. Secundū Bald. in
leg.

IN VERBIS

leg. 1. col. 4. C. communi. delegat. decis.
214. Capel. Tholos ibi Stephā. Auferius.
Omne illud propter quod anima testa-
toris subleuatur, vel anima cuiuscunque
catholici, vel animatum corpus carcera-
ti, etiam pro maleficio dicitur relictum
ad pias causas, vt notatur in leg. si quis
Titio. ff. de leg. 2. Bald. tamen in autent.
contra eum rogatus. C. ad senatus con-
sult. Trebel. n. 5. vult contrarium in car-
ceratis pro maleficio, quia qui delique-
runt, misericordia non sunt digni, sed so-
li innocentes secundum eundem. Primū
tamen dictum videtur verius, & tenuit
glos. in cap. factorum. 12. q. 2. dum dicit,
quod dispositio illius capit. & leg. sanc-
imus. C. de sacros. eccles. dicētes quod res
ecclesiæ possunt alienari in redemptio-
nem captiuorum, militant etiam in car-
ceratis pro maleficio allegat tex. in cap.
si res alie. 14. q. 6. & cap. 1. & cap. reos. 14.
q. 5. vbi habetur, quod non est in huma-
num benefacere, etiam his qui delinque-
runt, allegat. etiam cap. non satis. 86. dis-
ibi

ETIAM TESTAMENVORVM 246

ibi cum dicit, sed plus illis qui sine culpa
& illa glos. sequitur Alex. & Ioā. de Imo.
nu. 2. in l. quamuis. ff. soluto matrim. & in
tellige de carceratis pauperibus notat
Specul. vbi supra Angel. in tract. malefi-
ciorum, in parte qui iudex dictū caium
detineri, & carcerari iussit. n. 11. Item re-
lictum pro male ablatis dicitur piū Spe-
cul. vbi supra & ibi per Ioan. Andr. & ibi
vide quid si male ablata non ascendunt
ad quantitatem legati, an quod super est
conuertatur in alios pios vsus: qui tenet
quod sic. Item dicitur relictum ad pios
vsus, si relinquatur pro alimentis tenet
Bald. in autentic. Similiter. C. ad leg. fal-
cidiam, refert & sequitur doct. Castellus
in l. 1. to. taur. n. 41. tamen non habet spe-
cialitatem pie cause stricto modo, nisi
quando pauperi reliqueretur. Bald. No-
uellus in dicto tract. de dote. p. 5. nu. 6. vi-
de domin. Anton. Cerdubens. de Lara
in leg. si quis à liberis. §. vtrum. ff. delibe-
ris agnoscend. in princip. Item dicitur
relictū ad pias causas, si relinquatur pro

IN VERBIS

alimentis cōsanguineo, dūmodo sit pau-
per. glos. in le. illud. C. de sacro sanctis ec-
clesijs Greg. in glos. magn. in l. 4. tit. 11. p.
6. vbi habetur quod non ex verbis testa-
toris iudicandum est, legatū seu relictū
pium esse, sed ex qualitate causæ, allegat
Albericum in leg. nulli. col. penult. C. de
episcopis & cleric. Non enim potest as-
sertio testatoris veritatē immutare. l. qui
testamentum. ff. de probat. l. si fort. ff. de
castren. peculio, & argum. leg. final. ff.
de exercitor.

10 ¶ Quid dicendum de hospitalibus Xe-
nodochijs, & alijs similibus pijs locis, an
possint visitari glos. ver. pia loca capitul.
1. de censib. libr. 6. tenet quod sic.

11 ¶ Quærat etiam visitator curatus an
hospitium faciat, nam hospitare tenetur
vt notat Rebuffus prax. beneficial. nu-
mer. 8. tex. in Concil. Tridentin. sess. 25.
cap. 8.

12 ¶ Hospitalitas namquē expectat ad
officiū pietatis, & ad eam beneficiati
tenentur ex debito necessitatis, vt in
cap.

ETIAM TESTAMENTORVM 250
capitul. Archidiaconum Florentinum.
85. distin. & capit. quiescamus. 42. dist.

13 ¶ Vbi dicitur quod in recipiendis hos-
pitibus nulla debet esse distinctio. & do-
mus clericorum debent esse commu-
nes pauperibus capit. quoniam quidem
16. quæst. 1.

14 ¶ Et hospitalitatis hortator esse non
poterit, qui domum propriam hospiti-
bus clauserit. 42. dist. §. 1. de ista materia
vide. dd. in cap. de menachis de præbend.
Henric. in capitul. placuit. de emption.
& vendition.

15 ¶ Audi Paul. Apost. ad Timoth. 1. ca. 3.
dicentē oportet episcopū hospitalē esse.

16 ¶ Et ad Hebre. c. 13. hospitalitatis noli
te obliuisci, per hanc enim placuerūt qui-
dam angelis officio receptis. l. 1. titu. 5.
p. 1. & epistol. 1. Petri cap. 4. Hospitales sitis
inuicem sine murmuratione. Ideo
Christus Matthei. capitu. 25. dicit bonis,
Hospes eram & collegistis me, & di-
cit malis. Hospes erā, & nō me collegistis
& de malis hospitalibus dicitur eccl. vii. 17.

IN VERBIS

q. 1. §. item præcepit dominus, quod mali hospites qui res hospitantiū exportāt, sunt sicut mus, impera, ignis in sinu, & serpens in gremio.

- 17 ¶ Nota quemlibet posse facere domū piā ad recipiendos pauperes ad placitum ita quod non dicitur locus sacer. sed dicitur locus religiosus largo modo: & poterit talis locus ad placitum vīdi nec potest gaudere libertate ecclesiastica & ita potest intelligi. §. religiosum institut. de rerum diuisione Paul. de Citadinis tractat. de iur. patronat. part. 3. numer. 8.

- 18 ¶ Hospitale vero non constructum auctoritate episcopi, in quo habitāt infirmi, non dicatur locus religiosus, & pius, & an parochus, vel episcopus habeant ius aliquod in tali hospitali, dic quod nō, nā dicitur mere laicale vide Bald. in leg. si quis ad declinandam. C. de episcopis & clericis, & Ioan. de Imol. in ca. officij de testam. refert & sequitur Troillus Maluetius tract. de oblationibus. 4. p. nu. 14.
- Barba

Barbat.in capitul.de his numer.6. de testam.

- 19 ¶ Federicus tamen de senis consil. 46. Abb.in ca.sopite. de cēsi. distinguit tres casus, prius est, cum est certum hospitalia esse religiosa vt puta episcopi autoritate fundata: in hoc casu absq; dubio visitanda sunt, & hoc modo potest intelligi dicta glos. super ver. pia loca. Secundus casus est, quando non constat, quod sint fundata autoritate episcopi: sed habent signa religionis: & ibidem publice celebratur: & idē quia præsumptio est, quod sint religiosa: quia habent campanile cū campana: & ibi celebratur publice, tunc præsumptio est, quod sint religiosa. allegat Archidiaconum in capi. nemo de cōsecration. dist. 1. idem Abb. in cap. patentibus de privilegijs. Tertius casus magis dubitabilis quando constat quod sint hospitalia privata, & sentit Federicus, quod poterit ad huc visitare: ex quo ad pios vsus sunt deputata, lo-

IN VERBIS

quitur tamen de hospitalibus in feſto-
rum ſeu leproſorum facit text. in capit.
1. de eccleſiaſtic. edificijs. Sed Abbas in
iſto caſu diſtinguit, quod aut viuit ille,
qui hoſpitale erexit, & non poteſt epi-
ſcopus eo in vito viſitare. Aut ille de-
ceſſit, & noluit hoſpitale remanere in
ſuo ſtatu, & tunc ſuperior poterit illud
viſitare. arg. optim. in authent. de eccle-
ſiaſticis titul. §. ſi quis edificationem, &
facit quod dicit idem Abb. in capi. inter
dilectos de donat. quæ diſ. videtur bona.

- 20 ¶ Et dicit Ioan. Lup. Segouienſ. in tra-
ctat. de libertate eccleſiaſtica. q. 16. n. 6.
quod Abb. in d. cap. inter dilectos de do-
natio. num. ſin. dicit vbi hoſpitale eſt pri-
uatum, & autoritate defuncti inſtitutū
epiſcopus habet ibi poteſtatem vidēdi,
& inquirendi, an cuncta ſecundum vo-
luntatem defuncti procedant: etiam ſi
defunctus hoc noluiſſet, allegat ad hoc
aut. de eccleſiaſtic. titul. §. ſi quis edifica-
tionem, cum ſequent. & vide cap. tua. de
teſtament. l. hæreditas. ſi. de petition. hæ-
reditat. l. odiē vide concil. Trid. ſeſſ. 25. c.

8. in med. Ideo episcopus ad vertat, quia sepe inter ipsum & patronem moritur quæstio, an hospitale esset religiosum, & episcopo iurisdicção competat: vel an sit priuatum, & competat patrono.

- 21 ¶ Nam propter antiquitatem hospitalis non potest probari, an autoritas episcopi in eius constructione interueniret. Et dicit idem Abb. in d. ca. inter dilectos de donat. quod oratorium positum in hospitali, nõ est signũ necessario concludens, q̃ hospitale est religiosum: nec sufficit probare, q̃ ibi aliquando celebrentur missæ. Itẽ denominatio hospitalis ab aliquo sancto nõ cõcludit necessario locũ esse religiosum, aut sacrũ. Secus si possit probare q̃ publice celebrẽtur ibi missæ, & quod omnes in differenter admittantur. Item si hospitale haberet campanã leuatam in altum, vt puta in campanali.

- 22 ¶ Itaq̃ curent ordinarij vt hospitalia quæcũq̃ à suis administratoribus fideliter & diligẽter gubernẽtur, vt dicit concili. Tridentin. sess. 7. capit. 15. considera

IN VERBIS

verba. *distinctio. sessio. 7. incipit current*
vide sessio. 25. in capitul. ordinarij, &
in Clem. quia contingit. de religiosis do
mib. dicit ordinarijs locorum iniungimus
don dicit permittimus, per hoc patet, q
ordinarij ad hoc tenentur ex precepto
glos. verb. iniungimus in d. Clemē. quia
contingit.

23 ¶ Aliter de negligentia posset redar-
 gui. quæ punibilis est in prælato Clem. 1.
 de supplenda neglig. prelator.

24 ¶ Et qui facit opus Dei negligenter,
 maledictum in sacris literis cum vocari
 dicit Concil. Trid. sess. 22. cap. de obser-
 uandis & euitand. in celebratio. missæ in
 princip.

25 ¶ Et vbi cura. ibi negligentia fuga-
 tur.

26 ¶ Ideo episcopus dicitur oculus Dei.
 cap. oues. 6. q. 1.

27 ¶ Hospitalia autē quæ sub protec-
 tione regis sunt, sine regis licentia ab epis-
 copis visitari non possunt, vt in Concili.
 Trid. sess. 22. cap. 8.

Hof.

28 ¶ Hospitalia verò in quibus institutū est certum genus personarum peregrinorum, aut infirmorum suscipiendum si miles persone si non reperiuntur in loco vbi instituta sunt, tunc ordinarius cū duobus de capitulo, per ipsum diligēdis, possunt fructus illorū in alium piū vsum conuertere Concil. Trid. sess. 25. ca. 8.

29 ¶ Item quotiescunq; voluntas testatoris pia ad effectum perducī non potest episcopus an possit commutare illam voluntatem in aliam piā, vide Abb. in ca. tua nobis. n. 7. de testament. Menchaca de successionum creation. lib. 1. §. 7. nu. 21. vbi dicit quod regulariter non licet cōmutare testatoris voluntatem, quando ipsa potest exequi citra impedimentum iuris, aut naturæ vt in d. Clem. quia contingit. de relig. domib. l. lega. ff. de administratione rerum ad ciuita. nam si in isto casu per testatorem fuerit aliquid determinatū, illud seruetur vt in d. ca. 8. sess. 25. ibi nisi aliter forte in hunc euentum in eorum institutione fuerit expres-

IN VERBIS

sum, quo casu quod ordinatū fuerit, obseruare curet episcopus ita dicit Zabar. in d. Clem. quia cōtingit. n. 10. quod quādo legatum ceu oblatum ad certū vsum non potest in illum conuerti. tunc inferior ad alium vsum potest illud conuertere, & vide dict. ca. 8. sess. 25. ibi aut si id non possit, ipse, pro vt supra vtiliter provideat secus dicit ibi. Zabar. quādo legatū potest cōuerti in vsum deputatū, nam tunc ad aliū vsum per inferiorem à papa conuerti non potest, vt in d. num. 10.

- 30 ¶ Et dicit Frias in tract. de visitat. c. 19 cosa razonable es q̄ pues el ordinario es padre y despenfiero de los pobres por si o por su teniente, como se dize en el ca. de Xenodochijs & de religio. domib. Y el tex. y doctores en el ca. Romana. de cēsi. li. 6. y la Clementina quia cōtingit, &c. Entiēda en la visitación y reformation de los hospitales y otros lugares pios, y assi en acabando el visitador lo de fuso, deue informarse: si en la ciudad, villa, o lugar aya algun hospital de pobres, y quantos y
quien

quien sean los patrones de ellos. Y llamados vayā personalmente a ver a cada vno dellos, y pida al patrō el libro de las visitaciones y si no lo ouiere hagalo hazer de nuevo : sepa q̄ i editos tiene para su reparo y sustentaciō delos pobres. Itē si no ouiere hecho inuentario dellos hagalo luego hazer cada p̄ssessiō por si y de suindada como las d̄la fabrica y las de los beneficios, y si esta alguna enagenada & v̄sarpada mādela cobrar. Haga ef̄so mismo inuētario delos muebles y alhajas del tal hospital, quātas camas, quātas colchas alhamares, māt̄as cabeçales sauanas y todo lo al, y como estan tratados, y si el patrō da esto cada año al hospitalero por inuētario : y si el tal hospital esta situado en lugar decēte q̄ le de el sol y cerca dela vgleſia, y si el hospitalero es fiel afable y piadoso para recibir limpiar y curar delos pobres, y si las camas delas mugeres estan apattadas de las camas delos hombres pobres, y si ay alguna cama particular para Cleri-

IN VERBIS

gos, o religiosos si vinieren al tal hospital, y si los proueen de confesores, y recibir todos los sacramentos si ay necesidad, y si tienen oratorio alguno para en el dezir missa ya do la oyan todos, si tienen escripturas & institutiones a bué recaudo so deuida clausura: si se gastan los redditos conforme a la voluntad del fundador, si el patron toma quenta cada año al hospitalero o mayordomo, y vea las tales quentas, y tomelas conforme a los dela yglesia, y prouea en todo lo al q pareciere ser necessario al prouecho dī tal hospital, y firme la tal visitacion el y el notario.

- 31 ¶ Redcundo ad materiam, dicimus q executores testamentorum nō possunt commutare vsum destinatum per testatorem, etiam in vsum meliorem: etiam si interueniat consensus episcopi Abba. in ca. tu, de testament. n. 4. allegat Ioā. de Lign. in d. Clem. quia contingit, nam vsq talis potest peruenire ad effectum, licet non talem.

Item

32 ¶ Item adde quod testamentorū executores sunt cogendi per episcopū exequi vltimam voluntatem testatoris, etiā si testator inter dixerit episcopo istā coactionem talis namq; prohibitio est illicita, ideo non seruanda glos. pen. in d. c. tua. vbi Couar. in. n. 6. allegat Bal. in leg. lucius. 2. §. vl. ff. de legat. 2. vbi ait testatorem nō posse prohibere episcopum exequi vltimam voluntatem, si executores sunt negligentes allegat Barbat. in d. capit. tua. n. 4.

33 ¶ Sed in quo casu testator potest prohibere ne episcopus impediat se in executione testamēti ipsius testatoris Abb. in d. c. a. tua. mouet istam quæstionem, & dicit in hoc putarem, quod aut testator prouidit sibi de alio executore in casu negligentia primi executoris, & nō succedit episcopus in executione, q̃ probat arg. leg. nulli & leg. si quis ad declinādam. C. de episcop. & cleric. aut testator solum prohibuit, episcopum ne debere exequi, nec prouidit sibi de alio executore

IN VERBIS

tore, & tunc puto, quod saltem in reli-
ctis ad pias causas episcopus succedit. nō
obstante prohibitionē testatoris Cou. in
d. ca. tua. n. 6. dicit quod si testator in spe-
cie dixerit, quid sit agendū de pecunia,
aut de re legata, eo casu quo ista iussio
non sit completa ob negligentiam execu-
torum, tunc episcopus non poterit mu-
tare voluntatē testatoris allegat Bart. in
l. liberto. §. lucius. ff. de annu. legat.

34 ¶ Et dicit q. episcopus potest expen-
di pecuniam a testatore destinatam in
certum vsum piū, non ita necessariū in
aliū vsum similiter piū, dummodo sit
magis necessarium reipublice, cui neces-
sitati alii de subueniri nequeat sine mag-
na difficultate allegat tex. in d. l. pe. ff. de
operibus publicis. Sed Ioan. de lino. in c.
significatū in fi. de præbēd. dicit q. dispo-
sita ad vnū vsum licitū per testatorē non
possunt immutari in aliū sine licētia Ro-
mani Pontificis allegat Bart. ad idem.

35 ¶ Vbi autem esset dubiū, an talis dispo-
sicio testatoris respiciēs spiritualitatē ef-
fet

ETIAM TESTAMENTORVM 256
set licita vel nō, tunc nō occurrēdū est
ad episcopū, sed ad Papā, ad quē spectat
talīa interpretari. facit quod habetur in
cap. venerabilē de election.

36 ¶ Si etiam patet q̄ quando dubiū est
an iure licitū sit: recurrēdum est ad Pa-
pam, ad hoc etiā facit q̄ notatur in cap.
quanto. de iur. iurando.

37 ¶ Episcopus non potest detrahēre in
constitutionibus, quæ bene constituta
sunt in crectiōe seu fundatiōe, præci-
pue quando aliquæ qualitates requirun-
tur, aut certa onera imponuntur in bene-
ficijs seu in quacūq; alia dispositione cō-
cil. Trid. sess. 25. ca. 5. ibi ratio postulat, &
est arg. in. c. cū dilectus, de cōsuetudine,
& dicit idē cōc. sess. ead. in princip. in de-
creto de purgatorio, q̄ ea quæ debentur
fieri ex fundationibus testamentorū vel
alia ratione, nō perfunctorie, sed diligē-
ter & acurate per soluantur, ibi curēt aut
episco. studiose itaq; agēdū est, vt ea quæ
p̄mittūtur, opere cōpleātur e. quali. d̄ pa-
ctis, & circa p̄sa. 88. & quæ p̄cedūt d̄ labijs
necis

IN VERBIS

meis non faciam irrita, & quid erit devoluntate testatoris, nisi se quatur effectus ca. 1. de eo qui mittitur in possessionem. caus. rei seru. c. cum aliquibus de re iudicat. l. promissor. §. constituto. ff. de constituta pecun.

38 ¶ Propter quod episcopus potest excommunicare omnes administratores tam clericos quam laicos, & singulos cuiuscunq; ordinis, & religionis, non tamen subiectos regularibus, usq; ad privationem etiam potest compelli. tex. est in d. Concil. Trid. sess. 25. cap. 8. ibi itaq; si prædicti omnes.

39 ¶ Præterea commutationes ultimarum voluntatum quæ non debent fieri nisi ex iusta & necessaria causa, debent executione demandari, postquam per episcopum summarie & extra iudicialiter cognitum fuerit, in præcibus nihil narratum tacita veritate, vel suggesta falsitate, ut est tex. in Conc. Trid. sess. 22. ca. 6.

40 ¶ Nam non temere mutanda est testantis voluntas, cum à solo Romano pon

ETIAM TESTAMENTORVM 257
pontifice possit derogari vltimis volun-
tatibus, vt in d. Clem. quia cōtingit. de
relig. domib. l. legata. ff. de administrat
rerum ad ciuita. pertinē. Imo à Tyberio
non potuit impetrari, vt legata pecunia
Trebianis in opus noui Theatri, trans-
feretur ad munitionem vie, vt tradit Sue-
ton, in Tiberio cap. 3. 1. plura ad hæc tra-
dit Felin. in ca. accessissent, de constitu-
tionibus, vbi Decius n. 11. ne sufficit con-
sensus hæredis, vt multetur in totum vo-
luntas testatoris per episcopum, etiam
in constructione alicuius ecclesiæ, aut
erectione, licet contrariū voluerit Lap.
& male secundum quod tenet Zabar. in
Clem. 2. de religios. domib. Couar. in d.
cap. tua. de testamentis. n. 7. quod multi-
pliciter limitat Marian. Socin. tract. obla-
tionum in fin. n. 4. primo si modo tale re-
lictum in illum vsum potest conseruari,
& sufficiat ad ipsum. Secus si d factō pro-
pter aliquod impedimentum non possit
ad impleri in illum vsum, puta relinquit
quod certum oratorium leproforū, vel

IN VERBIS

hospitale edificaretur in certo loco, quod non potest ex aliqua causa ibi fieri vel non sufficit pecunia relicta ad explendum quod testator voluit. Nam hoc casu de consensu partium & autoritate episcopi potest fieri hæc commutatio, allegat Innoc. in cap. nos quidem de testamentis notat Bart. in leg. legatam. ff. de administrat. rerum ad ciuitat. pertin. & facit. l. fin. ff. de operib. publicis allegat etiam Bart. in tract. minoritarum libr. 2. dist. 2. cap. 3. vnde non potest hæres propter hanc causam repetere relictum, sed debet conuenire, & consentire, vt in aliam pium vsum & modum commutetur, vt dicit. leg. legatam prædicta tamē procedunt, nisi testator adiecerit, quod si legatum seu relictum non posset ad impleri ad illum vsum ad quem testator reliquit, quod tunc reuertatur ad hæredem, quia tunc potest hæres repetere, allegat leg. liberto. §. lucius, & ibi notat Bart. post glos. ff. de annuis legat.

41 ¶ Secundo limitarem si modo com-
mu-

ETIAM TESTAMENTORVM 253
mutatio in alium vsum non fieret perpe-
tuo, sed temporaliter ex aliqua iusta cau-
sa, & pro hac limitatione allego tex. in l.
1. C. de expendendis lud. lib. 11. vbi patet,
quod relictum factum ciuitati ad certū
vsum, sine licentia principis non potest
perpetuo ad alium vsum deputari, sed
cum licentia præsidis potest temporaliter
commutari, ex causa igitur tempora-
li episcopus commutare poterit, & maxi-
me si est legatus cardinalis cū talis equi-
paretur præfecto prætorio vide Bald. in
l. 1. ff. de officio præfecti.

42 ¶ Præterea relictum in genere paupe-
ribus potest episcopus applicare fabricæ
ecclesiæ pauperis reparatione indigētis
notat Ioan. Andr. in ca. fin. de testamen-
tis li. 6. Bart. in leg. si quis ad declinandū
C. de episcop. & cleric.

43 ¶ Nisi fames magna pro tūc immine-
ret pauperibus ca. pasce. 86. d. nā tunc bo-
na fabricæ debēt alienari pro alimonia
pauperū ca. aurum. 12. q. 2. glos. verb. fa-
bricæ capitul. licet. §. quod si quis titul.

IN VERBIS

de electionibus pragm. sanct.

44 ¶ Quæro etiam an præbyteri teneantur ad onera in pacto seu fundatione imposita circa missas dicendas dicendum est quod sic argum. tex. in cap. cum dilectus de consuetudine.

45 ¶ Licet quis non potest astringi, ut celebret quotidie. c. significatum in fin. de prebend. cap. quotidie de consecration. dist. 2. Nau. in man. cap. 25. n. 140. ubi dicit, quod si per se non potest; per alium faciat, nam ea quæ sunt vicina & contigua ipsi mandato, mandatarius exequens non dicitur fines mādātī excedere glos. singular. ver. clementior in cap. innocēs 22. q. 4. pro quā videtur bonus text. in l. fin. §. fin. ff. in mandati sufficit quod seruetur quo ad substantia, licet non in indiuiduo, & formaliter vide Petrum Peralt. in l. vnum ex familia. §. sed & si fundum num. 6. & 8. ff. de legat. 2.

46 ¶ Animæ defunctorum in purgatorio detentæ suffragijs fidelium iuuantur.

47 ¶ Et sacrificium missæ potissimum esse

ETIAM TESTAMENTORVM 259
se valoris omnium suffragiorum Angel.
in summa. verb. missa. nu. 52. post mediū
Cou. in cap. Alma mater de sententia ex
cōmunicat. li. 6. p. 1. §. 5. n. 8. concil. Trid.
sess. 25. decreto de purgatorio.

48 ¶ Ideo missa amittendo dicitur, quia
angeli ibi mittuntur, & etiam filius Dei
à patre mittitur: in eaq; mittimus vota
nostra per sacerdotem ad Deū, vt Deus
mittat nobis benedictionē, & gratia, gl.
ver. missam tit. de ijs qui in missa &. c. in
pragm. sanct. Thom. 2. col. 2.

49 ¶ Et dicit Couar. ibid. quod suffragia
viuorum si fiant pro defunctis in purga-
torio existentibus, taliter profunt, vt ex
rigore iustitiæ satisfaciant pro tempora-
li pœna, ad quam in hoc sæculo teneban-
tur, solent nonnulli afferre authoritatē,
ad hoc probandum de qua in Psalm. 65.
Transiimus per ignē & aquem. Et edu-
xisti nos in refrigerium, sed expressior
est illa authoritas quæ est in cap. 12. Ma-
chabeorum. 2. vbi oblatum fuit sacrifi-
cium pro mortuis. sancta inquit, & salu-

IN VERBIS

bris est cogitatio pro defunctis exorare
 ut à peccatis soluantur, à peccatis in quā
 id est à pena temporali, quā pro peccatis
 anime patiuntur in purgatorio. c. anime
 defunctorum. 13. q. 2. Sanct. Thom. in. 4.
 sententiarum. d. 45. q. 2. ar. 2. ad. sec. quæ.

50 ¶ Oportet quod is qui post contritio-
 nē decessit ante satisfactionē debitā, post
 hāc vitā puniatur, Anto. Flor. p. 1. in sum-
 ma. tit. 10. c. 2. in principio. c. qualis. 25. d.

51 ¶ Ideo fideles in testamento iubent
 suffragia fieri vel tribus, vel septem, tri-
 ginta, aut quadraginta diebus post obi-
 tū ipsius auctore Ambrosio in libro d' obi-
 tū Theodosij. quē Gratian. retulit in ca.
 quia alij. 13. q. 2. Alij dicūt vt in die obitus
 clericis exhibeantur conuiuia, vt in ca.
 nullus. 44. d. & c. cōuiuia cōmunia, & c.
 nō oportet el. 2. eadē dist. Alij heredes
 pro anima defuncti dant ipsi plebi leue
 quodā cōuiuū, q. vulgus appellat chari-
 tatem, sic & cōmūm istud agapē. id est
 charitatē, dictū fuisse constat ex testimo-
 nio Clement. Alexand. li. 2. pedagogi. c.
 1. Couar. in. c. ultimo de testam. n. 2.

52 ¶ Alij dicūt vt fiat pro sua anima in v-
no quoq; anno litania, quæ nō potest fie-
ri sine oratione, & cruce vt notat Bar. in
leg. sed nouo iure. C. de episcop. & cleri.

53 ¶ Quid possumus dicere circa eccle-
sias cathedrales, & circa parrochiales, &
monasteria, vbi tot tantaq; anniuersaria
& memorie defunctorū sunt & quotidie
magis ac magis relinquuntur. Sunt nāq;
onerata foundationibus & obligationib9
& possent dicere, & cū voci feratione cla-
mare cū Petro Apostolo, q; portāt iugū
q; neq; ipsi neq; forū priores portare po-
tuerūt, ad quæ satisfaciēda nec dies anni
sufficerēt, si cuilibet certus dies debitus
esset seruādus. In sinodo diocesana epis-
copus diligēter debet perspicere ista om-
nia: maxime vbi eleemosyna pro illis ce-
lebrādis est adeo tenuis vt nō inueniatur
qui huic muneri se subijciat. Vnde volun-
tates pie testatoris pereūt, & datur occa-
sio, vt onerentur conscientix eorum, ad
quos p̄dicta expectant, text. est in con-
cil. Trid. sess. 25. cap. 4. de reformation.

IN VERBIS

Videndus est Cancellarius Parisiensis in tract. de sollicitudine ecclesiasticorū p. 2. partic. 36.

54 ¶ Ex quibus inferitur quod sacerdotes male faciunt, recipientes temporalia ad certa onera pro suffragijs aut anniuersarijs dicendis cum certis conditionibus appolitis in foundationibus, & postea constituant se iudices commutando ad libitum testatoris voluntatem, vt in. d. c. 4. & Clem quia contingit. de religiosis domibus, & Gabriel in canone missæ lecti. 28. sed si aliquis petit, vt anniuersarium celebretur tali die, vel alia conditione quæ non potest impleri, tunc sacerdos curatus, conuentualis prior, vel decanus exprimant non per ambages, aut circū locutiones declarēt, quid facere possunt ita consulunt Scot. Cācellar. & Gabriel quos refert, & sequitur Martin. de Frias in tract. de valore missæ. §. ad hæc nam tunc scienti & volenti non fit iniuria.

55 ¶ Vbi dicit quod si habet ecclesia multas obligationes, & multa anniuersaria, licet

ETIAM TESTAMENVORVM 261
licet cum difficultate possit satisfacere,
potest etiam recipere, & non sunt anni-
uersaria repellenda, nā sequeretur quod
conditio præsentium esset deterior, quā
præteritorum, & propter hoc non sunt
damnamus omnes cathedrales, colle-
giate, & monasteriales ecclesiæ, allegat
Palud. in. 4. lib. sent. dist. 45. q. 2. art. 2. ubi
dicit porrigite aures, o sacerdotes in mis-
sis celebrandis, in anniuersarijs, in insti-
tutionibus, in foundationibusq; acceptan-
dis: sic per vos quæto noua anniuersaria
assumantur, vt vetera non minuātur ista
certe est quotidiana visio, nemini tamē
eam dixeritis &c.

56 ¶ Si autem contingat anniuersarium
defuncti incidere in festum, celebretur
anniuersarium in loco priuato, & missa
solemnis festi in publico celebretur: &
si non est festum, celebretur anniuersa-
rium solemniter, & feriale in priuato, ita
Abb. cōsil. 99. n. 3. p. 2. allegat Ioan. And.
& Hostiens. in cap. cum creatura. de ce-
lebration. missaru.

IN VERBIS

57 ¶ Si fuerit conuentum, aut institutum infundatione, vt cōtinue diceretur missa per capellanū d̄ sancta Maria, capellanus nō arētatur semper illam dicere: sed sufficit, q̄ celebret secundū deuotionē & honestatē: nam propter missas peculiare non est licitū simpliciter dimittere missas feriales .c. quidam de celebra. mis. Ioā. de Im. in. c. significatū. n. 12. in ff. de præb. & dignita. Idē tenet Ab. ibi. n. 2.

58 ¶ In die autem parasceues & pasche nemo sepeliebatur, eo quod illis diebus duobus non licet missam pro defunctis celebrare notat Ioan. Echius tomo. 3. in Homil. 4. in die omnium animarum ibi est & hæc ecclesiæ consuetudo col. 2. in fin. constitut. autem Cauriensis tit. de celebrat. missarum. incipit, y porq̄ ha sido duda si en el jueues Sancto quando se pone el corpus Christi en la custodia: deue quedar algunas hostias consagradas para q̄ los enfermos q̄ pidierē la comuniō en esse dia, o en el viernes, o sabado antes dela missa se puedā comulgar. Y si al

guno

guno enel dicho tiẽpo falleſce ſi deue ta
 ñer cãpanas. Cõformãdonos cõ el ordi
 nario Romano declaramos q̃ es biẽ q̃ al
 gunas hoſtias ſe reſeruẽ para q̃ los enter
 mos q̃ en eſte tiẽpo pidierẽ la cõmunion
 ſe les de, y deue ſe lleuar el ſacramẽto cõ
 libre y cãpãilla: dado q̃ e eſte tiẽpo ceſſe
 el vſo delas cãpanas. Quãto alo ſegundo
 pues la ygleſia en aq̃l tiẽpo tiene ſilẽcio
 y no vſa de cãpanas: q̃ tan poco ſe deue
 vſar: dado q̃ en eſte tiẽpo acõtezca falle
 ſcimieto de algũo: pero biẽ ſe puede en
 terrar el dicho d̃functo cãtãdo lo acõstũ
 brado los clerigos, no ſe tañẽdo cãpanas

59 ¶ Quid autẽ faciẽdũ eſt pro defuncto
 qui ab in teſtato deceſſit, an veniẽtes ab
 in teſtato teneãtur distribuere quintãpar
 tẽ bonorũ pro anima d̃functi doct̃or Ca
 ſtill. in. l. 36. taur. n. 2. dicit q̃ omnia bona
 defuncti ſunt veniẽtiũ ab in teſtato, verũ
 tamẽ eſt, q̃ de equitate canonica taliter
 ſuccedẽres deberẽt distribuere p̃ anima
 d̃functi, nã ex quo ſuccedũt in bonis, ſuc
 cedãt ſimiliter in onere, & cõcludit q̃ ef
 ſet neceſſariũ ſup iſta quæſ. legẽ cõdere.

IN VERBIS

60 ¶ Quid erit dicendum si testator dixerit, relinquo pro anima mea quod iustum fuerit, vel quod filijs meis videbitur nunquid episcopus ad quem expectat talia exequi. vt in cap. tua. de testam. cū cōcordat. poterit agere contra hæredes, videtur quod non sed Specul. tit. de instrument. editione. §. nunc vero. n. 25. vbi additio ait quod commissarius poterit disponere ad quantitatem conueniētem facultatibus defuncti conditione persone, & numero liberorum defuncti.

61 ¶ Item si testator iubet certam summam sacerdotibus promissis celebrandis aut anniuersarijs præstari singulis annis, quæ res vtilitissima est, vt vix testamentum hominis ditioris inuenias qui simile quidpiam non statuat, in ista questione tenent Innoc. in cap. 3. ne prælat. vices suas Ioan. de Imol. in cap. significatum. n. 12. de præbendis & dignitat. quod sacerdotes promissis aut anniuersarijs celebrandis, etiam ab sponte soluētibus quidquam recipere non possunt, vt in cap.

ETIAM TESTAMENTORVM 263
cap. eos, & cap. emendari. i. q. i. Ripa. in
tract. de peste. lib. vltim. in tertio reme-
dio. Sed Cardinal. Panormit. & Ioan. An-
dr. in. d. ca. significatum de præbend. di-
cunt contrarium: quia secundum eos ita
contrahitur simonia, si ex pacto detur
pecunia promissis aut anniuersarijs cele-
brandis, secus si testator absq; vlllo pacto
onus adiiciat rei suæ per tex. i. d. c. signi-
ficatum, & in cap. fin. de testā. quod pro-
cedit, dummodo sacerdos ad tale onus
missarum celebrandarum nō se obliget,
nam cessante pacto ex parte testatoris
non est simonia quia nihil dat sacerdoti-
bus, sed rem suam cum onere transfert
in ecclesiam ca. ex literis de pignoribus
cap. cum dilecti. de donationib. non etiā
est simonia ex parte sacerdotis, quia si
nolit celebrare, non tenetur.

- 62 ¶ Si tamen sacerdotes celebrant ea in-
teruione, vt pecuniam recipiant promif-
sis celebrandis, alias nō celebraturis, tūc
videntur simoniam incurrere, arg. glos.
penul. in ca. vnico de clericis non residē-
tibus

IN VERBIS

tibus l. 6. Sed hodie sacerdotes pauperes quotidie contrariū facere vidētur fame vrgēte vide conc. Trid. sess. 22. in decreto de obseruādis & euitādis in cele. mis.

63 ¶ Scire etiā oportet quid sit anniuerſariū glos. in ca. cū creatura. de celebr. mis. dicit q̄ est officiū, q̄ fit pro de functo anno reuoluto à die mortis sue, sequitur Petr. de Vbaldis tract. de canonica episcopali & parochiali cap. 7. n. 5.

64 ¶ Ista anniuerſaria quando ceperunt & respōdet Ioā. Echius to. 3. vbi supra, q̄ anniuerſarij dies sint obseruati ante 1350 anno.

65 ¶ Quare autem anniuerſaria fuerunt instituta tradit August. dicens nescimus quomodo succedant res in seculo futuro. ideo ſantius est abundare eis aliquod opus bonum ex parte nostra, quam deficere, annuatim igitur ſanctos veneramur, & Deum in ipsis ad gloriam illorū & commodum nostrum, sic quoq; anniuerſarios mortuorum dies per agimus in diuino cultu ad eorū vtilitatem, vt in nobis

ETIAM TESTAMENTORVM 265
nobis crescat pietas, & ipsi occasione de-
mus Deum orandi pro nobis, quia sicut
nos pro mortuis oramus, ita nobis quo-
q; vltu veniet, & continget.

- 66 ¶ Idem Frias in d. tract. de visit. ca. 12.
dicit por la misma razon el Obispo, o su
visitador ha de entender y visitar todos
los aniuersarios y memorias delos difun-
ctos q̄ hallare estar dotadas en cada ygle-
sia por el libro & inuétario delas funda-
ciones delos tales aniuersarios y mādās
fielmente delas clausulas de los testamē-
tos delos tales finados: para lo qual de-
ue el visirador mandar a qualquier nota-
rios, o clerigos, o ante qualquier perso-
na q̄ se ouierē otorgado qualesquier te-
stamentos q̄ dentro del año del entier-
ro exhiban al mayordomo dela yglesia la
clausula, o clausulas firmadas de su nom-
bre de qualesquier aniuersarios memo-
rias, o legados fechos a la yglesia: sope-
na de excommunication pagandoles lo ju-
sto. Y el tal mayordomo cobrado lo
ponga con las otras escripturas, o el testa-

IN VERBIS

testamento autorizado. Y si el tal libro, o inuentario delos tales aniuersarios no estuuiere hecho mandarlo ha luego hazer en el dicho libro dela visitacion, o en otra parte, o en algũ pergamino guardado en vna tabla pendiente cõ su cadena en el lugar mas congruo y publico dela yglesia donde se pueda por todos leer en la manera siguiente. ¶ Inuẽtario, o registro dlos aniuersarios dotados en esta yglesia. ¶ Primeramente fuala vezino de tal parte dexo vna memoria en esta yglesia desta, o de aqlla manera, tal dia de tal mes ala ora dela tarde mado que le digan visperas de difunẽtos con su vigilia y laudes con cruz y responso sobre su sepoltura, y el dia siguiente digan vna missa cantada de requien, con diacono y subdiacono y le digan su responso cantado con clamor de campanas, y esto en cada vn año. Para fundacion delo qual dexo dotada vna casa en tal parte, linderos por la vna parte. N. y por la otra. N. pasõ el testamento ante .N. escriuano publi-

ETIAM TESTAMENTORVM 266
publico a tantos dias de tal mes y de tal
año. Y luego successiuamente poniendo
otro aniuersario, o memoria ad instar
huius hasta los acabar de assentar y escri
uir. Esso mismo informarse a el visitador
delos clerigos sacristã y patrones de los
tales aniuersarios y memorias si estan
tòdos enteramente cumplidos donde
no compella a los patrones que titulo
successionis posleen los bienes dotados
a que dentro de cierto tiempo del todo
las cumplan por todas censuras y reme
dio del derecho, o siendo rebeldes pro
ceda a priuaciõ de los tales dotes como
hallare por derecho y cõforme a la clau
sula del testamento.

- 67 ¶ Quid autem dicendum est, si relictū
vel oblatum conuertendum in certum
vsum pium non adimpleatur modus ad
iectus, quibus remedijs agendum est, vt
adimpleatur Bart. in. l. quibus diebus. §.
terminus. ff. de conditio. & demonstr. &
cuius autoritate & diligentia dicendum
est, vt in dict. Clem. quia contingit. de re

Ll ligicf.

IN VERBIS

ligios. domib. & videndus est Couar. in cap. si hæredes de testa.

68 ¶ Deinde visitator oratoria visitabit. & quæ oratoria possint visitari vide tex. in cap. fin. de censib. vbi dicitur quod nō possunt visitari oratoria si sunt priuata Ioan. Andr. in cap. 1. de censib. li. 6. Si autem in oratorio sacerdos instituatur p̄petuus, tunc episcopus visitare poterit otatorium, vt notatur per Innoc. refert tamen alios contrarium dicentes, & forte melius, quia quando locus est priuatus, non est capax talis sacerdos perpetue intitulationis. Abbas tamen in d. ca. fin. dicit quod dictum Innocē. potest saluari, quando oratorium esset constructum autoritate Episcopi, quia possunt tunc publice ibi celebrare, & sacerdos deputari.

69 ¶ Et subdit, quod appellatione pij loci non venit oratorium priuatum.

70 ¶ Marian. Socin. in tract. de visitatio. libi. 1. ibi quinto principaliter quæro, dicit si oratoria habent populum, & curam,

ETIAM TESTAMENTORVM 267
ram, tunc sunt visitanda allegat cap. placuit, & capitul. episcopum. 10. qu. 1. & Innoc. in capit. fin. de officio Archid. & dicit inde esse si non habet populum, nec curam animarum: esset tamen in tali oratorio ordinatum, quod certa persona vel aliqua de certis debeat sibi seruire, quia etiam hoc casu poterit episcopus visitare, & ratione visitationis procuracionem recipere, cum talis locus sit sacer, & in potestate ipsius, & certa persona sit ibi visitanda argument. capitul. de synodochijs, de religiosor. domib. & allegat etiam text. in capitul. ad hæc eod. titul. & capitul. clericos de consecration. distinct. 1. Secus si non haberet populum, nec curam, nec aliquis est ibi ordinatus auctoritate ordinarij ad celebrandum cotidie & ordinarie. Sed est ordinatus, ut esset ibi locus ad orandum tantum, & quod quilibet qui vellet, posset ibi orare, quia tunc cum non esset ibi, quod possit visitari ratione ora-

IN VERBIS

torij, ideo non est visitandus capit. cum venerabili. de censib. & cap. fin. eod. tit. & arg. cap. cum cessante de appellation. secundum Vinc. Gest. Innoc. Host. Ioã. Andr. Henric. Boich. & Zabar. in d. c. fi. de censib.

71 ¶ Nec etiam visitator potest ex illo tali oratorio aliquid percipere procurationis nomine vt per eodẽm doctores & per Guil. de Motelan. super ver. fundatione & Zenzenil. super ver. constitutũ in Clem. quia contingit. de religios. domibus.

72 ¶ Hodie oratoria ab ordinarijs sunt designanda, & visitanda, vt est tex. in cõcil. Trident. sess. 22. decreto de obseruandis & euitandis in celebration. missæ, & in cap. 8. eadẽm sess. vbi potest videre, qualiter episcopi sint executores omnium piarum dispositionum tam in vltima voluntate, quam inter viuos & qualiter possunt visitare hospitalia, collegia quecunq; ac confratres nitates laicorum, & elemosynas montis pietatis. Et etiam possunt

ETIAM TESTAMENTORVM 268
sunt visitare omnia loca pia quomodo-
cunq; nuncupentur, etiam si ad laicos
cura pertineat, & etiam possunt visitare
omnia quæ instituta sunt ad cultū Dei,
aut ad salutem animarum. Seu ad paupe-
res sustentandos.

73. ¶ Quoties ecclesia aut oratorium fue-
rit authoritate presulis constructum, di-
citur religiosum. l. i. tit. 12. p. 1. vbi dicitur
casas de religiõ son dichas las hermitas
y los monasterios delas ordenes, y delas
yglesias, y los hospitales, y las aluergue-
rias: y todos los otros lugares que señala-
damente fazen los omes a seruicio de
Dios, en qualquier nome que ayan: y aũ
los oratorios que fazen en sus casas, con
otorgamiento de sus Obispos. Pero de
partimiento ay entre todos estos sobre
dichos, calosvnos son llamados religio-
sos y sagrados: asì como los que son fe-
chos con otorgamiẽto del obispo, quier
sean yglesias, quier monasterios, o otros
lugares, que sean fechos señaladamente
para seruicio de Dios: e los otros son lla-

IN VERBIS

madostan solamente religiosos: así como los hospitales e las aluerguerias q̄ fa-
zen los omes para rescebir los pobres: y
las otras casafas, que son fechas, para fazer
en ellas cosas y obras de piedad. Vbi di-
cit Montal. q. oratoria etiam quæ aliqui
ex deuotione in proprijs domibus auto-
ritate episcopi construunt. loca religio-
sa sunt, allegat tex. in ca. in oratorio. 42.
dist. ca. quidā. 18. q. 2. ca. vnicuique de cō-
secrat. di. 1. c. clericos, & c. si quis ead. d.

74 ¶ Et addit quod oratorium idem est
quod ecclesia, seu capella. allegat ca. fin.
de ecclesiastic. edificijs.

75 ¶ Si aurem oratorium aut hospitale
non fuit constructum autoritate episco-
pi, dominus potest penitere, quando cū-
q; voluerit Bald. in leg. orphanotrophos
C. de episcopis & cletic. nec relicta tali-
bus acquiruntur sibi. Sed episcopus di-
stribuet inter pauperes Bal. in autentic.
hoc ius porrectū col. 2. C. de sacrosanct.
ecclesijs Greg. glo. fin. in d. l. 1. tit. 12. p. 1.

76 ¶ Si etate iū cōstruatur, & cōstruens
pro-

ETIAM TESTAMENTORVM 269
prohibeat, ne episcopus habeat curā ora-
torij, prohibitio nō valet. Coua. in. c. tua.
n. 8. de testa. allegat Inno. in. c. in Latera-
nensi. de præb. Abb. in. c. requisisti. de te-
sta. co. pē. & dicit, q̄ nihil oberit, si testa-
tor ipse velit bona illa aut dotē oratorij
in alium pium vsum expēdi. eo casu quo
episcopus eius prohibitioni renitatur al-
legat Fel. in cap. cum venerabilis. n. 33. de
exceptionib. & Roch. in tract. de iur. pa-
tro. ver. pro eo quod. q. 12. contrariā sen-
tentiam tenet Ferdin. Menchacēsis, de
successionum creatione lib. 1. §. 7. nu. 17.
in hoc autem quid dicendum cum ratio
postulet, vt illis non detrahatur contra-
rijs ordinationibus, quæ bene constituta
sunt, vt habetur in cōc. Trid. sess. 25. ca. 5

77 ¶ In hoc dicendum est quod si in in-
stitutione, aut ordinatione expresse cau-
tum est, id seruetur, idem est in nostro
text. in fin. verb. patroni vero & sess. 25.
capitul. 8. fol. 202. verb. quod ordina-
tum fuit obseruari curet episcopus.

Et si ratio esset reddenda aliquibus

personis, etiam ordinarius tunc cum ijs
adhibeatur, & liberationes, seu rationes
à liter facte nullius momenti sunt, nec
valent administratoribus talium locorū
concil.. Triden. sess. 22. cap. 9.

78. ¶ Frias in tract. de visitatio. ca. 19. dat
ordinem visitandi oratoria & capellas
pues en el capitulo. Romana de censib,
lib. 6. se manda que el perlado deue de
entender cerca de la visitacion no solo
delas yglesias mayores: pero tambiē de
las menores, y en el cap. placuit. 10. q. 1. se
dize q̄ el Obispo deue rodear qualquier
yglesia de su diœcesi y ver si tiene neces
sidad de reparos: despues que el visita
dor ouiere visitado los hospitales præs
tim que con su autoridad del diœcesano
se fundaron: en los quales ala opiniō de
muchos paresee tener mas especial iuri
sdicion: luego deue de auer informaciō
si en la tal ciudad villa o lugar, aya algu
nos oratorios y hermitas en los arraba
les y rededores del. Y sabido deue de yr
a visitar a cada qual de ellos, pidiendo
ante

ante todas cosas el libro de la visitacion y la fundacion del tal oratorio, o hermita, y sabra quien aya sido el fundador y quan antigua sea, y en limites, en q̄ parrochia esta situada: y si de licencia de la tal parrochia y rector de ella y con autoridad del diocesano: y si paga algun censo, o tributos, y a quien, y si tiene algunos reditos y ornamentos, y si de todo ouiere inuentario como arriba se dixo, sino fagalo ansi de posesiones como de atavios y ornamentos: y reparar lo necesario, y cobrar lo enagenado, y si tiene mayordomo, y tomele cuenta y vea como se gastan los reditos y prouea en los reparar: y si tiene algun rector, y si haze bien su officio conforme a la institucion ansi en las missas como en todo lo al a que sea obligado. Y ansi el visitador como su notario firmen la visitacion.

79 ¶ Aduertere etiam debet visitator an bona hospitalium seu aliorum locorum piorum describantur, & pro eis contri-

IN VERBIS

butio fiat, nam eorum bona pari priuilegio gaudent. Sicut bona ecclesiæ, vt notat Bald. in. l. omnes. §. præterea nullus C. de episcop. & cleric. quem sequitur Alexander in secund. volumin. consi. 9. refert.

80 ¶ Et sequitur Nun. de Auenda. in cap. 14. n. 32. p. 2. de exequend. mandat. vbi dicit quod bona hospitalium libera sunt à communibus allegat Felin. in capitu. de quarta. de præscriptionibus. nume. 10. & idem dicit de bonis fraternitatum secularium, si illa, & eorum fructus consumuntur in hospitalibus, & negotijs pijs, nulla ad mixta profanitate.

81 ¶ Nam si in conuiujs, vel in agitandis tauris consumerentur talia bona, & fructus eorum, crederem quod tale collegium confraternitatis sit seculare, & profanum, allegat Bald. in autentic. hoc ius porrectum col. 2. C. de sacrosanct. ecclesiæ. & Paul. in. l. collegium. C. de hæredibus instituend. quod eius bona non sunt libera à muneribus, sicut & cetera bona

bona laicorum, itaq; visitatores causa procurationis quidquam pro visitatione non debent recipere præter id quod iuro debetur potest.

82. ¶ Etiam testator heredem gravare vel legatarium ad exhibendum procuracionem annuatim aliquibus pijs locis, ita Abb. in cap. quanto. nu. 3. de censib. & per nostrum tex. hic verb. aut alio quouis nomine.

IN VERBIS.

Nec pecuniam, nec munus, quodcunque sit.

1. *Visitatores debent esse contenti suis stipendijs.*
2. *Iudices ordinarij ex publico salariati prohibentur recipere esculentum & poculentum.*
3. *Pecunias visitor quare recipere non debent.*
4. *Perfectio pecuniarum imperfectum supplet.*

IN VERBIS

5 *En Seuilla los dineros, y en Xerez los labradores, en Cordona trovadores, y en Castilla calleros.*

6 *Examinatores occasione examinis quidquam recipere non debent, alioqui simonie vitium tam ipsi quam dantes incurrunt.*

7 *Quæstus si à visuatoribus exigantur, ad pios usus convertantur.*

8 *Munerum receptio operatur malum.*

9 *Manus multas habet significationes.*

10 *Iustitia administranda nullo premio recepto.*

11 *Iustus non est, qui iuste agit, non ob ipsam virtutem, sed ob aliam causam.*

12 *Lex duodecim tabularum iustissimè decrevit, qui ob rem dicendam pecuniam accepisset, capite puniendum fore.*

13 *Axytus Anchenionis filius fuit primus qui in bus pecuniam dedit.*

14 *Verbum quodcunque, & quidquam sunt universales dictiones, omnia excludentes.*

1 *¶ Visitatores debent esse contenti suis stipendijs, ut habetur in cap. militare, &*

cap.

cap paratus. 23. q. 1. Luc. in cap. 3.

2 ¶ Iudices nempe ordinarij ex publico salariati prohibentur recipere elculentū & poculentum vt in auth. ius iurandum quod prestatur, & ibi glos. ver. annonis collat. 2. authentic. de mandatis principū §. oportet igitur collat. 3.

3 ¶ Quare visitator non debet recipere pecunias tradit Domin. in cap. 1. §. procurationes n. 3. de censib. libr. 6. pecunia ideo prohibetur hic, in tex. quia ad reformandos mores illa non est recipienda l. vnica. §. taceat. C. de rei vxori action.

4 ¶ Ideo dicit Ioan. Andre. in Clem. 2. de magistr. imperfectum supplet perfectio. pecuniarum.

5 ¶ Y dize vn refran, en Sevilla los dineros, en Xerez los labradores, en Castilla caualleros, en Cordoua trovadores.

6 ¶ Et dicit concil. Trid. sess. 24. ca. 18. caueant ne quidquam prorsus occasione huius examinis nec ante nec post accipiant: alioqui simonie vitium tam ipsi quam alij dantes incurrant: aqua absol-

IN VERBIS

ui nequeant: nisi dimissis beneficijs quæ antea obtinebant: & ad alia in posterum in habiles reddantur, vide etiam quæ traduntur in concil. Colonienf. in tit. de iurisd. eccl. ca. 8. vbi hos quæstus prohibet.

7 ¶ Et si interdum exigantur, ad pios vsus conuertantur, ne magis auaritiæ, quam correctionis causa ex acti videantur, quod prosequitur Preposit. in capit. quoniam. 18. distin. colu. 3. glos. verb. pecuniarios tit. de concubinarijs. §. quia vero tom. 2. fol. 190. in Pragm. Sanct. propter quod humana affectione post posita turpes quæstus visitatores euitare debet I. quintus. ff. de donati. inter vir. & vxor. Item. C. eod. tit. appellatione pecuniæ quid contineatur tradit Domin. in cap. exegit. de cens. li. 6. n. 6. non solum tex. prohibet, vt pecunia non recipiatur, sed etiam prohibet quodcunq; munus.

8 ¶ Et receptio munerum operatur mala, vt in Psalm. 25. ibi dicitur in quorum manibus iniquitates sunt, dextera eorū repleta est muneribus ideo Deuteronomiū

mium ca.16. Non accipies munera quia excecant oculos sapientum, & mutant verba iustorum.

9 ¶ Verbum munus multas habet significationes. l. munus ff. de verb. signifi. glos. verb. nullum. §. in super cap. statutum de rescript. libr. 6. de quibus per Guilielm. de Cuncto tractatu de muneribus, & per Petrum Antibolum eod. tra. cauere igitur debent iudices à talibus.

10 ¶ Debent enim nullo premio recepto iustitia administrare ca. cū ab omni debita & honestate cler. l. § 2. tit. 14. p. §. c. qui recte. 11. q. 3. vbi ait qui recte iudicat, & premium remunerationis expectat fraudem in Deum perpetrat: quia iustitiam quam gratis impertiri debuit, acceptioni pecunie vendidit, vide leg. fin. ff. de condition. ob turpē. causam.

11 ¶ Et iustus non est qui iuste agit, non ob ipsam virtutem, sed ob aliam causam, vt tradit Arist. li. 6. Ethic. ca. 12. & vide Valer. Max. li. sexto capit. 5. & capit. 3. quo in loco facit mentionem Cambisis

IN VERBIS

bis Persarum regis qui prouidit pœna noua & atroci, ne aliquis iudex postea corrumpi posset: dum iudicis cuiusdam iniqui ex corpore pellem de tractâ, sellæ intendi, in eaq; filium eius iudicaturum confidere iussit, is autem iudex dictus est Sisannes prior Asiæ parti perfectus, eius autem filius Otans.

- 12 ¶ Ideo lex duodecim tabularum iustissimæ decreuit iudicem, qui ob rem dicendam pecuniam accepisset, capite puniendum fore cuius meminit Couar. in reg. peccatum. 2. p. relectionis. §. 3. n. 1.
- 13 ¶ Vbi dicit quod in Athenis, Anytus, Anchenionis filius fuit primus qui iudicibus pecuniam dedit.
- 14 ¶ Dictiones quodcunq; & quidquam in tex. posite sunt vniuersales: omnia excludentes cap. statutum. §. in super. vbi glos. de rescript. lib. 6. ver. multû, & glos. in Clem. vt hi qui. de ætate qualitate, & Clem. 1. de præbend. Ioan. Andr. in capi. graue. de ofîc. ordinat.

In ver-

IN VERBIS

Etiam qualitercumquē offeratur, accipiat.

- 1 *Iudex seu visitator an possit aliquid recipere.*
- 2 *Delegatus Pape post recipere esculentum, & poculentum paucis consumenda.*
- 3 *Munera etiam si vltro offerantur, ad hac iudici non licet accipere.*
- 4 *Notarius pro scriptura non potest recipere nisi certam quantitatem etiam à sponte dante.*
- 5 *Prominimis quibusdam lex non offenditur.*
- 6 *Iudicis animus pro paruo non flectitur.*
- 7 *Inquisitores heretice prauitatis an possint aliquid recipere, etiam ab officialibus.*
- 8 *Comestibilia, & potabilia quādo dicantur magna, vel parua arbitrio iudicis relinquuntur.*
- 9 *Officialis si recipit pecuniam mutuo, an presumatur barateria.*
- 10 *Pecunie appllatione continetur utilitas,*
- 11 *Aurum est quod auro equiualeat.*
- 12 *Iudex si à forneratore gratis recipit, an presumatur*

Am mutuo

IN VERBIS

matur barateria.

- 1 3 *Quæ probatio sufficiens erit contra iudicem recipientem munera.*
- 1 4 *Iudex fuga antequam ad impleat tempus residentie, an faciat semiplenam probationem de baraterijs seu extortionibus per eum factis.*
- 1 5 *Officialis propter fugam redditur suspectus, adeo quod possit ad torturam perveniri.*
- 1 6 *Iudex munera accipiens gravius delinquit, quam datus.*
- 1 7 *Denunciatus sponte, & se deferens, veniam culpe meretur, probans quod iudici dedit.*
- 1 8 *Iudex turpiter accipit, quod lege iustitiæ ministrare tenebatur, & danti repetitio datur.*
- 1 9 *Iudex si munera clam recepit, ista probatio qualiter fiet, & .n. 22.*
- 2 0 *Iudicum delicta sunt difficilis probationis.*
- 2 1 *In delictis iudicum minor probatio sufficit.*
- 2 2 *Iudex post sententiam an possit aliquid recipere à litigatoribus.*
- 2 3 *Medicus salariatus an possit accipere aliquid ab egrotis.*
- 2 4 *Mutuans an possit recipere aliquid, postquam sibi*

sibi reddita est pecunia.

26 *Notarius episcopi qui nihil debet exigere pro instrumentis ordinum collatorum, an postea possit aliquid recipere.*

27 *Visitator finito officio potest recipere nulla praecedente promissione,*

28 *Vbi cessat causa prohibitionis, cessat prohibitio*

29 *Iudex a litigatore an possit exigere cautionem in demeritis.*

30 *Archiepiscopus, episcopus, & visitatores similes possunt recipere solum procuraciones sibi debitas, & nihil pro eundo & redeundo, & quid de esculentis & poculentis.*

31 *Oblata uoluntarie an possit episcopus recipere.*

32 *Episcopus pro collatione ordinum nihil potest recipere, etiam oblatum sponte.*

33 *Donum an possit recipi, dic, quod visitatores donum recipere non possunt.*

1 *¶ Auolente an visitator seu iudex possit aliquid recipere arg. contra in cap. & si quaestiones, & cap. dilectus fil. in fin. de simon. ca. placuit. l. q. 2. vbi gratis oblatum*

IN VERBIS

licite recipitur à confirmatore, & conse-
crante, & ab ordinante cap. sicut. 1. q. 2.
forte cōfirmator posset recipere aliqua
encenia modici praiudicij pacto cessan-
te, non ratione confirmationis, aut eius
colore, sed ex charitate quadam sponte
sibi oblata arg. de delegato Pape qui li-
cet gratis oblata recipere prohibeatur.

2 ¶ Potest tamē recipere esculentū & po-
culētū paucis cōsumendū diebus c. statu-
tum. §. in super de rescript. li. 6. facit tex.
in cap. 2. de censib. libr. 6. vbi bona glos.
ver. munera, talia enim lucra non sunt. l.
solet. in fin. ff. de offic. pro consul. nequē
est præsūmendum quod propter huius-
modi encenia moueatur confirmator,
vt in d. ca. & si quæstiones consultius ta-
men faci & si ab omni munere se absti-
neat. cap. sunt nonnulli. 1. q. 1.

3 ¶ Itaq; munera etiam si vltro offeran-
tur, ad huc iudici non licet accipere leg.
per omnes. C. de stractoribus lib. 12. tex.
in cap. exegit. de censib. libr. 6. vbi, qui exi-
gere aliquid non potest, nec ab sponte
soluen-

ETIAM QUALITERCVMQVE 276
soluente recipere poterit, glos. ver. acci-
pientem in. l. vnica. C. publice leticie vel
consulum lib. 12. vbi glos. cēset pari pena
eum esse puniendum qui accipit alpon-
te offerentibus, ac illum qui ex igit. quā
glos. ibi notat Ioan. Plat. Montaluo in
repertor. verb. tabelliones.

- 4 ¶ Vbi dicit additio quod notarius pro
scriptura non potest recipere nisi certā
quantitatem, etiam à sponte dante. Alle-
gat Bart. in leg. inuictus. ff. de regul. iur.
Nau. in Man. ca. 25. n. 54. non obstat opi-
nio Ioan. de Plat. in d. l. vnica destrator.
C. lib. 12. nam Clem. 1. de immunitate ec-
clesiæ quam allegat loquitur in casu per-
misso à iure.

- 5 ¶ Si autem quod datur iudici est mini-
mum pro minimis quibusdam non ofen-
ditur lex veluti pro vno pari fasianorum
vel pro duabus hialis maluasie. l. quam-
uis. ff. de conditionib. & demonstration.

- 6 ¶ Qui pro tam paruo iudicis animus
non flectitur glos. in ca. non licet. et. q. 3.
exemplificat Gundissalus de Villadieg.

IN VERBIS

tract. de hæretic. q. 8. n. 9. & vide si placet eundem Nau. vbi supra.;

7 ¶ Inquisitores autē an possint aliquid recipere, veluti munera, & xenia & similia idem Villad. vbi supra tract istā quæstionem. Sed Iacobus Septimacē. de catholic. institutio. cap. 34. n. fin. dicit quod inquisitores prohibentur munera & xenia capere, quod si secus fecerint, sententiam excommunicationis incurrunt. officio priuantur, & duplum solvent allegat prim. instructionem Hispalens. capi. 25. & iterum instruct. 2. capi. 1. quod etiā locum habet si à suis officialibus quicquam acceperint, & in super mulctantur decem milibus nummis, cum pene subiacet, qui ex officialibus hoc non reuelauerit, hæc ille.

8 ¶ Ista autē cōestibilia minima & portabilia quando dicantur magna, vel parua relinquitur arbitrio iudicis, non enim potest certa doctrina assignari Abb. in. c. & si quæstiones. n. 8. de simonia.

9 ¶ Quid dicendū si officialis recipit pecuniā

ETIAM QUALITERCVMQVE 277
cuniā inutuo, dic q̄ punitur, quia in eo
præsumitur barateria, vt tenet Bald. in
l. i. C. de calumniatoribus dicens idem
esse in alijs rebus.

10 ¶ Quia appellationē pecuniæ contine
tur vtilitas.

11 ¶ Aurum enim est, vt habet vulgare
proverbium, quod auro equialet.

12 ¶ Et idem est dicendum ē à fornerato
re gratis recipit. vt tenet Pari. d̄ Pute. in
tract. sindicat. in part. an si tēpore. n. 3.

13 ¶ Quæ autē probatio sufficiens erit con
tra iudicē dicta munera recipiēte glo. in
auten. vt iudices sine quo suffragio. §.
necessitatē colla. 1. tenet q̄ furtū & ba
rateria cōtra officialē probatur per iura
mētū aduersarij probat singularis tex. in
autē. de colla. §. iubemus. ver. si vero. col
la. 9. Sed ille rex. nō obstat, quia lequitur
in iudice qui aufugit tēpore sindicatus,
antequā ad impleat tempus residentix.

14 ¶ Quia talis fuga adeo facit semiple
nam probationem, seu præsumptionē,
q̄ de furtis, & baraterijs, seu extortioni

Mm + bus

IN VERBIS

bus per eum factis, probatur per iuramentum eorum qui conqueruntur de eis, qui alias si non fugisset, deberent plene probari per testes, ut tenet. as In rep. leg. ad monendi. n. 177. ff. de iure. iur.

15 ¶ Eo quia officialis per talem fugam redditur suspectus, adeo quod possit ad torturam perveniri. quod las. dicit diligenter notandum; & vide eundem las. in l. vnica. n. 3. C. ut omnes indices tam civile quam militare.

16 ¶ Iudex munera accipiens grauius delinquit, quam dans: tunc ratione dignitatis & muneris sibi commissi gratis. l. quædam delicta, & ibi Bart. & Albericus. ff. de penis, cum concordatis per Tiraquelum, de nobilit. cap. 20. n. 112. & duobus sequentibus, tunc etiam ratione petiurij quod incurrit munera recipiendo, quo fit, ut facilius parcatur danti.

17 ¶ Quippe qui sponte denuncians, & se deferens, probat antequam quod iudici dedit meretur veniam culpe, neque aliquam penam proinde subit. aut. ut litigantes iu-

ETIAM QUALITERCVMQVE 2. 3
rent in exord. §. si quis autem. col. 9. l. 8.
tit. 15. lib. 7. ord. reg.

18 ¶ Et damni repetitio datur, quia iudex
turpiter accipit, quod lege iustitie mini-
strare tenebatur. l. fin. ff. de conditionib.
ob turp. causam.

19 ¶ Si autem iudex munera clam reci-
pit, qualiter ista probatio fiet, pro decla-
ratione huius quæstionis considerare
oportet, quod in delictis & factis clânde-
stinis probationes admittuntur, quæ alias
non admitterentur, vt notat Bar. & post
eum Ias. & doctor. in leg. si quis ex argen-
tarijs. §. preter ait. ff. de edendo, Carre-
rius Regius in leg. obseruare. C. quorum
appellatio non recipitur. n. 165. quando
iudices recipiunt munus, solet fieri se-
creto, & ob id est crimen difficilis proba-
tionis. l. 8. tit. 15. lib. 2. ord. reg. ibi ellos lo
reciben lo mas secretamente que puedê
y esto seria graue de prouar.

20 ¶ Imo omnia delicta iudicum sunt di-
ficilis probationis, vt dicit. l. 1. tit. 16. p. 3.
in fin. ibi, y porque los yerros que hazen

Mm 5 estos

estos a tales, son fechos muy ascondidamente, y no podrian ser prouados si no por aquellos que viuen con ellos a la sazon que los fizieron.

21. ¶ Cū igitur delicta iudicū sint difficilis probationis sufficit minor probatio tūc ex hoc, tū quia barateria est crimē atrocissimū, & falsitatis, & ob id minor probatio sufficit, & testes etiā inhabiles probant. vt vtrumq; differit Hippolytus in. l. Cornelia sub num. 2. & 3. ff. ad leg. Corneliam de fidei. Did. peres in. d. leg. 8. tit. 15. lib. 2. ord.

22. ¶ Probatio itaq; cōtra iudicē qui recepit clam munera qualiter sit facienda videndus est Nun. de Auend. cap. 2. p. 1. de exeq. mandat. n. 16. cum seq.

23. ¶ Post sentētiā vero an iudex possit aliquid recipere à litigatoribus hac in specie cōsultuit Petr. de Anch. cōf. 271. de titulis criminū. n. 4. valere eius iudiciū, ne q; cōtraxisset quidē repetūdārū crimē, aut vt vulgo dicitur baraterie cui sententiæ subscripsit Fel. in. c. tua nos. in. fi. ver. 2. li-

ETIAM QUALITERCVMQVE 279
inita de simonia Gemin.in capit.statutu
§.in super.de rescript.lib.6.

24. ¶ Idē dicendū de medico. qui habet
sīpēdiū publicū sub tali conditione, ne
quid ab egrotis recipiat: potest tamē ab
egrotis post restitutam sanitatē recipere
sponte oblata, vt notat Ripa in tract.
de peste part.vltima de remedijs ad cu-
randam pestem. §. medicorum. n. 114.

25. ¶ Idem dicendum de mutante post
quā sibi reddita est pecunia mutuata,
nam licite recipit, quod sponte fuerit o-
blatū arg.obligationis ad anti dota, & vi
de glo. Bernardi. in. c. cōsuluīt de vsurijs.

26. ¶ Idem dicendum de notario episcopi
qui nihil debet exigere pro instrumē-
tis ordinum collatorū. c. 1. de simon. con-
cil. Trid. sess. 21. cap. 1. de reform. potest
nihilominus post confecta instrumenta
& data ordinato, recipere oblata sponte
ab ordinato, quia talis oblatio non pro-
cessit ex ambientis petitione capi. sicut
episcopum. 1. q. 2. vbi enim causa non ad
est vitium non imputatur, cap. neophi-

IN VERBIS

tus.61.dif. maxime credo si ab initio nulla intentio ad hoc accessit.glos. penulti. cap.1. de simon.

27 ¶ Visitator finito officio potest precedentem nulla promissione recipere Placita in.l.archiatri.n.fin. C.de professoribus & medic.lib.10.

28 ¶ Nam ubi cessat causa prohibitionis, cessat prohibitio.l.1. C.si rector prouincie & ibi Bald.tex.in.c.non debet de consanguinitate & affinit.

29 ¶ Item iudex an possit exigere à litigatore cautionem indemnitis, iudicibus curiæ, foriç, seu cancellariæ regiæ cautionem indemnitis quomodo accipere iure regio prohibitum est.l.40.§.38.in pragm. Et istam questionem tractat Bald.in cap.cum ab omni. deuita & honestat.cleric.idem Bald.in.l.omne.ff. de condit.obturb.caus.vbi las. n.4. dicit quod ista promissio indemnitis præsumitur facta animo corrumpendi iudicem.

30 ¶ Et ita concludendum censeo scilicet

ETIAM QUALITER CVMQVE 280
cet Archiepiscopus episcopus & similes
visitatores solum possunt recipere pro-
curationes modestas sibi debitas, nec
quidquam exigere ab in visitis, pro cūdo
& redeundo: imò nec possunt recipere
quidquam auolentibus rex. in cap. 2. de
censib. lib. 6. Sed Innocen. in cap. procu-
rationes de censibus tenuit contrarium
vt dicit Garcias quod sequitur Hostien.
& Guil. quos refert glot. super ver. pecu-
niā. in d. cap. 2. de censibus & sic videtur
Innoc. sibi contrarius pro cōcordia dic.
quod quando legati & nuntij Apostoli-
ci venientes pro vtilitate loci procedit
opinio Innoc. vt refert Ioan. And. & hoc
facit errare Garcias nec etiam esculen-
ta & poculenta possunt recipere Archie-
piscopus & episcopus, & similes visitato-
res vitra procurationes, vt per Abbatem
in d. cap. procurationes. nu. 6. Domin. in
cap. 1. §. procurationes. nu. 7. de censib.
li. 6.

31 ¶ Oblata voluntariæ potest episcopus
recipere vt est tex. in cap. sicut episcopū

IN VERBIS.

1. q. 2. quem refert, & sequitur Ioan Ber-
tachin tract. de Episcopis. p. 2. de causa
materiali degradationis vel depositio-
nis. num. 40. quod intelligē, vt noster
tex. declarat. ibi quod si quisquam quod
absit aliquid amplius in supradictis om-
nibus casibus accipere presumpserit.

32 ¶ Idem est dicendum pro collatione
ordinum, nam episcopus etiam obla-
tum sponte non potest recipere. tex. est
in cap. 1. de reform. in d. concil. Triden-
sess. 21.

33 ¶ Donum an possit recipi, dic quod
non, quia ex quo prohibentur munus &
pecunia ex quacumq; causa, & qualiter-
cumq; offeratur, multo fortius donum;
quod fit sine causa. l. inter donum. ff. de
verb. signific. Ioan. And. & notat Domi;
in capit. 1. §. procuraciones. n. 6. de cen-
sib. lib. 6.

IN VERBIS.

*Non obstante quacunque consuetudine, etiam
immemoriabili.*

Iudex

- 1 *Iudex ultra salarium non potest aliquid quoquo modo accipere, licet consuetudo sit in contrarium.*
- 2 *Ilex quando reprobatur consuetudinem censetur immemorialis reprobata.*
- 3 *Consuetudo immemorialis semper praesumitur iusta & rationabilis, etiam si esset contra dispositionem legis anterioris.*
- 4 *Consuetudo dicitur nã licet minus iusta praestatur tamen probabilem causam dubitandi.*
- 5 *Contractus qui sapit usurariam prauitatem, ex consuetudine reputatur licitus.*
- 6 *Quod tempus dicatur cuius initij memoria non sit, an centum annorum.*
- 7 *Consuetudo antiquissima an valeat, ut aliquid detur tempore visitatio ultra ritualia.*

- 1 *Iudex ultra salarium non potest aliquid quoquo modo accipere, non obstante consuetudine in contrarium, ut per Lucam de Pen. traditur in leg. 1. G. de salgamo ho pitib. non praestandis libr. 12. probat Nuñez de Auendan.*

IN VERBIS

de exequendis mandatis ca.2.nu.12.p.1.
& latius Auileius in ca.8.prætor.ver. co
stumbre quos refert & sequitur Dialog.
Relatoris.p.3.ca.24.n.7.

2 ¶ Quando lex reprobat consuetudinē
censetur immemorialis reprobata: nam
omnis consuetudo censetur exclusā se
cundum Abbat.in cap.cum ex officij.de
præscript.Rochus in cap. fin.de consue
tudin.

3 ¶ Idem Nuñez vbi supra ca6.n.7. dicit
quod consuetudo immemorialis sem
per præsumitur iusta & rationabilis, etiā
si esset contra dispositionem legis ante
rioris, allegat eundem Rochum vbi su
pra, & Alexandr.in cap.quo iure alias in
cap.frustra.8.distin.

4 ¶ Merito igitur dicit tex.immemoria
lis, nam consuetudo diuturna licet mi
nus iusta præstat probabilem causam du
bitandi ca.licet de sponsa duorum, & e
tiam facit text.in capit.cum dilectus de
consuetud.

5 ¶ Propter quod Bart. dicit in.l.quis sit
fugi-

fugitiuus. §. apud labeonē. ff. de edict. edict q. cōtractus qui sapit vsurariā prauitatem, ex consuetudine, reputatur licitus.

- 6 ¶ Quod autem dicatur tempus cuius initij memoria non sit, vide tex. in leg. si arbiter. ff. de probation. Multi tamen doctores voluerunt quod centum anni dicatur tempus cuius initij memoria nō sit, hoc tenet Cinus in l. 2. q. 9. C. de seruitutib. & Anton. de Butrio in cap. veniēs de testibus, vbi etiam hoc tenet Inn. col. 2. hos & multos alios refert Barthol. Cepol. de seruitutib. vrbanoꝝ prædiorū cap. 19. n. 5. Sed contrarium, imo quod tempus centum annorum non dicatur immemorale tenet Cardinal. in cap. si diligenti. de præscriptionibus & sequitur Fel. in cap. ad audientiam col. fin. nu. 27. de præscriptionibus, & idem videtur tenere Francisc. Balb. in tract. præscriptionibus, & addit aliam rationem: quia etiā elapsis centum annis potest haberi memoria per adiutoriū, vel famam, sed cō-

IN VERBIS

munem opinionem, & sic non potest dici tempus immemoriale vt in. d. l. si arbitet. Tamen quod centum anni dicatur tempus immemoriale, teneo pro constāti. ad quod vide Innoc. in capit. veniens de verborum significat.

- 7 ¶ Præterea consuetudo maxime antiquissima an valeat, vt aliquid detur tempore visitationis ultra victualia vide Domin. Abb. in consil. 7. p. 2. nu. 4. vbi dicit, quod cum animo visitationis tempore fuerit tradita certa quantitas pecunie per quemlibet rectorem ecclesiæ Archiepiscopo per tantum tempus, de cuius initio nō est memoria, debemus præsumere quod ex iusta causa hoc fuit ab initio impositum, & forte loco cathedratici, quod presumere est iustissimum, nam si recepit pecuniam ultra victualia per tantum tempus de cuius initio non est memoria: cursus tanti temporis habet vim constituti, & priuilegij allegat ca. 1. de præscriptionibus lib. 6. & l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quotidiana, &

& festinal. & l. 1. & c. 2. ff. de aqua pluuiar. ar-
 cend. & hoc præsumendum est, maxi-
 me vt euitetur delictum, & multa in-
 conuenientia quæ ex contrario seque-
 rentur recipiendo victualia, & etiam pe-
 cuniam, facit quod legitur, & notatur
 in leg. si defunctus. C. arbitrium tutel.
 non ergo est mirum, si valet consuetu-
 do maxime antiquissima, vt aliquid de-
 tur ipso tempore visitationis ultra vi-
 ctualia, ad hoc facit text. in capitul. si
 episcopus de offici. ordinat. libr. 6. vbi
 dicitur quod quando per se non visi-
 tat, nihil debet petere à visitatis ultra
 victualia, quæ exhibentur visitanti pro
 eo: quando ergo visitat per se, vide-
 tur secus. Item secus esset quando
 consuetudo est ita antiquissima, nam
 & ius publicum & autoritate, & vti-
 litate tollitur ex consuetudine, sal-
 tem quando interuenit tacitus con-
 sensus Papæ, vt notatur in quadam
 extrauaganti, & refert Ioann. An-
 dre. in capitul. fina. de censibus libr. 6.

IN VERBIS

per tex. in cap. nos consuetudinem. 12.
distinct. & addit Domin. Abb. quod etiā
Papa ignorante potest per consuetudi-
nem talle ius tolli: quia tatis habetur Pa-
pæ consensus, per id quod habetur in ca.
fin. de consuetudine, & ca. frustra. 8. dist.
nam debemus præsumere excursu tanti
temporis iustissimam causam, & notan-
ter dixit Bald. in cap. imperialem. §. præ-
terea ducatus de prohibita fœud. aliena-
tion. per Federic. quod nullum est ius po-
sitivum quod per consuetudinem non
possit tolli arg. in. l. de quibus. ff. de legi-
bus quod tamen ego limito nisi sit irra-
tionabile cap. fin. de consuetudine, sed
excursu tanti temporis semper præsumi-
tur rationabile tex. vero noster prohibet
quacumq; consuetudinem etiam imme-
morabilem.

IN VERBIS

*Exceptis tantum victualibus, quæ sibi, ac suis fra-
galiter moderateque.*

Vivere

- 1 *Viuerē sine alimentis impossibile est.*
- 2 *Viſtualium appellatione quid contineatur, & num. 9.*
- 3 *Viſitator debet cauere ne grauet eccleſias ultra facultates.*
- 4 *Episcopus quam mensam habere debet.*
- 5 *Comida mediana, cuchillo en rayna.*
- 6 *Mucho comer no es barraganía, ni passar hambre hidalguia.*
- 7 *Clerici ultra tertiam vicem poculum non contingant: prima cratera quid importet, deinde secunda, tertia, & quarta cratera.*
- 8 *Prælati splendide viuentes, & cum pompa, an reprehendi possint.*
- 9 *Qualitatem recipientis & dantis viſtualia considerandum, & etiam consuetudo consideranda est.*
- 10 *Cibi appellatione an veniat potus.*
- 11 *Viſtualia ministranda sunt moderate, & pro temporis necessitate & secundum facultatē eccleſiarum.*
- 12 *Gratis quædam sunt ratione personarum vel rerum quæ alias non fierent.*

IN VERBIS

- 14 *Homines tenuis vite sub aduentu officialium iniurijs affici non debent.*
- 15 *Legatis lex datur adhibendum lac, ne rubentibus buccis prædicent ieiuniorum doctrinam.*
- 16 *Prælati non debent frequentare superbas pauperum commensationes, nam species furti est velle elargiri de alieno.*
- 17 *Sacrificiū qui offert de sustantia pauperū, similis est illi, qui filiū victimat in conspectu patris.*
- 18 *Curia Romana taxat legatis Cardinalibus in itinere florenos. 40. pro die in provincia vero nō sit taxatio, sed recipit. 25. partem reddituū.*
- 19 *Visitator cauere debet à sumptuosis epulis.*
- 20 *Luxuria est desiderare res delicatas: & demētia est, visitatas & nō magno parabiles fugere.*
- 21 *Procuratio taliter præstanda, vt nulla ecclesia nullusquē prælatus ultra facultates proprias pregrauetur.*
- 22 *Procuratio integra, & nō per partes præstāda.*
- 23 *Procuratio minor longo tempore quamuis præstita esset, non tamen preiudicaret visitandi quo minus integram exigere possit.*
- 24 *Procuracionem integram si vna ecclesia potest soluc-*

soluere, tenetur eam soluere, quid si est pauper ecclesia, an alia ecclesia ad iungantur.

25 *Archiepiscopus an tantum visitabis ecclesias opulentas, & non pauperes.*

26 *visitam de sunt ecclesie licet sint pauperes, & qualiter ab eis contributio fiet.*

27 *Procuratio semel in anno prestanda, licet pluries visitatio fiat: & visitator etiam auolente non poterit recipere procurationem.*

28 *Stipendia visitationum licite percipiuntur, cum prelati per seipsums visitant, & aliunde non habent congrua sustentationem.*

29 *Visitator aduertat, ne Rector ecclesie pro soluendis procurationibus ornamenta ecclesiastica alienet, nec etiam pignoret.*

30 *Ecclesie visitata dicit se esse impotentem ad procurandum, & visitator dicit contrarium cui incumbit onus probandi, & num. 31.*

31 *Si dubium est ecclesiam esse impotentem, poterit visitator exigere iuramentum Rectori, & an possit ipsum rectorem excommunicare.*

IN VERBIS

- 1 ¶ Sine alimentis viuere impossibile est
vt ait Aristot. Politic. libr. 1. cap. 5.
- 2 ¶ Ideo opere precii erit videre appella-
tione victualium quid cōtineatur Do-
minic. in cap. 1. de censib. §. procuratio-
nes. n. 5. dicit quod continetur cibus, po-
tus, vestis ferramenta & omnia huiusmo-
di ad viuendū necessaria, vt in leg. victus
ff. de verb. signifi. leg. legatis. ff. de alimē-
tis & cibariis. legatis, & hæc non videtur re-
missa si de omnibus alimentis transactū
sit, nisi specificentur. l. cum hi. §. cum qui
transigit. ff. de transactionibus.
- 3 ¶ Cauere tamen debet visitator, ne vl-
tra facultates grauet ecclesias, vt in cap.
cum Apostolus, & ca. sopite de censib.
- 4 ¶ Et refert Hostiensis ad episcopum di-
cens cor mite considera ne similia & me-
la fastidias, qui natus es in paupere do-
mo, & tugurio rusticano, vt in ca. gloria
episcopi. 12. q. 2. & cap. ecclesiæ princi-
pes. 35. dist. episcopi namq; debent esse
contenti modesta supellestili, & mensa,
ac frugali victu conc. Triden. sess. 25. ca.
1. de

1. de reformatio. propter quod Ambrosii. in sermone de ieiunio, secundum Gratia. cap. sexto. 35. dist. vbi dicit sexto die bestie sunt create: & cum beistijs orta est edendi potestas, & vsus escarum, vbi cibus cepit, ibi finis factus est mundi, vbi cepit sua incrementa nescire, vbi ceperunt diuina opera circa cū cessare, quo iudicio declaratum est, quod per cibos mundus haberet minui, per quos desijt augeri, & dicit lex. 2. tit. 22. p. 1. comeres de grandes misiones non deuen de mã dar los perlados quando visitaren, mas cosas que son guisadas y con mesura, y recebir las de aquellos que las dieren cō amor y agradecerlo. Valerius Max. narrat lib. 2. cap. 4. quendam remotum à senatu quia legem limitantem conuiuia abrogauit. ideo conuenit episcoporum mensam frugalem esse, in qua non plura fercula quam tria apponantur concii. prouinciale Tolet. act. 2. §. 3. propterea habent episcopi pauperam cibum gloss. ver. sumptuosas cap. cum Apostolus de

IN VERBIS

consil. & dicit concil. Trid. sess. 25. de delectu ciborum Hortatur sancta synodus atq; pastores omnes tanquam boni milites obtestatur, vt sint obsequētes ijs quæ ad mortificationem carnis conducunt, vt ciborum delectus & ieiunia.

5 ¶ Y bien dize el refran: comida mediana, cuchillo en vayna.

6 ¶ Et alibi, mucho comer no es barragania, ni passar hambre, hidalguia.

7 ¶ Ultra tertiam vicem clerici non contingant poculum cap. quando cl. 2. 44. dist. glos. in cap. 2. verb. temperate de homicid. Prima namq; cratera ad sitim pertinet. Secūda ad chlāritatem. Tertia ad voluptatem. Quarta ad insaniam, vt per Greg. glos. ver. muy mesuradamente in l. 2. tit. 5. p. 2.

8 ¶ Sed an prælati possint reprehēdi splendēdē viuentes & cum pompa solita Specul. & ibid. Ioan. Andr. titu. de electione §. 1. & Ioan. Bertachin. tract. de episcopis p. 1. qualiter eligatur episcopus. n. 16.

9 ¶ Itaq; appellatione victualium cōtinētur

tur ea quæ esui potui & cultui corporis
ad tuendū viuendūq; homini necessaria
sunt, & vestis secūdū Labeonē & cetera
quibus viuendi curādi ve corporis gra-
tia vtimur, vt in. d. l. verbo victus. ff. d. ver-
bor. signific. tradūt Ioā. de Imo. ibid. n. 5.

10 ¶ Ad cōsiderandū prædicta inspicere
oportet qualitatem recipiētis quæ sit, nam
plerisq; episcopis potius bos, quā perdi-
ces aut capones præparāndus est. Itē attē-
denda est quantitas vel facultas debētis
prestare: & cōsuetudo regionis notat gl.
ver. successores in. d. c. cū secūdum facit
lex, cū alimēta. ff. de alimētis & cibari. le-
gatis. l. pē. §. 1. ff. de vsu & habitatione le-
gat. l. 2. tit. 10. p. 4.

11 ¶ Appellatione vero cibi dicit Oldral.
cōf. 80. q. nō venit potus istā tñ opinio-
nē Decius affirmat esse falsam, vt refert
D. Antō. de Lar. in. l. si quis à liberis. §. nō
tātū. n. 6. ff. d. liber. agnō. cē. vbi dicit lega-
to cibo & pot9 intelligitur legat9, vbi la-
tissime videbis qui veniat appel. alimēt.

12 ¶ Ista tñ victualia ministrāda sunt mo-
dèrate p tēporis necessitate, & nō vltravt

IN VERBIS

tex.hic.& tex.in capit.cum instantia.de censib.ne brevis ora longo tēpore quæ sita. consumat, vt ibi singulariter dicit glos.ver.pre grauari.in d.cap.cum instātia propter quod illud obseruandum est semper procuracionem exhiberi secundū facultates ecclesiarum cap. inter cetera 10.q.3.cap.fin.cap.cum apostolus capit. cum nuper de censib.&.l.2.tit.22.p.1. Si autem facultas ecclesiarū tenuis, & parua est, auxilio extra ordinario vtendum est.l.1.C.noua vestigal. in stitui nō poss. imo à paupere nō licet exigere, vt in ca. placuit El.3.1.q.1. quia neque iudex exigat à paupere sportulas, auth. de mādāt. princip.§.si tibi collat.3.

13 ¶ Nam ratione personarum vel rerū quædam fuit gratis, quæ alias non fierēt l.nulli.C.de episcopis & clericis.l.đ creationib. C. de episcopali audientia glos. verb.gratis in.d.autent.

14 ¶ Nec homines tenuis vitæ sub aduentu officialium in iurijs affici debent vt in leg.illicitas.§.2.ff. de offici. præsid.facit cap.

cap. eaq; de censib.

15 ¶ Et sic dicta glos. pregrauari. legatis dat legem ad bibendum lac, ne rubentibus bucis prædicent ieiuniorum doctrinam, vt dicit Ioan. And. in cap. ecclesiæ principes. 35. dist. cap. gloria episcopi. 12. q. 2. & l. 36. tit. 5. p. 1. dicit, dixeron los santos que no conuiene aquellos ha quien han de predicar la pobreza, y la cuyta q̄ sufrió nuestro señor Iesu Christo por nos en este mundo, que la fagan con las hazes bermejas, comiendo y beuiendo mucho.

16 ¶ Nec frequentare debent superbas comestiones pauperum, nec conuiuia extra ordinaria, nã species furti est vel-
le de alieno elargiri. l. si pignori. §. fin. ff. de furtis.

17 ¶ Nam qui offert sacrificium de substantia pauperis, similis est illi, qui filium victimat in conspectu patris cap. immo-
lans. 14. q. 5. & ecclesiast. in cap. 34. & ca. non est putanda. 1. q. 1. vide Specu. tit. de legat. §. super est ver. illud quoq; non est
omit

IN VERBIS

omittendum. n. 22. vbi late de hoc Ioan. Andr. in cap. procuraciones de censib.

18 ¶ Et etiam dicit quod curia legatiscardinalibus taxat in itinerando florenos. 40 pro die. In prouincia vero sibi decreta non fit taxatio, sed recipiunt. 25. partem reddituum vt tradit Ioan. Andr. in additionib. ad Specul. d. verb. illud.

19 ¶ Et cauere debet visitator a sumptuosis epulis, vt in cap. cum apostolus de censib. & ibi glos. verb. sumptuosas.

20 ¶ Vnde Seneca in epistol. ait. Sicut de siderare res delicatas luxuriæ est: ita & visitatas & non magno parabiles fugere, dementie est.

21 ¶ Debet autem ipsa procuratio præstari taliter, vt nulla ecclesia, nullusq; prælatus, ultra facultates proprias pre grauetur tex. est & ibi notat Abb. n. 4. in. d. ca. cum instantia. de censib. & ibi glos. Anton. de Butrio in cap. sopire. n. 6. eod. tit.

22 ¶ Quæ quidem procuratio integre debet præstari, & non per partes, vt notat Ioan. Andr. & Henric.

23 ¶ Et quāuis longo tēpore minor debi-
to procuratio præstita eilet, nō tamē pre-
iudicaret visitāti, quominus integrā exi-
gere possit notat Speculat. tit. de censib.
§. fin. n. 3. & Henric. in cap. cum ad quo-
rundam in fin. de excessib. prælator. nec
obstat dicit Speculat. vbi supra. l. aduer-
sus, & l. quamuis. C. de vsuris quoniam il-
lud procedit in odium vsurarum.

24 ¶ Propter quod notandum est, quod
si vna ecclesia potest integram procura-
tionē soluere, illā soluat: Si autē propter
paupertatem non potest integrā procu-
rationē soluere, tūc duæ vel plures eccle-
siae coniungūtur. l. 1. & l. 2. tit. 22. in d. p. 1.
vnde si procuratio ad. 40. vna ecclesia nō
possit, nisi ad. 20. soluere, cōiūgitur eccle-
sia equalis sibi, & ambæ facient procura-
tionem equalem, si vero procuratio af-
cenderet ad. 30. & vna ecclesia nō esset
potēs nisi in. 10. tūc adiūgitur sibi alia ec-
clesia si est potēs ī. 20. vel adiūgātur duæ
ecclesiae: si quælibet ecclesia est potens
ad soluēdū. 10. caueat tamē Rector q̄ ni-
hil

IN VERBIS

hil fraudis committat, nec aliquid cōfingat, si non vult peccatum in obedientiæ incurrere, vt patet in. d. cap. cum instantia. de censib.

25 ¶ Præter ea doctores quidam dicebāt quos refert, & etiam videtur sequi Hostien. quod Archiepiscopus visitabit tantum ecclesias opulentas, pauperes vero cum aliquid de istis sinistrū audiet. Sed prædicta opinio non est vera. vnde Zabbar. dicit quod plures tales ecclesias visitabit eadem die, & ab omnibus exiget vřsam tantum procurationem; vt in ca. procurationes de censib. & capit. felicis cod. tit. lib. 6. vbi reprobans opinionem Hostiens. qui innuit, quod si locus non sufficit ad procurationem episcopi, est iusta causa non accedendi, & sic non visitandi. Sed Archid. tenet contrarium, vt dixi.

26 ¶ Quia licet ecclesiæ sint pauperes tamen sunt visitāde, & omnes contribuēt per tex. in ca. cum instantia, & d. ca. procurationes de censib. idem tenet Speculat.

in tit. de legato. §. super est ver. illud quo
 q̄. n. 22. vbi late materiam istā inuenies,
 & vid. l. 1. & l. 2. tit. 22. p. 1. itaq̄ fiet distri-
 butio iusta posibilitatem, & facultatē cu
 uscūq̄ ecclesiæ pro sua virili portione
 arg. Clem. 2. de censib. & ibi notat Ioan.
 de Imola & probatur optime in cap. cō
 querente. de offi. ordinarij. ibi nisi quantū
 pensatis facultatibus: quare si vna plus
 alia facultatibus: abūdāt, plus cōtribuet,
 & si equaliter abūdāt & æqualiter cōtri-
 buēt, & si equalitas non seruatur. possent
 ecclesiæ subdite licite cōquer. facit q̄ ha-
 betur in l. 1. & in l. qui grauatos. C. de cē
 sib. lib. 11. tenent Anton. de Butrio in. d.
 cap. con querente. quid dicit se alias de fa-
 cto sic consuluisse, & sequitur ibi Ioan.
 de Imol. nu. 9. & si ecclesia visitata esset
 omnino pauper, ita quod nihil ad procu-
 rationem posset contribuere, tunc prela-
 tus tenetur visitare illam suis sumptibus
 notat glos. indic. cap. procuraciones de
 censib. & Ioan. Andr. & doctores in. d. c.
 con querente. de offic. ordinarij. per tex.

IN VERBIS

in cap. licet, de censib.

- 27 ¶ Et licet teneatur semel in anno visitare, & etiam possit pluries visitare maxime exigente necessitate, vt supra diximus, non tñ poterit procurationem recipere, etiam auolente, sed eo casu suis expensis visitabit cap. cauendū. 10. q. 3. cap. placuit. 1. q. 2. cap. visitandi. 18. q. 2. & dicto casu episcopus tenetur suis sūptis Abba. in cap. venerabili. de censib. & ca. cū instantia eod. tit. Zabar. in cap. cum nuper in fine, & cap. procurationes eo. tit. glos. fin. in cap. venerabili. de cens. quia redditus episcopales ad hoc sunt deputati cap. cum ab omni. deuit. & honestat. cleric. Dominic. in cap. 1. §. deniq. n. 14. de censib. lib. 6. & dicit Archid. in d. cap. 1. §. deniq. lib. 6. quem refert, & sequitur Greg. glos. 1. l. 1. tit. 22. p. 1. quod si ecclesia est penitus impotens nihil cōtribuet, sic loquitur dictus tex. in capi. placuit. 1. q. 2. aut non est penitus impotens quia potest aliquid procurare: sed nō etinger quia semper debet haberi ratio ne ministri

stri ecclesiæ egeant facit. l. in condemnatione. ff. de regul. iuris, & ne ministri alimentis fraudentur. l. qui bonis. ff. de cessio. bonorum.

28 ¶ Et tunc licite visitationum stipēdia percipiūtur, cū prelati per se ipsos visitāt & aliūde non habent cōgruam sustentationē. Sot. de iustit. & iure. li. 9. q. 6. art. 2.

29 ¶ Et debes aduertere ne rectores ecclesiarum pro soluendis procurationib. ornamenta ecclesiastica alienent, nec etiā pignorent, vt in cap. cum apostolus de censibus & ibi doctores ca. i. de pignoribus Clem. si beneficiorum de decim.

30 ¶ Sed finge quod ecclesia visitata dicit se impotentē ad procurationē soluēdā visitator autem dicit esse potentē, cū adhibenda est fides, cui nāq; incumbat onus probandi Abb. in. d. ca. procurationes. n. 7. de censib. refert Hostiensē sic distinguentem quod aut euidenter constat, quod ecclesia sit potens secundum famam comunem. l. cum de lanionis §. a linam. leg. si vero. §. i. ff. qui satis-

IN VERBIS

dat. cogant. tunc enim procurare cōpel-
litur, aut euidenter liquet, quod ecclesia
eget, & tunc non cogitur arg. cap. Odo
ardus de solution.

- 31 ¶ Aut dubitatur ecclesiam esse impo-
tentem, & tunc potest prælatus, si vult
exigere iuramentum, quod veritatem
dicit, & stabitur dicto suo arg. cap. fin. de
iure iurand. poterit etiā visitator ipsum

att ~~ex~~ cōmunicare si suspectum habet, sub
hac conditione si in fraudem, vel falso
asserat se impotentem arg. cap. preterea
cl. 2. de appellat. & sic relinquitur cōsciē-
att tiae sue cap. mulieri. de iure iurando, ita
Hostiens. vbi supra quē sequitur ibi Ioan
Andr. & Zabari. & Henr. quod autem vi-
sitator possit sic ex cōmunicare facit
cap. sacro. vers. quid si talis de senten. ex
communicat.

- 32 ¶ Itaq; quis teneatur probare ecclesiā
non esse soluendo, seu ecclesiam non suf-
ficere vide glos. & doctores, in cap. quo-
niam deuit. & honestat. cleric. & ibi per
l. 1. col. num. 6. Bart. in l. vbi. num. fin. C. de
iure

iure doti. & late in l. si constante. ff. solut. matrimon.

IN VERBIS.

Pro temporis tantum necessitate, & non ultra erunt ministranda.

- 1 *Procuratio an debeatur pro vno tantum die.*
- 2 *Visitor moram trahere in vna ecclesia per vnam diem an & per plures possit.*

- 1 ¶ Procuratio debetur pro vno tantū die cap. inter cetera. 10. q. 3. ca. felicis, de censib. lib. 6. Innoc. in cap. 1. de censibus eod. lib. ver. visitatis dicit quod si pluribus diebus oportet visitantem in vna ecclesia intendere semper procurabitur cap. placuit. 10. q. 1. nam si in d. cap. 1. conceditur archiepiscopo redire ante primam procurationem non completam cap. fin. de censib. lib. 6. & iterum procurabitur fortius secundum eum licet manere, & visitationem perficere. Nec obstat. d. cap. inter cetera, quia intelligitur

IN VERBIS

cū vna die potest visitatio expediri. Nec est malignandum contra iura. Secundū Innoc. allegat. Hostiens. cap. visitandi, & cap. non semel. 18. q. 2. alij doctores in d. cap. inter cetera dicunt quod dictū ca. placuit. est correctum. Sed præcedens dictum communiter tenetur & ad addictū ca. felicitis respondet Ioan. Andr. in d. ca. 1. de censib. lib. 6. quod non dicitur quod vna sola die debeat procurari, sed quod pro vna die solum vnā procuratiōē debet habere, etiam si plures ecclesias visitet eadem die. Domin. in d. ca. 1. de censibus lib. 6. §. deniq. n. 13.

2. ¶ Dicit etiam Ioan. Andr. quod visitator communiter habet seu trahet morā in vna ecclesia per vnā diē, & partē alterius dici. Nam secundū aliquos potest quam stetit per vnā diē in vno loco die sequenti prædicat ad populum, & vadat ad vicinā ecclesiam ad prædium. Alij vero dicunt, quod procuratio incipit in cena, & finitur in prandio die sequenti, sic sunt duo dies, & ista est cōmunis opinio

nio, vt per Ioan. Andr. Hostienſ. Ant. de Butr. Abb. n. 6. in ca. cum apoſtolus de cē ſib. vbi hæc omnia inuenies & vide. l. 7. tit. 22. p. 1. licet Vinc. in cap. cōquerente de offi. ordinat. dicat quod in huiusmo di viſitationibus aſſiduis epiſcopus epiſcopalē procurationē non recipiet niſi ſe mel in anno per tex. in cap. inter cetera 10. q. 3. & male ſecundum Henri. Sed po teſt breuibz concludi, quod ſiue vnam ſiue plures eccleſias eadem die viſitet, & viſitans inuiſtualibus ſit procurandus procurabitur debito tempore quo pran diam, & cena miniſtrande ſunt. Et ſi in vno loco reperiret ſe viſitator hora prā dij, ibi procurabitur, ſi ora cene ibi cena procurabitur, & ſi enī eſt ieiuniū, ibi pro obſervatione ieiunij comedendum. Et ſi poſt diuerteret ad alium locum, veſt ad plura loca diuerteret, in quibus pro pter ieiunium non procuraretur, debēt illa loca viſitata contribuere procuratio nem eccleſiæ.

IN VERBIS

IN VERBIS

*Si tamen in optione eorum, qui visitantur, si malint
soluere, id quod erat ab ipsis ante solui,
certa pecunia taxata con
suetum &c.*

- 1 *Procuratio in quibus rebus à visitatis soluenda.*
- 2 *Pactum de soluenda pecunia factum inter visi
tatores & visitatum, quando ligat succe
sores.*
- 3 *Subditus an excusetur à procuratione ratione
commutationis.*
- 4 *Consuetudine an possit quis se tueri, ut non sol
uat procurationem.*
- 5 *Procuratio est annexa visitationi, & accesso
ria visitationi.*
- 6 *Procuracionis à solutione an possit quis se tueri
compositione in ita.*
- 7 *Procuratio expresse remitti an possit. nu. 10. &
num. 11.*
- 8 *Bona ecclesie possunt prescribi, tamen per prela
tum alienari, seu remitti non possunt.*

Com

9 *Compositio parua si intervenit, ut procuretur Episcopus, an sit idem nihil dare, vel ita modicum, quod ex modicitate negligatur visitatio.*

12 *Quatuor sunt iura episcopalia quæ episcopus etiam si velit, non potest à se abdicare intotum.*

1 ¶ Procuratio in quibus rebus à visitatis soluenda tex. in cap. 2. de censib. libr. 6. vult procuracionem præstandā in victualibus non in pecunijs, aut alijs muneribus quæ auolentibus recipere nō possunt, ad idem est tex. in cap. cum apostolus eod. tit. & dicit tex. in cap. 1. de censi. procuraciones autem recipiant secundum quod est in canonibus constitutum vt in ca. relatum. 10. q. 3. cap. cum apostolus cap. cum nuper. de censib. tex. autem in d. cap. 1. de censib. libr. 6. dicit quod in electione visitorum est, vtrum velint procurari in victualibus, an in pecunia, vt patet ex dicto tex. ibi dum dicit volētibz, vel verius dicendum est, quod in

IN VERBIS

recipienda pecunia pro victualibus debeat concurrere vtriusq; consensus, & visitatoris & visitati.

2 ¶ Nec ex eo q, aliquando visitator, & visitatus fuerint pacti de soluēda p victualibus pecunia successores ligātur, vt visitator vel visitatus in visitatione noua pecuniā inuitus soluere, aut recipere compellatur secundū Ioā. And. in. d. c. felicitis Abb. in conc. 7. p. 2. Domi. in. d. c. felicitis n. 5. & aduertere debes, q, non solū possunt cōueniri de pecunia numerata, sed etiā in quibuscūq; aridis, & liquidis, vel vti frumēto, ordeo, vino, pullis, & similibus dūmodo seruetur moderamē, d̄ quo in d. ca. felicitis verū quia olim per huiusmodi decretales non erat taxata certa quantitas hodie per constitutionē extragā. Benedicti quæ incipit. Vas electionis in titul. de censibus secundū diuersitatem provinciarū & locorū quantitas est taxata, vt Domin. in d. c. felicitis. n. 6. quē sequitur Greg. glo. antep. l. 2. tit. 22. p. 1.

3 ¶ Quæro vtrū subditus exeusetur à pcuratio-

ratione ratione cōmutationis. Hosti. el-
 uit. in. c. cū ex offi. de præscriptionib. ubi
 dicit q̄ cōmutatio fieri potest, vt pecu-
 nia recipiatur pro procuratione annua-
 tim per tex. in. ca. relatū. 10. q. 3. dē modo
 fraus excludatur arg. l. preses. C. de tran-
 saction. Hostiē. vero dicit, q̄ in ca. relatū
 statutū fuit ad tempus ex causa: nec ibi-
 dem conuentio confirmatur. Abb. remi-
 tit ad id q̄ hodie habetur in. c. ex egit. &
 in ca. felicis de cētib. li. 6. cōcludēs, q̄ pos-
 sit prælatus recipere pecuniā auolētibus
 pro debita sui procuratione, nō autē ab
 in victis. Imo prælatus ab in victis extor-
 quēs in currit penas q̄ quib. in d. c. exegit

- 4 ¶ Quæro secundo dicunt doctores q̄
 idē est de cōsuetudine, q̄ de præscriptio-
 ne, & vide Zab. post Stephā. in Cle. 1. &
 Cle. 2. de cētib. & Stepha. & Zab. explifi-
 cant habere locum in oratorijs priuatis
 per tex. in ca. fin. de censib. quod exem-
 plū non mihi videtur esse bonū: quoniā
 oratoria priuata non videntur visitan-
 da de iure, vt supra diximus ego vero
 arti-

IN VERBIS

arbitror posse procurationem quæri cō
suetudine , quia si potest quæri potestas
visitandi consuetudine, vt diximus ergo
procuratio potest quæri.

5 ¶ Nam p rocuratio est anexa visitatio-
ni, & accessoria ad visitationem arg. re-
gul. accessorium de regul. iur. libr. 6. quæ
conclusio procedit, quando alius præla-
tus præscriberet procurationem peruiã
abdicatiuam ab alio prælato : quia tunc
potest subditus sublata potestate visita-
di, & procurandi ab vno virtute consue-
tudinis, cuius vigore alius prælatus præ-
scripsit per viam abdicatiuam. Si vero
quæsiuit consuetudine prescripta per
viam accumulatiuam, vt aliquando con-
tingit in Archidiaconis, & similib. infe-
rioribus, vt supra diximus tunc nec quæ-
stio, nec decisio procederet conuentio
autem cum monasterio facta valet per
nostrum tex. & per leg. 2. tit. 12. p. 1.

6 ¶ Quæro tertio , vtrum compositione
in ita possit quis se defendere à solutio-
ne procurationis , exemplum si præla-

tus

tus per compositionem remittit procur-
rationem recipiendam soluit Innoc. in
cap. cum ex officij de præscription. n. 1.
cum sequentib. tenet quod sic cum iuri
suo privato licet cuiq; renūciare allegat
text. in ca. quam periculosum. 7. q. 1. sed
tacite secundum eum remitti nō potest
id est multo tempore non recipiēdo pro-
curationem cum non præscribatur con-
tra ipsam pcuracionem: vt in d. c. cum
ex officij procuratio enim debetur ac-
cessorie per visitationem, quia visitatio-
ne retenta tenetur accessorium, videli-
cet procuratio. Sed visitationem & cor-
rectionem quæ in iure consistunt publi-
co, etiam expresse non potest superior
remittere. Secundum Innoc. ad hoc alle-
gat, quod legitur, & notatur in cap. si di-
ligenti de foro competent Abba. alle-
gat ibid. ca. cum venerabili & quod ibi
notatur de censib. & l. legatus. ff. de offi-
cio præsid.

- 7 ¶ Idem quod non posset procuratio
expresse remitti tenuit Vinc. in d. ca. cū

IN VERBIS

ex officij: nisi remissio fiat per vim capi.
 quæsitum. 1. q. 3. Vel fiat remissio pre-
 cario, vt in leg. male agitur. C. de præscri-
 ptio. 30. vel. 40. anno. Hosti. autem tenet
 contrarium quia est iuris publici, sicut
 ipsa visitatio, autē est annexa argum.
 capitul. translato de constitutio. Innoc.
 in extrauaganti quæ incipit venerabili-
 bus magis stricte locutus fuit, nam te-
 nuit, quod pacto potest remitti in parte,
 non etiam in totum per text. in cap. re-
 latum. 10. q. 3. Anton. de Butr. in dict. ca-
 pit. cum ex officij dicit quod opinio In-
 noc. scilicet vt nō possit expresse remit-
 ti, est vera in remissione temporali ad
 præiudicium prælati, non autem ad per-
 petuam solutionem in præiudicium suc-
 cessoris arg. cap. 2. de precat. & ca. de ce-
 tero. de transactionibus Abb. in d. ca. cū
 ex offi. distinguit. aut quæritur nunquid
 possit prælatus anno quolibet dū visitat
 admittere hanc procuracionē, & dicit q.
 sic, tacite & expresse nō petendo arg. op-
 timo. in ca. s. 12. q. 3. & in d. ca. periculo-
 sum

sum, & ca. ad apostolicā de regular. cum ex hoc non ledatur iustitia publica, aut quæritur nunquid possit illam remittere, se obligando ad eam non petēdo pro futuro tempore & in dubie dicit quod non nec respectu sui, nec respectu suorū quia ea ratio quæ militat ut non possit præscribi de qua dictū est, militat ut non possit p futuro tēpore remitti. Si enim hoc esset remissibile per prelatum, fortius esset præscriptibile: quia iuris autoritate remitteretur argu. l. alienationis verbo. ff. de verb. significat. ratio enim annexionis & iuris publici. & nevisitatio negligatur ex defectu procurationis militat contra remissionem, siue contra præscriptionem argum. capit. si diligenti. de for. competent. Et tanto fortius quanto in remissione non interuenit iuris autoritas, nec aliquis fauor publicus versatur, qui versatur in præscriptione, iuxta ea quæ notat Abbas in Rubr. de præscriptionib.

8 ¶ Hinc est quod bona ecclesiæ possint præscribi. ut per totū titulū de præscript.

IN VERBIS

quæ tamen per prælatum alienari, seu remitti non possunt. c. sine exceptione. 12. q. 2. & quod non valeat remissio, seu etiã compositio quod fortius est allegat glo. notabilem in Clem. 2. de censib. verb. cõpositiones: fate tur tamen secundũ quod dicit illa glos. quod super modo procurã di, & super numero procurandorum poterit interuenire compositio. arg. ca. cũ apostolus de censib. & ca. statuimus de transaction. & c. ex multiplici de decim. quod tamen intelligo, vt fiat ita, & taliter, quod indirete præcuratio non tollitur, nec visitatio debita negligatur.

9. ¶ Quid enim si interuenisset compositio parua, vt procuraretur episcopus, certe paria sunt, nihil dare, vel ita modicum quod ex modicitate euidenter negligeretur visitatio. arg. in leg. si quis ante. ff. de acquirenda possess. vbi dicitur quod conductio seu locatio facta pro vno nũmo nullius momenti est, & limitat Abb. illã glos. & quod legitur, & notatur in. c. relatum. 10. q. 3. sed ea quæ dicta sunt omnino

nino non placent, vnde breuius potest dici talem procurationem per prælaturam remitti non posse.

10 ¶ Sed ista regula fallit primo si prælatus remitteret procurationem simpliciter non solum pro tempore presenti, sed etiam pro futuro. Secus est si loqueremur de remissione quæ fieret quolibet anno per prælatum, dum visitat, ita Abb. vbi supra.

11 Limite secundo si modo fieret cõpositio, seu remissio simpliciter, secus si fieret super modo procurandi, vel numero procurandorum per allegatam glos. ver. compositiones in d. Clem. 2. de censibus, & ibi Paul, & Zabarel. & idem voluit glos. ver. legitima Clem. 1. de censibus, & idem voluit Gul. ibi dicens quod remissio & compositio potest excusare à tãto, non autem à toto allegat notata in capit. conquerente de officio ordinarij.

12 ¶ Quia quatuor sunt iura episcopalia quæ episcopus etiam si velit non potest

IN VERBIS

à se abdicare in totum videlicet visitatio, correctio, procuratio, & chatedraticum cum ista contineantur sub imperio episcopali, quod non potest episcopus à se abdicare, seu abijcere. l. legatus. ff. de offic. præsidis. l. ius agnationis. ff. de pactis, & quod notatur per tex. in cap. pastoralis de donation. tenet Cardinal. Zabar. in Clem. 1. de censibus & prædicta procedunt, si modo talis compositio fiat cessante fraude, vt doctores in cap. cum ex officij de præscriptio. & per Paul. Steph. Ioan. de Immol. in Clemen. 2. de censibus ista limitatio placet Abb. vbi supra si remissio, & compositio fiat in quantitate, & numero, & modo discreto, ita quod non tolleretur, seu retardaretur propter eam debita visitatio, hodie autem vide tex. nostrum
ibi in is vero locis seu
prouincijs,
&c.

In

IN VERBIS

Cum monasterijs.

- 1 Basilice omnes per diversa loca constructe & quæ quotidie construuntur, in potestate episcopi sunt.
- 2 Monasteria episcopo subiecta sunt nisi probentur exempta, & quando visitentur per eum, & qualiter visitanda. & n. 7.
- 3 Moniales clausuras monasterij exire non possunt: nec licet alicui admoniales intrare.
- 4 Monialibus vagatio periculosa.
- 5 Monialium monasteria extramœnia constituta an debeant reduci ad monasteria intra urbem posita.
- 6 Monasteria monachorum in solitudine bene disponuntur.
- 7 Thema seu positum visitoris in sermone faciendum circa monachos.

I ¶ Omnes Basilicæ quæ cōstructæ sunt p̄ diversa loca, vel quotidie cōstruuntur, i
Pp 2 episc-

IN VERBIS

episcopi potestate consistunt, in cuius territorio posite sunt, inquit tex. in cap. omnes basilicæ. 16. q. 7.

2 ¶ Ita monasterium situm in diœcesi episcopi subiectum est ipso episcopo, nisi probetur exemptum, vt est tex. in capit. cum dilectus, & ca. cum venerabilis, de religiosis de mibus, & tunc dicetur exemptum ab episcopi iurisdictione si fuerit munitum aliquo priuilegio speciali ca. cum & plantare de priuilegio glos. in cap. omnes basilicæ propter quod episcopus seu eius visitator debet circuire totam suam diœcesim, & visitare eam, & etiam monasteria, nisi fuerint exempta cap. in singulis ea. ea quæ de statu regular. & etiam debet visitare moniales vt in ca. periculofo eod. tit. lib. 6.

3 ¶ Vbi ait moniales clausuras monasterij exire non posse, nec alios intrare ad moniales, & etiam aduertere debent visitatores, vt moniales non post professionem à monasterio exeant.

4 ¶ Nam vagatio monialibus periculosa est

est, vt in. d. cap. periculoso quem tex. allegat ad hoc Cosmas Guimier pragmt. Sancti Thom. 1. titu. de collationibus. §. cui rei col. 2. verb. materia concil. Tridenti. sess. 22. cap. 5.

5 ¶ Vbi dicit tex. quod si monasteria sanctimonialium extramenia vrbis, vel opidi sunt cōstituta, si timetur quod aliquādo erunt prede malorum hominum, talia monasteria reducantur ad monasteria intra vrbes sita.

6 ¶ Monasteria vero monachorum in solitudine bene disponuntur ideo dicit glos. in cap. luminoso. 18. q. 2. quod monasteria potius sunt edificanda in solitudine, quam in vrbibus vide etiam text. in ca. si cupis. 16. q. 1. & Psalm. 131. in venimus cum in campis silux. Greg. glo. ver. enlos montes in prolog. tit. 12. p. 1. multa diximus de visitatione circa monasteria in. §. propria diœcesim circa mediuni.

7 ¶ Et dicit Frias in. d. tract. de visitat. ca. 20. como el obispo y diœcesano de iure communi tenga fundada su intencion

IN VERBIS

sobre las yglesias situadas &c. Primeramente si ouiere disposiciõ, deue ante todas cosas ver el sitio, edificio, cerca, clausura, ventanas y huertos dela casa y monasterio, ansí de fuera parte como de dentro: para que lo que tuuiere decencia cõuiniente en la visita se prouea. Ceterum saludados los frayles, o religiosos en comun deue de mandar celebrar la missa con toda solemnidad. Ya media missa, o en fin de ella ha de visitar el sancto sacramento del altar con las ceremonias de arriba y luego el olio infirmorum despues pedido el libro de las visitaciones, sabra la fundacion, y los redditos y posesiones que tenga, y si ay alguna posesion enagenada. Item vera así mismo todos los ornamentos de la yglesia como todas las otras alhajas dela casa, y si no ouiere de todo ello inuentario: hazerlo ha de nuevo muy especificado y deslindado cada cosa por si como lo de las yglesias. Y despues hara tambien inuentario de las fundaciones priuilegio y qualesquier otras escripturas, y si las tie

ne en su archibo a buē recado y so deui-
da clausura. Itē sabrá quātas vezes en el
año el prior, abbad, priora, abbadesa cō
algũos d̃los ancianos y diffinidores, y dif-
finidoras tomā la quenta al procurador
y mayordomo, o mayordoma. Y vea las
tales quantas y gastos y castigue los ex-
cessos y prouea para adelāte como con-
uēga. Despues de anſi vistas y examina-
das las quētas, antes o acabada la missa d̃
ue el perlado, o visitador mādar allegar
todos los religiosos, o religiosas al capi-
tulo, o en otro cōuiniēte lugar donde se
entre cō d̃os, o tres personas no seglares
ni p̃fanas, ſaluo ecclesiasticas, y d̃las mas
recogidas y honestas q̃ cō el se hallarē, y
hazerles ha alli a todos vn breue p̃ludio
y exortaciō en romāce, o en latin siēdo
todos latinos exortādoles ad obseruātiā
religionis professē vel in laudē vel cōmē
dat ionē religionis, vel de cōtēptu mūdi
& mūdānaliū aut alias secūdū gratiā sibi
a Domino in partitam assumēs sibi p̃o
thēmate vel Genesi. 2. plantauerat au-

IN VERBIS

tem Deus à principio paradifum volum
ptatis. Vel ægredere de terra tua & de
cognatione tua & de domo patris tui
Genef. 12. Vel illud Pfalm. 44. audifilia
& vide & inclina aurem tuam & obliuif-
cere populum tuum & domũ patris tui.
Vel illud Pfalm. 132. ecce quam bonum
& quam iocundum habitare fratres in
vnum. Vel illud Ecclefiaftic. ca. 1. religio
fitas custodiet, & iustificabit cor. Vel il-
lud bonum eft viro pottare iugũ ab ado-
lefcentia fua Threnot. ca. 3. Vel illud ve-
nite ad me omnes qui laborati, & onera-
ti eftis, & ego reficiã vos Matt. 11. Vel il-
lud bonum eft nos hic eſſe. Vel illud fa-
ciamus hic tria tabernacula Matth. cap.
17. Vel illud. Qui vtitur hoc mundo, tan-
quam non vtatur, ipſi hæredes cupiunt
eſſe & ca. 1. ad Corin. ca. 7. vel aliud ſimi-
le poterit dicere plus minusue ſecundũ
temporis diſpoſitionem: & audientium
Beneuolam attentionem pro vt ſpiritus
Sanctus habet eloqui illi. Acabada eſta
exortacion apartara el perlado, o viſita-
dor

dor el Prior, Abbad, o priora, vel Abba-
 desa con algunos de los mas antiguos y
 mayores a vn lugar competente, & in-
 formarfe ha de ellos del comun estado,
 o gouernacion de la casa y monasterio
 sabiendo quantos religiosos aya en la ca-
 sa, o que numero de monjas, y si ay nu-
 mero señalado y establecido, y que dote
 ordinariamente tenga para sustentarse.
 Y si el habito de los professos es distinto
 de los otros, y si hazen profersion en su
 tiempo conforme a derecho, y si está
 bien probeydos todos los officios que
 son necessarios ala casa: como superior,
 vicario, padre de nouicios, procurador,
 portero, sacristan, refitolero, y así de los
 demás officios. Y si la missa, y las oras se di-
 zen a tiempo conuiniente en el coro, y
 sin fabulaciones: si se siruen las capella-
 nias dotadas, y si se dizē las memorias y
 todas las missas encommendadas, & in-
 formese también si los officiales del tal
 monasterio hazen bien su officio, y casti-
 gara el exceso y prouocera a pro, y hon-

IN VERBIS

ra de la casa para adelante en todo lo q̄ conuenga al tal monasterio y a su fundacion y regla y estatutos &c. Despues de informado presente su secretario dello suso dicho aguardar a tiempo cõgruo para hazer el escrutinio y visitacion secreta delas personas en el capitulo , con el qual como dixe entraran su secretario o notario ecclesiastico y de honesta vida, y otras dos personas suyas semejantes, y ala sazõ preguntaran sin recebir iuramento a cada vno del estado publico y conuersacion delas personas del monasterio, ya cada qual de su officio, y alvno del otro. Y primero sabra del prior, abbad, o abbadesa, o priora: si todos los religiosos del monasterio le sean obedientes, o aya algunos rebeldes y escandalosos: si ay algun pprietario, o esta todo en comun y pro in diuisis. Si duermen todos en el dormitorio, y comen en el refitorio si alguno entra o sale sin licencia, si reciben letras o las embiã, o embajadas, mēfajes, o dadiuas sin autoridad y vista del perla

do: si se cōfession ala continua y cōmulgã cada mes, si tienē silēcio en los lugares y tiēpos establecidos, si alguno tiene conuersaciō, o familiaridad cō persona inhonesta y sospechosa: si lee la regla en el capitulo: si allende de la regla tienen algunos estatutos y erdenanças, y verlas y saber si se guardã: Si los enfermos son proveydos y cōsolados: si el plado operlada corrige las faltas delos subditos sin acceptaciō de personas: si ay vādos y parcialidades: si se puee en los officios a puecho del monasterio: o por affeciō vel alias, y ansí successiue podra inquirir de cada vno delos religiosos, y allende destas ay otras semejantes preguntas: si el es escrutino y visitacion fuere de mōjas podra el perlado, o visitador saber si entre ellas ay en sus hábitos trajes y cōuerlaciones algunas de aōllas abusiones a ellas prohibidas de quibus in ca. periculoso de statu monachorum & in Clem. attendētes cod. quas etiã multo latius prosecutus est beatus Hierony. in epistola. 184. que
 inti-

IN VERBIS

intitulatur regula viuendi sancti monialim ad Eustochium & ceteras virgines. Quam etiam comemorat beatus Augusti.in epistola.109.Y si el escrutinio y visitacion se hiziere entre frayles y monjas podra el visitador ayudarle en las preguntas & inquisicion dela Clementina ne in agro dominico de stat.monachor.& regul.& ex regula monachorum ex varijs tractatibus,atq; epistolis beati Hieronimi ex certa:quæ trahitur inter epistolas eius epistola.211. Y las denunciaciones, quexas y abusiones que de toda la dicha visitacion y escrutinio resultarem así en la cabeça como en los miembros,hara el visitador o perlado a su secretario que las assiente en forma como las de arriba en el libro delas informaciones secretas a cierta parte del libro apartadas delas otras delos seglares.Y hara llamar a parte en secreto sigillatim a los tales religiosos,o religiosas, y reconociendo ellos sus culpas y flaquezas y pareciêdo que tienen arrepentimiento delo pasado

do y proposito firme de se enmendar para adelante si la cosa no fuere de mucha infamia turbacion y escandalo corregir lo ha con toda piedad y misericordia. Y si las demasias eccessos y torpezas fueren muy publicas y escandalosas para la casa y monasterio: y que en los delinquentes no aya pesar y contricion antes resuira y proteruia: encarcelarlos ha, o auida plena informacion del exceso; mudar los ha a otras casas: como dize el Decreto. valet. dist. 81. valet interdum conuersis pro salute animarum suarum mutatio loci: plerumque enim dum mutatur locus: mutatur mentis affectus congruum est ergo, & inde etiam corporaliter euelli: ubi quisque illecebris de seruiuit & cætera. Y procurara el visitador o perlado en semejantes enmiendas y correcciones de proceder ordinariamente fraternaliter simpliciter y de plano ad emendam potiusquam ad vindictam, despues de corregido lo suso dicho con su secretario, y dos o tres personas honestas &c. conforme

IN VERBIS

me ala Clem. attendentes in fin. en pre-
 sentia del Abbad, o Abbadesa y de algu-
 nos delos mas ancianos o antiguos anda-
 ra el dormitorio y sus celdas, y el grane-
 ro, o panaderas y la bodega, el torno la
 clausura delas puertas visitara la carcel
 y la cozina, y todas las otras pieças prin-
 cipales d̃la casa y monasterio: y vistas las
 faltas y necesidades añsi dela yglesia or-
 namentos y posesiones; como de toda
 la casa p̃ueerlo ha por sus speciales man-
 damientos enel libro d̃la visitaciõ p̃a q̃ an-
 si se cūpla y execute, y cõcluyda la tal vi-
 sitaciõ firmar la ha el visitador y su noi-
 tario segun q̃ las otras & vide Speculat.
 tit. de inquisitio. §. viso. n. 25. vbi dicit pri-
 mo ergo sic est inquirendũ circa substã-
 tialia regule vtrũ monachi omnes ipsius
 monasterij sunt professi regulam & ordi-
 nem sancti Benedicti. Itẽ an seruent ṽe-
 rã obedientiã abbati & suis prepositis si-
 cut religiosi obedire tenentur. Itẽ an ali-
 qui monachi proprietarij sunt in monastē-
 rio. Itẽ an cõtinenterviuũ. Itẽ an obseruē-
 tur

tur debito modo filētiū in clauſtro & mēſa, & alijs debitis horis & locis. Itē an omnes ſemper & ſimul in reſectorio comedūt, & an ad mēſam legitur. Itē an in reſectorio carnes cōmedūt. Itē an omnes in dormitorio ſimul dormiūt. Itē an diurnū officiū pariter & noturnū ordinate in eccleſia horis cōpetētibus celebretur, & vtrū omnes continue ad oras veniūt. Itē an bene & cōtinue portāt habitū monachalē. Itē an veſtibus vel linthea minibus lineis vtūt. Itē an iacēt in duſtū vel nudī. Itē an iacēt in ſiſconibus: vel culcitris. Itē an obſeruēt bene ieiunia per eccleſiā & ſecundū ſuā regulā inſtituta. Item an eſt ibi aliquis vagabundus vel ſe ſecularibus immicēns negotijs. Item an ſunt ibi aliqua in debite & cōtra regulā beati Benedicti. Itē vtrū ibi fiāt capitula frequēter, & quid in eis agitur. Itē an ſcit q̄ abbas bene peragat officiū ſuū, & vtrū aliqua faciat, vel cōcedat per ſimoniacā prauitatē. Itē an ſcit vel credit aliquid cōrigēdū vel reformādū in perſona abbatis, vel
circā

IN VERBIS

circa eius officium. Item quot & quæ officia sunt in ipso monasterio. Item an scit, vel credit aliquid ad emendandum, corrigendum, vel reformandum circa personam sacriste, vel circa eius administrationem. Item an circa personam & seruitium camerarij vel prioris claustralis, & sic de alijs officijs. Item an officiales monasterij rationem reddunt de suis administrationibus, & cui, & quando, & qualiter. Item an res & bona dictorum officiorum bene custodiuntur & administrantur. Item quot monachi sunt in monasterio propter officiales. Item qui sunt illi. Item an scit vel credit aliquid emendandum corrigendum vel reformandum in A. conuersum. Item an in B. Itē an in capitulo & sic in omnibus alijs monachis sigillatim. Item quot & qui sunt ibi conuersi. Item si scit vel credit aliquid corrigendum emendandum vel reformandum in. A. Item an in. B. Item an in. C. & sic de alijs omnibus conuersis. Item an scit vel credat aliquid emendandum

dandum corrigendum vel reformandū,
 se ipſo & ſic quilibet de Abbate, de om-
 nibus alijs, & de ſe ipſo interrogabitur: &
 etiam ipſe Abbas de ſe ipſo & de quoli-
 bet alio iuxta premiſſa. Poſtea vero cir-
 ca temporalia ſic interrogabitur. Item
 an monaſterium eſt debitis obligatum,
 & quantis & quibus. Item an aliqua bo-
 na eius ſunt alienata vel diſtrata. Itē an
 Abbaſ tenet ad manum ſuam omnes poſ-
 ſeſſiones monaſterij. Item an Abbas bene
 procurat, & diligenter facit excoli eas.
 Item an bona eius mobilia vel immobili-
 lia ſunt pignori obligata, & quæ & qui-
 bus, & quare. Item an Abbas bene defen-
 dit & diligenter iura monaſterij. Item
 quot monachi poſſent inde viuere ſi be-
 ne & legaliter adminiſtrarentur. Item
 quot ſunt ibi modo. Item an eſt ibi ſoli-
 tus numerus monachorum. Item an pro-
 curantur, vt decet, in viſtu & veſtitu. Itē
 an prouentus conuertuntur in vſus &
 neceſſitates monachorum, vel in vtili-
 tatem ipſius monaſterij. Item an ibi ſer-

IN VERBIS

uatur hospitalitas, & qualis. Item an est ibi infirmaria & qualiter infirmi ibi procurantur. Item an monasteriū abundat in blado, & vino, & lignis, & alijs necessarijs. Item an sunt ibi libri, vestes, cruce, calices & vasa & alia ornamenta ecclesiastica. Item an persone aliquę suspecte vel contra honestatem religionis ingrediuntur intra septa monasterij. Item an scit vel credit aliqua alia in ipso monasterio in spiritualibus vel etiam in temporalibus reformatione seu correctione indigere, super omnibus præmissis ex improviso nulla præcedente deliberatione, interrogauimus sigillatim Abbatem & monachos sancti proculi bononi. recepto prius ab eis simul in capitulo iuramento: & tandem quia monasterium ipsum in spiritualibus & temporalibus quasi irreparabiliter sub ipso Abbate collapsum erat Abbas ipse sponte cessit regimini Abbacie de alijs etiam quæri potest quæ informa prædicti inquisitorij continentur.

*Alijs vepijs locis, aut ecclesijs non parochia-
libus in ito, quod illa sum permaneat.*

1 *Oratoria ab ordinarijs visitanda sunt.*

2 *Confraternitates qualiter visitantur.*

1 ¶ Nota hic quod ab ordinarijs orato-
ria ad diuinum cultum dedicata; desig-
nanda & visitanda sunt idem concil. Trid.
sess. 22. in decreto de obseruandis
& euitandis in celebratiōe. missæ. de hoc
multa diximus supra in §. etiam testame-
torum vbi videbis an appellatione pij lo-
ci veniat oratorium; & de confraterni-
tatibus ibid. diximus & in concil. Trid.
sess. vbi supra cap. 8.

2 ¶ Et dicit Frias in d. tract. de visitation.
cap. 21. Como dicen algunos doctores
in ca. cum ex in iūsto de hæreticis, a las
vezes los legos y seglares sō coler y titu-
lo d̄ piedad y deuociō inuētā hermādades
y ayütamiētos entre sí q̄ por no ser a prī-
cipio examinadas suelen cōuertirse en cō-
uēticulos sospechosos y eueuas d̄ errores

y por ende deue el diocesano, o su visita
 dor visitar las semejantes hermandades
 y cofradias instituydas en los pueblōs so
 color de piedad. Ante todas cosas vien
 do la fundacion de cada vna de ellas. Y
 sepa si tienen entre si algunos estatutos
 y ordenanças. Y examinelas si son lici
 tas honestas y bien sonantes, o si contie
 nē en si algunas supersticiones y vanida
 des: y las que fuerē iustas y licitas a prue
 las y confirmelas: las otras haga las qui
 tar, y rasgarlas: no permita que hagā sus
 ayūtamientos en las yglesias, ni que los
 dias de domingo y fiestas principales di
 gan missas cantadas de requiē en la ygle
 sia parrochial en perjuyzio dela missa
 del dia que son obligados todos a oyr
 conforme al capitulo, missas de conse
 cration. dist. 1. Y ten fúelen establecer y
 jurar que no puedan recebir mas de ha
 sta cierto numero. Y q̃ ninguno de tal li
 naje sca recibido: y otras semejātes abu
 siones que no suenan bien y deue las de
 quitar. Y ten aya informacion si tienen
 redi-

reditos y como los ouieron, y en que los gastan: si en misas, cera, limosnas, y reparo de yglesias do se intitula la tal cofradia, y no en comidas, ni cõsienta que hagan almonedas dello que les sobra: y por lo dar fiado lo cargan en mucho mas de lo que vale por ser logro: ni tãpoco consienta que hagan voto de tal dia correr vn toro: por ser esto assi mismo, mas abusion y ceremonia de gentiles que no de Christianos & fere el tal exercitio es peccado mortal como se trae en el Speculum conscientia: en el tratado primero en el cap. 74. Yten si tienen ornamentos para dezir las misas, y si los que fallescen hazen algunos legados licitos y si se cumplen. Y si cada vn año delante el sacerdote del pueblo toman las cuentas y vealas, y si necessario fuere haga las tomar ante si como las de la yglesia, y hazer inventario delos ornamentos re-ditos possessions todo deslindado vt supra, y prouea para adelante en todo lo que conuenga, y assi cierre la visitacion

de qualquier cofradia y hermandad, y firmela de su nombre, y otro tanto el notario dela visita. Y entre otras cosas deue de mandar el visitador que cada yglefia párrochial tenga vn buen libro de papel enquadernado en pergamino do escriban todas las visitaciones en la manera que dicho es muy por estenso; y otro tal en cada hospital, y otro en cada hermita y oratorio, y otro en cada monasterio de frayles y monjas, y otro en cada cofradia, y el dicho visitador ha de llevar consigo vn otro libro tal donde su notario ha de escribir de verbo ad verbum todas las visitaciones que dexare escritas en los libros propios delas visitaciones delas yglefias, hospitales, cofradias, monasterios, oratorios, hermitas: por que si aquellos se perdiesen, quedé las visitaciones hechas a salvo en el registro y poder del perlado, o su visitador ad perpetuam rei memoriam.

IN VERBIS

*In ijs vero locis, seu provincijs, ubi consuetudo est
ut nec victualia nec pecunia nec quidquam
aliud à visitoribus accipiatur, sed om-
nia gratis fiat, ibi id observetur.*

- 1 *In modo procurandi attendenda est consuetudo loci.*
- 2 *Procuratio an possit denegari propter paupertatem ecclesie.*
- 3 *Procuratio an possit denegari propter sterilitatem.*
- 4 *Ecclesia tenetur ad procuracionem prestadam, non populas.*
- 5 *Ecclesia visitata non instante necessitate an possit denegare procuracionem.*
- 6 *Visitatio sepius fieri potest. Sed procuratio datur semel in anno.*
- 7 *Privilegijs ratione an ecclesia à solutione procuracionis excusetur.*
- 8 *Exemptio an tribuat instam causam denegandi procuracionem, quamvis de procura-*

IN VERBIS

tione non fit mentio.

- 9 *Ecclesia Romana non solet aliquem preuilegiare contra se, idem de imperatore.*
- 10 *Papa an possit aliquem priuilegiare, ne teneatur venire ad eum, vel quod per eum non possit excommunicari.*
- 11 *Præscriptio non valet contra supremam potestatem Papæ.*
- 12 *Præsumptio falsitatis est contra priuilegium indultum super exemptione à procuratione.*
- 13 *Ecclesia exempta à iuribus episcopalibus an intelligitur exempta à procuratione.*
- 14 *Procuratio an possit denegari si visitator excedat debitum modum.*
- 15 *Subditus ex causa iusta si denegat visitationem, & procurationem, & propter hoc excommunicaretur, talis excōmunicatio est nulla.*
- 16 *Procuratio iniuste denegata an sit causa iusta proferendi excommunicationem contra denegantem.*
- 17 *Visitator potest per uiam ordinariam porrigendo libellum apud iudicem competentem petere procurationem.*

1 ¶ In modo procurandi attendenda est consuetudo loci, nam consuetudo cuius cūq; loci prefertur consuetudini aliorū locorum vt in. c. illa. 12. dist. cap. de trina, de consecratione dis. 4. & vide Ioan. Andr. & sequitur ibi dominus Anton. in rubrica de consuetudine in fin. quando autem non inuenitur consuetudo loci debet attendi consuetudo diocesis, tertio consuetudo prouincie, quarto consuetudo regni, vel vicinarum prouinciarum, vltimo consuetudo Romana, additio ad Abbatem in cap. super eo. de censibus.

2 ¶ Quid erit dicendum vbi ecclesia non potest soluere propter paupertatem nec victualia, nec pecuniam, & sic habet legitimam causam denegandi procurationē dic procurationem denegandam secundum Paul. & Zabar. in Clem. 1. de censi. per tex. in cap. cauendum. 10. q. 3. cap. cū apostolus & capit. cum instantia de censib. Abb. in cap. procurationes. n. 7. de censib. vbi dicit eam necessitatem, episcopus suis expensis supplere debet, & etiam

supra diximus.

3 ¶ Quæro secundo, vtrum propter sterilitatem ecclesia habeat legitimam causam denegandi procuracionem Laurét. tenuit q̄ sic in capi. Relatū. 10. q. 3. quē ibi sequitur Archid. in fi. Dicūt tamen q̄ sequēti anno ecclesia soluet duas pcuraciones, si potest absq; grauamine tenet Henric. in ca. cū apostolus de censib. q̄ intellige nisi annus præcedens fuisset adeo abundans, quod non obstāte sterilitate sequētis anni absq; grauamine ecclesie posset procurare, vt notat Abb. in cap. prohibemus, & cap. quanto. de censi. Idem Abb. in cap. procuraciones in d. n. 7. vbi bona additio. vbi dicitur q̄ si tantū colligit anno sequēti debet præstare duas pcuraciones allēgat Archid. in c. Relatā. 1. fi. 10. q. 1

4 ¶ Itaq; ad procuracionem præstandam ecclesia tenetur, & nō populus visitatus *Abiles* in ea. 6. pretorum glos. verb. Salatiom. 4. fol. 122. allēgat Archiepiscopum Florent. 3. p. tit. 28. cap. 5. §. declaratio. 1. col. 3. vērū nota terro.

Quæro

¶ Quæro tertio vtrum ecclesia habeat legitimam causam denegandi procuracionem si prælatus illam visitet non instante necessitate. Solue quod aut loquimur de visitatione ad quam prælatus annis singulis tenetur, & hoc casu ecclesia tenetur, quamuis forte ipsa ecclesia nulla in digeret visitatione. Aut loquimur de visitatione quam prælatus vellet reiterare, ultra visitationem ad quam obligatur, ut dictum est: & tunc cum illam solummodo debet facere necessitate instante, hoc casu non tenetur procurare *glos. fin. cap. mandamus. de offic. Archidiacon. glos. fin. in cap. cum venerabilis de censu. allegat Greg. glos. i. l. 2. tit. 22. p. 1.*

¶ Vbi dicit lex. Visitando los Obispos, o los otros plados, a çllos lugares q son tenudos d visitar deuẽ leudar procuraciõ en cada lugar vna vegada e cada año y no mas & dicit Greg. ibid. in glo. 4. quod si vellet ordinarius sepius visitare quod potest si non recipit procuracionem, vel aliud grauumen non inferat: visitationis enim itera-

IN VERBIS

iteratio impediri non potest, & hoc quia
ius visitandi est publicum autoritate &
utilitate. Anton. de Butrio. in cap. vene-
rabili. n. 7. de censib. allegat leg. ius publi-
cum. ff. de pactis cap. si diligenti de foro
competenti.

- 7 ¶ Quarto quæritur vtrum ratione pri-
uilegij ecclesia excusetur à solutione p-
curationis, dicendum est quod sic, si ex
privilegio conceditur alicui ecclesiæ
seu monasterio vt in cap. instantia. de cē-
sib. vbi dd. tex. in Clem. 1. de censi. notat
glos. fin. in cap. cum ex officij, de prescri-
ptionib. Circa hoc quæritur de quæstio-
ne quotidiana, Papa concessit cuidam
monasterio privilegium, vt non tenean-
tur ad procuracionem cuiquam, etiam
legatis, licet in literis eorum dicatur vt
tam non exempti, quam exēpti; ad hoc
onus nisi de ipso indulto concessio mona-
sterio fiat mentio de verbo ad verbum,
post hoc concessit cuidam legato vt pos-
sit exigere procuracionem à quibuscun-
que personis, etiam exemptis quamuis
talia

talia sint priuilegia, quod de eis sit
 facienda mentio de verbo ad verbum,
 quod voluit in his literis haberi pro ex-
 pressis. Quæritur nun quid per has lite-
 ras legatis concessas sit derogatum illi
 priuilegio Feder. de Senis sibi cōtrarius
 consil. 46. postea tenet quod per verba
 generalia plenissime reuocantur omnia
 priuilegia, statuta, & consuetudines vt
 est bonus tex. in Clem. dudum de sepult.
 prope fin. nam si diceremus contrarium
 in directe diminueretur potestas Papæ,
 cum priuilegium consistat in facto, & Pa-
 pa non habet omnium memoriam, im-
 possibile foret quod de omnibus huius-
 modi priuilegijs faceret mentionem
 de verbo ad verbum, & satis debet esse,
 quod apparet de intentione sua velle ta-
 lia priuilegia reuocare, concludit ergo
 Feder. quod tam in hac materia quam
 in alia debemus semper cōsiderare clau-
 sulas primi & secundi privilegij, & secun-
 dum eorum vim iudicare vel pro priuile-
 gio, vel pro reuocatione, quem sequitur
 Abb.

Abb. in cap. cū instantia. n. 5. de censib.

- 8 ¶ Quinto quæritur vtrum exemptio iustam causam tribuat denegandi procuratiōē, quamvis de procuratione nullā mentionē faciat. Solue quod sic quāuis monasterium, aut locus sit exēptus à iurisdictione episcopali: & de procuratione nulla sit facta mentio, dummodo exēptio sit generalis, seu vniuersalis à iurisdictione ordinarij. Secus si esset limitata ad certas species in quibus non cōprehenderetur visitatio, & procuratio. ita intelligi debet glōf. fin. in cap. venerabilis de censib. & cap. cum instantiā eod. titul. Sed circa hoc quæro vtrum ecclesia exempta generaliter, & vniuersaliter seu simpliciter à iurisdictione sui ordinarij, ista exemptio pro sit quo ad procurationes soluendas legatis sedis Apostolicæ alias autem etiam exempti tenentur ad tale onus cum ne contra tales procuraciones currat præscriptio. capit. accedente, de præscriptionib. nec obstat prædictis cap. cum instantia de censib. quia
secun

secundum Paul. de Leazar in d. Clem. 1. debet intelligi secundum prædicta, vide licet de exēpto exēptione, speciali, etiā à procuratione legatorū, vt innuit litera in d. Clem. 1. dum dicit, quod non credimus: Nā bene scit Papa q. à iurisdictione Episcopali multe ecclesiæ sunt exēptæ, sed ab absolutione procurationis legatis dāde nō credit aliquā ecclesiā exēptā p. priuilegiū. Idē tenet Zézé. & Steph. in d. Clem. 1. de censib. vbi Zab. n. 2. opposition. 4. & glos. 2. in ca. cū instātia, de cēsi.

9 ¶ Quia ecclesia Romana non solet aliquem priuilegiare contra se atq. leg. iubemus nullā. C. de sacro. sanct. ecclesijs. nec imperator potest, vt in. l. comperit. C. de. præscrip. 30. anno.

10 ¶ Quinimo dicit ibi Ioan. Andr. se nō credere q. Papa possit aliquē priuilegiare, ne teneatur venire ad eū, vel q. p. eū nō possit excommunicari, q. Abb. ibi tenet p. indubitato: quia cū Papa locū Dei teneat i. terra, vt i. c. 2. d. tralla. p. latorū nō debet posse aliquē eximere à sua potestate quia p. hoc eximeretur à potestate Dei.

IN VERBIS

- 11 ¶ Nec contra supremam potestatem Papæ valet præscriptio. vt notat Inno. late in ca. bone el. 2. de Postulation. prælato.
- 12 ¶ Ex quibus inferitur per Abbat. in ca. cum instantia de censib. n. 6. ex illo textum dicit, quod non credimus quod contra priuilegium indultum super exemptione à procuratione est præsumptio falsitatis, & quod non emanauerit à curia Romana, facit tex. in d. ca. cum instantia ibi quod non credimus, vnde expectanda esset secunda iussio, facit quod notatur in cap. 2. de testib. Sed aduertendum quod propter prædictam rationem intelligo hoc procedere tam in legatis de latere quam in Legatis missis. Sed in Legatis natis arbitror distinguendum, quia ecclesia est excepta ab omni iurisdictione ordinaria, & tunc arbitror quod non potest visitare, nec procurationem exigere non solum episcopus, sed neque Archiepiscopus, aut primas, aut legatus natus quia omnes sunt ordinarij: licet aliqui immediate, aliqui mediate: & quia faci-

facilius debet intelligi sublata ab ordinatio mediato quā ab ordinario immediato arg. cap. Romana. de appellat. libr. 6. & cap. 1. de penitent. & remission. cum similibus. Si vero ecclesia eximeretur à iurisdictione episcopali, aut legati nati quia ex separatis nō fit illatio. c. q. trāslationē de offi. legat. & le. naturaliter, §. ni hil cōmune. ff. d. acquirē. possessiō. Laud. in Clem. 1. de cēsi. tenet istā opinionem.

- 13 ¶ Queritur vtrum ecclesia exempta à iuribus episcopalibus intelligitur exempta à procuratione Archidiacon. arguit q. non quia sub minori non cōtinetur maius arg. cap. studuisti de offi. legat. capit. cum inferior. de maiortate & obed. In contrarium arguit quia Archiepiscopus quantum ad ea quæ sunt ordinis non habet plusquam episcopus. Quinimo nec Papa plus habet, pro quo remittit ad notata per se in suo sacramentali in titu. de ordine episcopali. facit quia episcopus non est proprie dignitas, sed dignitatis, culmen cap. venerabilis de præbend. ca.

IN VERBIS

si per ordinationem. 63. dist. capitu. 2. de preb. lib. 6. Zabbar. in Clem. 1. n. 4. de censib. Hinc videmus quod Papa se ipsum in litetis appellat episcopum concludit ergo quod etiā à procuracione Archiepiscopi intelligitur exempta. Vnde forte dici potest, quod aut ecclesia, vel monasterium eximitur à iurisdictione episcopali, & habet locum, quod supra diximus, aut à iuribus episcopalibus, & tunc habet locum opinio Laudum. Et est aduertendum circa prædicta, quod priuilegium exemptionis non extenditur ad ecclesias postea quæsitæ, vt est text. in clem. 1. in fin. de censibus quod procedit secundum Paul. etiam si priuilegiū exemptionis expresse loqueretur etiam de ecclesijs acquirēdis. Sed cōmuniter reprobatur vt dicit Zabbar. in d. Clē. 1. de censi.

- 14 ¶ Quæro sexto an sit causa iusta vt de negetur procuratio, si visitator excedat modum debitum dicendum est quod sic cap. sane & cap. cum ad quorundam de excessib. prælatorum Specul. titul. de legat.

gat. §. super est ver. illud quoq.

15 ¶ Quæro ultimo quid si subditus ex alia
qua causa legitima de quibus supra denegaret
visitationē, vel nolet procurare ultra
debitum modum à iure dispositū, &
propter hoc excommunicaretur, vel inter
diceretur aut suspenderetur: vtrum sen-
tētia valeret, de hoc satis diximus supra
potest tamen dicere quod si excommu-
nicaretur, aut alia sententia immodere-
tur ex eo quia visitatus denegaret pro-
curare ultra numerum legitimum, eue-
ctionū, & personarum, sententia in dubi-
tanter esset nulla in d. cap. cum ad quo-
rundam. de excessib. prælator.

16 ¶ Hostiens. in sum. de censibus in fine,
dicit quod si iniuste procuratio denega-
tur potest denegans excommunicari al-
legat tex. in cap. cum instantia. in fin. &
text. in cap. cum nuper. de censib. an au-
tem visitator possit petere à subdito ali-
quid iniuste, dicendum quod nō, vt per
dd. in d. cap. cum ad quorundam, vbi An-
ton. de Butr. n. 4.

IN V_ERBIS

- 17 ¶ Potest tamen vilitator per viam ordinariam porrigendo libellum coram habente potestatem, aut ad id iurisdictionem, per quem petat condemnari, & ad id cogi, vide Marian. Socin. in tract. de visitat. lib. II. ibi tertio decimo quæro qualiter & quibus remedijs visitatus &c.

IN V_ERBIS

Quod si quisquam quod absit aliquid amplius in supradictis omnibus casibus accipere præsumpserit. &c.

- 1 *Procuratio qualiter recipienda an in inuictualibus an in pecunijs, & si contra canones recipitur qualiter puniatur recipiens.*
- 2 *Procuracionem recipiens contra canones iudicium sibi manducat, & bibit.*
- 3 *Casus mirabilis in quo rem meam, vel mihi debitam non possunt remittere.*
- 4 *Visitans (si familiaris suus recipit, quod non potest) an teneatur.*
- 5 *Duplam an contineat simplum.*

In tempore quo patriarchis, episcopis interdictus est ingressus ecclesiæ si celebrarent, sicut prius efficerentur irregulares, idem de visitoribus.

7 *Restitutio procurationis in iuste recepte cui facienda.*

8 *Restituta procuratione iniuste recepta, statim sunt absolvendi sine alia sententia.*

9 *Exigens in debite pecuniam, an teneatur ad duplum.*

10 *Exigens ultra numerum taxatum suspenditur ab officio & beneficio.*

11 *Visitor si aliquid recipit velut capones grassos, vel caseos, seu aliquos vasculos vini an incidat in pœnam.*

12 *Visitor si aliquid recipit visitationes finita an incidat in pœnam.*

13 *Accipere est quandocūquē accipere.*

14 *Quæ in continenti fiunt, in esse videntur.*

15 *Iudex in sindicatu an possit conveniri propter pecuniam receptam post latam sententiam.*

16 *Visitatores monasteriorum an incidant in penas capit. 1. & cap. 2. de censi. in 6. si recipiūt*

IN VERBIS

Procuraciones indebitas.

¶ *Visitatores monasteriorum electim capitula
provinciali generali si transgrediuntur Clem.
2. de censib. non incidunt in pœnam.*

¶ ¶ Hic tractatur de pœna recipientis aliquid an plus, tex. in cap. procuraciones in fin. de censib. dicit qui autem contra hoc venire tentauerit, & quod acceperit, reddet: & ecclesiæ quam aggrauauit, tantundem impendet, & per illam constitutionem tria prohibentur, primum quod procuratio non reciperetur nisi à locijs visitatis, intelligitur de procuratione ratione visitationis debita. Secundo quod solum in victualibus procuracionē reciperet. Tertium quod visitantes vel familiares munera non reciperent. verum contra facientibus pœna non erat apposita, vnde prædicta etiam pœna adiecta, fuit cōfirmata per Inno. in ca. 1. de cēs. li. 6. §. procuraciones, vbi tex. dicit pcuraciones autē recipiāt, secūdū q̄ est in canonibus cōstitutū: nullā tamē pecuniā ipse

ipse vel aliquis de familia occasione aliquius beneficij, aut cōsuetudinis seu quolibet alio modo eorū nomine: sed inuietualibus expēsas recipiat moderatas. Caveat in super quod nec ipse vel quisquā suorum aliquod munus quod cū sit, & qualitercumq; offeratur, præsumat accipere. Quod si fuerit contra præsumptum, recipiens, maledictionem incurrat, à qua nunquam liberetur, nisi duplū restituat. volumus enim in his fraudem quālibet euitare penitus, vt in d, cap. 1. §. procuraciones & l. 2. tit. 22. p. 1. dicit otro si que el ni ninguno de su cōpañā no les demande ni tomen dineros, por razon del oficio que ayan, ni porque digan q̄ es costumbre de los tomar, ni en ninguna otra manera. Y defendio mas: que el perlado ni ome suyo no tomassē don, ni presente, ni seruicio en ninguna manera, demas dela procuracion que deue auer, y qualquier que lo tomassē q̄ fuessē maldito de Dios, y que no saliesse dela maldiciō hasta que lo tornase doblado.

IN VERBIS

- 2 ¶ Et dicit. Hostiens. in sum. tit. de censu. §. & qualiter facienda sit. ver. quid si recipiat col. 4. quod recipiens contra prædictam constitutionem, & postea celebrans antequam peniteat, iudicium sibi manducat, & bibit: sicut diximus de constituto in quolibet peccato mortali cap. fin. de cohabitatio. clerico. & mulier. cap. quæsitum de temporibus ordinando ca. quotidie, & capit. accesserunt de consecratione dist. 2. Sed per Greg. 10. alia est imposita pena vt in cap. 2. de censib. lib. 6. hodie per tex. nostrum innouatum, & fuit utilis pene adiectio quia non omnia deducuntur in iudicium cap. cum iã dudum de præbend. vnde sola prohibitio non videbatur sufficere quapropter Macrobius super somnio Scipionis ad fi. sic ait, inter leges illa dicitur imperfecta in qua nulla deuiantibus pena sancitur notat Domin. in d. cap. 2. n. 6. de censib. allegat Guli. & Ioan. And. & glos. in Clem. 1. de offic. ordinar. & prædicta pena fuit confirmata & aucta per Gregor. 10. in dict.

di&.cap.2.vbi tex.formaliter dicit. Statuentes vt vniuersi & singuli qui ob pro-
curationem sibi ratione visitationis de-
bitam exigerēt pecuniam, vel etiā auo-
lente recipere, vel alias cōstitutionē ip-
sam recipiendo munera, siue visitationis
officio non impenso procuracionem in
uictualibus, aut aliquid aliud procuratio-
nis occasione violare præsumpserit: du-
plū eius quod receperint ecclesiæ aqua
id receptum fuerit, intra mensem redde-
re teneantur. Alioquin ex tunc Patriar-
che, Archiepiscopi, Episcopi duplum ip-
sum vltra prædictum tempus restituere
differentes, ingressum sibi ecclesiæ sen-
tiant interdictum. Interiores vero ab of-
ficio & beneficio nouerint se suspensos,
quousq; de duplo huiusmodi grauatis ec-
clesijs plenariam satisfactionem impen-
dant: nulla eis in hoc dantium remissio-
ne liberalitate seu gratia valitura.

- 3 ¶ Et est mirabilis & casus singularis in
que non possum rem meam vel mihi de-
bitam remittere, cum nihil sit tam natu-

IN VERBIS

rale, quam voluntate domini rem sciam in alium trāsferri. Et quilibet rei suæ est moderator & arbiter vt in. l. in re mādāta. C. mandati, & casus similis in quo nō sufficit remissio, notatur per tex. in cap. statutum. §. si quid autem de rescript. lib. 6. quas decisiones mature debent considerare visitatores, maxime vltimam, ne forte incidant intā graues penas. Circa prædictas autē cōstitutiones, primo nota q̄ in prædictas penas incurrit recipiēsdū taxat, vt patet ex tex. in d. c. i. §. procuraciones, ibi recipiens maledictionē, vt in d. ca. 2. ibi exigere pecuniā & ca. & ibi recipiendo, & ibi receperint. Vnde dicerē quod licet visitans teneatur pro sua familia vt in ca. amputatis. 86. dist. cap. generali. §. fin. de elect. lib. 6.

- 4 ¶ Et sic arbitror quod non teneatur visitans ad prædictam penā, sed solum recipiens, nisi etiam visitans fraudem ad id cōmiserit, quoniam pena suos debet tenere autores. l. sancimus. C. de pœnis. Arbitror tamen quod familiaris cui conueniret,

niret, pœna dict. cap. 2. ad illam teneatur
Si vero non conueniret incurrant pœ-
nam maledictionis de quia in d. capi-
tul. 1.

5 ¶ Secundo notandum est quod indicto
duplo in est simplum, est enim hoc regu-
lare: quia si lex, vel statutū imponat pœ-
nam per nomina multiplicatiua, duplū
triplum, quadruplū, excepto furto, sem-
per in duplo in est simplum tex. est in. l.
mulier. C. de sponsal. & ibi Bart. & §. si
itaque instituta de actionibus.

6 ¶ Tertio nota quod si tempore quo
Patriarchis Archiepiscopis & Episcopis
interdictus est ingressus ecclesiæ & ca-
pitul. celebrarent in ecclesia in suo offi-
cio, sicut prius, irregulares efficerentur
capitul. is cui. de sententia excommuni-
cationis libr. 6. & etiam si interim mo-
rerentur, non sepellirentur in cimi-
terio secundum gloss. vers. interdi-
ctum in capitul. 2. de censibus libr. 6.
allegat capitul. is cui. de sentent. excom-
municat. Quarto nota q̄ visitatores qui
secun-

IN VERBIS

secundum prædictam constitutionem d. cap. 2. penam suspensionis ab officio & beneficio incurrunt, si interim celebrarent, vt prius, sint irregulares, ne possunt ab alio quam à Papa absolui. cap. 1. de sent. & re iudic. lib. 6. & cap. 1. de sent. excommunicatio. lib. 6. glo. ver. suspensus in d. cap. 2. de censib.

7 ¶ Quinto nota quod quamuis tex. prædicti vellint, vt fiat restitutio ecclesijs tamen satis est si fiat restitutio prælatis seu rectoribus ecclesiarum secundum Guli. & Ioan. Andr. & Domin. n. 8. in d. capi. 2. vnde exponetur ecclesijs id est earum rectoribus probatur in capi. scire debes 7. q. 1. ita Domin. vbi supra. n. 8.

8 ¶ Sexto nota quod visitantes & alij qui prædictas pœnas inciderunt, facta restitutione statim sunt absoluendi sine alia sententia, vt in cap. non est de sponsalibus glos. pen. in d. cap. 2. de censib. libr. 6. & ibi Domi. n. 8. in fin.

9 ¶ Septimo nota quod illud quod dictum est de pecunia non recipienda est limitatum

tum per tex. in capit. se licis de censibus lib. 6. sed contra in quātum dicitur quod talis in debite exigens tenetur ad duplū oppono quia imo videtur quod teneatur ad quadruplum cap. quoniam quidē 18. dist. soluit glos. fin. in cap. procurationes de censib. scilicet quod ibi loquitur de exenīs, & hanc solutionem tenet Host. in summa. tit. de censib. §. quibus quæ solutio non procedit per alleg. cap. 1. in fin. de censib. lib. 6. vbi etiam loquitur de exenīs dum dicit munera, & tamen satis est quod reddat duplum Host. dicit quod etiam in exenīs satis est quod reddat duplum, & ad contrarium respōdetur, quod potest intelligi quando per vim vel per concussionem aliquid est extortum. §. si ergo in fin. & §. necessitate in fin. autth. vt iudices fin. quoquo suffrag. facit quod not. in d. capit. quoniam quidem glos. fin. 18. dist. Hæc tamen solutio communiter non placet Doctoribus, quia continet diuinationem, vnde datur solutio tertia. Videlicet quod ibi lo-

IN VERBIS.

loquitur in alio casu scilicet quando Archiepiscopus Episcopo accedente ad cōsiliū Prouinciale de his quæ secum defert, auferat quam solutione communiter tenent doctores in. d. cap. procuraciones, & ibi Domi. Ant. Zabar. & Abb. in. n. 6.

10 ¶ Octauo nota quod exigens ultra taxatum numerum suspenditur ex constitutione Benedicti ab officio & beneficio secundum Lap. alleg. 37. propter quod bene facit visitans, si abstinet, vt nihil recipiat.

11 ¶ Tamen si talia susceperet ad fin. vt secum aportaret, non autem vt tunc biberet, vel comederet, tunc non esset dubitatio quod pœnam positam in. d. cap. 2. de censib. li. 6. incurreret vt tenet Domin. in cap. 1. §. procuraciones. n. 7. de censib. cod. li. idem Domin. in d. c. 2. n. 8. de censib. cod. li. & ponit exempla. vt si portat aliquos capones grassos, caseos, vel aliquos vasculos vini.

12 ¶ Si autē visitator recipit aliquid dum

QVOD SI QVISQVAM. 321

nō visitat. seu postquā visitatio erat facta
videtur Hostiē. in summa tit. de cēsi. §. 8.
qualiter q̄ si nō visitat, nō ligatur illa cō
stitutione. Domin. autē in ca. exegit. nu.
7. de censib. lib. 6. dicit quod sic, quia hic
imponitur pœna accipienti.

13 ¶ Et accipere est quodcumq; acci
pere. cap. eos. in fin. l. 1. q. 1.

14 ¶ Item illa quæ continenti sunt in ec
clēsiis videntur. l. lecta. ff. si certum petat. ca.
officij de electione & electi potest. alle
gat etiam Ioan. Andr. & Ioan. Mon.

15 ¶ Ex quo potest inferri quod si pecu
nia sit data iudici post latam sententiam
potest conueniri in sindicatu: quia qui
recipit prætium post factum, punitur ac
si recepisset ante factum, vt notat Abiles
in cap. 1. preto. ver. donacion. nu. 11. alle
gat Pari. de Pute. in trac. sindicat in part.
cōsiliarij officiales. n. 2. fol. 194. vide quæ
dixi supra in §. etiam qualitercumq; of
feratur.

16 ¶ Nota etiam quod dictæ pœne nō ha
bent locum in visitatibus monasteria

don

IN VERBIS

non seruantibus constitutionem Clem. 2. de censibus ego arbitror quod respectu penarum de quibus in capitul. 1. & capitul. 2. de censibus libr. 6. ita teneantur visitatores monasteriorum, sicut aliarum ecclesiarum, sed ideo in d. Clem. 2. non adijcitur alia pena quia loquitur de his qui debitas recipiunt procuraciones vt patet ibi procuraciones debitas, sed non seruant constitutionem illam in reliquis.

- 17 ¶ Similiter etiam non habet locum in visitatoribus monasteriorum qui eliguntur in capitulo generali Prouinciali ipsorum monasteriorum de quibus habetur in capitul. ea quæ de statu Monachorum. qui si constitutionem illam transgrediuntur puniuntur pena ibi statuta.

I N V E R B I S.

Patrani vero in ijs, quæ ad sacramentorum administrationem spectant, nullatenus se præsumant ingerere.

- 1 *Ius patronatus proprie non dicitur spirituale sed spirituali annexum.*
- 2 *Quedam sunt spiritualia mere & essentialiter, & quedam sunt spiritualia sed non mere nec essentialiter.*
- 3 *Matrimonium inter ecclesiam & electum principiat per electionem.*
- 4 *Iudex ecclesiasticus quare audit de iure patronatus, & non iudex secularis.*
- 5 *Palatia ad principes, ad sacerdotes ecclesie pertinent.*
- 6 *Ecclesia nec Papæ, vel prælatorum, sed Dei est.*
- 7 *Administratio dominiæ ecclesie spectat principaliter ad Papam; & distributive ad alios ecclesie prælatos, beneficiorum quæ titularios.*
- 8 *Ecclesiarum conditores quam potestatem habeant in rebus quas eisdem ecclesijs conferunt.*
- 9 *Res ecclesie Christi sunt.*
- 10 *Patroni habent solum quod de iure est permis- sum, & an habeant ius instituendi, & desti- tuendi, vel bona ecclesie administrandi.*
- 11 *Patronus clericus an habeat maiorem potesta-*

IN VERBIS

tem quam laicus.

- 16 Consecratio, & institutio, & totius ecclesie dispositio ad Episcopum pertinet.
- 13 Beneficiorum bona & eius distributio cui competant.
- 14 Laicis potest preberi ministerium, ut colligant ouentiones spiritalis.
- 15 Administratio generalis bonorum ecclesie laicis committi non potest, ita ut super omnes dominantur.
- 16 Dispositio rerum ecclesiasticarum triplex, scilicet autorizabilis ministerialis & sollicitudinis.
- 17 Oeconomus in ecclesia habet ministerium, quid de procuratore, & syndico.
- 18 In vno eodemque officio non debet dispar esse professio, dicente Mose non arabis in boue & asino.
- 19 Cohærere & coniungi non possunt, quibus studia, & nota sunt diuersa.
- 20 Patronus laicus omnes redditus dimittit clero presentate, nec potest se intromittere de temporalibus ecclesie.
- 21 Patroni à principio possunt sibi reseruare cum consensu Episcopi aliquid.

- 22 Patronus an possit exigere aliquid annuatim ab ecclesia patronata cum consensu Episcopi.
- 23 Rector ecclesie patronata non potest se obligare ad soluendum censum vel augendum solitum etiam in vita sua.
- 24 Patronus potest disponere in fundatione, ut certum quid solvatur ipsi patrono, vel successoribus, & etiam tertio.
- 25 Patronus disponere potest tempore fundationis, quod fructus ecclesie quando contingerit illam vacare sibi expectent, & quando non habeat locum.
- 26 Ex privilegio apostolico seu ex consuetudine à Papa approbata potest competere patrono laico custodia ecclesie vacantis, & potest ponere œconomum in ecclesia vacante.
- 27 Patronus non potest exigere à rectore vel clerico rationem de temporalibus, vel fructibus beneficij, & quid possit facere.
- 28 Patronus ecclesiasticus habet maiorem potestatem, quam patronus laicus.
- 29 Honor est patronum exigere rationem de tem

IN VERBIS

poralibus ecclesiæ.

- 30 *Ratio à Rectore ecclesiæ qualiter exigenda, & non potest Recter ad libitum de rebus ecclesiæ disponere.*
 - 31 *Ratio minutatim circa carnes & pisces non debet patronus exigere, secus circa possessiones.*
 - 32 *Ratione semel data an iterum possit Episcopus eam petere.*
 - 33 *Patroni non se intromittant ad ea quæ spectant ad sacramentorum administrationem, & qualiter visitandum est Eucharistiæ sacramentum.*
 - 34 *Chrisma & oleum infirmorum qualiter visitandum, & fons Baptismalis.*
 - 35 *Patronus poterit administratorem ponere.*
 - 36 *Potest quis perpetuo se obligare ad serviendū hospitali.*
 - 37 *Administratio seu gubernatio piorum locorū non committitur alicui ultra triennium.*
-
- 1 *Quis patronatus non dicitur proprie spirituale sed spirituali annexum ut in c. d. iure de iure patronatus, & ca. quāto. de*

de iudici Fel. n. 2. in d. cap. quāto allegat Sanct. Thom. 2. secund. licet Anton. in d. c. quanto. sequēdo Goffred. in summ. de iur. Patron. §. 1. dicit ius patronatus realiter esse quid spirituale: quod patet quia vendi non potest, sicut neq; spirituale: nisi cum vniuersitate, vt in d. cap. de iure. Sed quia ex dispensatione ecclesie cadit in laicū, propter quod dicitur annexum iuri spirituali, & sic non inspecta natura sua: sed inspecto illo accidenti surgente ex dispensatione ecclesie, pro hoc quod notatur in cap. pie mentis 16. q. 7. vbi dicit glos. quod ius patronatus est spirituale sed non mere, quia cadit in laicum.

2. ¶ Quædam enim sunt mere & essentialiter spiritualia, vt anima, gratia, virtutes & similia. Quædam sunt spiritualia, sed non mere, & essentialiter: quia tunc non propter se. Sed propter aliud, vt sunt beneficia: vasa ordinata ad sacrificium: & similia intra spiritualia quæ ordinantur ad finem spirituum, vt ad finem anime:

Scilicet 3 ad

IN VERBIS

administros sustentandos : & ista tanto magis dicuntur spiritualia, quāto magis à propinquantur fini rei spiritualis, & de his vide bon. glos. in sum. i. q. i.

- 3 ¶ Ad propositum ergo accedendo per electionem principiatuꝛ matrimonium inter ecclesiam & electum : magis dicitur ius spirituale quam ius patronatus, quod non initiat matrimonium cū præsentato, sed tantum preparat personam cum qua debet contrahi, & hoc principaliter non cadit in laicum, nisi ex dispensatione ecclesiæ : sed noluit ecclesis dispensare cum laico circa electionem, quia est actus magis spiritualis, & ideo infertur, quod cum essentialiter ius patronatus non possit dici mere spirituale, debet quo ad omnia indicari, ut ius spirituale, nisi reperiatur aliud in contrarium à iure expressum, & ideo ubi spiritualis causa debet tractari simpliciter & de plano. idē dicendū esset de iure patronatus,

4 ¶ Et sic per hoc sentit aperte Antō. q̄ ideo ecclesiasticus index cognoscit, & non

non secularis de causa iuris patronatus: quia ipsum ius realiter & essentialiter est mere spirituale. Sed hoc dictum nunquam placuit Abb. in d. ca. quanto. n. 5. & 6. vbi dicit quod ipsum ius antequam fuerit concessum laico non fuit de ductum in esse: & sic non potest dici quod originaliter.

5 ¶ Præterea est considerandum illud, scilicet ad principes palatia, ad sacerdotes, ecclesiæ pertinet, ut ait rex. in ca. quicumque. q. 12. q. 2. cap. cōuenior. in medio. 23. q. 8.

6 ¶ Quia ecclesia nec Papæ, nec Prælatorum sed Dei est: ut ille testatur, 'Petro dices Matth. c. 16. tu es Petrus, & super hanc petram edificabo ecclesiam meam, non dicit tuam. Idem Ioan. ca. 12. pascite agnos meos & oves meas, non tuos & tuas.

7 ¶ Administratio tamen dominij ecclesiæ spectat principaliter ad Papam, & distributive ad alios prælatos ecclesiæ, beneficiorum quæ titularios glos. ver. nostre in proœmio. §. in qua quidē pragm. Sanct. tom. 1.

8 ¶ Et dicit conc. Toleta. Basilicarum cōditores nouerint, nullam se potestatem habere

IN VERBIS

in rebus quas eisdem ecclesijs conferūt:
sed iuxta canonum instituta sicut eccle-
siam, ita & dotem eius ad ordinationem
Episcopi pertinere cap. nouerint. 10. q. 1.
& cap. decernimus. 16. q. 7. & ca. sunt qui
17. q. 4. Ex fundatione laicus nihil acqui-
rit. vt in cap. pie mentis. 16. q. 7. quinimo
talis fundatio est effecta sanctorum ca.
semel Deq. de reg. iur. libr. 6. Barbat. in
cap. quanto. n. 16. de iudicijs. Specul. tit.
de religios. domib. n. 5.

- 9 ¶ Et re ecclesiæ Christi sunt capit. qui
Christi pecunia. 12. q. 2.
- 10 ¶ Ideo patroni solum habent id quod
de iure reperitur permissum cap. prete-
rea cl. 2. de iur. patron. cap. in quibusdam
de pen. is. Vnde ex iure patre natus, patro-
nus laicus non consequitur ius instituen-
di, vel destituendi, vel bona ecclesiæ ad-
ministrandi, sed solum ius præsentandi
vt per Abb. in cap. preterea cl. 1. n. 1. de iu-
re patron. allegat tex. in ca. quoniam de
iur. patron. & ca. vnicum de iure patron.
lib. 6.

Et

- 11 ¶ Et hoc præcedit etiam si patronus sit clericus allegat cap. 1. 11. q. 5. & vide tex. in cap. si quis. 16. q. 3. vbi habetur quod si episcopus cōstruxerit ecclesiam in diocesi aliena, solum presentationē habet.
- 12 ¶ Consecratio enim & institutio & totius ecclesiæ dispositio pertinet ad Episcopum loci: nec potest patronus super hoc aliter statuere, quia non potest immutare iuris dispositionem, allegat pro hoc tex. in cap. cum dilectus de consuetudine, & allegat Innoc. in cap. quoniā ne prelati viceas. sus & dict. ca. nouerint 10. q. 1. vbi patet quod super bonis ecclesiæ nullam potestatem habet patronus.
- 13 ¶ Idem est dicendum de beneficiarū bonis in perceptione fructuum, proventuum, ouentionum quorumcumq; , etiā si ex fundatione, aut dotatione competat patronis, nam rectores seu beneficia ti debent illos distribuere & non patroni: non obstante quacumq; consuetudine vt notatur in concil. Trid. sess. 25. ca. 9. de reformation.

IN VERBIS

¶
4
 Vnde potest preberi ministeriū laicis, vt colligant ouentiones spirituales: sed laicus colligens non potest esse principalis, vt per Anton. in ca. de cernimus de iudici: tū vide Ioan. de Ligna in ca. 1. de vita & honestat. cleric. & ibi Anton. dicit quod laicus qui emit ouentiones spirituales non potest illas colligere in altari. Sed debent clerici illas colligere ex altari, & dare laico tamen illas non possunt colligere nisi consentientibus clericis, & eorum nomine vt in cap. sanctorum, & capitul. quia sacerdotes, & capit. hanc consuetudine. 12. q. 1. Nota etiā quod laici nec principaliter nec ministerialiter possunt tractare negotia ecclesiastica, seu spiritualia, non enim sunt ipsi tanquam habentes potestatem nec eorum iudicio & autoritate disponi debēt, sed per prelatos Angel. in sum. verb. laicus capit. contingit. vbi glos. in fin. de arbitr. cap. cum laicis de reb. ecclesie non alienandis capitul. ecclesia. de constitution. capitul. bene quidem. 96. distin. vbi in

in fin. habetur. de facultatibus ecclesiasticis quarum solis sacerdotibus disponendi in discusse adeo cura commissa docetur.

15 ¶ Ideo administratio generalis bonorum ecclesiæ laicis committi nō potest, ita vt super omnes dominantur Inno. & Abb. in ca. decernimus. nu. 9. allegat Archiadia. in cap. laici. 16. q. 7.

16 ¶ Vbi dicitur quod triplex est dispositio rerum ecclesiasticarum: quædam est authorizabilis, & hæc spectat ad solū Episcopum & quædam ministerialis: & hæc pertinet ad canonum: quædam sollicitudinis, & hæc potest competere laicis.

17 ¶ Quasi sentiat, quod cœnomenus dicitur habere in ecclesia ministerium, id est officium cum generaliter omnia administrat. Sed quando est procurator vel syndicus ad vnā vel plures causas, non proprio autem dicitur habere officium in ecclesia, sed potius quandam sollicitudinem allegat text. in capitul. in noua. 16. q. 7.

IN VERBIS

18 ¶ Vbi dicitur in vno eodemq; officio non debet dispar esse professio, quod etiam in lege diuina prohibetur dicente Mose: non arabis in boue simul & asino id est homines diuerse professionis, in vno officio simul non sociabis, nam qui in administrationibus sociantur, nec professione discrepent, nec habitu.

19 ¶ Nam coherere & coniungi non possunt quibus studia & vota sunt diuersa.

20 ¶ Nota etiam quod patronus laicus omnes redditus dimittit clerico præsentato, nec potest se intromittere de temporalibus ecclesiæ, vt per Roch. de Curte. in tract. de iure patronat. verb. onerosum. num. 8. allegat d. capitul. nouerint. 10. q. 1.

¶ Nisi à principio aliquid sibi reseruauerit cum consensum episcopi, vt dicunt doctores per rex. in capit. præterea cl. 2. de iur. patron.

22 ¶ Vnde patronus potest annuatim aliquid exigere ab ecclesia patronata in recognitionem iuris patronatus dummodo

do tempore fundationis illud disposuerit cum consensu episcopi, alias secus ut notat Abb.in.d.c.præterea.n.3. ubi dicit quod alias consuluit, quod quidam populus qui habebat ius patronatus, nō poterat exigere à præbytero certos eccos in recognitione iuris patronatus, quia illud non fuit sibi reservatum tempore fundationis allegat bonum tex. in cap.cum dilectus de consuetudine & notata per Innoc.in cap. quoniam ne prælati vices suas, & facit.d.ca.nouerint.10. q.1.cap.tua nos de iure iurand. refert & sequitur Didac.Per.in l.1.tit.6.lib.1.ord. verb. lo que fuere ordenado.

23 ¶ Et notat Abb.in.d.cap.tua nos, ex illo text. quod rector ecclesiæ patronatæ non potest se obligare ad soluendum cēsum, vel augendum solitum etiam in vita sua. Quinimo secundum eum non potest patronus etiam sponte soluere nomine census, idem dicit Abb.in cap.1.de immunit.ecclesiæ idem Abb.in ca. olim el.1.n.3.de restit.spoliator.

IN VERBIS

24 ¶ Amplia nunc istam conclusionem scilicet quod nedum patronus potest disponere tempore foundationis, vt certum quie annuatim ipsi patrono vel successoribus suis solvatur: sed etiam potest disponere, vt solvatur tertio, text. est & ibi Abb. n. 2. in ca. quanto de censib.

25 ¶ Amplia secundo, vt etiam possit patronus tempore foundationis disponere & fructus ecclesiæ, quando contingerit illam vacare, sibi expectent. glos. verb. fundatione. ca. generali. de elect. lib. 6. limitata nunc istam conclusionem vt non procedat, quando patronus assignasset solummodo dotem necessariam ecclesiæ: tunc enim non potest sibi aliquid reservare etiam cum consensu episcopi, quia iura mandant integram & necessariam dotem esse assignandam ecclesiæ text. est in ca. 1. de censib. ca. cum sicut. de consecratione ecclesiæ vel altaris, ita limitat, & declarat Abb. in d. ca. 1. de censib. n. 1. & vide bonam glos. in ca. si quis basilicam de consecrat. dist. 1.

16 ¶ Ex priuilegio autem apostolico seu ex cōsuetudine à Papa aprobata potest competere patrono laico custodia ecclesiæ vacantis, & etiam potest ponere patronus laicus œconomum in ecclesia vacante Abb. cum vos. n. 4. de officio ordinarij quem refert, & sequitur Gregor. glos. pen. l. 11. tit. 15. p. 1.

17 ¶ Ex quibus infert idem Roch. in d. tract. de iur. patron. §. & vtile. nu. 7. quod patronus non potest exigere à rectore vel clerico rationem de temporalibus vel fructibus beneficij, quod optime probatur in. d. ca. nouerint. 10. q. 1. potest tamen patronus laicus, si sacerdos aliquid ex collatis rebus de fraudauerit honesta conuentione compescere, aut episcopo corrigenda denuntiare capit. filij. 16. q. 7.

18 ¶ Patronus autē ecclesiasticus habet maiorē potestaté circa hoc i. e. cū & plātare. §. in ecclesijs dī priuilegi. notat Dō. in. c. Episcopū in medio. 10. q. 1. vtrumq; predictorum decidunt Ant. de Butr. & Abb.

el sagrario diziédo, Nunc dimittis seruū
tū Domine vsq; in finem. Saluos fac ser-
uos tuos, & ancilas tuas &c. Mitte eis Do-
mine auxilium de sancto &c. Domine
exaudi orationem &c. Dominus vobis-
cum &c. Oremus pretende Domine mi-
sericordiam tuam familis & famulabus
tuis: dexteramq; cœlestis auxiliij: vt te to-
to corde perquirant: & quæ digne postu-
lant assequantur, Per Christum Domi-
num nostrum, Amen.

- 34 ¶ Et in cap. 4. tractat qualiter visitan-
dum Oleū infirmorū, & Crisma, & Fon-
tes baptismales, & dicit, Despues de visi-
tado el sancto Sacramento del altar: luc-
go incontinente el visitador yra a la ala-
zena, o cofre donde suelen estar las vasi-
jas dñl Crisma, y Oleo así cathecumeno-
rum, como la del Olio infirmorū, y toma-
das en su caja, o cofrecito do estuuieren
colocadas en p̄cessiō cō la cruz y cirios
cātando todos el hymno. Veni creator
spūs &c. llevarlas ha el visitador élas ma-
nos áte sospechosobre la pila dñl batizar

IN VERBIS

Abb. in cap. cum propter de iur. patron. nu. 6. clerici namq; patroni habent ius pinguius, quam patroni laici arg. capi. si quis Episcoporum. 16. q. 3. Hinc est quod in limine foundationis de consensu Episcopi potest conditio apponi. quod nulla requiratur institutio quando presentatio vel electio fit per ecclesiasticam personam quia illa presentatio habet effectum institutionis, aut electio vim confirmationis, cum fiat per personam iuris spiritualis capacem, secus si per incapacem id est laicum notat Cesar Lamber. in tract. de iur. patronatus. q. 9. p. 1. libr. 1. n. 70. quem refert & sequitur glos. verb. quod pragmat. sancti. titu. de collation. §. item circa col. 2.

29 ¶ Honor certe est patronum ecclesiasticum rationem de temporalibus ecclesie (ut supra dixi) exigere, & vide tex. in cap. ex literis de iure iur. Abb. in cap. in Lateranensi. n. 3. de præb. & dignitat.

30 ¶ Vbi etiam dicit qualiter ex igenda sit hæc ratio à rectore ecclesie, allegat Innoc.

Innoc.in d.ca.cum & plantare de priuileg.& dicit etiam rectorem ecclesiæ nō posse ad libitum disponere de fructibus ecclesiæ sicut d̄ patrimonio, de his enim fructibus ecclesiæ possunt compelli ad reddendum rationem: non tamen illis exigenda est ratio multum subtiliter, vt notatur in. d. capit.cum & plantare, ex quo infert, quod cum pinguius ius habet episcopus in beneficio, quam patronus, ideo quemadmodum patronus potest exigere rationem ita & fortius Episcopus.

31 ¶ Et dicit idem Roch.in d.tract. verb. Honorificum.n.99.quod talis patronus non potest exigere rationē minutatim, scilicet quid expendatur singulis diebus in carnibus.&.piscibus, sed quomodo regantur possessionis, & quomodo prouētus expendātur non quantum expendātur singulis diebus(vt dixi) in carnib9 & piscibus & pane ita norant doctores in ca.cum & plantare.§.in ecclesijs de priuileg.

32. ¶ Data vero ratione patrono an Episcopus potest compellere, vt iterum re videatur per eum, credo in hoc flādum esse consuetudini, vide Aymon crauere in.2.p.consiliorum consili.238.incipit di uino subsidio Guido pape in decis, Dal phin. decis. 331. quos refert, & sequitur Nun.de Auend.in cap.10.præt.p.2. n.33. in fin.An autem alij prælati vel clerici teneantur reddere rationem admini- strationis suis superioribus vide text. in cap.qualiter & quando cl.2. de accusa- tionibus & ibi Abb. num. 4. Bald. in leg. orphano trophos.C. de Episcopis & cle- ricis.

33. ¶ Itaque patroni non se intro mittant ad eaquæ spectant ad sacramentorum administrationem, nam hoc spectat ad prælatum vt dicit Frias cap.3.in d. tract. Despues que el dia siguiēte el visitador viniere ala yglesia do ha de hazer el offi- cio quando ya le parezca que podra cō- uenir y allegarse la gente ala yglesia de- ue mandar tañer a missa como en dia de

de fiesta: La qual mandara celebrar y officiar cantada con toda la solemnidad que mas conuenga. Y allegada la gente la haga proseguir hasta el offertorio. Acabado el offertorio, reuestirse ha el visitador su sobrepelliz blanca, y encima vna capa de seda, y do no la vuiere, vna Estola sobre los ombros cruzada delante los pechos: Y encendidas las hachas, o cirios, y proveydo el encensario de asquas y encienso: reuestidos los otros clerigo de sobrepellizes, el visitador cercado de los otros clerigos puestas las rodillas en el suelo, y gradas del altar do estuviere el sagrario: do se coloca el sancto Sacramento con toda la demas reuerencia y deuocion, que pueda començara a medio tono el visitador y dira. *Adiutorium nostrum in nomine Domini, & respondet circumstantes: qui fecit cælum & terram, & rursus visitator, sit nomen Domini benedictum, & illi, ex hoc nunc*

IN VERBIS

& vsq̃ue in seculum, atq̃ue iterum visita-
 tor incipiet Psalmum ad te leuau iocu-
 los meos qui habitas in cœlis, ipsi dicent
 versum subsequenter, & sic successiue
 cum Gloria patri & Cap. Dicet q̃; visita
 tor versum. Emitte spiritum tuum &
 creabuntur, & renouabis faciem terre.
 Memento nostri domine in bene placi-
 to populi tui: visita nos in salutaris tuo.
 Domine ex audi orationem meam &
 cap. Dominus vobiscum & ca. Oremus
 Deus qui corda fidelium sancti spiritus
 illustratione docuisti & ca. Deinde con-
 scientias nostras quæsumus domine visi-
 tando purificas, & cap. demum & finali-
 ter dicat continuando orationem pro-
 priam illius sancti vel sancte in cuius no-
 mine ecclesia dedicata est: quam termi-
 nans dicat, per Christum Domini no-
 strum amen. Tunc erigens se visitator
 accedat ad visitandum venerandum eu-
 charistiæ sacramentum. Acceptisq̃; cla-
 uibus aperiet, reuerenterq̃ue extra-
 het ilud de sacrario. Et tunc ipse vel alij
 canto-

cantores alta voce incipient cantantes
 hynum illum. Tantum ergo sacramen-
 tum & cap. vi. q. in fin. Gegenitori geni-
 to q. & cap. Y entre tanto que ellos can-
 tan y el diacono, o otro encienfa, el visi-
 tador con mucha diligencia vea la ma-
 nera y disposicion como esta colocado
 el sancto sacramento y si (quod absit)
 estan en algo las especies corrompidas
 o roydas, y las formas delas hostias bien
 cortadas y rodeadas, y si tiene conserua-
 das muchas, o pocas segun la manera del
 pueblo y disposicion del tiempo. Y haga
 boluer la hijuela en que suele estar colo-
 cado el sancto sacramento sacudiendo
 la sobre la patena para ver si ay reliquias
 o si las toma quando suele renouar. Y si
 la palia, corporales, o hijuela en que sue-
 le estar embuelto : si estan limpios y de
 fresco enxabonados sobre la pila del ba-
 ptizar por el cura, o otro sacerdote. Pre-
 gunte esso mismo al cura, o curas si ay
 costumbre renouar el sacramento de
 quinze en quinze dias, o al mas de tres

en tres semanas en inuierno. Y si lo renueuan siempre con hostias frescas hechas de aquel dia si esta colocado en alguna custodia de plata do ouiere facultad para ello. Si arde siempre la lampara delante el sacramento. Si el sagrario esta limpio dentro: mirelo con vna vela encendida, y si lo limpia con vn paño todas las vezes que renoua. Item que no áya en el alguna quiebra ni agujero por do entren mures ni arañas, si esta siempre cerrado so deuida clausura, o clausuras. Y en todo prouea para adelante y castigue qualquier falta y exceso q en algo dello sobre dicho hallare conforme a derecho de quo in cap. statuimus, de custodia eucharistiæ, y conforme a las constitutiones sinodales del tal Obispo, y al fin alçara el corpus Domini con vna mano: para que lo adere el pueblo. Esto así visto y visitado delante del notario que ha de dar fee, y testimonio de ello en el libro dela visitacion tornara el visitador a colocar el sacramento en el

el sagrario diziédo, Nunc dimittis seruū
tū Domine vsq; in finem. Saluos fac ser-
uos tuos, & ancilas tuas &c. Mitte eis Do-
mine auxilium de sancto &c. Domine
exaudi orationem &c. Dominus vobis-
cum &c. Oremus pretende Domine mi-
sericordiam tuam familis & famulabus
tuis: dexteramq; cœlestis auxiliij: vt te to-
to corde perquirant: & quæ digne postu-
lant assequantur, Per Christum Domi-
num nostrum, Amen.

34 ¶ Et in cap. 4. tractat qualiter visitan-
dum Oleū infirmorū, & Chtisma, & Fon-
tes baptismales, & dicit, Despues de visi-
tado el sancto Sacramento del altar: lue-
go incontinente el visitador yra a la ala-
zena, o cofre donde suelen estar las vasi-
jas del Crisma, y Oleo anſi cathecumenorū,
como la del Olio infirmorū, y toma-
das en su caja, o cofrecito do estuuieren
colocadas en p̄ceſſiō cō la cruz y cîrios
cātando todos el hymno. Veni creator
spūs &c. llevarlas ha el visitador élas ma-
nos áte ſuspechosobre la pila del batizar

IN VERBIS

Y alli sigillatim las abríra todas tres y si estan sanas y cubiertas con sus pellitas de cera vel alias, y las dos conuene a saber la del crisma y la del olio cathecumenorum a bajo con sus plumas pendiētes delas pellas de cera con que está cubiertas. Vera esso mesmo & informarse ha si todas tres se purificaron la semana sancta sobre la pila del baptizar con su agua caliente. Item sabra si luego la semana de Pasqua siguiente las renouo el cura de crisma y oleo nuevo hecho y consagrado el jueves dela cena o no. Item si despues que las proueyo de nuevo si las ha ceuado con azeyte, o si estan ya secas o menguadas. Item si las tienen en lugar honesto y limpio y so deuida clausura conforme al dicho capit. statuimus & cap. de custod. eucharist. & chrismat. Y si lo fallare todo así como conuenga: de gratias a nuestro Señor, Y si en algo hallare de todo lo que dicho es defecto y negligencia mandelo proueer para adelante. Y castigue el eccesso pasado conforme

forme al derecho ya dicho y ala constitucion sinodal del Obispado . Y luego antes que de alli se parta el visitador, visitara delante el mismo notario la dicha pila baptismal. Y sabra si esta sana, o que brada, o en algo se reque: si esta limpia si esta cubierta con su atapadera de madera: y si ouiere facultad con su cerco de yerro y su candado y llave . Y si en algo desto ouiere falta mandarlo ha proueer para adelante y castigara el exceso pasado . Y desde alli boluera en la misma procession a poner y colocar las dichas vasijas adonde primero estauan , o deue estar so deuida clausura como dicho es. Y pedita estando alli el libro de los baptizados: digo el libro de papel enquadrado donde el Cura acabando de baptizar qualquier criatura la escribe con dias, mes, y año, y el padrino y madrina , y lo firma de su nombre, y como es legitimo ã tal padre y madre para dirimir los matrimonios, y para muchos prouechos ã de ello se sigue conforme ala constitu-

IN VERBIS

cion sinodal deste Obispado de Salamã-
ca, y de los otros Obispados bien gouer-
nados. Ello mismo a otra parte de aquel
libro, se han de escriuir todos los confir-
mados por la misma manera, y para aq̃l
mesmo fin y efecto, y assi pedido el tal li-
bro, informese el visitador si està entera-
mēte assi los batizados como los cōfirma-
dos alli escriptos y firmados, o si falta al-
guno: y hagalo poner y castigar la ne-
gligencia conforme a la constitucion
sinodal del tal Obispado. Item sepa
si el tal libro esta, so deuida claufura
como las vasijas del Chrisma, y Oleo.
Y do no parezca ad perpetuam rei
memoriam, y assi lo haga escriuir co-
mo se va visitando en el libro de la visi-
ta, de la dicha yglesia. Y si en la tal
yglesia ouiere algunas reliquias anti-
guas, de Sanētos, o Sanctas visitar-
las ha, y si estan en lugar congruo: o con
la decencia que conuengan en sus ca-
xas. Ni permita que en lo tal se haga
nouedad ni fición alguna más delo que
per-

permitte el derecho en el capitulo cum ex eo de reliquis & veneratione sanctorum, itaque in his nullatenus se præsumat ingerere patronus.

35 ¶ Poterit tamen patronus administratorem ponere vt notat Abba in capitul. inter dilectos num. 17. de donationibus vbi allegat Bartul. in leg. 1. ff. de colleg. illicitis & Innoc in capitul. dilecta. de excessib. prælator.

36 ¶ Et addit ibidem Abba. quod potest quis se obligare ad seruiendum perpetuo hospitali etiam priuato quod videtur prima fronte contra notata in leg. cum antiquitas. C. de vsu fruct. & in leg. titia. §. titio. ff. de conditio. & demonstrat. vbi concluditur quod non potest quis perpetuo suas operas locare, cum sit species cuiusdam seruitutis, tamen potest hoc admitti fauore spiritualitatis: nam seruire Deo, non est seruire, sed maxima libertas.

37 ¶ Concil. autem Trid. sess. 25. cap. 8. In
fin.

IN VERBIS

fin. de reformat. dicit quod administra-
tio seu gubernatio locorum piorum nō
committatur alicui vltra trienium nisi
in fundatione cautum reperiatur.

IN VERBIS

Nequē visitationi ornamentorum ecclesie.

- 1 *Patronus non debet se ingerere visitationi orna-
mentorum.*
- 2 *Ornamenta qualiter visitanda.*
- 3 *Inuentarium qualiter fit.*

1 ¶ Patronus non debet se ingerere visi-
tationi ornamentorum vt dicit noster
tex.& dicit Frias vbi supra cap.6. Y aca-
bada de leer la dicha carta y proseguida
la missa hasta la acabar entonces el visi-
tador con su notario llamados el theso-
rero mayordomo dela yglesia, y el sacri-
stan en presencia del clero y delos del
pueblo que ende se querran hallar, visita-
ra el cuerpo y hedificio dela yglesia.

2 ¶ Y todos sus ornamentos, Y si en el li-
bro

bro dela visitacion de la yglesia estuuiere hecho inuentario de ellos, discurrita sigillatim por el: y en leyendo tal ornamento el sacristan y mayordomo lo han de exhibir y presentar. Y si de los contenidos en el iuentario pasado algunos de vicios estuuiere casi cõsumidos mandar los ha quitar al notario dñ inuẽtario, o di ziẽdo in margnine perescio: paresciẽdo ser asì por verdad. Pero no permita que las tales cosas viejas rotas y consumptas se vendan para cosas profanas salvo que las mande quemar y la ceniza echarla en el rio abaxo, o en el caño de la pila del baptizar, o las aproveche y gaste en lo que mas conuenga en la mesma yglesia, o las mande dar a otras yglesias, hermitas y oratorios pobres. O despues de quemadas enterrar la ceniza de ellas en la yglesia conforme a derecho cap. quod semel. de regul. iuris lib. 6. cap. quæ semel, & capi. quoniam. 19. q. 3. cap. quæsiisti. 17. q. vltim. capi. ligna, cum alijs ibid. de consecratio. dist. 1. c. ad hæc de

de religioſ. domib. & per Petrum de Palud. in. 4. diſt. 24. q. 5. & l. 64. tit. 4. p. 1. Empero ſi de los ornamentos cōtenidos en tal inuentario hallare algunos faltos, y perdidos por negligencia y culpa del ſacriſtan; o mayordomo de la ygleſia, recebida informaciō de la culpa, el viſitador los deue mādar pagar al que hallare culpado: ca para eſto y lo al, los que nō bran el mayordomo de la ygleſia como abajo dicemos le abona, y el tal mayordomo da y entregā al ſacriſtan por inuētorio todos los ornamentos que acostumbrā eſtar en la ygleſia. y tomadas del fianças y caucion q̄ lo ſacaran indemne, y los entregara por el miſmo inuentario al tiempo de la viſitacion de la ygleſia, y ſi el viſitador hallare que de los tales ornamentos antes no auia hecho inuentario en el libro de la viſitacion, o que el hecho es muy antiguo, y que eſta ya muy deturpado: mandaralo hazer de nuevo por ſu notario. en el dicho libro en la manera ſiguiente eſpecificando
cada

cada cosa por si. Sed antequam ponatur forma inuentarij vide. leg. 6 4. titul. 4. part. 1. ibi. Limpias y apuestas deuen tener los clerigos las yglesias y todas las otras cosas que son menester para seruir a Dios nuestro Señor en ellas, assi como los calices, y las cruces, y las otras vestimentas con que dicen las horas, y todos los otros paños que ponen para postura en los altares y paredes. Capues el cuerpo de nuestro Señor Iesu Christo se consagra en ella, guisado es que todas las cosas que ha menester para seruicio de ella, que sean muy limpias y muy apuestas. Y estas vestimētas de paño que son menester para seruir la yglesia no las deue dar los clerigos a los omes q vñen dellas en otras cosas vanas y quando las vestimentas que fuerē benditas estuuieren sucias y fuere necessario lauarlas los diaconos, con los otros menores dela yglesia lo deuen hazer, y los corporales deue lauar los prestes, en
baci

IN VERBIS

bacines muy limpios y seã toda via guar-
 dados para esto y no los metan a otro ser-
 uicio ninguno: y quando estos paños fue-
 ren enuegecidos o rotos, de guisa o mo-
 do que no puedan seruir, deuenlos que-
 mar, y no los deuen vender ni dar ni me-
 ter en otros vasos que sea a seruicio de
 los hombres. Ca lo q̃ es dado para Dios
 y para seruirle no deue ser tornado, de-
 spues a otro seruicio. Y esto due ser guar-
 dado: porque no se ensañe Dios contra
 el pueblo, y no le de mantenimiento, as-
 si como acontecio al rey Baltasar, que
 tomo los vassos, y las otras cosas del tẽ-
 plo de Hierusalem, y se siruio dellas co-
 mo no deuia: y destruyole por ende nue-
 stro Señor Dios, y metio su reyno en
 poder de sus enemigos.

3. ¶ Redcundo ergo ad. d. cap. 6. qualiter
 inuentarium fiat. Primeramente dize
 Frias escriuiendo quantos altares, y de
 que vocacion sea cada qual. Y que reta-
 ho, o ymagenes de bulto tienen, y si tie-
 ne guarda poluo y de que sea. Y ha de
 pro-

proueer con el sacristan que los tales retablos esten cubiertos cō sus guarda poluos quando los sabados de cada semana, o alias se limpia la yglesia.

¶ Item quantas aras consagradas, y vealas si estan sanas y guarnecidas, o si esta alguna quebrada, o enormiter lesa y que la quiebra & lision la atrauiesla de parte a parte, o que sea tan angosta que en ella no pueda caber el pie del calice y hostia ca en tales casos no consienta celebrar en ella: antes la haga quebrar y echar la el rio abaxo, o molida en el pozo de la pila del baptizar: y ha de ser de piedra la tal ara y no de madera ni de otro metal conforme al capitul. altaria pala, de consecration. distincti. 1. y los theologos in. 4. distincti. 4. y prouea que quando no celebrarem missas el sacristan tenga las aras en lugar decente en la sacristia: y si alguna estuviere inserta en el altar: prouea que este muy bien guarnecida toda cubierta y cosida en angeo, vel alias por cuitar algunas supersticiones

IN VERBIS

hechizeras.

¶ Item quantos corporales, con sus hijuelas, y han de ser solamente de lino, y no de seda, vel alias vt. in capit. consulto. de consecratio. dist. 1. & theologi lib. 4. dist. 136. y prouea el visitador que todos esten nitidos, y muy limpios y que ala cōtinua los lauen y xabonen sobre la pila del baptizar el mismo sacerdote, o sacristan y no mugeres, y que no celebren cō ellos si primero no estuieren bendezidos por el Obispo cōforme al dicho ca. consulto.

¶ Item quantas paleas, y si son todas llanas y blācas, o si ay algūas labradasy quātas, y de que labor cada qual, y prouea q̄ todas esten limpiasy, y en vn cofre bien cogidas quando no estuieren puestas en los altares.

¶ Item quantas touajas, y paños de manos, y si son blancos, o lauados, y quātos y como, y quantos para dar la paz: y quātos para cubrir los calices, y si estan todos limpios y lauados. ¶ Itē quantas me-

sas

fas de manteles, y quantos alemaniscos, y quãtos comunes, y si son nueuos, o andados, y si limpios &c. ¶ Item quantas fauanas, y si son de tres piernas, o de dos y si son nueuas, o andadas, y si estã todas limpias. ¶ Item quantos cielos sobre los retablos y altares, y de que sean, y si tienen sus flecos, y estan limpios. ¶ Item quantos cobertores de los altares, y de q̃ sea cada qual, y como estan tratados.

¶ Item quantas sobre pellices de lienço que sean dela yglesia. Y si estan sanas limpias y cogidas como conuenga.

¶ Item quantos frontales, escriuiẽdo de que sean cada vno, y quãtos con sus frõtaleras, y si son dello mismo, vel alias, y si estan sanos: bien tratados y cogidos.

¶ Item quãtas casullas, y de q̃ cada qual sea, y si con cenefas, o sin ellas, y de q̃ y quales: y si cada qual tiene su estola y manipulo dello mismo, ono, y si entre las cenefas ricas tiene sus fundas de frisa, y si estan sanas en si y en el forro, y bien tendidas, y puestas en sus caxones y arcas.

IN VERBIS

¶ Item quantas almaricas y de que sean y si tienen sus cordones y borlas, quãtas y de que , y si tienen sus collares y con q̃ labores.

¶ Item quantos atavios, o adereços de al uas y amitos y cingulos para dezir missa y como guarnecidas , o sin guarnicion de rodo pies &c. y si estan limpias.

¶ Item quantas capas de seda, grana, paño &c. y con que çanefas y capillas: y si con sus fundas de frisa, las ricas y en sus caxones tendidas. Item quantas mãgas de cruces, y de que sea cada vna, y como es labrada , y con quantos cordones y borlas, y si tiene su funda de angeo, o frisa en que se meten. Item si ay algun paño para lleuat el sacramento alos enfermos con sus flecos y de que sea . Item si ay algun paño para sobre las andas de los defuntos y sobre las tumbas y de que es y que labores . Item si ay algun paño o velo para comulgar y q̃ tales. Y si ay algun otro para sobre los nouios quando los velan, y si ay tantos cordones, o cin-

tas quantas son necessarias. Item si ay al
gun vestibulo con sus sortijas para delã-
te el altar y el choro los dias feriados en
la quaresma que se coxa y tienda con
sus cordeles y carrillos. Item quãtas dal-
maticas, o tunicas para los moços y aco-
litos que siruen al altar y de que sean, y
mandar reparar las faltas que en todos
estos ornamentos ouiere. Item quantas
dalmaticas, alhombras, reposteros, y cõ
que armas y quantos alfamares: y quan-
tas sobre mesas, y quantos paramentos,
y de que sean, y si ouiere algunas mantas
de pared, o otras ropas de lana, seda, o
liẽço pintadas. ¶ Plata. Primeramente, si
ay mas de vna cruz de plata, y de que la-
bores anfi en los braços: como en el pie
y quanto pesa cada vna: mandela pesar
y assentarla, y si se an caydo algunas pie-
ças sepa si estã arrecaudo y si tienẽ sus ca-
xas. Item quãtos calices de plata y si son
dorados, o blancos y que hechura: y quã-
to pesa cada qual con su patena, y si tie-
ne cada vno su purificador de olanda, o

IN VERBIS

lienço dētro del vaso, y sus caxas de cuero, Yten si ay mas de vna custodia de plata: para lleuar el sacramento alos enfermos, y como es labrada cada vna, y si blāca, o dorada, o si con cruzeta encima, y luneta dentro, y si con su pie, o suelta: para sobre algun calice: y quanto pesa, y si tienē su caxa.

¶ Item si ay mas de vñ incensario de plata: y como esta labrado, y con quantas cadenas y fortijas, y de que peso, y su caxa.

¶ Item si ay vinageras de plata: quantas, y de que hechura, y con sus caxas.

¶ Item si ay nauecica, o naueta de plata: para el incienso, y de que peso, y si tiene cuchara de plata.

¶ Item si ay cadeleros de plata: quantos y de que labor y peso.

¶ Item si ay cetros: quantos, y de que labor y peso, y si son blancos, o dorados: y si tienen fundas, o caxas. ¶ Metal.

Primeramente quantos calices de estaño con sus patenas, y sus purificadores: como

como los de plata: y si estan sanos, y para celebrar con ellos alias : quiebrelos y quantos pares de vinageras, o ampollas para el seruicio delos altares.

¶ Yten quantas cruces grandes de metal: para los resposos: y quantas pequenas para sobre las aras del altar : y si está sanas.

¶ Yten quantos candeleros de açofar, quantos de yerro: o de otro metal, & incensarios de cobre.

¶ Ytem quantas lamparas, y si cada lampara tiene su bacin y compuesto, y todo limpio.

¶ Yten quãtos calderos de agua bẽdita.

¶ Yten quantos yerros de hazer hostias: y si espiden bien: y salen buenas. ¶ Yten quantas campanas grandes ay en el campanario: y si estan sanas y alguna bendita : quantas esquilas para tañer a ver a Dios : y quantas para llevar el sacramento a los enfermos. ¶ Yten si ay rueda de campanillas, y quantas son. Si ay platos de metal : para dar el pan bendito.

IN VERBIS

Si ay alguno para llevar la extremauncion, o alguna bacinita y si esta limpia.
Si ay braseros para los altares y quantos. Si ay tigas para cortar y cercenar las hostias. Si ay agua manil pendiente en la sacristia para lauarse los ministros.
Açadon, pala de yerro para soterrar los difuntos, si ay cepo de piedra con doscã dados y llaues la vna que tēga el mayor como la otra el cura. ¶ Los libros, Prime ramente quantos misales de molde tie ne la yglesia, quantos tiene de mano y pergamino; quantos manuales, o batiste rios delo vno y delo otro; quantos do minicales; quantos sanctorales; quantos mixtos; quantos officarios, epistoleros, euangelistarios comunes, o cinco histo rias. Salterios, breuiarios, profarios, pro cessionarios, te igitur, quadernos de spe ciales fiestas, vispereros, constitutiones sinodales, directorio, o costūbres, libro de baptizados, cartillas de consagracion carta, o tabla pēdiēte de articulos y mã damientos, tabla guarneçida, o libro de

NEQVE VISITATIONI. 342
todos los anniuersarios, o memorias q̃
se hazen y estan dotadas en la tal yglesia
y tablas guarnecidas d̃ deuociones, ¶ Ma
deta. Primeramente quantas arcas,
quantos cofres, caxas para hostias y ho
stiaros, estantes para las velas, gotaletas
para el missal del altar, retriles, o atriles,
o fragisterios, escaños quãtos, y si de dos
asientos, o de vno, filletas de asiento,
bancos, escadales, o cruz que besan, to
mando agua bendita. Andas del corpus
Christi, Andas de finados, hacheros, ci
riales, varales, con sus carrillos, y corde
les, palos delas cruces, palos delos cetros
varas del paño del corpus Christi. Alta
baques del pan bédito, tenebral para ve
las & tinieblas, maçuelos para las tinie
blas.

I N V E R B I S.

*Aut bonorum stabilium, seu fabricarum pro
uentibus immisceant.*

IN VERBIS

- 1 Patroni non se immisceant visitationi bonorum stabilium ecclesiæ.
- 2 Bona ecclesiæ sunt deputata vsibus clericorum & pauperum, proprietas autem est ipsius Dei.
- 3 Ecclesiæ res omnes sunt vota fidelium, prætia peccatorum, patrimonia pauperum.
- 4 Possessiones ecclesiarum qualiter visitentur, & de eius inuentario.
- 5 Inuentarium escripturarum ecclesiæ qualiter fit
- 6 Bonū proueniens ex inuentario factō.
- 7 Anima sine corpore non viuit corporaliter.
- 8 Bona ecclesiæ dicuntur patrimonium Christi.
- 9 Ecclesiæ venenum non esse in fūsum propter diuitias sibi traditas.
- 10 Bona & possessiones beneficiorum visitanda.
- 11 Capellania qualiter visitanda.
- 12 Sacristia, & sacristan como seran visitados.
- 13 Ratio qualiter reddatur.
- 14 OEconomus e proprio clero sit.

I ¶ Patroni non se immisceant visitationi bonorum stabilium ecclesiæ.

Et

2 ¶ Et bene nam bona ecclesiæ sunt deputata vsibus clericorum : & pauperum : proprietas autem est ipsius Dei, vt notat Abba. in capitul. non minus numero sexto de immunitat. ecclesiarum.

3 ¶ Et dicit Prosper libro de vita cõtemplatiua scientes viti fratres nihil aliud esse omnes res: ecclesiæ : nisi vota fideiũ & prætia peccatorum : & patrimonium pauperum: & dicit Frias in d. tract. de visitat. capitul. 7. despues de visitado's los ornamentos: deue el visitador informár se si la fabrica y lumbrẽ dela yglesia tiene algunas possessiones allẽde del noueno q̃ le cabe del pontifical: o diezmos.

4 ¶ Y si en el libro dela visitaciõ dela yglesia estuviere hecho inuẽtario delas tales possessiones procedera por el en presen cia d'los suso dichos mas ancianos d'el pueblo, y aura su iñformaciõ sigillatim d'cada vna d'illas, y si esta por d'la yglesia, y si estã reparadas y biẽ labradas, o alguna perdida, enagenada entrada : o q̃ resciba algũ per-

IN VERBIS

periuyzio: para que lo prouea y castigue y si hallare inuentario añidira las otras nueuamente mandadas si las ouiere : o hara quitar la que se ouiere vendido: para el prouecho y necesidad de la yglesia con autoridad y licencia del perlado alias no. Pero si el tal visitador no hallare hecho inuentario de las tales posesiones mandarlo a hazer de nuevo a su notario en el dicho libro en la forma siguiente. Inuentario de las posesiones dela fabrica y lumbrer.

¶ Primeramente tiene vnas casas a tal parte con su corral a tras o adelãte, o sin el son llanas , o sobradas linderos de la vna parte casas de. N. &c. Item tiene vna heredad, o tierra a tal parte, o termino que haze tantas hanegadas de sembradura, linderos dela una parte tierras de .N. y de la otra parte tierra , o prado de .N. y assi delas otras tierras que tuuier. Item tiene vna viña a tal parte, o pago, o termino haze tantos obreros, o alãçadas, de que son linderos de la vna parte

te

te viña de .N. y dela otra parte viña , o tierra de .N. y afsi fuccesfiuamente efcriuira d todas las otras viñas, parrales, prados, cortinales, cortijos, huertos, oliuares &c. hafta las acabar . Y otro tanto hara de los cenfos, y tributos perpetuos o temporales con fus apotecas que tuuie re la dicha fabrica, y lumbrerica de todos ellos fpecificadamente hara inuentario en el dicho libro ad perpetuam rei memoriam.

5 ¶ Y uifitara las efcripturas priuilegios, bulas, qualesquier q tenga la dicha yglefia por el inuentario, y repertorio de ellas fi lo ouiere: y fino mandarlo ha luego hazer a fu notario en el dicho libro ad perpetuam rei memoriam en la manera figuiente . Primeramente tiene vna carta de venta de tales casaf, tierra, viña, prado &c. Paffo por ante .N. notario a tantos dias de tal mes , de tal año, porque fi fe hurtafe, o perdiefse pudiefse fer auida facilmente otra tal, y anfi de todas las otras. Item tiene vn priuilegio
con

IN VERBIS

concedido por. N. Pontifice, Rey: o Emperador en tal era, o tiempo: paflo por N. efcriuano, o fecretario &c. Y porque las tales efcripturas eftén mas feguras, y fin peligro deue mandar hazer el vifitador en alguna rezia pared dentro dela yglefia en lugar mas feguro y congruo para lo tal vni archiuo, o alacena con fus puertas maciças de yerro, y dos cerraduras y llaues: la vna delas quales tenga el mayordomo de la yglefia, y la otra el cura: donde las tales efcripturas todas & fundaciones de beneficios, & capellanias de todas en la dicha yglefia: y qualesquier claufulas delegatos y mãdas a ella hechas cada qual con fu retulo encima: porque al tiempo que fuere menefter alguna: más commodamente fe halle fin leerlas: ni reboluerlas todas: porque en arcas, o en caxas fuefen eftar en cafa del mayordomo, y alli fe pierden: hurtan, o fe queman. Y quando la dicha yglefia compra, o fe le dona algun ornamento, o poffeffion allende
de

delas contenidas enel tal inuentario: el
visitador las deue hazer añedir: si fuere
ornamēto ha se de poner enel inuētario
delos ornamētos, y si fuere possēsiō en
el inuētario dlas possēssiones. Y la escri-
ptura enel inuentario delas escripturas

6 ¶ Si aliter fieret vt inuentarium non sit
factum, bona ecclesiarum perderentur
tunc ecclesia de seruire non potest.

7 ¶ Sicut nec anima sine corpore corpo-
raliter uiuit. capit. si quis obiecerit. 1. q. 3.
Rod. de curtē de iure patro. ver. & dota-
uit. n. 4. vnde his inuentarijs utilitatibus
ecclesiarum fauendum est, quibus patri-
monium Christi hoc est bona ecclesiæ
augentur.

8 ¶ Nam bona ecclesiæ dicuntur patri-
monium Christi capitul. cum secundum
de præbend. capitul. cum ex eo. de ele-
ctionibus libr. 6. oportet ecclesiā diuitē
esse.

9 ¶ Ideo non credas, venenum in fasum
esse ecclesiæ propter diuitias: nam pro-
pter illā celebratissimā donationē à Cō-
stan-

IN VERBIS

stantino imperatore factam secutū fuit magnum miraculum vt in capit. fundamenta de electio. lib.6. quicquid aliqui dicunt quod nocte sequenti in qua facta fuit donatio per Constantinum, audita fuit vox de celo dicens hodiæ effusum est venenum in ecclesia Dei, vt referūt multi doct. in. l. bene à Zenone. C. de quadrienal. præscript. refert Menchaca de successiōum creatione. §.26. nu. 44. lib.3. partis primæ.

- 10 ¶ Et non solum bona ecclesiarum visitanda, sed etiam bona & possessiones beneficiorum vt in conc. Trid. sess.21. cap. 8. de reformat. & dat formam circa hoc Frias in tract. de visitat. cap. 10. vbi dicit despues que el visitador ouiere visitado las casas dela fabrica y lumbrer de la yglesia deue luego de entender en la visitacion del beneficio, o beneficios informandose de quantos beneficios aya en la yglesia, y procure de ver y examinar los titulos & institutiones, & si son tales o no, y quiza al presente los tenga en titulo

titulo y possessiõ, y si los tales beneficia-
 dos residen, y los sirven por si, o tenien-
 do justa causa de no residir, si tienẽ en su
 lugar puestos sus tenientes y vicarios ha-
 biles y sufficiẽtes, y cõ licẽcia dñl perlado
 conforme al tex. in cap. relatum, cum a-
 lijs de clericor. non residentib. y vea la
 licencia si es tal: donde no castigue el
 exceso y negligencia proueyendo para
 adelante conforme a derecho, y alas cõ-
 stituciones synodales del obispado, y a
 los mandamientos delas visitas antepas-
 sadas, informese esto mismo si los tales
 beneficiados, o sus vicarios dizen y cele-
 bran los diuinos officios y cumplen en-
 teramente todas las otras cargas, & in-
 posiciones annexas alos tales beneficios
 conforme alas instituciones de ellos. Y
 para verificar esto haga tomar iuramen-
 to al sacristan dela dicha yglesia, si fiel-
 mente aya apuntado en su libro de pa-
 pel todas las faltas y multas que en lo tal
 ayan caydo los dichos beneficiados, o
 sus vicarios: y si presentado ante si el tal

IN VERBIS

libro no ouiere multas, ni aya hecho faltas bene quidem. Y si las ouiere mandelas cumplir dentro de cierto termino, si fueren missas lo cierta pena pecuniaria: para la fabrica & interesantes: y las otras faltas mandelas executar conforme a derecho sinodal, y visitaciones passadas: y para ello (si necessario fuere) mande embargar los frutos de los beneficios fasta la quantia: y si el tal sacristan ouiere seydo negligente en apuntar las tales faltas, auriendole sido antes mandado: castigue la negligencia, & prouea para adelante que el sacristan tenga su libro de papel blanco: donde por hojas tenga puestas en orden, los beneficios y capellanias instituydas en la yglesia, y de quantas missas sea de cada vna, y en diziendo la missa: con alfilete, o pluma apuntela en cada beneficio & capellania: para que contadas al tiempo de la visitacion: se vea las que acada vno falta: lo mesmo delas otras multas: y prouea que el tal sacristan sea remunerado de

delas tales multas: de las quales se le pague su trabajo. Eslo mismo visite las casas, cortinas, huertos, tierras, viñas, prados, oliuares, y otras qualesquier posesiones que hallare tener cada qual de los tales beneficios por el inventario hecho de ellas en el libro de la visitacion dela yglesia, y sepa si está bien reparadas y tratadas, y enteras, y sin algun perjuizio: saluo mande a los beneficiados, o a sus factores: que a costa de los frutos de los tales beneficiados, las reparen y en todo remedien: dentro de cierto tiempo conforme a derecho. 12.q.2.cũ alijs, y constitucion sinodal del obispado: y para lo ansí cumplir embargue los frutos de los beneficios pasado el termino. Y si de tales casas, tierras, y otras posesiones de los tales beneficios no hallare hecho inventario en el dicho libro de la visitaciõ: hazerlo ha luego hazer en el dicho libro a su notario en pñencia dñlos beneficiados, y dñlos mas ancianos dñl pueblo escriuiẽde las casa por casa, y tierra por tier

IN VERBIS

ra prados, y viñas todas deslindadas: y quanto haze cada qual hasta las acabar enteramente ad perpetuam rei memoriam: conforme al inuentario arriba in sinuado delas posesiones dela fabrica y lumbre dela yglesia mutatis mutādis.

- II ¶ Idem in cap. ii. explicat qualiter capellanix visitentur. Como el Obispo segun derecho sea patron y tutor de los difuntos justo es y razonable que el, o su tiniente quando en cada vn año visitare qualquier yglesia visite las capellanias dotadas en la tal yglesia: por los finados informandose quantas sean y quien do to cada vna, y de quantas missas sea cada qual, y de que aya de ser la missa, si de requien, o del dia vel alias, y que dias, y en que altar, y quien las tenga en titulo, y si las situen por si, o por Vicarios con licencia del perlado, y vea la institucion de cada vna, y examinada aya informacion si se cumple y guarda en todo y por todo como deue: conforme al capitulo tuanos. de testamentis, & per cancellarium

rium Parisiens. in part. 2. de solitudine ecclesiarum & per Gabriel super canon. lecti. 2 8. Aya esso mismo informacion del sacristan sobre juramēto, si fielmente aya apuntado todas las faltas, q̄ las tales capellanias tengan, y si los capellanes de ellas acuden a las oras: si la institucion dize que sea el capellan obligado a estar alas horas. y visto el libro de las tales faltas y multas, si pareciere estar enteramente cumplidas bien y conforme ala institucion: donde no mande cumplir las missas faltas dentro de cierto tiempo, y castigue y multe las negligencias passadas, y pagaran al sacristan su devido trabajo. Y para lo vno y lo al mande embargar los fructos de las tales capellanias: que en lo anſi hazer & cumplir fueron y tuuieron descuydo, rebeldia, y contumacia, y para adelante mandara al sacristan: que fielmente en su libro de multas apunte todas las missas q̄ los tales capellanes cada qual en su capellania dixere conforme a lo que arri-

IN VERBIS

ba dicho es para con los beneficiados: y de cuenta al tiempo dela otra visitaciõ. Eſſo miſmo el dicho viſitador procura-
 ra las fundaciones d̃las tales capellanias y que poſſeſſiones y reditos cada qual fundador doto para la tal capellania y ver las ha, y viſitarlas ha por las dichas in-
 ſtituciones, y por el iuentariõ dellas ſi lo ouiere, y mandara reparar todas las fal-
 tas q̃ en ellas hallare a coſta d̃los fructos dellas dentro de cierto tiẽpo conforme a lo q̃ arriba dicho es del repato d̃las poſ-
 ſeſſiones d̃la fabrica, y d̃las delos benefi-
 cios, y ſi no ouiere hecho inuẽtario man-
 delo hazer ſpecificadamẽte, e ſigillatim
 delas poſſeſſiones de cada qual capella-
 nia deſlindadas como las d̃la lũbre, y las
 delos beneficios: en el libro dela viſita ad
 perpetuã rei memoriã, y mãde a cada ca-
 pellã perpetuo: q̃ tẽga en ſi la eſcriptura
 autorizada dela fundacion de ſu capella-
 nia, y al mayordomo dela ygleſia: q̃ ten-
 ga otra tal en el archiuo de las eſcriptu-
 ras dela ygleſia: como arriba dicho es.

El

12 ¶ El visitador: como a de visitar la sacristia y sacristán, dize Frias ca. 13. deue esso mismo informarse el visitador: si en la tal yglesia ay alguna sacristia colatiua y quiẽ la tiene en titulo: el qual vea y examine si la sirue por si, o por vicario cõ licẽcia dñl perlado. Informese esso mesmo si es limpio y diligente en su officio: si tiene la yglesia, altares, retablos, y sacristia limpios, y si tiene los ornamentos limpios, cogidos y en sus caxones y arcas, so clausura deuida: las lamparas precipue del sacramento; siempre encẽcidas y limpias, si tañe a los officios diuinos en tiempo deuido, y a la oracion dela tarde. Si prouee de cera, vino, y agua y todo lo al qual conuenga a los altares. Si es persona honesta, y q̃ tenga subjeciõ y reuerẽcia a los sacerdotes, y grato en su seruicio y administraciõ, si denuncia publicamente los descomulgados, y los tiene por copia: hasta q̃ se absueluã: y si haze biẽ todo lo al tocãte a su officio: cõforme a dñcho, d̃ quo i. c. vt sciãt. d̃ offi. sac. 8. itapĩ

IN VERBIS

tulis custos. de offic. custodis. Y si hallare no ser tal castigue lo pasado, y prouea para adelante como conuenga. Y si hallare que en la tal yglesia no ay sacristania criada en titulo saluo annexa al beneficio vel alias: compela al beneficiado que tenga siempre consigo vn mancebo no coningado clerico saltem de prima tonsura abil y suficiente: para que le ayude ansi a los diuinos officios; como ala administracion delos sanctos sacramentos, y todo lo al conforme al text. en el capit. & quisq; præsbyter. de vita & honestat. clericorum.

- 23 ¶ Sepe sepius in isto tractatu visum est qualiter ratio reddatur Frias in d. tract. de visit. cap. 9. dicit: Despues que el visitador ouiere hecho los tales inuētarios y visitando por ellos los ornamentos p[er]f[ec]t[os] sesiones y escripturas dela fabrica y lūbre dela yglesia hara llamar el mayordo mo, o thesorero dela yglesia, y en presencia de algunos delos curas, o clerigos, y de los legos mas sabios y ancianos del
pue

pueblo : o parrochia y de todos los que mas ende se querran allegar en algun lugar publico & patente, y mas cógruo de la dicha yglesia puesta su mesa y asientos tomara cuenta al mayordomo delas rentas & prouecho dela yglesia ante todas cosas recibiendo de el y de todas las personas que ende presentes estuuiere juramento en forma de derecho, diziendo el visitador, o su notario desta manera: que jurays todos a Dios ya esta señal dela cruz en que corporalméte pusistes vuestras manos derechas: que como buenos y catholicos Cristianos direys verdad de todo lo que supierdes cerca del prouecho & vtilidad desta yglesia. Y q̃ no consentireys : que fraude ni engaño alguno resciba, antes reuelareys y manifestareys todo lo que supierdes que sea suyo. Y q̃ vos mayordomo so el mismo juramento dareys, buena fiel, y verdadera cuenta, y que no pondreys en el gasto salvo aquello que sintierdes que buena méte se gaste en prouecho dela yglesia.

IN VERBIS

Ni en el cargo , o rescibo dexareys dar y assentar todo aquello que ha rentado todo el tiépo q̃ aueys sido mayordomo dela tal yglesia. Ni vosotros consentireys que passe de otra manera, y diran todos si juramos. Y el que tomare el juramento, dira si assi lo hizierdes nuestro Señor os ayude, donde no os lo demande y cástigue mal y caramente en este mundo alos cuerpos , y en el otro a las animas, y diran todos amen . Y luego el notario dela visitacion enel dicho libro escriuira la carta cuenta en la forma siguiente. Cuenta que se tomo a.N. mayordomo de tal yglesia . Item el dicho señor visitador procedio en su officio estando presentes.N.&.N.nombrados juramento precedente, tomo cuenta al dicho mayordomo', y hallo que de alcance pasado dela carta cuenta antepassada, deuia tantos marauedis, y del alcance nueuo , desde aquella otra visitacion, y cuenta aca, deuia lo siguiente de la fabrica de tal año, tantos marauedis y
dela

dela lymofna delas fepulturas delos que
 fe han enterrado en la yglefia, tãtos ma-
 rauedis, y delas otras lymofnas que fe pi-
 den: para la fabrica, y lumbrẽ tanto, y de
 tantas vezes q̃ fe abrio el cepo, tãto, y de
 la renta de tal cafa, o viña, ñ tal año tãto
 y dela rêta de tales tierras del dicho año
 tantas hanegas de trigo, o ceuada, y de
 tal cenfo, o legado tanto, y afsi procediẽ
 do por toda la renta y recibo de la ygle-
 fia, anfi que fuma y monta en todo el re-
 cibo y cargo, que fe haze al dicho ma-
 yordomo: tantos marauedis en efto y en
 efto, y aquello efpecificado todos los ga-
 ftos alomeno mas principales y creſci-
 dos quedan: tomãdo lo biẽ gaſtado, y lo
 al cchando por de fuera: por manera q̃ſa
 cados los marauedis q̃da de gaſto delos
 marauedis ñl recibo q̃ fe hizo, reſta ñuiẽ
 do el dicho mayordomo ala yglefia ñ fi-
 nal alcãce tãtos marauedis, y tãto pan, y
 tãta cera (vel e cõtra ſi el gaſto fuere ma-
 yor q̃ el recibo) é lo q̃l todo el dicho ſe-
 ñor viſitador lo cõdeno pa q̃ pague ala di-
 cha

IN VERBIS

cha yglesia dentro de tantos dias sope-
na de descomunión &c. Y de parecer
e nombramiento de todos los suso di-
chos que juraron y ende se hallaron: de
xo por mayordomo de la dicha yglesia
para adelante a. N. vezino del dicho lu-
gar: al qual ellos, o la mayor parte nom-
braron, y abonaron. Y el dicho señor vi-
sitador recibio del tal mayordomo nue-
uo juramento en forma: que bien & fiel-
mente vsaria del dicho officio a proue-
cho dela yglesia, y que su daño se lo arre-
draria, y su proucho se lo allegaria como
cosa propria suya, y le encargo los mara-
uedis, pan, cera &c. de la dicha yglesia
desde oy en adelante hasta la otra visita-
cion.

- 14 ¶ Et aduertat visitator quod cecono-
mus sit & proprio clero glos. 2. cap. cum
simus. 9. q. 3. Y deue el visitador de au-
liar al mayordomo dela yglesia: no ven-
da fabrica, o noueno algũo adelantado:
saluo a pagar por sus tercios: como es v-
so y costumbre. Ni de a censo: ni por vi-
das

das: ni por largo tiempo en renta las posesiones dela yglesia, sin licēcia del perlado: por ser perjudicial, y alguna manera de alienacion, y enagenamiento de las cosas ecclesiasticas prohibido en derecho, vt in to to titul. de rebus ecclsi. nō alienandis &c. Y que arriende las viñas en publica almoneda trayendo las tres dias, y con condicion, que el que las facare en cada año le de todas las labores acostumbradas, y les eche tantas prouenes, o cepas de cabeça, só cierta pena por cada labor que faltare a vista de los veedores para lo tal nombrados, & las tierras arriende de condicion: que cada año le echen tantas carretadas de estiercol en cada vn año, & no le echen todo el estiercol el primer año: porque la esquilmaran, y no q̄daran tales al fin del arrendamiento: porque sería perjuyzio para el arrendamiento de adelante: y que los vea y visite cada vn año: para ver si se cumple así, y para ver si le les haze algun perjuyzio y rotura en las lindes

IN VERBIS

des y mojones &c. y si el dicho visitador hallare algunas cuentas de la yglesia, o yglesias estar tomadas por los Aciprestes, o Vicarios perpetuos dellas, deue- las de re ver en presencia del pueblo, y si las hallare ciertas y buenas: aprouarlas ha donde no delas por ningunas, y casti- gue el tal Acipreste, o Vicario que las to- mo.

I N V E R B I S.

*Nisi quatenus id eis ex institutione ac funda-
tione competat.*

- 1 *Ad intentionem condentis recurrendum est.*
- 2 *Patronorum iura legitima piaque voluntates fi-
delium tollere equum non est.*
- 3 *Patroni amplius non habent, quam quod in iure
reperiatur permissum.*
- 4 *Nace en la huerta, lo que el hortelano no siembra*
- 5 *No te entremeter, en lo que no te atañe hazer.*
- 6 *Patroni super bonis ecclesie nullam potestatem
habent.*

7 *Praelatus praefertur ubi agitur de iuribus ecclesiae cum ipse habeat principaliter administrationem, & non patronus.*

8 *Patroni secundum diversas consuetudines plus aut minus habent honoris & honoris.*

9 *Patroni advertant, ne ecclesia damnū patiatur.*

1 *¶ Nota recurrēdū ad intentionē cōdēris, ut est tex. in ca. petitio. de procuratorib. c. licet d. offi. or. Clē. quia cōtingit. §. ceterū in princip. de religios. de mibus*
 2 *¶ Ideo æquum non est iura legitima patronorū tollere, piaſq; fideliū voluntatis in eorū institutione violare ut dicit cōc. Trid. sess. 25. in princip. de reform.*

3 *¶ Patroni amplius nō habent quam in iure reperitur permissum glos. pen. cap. preterea cl. 2. de iure patronatus.*

4 *¶ SI fecus fieret incidit in paremiā, na- ce en la huerta, lo q̄ el ortelano no siēbra*

5 *¶ Et alibi no te entremeter : en lo que no te atañe hazer.*

6 *¶ In tantum quod super bonis ecclesiae nullam potestatem habent patroni, notat*
 Abb.

IN VERBIS

Abb. in cap. præterea el. 1. nu. 1. de iur. patronatus allegat capitul. nouerint. 10. quæst. 1. & vide capit. filij. 16. q. 7.

7 ¶ Et ubi agitur de iuribus ecclesiæ prælatus præfertur cum ipse principaliter ad ministrationem habeat, & non patronus idem Abb. in capit. cum deputati. n. 17. de iudicijs.

8 ¶ Et patroni secundum diuersas cōsuetudines plus aut minus habent honoris, & oneris, ut dicit Roch. de iure patron. verb. Honorificum. num. fin. allegat Innoc. in capitul. quia clerici de iur. patronat.

9 ¶ In summa debent patroni aduertere ne ecclesia damnum patiatur. l. 1. & l. 3. tit. 15. p. 1. ibi Greg. & cap. filijs. 16. q. 7. idē Rochus verb. onerosum. n. 1.

IN VERBIS

Sed Episcopi ipsi hæc faciant : & fabricarum reditus in vsus ecclesiæ necessarios & utiles pro ut sibi expedire magis visum fuerit expendi curent.

Epif.

- 1 *Episcopus potest exigere rationem à cunctis clericis de redditibus ecclesiarum.*
- 2 *Omnes ecclesie cum suis dōtibus an consulant in Episcopi potestate.*
- 3 *Episcopus est generalis sponsus omnium ecclesiarum.*
- 4 *Communio maior est inter Episcopum & ecclesiam cathedralem, quam cum alijs ecclesijs inferioribus.*
- 5 *Rector in sua ecclesia idem potest: quod episcopus & capitulum in cathedrali.*
- 6 *Prælatus non potest facere, ut ecclesia sit deterioris conditionis, & non potest remittere exceptionem legitimam ecclesie cōpetentem.*
- 7 *Rektor in ecclesia habens liberam administrationem potest post bienium recipere pensionem ab emphyteota, & remittere penam, in quam incidit emphyteota.*
- 8 *Prælatus ecclesie non potest remittere penā vel debitum liquidum.*
- 9 *Sarta tecla quæ dicantur in iure.*
- 10 *Deputata ad unum finem an ad aliū expendi possit.*

IN VERBIS

- 11 Decimarum quarta deputata est iure communi ad opus fabricæ, & in hoc valet consuetudo.
- 12 Laici ad fabricam ecclesiæ an possint compelli.
- 13 Ornamenta ecclesiæ quæ dicantur.
- 14 Fabrica dicitur ipsum edificium ecclesiæ, & qualiter à canonistis dicatur.
- 15 Redditi seu fructus fabricarum qualiter expendi debeant.
- 16 Redditi seu fructus ecclesiarum ad quid sunt deputati.
- 17 Ecclesiarum onera quæ dicantur.
- 18 Fructus illi estimandi sunt, qui super sunt deductis expensis.
- 19 Redditi ecclesiæ taliter ordinentur, ut aliquid super sit circa casus in opinos.
- 20 Tutor debet facere sumptus in alimentis pupilli secundum eius facultates.
- 21 Ecclesia si non habet substantiam rerum de seruari non potest.
- 22 Ordo in omnibus seruetur, ubi non est ordo, substantia non potest esse.
- 23 Bona ecclesiarum dicuntur patrimonium Christi.
- 24 Bona ecclesiarum diuiduntur in quatuor partes.

- 25 Relictū pauperibus in genere potest episcopus
applicare fabrice pauperis reparatione indigētis
- 26 Pauperes possunt implorare officiū iudicis eccle-
siastici, vt diuites cōmunicent sibi victualia.
- 27 Bona fabrice pro alimonia pauperum alienari
possunt.
- 28 Prelatus in rebus ecclesiæ non dicitur habere
dominium, & quando dicatur procurator,
& quando pater, & defensor, & quando ha-
bet liberam & generalem administrationē.
- 29 Proprium, vel suum potest dici duobus modis.
- 30 Consuetudine potest induci quod indonatione
non requiratur consensus conuentus vel ca-
pituli quando est modica donatio.
- 31 Prelatus & seruus in quæstis ecclesiæ seu do-
mino preiudicare nō possunt, secus inquerēdis
- 32 Prelati habent liberam administrationem, &
per liberam quid prelato datur.
- 33 Prelatus poterit de bonis ecclesiæ licite sustēta-
re cōsanguineos pauperes, et dotare sororē i opē
- 34 Pendente inquisitione contra prelatum suspe-
cti administratio bonorum sibi non est inter-
dicta, sicuti tutori inter dicitur.

IN VERBIS

- 35 *Prælatus non debet superbire deferens mitrâ cornutam, nam debet esse paratus rationem reddere cuicunque petenti.*
- 36 *Prælatus debet reddere rationem administrationis suæ, & quando stabitur suo iuramēto.*
- 37 *Dilapidationis suspitio probatur ex solis coniecturis.*
- 38 *Coniectura quando non sufficiat ad probandum crimen.*
- 39 *Nobilis quantuncumquē debet facere sumptus secundum quantitatem reddituum ecclesiæ, imo cōsiliū est, ut semper annuatim aliquid supersit propter necessitatem supervenientē.*
- 40 *Prælatus non suspectus non reddit rationem.*
- 41 *Episcopus dicitur superintendens, quia super rebus suæ diœcesis spiritalibus & ecclesiasticis debet intendere.*
- 42 *Prælatus debet exquirere quomodo unaquēquē basilicâ in reparatione sui indigeat.*
- 43 *Administratio bonorum ecclesiarum cathedralium capitulo relinquatur.*
- 44 *Prælatus in omnibus an habeat legitimam ad ministrationem & ubi requiritur consensus capi*

capituli.

- 45 Qui præficitur alicui administrationi, obinet facultatem agendi super iuribus illius administrationis.
- 46 In arbitrarijs eius arbitrium debet esse consonum iuri, & an debeant fieri cum consilio peritorum.
- 47 Ratio de arbitrarijs reddi non potest.
- 48 Redditus appellatione quid contineatur & unde dicatur.

I ¶ Episcopus potest exigere rationem à cunctis clericis de ecclesiatarum redditibus & videre an bene expendantur tales fructus cap. 1. 10. q. 3. c. 2. perlectis. 25. dist. vbi habetur quod episcopus est præordinator in cunctis.

¶ Et in concil. Cabilonensi fuit decretum vt omnes ecclesiæ cū dotibus suis & decimis & omnibus suis iuribus in Episcopi potestate consistent, ad q̄ ad ordinationem suam semper pertineant capit. decretum. 1. 10. q. 1. de dotibus tamen

IN VERBIS

ecclesiarum nihil disponit episcopus extra consensum eius praelati, ibi glos. allegat. cap. cum ab ecclesiarum de officio ordinar. & cap. penult. 10. q. 2. Greg. glos. verb. so ellos in leg. 62. tit. 5. p. 1.

3 ¶ Vbi dicit quod episcopus est generalis sponsus omnium ecclesiarum suae diocesis allegat Abb. in ca. cum omnes. col. 3. de constitutio.

4 ¶ Maior tamen est communio inter Episcopum & ecclesiam cathedralē quam cum alijs ecclesijs inferioribus allegat Abb. in capitul. requisisti. de testam. col. 2.

5 ¶ In tantum, quod rector in sua ecclesia idem potest, quod episcopus & capitulum in cathedrali. vt per Abb. in capit. potuit de locato. & cond. n. 14.

6 ¶ Item praelatus non potest facere, de teriorem conditionem vt ecclesia habeat ideo nō potest remittere exceptionem legitimam competentem ecclesiae vide Ioan. de Imol. in cap. 2. de donationibus. n. 9. propter q. notare debes glos. verb.

verb. expelli. in. c. potuit. de locat. quam approbat Anton. de Buttr. vt refert Francisc. de Aret. consil. 89. n. 2.

7 ¶ Vbi dicit quod rector in ecclesia habens liberam administrationem potest post biennium recipere pensionem ab emphiteota.

8 ¶ Et tamen praelatus ecclesie non potest remittere poenam vel debitum liquidum vt in. l. preles. C. de transac. vbi Bal. n. 5. q. 5. dicit posse episcopum remittere quartam canonicam sibi & ecclesie pertinentem ex funeralibus sequitur Salic. & Curt. senior.

9 ¶ Quæ autem dicantur in iure facta testata sunt illa, quæ deputantur ad facienda testata

10 ¶ Et tertia deputata pro reparatione rectorum & luminarium an possint expendi in alijs necessitatibus ecclesie, vt colligitur ex dicto tex. & ex notatis latissime per Antõ. de Buttr. in cap. fin. n. 7. de testament. in quo text. dicit Abb. quod redditus deputati ad fabricam non possunt expendi pro ornamentis ecclesie, quæ refert, & sequitur Gre. glo. i. in. l. ii.

IN VERBIS

tit. 10. p. 1. & vide Didac. à Cou. in cap. fi.
de testam. nu. 4. & Greg. glos. fin. in leg.
24. tit. 32. p. 3.

11 ¶ Vbi dicit quod ad opus fabricæ ec-
clesiæ est deputata de iure cōmuni quar-
ta decimarum, & aliæ oblationes eccle-
sij factæ allegat tex. in cap. quatuor, &
cap. cognouimus, & capit. de redditibus
12. q. 2. & dicit consuetudinem hōdie ali-
ter disponere, quæ seruanda est, vt tra-
dit Abb. in cap. 1. de ecclesiasticis edifici.
num. 3.

12 ¶ Et quærit Græg. Lopez glos. faciendo
ende in. d. leg. 11. titu. 10. p. 1. an laici pos-
sint compelli ad fabricam ecclesiæ, & al-
legat Hostien. dicentem quod in quibus-
dam regionibus laici hoc opus fabricæ
faciunt expensis suis de cōsuetudine ma-
xime vbi male vacant decimæ, hoc erit
ōbseruandum allegat tex. in cap. quæcū-
q; & cap. & hæc diximus & capit. filijs &
nepotibus. 16. q. 7. nam ipsorum inter est
cum ibi percipiant ecclesiastica sacra-
menta, & missas audiant, & dicit quod
tales

tales laici possunt compelli talem consuetudinem obseruare arg. cap. ad apostolicam de simon. & dicit quod ad huc placet dictum Abbatis dicentis quod de ficiente quarta fabrica & redditibus clericorum beneficiatorum vltimo loco compellantur parrochiani, cum eorum inter sit, vt dictum est.

- 13 ¶ Quæro hic quæ dicantur ornamenta ecclesiæ Petrus de Vvald. tract. de canonica episcopali & parrochial. capitu. 7. n. 2. allegat Innoc. in cap. cum ad sedē de restit. spoliatorum, dicit quod cruces & calices sunt ornamenta ecclesiæ, & etiam planete, cape, & alie vestes ecclesiastice, vt Barbat. in cap. de his. nu. 2. de testament.

- 4 ¶ Et fabrica dicitur ipsum edificium ecclesiæ cān. de fabrica. de consecratio. dist. 1. notat Greg. glos. 1. l. 11. titu. 10. p. 1. vbi dicitur quod fabrica summitur pro structura edificij fabrica vero à canonistis excommuni vsu loquēdi dicitur, ius illud, quod ecclesia habet ad percipiēdū

IN VERBIS

redditus aliquot ex bonis pro ornamen-
tis pro edificijs, pro q̃; alis rebus necessa-
rijs diuino cultui, notat Cou. in cap. vlti-
mo. de testam. n. 4.

15 ¶ Isti autem fructus seu redditus fabri-
carum qualiter expēdidebeāt, in hoc cō-
siderandæ sunt expēse necessariæ factæ
pro seruitoribus & magistris ecclesiæ nā
dicuntur factæ in tuitū ecclesiæ, vt per
Domi. in. c. fi. de offi. ord. li. 6. §. porro. n.
3. & de bonis ecclesiarum cathedralium
debent fieri quatuor partes, quarū vna
debetur clericis seruientibus secundum
eorum merita, & officij sedulitatem. ca.
quatuor, cap. concessio. cap. charitatem
in fin. 12. q. 2. notat Barbat. tract. de præ-
stantia Cardinal. 6. q. Basilica prime pat-
tis. n. 11.

16 ¶ Et dicit Dom. vbi supra q̃; fructus ec-
clesiæ sunt deputati pro oneribus incun-
dentibus toto anno vsq; ad alios nouos
fructus: hoc nāq; ratio dicat, quæ dicit
fructus respicere debere totum annum
allegat. l. diuortio. §. non solum. ff. soluto
matri-

matrimon.& debita ad quæ obligata est ecclesia,soluantur:quod si non sit successor re manet obligatus, sicut hæres filius remanet obligatus ad debita patris,vt in capitul.i.de solutioni sic etiam dicit lex, quod si mulier dedit sua bona in dotem, dedisse videtur quod super est, de ducto ærealieno.l.mulier.ff.deiur.dot.Et bene debita ipsius ecclesiæ prius debent solui quia agris eius sitientibus alios irrigare non debet.l.preses. C. de seruitutibus & aqua.

- 17 ¶ Et quæ dicantur onera ecclesiarum sunt fabrica, hospitalitas, receptio legatorum & nunciorum sedis Apostolicæ & reliqua similia cap.i.21.q.1.cap.de monachis.de præbend.capit.aecedentes de prescriptionibus capi. cum instantia. de censibus glo.verb.onerib in d.ca.fin. de offic.ordinar.li.6.& glof.ver.expensis.in capit.quoniam de vita & honest.

- 18 ¶ Vbi habetur quod illi fructus estimandi sunt,qui super sunt de ductis expensis allegat.l.i.C.de fructib.& lit.expens.

Pro-

IN VERBIS

- 19 ¶ Proterea dicit Ioan. de Immol. in. d. cap. quoniam. n. 6. quod prælatus debet taliter ordinare redditus ecclesiæ, vt singulo anno de ductis expensis aliquid super sit: ne alius casus in opinatus possit ad ferre magnum in commodum ecclesiæ.
- 20 ¶ Exemplo tutoris quid debet facere sumptus in alimentis pupilli secundum facultates eius. l. 2. ff. vbi pupill. educar. l. cum plures. §. cum tutor. ff. de administration. tutor. & in auth. vt determinatus sit numer. clericor. in princip. col. 1. Abb. in cap. licet Heli. n. 9. de simon. l. 16. tit. 16. p. 6.
- 21 ¶ Aliter namq; si ecclesia non habet substantiam rerum de seruire non potest cap. si quis obiecerit. r. q. 3. Roch. de Cur. tract. de iure patronatus, verb. & dota. vit. n. 4.
- 22 ¶ Itaq; in omnibus seruetur ordo, nã vbi non est ordo, substantia non potest esse glos. r. in præmio pragmati. sanctiõ. col. 1.

- 23 ¶ In super ecclesiarum bona dicuntur patrimonium Christi cap. cum secundū de præbend. cap. cum ex eo. de electio. libr. 6.
- 24 ¶ Quæ quidem bona ecclesiarum diuiduntur in quatuor vel in tres partes. Nam vna pars est pro fabrica ipsius ecclesiæ. Secunda pars est pro sustentatione episcopi. Tertia pars est clericorū obsequium ecclesiæ. Quarta datur pauperibus & peregrinis cap. concessio. 12. q. 2. cap. constitutum. 16. q. 1. Greg. glos. ver. que lo diessen a los pobres in principio. in. l. 40. tit. 5. p. 1.
- 25 ¶ Præterea relictum pauperibus in genere potest episcopus applicare fabricæ ecclesiæ pauperis reparatione indigentis notat Ioan. Andr. in cap. fin. de testament. lib. 6. Bart. in. l. si quis ad declinandā. C. de episcopis & clericis nisi magna fames pro tunc immineret pauperibus cap. pascere. 86. dist.
- 26 ¶ Tunc etenim pauperes possunt implorare officium iudicis ecclesiastici,

IN VERBIS

vt diuites cōmunicēt sibi victualia Abb. in cap. i. de emptio. & vendit. Greg. glos. i. in tit. i. p. 5. vbi dicit, quod diuites possunt compelli per excommunicationē ad dandum pauperibus victualia tempore necessitatis, quia corpora pauperum preciosiora sunt lapidibus.

27 ¶ Vnde debent alienari bona fabrice pro alimonia pauperum, ornatus namq; sacrorū redemptio captiuorū est. Et vere illa sunt vasa preciosa, quæ redimunt animam à morte: ille verus thesaurus est domini qui operatur, quod sanguis eius operatus est cap. aurum. 12. q. 2. Sed hodie pro dolor. matricularij pecunias congregant, parietes ecclesiæ edificāt, vbi opus non est. Sed corpora pauperum penuria corruunt marmora nitunt auro, auro, splēdent laquearia: gēmis altare distinguitur, & ministrorum Christi, id est pauperū nulla est electio. c. gloria. 12. q. 2 in hoc autē debes advertere q; canit ecclesia turres Hierusalē gēmis edificabūtur, & alibi locus iste irreprehēnsibilis est.

Pre-

28. ¶ Præterea prælatus in rebus ecclesiæ non dicitur habere dominiū, sed tātummodo dicitur in illis esse ꝑcurator glos. ver. quia episcopus. 5. q. 3. c. si priuatū. 12. q. 1. vbi glos. dicit ergo prælati dicūtur ꝑcuratores rerū ecclesiasticarū, vt hic, quādoq; domini vocantur, quandoq; defensores, quandoq; patres nō tamē habēt liberā & generalē ad ministratiōē, sicut ꝑcurator Cæsaris, modicū tamen donare possunt: tamen loco Domini habentur cū bene administrant. loco vero prædonis si male. hæc illa glos. vbi multa allegat circa dicta & dicit Floria. super glos. 1. ca. fraternitatē de donationibus quod prælatus non est simpliciter ꝑcurator sed propterea dicitur ꝑcurator qui nō habet omninodā bonerū dispositionē ecclesiæ, vt possit illa alienare pro suo libito, sicut bona ꝑpria: habet tñ plenā ministratiōē, & dicūtur domini quo ad fidelem dispensatiōē faciendam vt per Archid. in. c. statutū. n. 13. de rescript. libr. 6. allegat text. in capit. omnino. 31. dist.

IN VERBIS

dist.ca.nō satis.86.d.c.episcopus.10.q.2.

29 ¶ Propter quod idem Flor, quē refert
 & sequitur Ioan.de Imol.in ca. si quis sa
 ne.n.10. de pecul. clericor. dicit aliquid
 potest dici proprium vel suum duobus
 modis, vno modo quo ad hoc vt libere
 & impune possit disponere, pro vt vult,
 & hoc modo nostra dicuntur: quorū ha
 bemus dominium de iure gentium, vel
 de iure ciuili: ita q. illa possimus vēdica
 re allegat. l. in rē actio. ff. de rei vendica
 tione cap. 1. de postulat. prælator. cum
 ibi notatis per glos. Secundo modo pro
 priū dicitur, id de quo quis habet liberā
 dispositionē, non tamē animo libere &
 impune, & in hoc difert à membro præ
 cedenti allegat leg. is qui. ff. de man. mis.
 & facit quod habetur in leg. 2. in glos. ff.
 de origin. iur. Et secundū primū modum
 procedit illa regula, iure suo quilibet est
 legitimus moderator & arbiter, vt in. l.
 in remandata. C. mandati. & quo ad se
 cundū vide tex. in ca. de his de sepultur.
 & quia vt diximus Episcopus est procu
 rator,

rator, & non dominus: habet tamen maiorem potestatem quā habent procuratores etiam habentes liberā & generalē administrationem: quia illi nihil possunt donare glos. 3. in. d. ca. fraternitatem, de donationib.

30 ¶ Per consuetudinem potest induci q. in donatione & alienatione nō requiratur consensus cōuentus vel capituli, quādo donatio est modica. Secus in donatione in moderata glos. fin. cap. cum nobis olim de electione facit quod habetur in Clem. si vna de reb. eccles. nō alienandis notat Ioan. de Imol. in cap. ceterum. nu. 1. de donation.

31 ¶ Vnde prælatus & seruus in quæsitis ecclesiæ seu domino præludicare nō possunt, secus in quærendis glos. & dd. in. l. iubemus nulli. C. de sacro san. ecclesijs. Gomez. regul. Cancel. de non tollendo iur. quæsit. q. 4. liter. c.

32 ¶ Item prælati habent liberam administrationē, vt in cap. relatio. 21. q. 1. cap. cum nobis olim. in fin. de elect. & debes

aduertereque per illud verbū liberā nō datur prælato potestas male administrādi l.1.& ibi Bar.ff.de offi.procurator.l.filius familias.ff.de donationib.quæ autē verba sint necessaria, vt ex illis colligatur clausula cum libera & generali administratione ad intellectuū nostri tex. ibi pro vt sibi expedire &c.vide quæ notat glos. ver. quando tales palabras in.l.19.titu.5. p.3.vbi dicit, q. non permittitur procura tori etiā cum libera iactare, & dilapidare bona domini allegat Bald. in leg. fin. col.pen.C.de contrahend.emption.

33 ¶ Poterit tamen prælatus de bonis ecclesiæ licite sustentare consanguineos pauperes.ca.omnino, & ibi glos.31.disti.ca.1.de cohabitac.cleric.& mulie,& ca.2.de arbitris, vbi secundū vnū intellectuū potest dotare prælatus sororē inopē, vt per Feli.in.c.cū deputatis.n.9.đ iudicijs.

34 ¶ vbi etiā dicit.n.8.quod pendente inquisitione contrapraelatū suspectū.administratio bonorum sibi non est interdicta sicuti tutori interdicitur allegat Abb.

in cap. licet Hely. de simon. n. 8.

35. Ideo non debet superbire prælatus deferens mitrã corutã: nã licet superior alis sedeat in ecclesia: scire tamendebet in camera se habere colegam, non tamẽ faciet se contemni, vt notatur in ca. episcopus in ecclesia. 95. dist. Vnde debet esse paratus rationem reddere, cuicũq; petenti. Specul. in procemio sui operis. n. 8. quẽ refert additio ad Abb. in ca. fraternitacẽ ver. prælatus ante fin. de donationi.

36. ¶ Qualiter autem prælatus reddere debeat rationẽ suã administrationis dicendum est, q. ad instar tutoris: & stabitur suo iuramento notat glos. ver. redderationem ca. qualiter & quando cl. 2. de acufationib. q. intelligitur nisi probetur cõtrarium, quia ipse dilapidauit per tex. in d. cap. licet Heli. de simon.

37. ¶ Et suspitio dilapidationis probatur ex solis coniecturis, etiam ad effectum suspendẽdi prælatus ab administratione, quod bene nota, & est speciale in hoc crimine propter iudicium imminens.

IN VERBIS

38 ¶ Aliàs cōiectura non sufficijt ad probandum crimen vt in cap. sciant cūti. 2. q. 8. & conuincitur prælatus de suspitione dilapidationis, si constat ecclesiam esse diuitem in se, & apparet nunc eam debitis esse cōnexam, nec debet excusari prælatus prætenu nobilitatis, quia vt. dd. dicunt bene vt supra diximus allegando Abb. in d. capit. licet Heli. n. 9.

39 ¶ Quia quantuncūq; nobilis facere debet sumptus secundū qualitatem reddituum ecclesiæ, quinimo dic, q; nūquam debet quis expendere quid quid percepit ex redditibus: imo consilium est, vt semper annuatim aliquid supersit propter necessitates super venientes: sic cōsulitur in administratione rerum pupilli vt aliquid supersit vt in l. ius alimentorū ff. vbi pupil. educ. debeat. Greg. glos. fin. in l. 24. tit. 9. p. 6.

40 ¶ Insuper prælatus non suspectus nō reddit rationem vt per omnes. dd. in d. ca. qualiter & quando cl. 2. de accusatio. Fel. inc. cū deputati. n. 9. de iudicijs nam
legi

legitime administrat bona prælaturæ & ad illā pertinētia vide tex.cū glo.in.ca.is cui.de electio.li.6,c.fi.glof.mag.in fin.5. q.3.quinimo viui & mortui prælatorum sunt Bart.Chass.consul.1.n.42.fo.6.co.2.

41 ¶ Ideo dicitur Episcopus super intēdēs quia super rebꝯ suæ diocēsis spiritua lib.& ecclesiasticis debet intēdere. c.cle ros.21.d.& S. Ambros. in.li.de dignitate sacerdotali.c.pē.c.qui Episcopatū.8.q.1.

42 ¶ Et debet exquirere quomodo vna- quæqꝫ basilica ī reparatione sui indigeat c.Episco.10.q.1.l.6.tit.22.p.1.ibi yd̄spues d̄sto deue catar la yglesia si ha menester labrar ē ella,o d̄ mejorarla en algũa cosa

43 ¶ Administratio autē bonorū ecclesia rū cathedraliū omnino capitul.relinqua tur concil.Trid.sess.25.c.6.de reformat.

4 ¶ In omnibus an habeat prælatus legi timam administrationem,& vbi requira tur consensus capituli notat Abb. in ca. ad hæc.n.14.de dolo & contuma.

45 ¶ Eo enim ipso qꝫ quis præficitur ali- cui administrationi adipiscitur, & obti-

IN VERBIS

net facultatem agēdi super iuribus illius
administrationis, etiam si sit administra-
tor manualis, qui ad nutū superioris pos-
sit remoueri Clem. 1. de rescript. Abb. in
cap. cum deputati n. 1. de iudicijs.

- 46 ¶ Et debes aduertere, q̄ in arbitrarijs
eius arbitrium debet esse iuri & equitati
consonum: alias non valet, ita tenet Lu-
duic. Roma. in consi. 376. vbi ad hoc al-
legat glos. in leg. eas causas. ff. de condi-
tion. & demonstrationib. & late per Hip-
poli. de Marsil. in sua Praxi criminal. §.
diligenter. n. 241. quos refert & sequitur
Francis. de Abil. ca. 2. prætor. verb. parcia-
lidad. n. 8. & allegat glos. & Anto. de Bu-
tri. in cap. vt debitus de appellationib. di-
centem, q̄ in arbitrarijs iudex debet fa-
cere suam arbitriū cum consil. peritorū,
& allegat tex. in cap. ne inuitatis de con-
stitutionib. & subdit ibi Anton. per illam
glos. q̄ si cōmittitur aliquid iudici expe-
diendū secundū q̄ sibi videbitur, intelli-
gitur tamē habito consilio peritorū quē
sequitur Cardin. Alex. in d. c. vt debitus
de

de appellation.col.11.& vide Fel. in cap.
quoniam frequenter.§.porro, vt lite nō
contestat.idem Abiles.n.10.vbi supra.

47 ¶ Sed ratio de arbitrarijs reddi nō po
test glos.ver.restringere in Clem.dispen
diosam de iudicijs, & glos. ver. vel qua
tuor ca.cum in multis de rescript.lib.6.
quæ omnia ad nostrū tex.faciunt,ibi pro
vt sibi expedire magis visum fuerit &c.

48 ¶ Et appellatione redditus continen
tur omnes prouentus secūdm Paul. de
Elca.& Zabar.in Clem.vnica de excessi.
prælator.& vide notata in ca.pastoralis
de decim & dicuntur redditus à redeun
do,quasi singulis annis reddeūtes,& tūc
scribendū simplici.d.alij dicunt redditus
quasi retrodatus,vt per Bartul.in.l.filio.
in secundo notabili.ff.de liber.& posthū
& in rubric.ff.solut.matrim.col.4.verb.
idem dic.de verbo reddendi, & idē sunt
redditus & fructus.l.fundi Trebatiani.&
ibi Bart.in.1.col.ff.de vsu & vsu fruct. le
gat.redditus & fructus quid sint vide bō.
glos.in ca.generaliver. redditus de ele

IN VERBIS

etio.li.6.ex qua glos. notat add. ad Paul.
de Castro consi.37 4.par.2 quod verbum
redditus est latius, & in plus se habet, quā
verbum fructus, vide Socin. cōsil. 36. vol.
4. incipit in causa Antonij, & etiā appel-
latione redditus comprehenduntur an-
nuæ præstationes vt in auth. de nō alie-
nan. §. hic igitur iuncta leg. 7. ff. de vsu
fruct. & quod habetur in. l. frugē. de ver.
signific. ff. & etiam appellatione fructus
venit quodcumq; interesse vt in. l. loci
corpus. §. 1. ff. si seruitus vendicet, & Ale-
xad. in leg. diuortio. §. si vir. ff. soluto ma-
trimon.

INDEX RERVM ET VERBORVM MAXIME insignium ad pres. ntem tractatum de visita tione per ordinem Alphabeti

A

Abbas exemptus si procedit contra personas quæ sunt de membris ipsius monasterij non tamen sunt exemptæ, tunc a sententia Abbatis poterit appellari ad Episcopum verb. propriam diocesim. n. 57. fol. 14.

Abbas dilapidator inuentus, amouetur sine strepitu iudicij per Diaconum & prouidetur administrator vsque quo de Abbate prouideatur si autem Diaconus non ad in plenerit, presidentes quid debent facere. verb. a Metropolitano vero. n. 53. fol. 57.

Abbati negligenti coadiutor datur, verb. cod. n. 52. fol. eod.

Abbatessæ possunt visitare, & habent ordinariam iurisdictionem verb. & alij inferiores. n. 20. fol. 111.

Abbatissa potest habere iurisdictionem super clericos de iure speciali, non de iure communi. verb. cod. n. 29. fol. 112.

Absens & presens non consentiens an æquiparentur ver. debeant. n. 13. fol. 124.

Absolutio ab excommunicatione est reservata Episcopo. verb. visitatores etiam. n. 26. fol. 132.

Ab iurationem de non reddendo ad concubinam, clericus non compellitur facere verbo. metropolitano num. 119. fol. 59.

A

Sicusa

INDEX.

- Accusatio contra Episcopum non faciliè admittitur, verb. eod. nu. 23. fol. 59.*
- Acta scribuntur in causis, ut veritas habeat locum, & falsitas aboleatur, verb. visitatores etiam, n. 72. fo. 134.*
- Acta in scriptis sunt reducenda, aliàs non valent nisi sine breuioribus, nan tunc non requiritur scriptura verb. eod. n. 73. fol. . eod.*
- Acta indicij quæ sunt verb. eod. n. 79 fol. eod.*
- Acta causæ quæ sunt verb. eod. n. 80. fol. eod.*
- Acta originalia notarins non debet dare, sed tantum copiã actorum, & qualiter, verb. eod. n. 82. fol. eod.*
- Accipere est quodcumque accipere, verb. Quod si quisquã n. 13. fol. 316.*
- Ad intentionem condentis recurrendum est, verb. Nisi quatenus, n. 1. fol. 354.*
- Ad pacem quilibet debet tendere, ver. Ad pacem, n. 1.*
- Ad inquisitionem ordinariam faciendam preambula infamiae requiruntur, ver. Si quotannis, n. 8 fo. 43.*
- Ad medium qualiter pervenitur, verb. si quotannis, nu. 34. fol. 44.*
- Adulterum seu concubinarium potest iudex ecclesiasticus compellere abinrare concubinam, verb. à Metropolitana, n. 119. fol. 59.*
- Administrator quilibet tenetur ad conficiendum librũ rationis, verb. Quam celerrime, n. 31. fo. 210.*
- Administrator quilibet reddet rationem administrationis, verb. eod. 32. fol. 211.*
- Administrator si est frater in minimis, & etiam in nō modicis*

INDEX.

dicis quando stetur suo iuramento, verbo. cod. n. 35. fol. eod.

Administrator publicus ex equitate an possit solvere vñ numm, verb. cod. n. 39. fol. eod.

Administratores seu tutores plures si sunt, nō potest vnus reddere rationem sine altero, ne ratio diuidatur, verb. cod. nn. 42. fol. eod.

Administrator quando soluit aliquid in quantitate parua sine iussu iudicis, vel domini, tunc statur libro cñ iuramento, verb. cod. n. 47. fol. eod.

Administrator punitur si pecuniam expēdit in proprijs cōmodis, verb. cod. n. 51. fol. eod.

Administrator si pecuniam publicam conuertit in suum vsu an incidat in pēnam, verb. cod. n. 53. fol. eod.

Administrator qui rationem plenam domino non reddit, & in lib. plene accepta non scripsit: talis appellatur p̄cedo, & propter hoc qualiter puniatur, verb. cod. n. 54. fol. 212.

Administrator si multa minuta scripsit, an suo iuramento stetur, maximi si attingunt maximam sumam, ver. cod. n. 60. fol. eod.

Administratores si aliquid dolose acceperunt, in duplam condenandi sunt, verb. cod. n. 64. fol. eod.

Administrator si accesserit ad negotia animo de prædandi non repeteret expensas vtilis, nisi quatenus pupillas est factus locupletior, verb. cod. n. 65. fol. eod.

Administratio dominiꝝ ecclesie spectat principaliter ad Papam, & distributiue ad alios Ecclesie prælat

INDEX.

prælatos, beneficiorum titulos, verb. Patroni vero na.
7. fol. 322.

Administratio generalis bonorum ecclesiæ laicis committi non potest ita ut super omnes dominentur, verb. eod. na.
15. fol. eod.

Administratio seu gubernatio piorum locorum non committitur alicui ultra triennium. verb. eod. n. 37. fol. 323.

Administratio bonorum ecclesiarum cathedralium relinquitur capitulo. verb. sed Episcopi ipsi. n. 43.

Ad visitationem pertinet examinare ecclesiæ Rectorem, & de quibus examinatio fiat, verb. a Metropolitanis vero. n. 55. fol. 57.

Affectus paternus vincit omnem affectum, verb. eod. num.
144. fol. 60.

Agens contra officialem de delicto familiæ, duo probare debet, verb. Aut quisquam suorum. n. 26. fo. 229.

Aligua sunt in bonis, aliqua de bonis, verb. propria dialecticæ. n. 49. fol. 14.

Alienatorem rerum ecclesiasticarum esse quaeritur, verb. a Metropolitanis vero. n. 31. fol. 56.

Aleatores clerici, interrogatio an sint, verb. eod. num. 27. fol. eod.

Anima rationalis absq; extentione seu dilatatione in universum corpus infundit, verb. Non obstantibus quacunque consuetudine, n. 33. fol. 154.

Anima sine corpore non vivit corporaliter, verb. aut bonorum stabilium, n. 7. fol. 342.

Anima in purgatorio de tentæ suffragiis fidelium iuvantur

INDEX.

- tur, verb. Etiam testamentorum, n. 46. fol. 144.*
- Ambasiatores quibus est permissum ducere tot equitatus
ras possint vnum famulum pedestrem ducere inter
duas equitaturas, verb. Famulatuque, numero. 6.
fol. 201.*
- Anniversarijs & memorijs defunctorum in ecclesijs reli-
etis, vbi elemosina pro illis celebrandis est adeo tenuis
vt nō inueniatur qui huic muneri se subiciat, quid Epif-
copus faciet, verb. Etiam testamentorum, num. 53. fol.
144.*
- Anniversaria propter multitudinem etiam sunt recipien-
da, sed vetera non minuantur, verb. eod. n. 55. fo. eod.*
- Anniversarium si contingat in festo solenni qualiter cele-
bretur, verb. eod. num. 56. fol. eod.*
- Anniversarium quid sit, verb. eod. n. 66. fol. 245.*
- Anniversaria quando ceperunt, verborum eod. num. 64.
fol. eod.*
- Anniversaria quare fuerunt instituta, verb. eod. num. 65.
fol. eod.*
- Appellatio non conceditur in causa habilitatis, & in habi-
litis, verb. a Metropolitanis, n. 83. fol. 58.*
- Approbatione facta vt visitatio prouintie fiat, ab ea non
appellatur, verb. Etiam post plene visitatam, num. 24.
fol. 100.*
- Appellatione capituli non continetur propria Prælati,
verborum Visitatores etiam num. 8. fol. 132.*
- Appellatione familie quis veniat, verb. Aut quisquam suo-
rum, n. 3. fol. 229.*

INDEX.

- Anytus Anchenionis filius fuit primus, qui iudicibus pecuniam dedit, verb. Nec pecuniam, n. 13, fol. 271.*
- Apes opus suum perfectum facit, verb. Quam celerrime, n. 18, fol. 210*
- Archidiaconus de triennio in triënum debet visitare, ver. Si quotannis, n. 23, fol. 44.*
- Archidiaconus an sit maior post Episcopum, & in quo verb. Archidiaconi autem, n. 1 & 3, fol. 107.*
- Archidiaconus de iure communi est Prælatus in medietas post Episcopum in Ecclesia Cathedrali, verb. eod. num. 2, fol. eod.*
- Archidiaconus appellatur oculus Episcopi, verb. eod. num. 6 fol. eod.*
- Archidiaconi debent esse magister in theologia, seu doctores aut licentiati in iure canonico, verb. eod. n. 7, fol. eod.*
- Archidiaconus an habeat à iure ut visitet, verb. eod. num. 8, n. 21, fol. eod.*
- Archidiaconus quam iurisdictionem habeat, verb. eod. num. 9, fol. eod.*
- Archidiaconus de iure communi excommunicare non potest, verb. eod. n. 22, fol. 108.*
- Archidiaconus sola prescriptione se visitare nitetur, monasteria noua non potest visitare, nã nõ extenditur, secus si de cõsuetudine, ver. Et alij inferiores, n. 48, f. 113.*
- Archidiaconi, Decani, & alij inferiores per se tantum visitare debent, verb. Debeant, n. 26, fol. 124,*
- Archidiaconus cui commissa est ab Episcopo inductio in possessionem beneficij, potest eam possessionem alteri*

INDEX.

- alteri sub delegare verb. cod. n. 36. fol. eod.
- Archidiaconi & alij inferiores tenentur reddere rationem
sue visitationis Episcopo verb. Visitatores etiam num.
48. fol. 133.
- Archidiaconi, & aliorum inferiorum officium quid sit
verb. cod. num. 50 fol. eod.
- Archidiaconi sunt septem ab Apostolis electi & instituti
verb. eod. num. 51. fol. eod.
- Archidiaconi loco Diaconorum successerunt verb. cod. nu.
53. fol. eod.
- Archidiaconi & inferiores propter quid tenentur reddere
rationem sue visitationis Episcopo verb. eod. num. 57.
fol. eod.
- Arbitro committuntur quæ non possunt in certam regulã
tradi verb. cetera. num. 23. fol. 185.
- Archipræbiter si vocet clericum ad residentiam si non ve
nerit, non potest illum privare beneficio. verb. Et alij in
fiores. num. 53. fol. 113.
- Archipræbiteri rurales Decani aliquando nuncupantur
verb. eod. num. 11. fol. 111.
- Archiepiscopus & Episcopus si cõcurrunt simul, magis obe
diẽdũ est archiepiscopo ver. Propriã. diocesi. n. 7. fo. 12
- Archiepiscopus quam formam habebit in visitatione ver.
Metropolitan. n. 8. fol. 4.
- Archiepiscopi ponuntur, vbi erant Archi. flamines ver. Pa
triarche. n. 6. ol. 1.
- Archiepiscopus debet à capitula incipere in visitatione, ali
ter appellatur à peruersione ordinis. verb. Metropolitae

INDEX.

ni.n.15.fol.5.

Archiepiscopus in rebus Episcopalibus, Episcopus, in rebus capellarum suarum est Visitator à iure verb.eod. num. 16.fol.eod.

Archiepiscopus si eodem tempore concurrit cum episcopo in visitatione ad mittuntur simul verb. Propriam diocesim.n.5 fol.12.

Archiepiscopus potest visitare semel in anno & si est legatus natus potest eodem anno facere secundam visitationem, & recipiet duplicem procurationem, & quando unam. verb. Si quotāni.n.24 fol.44.

Archiepiscopus qualiter visitat, & ubi visitatio fiat verb. à Metropolitanis vero.n.14 fol.54.

Archiepiscopus qualiter in visitatione canonicorum, beneficiariorum, clericorum, & laicorum se habeat. verbo. eod. num.24.fol.eod.

Archiepiscopus dum visitat, an possit notoria delicta corrigere. verb.eod.num.131.fol.60.

Archiepiscopus visitans provinciam, an possit punire verb. eod.n.147 fol.60.

Archiepiscopus in criminibus non notorijs in quibus sola laborat infamia non procedit, sed denunciare debet ordinario, ad quam ordinarius incitatur verb.eod.num.151 fol.61.

Archiepiscopus compellit Episcopum, ut inquirat, & puniat. verb.eod.n.152.fol.eod.

Archiepiscopus in visitatione provinciae iurisdictionem feri contentiosi non exercet, sed solum in duobus verb. eo.

INDEX.

num. 153 fol. eod.

Archiepiscopus potest audire confessiones subditorum suffraganeorum & audire & dare indulgentias. verb. eo. num. 154 fol. eod.

Archiepiscopus non potest ordinare subditos suffraganeorum, nec dare literas commendatitias, & an possit dispensare. verb. eod. n. 155. fol. eod.

Archiepiscopus an supleat negligentia Episcopi verb. eod. num. 156. fol. eod.

Archiepiscopus inuisione quando supleat negligentiam Abbatis circa correctionem monachorum verb. eod. nu. 157 fol. eod.

Archiepiscopus si cepit visitare diocesim sui suffraganei, & ad aliam transiit, an possit reddere ad diocesim intermissam, & quando requiratur eius assensus verb. Etiam post plene visitatam. n. 18 fol. 100.

Archiepiscopus postquam semel visitauerit omnes prouincias siue dioceses prius requisito concilio suffraganeorum suorum an poterit reiterare visitationem absque assensu eorum & quam prouidentiam in visitationis reiteratione debet habere verb. eod. nu. 20 fol. eod.

Archiepiscopus debet concilium annuatim facere prouinciale hodie autem qualiter verb. eo. n. 21. fol. eod.

Archiepiscopus qualiter diffiniat, ut conueniat fieri visitatio prouincie verb. eod. n. 23. fol. eod.

Archiepiscopi Patriarchae, Episcopi, Cardinales, Archidiaconi, & Decani quot equitaturas secum portabunt. ver. Ideo & modesto. n. 5. fol. 199.

INDEX

*Archiepiscopus & Episcopus si concurrant in visitatione,
& ecclesia non sufficiat utriusq. cui dabitur procuratio.
verb. Procurationis causa. n. 6. fol. 133.*

*Archiepiscopo procurandum est, dum moram trahit in aliquo loco pro ratione totius provincie verb. Eod. n. 24.
& num. 26. fol. 234.*

B

*Baptismus & penitentia qualiter fit, verb. à Metropolitana
nis vero. n. 43 fol. 56.*

*Baptismi minister est quilibet viator tempore urgente,
verb. Eod. nu. 122. fol. 59.*

Baptizare nulla mulier quamvis sancta præsumat necessitate non urgente, verb. Eod. n. 123 fol. eod.

*Basilicæ omnes per diversa loca constructæ, & quæ quotidia
construuntur in potestate Episcopi sunt, verb. Cum
monasterijs. n. 1. fol. 297.*

*Beneficia etiam curata unita pio loco visitentur singulis annis,
verb. Propriam diœcesim, n. 51 fol. 14.*

*Beneficia etiam exempta, quæ in nullius diœcesi dicuntur
esse, ab Episcopo cuius cathedralis proximior est visitentur,
verb. Eod. n. 53 fol. eod.*

*Benefactori debetur honor, & reverentia, & sustentatio
per accidens, verb. Procurationis causa. n. 1. fol. 233.*

*Beneficiorum bona & eius distributio cui competât, verb.
Patroni vero. n. 13. fol. 322.*

*Bonum ex visitatione proveniens, verb. Propriam diœcesim,
n. 22. fol. 13.*

Bonum pene, verb. à Metropolitanis vero. n. 11. fol. 55.

INDEX.

Bonum consistit in ordine, verb. Debeant. n. 39. fol. 125.

Boni mores considerantur diuersimode de iure civili, & de iure canonico, verb. Bonos mores, n. 1. fol. 168.

Bona acquisita per administratorem an ex administratione præsumentur habita, verb. Quam celerrime, num. 70. fol. 212.

Bona ecclesiæ possunt prescribi, tamen per prælatum alienari. seu remitti non possunt, verb. Sit tamen. numer. 8. fol. 293.

Bona ecclesiæ sunt deputata vsibus clericorum & pauperum, proprietas autem est ipsius Dei, verb. Aut bonorū stabilitum, n. 2. fol. 342.

Bonum proueniens ex inuentario factō, verb. Eo. n. 6. fo. eo.

Bona ecclesiæ dicuntur patrimonium Christi, verb. Eod. n. 8. fol. eod.

Bona & possessiones beneficiorū visitanda, ver. Eo. n. 10. f. eo.

Bona ecclesiarum diuiduntur in quatuor partes, verb. Sed Episcopi, n. 24. fol. 354.

Bona fabricæ pro alimonia pauperum alienari possunt, verb. Eod. n. 27. fol. 355.

C

Canonici ecclesiæ cathedralis dicuntur clerici primi gradus verb. Metropolitani. n. 21. fol. 5.

Canonici dicuntur ecclesiæ. verb. Eod. n. 18. fol. eod.

Canonistæ aliquando sumunt consuetudinem pro prescriptionem verb. Archidiaconi autem, n. 20. fol. 108.

Capite languescente membra cetera inficiuntur ver. Metropolitani, n. 10. fol. 4.

Capit

INDEX.

*Capitulum facit vnū corpus cum Episcopo. ver. Metropoli-
tani. n. 13. fol. 5.*

*Capitulum & ecclesia cathedralis dicitur ecclesia verb. ca.
num. 17. fol. eod.*

*Capitula cathedralium illorum q̄ personæ visitentur, qua-
ties opus fuerit verb. Si quot̄annis. n. 18. fo. 44.*

*Capitulum ex consuetudine potest visitare. verb. Visitato-
res etiam. num. 1. fol. 131.*

Capitulum est capax iurisdictionis verb. eod. n. 2. verb. eod.

*Capitulum si aliquam potestatem, aut iurisdictionem ba-
beret remaneat salua, & in tacta. ver. eo. n. 3. fol. eod.*

Capitulum quid importat verb. eod. num. 4 fol. eod.

*Capitulum quando fiat, & cum quibus verb. eod. numer.
9. fol. eod.*

*Capitulum potest iudicare super causas matrimoniales, &
quando verb. eod. n. 13. fol. 131.*

*Capitulum & Decanus Parisiens. habet iurisdictionem si-
mul in singulos ministros, & canonicos, & dignitates
verb. eod. n. 15. fol. eod.*

*Capitulū & Decanus Parisiens. deponūt verbaliter clericū
& perpetuis carceribus mancipant. verb. eo, n. 16. fo. eo.*

*Capitulum sede vacante eligit æconomum, & Vicarium
verb. eod. n. 21. fol. 132.*

*Capituli Vicarius non potest visitare ex generali mandato,
verb. eod. n. 22. fol. eod.*

*Capitulū Metropolitanum vacante sede poterit, & debet,
singulis annis cōvocare synodū tā prouinciale, quā dio-
cesanum, quod est preparatorium ad visitationem, &*

quid

I N D E X.

quid in eo sit, verb. eod. n. 23 fol. 132.

Capitulum sedenacante succedit in his quæ sunt necessitatis, ne dif:ctū superioris periculū animis infiratur, ver. eod. n. 27. fol. eod.

Capitulum dum visitat, poterit exigere procurationē verb. eod. n. 30. fol. eod.

Capitulum sedenacante an possit visitare monasteria monialium exempta, quæ potuisset visitare Episcopus viuens autoritate apostolica, verbor. eodem. numer. 31. fol. eod.

Capitulum sede vacante in quibus non succedat: Et an succedat Episcopo in his quæ competunt iure speciali, verb. eod. n. 33. fol. eod.

Capitulum sedenacante an succedat Episcopo in his quæ Episcopus cognoscit, tāquā delegatus, ver. eod. num. 34. fol. eod.

Capituli visitatores ubi habent ius visitandi, si prius non approbentur ab episcopo, an processus factus ab eis sit nullus, verb. eod. n. 36. fol. eod.

Capitulum cum ad quorundam qualiter intelligatur, ver. Famulatu q. n. 15. fol. 202.

Capellania qualiter visitanda verb. aut bonorum stabilium num. 11. fol. 342.

Cardinales quot equitaturas secum ducere possunt verb. Ideoq. modesto. n. 7. fol. 199

Cartulas an debeat recipere visitator, quas subditi clanculum illi offerunt verb. à Metropolitans numer. 69. fol.

I N D E X.

Cathedrales ecclesie etiam matrices dicuntur verb. Metro-
politani, n. 14 fol. 4.

Cautela decens, quando fiunt interrogationes contra Epis-
copum, verb. à Metropolitanis, n. 20. fol. 56.

Cautela utitur visitator quando videt procedere contra cõ-
cubinam uxoratam, verb. Metro, n. 120. fol. 59.

Casus mirabilis in quo rem meam, vel mihi debitam non
possum remittere verb. Quod si quisquam, n. 3. fol. 315.

Causa finalis est cuius gratia cetera fiunt, verb. Visitatio-
num autem, n. 1. fol. 163.

Causæ criminales hodie qualiter ventilentur contra Epis-
copum verb. à Metropolitanis, n. 22. fol. 55.

Causas criminales nec matrimoniales inferiores etiam in
visitatione non possunt audire verb. Et alij inferiores,
num. 21. fol. 111.

Charitatis effectus, verb. Quæ ut facilius, n. 10. fol. 194.

Charitis ecclesiam edificat. verb. Eod. n. 9. fol. eod.

Cecus si ceco ducatum prestat, ambo in foveam cadent
verb. à Metropolitanis vero, n. 81 fol. 58.

Cithara cum psalterio nõ cõcordat bene, ver. Eo. n. 67. f. 57

Clericos minus idoneos & in capaces visitator potest suspẽ-
dere ver, Eod. n. 82. fol. 58.

Cibi appellatione an veniat potus ver. Exceptis tamen, nu.
11. fol. 234.

Clerici impudent sibi, qui tales se redunt, vt toties debeant
visitari verb. Si quorãnis, n. 31. fol. 44.

Clericorum vestes tales debent esse verb. Bonos mores, n.
15 fol. 168.

INDEX.

- Clerici an possint uti vestibus sericis aut fulgidis, verb,
eod.n. fin. fol. eod.,
- Cocus aut scriptor seu sigillator Episcopi non possunt quid
quam exigere, verb. Aut quisquam suorum, n. 13. f. 228
- Cobarere & coniungi non possunt quibus studia sunt diuer
sa. verb. Patroni vero, n. 19, fol. 322.
- Collegium esse qualiter cognoscitur, & quid debeat habere
verb, Visitatores etiam, n. 6, fol. 131,
- Collegiū fit ex tribus, & quādo ex duobus, ver. eo. n. 11. f. eo.
- Collegium quid fit, & si caret capite, quis censeatur caput
verb, eod. n. 12 fol. eod.
- Comestibilia & potabilia quando dicantur magna vel par
ua arbitrio iudicis relinquuntur, verb. Etiam qualiter
cūq. n. 8, fol. 274.
- Concubinam clerici an habeant, interrogatio, verb, a Metro
politani, n. 26, fol. 56,
- Concubinary qualiter corrigendi, verb, a Metropolitani.
n. 117, fol. 59,
- Concessio limitata parit limitatum effectum, verb, Propriā
diocesim, n. 65, fol. 14.
- Confessio introitus in libro posita non preiudicat, nisi accer
ptetur expensa, nam sunt connexa, ver, Quam celerrime
n. 29 fol 210,
- Collationem seu dispositionem obtinens a Vicario quid ad
uertere debet: & sic sunt aduertendæ clausulæ commis
sionis in verb, Per suum generalem, n. 12 fol. 34.
- Confraternitates quando dicantur seculares & spiri
tuales, verb, Etia testamentorum, n. 81 fol. 289.

I N D E X.

- Confraternitatum bona an gaudeant privilegio ecclesiæ, vt sint libera à contributione. verb. eod. n. 8. fol. eod.*
- Confraternitates qualiter visitentur, ver. Alijs vepus locis. n. 2. fol. 307.*
- Congregatio fit ex duobus, verborum. Visitatores etiam, n. 10. fol. 131.*
- Coniugati ante benedictionem sacerdotalem habitantes sub eodem tecto non permittuntur, verb. a Metropolita- nis vero, n. 114. fol. 59.*
- Coniuges separati sua voluntate compelluntur simul babi- tare, verb. eod. n. 116. fol. eod.*
- Coniuratorem seu conspiratorem esse queritur, verbor. eod. n. 30. fol. 56.*
- Coniectura quando non sufficiat ad probandum crimen, verb. sed Episcopi ipsi. n. 38. fol. 355.*
- Commendatio bene agendi in duobus consistit, verb. Etiam post plene visitatam, n. 1. fol. 99.*
- Communio maior est inter Episcopum & ecclesiam cathe- dralem quam cum alijs ecclesijs inferioribus, verbo. sed Episcopi ipsi n. 4. fol. 354.*
- Commissio generalis visitandi an tollatur per specialē, ver. Visitatorem, n. 7. fol. 38.*
- Commutationes ultimarum voluntatum qualiter fiant, & quam diligentiam Episcopus debet adhibere, verb. Etia test. mentorum, num. 38. & num. 39. & num. 41. fol. 244.*
- Compositio parua si interuenit, vt procuretur Episcopus, an sit idem nihil dare, vel ita modicum, quod ex modici- tate*

INDEX.

- tate negligatur visitatio. verb. Sit tamen, n. 9. fol. 294.
 Conservatio mundi est in pace & in tranquillitate vivere
 verb. Pacem, n. 2. fol. 182.
 Consecratio, & institutio, & totius ecclesie dispositio ad
 Episcopum pertinet. verb. Patroni vero n. 12.
 Consensus si per Episcopum non prestatur sine causa ratio
 abili, an habeatur pro prestito, verb. Debeant, num. 25.
 fol. 124.
 Consensus propter executionem inuentus, verb. Eod. n. 24.
 fol. eod.
 Consensus Episcopi debet esse expressus, quia requiritur
 pro forma verb. Eod. n. 23. fol. eod.
 Consensus debet precedere, vel satis sit quod sequatur ver.
 Eod. n. 17. fol. eod.
 Consensus presumitur esse de substantia verb. Eod. numer.
 16. fol. eod.
 Consensus ubi est prestandus ab eo qui habet officium pu-
 blicum, debet prestari per modum auctoritatis ver. Eod.
 num. 15. fol. eod.
 Consensus Regis aut Episcopi quando requiratur, si sunt
 absentes extra provinciam, sufficit consensus maiorium
 suorum, qui alias non sufficeret. verb. Eod. numer. 12.
 fol. eod.
 Consensus tacitus non minus pruitur, quam faciens verb.
 Aut quisquam suorum, n. 20 fol. 229,
 Consuetudo & lex dat ordinariam iurisdictionem, verb.
 Persuum generalem Vicarium, n. 5 fol. 34.
 Consuetudo de sui propria essentia nō acquirit primato, sed

INDEX.

- potius in publico ver. Archidiaconi autē, n. 16 fol. 107.
- Consuetudine speciali prescripta potest competere visitatio
ut pluries fiat, idem de procuratore, verb. Si quotānis,
num. 21. fol. 44.
- Consuetudine aut prescriptione aliquid competere quibus
modis intelligatur, verb. Archidiaconi autem, num. 19.
fol. 108.
- Consuetudo an valeat, ut inferiores prelati cognoscant de
homicidio, & de his que ad degradationē tendunt, ver.
Et alij inferiores, n. 18 fol. 111.
- Consuetudinis auctoritas non est parua circa tribuendas
sive adiuvendas iurisdictiones verb. Eod. n. 25. fol. 112.
- Consuetudo prescripta prabet iurisdictionem, verb. Eod. n.
26. fol. eod.
- Consuetudo si est rationalis, & non contra ius sufficit ut
sit longeva, licet prescripta non sit ver. eod. n. 31. fo. eod.
- Consuetudo prescripta sit de iure canonico cōtra ius spatio
quadraginta annorum. secus si preter ius. ver. eod. num.
32. fol. eod.
- Consuetudo illicita non dicitur, licet repugnet iuri, nisi ex
presse inveniatur in probata à iure verb. eo. n. 33. fo. eo.
- Consuetudo facit licitum, quod alias erat illicitum verb.
eod. n. 34. fol. eod.
- Consuetudo repugnans iuri diuino est irrationabilis, verb.
Eod. n. 35. fol. eod.
- Consuetudo potest privatē persmā tribuere iurisdictionē
verb. eod. 36. fol. eod.
- Consuetudo in habili persona facit habilem verb. eod.

INDEX.

num. 37. fol. eod.

Consuetudinis appellatione in dubio in materia stricta intelligitur de pr. es. i. ta verb. eod. n. 38 fol. eod.

Consuetudo ante prescriptionem non dicitur, sed potius voluntas in ducendi consuetudinem verb. eod. numer. 39 fol. eod.

Consuetudo quando est contra ius vel onerosa non extenditur verb. eod. n. 40. fol. eod.

Consuetudo laudabilis potest competere Archidiacono de facili, & qualiter extendatur verb. eod. numer. 41. fol. eod.

Consuetudo contra quam nihil est statutum, illa est seruanda, & an extendatur verb. eod. numer. 42. fol. eod.

Consuetudo illa seruanda, quam maior pars seruat in diocesi, & in provincia ad quam seruandam possent etiam cogi ecclesie de nouo edificatae, nisi sit contra rationem verb. eod. n. 43 fol. eod.

Consuetudo in prestationibus consistens non est extendenda verb. eod. n. 44. fol. eod.

Consuetudo quando extendenda verb. eod. numer. 45. fol. 113.

Consuetudo an inducat, ut Archidiaconus possit etiam visitare nona monasteria verb. eod. n. 47. fol. eod.

Consuetudo in memorialis an sit necessaria ad creandos notarios, verb. Debeat. n. 8. fol. 124.

Consuetudo non extenditur de vno casu ad aliam, verb. eod. n. 27. fol. eod.

I N D E X.

Consuetudo habeat maximam vim, nam ea quæ sunt puerilia & fabulosa, plus possunt propter consuetudinē, quā si cognosceremus ea. verb. Non obstantibus quacumquē consuetudine, n. 2. fol. 153.

Consuetudo est multiplex verb. Eod. n. 3. fol. eod.

Consuetudo irrationabilis licet sit centenaria damnata à lege censetur sublata, & quando verb. Eod. fol. eod.

Consuetudo an censeatur sublata per legem generalem, si habebat consensu populi verb. Eod. n. 5. fol. eod.

Consuetudo res magna cuiq; & consuetudinem mutare difficile est, quia similis est naturæ, verb. Eod. numer. 7. fol. eod.

Consuetudo quando derogatur per legem editam in Concilio generali ver. Eod. n. 8. fol. eod.

Consuetudo immemorialis, & privilegium reprobatur circa usum duellorum verb. Eod. n. 10. fol. 153.

Consuetudo & privilegium æquiparantur verb. Eod. numer. 11. fol. eod.

Consuetudo privilegium & statutum non semper à pari procedunt verb. Eod. n. 12. fol. eod.

Consuetudo mala an reprobetur prescriptione verb. Eod. n. 14. fol. 154.

Consuetudo est in aliquibus locis, ut administrator sui libramiento soluat sex regalia, dummodo soluat de mandato Concili verb. Quam celerrimè numer. 59. fol. 212.

Consuetudo immemorialis semper præsummitur iusta & rationabilis, etiam si esset contra dispositionem legis

INDEX.

- an terioris verb. Non obstante quacumq; consuetudine,
num. 3 fol. 281.
- Conjectura dicitur nam licet minus iusta prestat probabili-
lem causam dubitandi verb. Eod. n. 4 fol. eod.
- Consuetudo antiquissima an valeat, ut aliquid detur tempo-
re visitationis ultra victualia verb. Eod. nu. 7 fol. eod.
- Consuetudine an possit quis se tueri, ut non soluat procura-
tionem verb. sit tamen, n. 4 fol. 293.
- Consuetudine pot. est induci, quod in donatione & aliena-
tione non requiratur consensus conventus, vel capituli
quando est modica donatio. verb. Sed Episcopi ipsi, nu.
30 fol. 355.
- Contra eos qui voluntates defunctorum minuunt verb. à
Metropolitanis, n. 38 fol. 56.
- Corrector si per se visitare non potest, per alium poterit vi-
sitare, ver. Aut si legitime impediti fuerint, numer. 3.
fol. 32.
- Corrector in visitatione potest privare quem ab officio pro-
pter graves & manifestos excessus, verb. Visitatorem,
num. 10 fol. 38.
- Contra potestatem si agitur, quod eius familia damnum de-
derit, petitio procedit, licet sigillatim neu ex primatur
nomen famuli, tunc tota familia exhibetur, ut maleficiu
liquidetur, verb. Aut quisquā suorum, nu. 25 foli. 219.
- Contractus sit inter rem publicam & Prælatos: idem de in-
dicibus, verb. Quam celerrimè n. 15 fol. 210.
- Conventicula oculta celebrare prohibetur, ver. à Metro-
politanis, n. 104 fol. 59.

INDEX

Cboro honeste, & cum vestibus an intrent clerici verb. col.
n. 45. fol. 56.

Correçtio vt detur visitato, qualiter procedendum per visi-
tatores verb. eod. n. 93. fol. 58.

Correçtio monachorum si est gravis temperatur per capitu-
lum verb. à Metropolitanis, n. 160. fol. 61.

Conuentum si facit, vt quotidie celebretur de sancta Ma-
ria à sacerdote, sacerdos non arçetur semper illam mis-
sam dicere, sufficit quod celebret, nam non licet dimitte-
re missas feriales verb. Etiam testamentorum, num. 57.
fol. 244.

Crimina si incipiunt vetera scire, in priuilegium assumen-
tur verb. Bonos mores, n. 6 fol. 168,

Creditor iniunctus non potest recipere aliud pro alio à debi-
tore verb. Procuracionis causa, n. 23. fol. 234

Credulitas quando temeraria dicatur verb. à Metropolita-
nis, n. 59. fol. 57.

Christus Petro peccatori commisit ecclesiam, vt sua culpa
d'sceret, qualiter aliquis misereri debuisset verb. à Metro-
politans, n. 62. fol. 57.

Christus in suo testamento nobis pacem relinquit verb. Pa-
trium, n. 3. fol. 182.

Christiano dignitatis non est in temporalibus ex altari sed
potius de primi verb. Visitationum autem, numer. 17.
fol. 163.

Christiana & Oledum infirmorum qualiter visitandum, &
Fons Baptifimalis verb. Patrum vero, n. 34. fol. 323.

Curia Romana taxat legatis cardinalibus in itinerando
flore

INDEX.

fiorens. 40. pro die, in provincia vero non sit taxatio.
sed recipit 25. partem reddituum verb. Exceptis tantū,
num. 18 fol. 284.

Custodiam multitudine regio conservatur, verb. Visitato-
res etiam, n. 41 fol. 133.

D

Debeo regulariter importat necessitatem, verb. Debeant. n.
1 fol. 123.

Debeo quando importat necessitatem verb. eod. n. 2. fol. eod.

Decani, Archidiaconi & alij inferiores causas criminales
& matrimoniales non possunt tractare in visitatione
verb. Visitatorem, n. 18 fol. 38.

Decanus quando præcedat in visitatione, verb. Archidiacono
ni autem, n. 5 fol. 107.

Decani rurales censentur Vicarij foranei, verb. Et alij infe-
riores, n. 17 fol. 111.

Decanus si exercuit ex consuetudine prescripta, seu ex pri-
vilegio in vno monasterio visitationē, Archidiaconus
ibi non potest visitare, licet in illa diocesi visitet consen-
tiente Episcopo. verb. eod. n. 50 fol. 113.

Decanus de consuetudine vel privilegio habet ordinariam
vel saltem potestatem fulminandi censuram. verb. eod.
num. 51 fol. eod.

Decani, Archidiaconi & alij inferiores si intra mensem ra-
tionem non reddiderint Episcopo, nisi compulsi, an inci-
dant in penam verb. Visitatores etiam, n. 85. fol. 134.

Decimæ, primiciæ an solvantur inquit Visitator. verb. 2
Metropolitani vero, n. 133 fol. 59.

Decimæ

INDEX.

Decimarum quarta deputata est de iure communi ad opus fabricæ, & in hoc valet consuetudo, verb. Sed Episcopi n. 11. fol. 354.

De consensu, vel cum consensu, vel ex consensu an differant inter se, verb. Debeant, n. 21. fo. 124.

De errore alterius indicet, qui in se non habet quid condemnet, verb. Metropolitanis, n. 12. fol. 5.

Defectus scientiæ facit colere multos decs, verb. Populum cohortationibus, n. 18. fol. 173.

Defunctus si ab in testato decessit, pro eius anima venientes ab in testato quid debent distribuere, verb. Etiam testamentorum, n. 59. fol. 244.

Dei opus qui facit negligentes, maledictum cum vocari in sacris literis, verb. eod. n. 24. fol. 243

Delegatus Papæ potest recipere esculentum & poculentâ paucis consumendam, verb. Etiam qualitercunque, n. 2. fol. 274.

Delictum commissum si non sit commune cum officio, quis teneatur an locum tenens, an potestas, ver. Aut quisquâ suorum, n. 6. fol. 228

Delicta ubi notoria non sunt, & absque infamia an Visitator possit per venire ad inquisitionem solennem, verb. à Metropolitanis vero, n. 77. fol. 58

Delicta notoria punienda sunt, verb. eod. nu. 75 fol. eod.

Delusoria esset iurisdictio si nō haberet coherctionem, ver. Propriam diocesim, n. 13. fol. 12

Denunciatio quid sit, verb. à Metropolitanis vero, num. 135. fol. 60.

I N D E X.

Denunciatus si compareat, petit dicta & nomina testium, verb. eod. n. 138 fol. eod.

Denunciatio secreta, corrigatur secreta, verbo. Visitatores etiam, n. 62 fol. 133,

Denunciandi sponte. & se deferens meretur veniam cuius & maxime probans quod iudici dedit, verb. Etiam qualiter cunq. n. 17 fol. 274

Depositiones testium ex duobus constituuntur, ex dicto & ex iuramento. verb. Visitatores etiam, n. 71 fol. 134

Depositiones testium visitatores exhibere Episcopo tenentur & acta integra, verb. eod. n. 74 fol. eod.

Deputata ad unum finem an ad alium expēdi possunt, ver. Sed Episcopi, n. 10. fol. 354

Diffio per, denotat perfectionem, verbo. Per seipsos, num. 1. fol. 39,

Diffio per seipsos quid importet, & cur repetatur, verb. eod. n. 5 fol. eod.

Diffio d., causam proximam & materiale denotat, ver. Debeant, n. 22 fol. 124,

Dies quot Episcopus debet morari in vnaquaque ecclesia dum visitat, verb. Quam celerrime, n. 1 fol. 210.

Diffinitio cui competit concordantibus Episcopis, seu discordantibus ut visitatio fiat, verb. Etiam post plene visitatā n. 22, fol. 100.

Difficile est mutare consuetudinem, quia similis est naturæ, verborum, Non obstantibus quacunque consuetudine, n. 7, fol. 153,

Dignitatem Archiepiscopi minorem esse quam Patriarchæ

INDEX.

- & Primatis, verb. *Metropolitani*, n. 3. fol. 4.
- Dignioribus dignior locus debetur, verbo. eod. num. 5. fol. eodem.
- Dilapidationis suspitio probatur ex solis coniecturis verb. Sed *Episcopi*, n. 37. fol. 355.
- Dilapidet res eccl. si istica, vel consumat, an quis, quaeritur verb. à *Metropolitanis* vero, n. 33. fol. 56.
- Diligentia ad bibenda per Visitatorem circa anniversaria verb. *Etiam testamentorum*, n. 66. fol. 245.
- Diœceses quare distincte facere. verb. *Propriam diœcesim*, n. 2. fol. 12.
- Diœcesis quid sit, verb. eod. n. 34. fol. 13.
- Diœcesis quando dicitur plene visitata, verb. *Etiam post plene visitatam*, n. 9. fol. 99.
- Diœcesis plene visitata, tunc *Archiepiscopus* visitat provinciam, verb. eod. n. 16. fol. eod.
- Diœcesanus quando puniat *Abbatem*, verb. *Propriam diœcesim*, n. 57. fol. 14.
- Discretio circa minora si requiritur, fortius circa maiora, verb. *Debeant*, n. 31. fol. 125.
- Discordia an sit inter aliquos, inquirat *Visitator* ver. à *Metropolitanis* vero, n. 109. fol. 59.
- Dispositio rerum ecclesiasticarum triplex, scilicet auctoritabilis, ministerialis, & sollicitudinis, ver. *Patroni* vero n. 16. fol. 322.
- Dispositio testatoris respiciens spiritualitatem, an sit licita, vel non tunc indubio non occurrendum est ad *Episcopum*, verb. *Etiam testamentorum*, n. 35. fol. 243.

I N D E X.

- Diffusio si requirit iussam, debet præcedere iussus & non sequi, verb. Debeat, n. 18 fol. 124.*
- Dispositiones & mandata facta in die a si includunt loca exempta & qualiter, ver. Propriam hæreticum, n. 47. fol. 13.*
- Divinum officium ut diminuat tale statutum non valet, verb. & Metropolitanis vero, n. 37. fol. 56.*
- Discrete postquam ceperunt bonori esse bebescere virtutes ceperunt, verb. Bonos mores, n. 10. fol. 168.*
- Dolus præsumptus est ignorare quod omnes intelligunt, verb. Quam celerrime, n. 62. fol. 212.*
- Domini recipiens famulos, præsumitur de illorum moribus ac condicione esse instructum. verb. aut quisquã suum, n. 10. fol. 228.*
- Domus quæq; maxima est plena servis superbis, verb. Aut quisquam suorum, n. 9. fol. eod.*
- Donum an possit recipi dic. quod visitatores non possunt recipere donum, verb. Etiam qualitercunque, num. 33. fol. 275.*
- Dubium ubi est, an iure licitum sit ad Papam recurrendum est, verb. Etiam testamentorum, n. 36. fol. 243.*
- Duo sunt tertia pars de sex, verb. Familatuz, n. 3. fol. 201.*
- Duplam an contineat simplum, verbo. Quod si quis quam, n. 5. fol. 315.*

E

- Ecclesia Dei est, nec Papæ, vel Prælatorum, verb. Patron vero, n. 6. fol. 322.*
- Ecclesia si non habet substantiã rerum de serviri non potest verb. Sed Episcopi ipsi, n. 21. fol. 354.*

Ecclesie

I N D E X.

*Ecclesiæ venenum infusum non esse propter diuitias sit
traditas, verb. Aut bonorum stabilium, n. 9. fol. 342.*

*Ecclesiarum onera quæ dicantur, verb. Sed Episcopi, num.
17. fol. 354.*

*Ecclesiarum res omnes sunt vota fidelium, pretia peccato-
rum patrimonium pauperum, verb. Aut bonorum stabi-
lium, n. 3. fol. 342*

*Ecclesiarum conditores quam potestatem habet in rebus,
quas eisdem ecclesijs conferunt, verb. Patroni vero. nu.
8, fol. 322.*

*Ecclesiâ excepta a iuribus episcopalibus an intelligitur ex-
ta à procuratione, verb. In ijs vero locis. n. 13. fol. 309.*

*Ecclesia Romana non solet aliquem privilegiare contra se,
idem de Imperatore. verb. eod, n. 5. fol. eod.*

*Ecclesia tenetur ad procuracionem prestandam, non popu-
lus, verb. eod. n. 4. fol. eod.*

*Ecclesia visitata dicit se esse impotentem ad procurandum
Visitator vero dicit contrarium, cui onus probandi incū-
bat, verb. Exceptis tantum, n. 30. & 32. fol. 285.*

*Ecclesiæ plures si sunt visitata eadē die, an procuratio pro
virili debeatur, & an omnes ecclesiæ debeant soluere pro-
curaciones, verb. Procuracionis causa, n. 14. fol. 234.*

*Ecclesia dicitur pleno iure subiecta alicui, quando nullam
ius Episcopus ibi exercet, verbo. Et alij inferiores, num.
14. fol. 111.*

*Ecclesia Dei per plures seregatur, sanctius ordinatur, verb.
Siquotānis, n. 28. fol. 44,*

*Ecclesia pauper si est, qualiter Visitatores procurabuntur,
verbo.*

I N D E X.

verb. cod. n. 35 fol. 45.

Ecclesiæ quomodolibet exemptæ visitentur & reparentur
verb. *Propriam diœcesim*, n. 52 fol. 14

Ecclesias, Eucharistiam, sacrum fontem, cimiteria, & alia
huiusmodi, an nitide sacerdos retineatur, verb. a *Metropo-*
litanis vero, n. 42 fol. 56

Ecclesiasticus index non potest se impedire in delictis fori
secularis, verb. cod. n. 129, fol. 60

Ecclesiasticus non potest suplere negligentiam iudicis secu-
laris, & quando possit, verb. cod. n. 123, fo. cod.

Ecclesiasticus index an sit competens pro executione dotis,
verb. *Etiam testamentorum*, n. 4 fol. 242

Ecclesiasticorum quatuor vitia sunt reprehensibilia, verb.
Bonos mores, n. 13 fo. 168

Ecclesiastici de euangelio vivere debent, verborum, cod
nn. 10, fol. cod,

Elemosynas an Visitatores possint facere in vicis mona-
chis defragmentis, verbo. a *Metropolitanis vero*. num.
165, fol. 61.

Episcopus si concurrat cum Decano in visitatione, *Episco-*
pus prescendus, est verb. *Propriam diœcesim*, n. 8 fo. 12.

Episcopus si concurrat cum Archiepiscopo quis præferatur
verb. cod. n. 7 fol. cod.

Episcopus tenetur visitare propriam diœcesim, verb. *Pro-*
priam diœcesim, nn. 1, fol. 12,

Episcopus à sede expulsus potest procedere in diœcesi alic-
na contra expulsores, & qualiter verb. cod. n. 30, fol. 13

Episcopus qualiter recipiendus quando venit ad visitandas
parro-

INDEX.

parochias. verb. eod. n. 33. fol. eod.

Episcopus est prefectus curæ & regimini animarum totius diœcesis, verb. eod. n. 35. fol. eod.

Episcopus iurisdictionem non potest in aliena diœcesi exercere, verb. eod. n. 36. fol. eod.

Episcopi non debent exercere pontificalia in aliena diœcesi, verb. eod. n. 37. fol. eod.

Episcopus loci potest se intromittere ne usurarij vel excommunicati sepeliantur in loco sacro etiam à sua iurisdictione exempto dummodo locus ille sit in sua diœcesi, verb. eod. n. 60. fol. eod.

Episcopus quando non ut index sed ut pars debet procedere extraiudicialiter, verb. eod. n. 70. fol. 15.

Episcopus an possit excommunicare religiosos regulares. verb. eod. n. 73. fol. eod.

Episcopus personaliter visitare tenetur, verb. Per seipsum, n. 16. fol. 30.

Episcopus quando non potest visitare per se potest visitare per alium, verb. Aut si legitime, n. 1. fol. 32.

Episcopi possunt cœgi habere Vicarium, verb. Per suam generalem vicarium, n. 6. fol. 34.

Episcopi per se tenentur visitare, & ubi habitabunt, verb. Si quotannis, n. 39. fol. 45.

Episcopi propter quid dicuntur pastores & nō domini, verb. à Metropolitanis vero, n. 12. fol. 55.

Episcopus in visitatione quid faciet & qualiter testes interrogantur, verb. eod. n. 25. fol. 56.

Episcopus monitus à Visitatoribus ut amoveat Rectores, episc.

INDEX.

- debet facere, aliâs Visitatores referunt ad sedem apostolicam, verb. eod. n. 48, fol. 56,
- Episcopus si tacet, an consentire videatur Archidiaconum seu inferiorem visitare monasteria & habere iurisdictionem ver, Et alij inferiores, n. 46, f. 113,
- Episcopus & capitulum propriè faciunt unum corpus & qualiter consulantur, verb. Visitatores etiam, n. 7, fo. 131
- E, s. si à visitatione non excusantur quavis impedimento, verb. eod. n. 38 fol. 132,
- Episcopus potest seorsum visitare easdem ecclesias, verb. eo. n. 39, fol. 133,
- Episcopus non potest infringere facta per Episcopum predecessorem, verb. eod. n. 43 fol. eod.
- Episcopus quem debet in Visitatore eligere, verb. Cetera prout, n. 10, fol. 185,
- Episcopus an possit visitare per officialem, quicumque sit ille, verb. eod. n. 18, fol. eod.
- Episcopus in electione visitatoris sit Vigilatissimus, verbo, eod. n. 20, fol. eod,
- Episcopi appellatione Papa etiam continetur, verb. Ideoq; modesto, n. 6, fol. 199,
- Episcopus quando visitat ecclesiam Cathedrali quas personas secum ducere debet, verbo, Familatque, n. 20, fol. 202,
- Episcopus qui crimina non corrigit magis dicendus est canis impudicus quam Episcopus, verb. Quam celerime, n. 8, fol. 210.
- Episcopus non potest à se abdicare redditionem rationis.

INDEX.

nec visitationem, verb. Eod. n. 46. fol. 211.

*Episcopus quid cormite considerabit. verb. Interimq; cano-
num. 1. fol. 226.*

*Episcopus si concurrat in visitatione cum Prælato sibi sub-
iecto cui etiam visitatio competit, an Episcopus praeferatur, verb. Procuratoris causa, n. 7. fol. 233.*

*Episcopo procuratio an debeat si visitat pro reconcilia-
da ecclesia, verb. Eod. n. 12. fol. eod.*

*Episcopi in reliâis pijs se intronittunt. verb. Etiam testa-
mentorum, n. 1. fol. 242.*

*Episcopus in legatis profanis an se intronittant verb. Eod.
num. 3. fol. Eod.*

*Episcopi curent, ut hospitalia quaecumq; fideliter gubernentur, nam ex precepto tenentur verb. Eod. numer. 22.
fol. 243.*

Episcopus est oculus Dei verb. Eod. n. 26. fol. eod.

*Episcopus an possit expedere pecunias à testatore destina-
tas in certum usum pium nō ita necessarium, in aliū pū
magis necessarium republicae. verb. Eod. n. 34. fol. eod.*

*Episcopus, in fundatione quæ bene constituta sunt, non po-
test de trahere in constitutionibus contrarijs, & ea quæ
à testatoribus constituta sunt diligenter compleantur,
verb. Eod. n. 37. fol. eod.*

*Episcopus potest excommunicare omnes administratores si
non complenerint testatoris voluntatem. verb. Eod. n.
38 fol. 244.*

*Episcopus pro collatione ordinis nihil potest recipere etiam
oblatum sponte, verb. Etiam qualitercumq; offeratur,*

num.

I N D E X.

n. 32, fol. 275.

Episcopi quam mensam habere debent. verb. Excepti tantū
n. 4 fol. 284.

Episcopus potest exigere rationem à cunctis clericis de redditibus ecclesiarum, verb. Sed episcopi. num. 1. fol. 354.

Episcopus est generalis sponsus omnium ecclesiarum. ver. eo. n. 3, fol. eod.

Episcopus dicitur super intendens, quia super rebus suæ diocesis spiritualibus & ecclesiasticis debet intendere. verb. eod. n. 41. fol. 355.

Equitatu modesto Visitatores debent esse contenti, verb. Ideoq; modesto. n. 1. fol. 199.

Eucharistiam non sumens per annum, præsumitur hæreticus, verb. à Metropolitani, n. 99. fol. 58.

Euectio quilibet habere an possit unum equitem, & unum peditem custodem. verb. Famulatuq; n. 2. fo. 208.

Exactores ad quid teneantur. verbor. Visitatores etiam, n. 49. fol. 133.

Examinatores occasione examinis quidquam recipere non debent, alioquin simoniæ vitium tam ipsi quam dantes incurrunt. n. 6. verb. nec pecuniam, fol. 271.

Excommunicare est veri imperij, & quando sit mixti imperij, verb. & de inferiores, n. 9. fol. 111.

Excommunicatio non valet ante prescriptionem completā. verb. eo. n. 57. fol. 113.

Exclamatione in principio conveniens non est, verb. Visitatores etiam, n. 37. fol. 132.

Excepti nedum subditi tenentur reddere rationem Episcopo.

INDEX.

po, etiam si non petantur, & possunt ab eo puniri verb.
Quam celerrime, n. 45. fol. 211.

Exempti quomodo possunt efugere visitationem ab Episcopo, verb. *Propriam diocesim*, n. 64 fol. 14.

Exempti virtute exemptionis an possint effugere visitationem Episcopi, verb. *ead.* n. 69 fol. 15.

Exequijs mortuorum an intersint sacerdotes, verb. à *Metro politanos*, n. 41. fol. 56.

Executor datus in testamento non potest solvere debitum naturaliter tantum. verb. *Quam celerrime*, numer. 40. fol. 211.

Executor testamenti tenetur reddere rationē, & cui. verb. *ead.* n. 43 fol. *ead.*

Executor testamenti pro reliētis ad pias causas an possit dispensare, verb. *Etiam testamentorum*, nu. 9. fol. 242.

Executores testamentorum an possint commutare usum destinatum per testatorem, etiam in usum meliorem, etiam Episcopo permittente, verb. *ead.* numer. 32. fol. 243.

Executores testamentorum sunt cogendi per Episcopum exequi ultimam voluntatem testatoris, etiam si testator interdixerit, verbo. *eadem*, numer. 32. fol. *eadem*.

Exemptio an tribuat instam causam denegandi procuratorem, quemvis de procuratore non fit mentio, verb. *In his vero*, n. 8. fol. 309.

Ex generali mandato Vicarius Episcopi visitare non potest, idem de Vicario capituli, verb. *Per suum Generalem*

INDEX

valens, n. 14. fol. 34.

Exigens in d. bite pecuniam an teneatur ad duplum verb.

Quod si quisquam, n. 9. fol. 316.

*Exigens ultra numerum taxatum suspenditur ab officio
& beneficio, verb. eod. n. 10 fol. ead.*

*Ex oratorio constructo absque auctoritate Episcopi, an pos
sit visitator percipere procurationem, verb. Etiam tepla
mentorum, n. 70. fol. 245.*

*Ex privilegio apostbolico seu ex consuetudine aprobata à
Papa potest competere patrono layco custodia ecclesie
vacantis, & potest ponere & conuincum in ecclesia vacan
te, verb. Patroni vero. n. 26. fol. 323.*

*Ex separatis non fit illatio, verb. Propriam diocesim, num.
66. fol. 14.*

F

*Fabrica dicuntur ipsum edificium ecclesie, & qualiter à
canonistis dicatur, verb. Sed Episcopi, numer. 14.
fol. 354.*

*Facilis est, qui de facili credit, verb. à Metropolitani, num.
58. fol. 57.*

*Factum ex visitatione emendatum, memorie commendan
dam, verb. Non obstantibus quacunque, n. 49. fol. 155.*

*Falcem in messem alienam non licet mettere, verb. Et alij
inferiores. n. 4 fol. 111.*

*Falsum committit, qui interrogatus, veritatem occultat,
verb. Visitatores etiam, n. 67 fol. 133.*

*Fama bona, quam infamia delectatur Prælatus verb. à Me
tropolitani vero, n. 60. fol. 57.*

INDEX.

Familiaris potestatis si aliquem vulnerat, quis teneatur
verb. Aut quisq. suorum, n. 5. fol. 228.

Familiam bonam habere expedit verb. eodem, numer. 7.
fol. eod.

Familiares ratione Visitatoris non possunt quidquam reci-
pere seu exigere, verb. eod. n. 12. fol. eod.

Familiaris si facit literas, quando possit recipere aliquid
pro labore. verb. eod. n. 14. fol. eod.

Famuli Visitatoris debent habere manus mundas, verb. In
terimq. caueant. n. 10. fol. 226.

Famulum malum eligens an liberetur eum exhibendo ver.
Aut quisq. suorum, n. 11. fol. 228.

Famulus si committit maleficium finito officio, sequens Vi-
sitator cognoscit, non sindicat. verb. eod. numer. 27,
fol. 229.

Fames magna ubi fuerit, bona fabricæ possunt alienari pro
alimonia pauperum, verb. Etiam testamentorum, num.
43. fol. 244.

Felicitatem importat, bene agere, & bene vivere, verb. Etiã
post plene visitatam, n. 6. fol. 99.

Ferro abscindantur, quæ non sentiunt fomenta, verb. à Mo-
tropolitanis vero, n. 10. fol. 55.

Feriæ solemnes an seruentur, querat Visitator, verb. eod. n.
112. fol. 59.

Festinata reprobantur, verb. Populum cohortationibus, nu.
33. fol. 173.

Finis Visitatoris qualis, verb. Visitationum autem, numer.
2 fol. 163.

INDEX.

Foranei officiales an dicantur habere iurisdictionem ordinariam an delegatam, & quare foranei dicantur verb. Et alij inferiores, n. 16. fol. 111.

Fratres si aequaliter administrant bona inter se, non agunt de reddenda ratione, verb. Quam celerrime, num. 33. fol. 211.

Frater si solus administrat, tenetur reddere rationem fratri, verb. eod. n. 34 fol. eod.

Fructus Visitationis, verb. Visitationum autem, numer. 13. fol. 163.

Fructus illi estimandi sunt, qui super sunt deductis expensis, verb. Sed Episcopi ipsi, n. 18. fol. 354.

G

Generosus animus hominis, facilius ducitur, quam trahitur, verb. Populum cohortationibus, n. 7. fol. 172.

Gratis quædam, fiunt ratione personarum, vel rerum, quæ aliis non fierent, verb. Exceptis tantum, numer. 13. fol. 284.

Græve deorsum fertur suapte natura, sursum autem preter naturam, verb. Interimq; caueant, n. 5. fol. 225.

Gubernatio temperata durabilior est, verb. à Metropolitanis vero, n. 161. fol. 61.

Gubernatio optima, si felicitatem recipit, verb. Etiam post plene visitatam, n. 4. fol. 99.

H

Homo qui erranti cōmiti monstrat viam, quasi lumen de suo lumine accendat, facit, ex Ennio Poeta, verb. Populum cohortationibus, n. 16. fol. 172.

INDEX.

Homo lege fruens est optimum animalium, ita pessimum animalium est à lege & iustitia separatus, verb. eod. n. 29. fol. 173.

Homo non dicitur, sed bellua, qui nolit, quod lex vult, ius, & ratio. verb. Ideoque modesto, n. 8. fol. 199.

Homines vite tenues in aduentu officialium nec iuxta effici debent. verb. Interimquæ caueant, numer. 4. fili. 225.

Honor est præmium virtutis, verb. Propriam diæcesim, n. 12. fol. 13.

Honor in dubio importat quandam reuerentiam alicui exhibitam in testimonium eius excellentiæ verb. eod. num. 20. fol. eod.

Honorem contra maiorem nemo præsumat verb. Et alij inferiores, n. 5. fol. 111.

Honor est patronum exigere rationem de temporalibus ecclesiæ, verb. Patroni vero in his, n. 29. fol. 323.

Hospitare curatus tenetur, verb. Etiam testamentorum, n. 11. fol. 242.

Hospitalitas spectat ad officium pietatis, ad quam beneficia ti tenentur. verb. eod. n. 12. fol. eod.

Hospitalitas commendatur verb. eod. n. 16. fol. eod.

Hospitalia & pia loca an possint visitari, verb. eod. f. 249.

Hospitalia quæ dicantur religiosa: & quæ hospitalia possunt visitari per prælatos. verb. eod. n. 19. fol. 243.

Hospitalia sub protectione Regis posita ab Episcopis non visitentur, verb. eod. n. 27. fol. eod.

Hospitalia qualiter visitanda, verb. eod. n. 30. fol. eod.

Hospi

INDEX.

*Hospitibus in recipiendis nulla debet esse distinctio & ele-
morum domus communis hospitibus est, verb. eod. num.
13 fol. 242.*

*Hospitalitatis hortator esse non poterit, qui domum pro-
prium hospitibus clausurit verbo. eodem, numer. 14.
fol. eod.*

*Hospitalem oportet esse Episcopum, verb. eod. numer. 15.
fol. eod.*

*Hospitale non constructum auctoritate prelati in quo in-
firmi habitant, an dicatur locus religiosus, & an paro-
chus, vel Episcopus habeat aliquod ius in eo, verb. eod.
num. 18. fol. eod.*

*Hospitale si est priuatum nihilominus Episcopus poterit
videre & inquirere, an cuncta procedant secundum de-
functi voluntatem etiam si defunctus prohibeat, verb.
eod. n. 20. fol. 243.*

*Hospitalium fructus qualiter Ordinarius potest conuerte-
re in alium usum pium, ubi institutum est certum ge-
nus personarum, si persone similes non inueniuntur;
verb. eod. n. 28. fol. eod.*

1

*In arbitrarijs eius arbitrium debet esse consonum iuri, &
an debeat fieri cum consilio peritorum, verb. Sed Epi-
scopi i. si. num. 46. fol. 356.*

*Ignorantia à sacerdotibus cur vixanda, verb. à Metropolit-
anis, n. 80. fol. 58.*

*Illiterati & imperiti rectores minus apti sunt sacris offi-
cijs verb. eod. n. 79. fol. eod.*

I N D E X.

Imperium quibus retinetur ver. Bonos more s, n. 5. fol. 161.
Incēdia spiritualia visitatiōe fugātur, ver. Sicut. n. 29. f. 44.
Indignos promouentes peccant, & pro moti, verb. a Metro-
politans. n. 84. fol. 58.

Industria Episcopi in visitatione operatur multum verb.
Per se ipsos, n. 3. fol. 29.

Infamia an sit expectanda, vt visitatio fiat verb. Si quā-
nis, n. 7. fol. 43.

In die Parasceues & Pascha nemo sepeliebatur in quibus
missa defunctorum non dicitur, verb. Etiam testameu-
torum, n. 58. fol. 244.

In delictis indicum minor probatio sufficit, verb. Etia qua-
liter cumq, n. 21. fol. 274.

Infamatus quis non dicitur propter dicta paucorum, verb.
a Metropolitanis. n. 71. fol. 57.

Infamatum clericum si visitator inuenerit, qualiter proce-
dat cum eo, an acriter, an vero beguine, verb. eod. num,
87. fol. 56.

Inferiores gratia superiorum facti sunt, verb. Et alij infe-
riores, n. 1. fol. 111.

Inferiores tollere non possunt ius superioris per suas cōsue-
tudines, verb, eod. n. 3. fol. eod.

Inferioribus praelatis ab Episcopo iure ordinario an potest
visitatio competere verb, eod, n. 12. fol, eod.

Inferior ab Episcopo potest prescribere in parte aliqua dice-
cesis iurisdictionem episcopalem tam in ecclesijs quam
in ceteris, verb, eod. n. 13. fol, eod.

Inferior ab Episcopo aliquando habet aequalem iurisdictionem
ncm

INDEX.

- nem Episcopo, verb. eod. n. 15. fol. eod.
- Inferiores praelati sunt onerosi, & qualiter ad se trabunt iurisdictionem, verb. eod. n. 22. fol. eod.
- Inferiores praelati permittuntur ne partes grauentur : & quid erit, si aliquid contentionis insurgat inter officiales ordinarios, & inferiores verb. eod. n. 23. fol. 112.
- Inferiores si acquirūt sibi episcopalia an sit contra ius ver. eod. n. 30. fol. eod.
- Inferiores an possint determinare minora verbo. eod. num. 52. fol. 113.
- Inferiores propter quid sunt inuenti, verbo. eod. num. 54. fol. eod.
- Inferiores Episcopo tenentur seruareque in isto capitulo sunt statuta, aliter sunt indolo, verbo. Debeant quidem, n. 37. fol. 125.
- Inferiores praelati an possint delegare curam parrochianorum ad modicum tempus, verb. Visitatores etiam num. 29. fol. 132.
- Inferiores iudices tenentur sine monitione intra mensem reddere rationem Episcopo, verb. eod. n. 65. fol. 133
- In institutione aut ordinatione si expresse cautum est, quod Episcopus non habeat curam oratorij aut alicuius loci pij tunc ordinarius ad-bibeatur cum ijs quibus ratio redditur verb. Etiam testamentorum. n. 77. fol. 245.
- In modo procurandi attendenda est consuetudo, verb. In ijs vero locis seu prouincijs. n. 1. fol. 309
- Innocentis officium est non solum malum non inferre sed etiā mala cobibere, ver. Innocētiāq. n. 2. fo. 184.

I N D E X.

- In officio Visitacionis qui sunt elligendi, verb. Visitatorem
n. 4. fol.*
- Iniquitas emendanda est paterna pietate. verb. à Metropo-
litanis vero n. 143, fol. 60.*
- In notorio quæ probatio requiratur, iuris ordo est iuris ordi-
nem non servare verb. eo, n. 150 f. eod.*
- Inquirat Visitator an sint aliqui viri scelerati, aut adulteri
verb. eod. n. 106. fo. 59,*
- Inquisitio de iure parochiæ cum bonis & honestis fieri de-
bet verb. eod. n. 68. fol. 57*
- Inquisitionem si Visitator vult facere contra aliquem, quid
debet inquirere, verb. eod. n. 70. fol. eod.*
- Inquisitio quæ fit per Visitatorem dicitur præparatoria, nō
solennis, quæ fit absque iuramenti, & actione, ver. eo. nu.
73, fol. eod.*
- Inquisitio specialis dicitur, & quando fit, verb. eod. nu. 90.
fol. 58.*
- Inquisitio in crimine heresis fit sola suspitione, licet diffi-
natio non precedat, verb. eo, n. 91. fo. eod.*
- Inquisitio solennis fit, si infamia talis oritur & quid Ar-
chiepiscopus faciet. si visitat subditos mediatos, verb. co.
n. 92. fol. eod.*
- Inquisitio quæ fit ad corrigendum & puniendum, tunc Vi-
sitator iuramentum exigit, verb. eo, n. 95. fo. eod.*
- Inquisitio contra populum etsi contra laicos ab honestis per-
sonis debet fieri, verb. eod. n. 97. fo. eod.*
- Inquisitio fit, an laici semel in anno con fiteantur, & Eu-
charistiā sumāt in Paschate, verb. eod. n. 99. fo. eod.*
- Inqui-*

INDEX.

- Inquisitio inepta an valideretur confessione inquisiti, verba.*
cod. n. 146. fol. 60,
- In quibus monasterijs curam antiquarum habentibus Episcopi
 visitare non potest, verbo, Propriam diocesim,*
n. 54 fo. 14,
- Irregularis est quis, ratione defectus scientiæ, verb. a Me-
 tropolitanis vero n. 85, fol. 58.*
- Inter Patriarchas & Primates quatuor sunt principales
 res, verb. Patriarcha, n. 2. fol. 1.*
- Interrogatus contra Episcopum si non audet loqui, Visitar-
 tor quid debet facere, verb. a Metropolitanis vero n. 16
 fol. 55,*
- Interiora per exteriora iudicantur, verb. eod. n. 39. fo. 56,*
- In tempore quo Patriarchis, Episcopis interdictus est ingre-
 ssus ecclesiæ si celebrarent. sicut prius efficerentur ire-
 gulares idem de visitatoribus, verb. Quod si quisquam.
 n. 6. fol. 316,*
- Intentio mala administratoris qualiter constabit, ver. Quia
 celerrime, n. 66. fo. 212,*
- Iudex dicatur quasi iudicans, verb. Populum cohortationi-
 bus, n. 13 fo. 173,*
- Iudex equalis exhibeatur bene viventibus, & iustis circa
 peruersis, verb. Bonos mores, n. 3. fo. 168,*
- Iudex qui libet Dei minister est in terris, verbo, Populum
 cohortationibus, n. 24. fol. 173,*
- Iudex qui non facit iustitiam, est minister Diaboli, verbo.
 eod. n. 26. fol. eod.*
- Iudex duos salus habere debet, verb. eod. n. 28. fo. 201.*
- Iudex*

I N D E X.

Index iniuste procedendo extra iudicialiter an possit procedere in illa causa, verb. eod. n. 37. fol. 173.

Index suspectus non potest cognoscere an sua sit iurisdictio verb. eod. n. 38. fol. eod.

Index qui recte indicat, stateram in manu gestat, ver. Quæ ut facilius, n. 3. fol. 194.

Index ecclesiasticus potest punire zelo correctionis delicta pecuniaria multa verb. eod. n. 14. fol. eod.

Iudices ecclesiastici curabunt, pœnas pecuniarias pro criminibus infligere potius in pios vsus, quam impropiam utilitatem erogare, verb. eod. n. 15. fol. eod.

Index ecclesiasticus quando potest convertere pœnas pecuniarias in proprios vsus, verb. eod. n. 16. fol. eod.

Index ecclesiasticus laico an possit imponere pœnam pecuniarum, verb. eod. n. 17. fol. eod.

Iudices venales fiunt propter egestatem. verbo. eod. nu. 20. fol. eod.

Iudices & Rectores dissimulantes ea quæ prave geruntur ab officialibus suis puniuntur, verb. Aut quisquam suorum, n. 19. fol. 228.

Index si non vindicat facinus repertum, ut conscius festinat tegere criminosa, verb. eod. n. 23. fol. 229.

Iudices post officium finitum non debent coarctari nisi crimen sit gravissimum, verb. eod. n. 29. fol. eod.

Index quando proficiscitur extra domicilium, an compute ea quæ domi expendisset. verb. Procuratoris causa. n. 15. fol. 234.

Index secularis quando tractat delegatis pijs; secundum

INDEX.

Ius canonicum tractabit, verb. Etiam testamentorum. n.
7. fol. 242.

Iudices ordinarij ex publico salariati prohibentur recipere
esculentum & poculentum. verb. Nec pecuniam. nu.
2. fol. 271.

Index seu Visitator a nolente an possit aliquid recipere. ver.
Etiam qualitercamq; offeratur, n. 1. fol. 274

Iudicis animus pro paruo non flectitur. verb. eod. num. 6.
fol. eod.,

Index si à feneratoris gratis recipit, an præsumat barate
ria, verb. eod. n. 12, fol. eod.

Iudicis fuga antequam adimpleat tempus residendi, an fa
ciat semper plenam probationem de baraterijs seu exorsio
nibus per eum factis, verb. eod. n. 12. fo. eod.

Index munera accipiens gravius delinquit, quam danti, ver.
eod. n. 16, fol. eod.,

Index turpiter accipit, quod lege justitiæ ministrare tene
batur, & danti repetitio datur, verbo, eod. n. 18. fol.
eod. n.,

Index si munera clam recipit, ista probatio qualiter fiet.
verb. eod. n. 19. fol. eod.

Indicum delicta sunt difficilis probationis. verb. eod. nu.
20. fol. eod.

Index à litigatore an possit exigere cautionē indemnitati.
verb. eod. n. 29. fol. 275

Index ultra salarium non potest aliquid quoque modo ac
cipere, licet consuetudo sit in contrarium, verb. Non ob
stante quacumq; consuetudine. n. 1. fol. 281,

Index

INDEX.

- Index in syndacatu an. possit convenire propter pecuniam receptam post latam sententiam, verb. Quid si quisque*
n. 15. fol. 315.
- Index Ecclesiasticus querere audit de iure patronatus, & nō*
index secularis, verb. Patroni vero, n. 4. fol. 322.
- Iudiciū rectum in hoc consistit, quodvis cognoscitina apre-*
bendit rē aliquam secundum quod in se est, verb. Cetera
prout, n. 4. fol. 185.
- Iudicium censetur prodire de vultu Dei, verb. Populum*
cobertationibus, n. 25, fol. 173
- Iudicium à iudice dicitur verb. eod. n. 14. fo. 172*
- Iudiciorum determinatio fit sapientum discussione, ver. eo-*
nam, 20. fol. 173,
- Iudicialiter Visitator debet procedere, verbo, eod. num. 34.*
fol. eod.
- Iuramento hæredis statatur de quantitate & valore rer-*
um mobilium, & vilium, verb. Quam celerrime, n.
55, fol. 212
- Iuramento commissarij statatur de parvis distributionibus,*
secus si sunt magnæ, verb. eod. n. 56. fol. eo.
- Iuramento uxoris statatur, dum patefacit bona hæredibus in-*
minimis, verb. eod. n. 57. fo. eod.
- Iurisdictio acquiritur consuetudine. verb. Archidiaconi an-*
tem, n. 10. fol. 107.
- Iurisdictio acquiritur prescriptione, verbo. eod. num. 11.*
fol. eod.
- Iurisdictio quo tempore acquiritur. verb. eod. num. 15.*
fol. eod.

INDEX.

Iurisdicção acquisita prescriptione contra subditos intelligitur privative, & non communicative, verb, eod, n. n, 17. fol. eod.

Iurisdicção competens in aliqua diocesi Prelato inferiori, non privat Episcopum ordinaria iurisdicçãoe, sed ei accedit accumulative, verb, eod. n, 18. fol. eod,

Iurisdicção coheret territorio. verb, Propriam diocesim. n. 38. fol 14

Iuris peritas dicitur neruns Rei publicæ, & anchora navis huius, verb, Cetera prout n, 15. fol. 185.

Ius patronatus propriè non dicitur spirituale, sed spirituali annexum. verb, Patroni vero, n, 1. fol. 322,

Ius calumniari non debent, neque verba captari, verb, Si quot. ènis, n, 27. fol. 44,

Iustitia est apud Deum magis accepta quam immolare hostias, verb, Populum cohortationibus, n. 27. fol. 173.

Iustitia administranda nullo præmis recepto verb. Nec pecuniam. n, 10 fol. 271.

Iustus non est qui iuste agit, non ob ipsam virtutem sed ob aliam causam, verb, eod, n. 11. fol. eod.

L

Labor non debet esse sine fructu, verb, Procurationis causa n. 19, fol. 234,

Labore fugatur egestas, verb. eod, n. 20, fol. eod.

Layci oppido clericis infesti existunt ut in plurimum. ver, à Metropolitanis vero, n, 66, fol. 57,

Layci an divinis officijs intersint, querit Visitator, verb, eod. n. 98, fol. 58.

I N D E X.

Layci an possint visitari per iudicem ecclesiasticum, verb. eod. n. 130 fol. 60.

Layci clericis oppido sunt in festi, verb. Debeant quidem, n. 6. fol. 123.

Layci cives non debent interuenire cum Visitatoribus in visitatione, verb. famulatu q. n. 22, fol. 202.

Layci ad fabricam ecclesiæ an possint compelli, verb. Sed Episcopi, n. 12. fol. 355.

Laycis potest præberi ministerium, vt colligant ouentiones spirituales, ver. Patroni vero, n. 14 fol. 322.

Latitudo est causa, vt per alium Visitatio fiat, verb. Si quotannis, n. 37. fol. 45.

Latitudo est causa, vt Episcopus visitet per alium, verb. Aut si legitime, n. 6. fol. 32.

Lex, statutum, aut superior si aliquid mandat fieri manibus suis alicui, non potest facere per substitutum, verb. eod. n. 2. fol. 32.

Lex quando reprobat consuetudinem expresse, tunc consuetudo immemorialis an valeat, verb. Non obstantibus, num. 9. fol. 153.

Lex cum loquitur per verba preceptiua, aut equipolentia obligat ad peccatum contra venientem, verb. eod. num. 27. fol. 154.

Lex duodecim tabularum iustissime decreuit, qui ob rem dicendam pecuniam accepisset, capite puniendū fore verb. Nec pecuniam, n. 12. fol. 271.

Lex quando reprobat consuetudinem censetur immemorialis reprobata, verb. Non obstante, n. 2. fol. 281.

I N D E X.

- Lege quod non cauetur, in practica non habetur verb. Debeant quidem, num. 42. fol. 125.*
- Legislator satis est quod probibeat aliquid simpliciter, verb. eod. n. 32. fol. eod.*
- Legatus vel nuntius si non visitant, an procuratio debeatur illis verb. Procuracionis causa, n. 10. fol. 233.*
- Legatus aut nuntius si recipit procuracionem, & non visitat, an teneatur restituere, verb. eod. n. 10. fol. eod.*
- Legatis datur lex ad bibendum lac, ne rubentibus buccis predicent isiniorum doctrinam, verb. exceptis tax. cum num. 15. fol. 284.*
- Liber executoris in paruis probat. verb. Quam celerrime, n. 58 fol. 212.*
- Liber rationis procedit, si habet verisimilia, verb. eod. num. 48. fol. 211.*
- Liber publicus calendarium appellatur verb. eod. numer. 27. fol. 210.*
- Libros rationum qui non habet, videtur in dolo, verb. Visitatores etiam, n. 47 fol. 133.*
- Licentia debet precedere, & similiter consilium, verb. Debeant quidem, num. 20. fol. 124.*
- Lites quare extenduntur, ex ignorantia iudicum, & non licet eas extendere verb. Cetera pro vt, n. 16. fol. 185.*
- Litania fit cum cruce & oratione verb. Etiam testamentorum, num. 52. fol. 244.*
- Lites dirimentes sciant, quod & ipsi à Deo iudicabuntur, verb. Cetera pro vt, n. 25. fol. 185.*
- Literis carens non potest præ esse officij sacris verb. à Me-*

INDEX.

Metropolitanis vero, n. 86. fol. 58.

*Loca visitata quæ intelligantur verb. Procurationis causa
n. 11 fol. 233.*

*Locum tenens habet ordinariam iurisdictionem contra
Alexand. verb. Per suum generalem Vicarium, num.
4 fol. 33.*

*Locus exemptus dicitur de diœcesi. verb. Propriam diœce-
sim. n. 46. fol. 13.*

*Locus exemptus quo ad iurisdictionem, equiparatur exis-
tenti extra diœcesim, verb. eod. n. 48 fol. 14.*

*Luxuria est desiderare res delicatas, & dementia est, visi-
tatas, & non magis parabiles fugere, verb. Exceptis tã-
tum, n. 20 fol. 284.*

M

*Magna est differentia inter homines, verbo. Per se ipsos,
num. 4.*

*Mandatum iudicis si notoria est iniustum, non tenentur
subditi obedire ei, verb. Populum cohortationibus, n. 30.
fol. 173.*

*Mandata seu instituta Visitorum sunt servanda ab Ab-
batibus, & Monachis: quod si neglexerint, qualiter præ-
niantur verb. à Metropolitanis vero, n. 51. fol. 57.*

*Mandata multa in libro visitationis non ponantur, nisi ne-
cessaria verb. Populum cohortationibus, n. 32. fol. 173.*

*Mandata multa à Visitatore in libro non relinquuntur,
verb. eod. n. 23. fol. eod.*

*Mandata forte per inobedientiam si non servantur, sunt
veluti laquei & offendicula, verb. eod. n. 31. fol. eod.*

Mandata

INDEX:

Mandata quæ non fiunt cum causa cognitione, sed ex abrupto non tenent vim sententiæ ideo non transeunt in rem indicatam verb. eod. n. 35. fol. 173.

Magistratus & officialis puniuntur si gratia aut dissimulatione per transeunt leges, ver. Aut quisquam suorum num. 22. fol. 229.

Magistratus virum ostendit, si rite & recte gesserit, præmia digna fert ver. Quæ ut facilius, n. 4. fol. 194.

Maior pars suffraganeorum si consentiret in visitatione Archiepiscopi, potest Archiepiscopus reuerti, & visitationem complere etiam contra dicente diacesano verb. Etiam post plene visitatam, n. 19. fol. 100.

Matrimonium qui contraxerunt in cestuose, sunt excommunicati, cum quibus non dispensatur, & sunt denunciandi & evitandi ver. à Metropolitanis vero, numer. 103. fol. 59.

Medium consequi, nimium difficile, verb. Si quotannis, n. 32 fol. 44.

Medicus salariatus an possit accipere aliquid ab egrotus, verb. Etiam qualitercunq, n. 24 fol. 275.

Melius est ditari, quam philosophari verb. Populum cohortationibus, n. 11. fol. 172.

Membra quando non sunt exempta illo casu Episcopus habet iurisdictionem super ecclesias verb. Propriam diocesim. n. 58. fol. 14.

Membra caput sequuntur verb. Metropolitanani. nume. 12. fol. 4.

Mens humana dignitatis & potentiæ avida, nec abstinere

INDEX.

nonit à vetitis, nec gaudere concessis, nec pietati adhibere consensum, verb. Ideoq; mod sto, n. 3 fol. 199.

Mensis à consilio præfixus an possit exiendi iusta causa subsistente, verb. Visitatores etiam, n. 64 fol. 133.

Metropolitanus unde dicatur remissive, verb. Metropolitanani, n. 1 fol. 4.

Metropolitanus & Archiepiscopus solum differunt nudis verbis verb. eod. n. 2 fol. eod.

Metropolitano licet suam diæcesim visitare, verb. eod. nu. 7 fol. eod.

Missæ sacrificium potissimum esse valoris omnium suffragiorum verb. Etiam testamentorum, n. 47 fol. 244.

Missæ amittendo dicitur, verb. eod. n. 48 fol. eod.

Modus adiectus circa vsu pium si ad impleatur quibus remedijs agendum verb. Etiam testamentorum. numer. 67 fol. 245.

Modus suus cuiq; est in omnibus rebus, tamen magis offendit nimium, quam parum verb. Ideoque modesto, num. 4 fol. 199.

Monachorum delicta quando ab Ordinario corriguntur, verb. Propriam diæcesim, nu. 45 fol. 13.

Monachi contumaces & rebelles per quæ puniuntur verb. à Metropolitanis vero, n. 50 fol. 57.

Monachi cum misericordia corrigendi, & non passim ver. eod. n. 159 fol. 61.

Monasterium licet sit liberum in capite, in membris tamen quæ non probantur exempta, subiaceat Episcopo, & ad quid Abbas remanet. ver. Propriam diæcesim, n. 56 fol. 14

Monasteria immediata sedi apostolicæ teneantur quolibet triennio deputare Visitatores in cuius defectu Metropolitanus conuocat ad hoc, quod si neglexerint subdantur Episcopo tanquam sedis apostolicæ delegato verb. eod. num. 61. fol. 14.

Monasteria monialium apostolicæ sed in medietate subiecta, quando ab Episcopis gubernantur verb. eod. num. 62. fol. eod.

Monasteria quando visitantur, quas, & quot personas secum ducit Visitator. verb. eod. n. 63. fol. eod.

Monasteria immediata sub protectione sedis apostolicæ quolibet triennio tenentur eligere Visitatores, & si non fecerint subdantur Episcopis verb. à Metropolitanis, n. 163. fol. 61.

Monasteria quæ possint visitari à prælatis verb. Propriâ diœcesim, n. 42. fol. 13.

Monasterium Episcopo subiectum est, nisi probetur exemptum: & quando visitetur per eum verb. Cum monasterijs, n. 2. fol. 299.

Monasteria monachorum in solitudine bene disponuntur, verb. eod. n. 6. fol. eod.

Monialium monasteria extramœnia constituta, an debeant reduci ad monasteria intra urbem posita verb. eo. nu. 5. fol. eod.

Monialibus vagatio periculosa, verb. eod. n. 4. fol. eod.

Moniales clausuras monasterij-exire non possunt, nec licet alicui admoniales intrare, verbo, eod. numer. 3. fol. eod.

INDEX.

Monitoriae generales leguntur in ecclesia mandato Visitatoris ad propalandam veritatem, propter quas contumaces excommunicantur, verb. Visitatores etiam, num. 68, fol. 134.

Mores corriguntur suspensione, excommunicatione, & visitatione verb. Bonis mores, n. 2. fol. 168.

Mores mali ubi non corriguntur, charitas non est, sed languor verb. Quae ut facilius, nu. 11. fol. 194.

Mos ecclesiae Metropolitanae seu diocesis in singulis ecclesiis seruanda verba Metropolitanis vero, nume. 40. fol. 54.

Multi per se possunt exercere officium, qui loco sui non possunt substituere verb. Per se ipsi, n. 20. fol. 30.

Multum operatur industria Episcopi in sua visitatione, verb. eod. n. 3. fol. 29.

Multitudo onerosa nihil habet boni verb. Pavidulatuque num. 7. fol. 201.

Munerum receptio operatur malum, verb. Nec pecuniam, num. 8. fol. 271.

Munus multas habet significationes verbo. eod. nunc. 9. fol. eod.

Munera etiam si ultro offerantur, ad hoc iudici non licet accipere verb. Epiani qualitercumque offeratur, num. 3. fol. 274.

Mutans an possit recipere aliquid postquam sibi reddita est pecunia verb. eod. n. 25. fol. 274.

N

Natura opus non est, ubi deficit ordo verb. Proprium diocesum

INDEX

- cessim.* n. 3 fol. 12.
Nauta a'sentia causat naufragium verb. *Visitationum*
antem omnium, n. 8 fol. 163.
Necessario sequitur, sapientes feliciter, absolute, fortunate
vinere: nulla re impediri, nulla proliveri, nulla egere
verb. Quæ ut facilius, n. 1 fol. 194.
Negligens dicitur, quasi non eligens verb. *Non obstanti-*
bus, n. 44 fol. 155.
Negligens facere, dicitur repudiare verb. *Quam celerrime*
num. 19 fol. 210.
Negligentes & desides qui sunt immemores sui priuantur
officio verb. *eod.* n. 16 fol. eod.
Negligentia tam frequens est inter mortales, sicut in homi-
ne os citatio verb. *Et alij inferiores,* nu. 6 fol. 111.
Negligentia fugatur cura verb. *Etiam testamentorum,* n.
 25 fol. 243.
Negligentia iudicis est lata culpa, vel dolus præsumptus
verb. Quam celerrime, n. 10 fol. 210.
Nemo docere potest quod minime nouit verb. *Non obstan-*
tibus, n. 19 fol. 154.
Nolentes ad pacem & concordiam venire ab ecclesia expel-
lantur verb. *Si quotannis,* n. 13 fol. 44.
Nobilis quantumcunque debet facere sumptus secundum
quantitatem reddituum ecclesiæ: imo consilium est, ut
semper annuatim aliquid supersit propter necessitatem
superuenientem ver. *Sed Episcopi,* n. 39 fol. 355.
Non improbare, ratificationi par est verb. *Debeant quidē*
num. 14 fol. 124.

INDEX.

Notarium sacerdotem potius debet habere Visitator, quam
secularem, verb. eod, n. 4. fol. 123;

Notarius creatus per inferiorē à principe non potest ubiq;
instrumenta conficere, verb. eod, n. 9. fo. 124

Notarius vnius comitatus potest conficere contractum in
alio comitatu volente domino illius comitatus, verb. eo.
n. 10, fol. eod.

Nobilitas generis sola non efficit deo gratum verb. Cetera
propt. n. 12. fo. 185.

Nobilis (ceteris paribus) prefertur ignobili, verb. eod. num.
13. fol. eod,

Notarius si dicat nullum originale fecisse, an possit puniri
pœna periurij, verb. Visitatores etiā, n. 75. fol. 134

Notarius si dicat se amississe acta, non tamē probat casum
amissionis potest torqueri, verb. eo. n. 77, fol. eod.

Notarius si laceravit acta præsumitur falsarius, verb. eod.
n. 77, fol. eod.

Notarius si celat protobocolum an puniatur de falso, verbo.
eod. n. 78. fol. eod.

Notarius non tenetur ædere acta iudicij sine salario, &
quando teneatur sine salario, verb. eod, n. 81, fol. eod,

Notarius pro scriptura non potest recipere nisi certam quā
titatem, etiam ab spontedante, verb. Etiam qualitercum
que offeratur. n. 4, fol. 274.

Notarius Episcopi qui nihil debet exigere pro instrumentis
ordinum collatorō, an postea possit aliquid recipere ver.
eod. n. 26, fo. 275.

Notorium dicitur cuius testis est populus. verb. a Metrpo-
litanis

I N D E X.

- litanis vero, n. 145, fo. 60.
 Notoria delicta: & quæ dicantur delicta mixti fori, verb.
 cod. n. 128, fo. 60.
 Numerus si excedat in aliquo, puta in vno, aut duobus nō
 estimatur, cum ius in omnibus seruari non possit, verb.
 Famulatusq., n. 4, fo. 201.
 Numerus taxatus per canones non recipitur, vbi ecclesia
 grauatur: quod fit à sacerdote, verb. cod. n. 9, fol. cod.
 Nunquam nimis, quod nunquam satis, verb. Per se ipsos, n.
 6, fol. 29.

O

- Obediens verus mandata non procrastinat, verb. Propriam
 diocesim, n. 23, fo. 13.
 Oblata voluntarie an possit Episcopus recipere, verb. Etiam
 qualitercumque, n. 31, fo. 275.
 Obligare ecclesiæ rem an permittatur, verb. à Metropolita
 nis vero. n. 32, fo. 56.
 Obtinens collationem seu dispositionem à Vicario quid de-
 bet aduertere: & sic sunt aduertendæ clausulæ commis-
 sionis, verb. Per suum generalem, n. 12, fo. 34.
 Obstetrices quid debeant scire, verbo. à Metropolitanis, n.
 221, fo. 59.
 Oculus domini pingue facit equum, verb. Per se ipsos, num.
 12, fol. 30.
 Oeconomus si habet liberationem quæ vulgo dicitur fin y
 quitto, quando compellatur iterum ad rationem reddend-
 dam suæ administrationis, verb. Visitatores etiam, nu.
 44, fol. 133.

I N D E X.

- Oculus est certior aures arbitrar, verb. Non obstantibus, nu.
18, fol. 154
- Officium Vicarij non cessat in presentia Episcopi, ver. Per
suum generalem vicarium, n. 7, fo. 34.
- Officia divina horis competentibus celebranda, verb. a Me-
tropolitanis vero, n. 36, fo. 56.
- Officialis quas causas, & quas Vicarius audiet remissive,
verb. Per suum generalem n. 10, fo. 34
- Officialis qualis eligendus, an nobilis. ver. Cetera prout. n.
11, fo. 185.
- Officialis quid dissimulatione non punit maleficia acriter
punitur, verb. Aut quisquam suorum, numer. 21, fol.
229.
- Officialis recipit si pecuniā mutuo, an presumatur barate-
ria, ver. Etiam qualitercumque. n. 9, fo. 274
- Officialis propter fugam redditur suspectus, adeo quod pos-
sit torqueri. verb. eod. n. 15, fol. eod.
- Oeconomus in ecclesia habet ministerium quid de procura-
tore & syndico. verb. Patroni vero. n. 17, fol. 322.
- Oeconomus e proprio clero eligendus, verb. Aut bonorum
stabilium, n. 14, fol. 342.
- Omissio modica solemnitatis non vitiat. verbo. Etiam post-
quam plene visitatus, n. 10, fo. 99.
- Omne quod est legitimum quodammodo dicitur iustum. ver.
Et alij inferiores, nu. 24, fol. 112.
- Omnes Ecclesie cum suis dotibus an consistant in Episco-
pi potestate. verb. Sed Episcopi. n. 2, fo. 354
- Oppressio pauperum vitanda verb. Populum exhortationi-
bus

I N D E X.

bus, n. 15, fo. 172.

Oratoria an possint visitare, verbo. Etiam testamentorum
n. 68. fol. 245,

Oratorium constructum autoritate Episcopi dicitur religio-
sum, & quæ loca dicantur religiosa. verbo. eod. num. 73.
fol. eod.

Oratorium idem est quod ecclesia, seu capella, verbo: eod. n.
74. fo. eod.,

Oratorium aut hospitale si non est constructum autoritate
Episcopi, dominus potest panitere, quando cumque volue-
rit, & relictum hospitali distribuet Episcopus inter pau-
peres. verb. eod. num. 75. fol. eod.

Oratorio constructo si construens prohibeat, ne Episcopus
habeat curam oratorij, prohibitio an sit valida, verb. eo-
n. 76. fol. eod.,

Oratoria & capellæ qualiter visitentur, verb. eod. nu. 78.
fo. eod.

Oratorij seu Hospitalium bona an gaudent privilegio eccle-
siæ. verb. eod. n. 79. fol. eod.,

Oratoria ab ordinarijs visitanda sunt. verbo. Alijs vepij
locis, n. 1. fol. 307.

Ordo in omnibus servetur, ubi non est ordo substantia non
potest esse, verb. Sed Episcopi. n. 22. fo. 354.

Ordo titularum attenditur, verb. Archidiaconi autem. n.
4. fol. 107.

Ordo ubi non est, ibi est confusio, verb. Debeant quidem, n.
40. fol. 125.

Ordo verborum describit ordine intellectus. verbor. Pa-
trist.

INDEX.

triarchæ. n. 8. fo. 1.

Ordinarius Visitator si vult potest visitare in anno sepius dummodo tantum recipiat unam procuracionem, verb.

Siquotannis. n. 25. fol. 44.

Ordinarius inferior Episcopo an possit sibi constituere Vicarium. verb. Debeant quidem. nn. 35. fol. 125.

Ornamenta qualiter visitanda, verb. Neque visitationi. n. 2. fo. 335.

Ornamenta ecclesia quæ dicantur, verbo, Sed Episcopi, n. 13. fol. 354.

Ovis scabiosa à caulis repellenda, & carnes putridæ ressecanda, ne corpus intereat. verb. Bonos mores. num. 8. fol. 168.

P

Pactum de soluenda pecunia factum inter Visitatorem & visitatum quando ligat successorem, verb. Sit tamen, n. 2. fol. 293.

Palatia ad Principes, ad sacerdotes ecclesiæ pertinent. ver. Patroni vero. n. 5. fo. 322.

Papatus est in primo loco, verb. Non obstantibus num. 15. fol. 154.

Papa an visitare teneatur, verb. eod. n. 16. fo. eod.

Papa in terris vicem dei gerit. verb. eod. n. 17. fol. eod.

Papa habet pedes plumbeos, & non plumeos, verb. eod. nn. 29. fol. eod.

Papa est quasi immobilis, stabilisque manens, dat cuncta moveri, verb. eod. n. 30. fol. eod.

Papa an debeat transferre curiam sine sedem suam de Roma ad

INDEX.

- ma ad aliam locum. verb. eod. n. 35. fol. eod.
- Papa in quibus habet liberam potestatem. verbo. eod. num.
37. fol. eod.
- Papa tenetur visitare. seu procurare, ut fiat visitatio. ver.
eod. nu. 40. fol. eo.
- Papa impendat diligentiam, ut bonos atque idoneos Pasto-
res singulis ecclesijs preficiat, aliter Christus sanguinem
ouium suarum de manibus eius requireret. verb. eod. nu.
41. fol. 155,
- Papa quantum ad Dei iudicium an sit solutus legibus, &
quando sit supra legem, verb. eod. n. 45. fol. eod,
- Papa potest equare quadrata rotundis, anima eius immani-
ca sua, verb. eod. n. 46. fol. eod.
- Papa quando utitur plenitudine potestatis, verb. eod. num.
47. fol. eod,
- Paria sunt contra legem facere, & facere sine lege, verbo,
Debeant quidem, n. 41. fo. 125,
- Paria sunt facere non facienda, & non facere facienda ver.
Quam celerrime, n. 11. fo. 210,
- Papa an possit aliquem preuilegiare, ne teneatur venire ad
eum, vel quod per eum non possit excommunicari, verb.
In his vero locis. n. 10. fol. 309,
- Pastor tacendo occidit, quos reprehendere noluit, verb. Me-
tropolitani, n. 26. fol. 5,
- Pastor non benefacit, si quaerit praesse ouibus alienis, verb.
Propriam diocesim. n. 39. fol. 13.
- Pastores debent cognoscere vultum sui pecoris, verb. Perfer-
ippos. n. 11. fol. 30,

INDEX.

- Pastoris diligentis officium quod sit verb. à Metropolitani vero.* n. 9. fol. 55.
- Parrochiani ut interesse diuinis teneantur in sua parrochia trina monitio requiritur verb. à Metropolitanis vero.* n. 101. fol. 59.
- Parrochiani quibus diebus interesse diuinis teneantur, ver.* eod. n. 102. fol. eod.
- Pastores tanquam boni milites admovent populum obedire Præpositis suis verb. Populum cohortationibus, n.* 3. fol. 172.
- Parrochiales Præbiteri ubi non sufficiunt an possint conuocare Monachos in adiutorium ad confessiones audiendas verb. Visitatores etiam.* n. 28. fo. 132.
- Pastoralis curæ officium primum est, charitas. verb. Quæ ut facilius, n.* 8. fol. 194.
- Pater malos filios non puniens qualiter puniatur, verbo. Quænt facilius.* n. 7. f. 194
- Pater excussus filiorum corripere tenetur. verb. Aut quisquam suorum.* n. 18. fol. 228.
- Patriarcha quæ significat, verb. Patriarchæ, num.* 3. fo. 1.
- Patriarchæ, & Primates licet diuersa sint nomina tamen vnâ formam tenent, & idem sunt, ver. eodem num.* 1. fol. eod.
- Patriarcha & Primas visitare possunt diocesim, verb. eod.* n. 10. fol. eod.
- Patriarchæ & Primates in consilio generali præferuntur in sede cæteris Episcopis verb. Metropolitanis. num.* 6. fol. 4.

INDEX.

Patriarchæ, **Primates**, **Metropolitani**, & **Episcopi** si nō
visitant, an peccant mortaliter, verbo. **Perseis** sos. num.
18. fol. 30.

Patriarchæ, **Archiepiscopi**, & alij **Visitatores** quot eneſſia
nes & equitatus (dum visitant) ſint contenti verb. Si
quotannis, num. 26. fo. 44.

Patronus qualiter rationem reddit. verb. **Quanz** celeſtine
n. 50. fol. 211.

Patroni habent ſolum quod de iure eſt permiſſum, &
an habeant ius iſtituendi, & deſtituendi, vel
bona eccleſiæ adminiſtrandi, verbo. **Patroni** vero. n.
10. fol. 322.

Patronus Eccleſiaſticus habet maiorem poteſtatem quam
laycus. verb. eod. n. 28. fo. 323.

Patronus clericus an habeat maiorem poteſtatem quam
laycus, verb. eod. n. 11. fo. 322.

Patronus laycus omnes redditus dimittit clerico preſen
tato, nec poteſt ſe intromittere de temporalibus eccleſiæ
verb. eod. n. 20. fo. 322.

Patronus an poſſit exigere aliquid annuatim ab eccleſia
patronata cum conſenſu **Episcopi**, verbo. eod. num.
22. fo. 323.

Patroni à principio poſſunt ſibi reſervare cum con
ſenſum **Episcopi** aliquid verbo, eodem, numer. 21,
fol. 322.

Patronus poteſt diſponere fundationis tempore, vt cer
tum quid ſolnatur ipſi **Patrono**, vel ſucceſſoribus, &
etiam tertio, verb. eod. n. 24. fo. 323.

Patro-

INDEX.

Patronus disponere potest tempore foundationis, quod fructus ecclesie quando contingerit illam vacare, sibi expetant, & quando non habeat locum, verb. eod. nume. 25. fol. eod.

Patronus non potest exigere à Rectore vel clerico rationē de temporalibus, vel fructibus beneficij, & quid possit facere, verb. eod. n. 27. fol. eod.

Patroni non se intromittunt ad ea quæ spectant ad sacramentorum administrationem, & qualiter visitandum est Eucharistie sacramentum verb. eod. n. 33. fol. eod.

Patronus poterit administratorem ponere verbo. eod. 35. fol. eod.

Patronus non debet se in gerere visitationi ornamentorū, verb. Nequē visitationi, n. 1. fol. 335.

Patroni non se immisceant visitationi bonorum stabilium ecclesie, ver. Aut bonorum stabilium, n. 1. fol. 342.

Patronorum iura legitima piæquē voluntates fidelium tollere, æquum non est verb. Nisi quatenus, n. 2. fol. 352.

Patroni amplius non habent, quam in iure reperitur permissum, verb. eod. n. 3. fol. eod.

Patroni super bonis ecclesie nullam potestatem habent, verb. eod. n. 6. fol. eod.

Patroni secundum diversas consuetudines plus aut minus habent honoris, & oneris, verb. eod. n. 8. fol. 353.

Patroni ad vertant, ne ecclesia damnum patiatur ver. eod. num. 9. fol. eod.

Pauperes possunt implorare officium iudicis ecclesiastici, ut divites communicent sibi victualia verb. Sed Episco

I N D E X.

pi, n. 26. fol. 355.

Pauperes si sint in parrochia, & alie persone miserabiles,
quærat verb. à Metropolitanis vero, n. 126. fol. 60.

Pauperem benè principari impossibile est verb. *Quæ* vt fa-
cilis, n. 19. fol. 194.

Pauperem ab administratione officij publici arcetur verb,
eod. n. 21. fol. eod.

Pax sum opere querenda est, & qualiter respondit ange-
lus Bedæ, dum pro pace oraret. Beda Beda tace, quia nū-
quam Italia erit in pace verb. *Pacem*, n. 5. fol. 182.

Peccata hominum dupliciter possunt considerari verb. *Vi-*
sitatores etiam, n. 60. fol. 133.

Peccatorem occultum abscondere tenetur index ver. à Me-
tropolitanis vero, n. 61. fol. 57.

Peccatum est causa quandoquæ vt citius quis moriatur
verb. *Aut quisquam suorum*, n. 17. fol. 228.

Pecunia sicut fuit causa vt Giezi lepram incurreret, sic
pecunia male conquisita corpus & animam commacua-
lat. verb. eod. n. 2. fol. eod.

Pecunias Visitator quare recipere non debet verb. *Nec pe-*
cuniarum, nu. 3. fol. 271.

Pecuniarum perfectio imperfectum suplet, verb. eod. num.
4 fol. eod.

Pecunie appellatione continetur utilitas verb. *Etiam qua-*
litercunque, n. 10. fol. 274.

Pœna Episcopi male committentis verb. *Visitatorem*, num.
2, fol. 37.

Pœna debita dicitur, quæ à canonibus instituitur ver. à Me-
E tropoe

I. N D E X.

tropolitanis, n. 76 fol. 58.

Pendente inquisitione contra Prælatum suspecti, administratio bonorum sibi non est interdicta, sicuti tutori interdicitur verb. Sed Episcopi, n. 34 fol. 355.

Perfectum consistit in superabundantia verb. Etiam post plene visitatam, n. 7 fol. 99.

Perfectum est cum nihil dest. verb. eod. n. 8. fol. eod.

Per inferiores possunt prescribi, ea quæ sunt dignitatis Episcopalis, veluti cognoscere de causis matrimonialibus, & de alijs verb. Et alij inferiores, n. 28 fol. 112.

Petrus cum velet à Roma abire apparuit ei Christus in via, & interrogavit, domine quo vadis? respondit Christus vado Roman, iterum crucifigi: propterea Petrus reuersus est Romam, vbi martyrium suscepit verb. Non obstantibus, n. 36 fol. 154.

Pia causa qualiter intelligatur verb. Etiam testamentariam, n. 6 fol. 242.

Pia legata dicuntur multis modis verb. eod. numer. 8. foli. eod.

Piam domum quilibet potest facere ad recipiendos pauperes ad placitum, & talis domus potest vendi, verb. eod. n. 17 fol. eod.

Pij loci appellatione non venit oratorium priuatum, verb. eod. n. 69 fol. 245.

Pium relictum potest exequi per iudicem secularem, & ecclesiasticum, & in relictis pijs est locus præuentionis ver. eod. n. 2 fol. 242.

Pontifex quasi faciens pontem ad vebendum subditos in
viam

INDEX.

- viam salutis verb. Non obstantibus, n. 20. fol. 154.
- Populus cum male mouetur est docendus, non sequendus
verb. à Metropolitanis vero, n. 74. fol. 57.
- Populus qualiter citandus verb. eod. n. 96. fol. 58
- Populus vñ Chatolicus à senatu ecclesiæ debet regi, secus
pro vt est ciuis ver. Populū cohortationib. n. 1. fol. 172.
- Populus in quibus obedire debet ecclesiastico iudici, verb.
eod. n. 2. fol. eod.
- Populus regitur melius vita verb. eod. n. 4. fol. eod.
- Populi affectio qualis verb. Innocentiamquē, n. 1. fol. 184.
- Possessiones ecclesiarum qualiter visitentur, & de eius in-
uentario verb. Aut bonorum stabilitum, n. 4. fol. 342.
- Potest quis perpetuo se obligare ad seruendum hospitali
verb. Patroni vero, n. 36. fol. 323.
- Potentioribus pares esse non possumus, verb. Et alij inferio-
res, n. 2. fol. 111.
- Portio quæ accessit possessionem bonorum, auget legata, ita
è conuerso minuit verb. Metropolitanis, n. 24. fol. 5.
- Practica in fulminatione processus verb. à Metropolitanis
vero, n. 139. fol. 60.
- Practica bona citandi testes quando ignorantur personæ
verb. Visitatores etiam, n. 66. fol. 133.
- Prædicare tenetur Visitator verb. Visitationum autem, n.
5. fol. 163.
- Prædicationem verbi Dei necessariam ad fidem diuinorū
mysteriorum assequendam. verb. eod. n. 6. fol. eod.
- Prædicatores sunt veluti canes Dei, qui latratu fugant lu-
pos verb. eod. n. 9. fol. eod.

INDEX.

*Prædicator ante prædicationem debet orare verb. eod. nu.
12. fol. eod.*

*Prædo an dicatur, qui studet utilitati propriae; & non do-
mini verb. Quam celerrime, n. 67. fol. 212.*

*Prælati debet visitare suos subditos, & propter quid ver.
Metropolitani, n. 22. fol. 5.*

*Prælati si non recipiuntur in visitatione, possunt sententiã
excommunicationis in ferre verb. Propriam diœcesim,
num. 12. fol. 12.*

*Prælati debet habere coadiutores verb. Si quotannis, nu.
38. fol. 45.*

*Prælati si delinquant, crudelius puniuntur verb. à Metro-
politani, n. 21. fol. 56.*

*Prælati quibus verbis uti non debet cõtra clericos in præ-
sentia laycorum verb. eod. n. 65. fol. 57.*

*Prælati moneat populum, ut frequenter ad suas parro-
chias accedant verb. eod. n. 100. fol. 59.*

*Prælati contra prælatum potest acquirere prescriptione
visitationem verb. Archidiaconi autem, numer. 13, foli.
107.*

*Prælati inferiores regulariter non habent, ea quæ sunt
imperii, quorum coercitio levis est verb. Et alij inferiores
num. 8. fol. 111.*

*Prælati in eorum iurisdictione seu spiritualibus pertinen-
tibus ad eos, possunt tabelliones creare verbo. Debeant
quidem, n. 11. fol. 124.*

*Prælati non debet esse sollicitus plus debito in inquirendo
verb. Visitatores etiam, n. 70. fol. 134.*

Præ-

I N D E X.

- Prælatus est anima, & spiritus ecclesiæ verb. Non obstantibus, n. 31. fol. 154.*
- Prælati mali intentum siue diligentia, verb. Visitationum autem, n. 14. fol. 163.*
- Prælati mali quare diligunt terrena verb. eod. numer. 15. fol. eod.*
- Prælati qualiter debeant diligere subditos verb. Quæ ut facilius, n. 5. fol. 194.*
- Prælati negligentes qualiter puniantur verb. eod. num. 6. fol. eod.*
- Prælati à correctione non debet cessare verb. Quam celerrime, n. 4. fol. 210.*
- Prælati peccant, si omittunt corrigere, ubi possunt sine scâ dalo verb. eod. n. 5. fol. eod.*
- Prælati ex neglectu correctionis videntur subditos in suis criminibus fouere verb. eod. n. 7. fol. eod.*
- Prælati quantumcumquè bonus potest grauari, & de primi ex subditorum excessibus, quos non corripicndo videtur occidere verbo. Aut quisquam suorum, nume. 15 fol. 228.*
- Prælatura est onus non modicum, & tenetur corripere malos, quod si non facit, punietur in hoc seculo, & in venturo verb. eod. n. 16. fol. eod.*
- Prælati splendide viuentes & cum pompa, an possint reprehendi verb. Exceptis tamen. n. 8. fol. 284.*
- Prælati non debent frequentare superbas pânperum commesationes, nam species furti est, velle elargiri de alieno verb. eod. n. 16. fol. eod.*

INDEX

Prælatuſ præfertur, ubi agitur de iuribus eccleſiæ, cum ipſe habeat principaliter adminiſtrationem, & non patronuſ. verb. Niſi quatenuſ, n. 7. fol. 353.

Præſcriptio non valet contra ſupremam poteſtatem Papæ. verb. In hiſ vero lociſ, n. 11. fol. 309.

Præſcriptio & conſuetudo non extendunt ſe ultra id quod agitur. verb. Debeant. n. 28. fol. 124.

Præſcriptio non reddit laicum capacem iuriſ in ſpiritualiſ, ſed privilegium apoſtolicum. verb. Non obſtantibuſ num. 13. fol. 153.

Præſcriptio de ſui natura in ducitur contra negligentiam & deſidiam. verb. Et alij inferiores, n. 7. fol. 111.

Præſcriptio legitime intraduſta eſt propter publicam utilitatem. verb. eod. n. 27. fol. 112.

Prælatuſ non poteſt facere, ut eccleſia ſit deterioriſ conditioniſ, & non poteſt remittere exceptionem legitimam competentem eccleſiæ. verb. Sed epiſcopi. num. 6. fol. 354.

Prælatuſ eccleſiæ non poteſt remittere pœnam, vel debitum liquidum. verb. eod. n. 8. fol. eod.

Prælatuſ in rebus eccleſiæ non dicitur habere dominium, & quando dicatur procurator, & quando pater, & deſenſor, & quando habet liberam & generalem adminiſtrationem, verb. eod. n. 28. fol. 355.

Prælatuſ poterit de boniſ eccleſiæ licite ſuſtentare conſanguineoſ pauperes, & dotare ſororem in opem. verb. eod. num. 33. fol. eod.

Prælati habent liberam adminiſtrationem, & per libera quid

INDEX.

quid praelato datur verb. eod. n. 32. fol. eod.

Praelatus non debet super bire, deferre Mitram cornutam, nam debet esse paratus rationem reddere cuicumque petenti verb. eod. n. 35. fol. eod.

Praelatus debet reddere rationem administrationis suae, & quando stabitur sub iuramento, verb. eod. nume. 36. fol. eod.

Praelatus non suspectus non reddit rationem, verb. eod. nu. 40. fol. eod.

Praelatus debet exquirere, quomodo unaquaque Basilica in reparatione sui indigeat verb. eod. n. 42. fol. eod.

Praelatus in omnibus an habeat legitimam administrationem, & in quibus requiratur consensus capituli, verb. eod. n. 44. fol. eod.

Praelatus, & servus in qua sitis, ecclesiae, seu domino praeiudicare non possunt, secus in quarendis verb. eod. num. 31. fol. eod.

Presumptio falsitatis est contra privilegium indultum super exemptione à procuratione verb. In his vero locis seu provinciis, n. 12. fol. 309.

Presumptiones non probantes hospitalia esse religiosa, & quae probant, verb. Etiam testamentorum, nume. 21. fol. 243.

Presumitur maior, qui primo nominatur, verb. Patriarchae, n. 7. fol. 1.

Principes & domini temporales possunt creare notarios verb. Debeant quidem fol. 124.

Primas, o Primado significa primero despues del Papa

INDEX.

verb. Patriarchæ Primates, n. 4. fol. 1.

Primates constituuntur ubi apud Ethnicos Protosflamines
vero. eod. n. 5. fol. eod.

Privilegia extrinsece interpretanda, verb. Propriam diocesim, n. 67. fol. 14.

Privilegium exemptionis si sit concessum simpliciter, & vniuersaliter, tunc monasteria visitari non possunt, verb. eod. n. 68. fo. 15.

Prinicipium quando potest ab Episcopo videri, non ut iudicet, sed ut certior fiat de eius validitate, verbo. eod. n. 71. fol. eod.

Privilegio visitatio potest competere, ut pluries fiet eodē anno, verb. Si quātaunis. n. 22. fol. 44.

Privilegij ratione an ecclesia absolutione procuratoris excusetur, verb. In ijs vero locis. n. 7. fol. 309.

Procedendum qualiter sit in inquisitione & visitatione contra certas personas, & loca. verb. Visitatores etiam, n. 19. fol. 131.

Proconsul est generalis visitator, verbo. Visitatorem, num. 6. fol. 38.

Procuratio taliter prestanda, ut nulla Ecclesia nullusque

Prælati ultra facultates proprias pregruetur, verb. Exceptis tantum. n. 21. fo. 284.

Procuratio integra, & non per partes prestanda, verb. eod. num. 22. fol. eod.

Procuratio minor longo tempore quamvis prestita esset, non tamen præiudicaret visitanti, quominus integrā exigerē possit verb. eod. n. 23. fol. eod.

Procur

I N D E X.

- Procurrationem integram si vna ecclesia potest soluere, tenetur eam soluere, quid si est pauper ecclesia, an alie ecclesie ad iungatur, verb. eod. n. 24. fol. eod.*
- Procuratio semel in anno prestanda, licet pluries visitatio fiat: & Visitator etiam anolente nō poterit recipere procurrationem, verb. eod. n. 27. fo. 285.*
- Procurratio an debeatur pro vno tantum die. verb. Protemporis tantum, n. 1. fol. 292*
- Procuratio in quibus rebus à visitatis soluenda, verb. Sit tamen, n. 1. fol. 293.*
- Procurratio est anexa visitationi, & accessoria visitationi, verbo. eod. n. 5. fo. eod.*
- Procurrationis à solutione an possit quis seruari compositio-
ne inita, verb. eod. n. 6. fol. eod.*
- Procurratio expresse remitti an possit. verbo. eodem numer.
7. fol. eod.*
- Procurratio an possit denegari propter paupertatem ecclesie
verb. In ijs vero locis. n. 2. fol. 309,*
- Procurratio an possit denegari propter sterilitatem. verbor.
eod. n. 3. fol. eod.*
- Procurratio an possit denegari, si visitator excedat debitum
modum, verb. eod. n. 14. fo. eod.*
- Procurratio iniuste denegata, an sit causa iusta proferendi
excommunicationem contra denegantem. verbo. eodem.
n. 16. fo. eod.*
- Procurratio qualiter recipienda, an inuitualibus, an in pec-
cunijs: etsi contra canones recipitur, qualiter pñdatur re-
cipiens, verb. Quod si quisquam. num. 1. fo. 315.*

INDEX.

Procuracionem recipiens contra canones, iudicium sibi manducat & bibit, ver, eod. n. 2. fol. eod,

Procuratio non datur cessante visitatione. verb. Procuracionis causa. n. 22. fo, 234.

Procuratio an sit de lege diocesana an de lege iurisdictionis, verb. eod. n. 17. fol. eod.

Procuratio audetur insignum subiectionis, aut ratione officij verb. eod, n, 16 fo, eod.

Procuratio solum datur a locis visitatis, verbo. eod. num. 8. fol 233.

Procuratio debetur Delegato & non Delegati. verb, eod. n. 5. fol. eod.

Procuratio quid sit verb. eod. n, 3, fol. eod,

Professores sacrarū legum, canonicarum, & civilium praeferendos indignitatibus Episcopatum theologiae professoribus, est opinio consultior. ver, Cetera prout. n. 14. f. 185.

Prohibens, ut visitatio non fiat, qualiter puniatur, verbo. Propriam diocesim. n. 29. fo, 13.

Pro minimis quibusdam lex non offenditur. verb. Etiam qualiter cumq;. n. 5. fol. 174

Pronomense est reciprocum, verb. Per seipsum, n. 9. fo, 29,

Pronomen ipsos habet emphasim verb, eod, num, 10. fol. eod.

Propositum Visitatoris debet esse, videre optimam rem publicam, verb. Etiam post plene visitatam. numer. 2. fol. 99.

Propter multas causas procuratio datur visitatori, verb. Procuracionis causa. n. 18. fol, 234

INDEX.

*Propriam vel suam potest dici duobus modis, verb, Sed Epi
scopi ipsi. n. 29 fol. 355*

*Prudentia est recta ratio agibiliuni. verb, Cetera prout, n,
3. fol, 184.*

*Prudentis est presentia ordinare, futura providere. præte
rita recordare. verb, eod. n, 7. fo. eod,*

*Prudentia maiori ex parte inuenitur in sene, vbi multa de
prudencia, verb, eod, n, 8. fo, 185*

*Prudentie partes sunt memoria, intelligentia, prouidentia,
verb. eod, n, 6. fo, 184*

*Prudens dicitur quasi porro videns, perspicax enim est, &
incertorum videt casus, verb. eod, n, 2, fol, eod,*

Prudentia in visitatore requiritur, ver. eod. n. 1. fo. eod,

*Prudentia vbi est non habet locum pœnitentia verb. eod,
n. 5, fol. eod.*

*Puer nō debet ad scholas duci, nec tempore hiemis cōstrin
gentis, nec tempore estatis cymburentis, verb. Si quotan
nis, n, 1. fol, 43,*

*Pusillanimitates quæ latenter in republica sub crescunt, in
magnum quid latenter inuadunt, verbo. Bonos mores. n,
7, fol, 168,*

*Qualis dominus, talis familia, verbo. Aut quisquam suo
rum, n, 8, fol. 228,*

*Qualiter Prælati se habeant contra resistentes verb. Pro
priam diæcesim, n, 14. fol, 12,*

*Quando denunciatur ecclesiasticus iudici seculari qua cante
la utatur verb, à Metropolitanis vero. n, 133 fol.*

Quali

I N D E X.

*Qualitatem recipientis & dantis viſtualia conſiderandū,
& etiam conſuetudinem. verbo. Exceptis tantum, numer.
10. fol. 284*

*Quatuor ſunt iura Episcopalia, quæ Episcopus etiamſi ve-
lit, non poteſt à ſe abdicare in totum. verb. Sit tamen. n.
12. fol. 294.*

*Quatuor ſunt in preſcriptibilia. verb. Propriam diœceſim,
n. 16 fol. 12.*

*Quando fit mentio de conſuetudine intelligitur de longa;
verb. Non obſtantibus. n. 4. fo. 153*

*Quæcumque ad Dei cultum ſpectāt, ab Ordinarijs curari
& provideri oportet, verb. Propriam Diœceſim. numer,
44. fol. 13.*

*Quæ dicta ſunt de Archidiacono, intelligenda ſunt de De-
cano, & de quolibet qui exercet prædicta iura, verb. Et
alijs inferiores. n. 49. fo. 113*

*Quædam ſunt ſpiritualia mere & essentialiter, & quædā
ſunt ſpiritualia, ſed non mere, nec essentialiter, verb. Pa-
troni vero, n. 2; fol. 322*

*Quæ incontinenti ſiunt, in eſſe videntur, ver. Quod ſi quis
quam, n. 14. fo. 316,*

*Quem ordinem Patriarcha, & Primas ſervabunt in viſita-
tione, verb. Patriarchæ, n. 11. fol. 1,*

*Quæ nobiliora ſunt, magnitudinem ſibi poſtulant, verbor.
Propriam diœceſim. n. 9. fol. 12.*

*Quæ probati ſufficiēs erit, contra iudicē recipientē munera
ver. Etiam qualitercumque offeratur, n. 13. fo. 274,*

*Quærelas ad ſuum forā pertinentes Viſitator deuret audire,
verbo.*

INDEX.

- Verb. à Metropolitanis vero. num. 117. fol. 60.
- Quæstio vltima hodie est de moribus bonis, verb. Bonos mo-
res. n. 4. fol. 168.
- Quibus admonitionibus & exhortationibus visitator debet
vti. verb. Populum cohortationibus. n. 9. fo. 172
- Qui corripit delinquentem non ex odio, sed amore, non solū
officium castissimæ innocentia sed diligentissimæ seueri-
tatis implevit. verb. Innocentiam q. n. 3. fo. 184
- Quæstus si à Visitatoribus exigantur, ad pios vsus conuer-
tantur, verb. Nec pecuniam. n. 7. fo. 271
- Qui allegat exceptionem, non dicitur expoliare, & quali-
ter Prælati se habeant contra resistentes, verb. Propriā
diocesim, n. 14. fo. 12.
- Quidat rationem potest petere, vt calculator ponatur, qui
renideat: & potest petere, vt absoluator ab administra-
tione. verb. Quam celerrime. n. 69. fol. 212
- Qui decedit post contritionē ante satisfactionē, punitur post
hanc vitā, verb. Etiā testamentorum, n. 50. fo. 244.
- Qui operantur in Sacratio, quæ de sacratio sunt edict. ver.
Procuracionis causa, n. 21. fol. 234
- Qui præficatur alicui administrationi, obtinet facultatem
agendi super iuribus illius administrationis. verbo, Sed
Episcopi, n. 45. fo. 356.
- Quis erit iudex, vt visitatio fiat, verb. Si quotānis. n. 6. f. 43
- Quod à pluribus sapientibus quæritur, facilius inuenitur,
verb. eod. n. 30. fo. 44.
- Quod debetur, in beneficium transit ex affectu ministran-
tium. verb. Interim q. cunctant, n. 7. fo. 226.

Quod

INDEX.

Quod maius est mouetur à facultate ampliori verb. Propriam diocesim, n. 10, fo. 12

Quod oppositum in opposito, id operatur propositū in proposito, verb. Metropolitanis, n. 26, fo. 5.

Quo impedimento Episcopus à visitatione excusetur, verb. Per se ipsos, n. 17. fo. 30.

Quod precipitur imperatur, & quod imperatur necesse est fieri, verb. Non obstantibus, n. 26. fo. 154

Quod tempus dicatur cuius initij memoria non sit, an centum annorum, verb. Non obstante, n. 6. fo. 281.

Quos fructus Visitator dabit verbo. Cetera prout, numer. 22. fo. 185,

Quot & quales personas potest Episcopus introducere in monasterium tempore visitationis. verbo, Femulatuq. n. 19, fo. 202,

Quoties sit mentio de capitulo solum intelliguntur canonici, verb. Metropolitanis, n. 19, fol. 5,

R

Ratio reddi non potest de omnibus qua scripta sunt. verb. à Metropolitanis vero. n. 166. fol. 61

Ratio quid sit verb. Visitatores etiam, n. 56, fo. 133,

Rationum redditio ad quid inuenta sit, verb eodem, numer. 46. fo. eod,

Ratio quando dicatur non reddita, sed potius cōfusio. ver. plene eod. n. 45. fol. eod.

Ratio administrationis reddenda ubi sit. verb. Etiam post n. 13. fo. 99,

Ratio quo in loco reddēda, ver. Quā celerrime. n. 24. f. 210,

Ratio=

INDEX.

- Rationis redditio quo iure petatur, verb. eod. n. 25. fo. eod.*
- Rationem redditurns quo ordine debet procedere, verb. eod. n. 26. fol. eod,*
- Ratio administrationis potest reddi ostendendo libros continentes introitum, & exitum. verb. eo. n. 30. fo. eod.*
- Ratio quæ non potest intelligi, non videtur reddita, verbo. eod. n. 37. fo. 211.*
- Ratio quando datur considerandi sunt fructus, qualiter percipi potuissent. verbo. eod. n. 38. fol. eod. :*
- Ratio debet reddi de non gestis, quæ geri debuerunt, sicut & de gestis, verb. eod. n. 41. fo. eod.*
- Ratio de arbitrarijs reddi non potest, verb. Sed Episcopi, n. 47. fol. 356.*
- Ratio quando redditur Episcopo hæredes & legatarij possunt ad esse verb. Quam celerrime. n. 44. fo. 212*
- Ratio quādo redditur correctori debet esse minutatim, quid & quantum, & in quibus rebus sit expensum, ver. eo. n. 49. fo. eod.*
- Ratio cum redditur, probatur nihil esse subtractum, eo ipso quod non probatur contrariū, ver. eo. n. 68. fol. 212*
- Ratio semel reddita, amplius an reddatur, verb. eodem. nu. 71. fol. eod.*
- Rationum reddendaurns conditio quatuor compeletur, verb. eod. n. 72. fo. eod,*
- Ratio ac magnitudo animorum in maioribus hæc fuit, ut cū in privatis rebus suisque sumptibus minimo contenti, tenuissimo cultu viverent, verb. Interimq. caveant. n. 2. fol. 225,*

INDEX.

Ratio à Rectorē ecclesiæ qualiter exigenda, & non potest rector ad libitum de rebus ecclesiæ disponere verb. Patroni vero, n. 30. fol. 323.

Ratio minutatim circa carnes & pisces nō debet patronus exigere, secus circa possessiones ver. eo. n. 31. fol. eod.

Ratio semel data an iterum possit Episcopus eā petere ver. eod. n. 32. fol. eod.

Ratio qualiter reddatur verb. Aut bonorum stabilium, n. 13. fol. 342.

Receptores pecuniæ publicæ non possunt illam conuertere in suos vsus, nec in aliam vtilitatem transferre verbo. Quam celerrime, n. 52. fol. 211.

Rector ecclesiæ patronatæ non potest se obligare ad soluendum censum vel augendum solitum etiam in vita sua verb. Patroni vero, n. 23. fol. 323.

Rector in sua ecclesia idem potest, quod Episcopus & capitulum in cathedrali verb. Sed Episcopi, n. 5. fol. 323.

Rector in ecclesia habens liberam administrationem potest post biennium recipere pensionē ab emphyteota, & remittere penā in quā emphyteota incidit ver. eod. n. 7. fol. eod.

Rectori ignaro an detur coadiutor ver. à Metropolitanis vero, n. 78. fol. 58.

Redditus seu fructus fabricarum qualiter expendi debeant verb. Sed Episcopi, n. 15. fol. 354.

Redditus seu fructus ecclesiarum ad quid sunt deputati verb. eod. n. 16. fol. eod.

Redditus ecclesiæ taliter ordinentur, vt aliquid supersit circa casus in opinos verb. eod. n. 19. fol. eod.

Reddi

INDEX.

- Redditus appellatione quid contineatur ; & unde dicatur,*
verb. cod. n. 48. fol. 356.
- Reddere ad locum visitatum potest. Visitator ex causa ratio-*
nabili, verb. Quam celerrime. n. 3. fol. 210
- Regnū Dei non acquiritur in amplitudine graduū, sed in*
sublimitate charitatis, ver. Quæ ut facilius, n. 12 f. 194
- Religio Christiana principaliter circa tria movetur secun-*
dum canonistas verb. Ad religionem, n. 1 fol. 182.
- Religio non solum ordinat ad Deū quod est propriū religio-*
nis, & etiam ad proximum verb. cod. n. 2 fol. eod.
- Religiosi immediate habent prælatum loco dei verb. à Me-*
tropolitanis vero, n. 158. fol. 61.
- Religiosi possunt habere ecclesias seculares multis modis,*
verb. Propriam diæcesim, n. 53. fol. 74.
- Reipublicæ in terest admittit, quam plurimos ad defendē-*
dā suam causam verb. Visitatores etiam, n. 40. fol. 133,
- Relictum in genere pauperibus potest Episcopus applica-*
re fabricæ ecclesiæ pauperis reparatione indigentis, ver.
Etiam testamentorum, num. 42. fol. 244.
- Res ecclesiæ Christi sunt, verb. Patroni vero, n. 9. foli. 322,*
- Relictū pauperibus in genere potest Episcopus applicare fa-*
brica, ecclesiæ pauperis reparatione indigentis verb. Sed
Episcopi, num. 25. fol. 355,
- Reprehensio an publice faciunda & an remaneat repræhen-*
sus infamis verb. à Metropolitani, n. 89. fol. 58.
- Res digna memoria, verb. cod. num. 39 fol. 56.*
- Res publica dicitur optima si optime civitas gubernatur,*
verb. Etiam post plene visitatam, n. 3. fol. 59.

I N D E X.

Restitutio procurationis in iuste receptam faciendo verb.

Quod si quisquam, n. 7 fol. 318.

Restituta procuratione in iuste recepta; statim sunt et solu-
ti sine alia sententia verb. eod. n. 8 fol. 399.

Res tuas tibi habeto, continebat libellum repudiij, verb. Q. 2
celerrime, n. 20 fol. 210.

Rex sapiens est sanitas terrarum; & stabilimentum popu-
li ver. Populum cohortationibus n. 17 fol. 173.

Rex apum non habet à culeum, quo pungat verb. à Metro-
politanois vero, n. 64 fol. 57.

Rigor si fuerit scriptus, tunc aequitati non scripta prefertur;
& equitas scripta rigori non scripto. ver. Cetera pro ve-
num. 24 fol. 185.

Roma est disciplina veritatis, quae aliquando fuit magistra
erroris verb. Non obstantibus, n. 39 fol. 154.

Sacerdos potest renovare erectiones superfluas verb. Famu-
latuque, n. 17 fol. 202.

Sacerdos ad celebrandum quotidie astringi non potest ver.
Etiam testamentorum, n. 45 fol. 244.

Sacerdotes non benefaciunt recipientes temporalia ad certa onera
pro anniversariis dicendis, & postea constituunt se indi-
ces commutatio ad libitum testatoris valitatem, v. e. n. 54. f. e.

Sacerdos si celebrat ea intentione, ut pecuniam recipiat pro
missis celebrandis, alias non celebraturis aut committat
simoniam, verb. eod. n. 62 fol. 245.

Sacrificium quod offert de substantia pauperum similis est illi quod filium
vicitimat in conspectu patris ve. Exceptis tantum, n. 17 f. 284

INDEX

- Satra quibus nō dāda ver. à Metropolitā. ver. n. 5. fol. 55.
 Sacrilegium quem commississe inquit Visitator ver. à Me-
 tropolitanis vero, n. 111 fol. 59.
 Sacrista thesaurarius an bene custodiant ornāmēta, & ve-
 stimenta, & res alias ecclesiarum ver. eod. n. 34. fo. 57.
 Sapiētia quid faciat ver. Populū cohortationib. n. 21 f. 173
 Sapientes vocantur optimi professorēs iuris civilis, verbo.
 Quā ut facilius, n. 2 fol. 194.
 Sartatecta quæ dicantur i iure, ver. Sed Episcopi. n. 8. f. 354
 Sacristia, y Sacristan, como seran visitados ver. Aut bonorū
 stabilium. n. 12 fol. 342.
 Secularia negotia clericis pibita v. à Metr. ve. n. 46. f. 56
 Secundū ordinē dignitatis debet ar. ordo loci v. Patri. n. 9. f. 1
 Sēsusq. i oculis est, viciniordicē animæ, v. Nō obstat. n. 48. f.
 Sētētia cōtra p̄elatos malos. v. Visitationē aut. n. 16. f. 163
 Sētētia excommunicat. quātūcūq. in iustā an semper teneat
 etiā si error in ea exp̄ssus sit, v. Famulatusq. n. 14. f. 201
 Sētētia quæ fertur per iudicē super cōpotatione, q. mādētur
 executiōi, nō olstāte appellatiōe, v. Quā teler. n. 73. f. 213
 Sermo scā p̄dicatio convenire debet personis, rebus tēpori
 & loco ver. à Metropolitāis, n. 3. fol. 55.
 Servitutem habens ad aquandi certum numerum pecorū si
 plus ducis ad aquam, quam habet. si persinā possunt per
 dominum re moveri ver. Famulatusq. n. 16. fol. 201.
 Si Archiepiscopus & Episcopus simul cōcurrūt, magis obe-
 diēdū ē Archiepiscopo ver. Propriā diocesim. n. 7. f. 12.
 Si aqua quā d̄bes ducere p̄fundū mētū, aliā aquā admisceas:
 nō tātū ad mixta aqua sed etiā ab illa q. solitū erat de ere-

INDEX.

- teat ceph. ver. Famulatuque, n. 18 fol. 202.*
Si cōcurrat Episcopus cū Decano in visitatione, Episcopus preferendus ver. Propriam diocesim, n. 8. fol. 12.
Si dubitat index, an crimina sint notoria, quid facere debet verb. à Metropolitanis vero, n. 248. fol. 60.
Si dubium est ecclesiam esse impotentem, poterit Visitator exigere iuramentum Rectori, & an possit ipsum Rectorem excommunicare ver. Exceptis tantū, n. 31 fol. 285.
Si Primas, Archiepiscopus, & Episcopus in visitatione cōcurrunt, admittuntur omnes simul, quid si discordant, verb. Propriam diocesim, n. 11. fol. 12.
Synodales testes ad quid in venti, & etiam dicuntur Visitatores, verb. Visitatores etiam, n. 54 fol. 133.
Sindicator salum cognoscit que in officio committuntur verb. Aut quisquā suorum, n. 28. fol. 228.
Sortilegi, divinatores, malefici, & venefici qualiter puniuntur verb. à Metropolitanis vero, n. 125. fol. 60.
Statuta & consuetudines religiosorum in visitatione servanda verb. eod. num. 162. fol. 61.
Stipendia visitationū licite percipiuntur, cum Prælati per se ipsos visitant, & aliunde non habent congruam sustentationem verb. Exceptis tantum, n. 28. fol. 185.
Stilus erroneus iudiciū dicentiū in monitorialibus quod debet p̄palare indicialiter, nā boniviri solent tacere, quod probare non possunt verb. Visitatores etiam, num. 69. fol. 134.
Sponsæ in domibus sponsorum ut haberētur, antiquitas servabat verb. à Metropolitanis vero, n. 115. fol. 59.

Subdi-

INDEX.

- Subditi à visitatione liberari non possunt verb. *Propriam diocesim*, n. 15 fol. 12.
- Subditus si subtrahit domino obedientiam, potest puniri à Domino de iure & facto manu armata, & bellum inducere verb. *eod. n. 17 fol. eod.*
- Subditi non dabunt legem cibariis superiori verbo. Si quotannis, n. 14 fol. 44.
- Subditi non ferro, s. à verbo agnandi verb. à *Metropolitano* vero, n. 63 fol. 57.
- Subditos inferior acquirere potest ab Episcopo in certa parte diocesis verb. *Archidiaconi* autem, n. 12 fol. 107.
- Subditi si fomenta non sentiunt, ad graviora descendere licet verb. *Populum* *Cohortationibus*, n. 10 fol. 172.
- Subditus (si *Visitator* excedit numerum electionum.) protestetur se esse paratissimum illum recipere cum debito numero verb. *Famulatugue*, n. 12 fol. 201.
- Subditi an possint à *Visitatore* excommunicari, si *Visitator* non recipitur propter excessum electionum ver. *eo. n. 13 f. eo.*
- Subditus ex causa iusta si denegat visitationem, & procurationem, & propter hoc excommunicatur talis excommunicatio est nulla ver. *In ijs vero locis*, n. 15 fol. 309.
- Suffraganei etiam si sint diligentes, poterit etiam Archiepiscopus visitare dioceses suas, & qualiter verb. *Post plene visitatam*, n. 17 fol. 100.
- Suffraganei an possint allegare consuetudinem, quando Metropolitanus vult iterato visitare suam provinciam, verb. *eod. n. 25 fol. eod.*
- Suffragia vinorum facta pro defunctis in purgatorio exis-

INDEX.

- stentibus ex rigore iustitia satis faciunt pro temporali
pœna ver. Etia testamentorum, n. 49. fol. 244.*
Suffragia varijs modis promortuis fiunt ver. eo. n. 51. fo. eo.

T

- Thema seu propositum Visitatoris in sermone faciendo cir
ca monachos, ver. Cum monasterijs. n. 7. fol. 229.*
*Testator si iubet alicui, ut visite personaliter monasteria,
nō potest per aliū facere, ver. Per se ipsos, n. 19. fol. 30.*
*Testator in quo casu possit prohibere, ne Episcopus impe
diat se in executione testamenti ipsius testatoris verbo.
Etiam testamentorum, n. 33. fol. 243.*
*Testator si intestator eliquit pro anima quod iustū fue
rit, vel quod iustum videtur filijs suis, an Episcopus
poterit agere contra hæredes ver. eod. n. 60. fol. 245.*
*Testator si relinquerit certam sumā pecunie sacerdotibus
promissis celebrandis, alias non celebraturis. an commit
tat simoniam ver. eod. n. 61. fol. eod.*
*Testator potest heredi granare, vel legatarijū, ut annuatim
exibeant procuratiōe in locis pñs ver. eo. n. 82. fol. eod.*
*Testes in visitatione qualiter interrogantur generaliter
ver. à Metropolitanis. vero, n. 15. fol. 55.*
Testes interrogantur spacialiter ver. eod. n. 17. fol. eod.
Testes contra clericos interrogantur. ver. eo. n. 18. fol. eod.
*Transgressores inferiores huius cap. an incidat in pœnam
verb. Debeant quidem, n. 34. fol. 125.*
*Tridentina synodus ad quid fuit congregata verb. Visita
tionum autem, n. 3. fo. 163.*
*Tu es Petrus, & super hanc petram edificabo ecclesiā, pasce
ovēs*

I N D E X.

- oues meas, his vetbis labor denotatur, & misterium verb.
 Non obstantibus, n. 21 fol. 154.
 Tutores & curatores tenentur de negligētia in administra-
 tione intellā, ver. Quā celerrimē, n. 14 fol. 210.
 Tutor omittens aliquid scribere in inuentario, dolo omisso
 se presumitur ver. eod. n. 61 fol. 212.
 Tutor si suripuit sibi aliquid dare pupillo, aut occultauit,
 etiam conuenitur ad duplum, verb. eod. n. 63 fol. eod.
 Tutor debet facere sumptus in alimentis pupili secundum
 facultates eius, verb. Sed Episcopi, n. 20, fol. 354.

V

- Valetudo quibus cōseruatur, v. Ideoq; modesto, n. 2. fo. 199.
 vbi ordo, ibi ratio, ver. Propriā diocēsim, n. 4 fol. 12.
 vbi Papa, ibi Roma ver. Non obstantibus, n. 34 fol. 154.
 vbi virtus, ibi felicitas, verb. Etiam post plene, n. 5 fol. 99.
 vbi iudices discoruant in sententia, pro reo valet, ver. Pro-
 priam diocēsim, n. 6 fol. 12.
 vbi cessat causa prohibitionis, cessat prohibitio, verb. Etiam
 qualitercumquē, n. 28 fol. 275.
 Verba sunt nūcij sine præcursores mentis, verb. Per se ipsos
 num. 8. fol. 29.
 Verba imperatini modi important aliquando consilium, ali-
 quando necessitatem, verb. Non obstantibus, n. 25. f. 154
 Verba preceptina quādo obligāt, v. Quā celerrimē, n. 6. f. 210.
 Verbum per se ipsos quid importet, v. Si quotānis, n. 42. f. 45.
 Verbum destituere quid significet, verb. Visitatore, etiam
 num. 18. fol. 131.
 Verbum debeāt importat necessitatē, verb. eod. num. 32 fol. 132.

INDEX.

- Verbum teneantur importat necessitatem, & quando habet vim precepti, verb. cod. n. 84. fol. 134.
- Verbum Dei quid sit. verb. Visitationū autē. n. 7. fo. 163.
- Verbū quodcūq; & quidquā sunt vniuersales dictiones omnia excludentes. ver. Nec pecuniam, n. 14. fol. 271.
- Vestes clericorum ab honestate non deueniunt, ver. Bonos mores. n. 15. fo. 162.
- Vestes clericorum tales debet esse. verb. eo. n. 16. fo. cod.
- Vestes clericorū nō debent esse rubrae, & virides. verb. eod. n. 17. fo. cod.
- Vestibus sericis aut fulgidis clerici an uti possint. verb. cod. n. 18. fol. cod.
- Vestigia domini plurimum pingue faciunt agrum, verbor. Per seipsum. n. 13. fo. 39.
- Via ad iudiciū est denunciatio, & qualiter fiet. verbo, a Metropolitano. ver. n. 136. fol. 60.
- Vicarios diligentes esse domini non diligentis impossibile est, verb. Si quotannis, n. 43. fo. 43.
- Vicarius debet esse generalis. ver. Per suū genera. n. 1. f. 33.
- Vicarius qualiter exerceat iurisdictionem. ver. eo. n. 2. f. cod.
- Vicarij Episcoporum ordinariam iurisdictionem, exercere dicuntur, & sic sunt ordinarij, verb. cod. n. 3. fo. cod.
- Vicarius vt possit generalis dici quid requiratur. verb. cod. n. 8. fo. 34.
- Vicarius quādoq; vocatur officialis. ver. eo. n. 9. fo. cod.
- Vicarius Episcopi quando possit causas civiles & criminales audire, verb. eo. n. 11. fo. cod.
- Vicarius generalis collationē beneficiarum nō potest facere nisi

I N D E X.

nisi habeat in mandatis, & quid debeat dispensator ad-
uertere, verb. eod. n. 15. fol. eod.

Vicarius generalis an possit cōstituire procuratorē nō tamē
poterit Vicariū gener. & in quibz possit. ver. eo n. 16 f. eod.

Vitualium appellatiōe quid. cōtin. ver. Exc. tātū. n. 2 f. 284.

Vitualia ministrāda sunt moderate, & protēporis necessi-
tate, & secūdū facultatē ecclesiarū, ver. eo. nu. 12. fo. eod.

Violat ecclesiā an teneatur ad expēsas, etsi nō cōstat quis
violari quid agēdū, verb. Procurationis causā, n. 13,
fol. 233.

Virtutes & vitia sunt in nostra potestate, & qualiter ver,
Signotannis. n. 33. fo. 44.

Visitatio quid sit, verb. Quam celerrime, n. 22. fo. 210.

Visitationis thema est, ut si pax, & consolatio bonis, & ma-
lis iustitia & correctio fiat, verb. eo. n. 21. fo. eod.

Visitatio quādo fit debita cū diligētia verb. eo. n. 17. fo. eod.

Visitatio sepius fieri potest, sed procuratio datur semel in
anno. verb. In q̄s vero locis, n. 6 fo. 309.

Visitatio quo in locō fieri debeat ver. Quā celer. n. 23. f. 210

Visitationis in libro multa mādāta à visitatore nō relinquiā-
tur. verb. Populū exhortationibus. n. 23 fo. 173.

Visitationis fructus. verb. Visitatiōnū autē. n. 13. fo. 163.

Visitatio quare sit à prælatis. ver. Nō ol stātibus. 24 f. 154

Visitatio est actus iurisdicci. ver. Archid. autē. n. 14. f. 107

Visitatio fit pro pace & concordia inter omnes, & fieri po-
test die feriato. verb. Pacē. n. 6, fo. 182

Visitatio vbi fieri debeat. verb. Etiā. postplene, n. 15. fo. 99

Visitatio pluries fieri potest si in fraudatione fuerit conditio

INDEX.

- apofita. verb. Si quot annis. n. 20. fo. 44.*
- Vifitationis actus perfonaliffimus. ver. eo. n. 41. f. 45.*
- Vifitatio potest fieri bis aut pluries si caufa sub est, ver. eo. n. 17. fol. 44.*
- Vifitatio fit fingulis annis de beneficijs curatis annexis cathedralibus, collegijs, aut alijs pjs locis, ver. eo. n. 15. f. ea.*
- Vifitatio potest fieri diebus feriatis, ver. eo. n. 12. f. eod.*
- Vifitatio fit propter comiffa corrigenda, non propter committenda. ver. eod. n. 11. fo. eod.*
- Vifitatio fit, vt malum corrigatur. ver. eod. n. 10. fo. eo.*
- Vifitatis quoties seu quando fiat, ver. eo. n. 5. fo. 43.*
- Vifitatio competit iure ordinario Epifcopo, quam poterit delegare. ver. Vifitatore m. n. 3. fo. 73.*
- Vifitatio locorum potest fieri per locum tenentem. ver. Aut si legitimus. n. 5. fol. 32.*
- Vifitatio terminorū debet fieri p[er] m[agist]r[um] correct. v. eo. n. 4. f. eo.*
- Vifitatio si per Epifcopum non fit, per aliam castē fieri nō potest, ver. Per seipfos, n. 15. fo. 30.*
- Vifitatio propter quid fiat verb. Propriā diocē, n. 29. f. 13.*
- Vifitator grate recipiendus. verb. eod. n. 18. & 21.*
- Vifitator recipiendus cū pauore, ver. eo. n. 25. fo. eod.*
- Vifitator si sua querat, tyrannus est. verb. eod. n. 27. fo. eod.*
- Vifitator recipitur prout de consuetudine farnatur. verb. eod. n. 28. fo. eod.*
- Vifitator procedit contra impediētes nuntios conuocātes vifitatos. verb. eo. n. 31. fo. eod.*
- vifitator potest conuocare populum. verb. eodem nam. 32. fol. eod.*

I N D E X.

Visitator in sede vacante datus nō potest dare licentiā sacerdoti trāscūdi in aliā ecclesiam, verb. eod. n. 22. fo. eod.

Visitator poterit punire clericos si in suis ecclesijs residerint qualitercūq; exēptas. verb. eod. n. 23. fol. eod.

Visitator propter quid non timebit calorem estatis, nec hyemis frigiditatem, verb. Si quotannis. n. 2. fo. 43.

Visitator suplet impotētū visitati. verb. eod. n. 36. fol. 45.

Visitator pro reformanda ecclesiā in capite quā membris qualiter se habeat. verb. à Metropolitanis vero. n. 1. f. 55

Visitator debet predicare, verb. eod. n. 2. fo. eod.

Visitatores omnes in visitationibus unā formā seruabunt verb. eod. n. 13. fo. eod.

Visitatores Regulariū seu Monachorū quid interrogare debeāt in visitatione, & quid facere verb. eod. n. 47. fo. 56

Visitatores sequētes perquirāt vestigia visitorū qui præcesserunt, & referant negligētias cap. sequēti. ver. eo. n. 54. fol. 57

Visitator gratias deo agat, quando omnia bene exercētur verb. eod. n. 56. fo. eod.

Visitator quādo instruit ignaros, verb. eod. n. 57. fo. eod.

Visitator si probat aliqua super quibus aliquis nō est infamatus, non venit puniendus, verb. eod. n. 94. fo. 58.

Visitator quā pœnit. denūciato imponet, ver. eo. n. 140. f. 60

Visitator vidēs pœnitentiā denūciati, quid faciet, ver. eo. n. 142. fo. 60

Visitator circa priuilegia & elemosynas qualiter se habeat, ver. eo. n. 164. fo. 61.

Visitator quid. visitare teneatur, ver. Etiā postp. n. 11. f. 99
visitat.

I N D E X.

- Visitator in sede vacante datus nō potest dare licentiā sacerdoti trāseūdi in aliā ecclesiam, verb. eod. n. 22. fo. eod.*
- Visitator poterit punire clericos si in suis ecclesijs residerint qualitercūq; exēptas. verb. eod. n. 23. fol. eod.*
- Visitator propter quid non timebit calorem estatis, nec hyemis frigiditatem, verb. Siquotannis. n. 2. fo. 43.*
- Visitator suplet impotentiū visitati. verb. eod. n. 36. fol. 45.*
- Visitator pro reformanda ecclesiā in capite quā membris qualiter se habeat. verb. à Metropolitanis vero. n. 1. f. 55*
- Visitator debet predicare, verb. eod. n. 2. fo. eod.*
- Visitatores omnes in visitationibus vnā formā seruabunt verb. eod. nu. 13. fo. eod.*
- Visitatores Regulariū seu Monachorū quid interrogare debeāt in visitatione, & quid facere verb. eod. n. 47. fo. 56*
- Visitatores sequētes perquirāt vestigia visitatorū qui processerunt, & referant negligētias cap. sequēti. ver. eo. n. 54. fol. 57*
- Visitator gratias deo agat, quando omnia bene exercētur verb. eod. n. 56. fo. eod.*
- Visitator quādo instruit ignaros, verb. eod. n. 57. fo. eod.*
- Visitator si probat aliqua super quibus aliquis nō est infamatus, non venit puniendus, verb. eod. n. 94. fo. 58.*
- Visitator quā pœnit denūciato imponet, ver. eo. n. 140. f. 60*
- Visitator vidēs pœnitentiā denūciati, quid faciet, ver. eo. n. 142. fo. 60*
- Visitator circa priuilegia & elemosynas qualiter se habeat, ver. eo. n. 164. fo. 61.*
- Visitator quid visitare teneatur, ver. Etiā postp. n. 11. f. 99*
visitat.

INDEX.

Visitator quādo nō tenet. visitare sing, loca. v. e, n, 14. f. co
Visitator non habet plus iuris, quā per canones exprimitur
verb, Debeat quidem, n, 33, fo, 125.

Visitator capituli sedenacate recipiendus, & admittendus,
vbi de proximo non expectatur Episcopus, verb, visitato
res etiam, n, 20, fo, 132.

Visitatores possunt per diocesim cōfessionis audire suffraga
neorum, verb, co, n, 24, fo, eod.

Visitatores poterūt confessoribus conferre casus reservatos
Episcopo, ver, eod, n, 25, fo, eod.

Visitatores à capitulo deputandi prius ab Episcopo appro
bantur, verb, eod, n, 35, fo, eod.

Visitator in visitatione quid debeat intēdere, & querere,
verb, co, n, 59, fo, 133.

Visitator debet vti duplici correctione, verb, co, n, 61. f, eod,

Visitator tenetur predic. ver. Visitationū autē, n, 5, f. 163.

Visitatores se non predicāt, sunt veluti canes muti nō valē
tes latrare. verb, co, n, 10, fo, eod.

Visitator in quibus persistere debet, circa credenda, circa fa
cienda, & seruanda, circa fugienda, circa timenda, circa
appetenda, verb, eod, n, ii, fo, eod.

Visitator aduertat qualiter in presentia multorū loquatur,
ver, Populū cohortationibus, n. 12. fo, 172.

Visitator datus à principe potest procedere extraiudiciali
ter, si habet in mandatis, verb, eod, n, 36. fo, 173.

Visitator nō sit iuuenis, & quas partes deuet habere. ver, Ce
tera prout, n, 9, fo, 185.

Visitatores præsbyteri, & vt minimum Bacchalaurei deo
signantur

INDEX.

- *figentur*, verb. *cod*, n. 17. fo; *cod*,
- visitator* si idoneus nō fuerit, & excessum committeret, an
Episcopus teneatur, ver. *cod*, n. 19. f. 3, *cod*,
- visitator* auctoritas qualis & quanta cū principis locum
representant, verb. *cod*, n. 21, fol. *co*.
- visitator* debet esse contentus honores utilitatem referuet si
delibns. ver. *cod*, n. 26. fo. *cod*,
- visitatores* ultra iuris metas an habenas laxare possint, ve.
co. nū, 27, fo, *cod*,
- visitator* pauper potest multare subdito: pœna pecuniaria,
& in suos vsus convertere, v. *Quæ* ut facilius, n. 18. f. 194
- visitatores* quo numero personarum committi seu associari
possunt, ver. *famulatu* q, n. 1, fo. 201,
- visitator* si excedit numerū personarū, & pro illis procura
tionē nō exigat, nō est hoc prohibitu. ver. *co*, n. 5. fol; *cod*.
- visitatores* si proficiantur eū cau. 137 & falconibus nō quæ
rūt quæ Christi sunt. sed sua, & qualiter puniatur. ver.
cod, n. 8. fo, *cod*,
- visitator* an possit prohiberi, maximè quādo nepterns super
fluit à permissio separari nō potest. ver. *ed*, n. 11. fo. *cod*.
- visitator* si excommunicat subditū, quia eū nō recipit propter
excessū p̄marū, talis excom. nō tenet, v. *e*, n. 16. f. 202.
- visitator* potest m̄rā trahere in vna ecclesia p̄ aliquot dies,
causationabilis ex p̄stit, v. *Quā* cel. ex. n. 2. f. 210
- visitatores* in quibus nō sunt graves, ver. *Interim* q, cancūt,
n. 3. fo, 225.
- visitatores* manus nūd. 137 & purus habere debēt, v. n. 8. f. e.
- visitatores* & sui familiares debent habere manus mūdās,
ver. *Aut* quisquam suorum n. 1. fo. 228.

I N D E X.

visitator pro omnibus quos secū ducit, tenetur, & quando
verb. cod. n. 4. fol. eod.

visitator si secum habet amicum si commisitit aliquā barate-
riam, & visitator facit illum recedere, an teneatur pro
illo, verb. eod. n. 24. fo. 229.

visitatores debēt esse cōtēti suis stipēdis, ver. Nec pecuniam
n. 1. fo. 271.

visitator finis officio potest recipere nulla precedente pro-
missione. v. Etia qualitercūq; offeratur, n. 27. fo. 275.

visitator debet cauere, ne grauet ecclesias ultra facultates
verb. Exceptis rātiōn. n. 3. fo. 284.

visitator cauere debet a sūptuosis epulis, ver. eo. n. 19. f. eod.

visitando sunt ecclesie licet sint pauperes, & qualiter ab eis
contributio fiet verb. eo. n. 26. fo. 285.

visitator aduertat ne Rector ecclesie pro soluendis procurā-
tionibus ornāmēta ecclesiastica alienet nec etiam pigno-
ret, ver. eod. n. 29. fo. eod.

visitator morā trahat in vna ecclesia per vnū diē, & quan-
do per plures. verb. Pro temporis tātū, n. 2. fo. 292.

visitator si excedat debitū modū, procuratio an. a negari
possit. verb. In ijs vero locis, n. 14. fo. 309.

visitator potest per viā ordinariā porrigēdo libellū apud in-
dicē cōpetentē petere procuratiōē, ver. eod. n. 17. f. eod.

visitans (si familiaris suus recusat quod non potest) an tene-
atur, ver. Quod si quisquam, n. 4. fo. 315.

visitator si aliquid recipit veluti capones grassos, vel caseos
sex aliquos vasculos vini, an incidat in panā, v. c. n. ii. f. 316.

visitator si aliquid recipit visitatione finita an in-
cidat

INDEX.

cidat in pœnam verb. eod. n. 12 fol. eod.

Visitatores monasteriorum an incidunt in pœnas capi. 1. & cap. 2. de censib. lib. 6. si recipiunt procurationes in debitas verb. eod. n. 16 fol. eod.

Visitatores monasteriorum electi in capitulo provinciali generali si transgrediuntur Clement. 2. de censibus, non incidunt in pœnam verb. eod. n. 17 fol. eod.

Vivere sine alimentis in possibile est verb. Exceptis, tantum num. 1. fol. 284.

Voluntas pia testatoris si ad effectum perducere non potest, an Episcopus possit illam computare in aliam causam piam verb. Etiam testamentorum, n. 29 fol. 343.

Voluntas testatoris non temere mutanda verb. eod. numer. 40 fol. 344.

Voluntati ultimæ conveniunt hominibus iustis, ut serventur verb. eod. n. 5 fol. 242.

Vsurarios esse queritur verb. à Metropolitanis vero, num. 29 fol. 56.

Z

Zelus Romanorum quantus fuit ver. Si quotannis, num. 3. fol. 43.

Zaccheus meruit habere Christum in domo sua, quia fecit contraria, ibi & si aliquid defraudavi reddo quadruplum verb. à Metropolitanis vero, n. 141 fol. 60.

Zelus in discretus reprobatur, & quid de zelo Christiano ver. Quæ ut facilis, n. 13 fol. 194.

FINIS.

